

DIE FRAGMENTE DER GRIECHISCHEN HISTORIKER

DIE FRAGMENTE
DER
GRIECHISCHEN HISTORIKER

(F GR HIST)

VON

FELIX JACOBY

DRITTER TEIL

GESCHICHTE VON STAEDTEN UND VOELKERN
(HOROGRAPHIE UND ETHNOGRAPHIE)

A

AUTOREN UEBER VERSCHIEDENE STAEDTE(LAENDER)

NR. 262-296

DRITTE AUFLAGE

E. J. BRILL
LEIDEN • NEW YORK • KÖLN
1993

738.01
J17f
v.312.1
3. ed.

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

(Revised for vol. 3)

Jacoby, Felix, 1876-1959.

Die Fragmente der griechischen Historiker.

Includes bibliographical references.

Contents: — 2. T. Zeitgeschichte. B. Spezialgeschichten, Autorenbiographien und Memoiren, Zeittafeln — 3. Geschichte von Staedten und Voelkern (Horographie und Ethnographie). A. B. Autoren ueber verschiedene Staedte (Laender), Nr. 262-607.

1. Lost literature—Greece. 2. Transmission of texts. 3. History, Ancient.

4. Greece—History. I. Title.

PA3490.J3 1993 938 92-37718

ISBN 90-04-01108-0 (v. 2, pt. B)

ISBN 90 04 01109 9

© Copyright 1964, 1993 by E.J. Brill, Leiden, The Netherlands

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, translated, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without prior written permission of the publisher.

Authorization to photocopy items for internal or personal use is granted by E.J. Brill provided that the appropriate fees are paid directly to Copyright Clearance Center, 27 Congress Street, Salem MA 01970, USA. Fees are subject to change.

‘Es ist eine ganz kuriose empfindung, wenn man mit dieser welt abgerechnet hat und garnichts mehr verlangt als ein plätzchen an der sonne, um dinge auszuhecken, wonach am ende kein mensch mehr fragt’.

(JAKOB BURKHARDT).

In der vorrede zum ersten teile dieser sammlung durfte ich dem Preussischen Ministerium für Kunst Wissenschaft und Volksbildung sowie der Notgemeinschaft der Deutschen Wissenschaft für ihre tatkräftige förderung meines werkes danken. Dass der dritte teil zu erscheinen beginnen kann, wird in erster linie der grossherzigen und grossartigen gastfreundschaft verdankt, die mir Oxford gewährt: am 3. Dez. 1938 luden mich ‘the Dean and the Governing Body of Christ Church’ ein, ‘meine arbeit an den griechischen historikern sobald als möglich in Oxford fortzusetzen, where conditions seem to be particulary favourable for carrying on such an undertaking’. am 15. Juni 1939 bewilligte das Comité des Craven University Fund dem neuen verleger E. J. Brill einen namhaften beitrug zu den kosten des druckes. wenn ich diesem verlagshaus und seinem direktor Th. Folkers mit der gleichen wärme danke, dass es mein werk unter seine obhut genommen und auch unter den so traurig veränderten weltumständen seinen entschluss aufrecht erhalten hat, so ist das wahrlich mehr als die befolgung einer alten sitte; auch dieser dank entspringt dem gefühl einer tiefen verpflichtung. mit rat und hilfe in den verhandlungen über druckmöglichkeiten haben mir Eduard Fraenkel-Oxford, Hugh Last-Oxford, Gilbert Murray-Oxford, AGRoos-Groningen, M. Rostovtzeff-Yale University, HTWade-Gery-Oxford zur seite gestanden; und die liebenswürdigkeit Kenneth Sisams (Clarendon Press, Oxford) hat die schwierigkeiten überwunden, die postalische bestimmungen der versendung von korrekturen nach Holland machten. mehr als ich hier darlegen kann bin ich auch der anteilnahme von ERDodds, Regius Professor of Greek, Oxford, verpflichtet. zuletzt muss ich wieder meine frau nennen, nicht nur weil ihr diesmal ein wesentlich grösseres mass an arbeit bei der herstellung des druckmanuskriptes und bei der korrektur zugefallen ist, sondern weil sie hier, in der neuen und doch altgewohnten atmosphäre wahrer humanität, die häuslichkeit geschaffen hat, die mir für die arbeit unentbehrlich ist.

Dieser dritte teil soll im zweiten bande (IIIB) die Geschichte der Griechischen Städte und Landschaften, im dritten (IIIC) die der Barbarenländer enthalten; der bequemen benutzung wegen rein alphabetisch nach städten und ländern gruppiert; darunter dann die einzelnen autoren möglichst in zeitlicher folge, soweit nicht, bei reicherer überlieferung, wie wir sie z. b. für Athen oder Aegypten haben, noch sachgruppen zu unterscheiden sind: 'Ατθίδες, 'Αττικά, 'Αρχόντων 'Αναγραφαί, Περί τῶν 'Αθήνησι βασιλευσάντων, 'Αθηναίων πολιτεία, Περί νόμων, δικαστηρίων, γενῶν, θυσιῶν, ἑορτῶν, μνηῶν, ἀγώνων u. s. f., Περί 'Αθηνῶν, ἀκροπόλεως, μνημάτων, δῆμων u. s. f.

An dem ersten bande, den ich jetzt vorlege und dessen untertitel schon eine gewisse verlegenheit verrät, habe ich selbst zweierlei auszusetzen:

1) dass ich wieder mit der wohl am wenigsten interessanten gruppe von 'ethnographen' beginne. aber nach dem grundprinzip der nun einmal gewählten anordnung, die ich weiter für praktisch halte, war es trotz gewisser berührungen aus sachlichen wie aus formalen gründen unmöglich, die hier zusammengestellten autoren der philosophischen antiquarischen und ausgesprochen philologischen historie (IV) zuzuordnen. ich habe im gegenteil hier nicht nur überall durch verweise auf die sachgruppen des vierten teiles (Πολιτεῖαι, Νόμοι, Νόμιμα, Παράδοξα, Βίοι, Περί Θεῶν, Περί ζωγράφων u.s.w.) rücksicht genommen, sondern auch bücher wie Theognis und Gorgon Περί τῶν ἐν 'Ρόδωι θυσιῶν oder Aristoteles (?) Περί Ἑρμιόνης ἱερῶν nicht dort unter 'Religionsgeschichte' sondern hier unter die betreffenden orte gestellt — was z. b. bei Athen (und selbst Sparta) schon deshalb nötig war, weil der verfasser einer Atthis oft auch spezialbücher über kulte u. dergl. verfasst hat — um möglichst alle literatur über die gleiche stadt zusammenzuhaben. es ist zugestanden (I p. Vsq.), dass das nicht ohne einige gewaltsamkeit geht. aber da es eben kein schema gibt, das voll befriedigt, muss man sich und dem benutzer der sammlung mit reichlichen verweisungen helfen. entscheidend ist in jedem falle, dass man weder Charon noch Rhianos noch Alexander Polyhistor, so verschieden die drei unter einander sind, aus dem zusammenhang der lokalhistorie und ethnographie reissen kann. hier zwingt also die sache.

2) anders der zweite punkt, der wie ein schuldbekenntnis klingt und auch als solches gelten mag, da ich über das was mir an diesem bande im tiefsten grunde unbefriedigend erscheint, hier nicht sprechen und es nicht entschuldigen kann oder will: es sind zu persönliche dinge. dass ich den kommentar ausführlicher gestaltet habe als in den beiden ersten teilen, ist mit bewusstsein und in erfüllung mir vielfach geäußerter wünsche geschehen, obwohl ich mir klar war, dass er damit auch seinen

charakter ändern und stellenweise zu einer reihe von einzeluntersuchungen werden musste. das lässt sich sachlich bei der behandlung von fragmenten wohl rechtfertigen. aber es ergab ein missverhältnis im umfang von text und kommentar, das bedenklich ist. ich habe diesen noch in letzter stunde von zwei grösseren untersuchungen entlastet, die inzwischen in holländischen und italienischen zeitschriften erschienen sind. mehr zu tun war unter den gegebenen umständen nicht möglich; sonst sähe vor allem der Rhianoskommentar, aber auch der knappere zu Nikandros (es ist kein zufall, dass es die beiden dichter sind) anders aus. so kann ich nur versprechen, dass in den nächsten bänden der kommentar wieder eingeschränkt und der ursprünglichen form wieder angenähert werden soll, unter erfüllung aber der berechtigten wünsche nach grösserer ausführlichkeit.

In allen äusserlichkeiten bin ich bei den bisher befolgten prinzipien geblieben, die sich aus dem charakter der sammlung als vorlage des materials ergeben. so trenne ich weiter (was manchen gewiss unbequem ist) fragmente mit buchzahl oder buchtitel von solchen ohne sie, und gebe meine auffassung über die einordnung der letzteren nur in der form von verweisen oder am rande der ihrer stellung nach sicheren stücke. selbstverständlich nicht ganz mechanisch; aber wenn man das prinzip nicht festhält, kommt man — was man sich z. b. an Philochoros oder Timaios leicht klar machen kann — unfehlbar auf den weg der rekonstruktion, den allein der kommentar, und auch dieser meist nur in anfangen und andeutungen gehen kann. selbst der (doch stets nur teilweise) mögliche versuch einer rekonstruktion würde, bei der allgemeinen tendenz gedrucktes ohne prüfung als überlieferung zu nehmen, insbesondere den nur gelegentlichen benutzer in die irre führen; und ich will die verantwortung dafür durch eine noch so gut begründete arrangierung des bestandes nicht übernehmen. die kleine unbequemlichkeit des nachblätterns ist mit dem gefühl absoluter oder doch grösstmöglicher sicherheit (das Ephorosfragment in dem neuen Harpokrationpapyrus zeigt wieder einmal, wie leicht zahlen korrumpiert werden) nicht zu hoch bezahlt. leider befriedigt der in diesem bande gemachte versuch, mit typographischen mitteln (petit-druck, klammern u. s. w.) innerhalb des textes auf den ersten blick kenntlich zu machen, was dem betreffenden autor sicher nicht gehört, wenig. ich werde also hier zu der alten art zurückkehren und nur vielleicht sperrdruck stärker verwenden; im übrigen muss der kommentar aushelfen, der bei der benutzung von fragmenten doch nirgends entbehrt werden kann.

Die versuchung anonymes material aufzunehmen, war in diesem teile naturgemäss besonders stark. ich habe ihr schwer und nicht immer ganz

widerstanden, ohne doch irgendwo mehr als proben geben zu können, wo mir solche (wie etwa bei den Indika) unentbehrlich erschienen. aber in der hauptsache bin ich auch hier bei meinem prinzip geblieben und habe nicht versucht, das material für einzelne autoren oder städte und länder durch das mittel der quellenuntersuchung zu vermehren. man kommt, auch wenn in einzelfällen (z. b. bei Sosibios) eine solche vermehrung möglich erscheint, im allgemeinen wirklich weiter nicht von den autoren sondern nur vom stoffe aus: man kann versuchen, die Atthis zu rekonstruieren (hier besteht die hoffnung, dass es in absehbarer zeit geschieht), aber nicht die einzelnen Atthidographen. auch scheint es mir zwecklos, hier noch einmal vom unterschied zwischen fragmentsammlung und rekonstruktion zu reden und gegen eine kritik, die ihn nicht verstehen will oder kann, ausführlich zu beweisen, dass die rekonstruktion etwa des Ephoros nicht aufgabe der sammlung sein kann: wer vom umfang der ephorischen nachwirkung eine ahnung hat, wird über den glauben lächeln, dass es mit einem 'intercaler des renvois aus passages de Diodore' getan sei und dass es sich nur um eine 'question d'artifice typographique' handle. lieber will ich den wunsch wiederholen, so gering die aussicht auf seine erfüllung gerade jetzt sein mag, dass man in monographien einzelne bedeutende autoren zu rekonstruieren suche, soweit es möglich ist, und dass wenigstens für die wichtigsten städte und länder — Athen und Sparta, Persien Aegypten und Indien — das gesamte material sachlich geordnet vorgelegt werde. da wird die möglichkeit quellenmässiger verbindung oft von selbst herauspringen und kann durch geschickte gruppierung der zeugnisse weitgehend deutlich gemacht werden. aber auch die grenzen werden sichtbar werden, die unmöglichkeit irgend einen der späteren — und ein späterer in diesem sinne ist schon Herodot — einfach gleich Skylax oder Hekataios zu setzen. man bekommt einen begriff von der fülle der überlieferung, während die fragmentsammlung nur ihre dürftigkeit zeigt (Sparta ist ein typischer fall); aber auch von ihrer kompliziertheit. vielleicht wird man im kommentar dieses teiles die stärkere vorsicht auch in dieser beziehung bemerken, die ich nicht für blosse altersfolge (oder dann im sinne Goethes) halte. es ist mir selbst peinlich genug, wie oft ich die grenzen betonen muss, die uns unser material zieht. aber es ist wirklich nicht schwer, einer nur in fetzen vorliegenden tradition gegenüber einfälle zu haben; wer einige phantasie besitzt, wird ihnen meist ein dutzend ebenso gute oder schlechte an die seite stellen können. wer das material wirklich übersieht, weiss worauf es ankommt: auf die erkenntnis der möglichkeiten und die grenzen der erreichbaren sicherheit oder auch nur wahrscheinlichkeit; und er wird zurückhaltung üben, so schwer es oft fällt.

Zum schluss noch zwei persönliche bemerkungen: 1) als unverbesserlicher optimist will ich doch noch einmal auf die einfache und unmissverständliche art hinweisen, in der man ein stück aus dieser sammlung als FG rHist 1 F 1 oder Hekataios 1 F 1 zitieren und es von Muellers FHGr I 25,332 so unterscheiden kann, dass selbst der zusatz von Muell oder Jac unnötig ist. es herrscht hier eine z. t. kaum glaubliche verwirrung; die gleichgiltigkeit gegen praktische fragen oder die mangelnde rücksicht auf den gelegentlichen benutzer erzeugt so groteske mischungen wie 'Theopomp. FHG 354 Jac' oder unformen wie 'Asklepiad. Trag. frg. 3 FG rH XII F 31', 'Duris von Samos (76,13 Jac)' u. v. a. da in den texten, soweit ihre herausgeber überhaupt an die bedürfnisse der leser denken, naturgemäss meist nur Mueller angeführt ist, wird man vielfach beide sammlungen zitieren, was in der Form 1 F 1 (I 25,332) kurz, klar und bequem möglich ist. 2) die beschaffung der literatur, namentlich der ausländischen, war vielfach sehr schwierig für mich, da die unterstützung seitens der arbeiter auf dem gleichen felde gering ist und ich von neuen arbeiten über griechische historiker, selbst wenn sie ganz auf der vorliegenden sammlung beruhen oder auch sich polemisch mit ihr auseinandersetzen, selten durch ihre verfasser und vielfach nur durch zufall kenntnis erhielt. so dankbar ich für die hilfe und das entgegenkommen bin, das ich bei der Universitätsbibliothek in Kiel, der Staatsbibliothek in Berlin und im letzten jahr vor allem bei der bibliothek des Ashmolean Museum in Oxford gefunden habe; und so wenig es meine absicht war oder ist, die gesamte literatur zu den einzelnen autoren anzuführen und mich mit ihr auseinanderzusetzen (man wolle also aus nichterwähnung nicht gleich auf unkenntnis schliessen), so kann ich unter den angedeuteten umständen doch nicht dafür garantieren, dass mir nicht gerade etwas wichtiges, zumal in entlegenen zeitschriften, entgangen ist. vielleicht ist die bitte, mir da etwas zu helfen, nicht ganz unbescheiden.

Oxford,
im Januar 1940

F. JACOBY

ABKÜRZUNGEN (SIGLEN) IN APPARAT UND KOMMENTAR

- o = alle handschriften
 r = die übrigen handschriften
 s = deteriores, Byzantiner
 t = antike textzeugen
 v = vulgata der modernen ausgaben
 *F = vermutungsweise eingereihtes fragment; buchzahl oder
 buchtitel geändert oder unsicher.

Ald = Aldina
 Bkr = J. Bekker
 Cas = Casaubonus
 Cor = Coray (Korais, Κοραΐς)
 Ddf = Dindorf
 Gr-H = Grenfell-Hunt
 He = Hercher
 Hemst = Hemsterhuys
 Herw = van Herwerden
 Jac = Jacoby
 Mei = Meineke
 Mue = Mueller (FHGr)
 Mus = Musurus

Palm = Palmerius (Le Paulmier)
 Rei = Reiske
 Salm = Salmasius (Saumaise)
 Scal = Scaliger
 Schwei = Schweighaeuser
 Syl = Sylburg
 Tricl = Triclinius
 Turn = Turnebus
 Val = Valesius
 Valck = Valckenaer
 Wil = Wilamowitz
 Xyl = Xylander

A. AUTOREN UEBER VERSCHIEDENE STAEDTE (LAENDER).

— HELLANIKOS VON LESBOS.

ΑΙΟΛΙΚΑ — ΛΕΣΒΙΑΚΑ — ΑΡΓΟΛΙΚΑ — ΠΕΡΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ — ΑΤΘΙΣ —
5 ΒΟΙΩΤΙΑΚΑ — ΘΕΤΤΑΛΙΚΑ — ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ — ΕΙΣ ΑΜΜΩΝΟΣ ΑΝΑ-
ΒΑΣΙΣ — ΚΥΠΡΙΑΚΑ — ΛΥΔΙΑΚΑ? — ΠΕΡΣΙΚΑ — ΣΚΥΘΙΚΑ — ΠΕΡΙ ΧΙΟΥ
ΚΤΙΣΕΩΣ — ΚΤΙΣΕΙΣ ΕΘΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΩΝ — ΒΑΡΒΑΡΙΚΑ ΝΟΜΙΜΑ.
s. 4 F 32—73.

262. CHARON VON LAMPSAKOS.

um 400*

T

10

1 (I 32) SUDA s. Χάρων· Λαμψακηνός, υἱὸς Πυθοκλέους· γενόμενος
κατὰ τὸν πρῶτον Δαρεῖον (521—435), ὃν ὀλυμπιάδι (464/1)· μᾶλλον δὲ
ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν κατὰ τὴν ὅε ὀλυμπιάδα (480/79)· ἱστορικός· ἔγραψεν
Αἰθιοπικά· Περσικά ἐν βιβλίοις β̄ (F 3)· Ἑλληνικά ἐν βιβλίοις δ̄· Περὶ
15 Λαμψάκων β̄· Λιβυκά· Ὄρους Λαμψακηνῶν ἐν βιβλίοις δ̄ (F 1—2)· Πρωτάνεις
[ἢ ἄρχοντας] τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων (ἔστι δὲ χρονικά)· Κτίσεις πόλεων ἐν
βιβλίοις β̄· Κρητικά ἐν βιβλίοις γ̄ (λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Μίνως τεθέντας
νόμους)· Περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἑρακλέους στηλῶν.

2 STRABON 13, 1, 19 p. 589: ἐκ Λαμψάκων δὲ Χάρων τε ὁ συγγραφεὺς
20 καὶ Ἀδείμαντος καὶ Ἀναξιμένης ὁ ῥήτωρ (72 T 2) καὶ Μητροδόωρος ὁ τοῦ
Ἐπικούρου ἐταῖρος....

3 a) DIONYS. HAL. De Thuc. 5 (s. 1 T 17): .... ἀρχαῖοι.... συγγραφεῖς
.... πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.... Εὐγέναν τε ὁ Σάμιος (III 3)....
καὶ Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος (1) ὃ τε Ἀργεῖος Ἀκουσίλαος (2) καὶ ὁ Λαμψακη-
25 νός Χάρων.... ὀλίγωι δὲ πρεσβύτεροι τῶν Πελοποννησιακῶν καὶ μέχρι τῆς
Θουκυδίδου παρεκτείναντες ἡλικίας Ἑλλάνικός τε ὁ Λέσβιος (4) ....

b) — ad Pomp. 3, 7 (II 234, 10 UR): οὐ μὴν Ἡρόδοτός γε τοῦτο
ἐποίησεν (sc. τὸ διασύρειν τὰ παλαιὰ ἔργα), ἀλλὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων
γενόμενων Ἑλλάνικον τε καὶ Χάρωνος τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν προεκδεδωκότων
30 οὐκ ἀπετράπετο, ἀλλ' ἐπίστευσεν αὐτῶι κρεῖσσόν τι ἐξοίσειν· ὅπερ καὶ πεποί-

11 Πυθοκλέους: Πύθω F 4
est grammatici' Bernhardy
αὐτῶ(ν) Di

15 Ὄρους Schwei ὄρους Su
29 Χάρωνος Steph χαίρωνος Di

16 [ ] 'explicatio
30 αὐτῶι Herw

ηκεν. c) PLUTARCH. De Herod. mal. 20 : F 9. d) TERTULLIAN. De an. 46 : F 14.

F

1. ΩΡΟΙ ΛΑΜΨΑΚΗΝΩΝ $\bar{A}-\bar{A}$ (ΠΕΡΙ ΛΑΜΨΑΚΟΥ $\bar{A}\bar{B}$).

5 (T 1; F 5?? 6? 7—8; 11? 12? 13; 16?? 17)

B

1 (9) ATHEN. 12, 19 p. 520 D—F: τὰ ὅμοια (wie Aristoteles Συβαριτῶν 6. jhdt. πολιτεία IV) ἰστόρησε καὶ περὶ Καρδιανῶν ὁ Λαμψακηνὸς Χάρων ἐν δευτέρῳ Ὠρων γράφων οὕτως· «Βισάλται εἰς Καρδίην ἐστρατεύσαντο καὶ ἐνίκησαν. ἡγεμῶν δὲ τῶν Βισαλτέων ἦν Νάρις. οὗτος δὲ παῖς ὢν ἐν τῇ Καρδίῃ ἐπράθη, καὶ τινι Καρδιηνῶι δουλεύσας κορσωτεὺς ἐγένετο. Καρδιηνοῖς δὲ λόγιον ἦν ὡς Βισάλται ἀπίξονται ἐπ' αὐτούς, καὶ πυκνὰ περὶ τούτου διελέγοντο ἐν τῷ κορσωτηρίῳ ἰζάνοντες· καὶ ἀποδρᾶς ἐκ τῆς Καρδίας εἰς τὴν πατρίδα τοὺς Βισάλτας ἔστειλεν ἐπὶ τοὺς Καρδιηνοὺς, ἀποδειχθεῖς ἡγεμῶν ὑπὸ τῶν Βισαλτέων. οἱ δὲ Καρδιηνοὶ πάντες τοὺς ἱπποὺς ἐδίδαξαν ἐν τοῖς συμποσίοις ὀρχεῖσθαι ὑπὸ τῶν αὐλῶν· καὶ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν ἰστάμενοι τοῖς προσθίοις (ὥσπερ χειρονομέοντες) ὠρχοῦντο ἐξεπιστάμενοι τὰ αὐλήματα. ταῦτ' οὖν ἐπιστάμενος ὁ Νάρις ἐκτήσατο ἐκ τῆς Καρδίας αὐλητρίδα· καὶ ἀφικομένη ἡ αὐλητρίς εἰς τοὺς Βισάλτας ἐδίδαξε πολλοὺς αὐλητάς, μεθ' ὧν δὴ καὶ σταρτεύεται ἐπὶ τὴν Καρδίην. καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη συνειστίκει, ἐκέλευσεν αὐλεῖν τὰ αὐλήματα ὅσα οἱ ἱπποὶ τῶν Καρδιηνῶν ἐξεπισταίαντο· καὶ ἐπεὶ ἤκουσαν οἱ ἱπποὶ τοῦ αὐλοῦ, ἔστησαν ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν καὶ πρὸς ὀρχησμὸν ἐτράποντο. τῶν δὲ Καρδιηνῶν ἡ ἰσχὺς ἐν τῇ ἱππῳ ἦν, καὶ οὕτως ἐνίκηθησαν».

11 Νάρις Kaibel ηαρις (οαρις p. 3, 14) A Ὀναρις Mus ὁ Νάρις Cobet Καρδίη
v καρδίαι A 12 κορσωτής ο. κορσεὺς (Hesych. s.v.) Kaibel; vgl. κορσωτήρ Kallimach. F. an. 128; Pollux 2, 32 21 < > Kaibel aus Jul. Afric. Kest. 14 23 ὁ
Νάρις Cobet οαρις A (ηαρις p. 2, 11) 28 ἐξεπιστάντο E 30 ὀρχησμὸν Mus -ισμ- A

OHNE BUCHZAHL.

2 (11) ATHEN. 11, 49 p. 475 BC: Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τοῖς
 "Ὠροῖς παρὰ Λακεδαιμονίοις φησὶν ἔτι καὶ εἰς αὐτὸν δείκνυσθαι τὸ δέπας τὸ
 δοθὲν Ἀλκμήνῃ ὑπὸ Διός, ὅτε Αμφιτρύωνι εἰκάσθη.

5

2. ΠΕΡΣΙΚΑ $\overline{AB}$.

(T 1. F 5? 9—10; 11? 14)

3 (3) a) ATHEN. 9, 51 p. 394 E:
 Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τοῖς
 Περσικοῖς περὶ Μαρδονίου ἱστορῶν
 10 καὶ τοῦ διαφθαρέντος στρατοῦ Περ-
 σικοῦ περὶ τὸν "Αθω γράφει καὶ
 ταῦτα· «καὶ λευκαὶ περι-
 στεραὶ τότε προῶτον εἰς
 "Ελληνὰς ἐφάνησαν, προ-
 15 τερον οὐ γιγνόμενα».

b) AELIAN. VH 1, 15: Χάρων 492^a
 δὲ ὁ Λαμψακηνὸς περὶ τὸν "Αθω
 φανῆναι περιστεράς λέγει, ὅτε ἐν-
 ταῦθα ἀπώλοντο αἱ τῶν Περσῶν
 τριήρεις περικάμπτουςαι τὸν "Αθω.

3. ΕΛΛΗΝΙΚΑ $\overline{A}-\overline{D}$.

(T 1)

4. ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΟΙ ΤΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

(T 1; F 15?)

5. ΚΙΤΣΕΙΣ ΠΟΛΕΩΝ $\overline{AB}$.

20

(T 1; F 6??)

6. ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ. 7. ΛΙΒΥΚΑ. 8. ΚΡΗΤΙΚΑ $\overline{A}-\overline{T}$.

(T 1)

9. ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΩΝ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΣΤΗΛΩΝ.

25

(T 1)

10. FRAGMENTE OHNE BUCHTITEL.

4 (5) PAUSAN. 10, 38, 11: τὰ δὲ ἔπη τὰ Ναυπάκτια ὀνομαζόμενα
 ὑπὸ Ἑλλήνων ἀνδρὶ ἐσποιοῦσιν οἱ πολλοὶ Μιλησίῳι, Χάρων δὲ ὁ Πύθεώ
 φησιν αὐτὰ ποιῆσαι Ναυπάκτιον Καρκίνον. ἐπόμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς τῇ τοῦ Λαμψα-
 30 κηνοῦ δόξῃ· τίνα γὰρ καὶ λόγον ἔχον ἂν ἔπεσιν ἀνδρὸς Μιλησίῳι πεποιημένοις ἐς γυναῖκας
 τεθῆναι σφισιν ὄνομα Ναυπάκτια;

5 (IV 627) PHOT. Lex. s. κύβητος· ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν Περσικά?
 θεοφόρητος (Kratinos I 38, 82 K). Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τῇ πρώτῃ τὴν 546^a?
 Ἀφροδίτῃ ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν Κυβήβην λέγεσθαι.

6 (IV 627) PHOT. Lex. s. *δοτακός· οἱ δὲ ἀστακός· καράβου εἶδος. καὶ τὴν ὠροὶ πόλιν τὴν ᾿Αστακὸν ᾿Οστακὸν ᾿Ιωνες· καὶ ὁ Χάρων «᾿Οστακος ἐκτίσθη ὑπὸ Χαλκηδονίων».*

7 (6) a) PLUTARCH. Mul. virt.
5 18 p. 255 A—E: Ἐκ Φωκαίας τοῦ
Κοδριδῶν γένους ἦσαν ἀδελφοὶ δίδυμοι Φόβος καὶ Βλέφος, ὧν ὁ Φόβος ἀπὸ τῶν Λευκάδων πετρῶν πρῶτος ἀφῆκεν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, ὡς
10 Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς ἱστόρηκεν. ἔχων δὲ δύναμιν καὶ βασιλικὸν ἀξίωμα παρέπλευσεν εἰς Πάριον ἰδίων ἔνεκα πραγμάτων· καὶ γενόμενος φίλος καὶ ξένος Μάνδρῳνι, βασιλεύοντι Βεβρύκων τῶν Πιτυοεσσηνῶν προσαγο-
15 ρενομένων, ἐβοήθησε καὶ συνεπολέμησεν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν προσοίκων ἐνοχλουμένοις. (2) ὁ δὲ Μάνδρῳν ἄλλην τε πολλὴν ἐνεδείξατο τῷ Φόβῳ φι-
20 λοφροσύνην ἀποπλέοντι καὶ μέρος τῆς τε χώρας καὶ τῆς πόλεως ὑπισχνεῖτο δώσειν, εἰ βούλοιοτο Φωκαεῖς ἔχων ἐποίκους εἰς τὴν Πιτυόεσσαν ἀφικέσθαι. πείσας οὖν τοὺς πολίτας
25 ὁ Φόβος ἐξέπεμψε τὸν ἀδελφὸν ἄγοντα τοὺς ἐποίκους. καὶ τὰ μὲν παρὰ τοῦ Μάνδρῳνος ὑπῆρχεν αὐτοῖς, ὥσπερ προσεδόκησαν, ὠφελείας δὲ μεγάλας καὶ λάφυρα καὶ λείας ἀπὸ τῶν προσ-
30 οίκων βαρβάρων λαμβάνοντες ἐπίφθονοι τὸ πρῶτον, εἶτα καὶ φοβεροὶ τοῖς Βέβρυξιν ἦσαν. ἐπιθυμοῦντες οὖν αὐτῶν ἀπαλλαγῆναι, τὸν μὲν Μάνδρῳνα, χρηστὸν ὄντα καὶ δίκαιον
35 ἄνδρα περὶ τοὺς Ἕλληνας, οὐκ ἔπεισαν, ἀποδημήσαντος δ' ἐκείνου

b) POLYAEN. Strat. 8, 37: Φω- ὠροὶ καεῖς

Φόξον ἡγημόνα ἔχοντες Μάνδρῳνι βασιλεῖ Βεβρύκων συνεμάχησαν ὑπὸ τῶν προσοίκων βαρβάρων πολεμουμένῳ. Μάνδρῳν ἐπεισε τοὺς Φωκαεῖς ἐποικεῖν, μέρος τῆς χώρας καὶ τῆς πόλεως λαβόντας.

ἐπεὶ δὲ πολλάκις μὲν ἐν ταῖς μάχαις ἐνίκων, πολλὰ δὲ λάφυρα ἐκτῶντο, ἐπίφθονοι τοῖς Βέβρυξιν ἐγένοντο, ὥστε ἀποδημοῦντος Μάνδρῳνος λόχῳ καὶ δόλῳ τοὺς Ἕλληνας ἐβουλεύσαντο διαφθεῖραι.

2 καὶ ὁ Χάρων Dobree κατ' ὃν χάρων Ph παρ' ὁ X. Mue 7^a Φόβος (stets) a Φόξος b
17^b ἐποικεῖν (a) He ἐνοικεῖν F 28^b ἀποδημοῦντος a -τας F 29^a [καὶ λείας]
Stegmann λείαν (λαν v)? Jac

παρεσκευάζοντο τοὺς Φωκαεῖς δόλωι
 διαφθεῖραι. (3) τοῦ δὲ Μάνδρωνος ἡ
 θυγάτηρ Λαμψάκη παρθένος οὖσα
 τὴν ἐπιβουλὴν προέγνω, καὶ πρῶτον
 5 μὲν ἐπεχειρεῖ τοὺς φίλους καὶ οἰκείους
 ἀποτρέπειν καὶ διδάσκειν ὡς ἔργον
 δεινὸν καὶ ἀσεβὲς ἐγχειροῦσι πράττειν,
 εὐεργέτας καὶ συμμάχους ἄνδρας,
 νῦν δὲ καὶ πολίτας ἀποκτινύντες.
 10 ὥς δὲ οὐκ ἔπειθε, τοῖς Ἑλλήσιν
 ἔφρασε κρύφα τὰ πραττόμενα καὶ
 παρεκελεύσατο φυλάττεσθαι· οἱ δὲ
 θυσίαν τινὰ παρασκευασάμενοι καὶ
 θοίνην ἐξεκαλέσαντο τοὺς Πιτυοεσση-
 15 νους εἰς τὸ προάστειον, αὐτοὺς δὲ
 διελόντες δίχα τοῖς μὲν τὰ τεῖχη
 κατελάβοντο, τοῖς δὲ τοὺς ἀνθρώπους
 ἀνείλον. (4) οὕτω δὴ τὴν πόλιν κατα-
 σχόντες τὸν τε Μάνδρωνα μετεπέμ-
 20 ποντο συμβασιλεύειν τοῖς παρ' αὐτῶν
 κελεύοντες, καὶ τὴν Λαμψάκην ἐξ
 ἄρρωστίας ἀποθανοῦσαν ἔθαψαν ἐν
 τῇ πόλει μεγαλοπρεπῶς, καὶ τὴν
 πόλιν ἀπ' αὐτῆς Λάμψακον προση-
 25 γόρευσαν. (5) ἐπεὶ δ' ὁ Μάνδρων
 προδοσίας ὑποψίαν φεύγων τὸ μὲν
 οἰκεῖν μετ' αὐτῶν παρητιήσατο, παῖ-
 δας δὲ τῶν τεθνηκότων καὶ γυναῖκας
 ἡξίωσε κομίσασθαι, καὶ ταῦτα προθύ-
 30 μως οὐδὲν ἀδικήσαντες ἐξέπεμψαν
 καὶ τῇ Λαμψάκῃ πρότερον ἡρωικὰς
 τιμὰς ἀποδιδόντες ὕστερον ὡς θεῶι
 θύειν ἐψηφίσαντο· καὶ διατελοῦσιν
 οὕτω θύοντες.

35 8 (7) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 2: τῶν Βεβρύκων ἐβασίλευσεν Ἄμυκος, τῆς Ὠροί
 Βιθυνίας τά τε ἄλλα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους καὶ τὰ παραθαλάσσια κατεχόντων.

Μάνδρωνος θυγάτηρ Λαμψάκη παρ-
 θένος μαθοῦσα τὴν ἐπιβουλὴν ἀποτρέ-
 πειν ἐπειράτο·

ὥς δὲ οὐκ ἔπειθε, κρύφα τοῖς Ἑλ-
 λησι μὲν τὰ κατ' αὐτῶν βεβούλευ-
 μένα. οἱ δὲ θυσίαν παρασκευάσαντες
 λαμπρὰν ἔξω τευχῶν καλοῦσι τοὺς
 βαρβάρους εἰς τὸ προάστειον. οἱ μὲν
 δὴ κατακλιθέντες εὐωχοῦντο, οἱ δὲ
 Φωκαεῖς δίχα διελόντες αὐτοὺς οἱ
 μὲν τὰ τεῖχη κατελάβοντο, οἱ δὲ τοὺς
 εὐωχουμένους ἀνείλον καὶ τὴν πόλιν
 αὐτοὶ κατέσχον.

τὴν δὲ Λαμψάκην μεγαλοπρεπῶς
 ἐτίμησαν καὶ τὴν πόλιν ἀπ' αὐτῆς
 Λάμψακον <προσ>ηγόρευσαν.

14^a ἐξεκάλεσαν Cobet 15^b κατακλιθέντες Cor -εισθέντες F 17^a κατέλαβον Ber-
 nardakis 19^b αὐτοί: v. l. αὐτῶν 33^b < > Melber ἡγόρασαν F ἀνηγόρευσαν v
 36 κατεχόντων Wendel -έχων o

κατώκησαν δέ τινες αὐτῶν καὶ περὶ τὴν Ἀνδίαν ἐν τοῖς πλησίον Ἐφέσου τε καὶ Μαγνησίας τόποις. Χάρων δέ φησι καὶ τὴν Λαμψακηνῶν χώραν πρότερον Βεβρυκίαν καλεῖσθαι ἀπὸ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Βεβρύκων. τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἠφάνισται διὰ τοὺς γενομένους πολέμους, καθάπερ καὶ ἄλλων ἐθνῶν.

- 5 9 (1) PLUTARCH. De Herod. mal. 20 p. 859 AB: Πακτύην δ' ἀποστάντα Περσικά Κύρου φησὶ (Herodot. 1, 156—160) Κυμαίους καὶ Μυτιληναίους ἐκδιδόναι παρασκευά- 546^a?
ζεσθαι τὸν ἄνθρωπον «ἐπὶ μισθῷ <δῶσι δὴ>· οὐ γὰρ ἔχω <τοῦτό> γε εἰπεῖν ἀτρεκέως»
(ἐν τῷ μὴ διαβεβαιουῖσθαι πόσος ἦν ὁ μισθός, τηλικούτου δ' Ἑλληνίδι πόλει προσβαλεῖν
δνειδος, ὥς δὴ σαφῶς εἰδότα), Χίους μέντοι τὸν Πακτύην κομισθέντα πρὸς αὐτοὺς «ἐξ ἱσοῦ
10 Ἀθηναίης πολιούχου» ἐκδοῦναι, καὶ ταῦτα ποιῆσαι τοὺς Χίους τὸν Ἀταρνέα μισθὸν λαβόντας.
καίτοι Χάρων ὁ Λαμψακηνός, ἀνὴρ πρεσβύτερος, ἐν τοῖς περὶ Πακτύην
λόγοις γενόμενος τοιοῦτον οὐδὲν οὔτε Μυτιληναίοις οὔτε Χίοις ἄγος προστέ-
τριπται, ταυτὶ δὲ κατὰ λέξιν γέγραφε· «Πακτύης δ' ὥς ἐπύθετο
15 φεύγων ἄρτι μὲν εἰς Μυτιλήνην, ἔπειτα δ' εἰς Χίον
καὶ αὐτοῦ ἐκράτησε Κῦρος».

- 10 (2) — — 24 p. 861 A—D: ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς τὰ περὶ Σάρδεϊς διηγούμενος Περσικά
(Herodot. 5, 99—102) ὥς ἐνῆν μάλιστα διέλυσε καὶ διελυμήνατο τὴν πρᾶξιν, ἃς μὲν 498^a
'Αθηναῖοι ναὺς ἐξέπεμψαν Ἰωσι τιμωροὺς ... «ἀρχεκάκους» τολμήσας προσειπεῖν (5,
20 97) ... Ἐρετριέων δὲ κομίδῃ μνησθεῖς ἐν παρέργῳ (5 99, 1; 102, 3) καὶ παρασιω-
πήσας μέγα κατόρθωμα καὶ αἰδοῖμον. ἤδη γὰρ ὥς * * περὶ τὴν Ἰωνίαν συγκεχυμένην
καὶ στόλου βασιλικοῦ προσπλέοντος ἀπαντήσαντες ἕξω Κυπρίους ἐν τῷ Παμφυλίῳ πελάγει
κατενανμάχοντο, εἴτ' ἀναστρέφοντες ὀπίσω καὶ τὰς ναὺς ἐν Ἐφέσῳ καταλιπόντες ἐπέθεντο
25 Σάρδεϊς καὶ Ἀρταφέρνην ἐπολιόρκουν εἰς τὴν ἀκρόπολιν καταφυγόντα, βουλόμενοι τὴν
Μιλήτου λῦσαι πολιορκίαν. καὶ τοῦτο μὲν ἔπραξαν καὶ τοὺς πολεμίους ἀνέστησαν ἐκείθεν
ἐν φόβῳ θαυμαστῷ γενομένους, πλήθους δ' ἐπιχυθέντος αὐτοῖς ἀπεχώρησαν. ταῦτα δ' ἄλλοι
τε καὶ Ἀνσανίας ὁ Μαλλώτης ἐν τοῖς περὶ Ἐρετρίας (III B) εἰρηκε ... ὁ δὲ (5, 112)
καὶ κρατηθέντας αὐτοὺς ὑπὸ τῶν βαρβάρων φησὶν εἰς τὰς ναὺς καταδιωχθῆναι, μηδὲν
30 τοιοῦτο τοῦ Λαμψακηνοῦ Χάρωνος ἱστοροῦντος ἀλλὰ ταυτὶ γράφοντος κατὰ
λέξιν· «Ἀθηναῖοι δ' εἴκοσι τριήρησιν ἔπλευσαν ἐπικου-
ρήσαντες τοῖς Ἰωσιν καὶ εἰς Σάρδεϊς ἐστρατεύσαντο
καὶ εἶλον τὰ περὶ Σάρδεϊς ἅπαντα χωρὶς τοῦ τεύ-
χους τοῦ βασιλῆους· ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἐπανα-
χωροῦσιν εἰς Μίλητον».
- 35 11 (5) PLUTARCH. Them. 27, 1: Θουκυδίδης (1, 137, 3) μὲν οὖν καὶ Χάρων Περσικά?
ὁ Λαμψακηνός ἱστοροῦσιν τεθνηκότος Ξέρξου πρὸς τὸν νῖον αὐτοῦ τῷ 465/4^a
Θεμιστοκλεῖ γενέσθαι τὴν ἔντευξιν· Ἐφορος (70 F 190) δὲ καὶ Δείνων (III C)
καὶ Κλείταρχος (137 F 33) καὶ Ἡρακλείδης (III C) ἔτι δ' ἄλλοι πλείονες πρὸς αὐτὸν
ἀφικέσθαι τὸν Ξέρξην. (2) τοῖς δὲ χρονικοῖς δοκεῖ μᾶλλον ὁ Θουκυδίδης συμφέρεισθαι,
40 καίπερ οὐδ' αὐτοῖς ἀτρέμα συνταττομένοις.

1 αὐτῶν L τῶν Βεβρύκων P 7 < > Herodot. 1, 160 21 * *: ... Plut ὥς
<τῶν> π. τ. Ἰ. συγκεχυμένων Westermann ὥς <ἐπύθοντο τὰ> π. τ. Ἰ. συγκεχυμένα
Cobet καὶ <τῶν> συγκεχυμένων? Jac 40 αὐτοῖς — συνταττομένοις Y -τος -νος ε
συνταταγμένοις Sintenis συνταταγαγμένοις Cobet

- 12 (12—13) a) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 476/83a (ET. GEN. p. 18, 11 Rei; ET. M. p. 75, 26): 'Αμαδρυνάδας νύμφας Μνησίμαχος φησι διὰ τὸ ἅμα ταῖς δρυσὶ γεννᾶσθαι· ἢ ἐπεὶ δοκοῦσιν ἅμα ταῖς δρυσὶ φθείρεσθαι, νήμφαι 'Αμαδρυνάδες λέγονται. Χάρων γὰρ ὁ Λαμψακηνὸς ἱστορεῖ ὡς ἄρα 'Ροίκος, θεασάμενος δρῦν ὅσον οὐπω μέλλουσαν ἐπὶ γῆς καταφέρεισθαι, προσέταξε τοῖς παισὶν ὑποστηρίξαι ταύτην. ἢ δὲ μέλλουσα συμφθείρεσθαι τῇ δρυσὶ νύμφη ἐπιστάσα τῷ 'Ροίκῳ χάριν μὲν ἐφάσκειν εἰδέναι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπεν δὲ αἰτήσασθαι ὃ τι βούλοιο. ὡς δὲ ἐκεῖνος ἠξίον συγγενέσθαι αὐτῇ, ἐπιζήμιον μὲν <οὐκ> ἔλεγεν εἶναι τοῦτο, φυλάξασθαι δὲ ὅμως ἐτέρας γυναικὸς ὁμίλιαν, ἔσεσθαι δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. καὶ ποτε πεσσεύοντος αὐτοῦ παρίπτато ἢ μέλισσα· πικρότερον δὲ τι ἀποφθεγξάμενος εἰς ὄργην ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι αὐτόν. καὶ Πίνδαρος δὲ φησι περὶ νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον (F 165 Schr) «ἰσοδένδρον τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσα». ὁ οὖν τοῦ Παραβίου πατὴρ ἐκκόπτων δρῦν παρεκαλεῖτο ὑπὸ νύμφης μὴ τεμεῖν αὐτήν· συγγεγεννημένη γὰρ οὕσα ἂν ἐκκοπῇ, παραιτίαν αὐτῇ ἔσεσθαι θανάτου· ἀπιθήσαντος δὲ αὐτοῦ νεμεσῆσαι τὸ δαμόνιον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἐγγόνοις καὶ κακῶν γενέσθαι παραίτιον. b) TZETZ. LYKOPHR. 480: ἐκγόνων δὲ δρυσὶ· ἐπεὶ 'Αρκὰς [[ὁ Διὸς / ἢ 'Απόλλωνος / παῖς καὶ Καλλισθοῦς τῆς Λυκάωνος θυγατρὸς // ὡς φησι Χάρων ὁ Λαμψακηνός]] κνηγῶν ἐνέτυχέ τι τῶν 'Αμαδρυνάδων νυμφῶν κινδυνεύουσι καταφθαρεῖναι, τῆς δρυσὸς, ἐν ἣ ἦν γεγονυῖα ἡ νύμφη, ὑπὸ χειμάρρου ποταμοῦ διαφθαρείσης. ὁ δὲ 'Αρκὰς τὸν ποταμὸν ἀνέτρεψε καὶ τὴν γῆν χῶματι ὠχρῶσεν. ἢ δὲ νύμφη [[Χρυσοπέλεια τὴν κλῆσιν κατ' Εὐμήλον (F 15 Ki)]] συνελθοῦσα αὐτῷ ἔτεκεν "Ελατον καὶ 'Αμφιδάμαντα, ἐξ ὧν εἰσιν οἱ 'Αρκάδες [[ὡς φησιν 'Απολλώνιος (2, 475/8) «ἀλλ' ὃ γε πατὴρς ἐοῖτο — μύθῳ»]].
- 13 (8) STRABON 13, 1, 4 p. 583: εὐθὺς γὰρ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα Ὠροί? τόπων ὁ μὲν Ὀμηρος (B 825) ἀπὸ Αἰσίοπον τὴν ἀρχὴν ποιεῖται τῆς Τρωάδος· Εὐδοξος (V) δὲ ἀπὸ Πριάπου καὶ Ἀργτάκης ... συστέλλων ἐπ' ἑλαττον τοὺς ὄρους· Δαμάστης (5 F 9) δ' ἔτι μᾶλλον συστέλλει ἀπὸ Παρίου. καὶ γὰρ οὗτος μὲν ἕως Λεκτοῦ προάγει· ἄλλοι δ' ἄλλως. Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς τριακοσίους ἄλλους ἀφαιρεῖ σταδίους, ἀπὸ Πρακτίου ἀρχόμενος (τοσοῦτοι γὰρ εἰσιν ἀπὸ Παρίου εἰς Πράκτιον), ἕως μέντοι Ἀδρα- μυττίου προέισι. Σκύλαξ (V) ... ἀπὸ Ἀβύδου ἀρχεται. ὁμοίως δὲ τὴν Αἰολίδα Ἐφορος (70 F 163) μὲν λέγει ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης· ἄλλοι δ' ἄλλως.

14 (4) TERTULLIAN. De an. 46: *Astyages Medorum regnator quod filiae Περσικά Mandanae adhuc virginis vesicam in diluvionem Asia fluxisse somnio viderit, Herodotus refert* (1, 107/8); *item anno post nuptias eius ex isdem*

4 γὰρ Et δὲ Schol 5 ἥδη μέλλουσαν ἐπὶ γῆν Et προσέταξε P Et -ξαι L 8—9 ἐπιζήμιον-ὁμίλιαν Et ὑπέσχετο δοῦναι τοῦτο, φυλάξασθαι μέντοι γε ἑ. γ. ὁμ. παρήγγειλεν Schol 8 μὲν <οὐκ> Reitzenstein μὲν B μὸν A 9 φυλάξασθαι Schol φυλάξας Et ἔσεσθαι Schol ἔσχον Et 10 παρίπτато Keil παρίστατο Schol περιπτ- τато Et 11 τι om. Schol 13 λαχοῖσα Et (A -οῦσαι B) -οῦσα Schol 16 πα- ραιτίαν F -ία L -ιον H αἰτίαν Wendel 16—23 [[ ]] von Tzetz aus Apoll. Rh., Schol. Apoll., Bibl. 3, 100 ff. fälschlich in Schol. Lykophr. eingearbeitet 21—22 'Αμ- φιδάμαντα Schol. Lyk. 'Αφείδαντα (aus Bibl. 3, 102) Tzetz 26 συστέλλει: -ων Kramer τοὺς ὄρους Xyl τοῦ ὄρους ο 34 isdem: eiusdem Scal

locis vitem exortam toti Asiae incubasse. hoc etiam Charon Lampsacenus Herodoto prior tradit.

11. ZWEIFELHAFTES.

15 (—) IOHANN. LOGOTHET. zu Hermog. II. μεθ. δειν. (Rh. M. 63, 150): ἄμφω δὲ
5 (sc. κωμωιδίαν καὶ τραγωιδίαν) παρ' Ἀθηναίοις ἐφεύρηται, καθάπερ Ἀριστοτέλης (IV)
φησὶν . . . τῆς δὲ τραγωιδίας πρῶτον δρᾶμα Ἀρίων ὁ Μηθυναῖος εἰσήγαγεν, ὥσπερ Σόλων
ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Ἑλεγκταῖς ἐδίδαξε. Δράκων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς δρᾶμά φησι πρῶτον
Ἀθήνησι διδασθῆναι ποιήσαντος Θέσπιδος. τραγωιδία δὲ κέκληται διὰ τὸ τρυγα δοθῆναι
τὰ πρῶτα τοῖς νικήσασιν ἔπαλλον (τρυγα δὲ οἱ παλαιοὶ τὸν νέον οἶνον ὠνόμαζον). ἦν δὲ τὸ
10 ὄνομα τοῦτο κοινὸν καὶ κατὰ τῆς τραγωιδίας καὶ τῆς κωμωιδίας φερόμενον, ἐπεὶ οὕτω τὰ τῶν
ποιησέων διεκέκριτο, ἀλλ' ἐπ' ἄμφοιν οἱ νικῶντες τρυγα τὸ ἄθλον ἐλάμβανον.

16 (—) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 168: περὶ τοῦ Βοσπόρου ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς
παλαιοῖς διαφόρως λέγεται. Νύμφης (III B) μὲν γὰρ φησι ἱστορεῖν Ἀκαρίωνα ὡς ἄρα Φρύγης
διαπλευσάσαι βουλόμενοι τὸν πορθμόν, κατεσκεύασαν ναῦν ἔχουσαν ἐγκραταμένην προ-
15 τομὴν ταύρου· διαπλευσάντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ εἵδους τοῦ περὶ τὸ σκάφος προσαγορευθῆναι
τὸ πέλαγος Βόσπορον. Ἐφορος δὲ (70 F 156) . . .

12. ANHANG.

17 (10) POLYAEN. Strat. 6, 24: Λαμψακηνοὶ καὶ Παριανοὶ γῆς ὁρίων ἀμφισ-
βητοῦντες συνέθεντο, ἡνίκ' ἂν ὀρνίθες αἰωσωσιν πρῶτον, πέμψειν ἄνδρας ἐξ ἑκατέρως πό-
20 λεως πρὸς ἀλλήλους· ὅπου δ' ἂν οἱ πεμφθέντες ἀπαντήσωσιν, τοῦτον ἀμφοτέροις ὅρον τῆς
γῆς γενέσθαι. ἐπειδὴ ταῦτα ἔδοξεν, οἱ Λαμψακηνοὶ τῶν ἐν <τούτοις> τοῖς τόποις θαλασ-
σουργῶν ἔπεισάν τινες, ὅταν ἴδωσι τοὺς Παριανούς παριόντας, ἰχθὺς ἀφθόνως ἐπιβάλλειν
τῷ πυρὶ καὶ οἶνον πολὺν ἐπισπένδειν ὡς Ποπειδῶνι θύοντας, καὶ παρακαλεῖν αὐτοὺς
μετ' εὐφημίας τιμῆσαι τὸν θεὸν σπονδῶν κοινωνήσαντας. οἱ μὲν ἄλιεῖς <ταῦτα ἐποίησαν>,
25 οἱ δὲ πεισθέντες τοῖς ἄλιεῦσι συνήσθιον καὶ συνέπειν τὸ σπονδαῖον τῆς πορείας ἀνέντες.
Λαμψακηνοὶ δὲ συντείναντες ἐπὶ τὸ Ἐρμαῖον φθάσαντες ἦλθον. τοῦτο δὲ Παρίου μὲν ἀπέχει
στάδια ἑβδομήκοντα, Λαμψάκων δὲ διακόσια. τοσαύτην γῆν ἀπετέμενον τῇ τέχνῃ Λαμ-
ψακηνοὶ Παριανῶν μεθόριον στησάμενοι τὸ Ἐρμαῖον.

263. (PSEUDO-)DEMOKRITOS VON ABDERA.

T

1 (II 24; Vorsokr.⁵ 68 [55] A 33) DIOG. LAERT. 9, 49 (THRASYLLOS?): τάττουσι
δέ τινες κατ' ἰδίαν ἐκ τῶν Ὑπομνημάτων καὶ ταῦτα: Περὶ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἱερῶν
γραμματῶν Περὶ τῶν ἐν Μερόῃ: Ὠκεανοῦ περίπλους Περὶ ἱστορίας Χαλδαϊκῶς λόγος

7 Δράκων: Χάρων Wil 13 Ἀκαρίωνα: Χάρωνα Weichert Αἰσχρίωνα MSchmidt
Ἄνδρωνα Mue Εὐφορίωνα Reinesius 18 περὶ γῆς v 19 ἡνίκ' ἂν Hertlein
ἡνίκα F πρῶτον M πρῶτοι F 20 πρὸς F ἐς v 21 < > Patakis 22 παριόν-
τας Jac -τες F 24 κοινωνήσαντας Cor -τες F(?) < > Cor 25 συνέπειν v
-ιον F 27 ἀπέτεμον v 28 συστησάμενοι v 32 περὶ τ. ἐν βαβ. B τὸ περὶ τ.
ἐν β. PF 33 μερόῃ BP¹ βερόῃ FP² Μερόῃ <ἱερῶν γραμμῶν> Froben

Φράγιος λόγος· Περὶ πυρετοῦ καὶ τῶν ἀπὸ νόσου βησσόντων· Νομικὰ αἷτια· Χερνικά(?) ἢ προβλήματα. τὰ ἄλλα δ' ὅσα τινὲς ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸν τὰ μὲν ἐκ τῶν αὐτοῦ διευκένυσται, τὰ δὲ ὁμολογουμένως ἐστὶν ἀλλότρια.

2 (A 1) DIOG. LAERT. 9, 34: οὗτος μάγων τινῶν διήκουσε καὶ Χαλδαίων, Ξέρξου τοῦ βασιλέως τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐπιστάτας καταλιπόντος ἡνίκα ἐξενίσθη παρ' αὐτῷ, καθά φησι καὶ Ἡρόδοτος (—)· παρ' ὧν τὰ τε περὶ θεολογίας καὶ ἀστρολογίας ἔμαθεν ἔτι παῖς ὢν.

3 (A 1; 2; 16; 40) a) DIOG. LAERT. 9, 35: φησὶ δὲ Δημήτριος ἐν Ὁμωνύμοις (IV) καὶ Ἀντισθένης ἐν Διαδοχαῖς (III B) ἀποδημῆσαι αὐτὸν καὶ εἰς Αἴγυπτον πρὸς τοὺς ἱερέας γεωμετρῶν μαθησόμενον, καὶ πρὸς Χαλδαίους εἰς τὴν Περσίδα, καὶ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν γενέσθαι· τοῖς τε Γυμνοσοφισταῖς φασὶ τινες συμμῖξαι αὐτὸν ἐν Ἰνδία, καὶ εἰς Αἰθιοπίαν ἐλθεῖν. b) SUID. s. Δημόκριτος· ... μαθητὴς κατὰ τινὰς Ἀναξαγόρου καὶ Λευκίππου, ὥς δέ τινες καὶ μάγων καὶ Χαλδαίων Περσῶν. ἦλθε γὰρ καὶ εἰς Πέρσας καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰγυπτίους, καὶ τὰ παρ' ἐκάστοις ἐπαιδεύθη σοφά. c) AELIAN. VH 4, 20: ἦκεν οὖν πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ εἰς Βαβυλῶνα καὶ πρὸς τοὺς μάγους καὶ τοὺς σοφιστάς τῶν Ἰνδῶν. d) HIPPOLYT. Refut. 1, 13: πολλοῖς συμβαλὼν γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἱερεῦσιν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἀστρολόγοις καὶ ἐν Βαβυλῶνι μάγοις. s. F 1; (2).

4 (B 300, 6) PLIN. NH 25, 12: *primus enim omnium, quos memoria novit, Orpheus (F 319 Kern) de herbis curiosius aliqua prodidit. [[post eum Musaeus et Hesiodus polium herbam in quantum mirati sint diximus (21, 44; 145); Orpheus et Hesiodus suffitiones commendavere; (13) Homerus et alias nominatim herbas celebrat, quas suis locis dicemus]]. ab eo Pythagoras clarus sapientia primus volumen de effectu earum composuit, Apollini Aesculapio et in totum dis immortalibus inventionem et origine adsignata, composuit et Democritus, ambo peragratis Persidis Arabiae Aethiopiae Aegypti magis; adeoque ad haec attonita antiquitas fuit, ut admiraverit etiam incredibilia dictu.*

5 (B 300, 3) COLUM. D. r. r. 7, 5, 17: *sed Aegyptiae gentis auctor memorabilis Bolus Mendesius (IV), cuius commenta quae apellantur Graece Χειρόκμητα sub nomine Democriti falso produntur....*

F

1. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΒΑΒΥΛΩΝΙ ΙΕΡΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ. — 2. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΜΕΡΟΗ. — 3. ΩΚΕΑΝΟΥ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ. — 4. ΠΕΡΙ ΙΣΤΟΡΙΗΣ. — 5. ΧΑΛΔΑΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. — 6. ΦΡΥΓΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

(F 1—2)

ΧΕΙΡΟΚΜΗΤΑ. ΠΕΡΙ ΣΥΜΠΑΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΑΘΕΙΩΝ.

s. Bolos von Mende (IV u. Paradoxographen).

35 OHNE BUCHTITEL.

1 (B 299) CLEM. AL. Strom. 1, 69, 4: (1—3 Pythagoras Platon Eudoxos und ihre ägyptischen lehrer Sonchis Sechnonphis Konouphis) Δημόκριτος γὰρ τοὺς Βαβυλωνίους λόγους ἡθικὸς πεποίηται· λέγεται γὰρ τὴν Ἀχικάρου στήλην ἐξημενευθεῖσαν

1 χέρνικα B (P^a) χέρνικα ἢ PF Χειρόκμητα προβλ. Salm (Diels) 5 παρ' αὐτοῦ F 6 τὰ γε Rei 18—21 [[ ]] einschub des Plinius 23 magis N 24 adeoque d E adaeque V^a ad... que N aequae V^a 26 Bolus Reinesius dolus o Χειρόκμητα Schneider εροκμητα cod. Goesian. ὑπομνήματα v 38 ἡθικούς: ἰδίους Cobet Ἑλληνικούς o. οἰκείους Diels

- τοῖς ἰδίοις συντάξει συγγράμμασι· καθὼς ἐπισημῆσθαι παρ' αὐτοῦ «τάδε λέγει Δημόκριτος» γράφοντος. (5) ναὶ μὴν καὶ περὶ αὐτοῦ ἤμιν σεμνυνόμενός φησὶ πού ἐπὶ τῇ πολυμαθείᾳ· «ἐγὼ δὲ τῶν κατ' ἐμαυτὸν ἀνθρώπων γῆν πλείστην ἐπληυσάμην ἱστορέων τὰ μήκιστα, καὶ ἀέρας τε καὶ γέας πλείστας εἶδον, καὶ λογίων ἀνθρώπων πλείστων ἐσήκουσα, καὶ γραμμέων συνθέσιος μετὰ ἀποδείξεως οὐδεὶς κώ με παρήλλαξεν, οὐδ' οἱ Αἰγυπτίων καλεόμενοι ἀρπεδονάπται, σὺν τοῖς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἐπ' ἔτεα πέντε ἐπὶ ξείνης ἐγενήθην». (6) ἐπῆλθε γὰρ Βαβυλωνά τε καὶ Περσίδα καὶ Αἰγυπτίον τοῖς τε μάγοις καὶ τοῖς ἱερεῦσι μαθητεύων. Ζωροάστει δὲ τὸν μάγον τὸν Πέρσιν ὁ Πυθαγόρας ἐξήλωσεν ...
- 2 (B 300, 13) PLIN. NH 30, 7: *Orphea putarem e propinquo artem primum intulisse . . . , si non expers sedes eius tota Thrace magices fuisset.* (8) *primus, quod extet, ut equidem invenio, . . . Osthanes Xerxen regem Persarum bello quod is Graeciae intulit comitatus ac velut semina artis portentosae sparsit . . . diligentiores paulo ante hunc ponunt Zoroastren, alium(?) Proconnensium. quod certum est, hic maxime Osthanes ad rabiem . . . scientiae eius Graecorum populos egit. quamquam animadverto summam literarum claritatem gloriamque ex ea scientia antiquitus et paene semper petitam.* (9) *certe Pythagoras Empedocles Democritus Plato ad hanc descendam navigavere, exiliis verius quam peregrinationibus susceptis; hanc reversi praedicavere, hanc in arcanis habuere. Democritus Apollobechen Coptiten et Dardanum e Phoenice(?) inlustravit, voluminibus Dardani in sepulcrum eius petitis, suis vero ex disciplina eorum editis. quae recepta ab ullis hominum atque transisse per memoriam aequae ac nihil in vita mirandum est;* (10) *in tantum fides istis fasque omne deest, adeo ut qui cetera in viro probant, haec opera eius esse infitientur. sed frustra. hunc enim maxime adfixisse animis eam dulcedinem constat . . .* (11) *est et alia magices factio a Mose et Janne et Lotape ac Judaeis pendens, sed multis milibus annorum post Zoroastren. tanto recentior est Cypria. non levem et Alexandri Magni temporibus auctoritatem addidit professioni secundus Osthanes, comitatu eius exornatus, planeque (quod nemo dubitet) orbem terrarum peragravit.*

1—2 καὶ περ αὐτοῦ—γράφοντος Schwartz καὶ τα—γράφων Bernays παρ' αὐτῷ Syl 2 καὶ πού σεμνυνόμενος περὶ ἑαυτοῦ φησιν Eus περὶ αὐτοῦ (sc. γράφει) ἤμιν Diels περὶ αὐτοῦ (sc. ἔστιν ἐπισημῆσθαι), ἤμιν Jac [ἤμιν] Stählin περὶ αὐτοῦ δὴ Schwartz 3 πλείστην γῆν Eus 3—4 ἐπεπλανήθην Cobet 4 γέας Clem γαῖας Eus 5 ἀνθρώπων Clem ἀνδρῶν Eus ἐσήκουσα Clem ἐπῆ— Eus (Stählin Diels) συνθέσει Syl συνθέσει Ddf <περὶ> γρ. συνθέσιος Schwartz 5—6 ἀποδείξις Syl 6 οὔτε Αἰγ. οἱ Eus ἀρπεδονάπται Clem ἀρσεπεδονάπται (B) ἀρπεδοναῦται (O) Eus 7 σὺν τοῖς δ' Clem οἷς Eus σὺν τοῖς * * Wil πέντε (Diod. 1, 98, 3) Ddf (Zeller, Stählin) ὀγδώκοντα Clem Eus ἐπ' ἔτεα πέντε ξενὸς ἐγενήθην Diels 9 ἐξήλωσεν Kyrill ἐδή— Clem 10 *propinquo artem* Mayhoff *propinquorum* o 10—11 *intulisse* RDE *pertu*-VG *primum* VGR¹ 14 *Zoroastren* Sillig -sten VGR¹ d -strem r 20 *apollobechen* dfr -chem VGT -che R apelloneen E *coptiten* d -iem VGf *copiten* RT *captidenent* Er 21 *a Phoenice* (e RE et r phoenicen Rd phonicen VG) v et Phoenicen Sillig, Diels 22 *in* (a) *sepulchro* Anon 26 *mose* v *muse, musa, mus* Plin et *ianno* E

— PALAIPHATOS VON ABYDOS.

336/24^a?

ΚΥΠΡΙΑΚΑ. — ΔΗΛΙΑΚΑ. — ΑΤΤΙΚΑ. — ΑΡΑΒΙΚΑ.

s. 44 T 3.

264. HEKATAIOS VON ABDERA (TEOS).

c. 322/

16^a

T

1 (II 384; Vorsokr. 573 [60] A 1) SUID. s. 'Εκαταῖος 'Αβδηρέτης· φιλόσοφος, ὃς ἐπεκλήθη καὶ κριτικὸς γραμματικὸς, οἷα γραμματικὴν ἔχων παρασκευὴν. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. βιβλία αὐτοῦ ταῦτα· Περὶ τῆς ποιήσεως 'Ομήρου καὶ 'ΗΣιόδου * *.

10 2 (A 2) a) STRABON 14, 1, 30 p. 644: Τέως.... γέγονε δὲ καὶ συγγραφεὺς 'Εκαταῖος ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως. b) ANON. Peripl. P. Eux. 49, 6 (= PS. SKYMN. 865 ff.): s. F 13.

3 (A 3—4) a) DIOG. LAERT. 9, 69: .... διήκουσε τοῦ Πύρρωνος 'Εκαταῖος τ' ὁ 'Αβδηρέτης καὶ Τίμων ὁ Φλιάσιος .... ἔτι τε Ναυσιφάνης <ὁ> Τῆμος....

15 b) CLEM. AL. Strom. 2, 130, 4: ἀλλὰ καὶ οἱ 'Αβδηρεῖται τέλος ὑπάρχειν διδάσκουσι, Δημόκριτος μὲν ἐν τῷ Περὶ τέλους (Vorsokr. 68 [55] F 4) τὴν εὐθυμίαν, ἣν καὶ εὖσεστό προσηγόρευεν .... 'Εκαταῖος δὲ αὐτάρκειαν (5) καὶ δὴ 'Απολλόδορος ὁ Κυζικηνὸς (74 [61] A 1) τὴν ψυχαγωγίαν, καθάπερ Ναυσιφάνης (75 [62] B 3) τὴν ἀκαταπληξίαν· ταύτην γὰρ ἔφη ὑπὸ Δημοκρίτου ἀθαμβίην λέγεσθαι.

20 4 (B 12) DIODOR. 1, 46, 8 (F 25): πολλοὶ τῶν 'Ελλήνων τῶν παραβαλόντων μὲν εἰς τὰς Θήβας ἐπὶ Πτολεμαίῳ τοῦ Λάγον, συνταξαμένων δὲ τὰς Αἰγυπτιακὰς ἱστορίας, ὧν ἔστι καὶ 'Εκαταῖος. s. T 7.

5 (A 6) PLUT. Lyk. 20, 3 (Aprophth. Lac. 218 B): 'Αρχιδαμίδας (294^a?) δὲ μεμφομένων τινῶν 'Εκαταῖον τὸν σοφιστήν, ὅτι παραληφθεὶς εἰς
25 τὸ συσσίτιον οὐδὲν ἔλεγεν, «ὁ εἰδώς» ἔφη «λόγον καὶ καιρὸν οἶδεν».

6 (B 4; 2; 5) a) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 675: ἔστι δὲ αὐτῷ (F 10) βιβλία ἐπιγραφόμενα Περὶ 'Υπερβορέων. b) PLIN. NH 6, 55: .... pri-
vatim condidit volumen.... Hecataeus de Hyperboreis. c) DIODOR. 2,
47, 1: s. F 7.

— DIODOR. 1, 46, 8: s. T 4.

7 (B 15—16) a) JOSEPH. c. Apion. 1, 183: 'Εκαταῖος δὲ ὁ 'Αβδηρέτης, ἀνὴρ φιλό-
σοφος ἅμα καὶ περὶ τὰς πράξεις ἱκανώτατος, 'Αλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ συνακμάσας καὶ
30 Πτολεμαίῳ τῷ Λάγον συγγενόμενος, οὐ παρέργως <ἡμῶν ἐμνημόνευσεν>, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν
'Ιουδαίων συγγέγραφε βιβλίον, ἐξ οὗ βούλομαι κεφαλαιωδῶς ἐπιδραμεῖν ἔνια τῶν εἰρη-

13 διήκουσε v -ουε ο(?)

14 < > Diels

17 'Απολλόδορος: ἀπολλόδοτος Clem

28 hyperboreos DF'E

30 < > Jac

- μένων. (184) και πρώτον ἐπιδείξω τὸν χρόνον· μνημονεύει γὰρ τῆς Πτολεμαίου περὶ Γάζαν πρὸς Δημήτριον μάχης· αὕτη δὲ γέγονεν ἑνδεκάτῳ μὲν ἔτει τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς, ἐπὶ δὲ Ὀλυμπιάδος ζ' καὶ ι' καὶ ρ' (312/9) ὡς ἱστορεῖ Κάστωρ (250 F 12) .... (185) .... Ἀλεξάνδρου δὲ τεθνάναι πάντες ὁμολογοῦσιν ἐπὶ τῆς ριδ' Ὀλυμπιάδος (324/1). δηλον οὖν ὅτι καὶ
- 5 κατ' ἐκείνον καὶ κατὰ Ἀλεξάνδρου ἡκμαζεν ἡμῶν τὸ ἔθνος. λέγει τοίνυν ὁ Ἑκαταῖος (F 21) .... b) — — 1, 213: ὅτι δὲ οὐκ ἀγνοοῦντες ἔνοι τῶν συγγραφέων τὸ ἔθνος ἡμῶν, ἀλλ' ὑπὸ φόβου τινὸς ἢ δι' ἄλλας αἰτίας οὐχ ὑγιεῖς τὴν μνήμην παρέλιπον, τεκμήριον οἶμαι παρέξιν· Ἱερώνυμος γὰρ, ὁ τὴν περὶ τῶν διαδόχων ἱστορίαν συγγεγραφώς (154 T 6) κατὰ τὸν αὐτὸν μὲν ἦν Ἑκαταῖος χρόνον, φίλος δ' ὢν Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως τὴν Συρίαν ἐπε-
- 10 τρόπενεν· (214) ἀλλ' ὁμως Ἑκαταῖος μὲν καὶ βιβλίον ἔγραψεν περὶ ἡμῶν, Ἱερώνυμος δ' οὐδαμοῦ κατὰ τὴν ἱστορίαν ἐμνημόνευσε. c) ORIGEN. c. Cels. 1, 15: καὶ Ἑκαταίου δὲ τοῦ ἱστορικοῦ φέρεται περὶ Ἰουδαίων βιβλίον, ἐν ᾧ προστίθεται μᾶλλον πως ὡς σοφῶι τῷ ἔθνει ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ Ἑρένιον Φίλωνα ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων συγγράμματι (III C u. Phoenikien) πρώτον μὲν ἀμφιβάλλειν εἰ τοῦ ἱστορικοῦ ἐστὶ τὸ σύγγραμμα, δευτέρον
- 15 δὲ λέγειν ὅτι εἴπερ ἔστιν αὐτοῦ, εἰκὸς αὐτὸν σννερπᾶσθαι ἀπὸ τῆς παρὰ Ἰουδαίους πιθανότητος καὶ συγκαταθεῖσθαι αὐτῶν τῷ λόγῳ.
- 8 (B 15) a) JOSEPH. AJ 1, 158: μνημονεύει δὲ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμου Βηρωσ-σός (III C u. Assyrien), οὐκ ὀνομάζων λέγων δ' οὕτως .... (159) Ἑκαταῖος δὲ καὶ τοῦ μνησθῆναι πλεῖον τι πεποίηκε· βιβλίον γὰρ περὶ αὐτοῦ σννταξάμενος κατέλιπε. b) CLEM.
- 20 AL. Strom. 5, 113, 1: Ἑκαταῖος ὁ τὰς ἱστορίας σννταξάμενος ἐν τῷ κατ' Ἀβραάμου καὶ τοὺς Αἰγυπτίους (F 24).

ZWEIFELHAFTES.

- 9 (—) AGATHARCHIDES. (De M. r.) — PHOT. Bibl. 250 p. 454 b 30: τῆς ὅλης οἰκουμένης ἐν τέτταρσι κυκλιζομένης μέρεσιν .... τὰ μὲν πρὸς ἐσπέραν ἐξείργασται Λύκος (III B u. Sicilien) τε καὶ Τίμαιος (III B), τὰ δὲ πρὸς ἀνατολὰς Ἑκαταῖος (1 T 14) τε καὶ Βάσιλις (III u. Indien), τὰ δὲ πρὸς τὰς ἄρκτους Διόφαντος (III C u. Pontos) καὶ Δημήτριος (V), τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν .... ἡμεῖς.

F

1. ΠΕΡΙ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ(?).

- 30 (T 4; F 19; 23?? 25)
- 1 (7; B 6) DIOG. LAERT. 1, 10: τὴν δὲ τῶν Αἰγυπτίων φιλοσοφίαν εἶναι τοιαύτην F 25 c. περὶ τε θεῶν καὶ ὑπὲρ δικαιοσύνης· φάσκειν τε ἀρχὴν μὲν εἶναι τὴν ὕλην, εἶτα τὰ τέσσαρα 11 ff. στοιχεῖα ἐξ αὐτῆς διακριθῆναι, καὶ ζωῖα τινα ἀποτελεσθῆναι. θεοὺς δ' εἶναι ἥλιον καὶ σελήνην, τὸν μὲν Ὅσιριν, τὴν δ' Ἴσιν καλουμένην· αἰνίττεσθαι τε αὐτοὺς διὰ τε
- 35 καθάρου καὶ δρᾶκοντος καὶ ἱέρακος καὶ ἄλλων, ὥς φησι Μανέθως ἐν τῇ τῶν Φυσικῶν ἐπιτομῇ (III C u. Aegypten) καὶ Ἑκαταῖος ἐν τῇ πρώτῃ περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων φιλοσοφίας· κατασκευάζειν δὲ ἀγάλματα καὶ τεμένη τῷ μὴ εἰδέναι τὴν τοῦ θεοῦ μορφήν. (11) τὸν κόσμον γενητὸν καὶ φθαρτὸν καὶ σφαιροειδῆ· τοὺς ἀστέρας πῦρ εἶναι, καὶ τῇ τοῦτων κράσει τε ἐπὶ γῆς γίνεσθαι· σελήνην ἐκλείπειν εἰς τὸ σκίασμα τῆς γῆς ἐμπίπτουσαν· τὴν

ψυχὴν καὶ ἐπιδιαμένειν καὶ μετεμβαίνειν· ὑετοὺς κατὰ ἀέρος τροπὴν ἀποτελεῖσθαι·
τά τε ἄλλα φυσιολογεῖν, ὥς 'Εκαταῖος τε καὶ 'Αρισταγόρας (III C u. Aegypten)
ἱστοροῦσιν. ἔθεσαν δὲ καὶ νόμους ὑπὲρ δικαιοσύνης, οὓς εἰς 'Ερμῆν ἀνήνεγκαν' F 25 c.
καὶ τὰ εὐχρηστα τῶν ζώων θεοὺς ἐδόξασαν. λέγουσι δὲ καὶ ὡς αὐτοὶ γεωμετρίαν τε 86/90
5 καὶ ἀστρολογίαν καὶ ἀριθμητικὴν ἀνεύρον. καὶ τὰ μὲν περὶ τῆς εὐρέσεως ὧδε ἔχει.

2 (12; B 12) DIODOR. 1, 46, 8: οὐ μόνον δ' οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς F 25
ἐκ τῶν ἀναγραφῶν ἱστοροῦσιν, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν 'Ελλήνων (T 4) .... ὧν
ἔστι καὶ 'Εκαταῖος, συμφωνοῦσι τοῖς ὑφ' ἡμῶν εἰρημένους (über die königs-
gräber in Theben).

10 *3 (19; B 6) DIOG. LAERT. 1, 9: (Theopompos 115 F 64; Eudemos von
Rhodos F 51 Sp. über die lehre der μάγοι) 'Εκαταῖος δὲ καὶ γενητοὺς τοὺς θεοὺς
εἶναι κατ' αὐτούς. Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς ἐν τῷ Περί παιδείας (IV) καὶ τοὺς Γυμνο-
σοφιστὰς ἀπογόνους εἶναι τῶν μάγων φησὶν· ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς 'Ιουδαίους ἐκ τούτων εἶναι.
πρὸς τοῦτοις καταγινώσκουσιν 'Ηροδότου (7, 35) οἱ τὰ περὶ μάγων γράψαντες· μὴ γὰρ ἂν
15 ἐς τὸν ἥλιον βέλη Σέρξην ἀκοντίσαι, μηδ' εἰς τὴν θάλασσαν πέδας καθεῖναι, θεοὺς ὑπὸ
τῶν μάγων παραδεδομένους. τὰ μέντοι ἀγάλματα εἰκότως καθαιρεῖν. (folgt F 1).

*4 (9; B 8) PLUTARCH. De Is. 9 p. 354 CD: ἔτι δὲ τῶν πολλῶν νομι- F 25 c.
ζόντων ἴδιον παρ' Αἰγυπτίους ὄνομα τοῦ Διὸς εἶναι τὸν 'Αμοῦν, ὁ παράγοντες ἡμεῖς 13, 2
'Αμμωνα λέγομεν, Μανέθως μὲν ὁ Σεβεννῆτης (III C) τὸ κεκρυμμένον οἶται καὶ τὴν κρυφίαν
20 ὑπὸ ταύτης δηλοῦσθαι τῆς φωνῆς, 'Εκαταῖος δ' ὁ 'Αβδηρίτης φησὶ τούτῳ καὶ πρὸς
ἀλλήλους τῷ ῥήματι χρῆσθαι τοὺς Αἰγυπτίους, ὅταν τινὰ προσκαλῶνται· προσ-
κλητικὴν γὰρ εἶναι τὴν φωνήν. διὸ τὸν πρῶτον θεόν, <δν> τῷ παντὶ τὸν αὐτὸν
νομίζουσιν, ὡς ἄφαντὴ καὶ κεκρυμμένον ὄντα προσκαλούμενοι καὶ παρακαλοῦν-
τες ἔμφαντὴ γενέσθαι καὶ δῆλον αὐτοῖς 'Αμοῦν λέγουσιν.

25 *5 (10; B 11) — 6 p. 353 B: οἶνον δ' οἱ μὲν ἐν 'Ηλίῳ πόλει θεραπεύοντες F 25 c.
τὸν θεὸν οὐκ εἰσφέρουσιν τὸ παράπαν εἰς τὸ ἱερόν, ὡς οὐ προσήκον ὑπὲρτάς πίνειν τοῦ 70, 11
κυρίου καὶ βασιλέως ἐφορῶντος, οἱ δ' ἄλλοι χρῶνται μὲν ὀλίγῳ δέ· πολλὰς δ' αἰῶνας
ἀγνείας ἔχουσιν, ἐν αἷς φιλοσοφοῦντες καὶ μανθάνοντες καὶ διδάσκοντες τὰ θεῖα διατελοῦσιν.
οἱ δὲ βασιλεῖς καὶ μετρητὸν ἔπινον ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων, ὡς 'Εκαταῖος
30 ἱστοροῖ, ἱερεῖς ὄντες. ἤρξαντο δὲ πίνειν ἀπὸ Ψαμμητίχου· πρότερον δ' οὐκ ἔπινον οἶνον
οὐδ' ἔσπευον ὡς φίλοι θεοῖς ἀλλ' ὡς αἷμα τῶν πολεμησάντων ποτὲ τοῖς θεοῖς .... ταῦτα
μὲν οὖν Εὐδόξος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῆς Περιόδου (V).

*6 (13; B 13) PHOT. Bibl. 244 p. 380a 7 (= DIODOR. 40, 3):
ἐκ τοῦ μ λόγον περὶ τοῦ μέσον. ἡμεῖς δὲ μέλλοντες ἀναγράφειν τὸν πρὸς 'Ιουδαίους πόλεμον
35 (des Pompeius), οἰκείον εἶναι διαλαμβάνομεν προδιελθὲν ἐν κεφαλαίοις τὴν τε τοῦ ἔθνους
τούτου ἐξ ἀρχῆς κτίσιν καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς νόμιμα.

(1a) κατὰ τὴν Αἴγυπτον τὸ παλαιὸν λοιμικῆς περιστάσεως γενομένης,
ἀνέπεμπον οἱ πολλοὶ τὴν αἰτίαν τῶν κακῶν ἐπὶ τὸ δαιμόνιον· πολλῶν γὰρ καὶ

1 μεταβαίνειν? Jac 3 ἐρμηνεῖαν ἤνεγκαν B 5 ἀνευρόντες B 14 πρὸς τοῦ-
τοις κ. BP καταγ. δὲ F¹ τὰ om. F¹Φ 16 παραδιδόμενους B 19 σεβεννῆτης
α¹ -ίτης ο 22 < > Bentley 26 ὑπὲρτάς Strijd ἡμέρας ο 30 ἤρξαντο A¹Eβ
-ατο r Ψαμμητίχου Ald ψαμμητικοῦ ο

παντοδαπῶν κατοικούντων ξένων καὶ διηλλαγμένοις ἔθεσι χρωμένων περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὰς θυσίας, καταλελύσθαι συνέβαινε παρ' αὐτοῖς τὰς πατριῶν θεῶν τιμὰς· ὅπερ οἱ τῆς χώρας ἐγγενεῖς ὑπέλαβον, ἐὰν μὴ τοὺς ἀλλοφύλους μεταστήσωνται, κρίσιν οὐκ ἔσσεσθαι τῶν κακῶν. (2) εὐθὺς οὖν ξηνηλα-
 5 τουμένων τῶν ἀλλοθενῶν, οἱ μὲν ἐπιφανέστατοι καὶ δραστικώτατοι συστραφέντες ἐξεργήθησαν, ὡς τινές φασιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τινας ἐτέρους τόπους, ἔχοντες ἀξιολόγους ἡγεμόνας(?), ὧν ἡγοῦντο Δαναὸς καὶ Κάδμος τῶν ἄλλων ἐπιφανέστατοι· ὁ δὲ πολὺς λεὼς ἐξέπεσεν εἰς τὴν νῦν καλουμένην Ἰουδαίαν, οὐ πόρρω μὲν κειμένην τῆς Αἰγύπτου, παντελῶς δὲ ἔρημον οὖσαν
 10 κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους. (3) ἡγεῖτο δὲ τῆς ἀποικίας ὁ προσαγορευόμενος Μωσῆς, φρονήσει τε καὶ ἀνδρείαι πολὺν διαφέρων. οὗτος δὲ καταλαβόμενος τὴν χώραν ἄλλας τε πόλεις ἔκτισε καὶ τὴν νῦν οὖσαν ἐπιφανεστάτην, ὀνομαζομένην Ἱεροσόλυμα. ιδρύσατο δὲ καὶ τὸ μάλιστα παρ' αὐτοῖς τιμώμενον ἱερὸν, καὶ τὰς τιμὰς καὶ ἀγιστείας τοῦ θεοῦ κατέδειξε, καὶ τὰ κατὰ τὴν πολι-
 15 τεῖαν ἐνομοθέτησέ τε καὶ διέταξε. διεῖλε δὲ τὸ πλῆθος εἰς δώδεκα φυλὰς διὰ τὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον τελειότατον νομίζεσθαι καὶ σύμφωνον εἶναι τῷ πλήθει τῶν μηνῶν τῶν τὸν ἐνιαυτὸν συμπληρούντων. (4) ἄγαλμα δὲ θεῶν τὸ σύνολον οὐ κατεσκεύασε διὰ τὸ μὴ νομίζειν ἀνθρωπόμορφον εἶναι τὸν θεόν, ἀλλὰ τὸν περιέχοντα τὴν γῆν οὐρανὸν μόνον εἶναι θεόν καὶ τῶν ὄλων κύριον. τὰς δὲ
 20 θυσίας ἐξηλλαγμένας συνεστήσατο τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι, καὶ τὰς κατὰ τὸν βίον ἀγωγὰς· διὰ γὰρ τὴν ἰδίαν ξηνηλασίαν ἀπάνθρωπόν τινα καὶ μισόξενον βίον εἰσηγήσατο. ἐπιλέξας δὲ τῶν ἀνδρῶν τοὺς χαριστάτους καὶ μάλιστα δυννησομένους τοῦ σύμπαντος ἔθνους προίστασθαι, τούτους ἱερεῖς ἀπέδειξε· τὴν δὲ διατριβὴν ἔταξεν αὐτῶν γίνεσθαι περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὰς τοῦ θεοῦ
 25 τιμὰς τε καὶ θυσίας. (5) τοὺς αὐτοὺς δὲ καὶ δικαστὰς ἀπέδειξε τῶν μεγίστων κρίσεων, καὶ τὴν τῶν νόμων καὶ τῶν ἐθνῶν φυλακὴν τούτοις ἐπέτρεψε· διὸ καὶ βασιλέα μὲν μηδέποτε τῶν Ἰουδαίων, τὴν δὲ τοῦ πλῆθους προστασίαν δίδοσθαι διὰ παντὸς τῷ δοκοῦντι τῶν ἱερέων φρονήσει καὶ ἀρετῇ προέχειν. τοῦτον δὲ προσαγορεύουσι ἀρχιερέα, καὶ νομίζουσιν αὐτοῖς ἄγγελον γίνεσθαι τῶν
 30 τοῦ θεοῦ προσταγμάτων. (6) τοῦτον δὲ κατὰ τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς ἄλλας συνόδους φησὶν ἐκφέρειν τὰ παραγγελλόμενα, καὶ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος οὕτως εὐπιθεῖς γίνεσθαι τοὺς Ἰουδαίους ὥστε παραχορῆμα πίπτοντας ἐπὶ τὴν γῆν προσκυνεῖν τὸν τούτοις ἐρμηνεύοντα ἀρχιερέα. προσγέγραπται δὲ καὶ τοῖς νόμοις ἐπὶ τελευτῆς ὅτι Μωσῆς ἀκούσας τοῦ θεοῦ τάδε λέγει τοῖς Ἰουδαίοις. (6α)

3 ἐγγενεῖς: εὐγενεῖς A 6 ὡς τινές φασιν zusatz Diodors (s. F 25 c. 29, 5—6)?
 7 ἔχοντας ε ἡγεμόνας: δυνάμεις ο.ä.? Jac 11 τε καὶ A^{mg} (Bkr) δὲ καὶ A δὲ
 πολλῇ καὶ ε πολὺ A πλεῖστον ε 12 οὖσαν ἐπ. om. B 14 ἀγαστείας ε 16 τελειώ-
 τaton ε 23 σύμπαντος B συμπαρόντος ε 24 τριβὴν ε 32 εὐπιθεῖς ε 34 ἐπὶ
 τῆς τελευτῆς ε

ἐποιήσατο δ' ὁ νομοθέτης τῶν τε πολεμικῶν ἔργων πολλὴν πρόνοιαν, καὶ τοὺς νέους ἡγάγκαζεν ἀσκεῖν ἀνδρείαν τε καὶ καρτερίαν καὶ τὸ σύνολον ὑπομονὴν πάσης κακοπαθείας. (7) ἐποιεῖτο δὲ καὶ στρατείας εἰς τὰ πλησιόχωρα τῶν ἔθνων, καὶ πολλὴν κατακτησάμενος χώραν κατεκληρούχησε, τοῖς μὲν ἰδιώ-
 5 ταις ἴσους ποιήσας κλήρους, τοῖς δ' ἱερεῦσι μεῖζονας, ἵνα λαμβάνοντες ἀξιο-
 λογωτέρας προσόδους ἀπερίσπαστοι συνεχῶς προσεδρεύωσι ταῖς τοῦ θεοῦ τιμαῖς.
 οὐκ ἐξῆν δὲ τοῖς ἰδιώταις τοὺς ἰδίους κλήρους πωλεῖν, ὅπως μὴ τινες διὰ πλεονέ-
 ξιαν ἀγοράζοντες τοὺς κλήρους ἐκθλίβωσι τοὺς ἀπορωτέρους καὶ κατασκευά-
 10 ζωσιν ὀλιγανδρίαν. (8) τεκνοτροφεῖν τε ἡγάγκαζε τοὺς ἐπὶ τῆς χώρας· καὶ δι'
 ὀλίγης δαπάνης ἐκτρεφόμενων τῶν βρεφῶν αἰεὶ τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ὑπῆρχε
 πολυάνθρωπον. (8a) καὶ τὰ περὶ τοὺς γάμους δὲ καὶ τὰς τῶν τελευτώντων
 ταφὰς πολὺ τὸ παρηλλαγμένον ἔχειν ἐποίησε νόμιμα πρὸς τὰ τῶν ἄλλων
 ἀνθρώπων. (8b) κατὰ δὲ τὰς ὕστερον γενομένας ἐπικρατείας ἐκ τῆς τῶν
 15 ἀλλοφύλων ἐπιμιξίας, ἐπὶ τε τῆς τῶν Περσῶν ἡγεμονίας καὶ τῶν ταύτην
 καταλυσάντων Μακεδόνων, πολλὰ τῶν πατρίων τοῖς Ἰουδαίοις νομίμων
 ἐκινήθη.

(8c) οὕτως μὲν κἀνταῦθ' αἴσιν περὶ τῶν παρὰ Ἰουδαίους ἔθων τε καὶ νομίμων καὶ αὐτῶν
 ἐκείνων τῆς ἐξ Αἰγύπτου ἀπαλλαγῆς καὶ τοῦ θεοῦ Μωυσέως, ψευδολογῶν τὰ πλείστα
 καὶ διερχόμενος πρὸς τοὺς ἐλέγχους πάλιν ὧν κατενεύσατο τῆς ἀληθείας ἀναχώρησιν
 20 ἑαυτῷ μεθοδευσάμενος εἰς ἕτερον καὶ νῦν ἀναφέρει τῶν εἰρημίων τὴν παρυστορίαν· ἐπάγει γὰρ
 περὶ μὲν τῶν Ἰουδαίων Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος ταῦτα ἱστορήκεν.

2. ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΒΟΡΕΩΝ.

(T 6; 9? F 20)

7 (2; B 5) DIODOR. 2, 47 (NATAL. COM. Myth. 9, 6): ἡμεῖς δ' ἐπεὶ
 25 τὰ πρὸς ἄρκτους κεκλιμένα μέρη τῆς Ἀσίας ἡξιώσαμεν ἀναγραφῆς οὐκ ἀνοίκειον εἶναι
 νομίζομεν τὰ περὶ τῶν Ὑπερβορέων μυθολογούμενα διελθεῖν. τῶν γὰρ τὰς παλαιὰς
 μυθολογίας ἀναγεγραφότων Ἑκαταῖος καὶ τινες ἕτεροί φασιν ἐν τοῖς ἀντιπέρας
 τῆς Κελτικῆς τόποις κατὰ τὸν ὠκεανὸν εἶναι νῆσον οὐκ ἐλάττω τῆς Σικελίας. F 11
 ταύτην ὑπάρχειν μὲν κατὰ τὰς ἄρκτους, κατοικεῖσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ὀνομα-
 30 ζομένων Ὑπερβορέων ἀπὸ τοῦ πορρωτέρω κεῖσθαι τῆς βορείου πνοῆς. οὖσαν
 δ' αὐτὴν εὐγενίαν τε καὶ πάμφορον, ἔτι δ' εὐκρασίαι διαφέρουσιν, διττοὺς κατ'
 ἔτος ἐκφέρειν καρπούς.

(2) μυθολογοῦσι δ' ἐν αὐτῇ τὴν Λητὴν γεγονέναι διὸ καὶ τὸν Ἀπόλλω μάλιστα
 τῶν ἄλλων θεῶν παρ' αὐτοῖς τιμᾶσθαι. εἶναι δ' αὐτοὺς ὥσπερ ἱερεῖς τινας
 35 Ἀπόλλωνος διὰ τὸ τὸν θεὸν τοῦτον καθ' ἡμέραν ὑπ' αὐτῶν ὑμνεῖσθαι μετ'
 ᾠδῆς συνεχῶς καὶ τιμᾶσθαι διαφερόντως. ὑπάρχειν δὲ καὶ κατὰ τὴν νῆσον

6 προσεδρεύωσι B -σωσι c

12 ἔχειν om. B

13—16: § 8^b zusatz Diodors?

13 γενομένας A ἐγνωσμένας B

14 ἐπὶ τε τῆς Bkr ἐπὶ τετάρτης ο

17 Ἰουδαίους

om. A^{ac} αὐτῶν: αὐτῆς? Bkr

21 Μιλήσιος: irrutur Diodors

36 συνεχούς? Jac.

τέμενός τε Ἀπόλλωνος μεγαλοπρεπὲς καὶ ναὸν ἀξιόλογον ἀναθήμασι πολλοῖς κεκοσμημένον, σφαιροειδῇ τῷ σχήματι. (3) καὶ πόλιν μὲν ὑπάρχειν ἱερὰν τοῦ θεοῦ τούτου, τῶν δὲ κατοικούντων αὐτὴν τοὺς πλείστους εἶναι κιθαριστάς, καὶ F 8
 5 συνεχῶς ἐν τῷ ναῷ κιθαρίζοντας ὕμνους λέγειν τῷ θεῷ μετ' ᾠδῆς, ἀποσεμ-
 νύοντας αὐτοῦ τὰς πράξεις.

(4) ἔχειν δὲ τοὺς Ὑπερβορέους ἰδίαν τινὰ διάλεκτον, καὶ πρὸς τοὺς Ἕλλη-
 νας οἰκειότατα διακεῖσθαι, καὶ μάλιστα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους καὶ Δηλίους,
 ἐκ παλαιῶν χρόνων παρεληφότας τὴν εὖνοιαν ταύτην. καὶ τῶν Ἑλλήνων
 τινὰς μυθολογοῦσι παραβαλεῖν εἰς Ὑπερβορέους, καὶ ἀναθήματα πολυτελεῖ
 10 καταλιπεῖν γράμμασιν Ἑλληνικοῖς ἐπιγεγραμμένα. (5) ὥσαύτως δὲ καὶ ἐκ
 τῶν Ὑπερβορέων Ἀβαριν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατανήσαντα τὸ παλαιὸν ἀνα-
 σῶσαι τὴν πρὸς Δηλίους εὖνοιαν τε καὶ συγγένειαν.

(5a) φασι δὲ καὶ τὴν σελήνην ἐκ ταύτης τῆς νήσου φαίνεσθαι παντελῶς
 ὀλίγον ἀπέχουσαν τῆς γῆς, καὶ τινὰς ἐξοχὰς γεώδεις ἔχουσιν ἐν αὐτῇ φανεράς.
 15 (6) λέγεται δὲ καὶ τὸν θεὸν δι' ἐτῶν ἑννεακαίδεκα καταντᾶν εἰς τὴν νῆσον, ἐν
 οἷς καὶ αἱ τῶν ἀστρῶν ἀποκαταστάσεις ἐπὶ τέλος ἄγονται, καὶ διὰ τοῦτο
 τὸν ἑννεακαίδεκαετῆ χρόνον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων μέγαν ἐνιαυτὸν ὀνομάζεσθαι.
 (7) κατὰ δὲ τὴν ἐπιφάνειαν ταύτην τὸν θεὸν κιθαρίζειν τε καὶ χορεύειν συνεχῶς
 τὰς νύκτας ἀπὸ ἡμερηΐας ἑαρινῆς ἕως πλειάδος ἀνατολῆς ἐπὶ τοῖς ἰδίοις
 20 εὐημερήμασι τερπόμενον.

(7a) βασιλεύειν δὲ τῆς πόλεως ταύτης καὶ τοῦ τεμένου ἐπάρχειν τοὺς
 ὀνομαζομένους Βορεάδας, ἀπογόνους ὄντας Βορέου, καὶ κατὰ γένος αἰεὶ F 12
 διαδέχεσθαι τὰς ἀρχάς.

*8 (6; B 1) STRABON 7, 3, 6 p. 299: ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφῆας
 25 βαδίζει (Apollodoros 244 F 157) Ῥιπαῖα ὅρη λέγοντας καὶ τὸ Ὠγύιον ὄρος καὶ τὴν τῶν
 Γοργόνων καὶ Ἑσπερίδων κατοικίαν (Hekataios von Milet 1 F 194) καὶ τὴν παρὰ
 Θεοπόμπῳ (115 F 75) Μεροπίδα γῆν, παρ' Ἑκαταίῳ δὲ Κιμμερίδα πόλιν, F 7 § 3
 παρ' Εὐημέρῳ (63 T 5) δὲ τὴν Παγχ<α>ίαν γῆν.

*9 (3; B 4) SCHOL. PIND. O 3, 28a: πανταχοῦ δὲ οἱ Ὑπερβόρειοι ἱεροὶ
 30 Ἀπόλλωνος. ἐκλήθησαν δὲ Ὑπερβόρειοι ἀπὸ Ὑπερβορέου τινὸς Ἀθηναίου, ὥς <φησι>
 Φανόδημος (III B): Φιλοστέφανος (IV) δὲ τὸν Ὑπερβόρεον Θεσσαλὸν φησὶν εἶναι·
 ἄλλοι ἀπὸ Ὑπερβορέου Πελασγοῦ τοῦ Φωρονέως καὶ Περιμήδας τῆς Αἰόλου. ὁ δὲ
 Φερένικος τοὺς Ὑπερβόρεους ἀπὸ τοῦ Τιτανικοῦ γένους φησὶν εἶναι. ὁ δὲ Ἑκαταῖος
 ἄλλως ἰστορεῖ.

35 10 (1; B 4) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 675: Ὑπερβόρεους μὴ εἶναι τελέως
 φησὶν Ἡρόδοτος (4, 36) .... Ποσειδώνιος (87 F 103) δὲ εἶναι φησὶ τοὺς Ὑπερβόρεους,
 κατοικεῖν δὲ περὶ τὰς Ἀλλεῖς τῆς Ἰταλίας· Μνασείας (V) δὲ φησὶ νῦν τοὺς Ὑπερβόρεους

1 τε om. D 11—12 ἀνανεῶσαι? Jac 14 ἐν αὐτῇ om. C 15—16 ἐν οἷς αἱ D
 17 μέγαν C μέτωνος D 21 δὲ Ddf τε ο 28 < > Xyl 30 < > Drachmann
 31 Φανόδημος Boeckh φιλόδημος A 32 Περιμήδας Benseler περιμήλας A Περιμήλας
 Boeckh 33 Φερένικος (aus 28c Boeckh) φανόδημος A

Δελφούς λέγεσθαι. Ἐκαταῖος δὲ μέχρι τῶν αὐτοῦ χρόνων εἶναί φησι τὸ τῶν Ὑπερβορέων ἔθνος· ἔστι δὲ αὐτῶι βιβλία ἐπιγραφόμενα Περὶ Ὑπερβορέων. τιμᾶται δὲ παρὰ τοῖς Ὑπερβορείοις ὁ Ἀπόλλων, διὸ καὶ ἐκεῖσε χωρῶν ὤφθη. τρία δὲ ἔθνη τῶν Ὑπερβορέων Ἐπιζεφύριοι καὶ Ἐπικνημίδιοι καὶ Ὀζόλαιοι.

- 5 *11 (5; B 1) a) STEPH. BYZ. s. Ἐλίξιοι· νῆσος Ὑπερβορέων, οὐκ ἐλάσσων Σικελίας, ὑπὲρ ποταμοῦ Καραμβύκα. οἱ νησιῶται Καραμβύκαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ὡς Ἐκαταῖος ὁ Ἀβδηρίτης. b) — s. Καραμβύκαι· ἔθνος Ὑπερβορέων ἀπὸ ποταμοῦ Καραμβύκα, ὡς Ἐκαταῖος ὁ Ἀβδηρίτης. F 7 § 1

- 12 (4; B 3) AELIAN. NA 11, 1: ἀνθρώπων Ὑπερβορέων γένος καὶ τιμᾶς
10 Ἀπόλλωνος τὰς ἐκεῖθι αἰδουσι μὲν [καὶ] ποιηταῖ, ὕμνοῦσι δὲ καὶ συγγραφεῖς, ἐν δὲ τοῖς καὶ Ἐκαταῖος, οὐχ ὁ Μιλήσιος ἀλλ' ὁ Ἀβδηρίτης. ἃ δὲ λέγει πολλὰ τε καὶ σεμνὰ ἕτερα, οὐ μοι νῦν ἡ χρεῖα παρακαλεῖν δοκεῖ αὐτὰ .... ἃ δὲ με μόνῃ ἤδε ἡ συγγραφή παρακαλεῖ ἔστι ταῦτα· ἱερεῖς εἰσι τῶιδε τῶι δαίμονι Βορέου καὶ Χιόνης νύεες, τρεῖς τὸν ἀριθμόν, ἀδελφοὶ τὴν φύσιν, ἐξαπῆγεις
15 τὸ μῆκος. ὅταν οὖν οὗτοι τὴν νενομισμένην ἱερουργίαν κατὰ τὸν συνήθη καιρὸν τῶι προειρημένῳ ἐπιτελῶσιν, ἐκ τῶν Ῥιπαίων οὕτω καλουμένων παρ' αὐτοῖς ὄρων καταπέτονται κύκνων ἀμύχανα τῶι πλήθει νέφη, καὶ περιελθόντες τὸν νεῶν καὶ οἰονεῖ καθήραντες αὐτὸν τῇ πτήσει, εἴτα μέντοι κατίαςιν ἐς τὸν τοῦ νεῶ περιβόλον, μέγιστόν τε τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλλος ὠραιότατον
20 ὄντα. ὅταν οὖν οἱ τε ὠιδοὶ τῇ σφετέρῃ μούσῃ τῶι θεῷ προσάδωσι καὶ μέντοι καὶ οἱ κιθαρισταὶ συγκρέκωσι τῶι χορῶι πανααρμόνιον μέλος, ἐνταῦθ' αὖτοι καὶ οἱ κύκνοι συναναμέλπουσιν ὁμορροθοῦντες καὶ οὐδαμῶς οὐδαμῇ ἀπηχῆς καὶ ἀπωιδὸν ἐκείνοι μελωιδοῦντες, ἀλλὰ ὥσπερ οὖν ἐκ τοῦ χορολέκτου τὸ ἐνδόσιμον λαβόντες καὶ τοῖς σοφισταῖς τῶν ἱερῶν μελῶν τοῖς ἐπιχωρίοις
25 συνάισαντες. εἴτα τοῦ ὕμνου τελεσθέντος, οἱ δὲ ἀναχωροῦσι τῇ πρὸς τὸν δαίμονα τιμῇ τὰ εἰθισμένα λατρεύσαντες, καὶ τὸν θεὸν ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν οἱ προειρημένοι ὡς εἰπεῖν χορευταὶ πτηνοὶ τέρψαντές τε ἅμα καὶ αἰσαντες.

- 13 (—; A 2) ANON. Peripl. Pont. Eux. 49, 6 (= PS. SKYMN. 865 ff.). ἀπὸ δὲ τῶν Μαιωτῶν λαβοῦσα τὸ ὄνομα Μαιωτῖς ἐξῆς ἔστι λίμνη κειμένη,
30 εἰς ἣν ὁ Τάναις, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λαβὼν τὸ ρεῦμα Ἀράξεως, ἐπιμίσγεται, ὡς Ἐκαταῖος εἰφ' ὁ Τήγιος· ὡς δὲ Ἐφορος (70 F 159) ἰστόρηκεν, ἐκ λίμνης τινός, ἣς τὸ πέρας ἐστὶν ἄφραστον.

1 μέχρι τῶν PH μ. τοῦ L αὐτοῦ Diels 3 ὁ P om. L 3—4 τρία—Ὀζόλαιοι om. P <λέγονται δὲ Ὑπερβόρειοι ὡς Ἐπιζεφύριοι> τρία γ. ἐ. τ. Λοκρῶν (s. Steph. Byz. s. Νῆμιον; s. Ὑποθήβαι) Hiller Ὑπερβορέων <ὡς καὶ τῶν Λοκρῶν> Kranz. 5 Ἐλίξιοι? ὑπερβορείων R 6 ὑπὲρ Mei ὑπὸ ο ποταμοῦ RV —μῶι P καραμβύκα—καραμβύκα V κε-κε-RP 6—7 ἀπὸ τ. π. om. P 10 [ ] He 12 με He μοι Ael 16 τῶι προειρημένῳ He τὸν -ον Ael 17 καταπέττειται κύκνων ἄμαχα He 27 τέρψαντες· μέλψαντες He 30—31 ἐπιμίσγεται, ὡς Ἐκαταῖος Toup, Buttmann ἐπιμισγέσθω εκατεως An 31 εἰφ' ὁ Τήγιος (T 2) Röper ἐφοτιεις An εἰφ' οὐρετριεύς Buttmann 32 ἄφραστον An

- 14 (6a; B 2) PLIN. NH 4, 94 (SOLIN. 19, 2): *exeundum deinde est, ut extera Europae dicantur, transgressisque Ripaeos montes litus oceani septentrionalis in laeva, donec perveniatur Gadis, legendum. insulae complures sine nominibus eo situ traduntur, ex quibus ante Scythiam quae appellatur Baunonia unam abesse diei cursu . . .*
 5 Timaeus (III B) prodidit. reliqua litora incerta; signata fama septentrionalis oceani: Amalcium eum Hecataeus appellat a Parapaniso amne qua Scythiam adluit, quod nomen eius gentis lingua significat congelatum. (95) meeresnamen und inseln aus Philemon, Xenophon von Lampsakos, Pytheas.

3. PHILOSOPHISCHES.

- 10 15 (8; B 9) AETIOS Plac. 2, 20, 16: 'Hράκλειτος (22 [12] A 12) καὶ Ἑκαταῖος ἀναμμα νοερόν τὸ ἐκ θαλάττης εἶναι τὸν ἥλιον.
 16 (20; A 4) CLEM. AL. Strom. 2, 130, 4: s. T 3b.
 17 (21; A 5) PLUTARCH. Quaest. conviv. 4, 3, 1 p. 666 DE: . . .
 περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν πλεῖστοι τῶν ἄλλων ἐπὶ τὰ γαμικὰ δεῖπνα παραλαμ-
 15 βάνονται, διηπόρησε (sc. Sossius Senecio). καὶ γὰρ τῶν νομοθετῶν τοὺς τῇ πολυτελείᾳ κατὰ κράτος πολεμήσαντας ὁρίσαι μάλιστα τῶν εἰς τοὺς γάμους καλουμένων τὸ πλῆθος. ὁ γὰρ εἰπὼν (ἔφη) περὶ τῆς αἰτίας αὐτῆς τῶν παλαιῶν φιλοσόφων οὐδὲν ἐμοὶ γοῦν κριτῇ πιθανὸν εἶρηκεν Ἑκαταῖος ὁ Ἀβδηρήτης· λέγει δὲ τοὺς ἀγομένους γυναικας πολλοὺς παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν ἐστίασιν ἵνα πολλοὶ
 20 συνειδῶσι καὶ μαρτυρῶσιν ἐλευθέροις οὔσι καὶ παρ' ἐλευθέρων γαμοῦσι.

4. GRAMMATISCHES.

(T 1; F 18?)

5. ZWEIFELHAFTES.

- 18 (—; B 14) EROTIAN. p. 55, 7 Na: κυρβασίην τὴν λεγομένην τιάραν. Ἑκαταῖος
 25 δὲ φησιν, ὅτι πῖλον βαρβαρικόν οἱ κωμικοὶ λέγουσιν.
 19 (—; B 13a) a) PORPHYR. Quaest. Hom. (I 383) I 138, 18
 Schr: νῦν δὲ Διόσπολις καλοῦνται αἱ τὸ παλαιὸν Θῆβαι, καὶ φασὶ δείκνυσθαι F 25 c.
 περὶ τὴν Διόσπολιν πολλῶν πυλῶν ἔχνη. ὡς δὲ† Κάτων ἱστορεῖ, ἡ Διόσπολις 15, 1—2;
 ἡ μεγάλη πρὸ τοῦ ὑπὸ Περσῶν ἀφανισθῆναι κώμας μὲν εἶχε τρισμυρίας 31, 7; 45;
 30 γλ̄, <ἀρούρας δὲ γψ>, ἀνθρώπων δὲ μυριάδας ψ, ῥ δὲ πύλαις διεκοσμεῖτο. ταύτην 4—7
 ἐτείχισε βασιλεὺς Ὀσικρις. τινὲς δὲ φασὶ τῶν ἱερέων ὅτι ῥ εἶχε πύλας, ἐξ ἐκάστης
 δὲ ὀπλῖται <μὲν> μύριοι, χίλιοι δὲ ἱπποὶ ἐξεστράτεον, <ἀρμηλάται δὲ σ>. b) STEPH.

2 ripaeos F¹R -ph- r v 4 Baunonia: raunonia F¹E¹ (DR) unam del. F²
 5 oceani Mayhoff oceanis, ocianis, oceanus Plin 6 amalcium A Sol amalchium r v
 parapanso DF¹E¹ a paro- R(?) Propaniso Sol 7 lingua F² d Sol om. r 11 ἀναμ-
 μα Heeren ἀναμμα A 14 ἄλλων: ἀνθρώπων? Rei 17 αὐτῆς: ταύτης o. εἰς τις
 Rei 18 Ἀβδηρήτης Xyl ἀβαρηήτης Plu 28 (p. 19, 2) δὲ Κάτων: δ' Ἑκαταῖος
 (δεκα⁷) Heeren Diels Wil δὲ Κάτωρ Wytttenbach δὲ Βάτων Ebert 30 γ<τ>λ Wil
 γ<τ>λ<γ>? Diels <>(b) Ddf ψ s. Komm. 31 ἱερέων Ddf ἱερ^ε B 32 <> Ddf

BYZ. s. Διόσπολις· .... κτίσμα Ὀσίριδος καὶ Ἰσιδος. πρὶν δὲ ὑπὸ Περσῶν ἀφανισθῆναι φησὶ † Κάτων, ὅτι <τρις> μυριάς τρισχίλιας κόμας εἶχε καὶ τριάκοντα, ἀνθρώπων δὲ μυριάδας ἑπτακοσίας, ἀρουρῶν δὲ τόπον μεμετρημένον τρισχίλιον καὶ ἑπτακοσίων, ἑκατὸν δὲ πύλαις διακεκοσμημένη, τετρα-
5 κόσια στάδια τὸ μῆκος.

6. FAELSCHUNGEN.

(T 7—8)

20 20 (IV 657; —) NATAL. COM. Myth. 9, 15: alii dicunt, inter quos fuit Callisthenes in Navigatione (fehlt nr. 124) et Hecataeus de Hyperboreis, duos colles fuisse in Phrygia, qui Aures asini vocantur, super quibus munitissima oppida condita fuerunt, e quibus latrones complures viatores et peregrinos adoriebantur. his locis cum arma Midas intulisset ac' oppidis per vim potitus fuisset, obtruncatis eorum locorum latronibus, dictus est fabulose aures asini habere.

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

15 21 (14; B 15) JOSEPH. c. Ap. 1, 186 (EUSEB. PE 9, 4): (T 7 a) λέγει τοίνυν ὁ Ἑκαταῖος πάλιν τάδε· ὅτι μετὰ τὴν ἐν Γάζῃ μάχην ὁ Πτολεμαῖος ἐγένετο τῶν περὶ Συρίαν τόπων ἐγκρατὴς, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων πνιθανόμενοι τὴν ἡπίότητα καὶ φιλανθρωπίαν τοῦ Πτολεμαίου συναπαίρειν εἰς Αἰγύπτου αὐτῶν καὶ κοινωνεῖν τῶν πραγμάτων ἡβουλήθησαν. (187) «ὦν εἰς ἣν (φησὶν) Ἐξεκίας ἀρχιερεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀνθρώπος τὴν μὲν ἡλικίαν ὡς ἐξήκοντα ἐξ ἑτῶν, τῷ δὲ ἀξιωματι τῷ παρὰ τοῖς ὁμοέθνοις μέγας καὶ τὴν ψυχὴν οὐκ ἀνόητος, ἔτι δὲ καὶ λέγειν δυνατός, καὶ [τοῖς περὶ] τῶν πραγμάτων, εἴπερ τις ἄλλος, ἔμπειρος. (188) καίτοι (φησιν) οἱ πάντες ἱερεῖς τῶν Ἰουδαίων οἱ τὴν δεκάτην τῶν γινο-
25 μένων λαμβάνοντες καὶ τὰ κοινὰ διοικοῦντες περὶ χιλίους μάλιστα καὶ πεντακοσίους εἰσίν». (189) πάλιν δὲ τοῦ προειρημένου μνημονεύων ἀνδρὸς «οὗτος (φησὶν) ὁ ἀνθρώπος τετευχὼς τῆς τιμῆς ταύτης καὶ συνήθης ἡμῖν γενόμενος, παραλαβὼν τινὰς τῶν μεθ' ἑαυτοῦ τὴν τε διαφορὰν ἀνέγνω πᾶσαν ταῦτοῖς·
30 εἶχεν γὰρ τὴν κατοίκησιν αὐτῶν καὶ τὴν πολιτείαν γεγραμμένην».

(190) εἶτα Ἑκαταῖος δηλοῖ πάλιν πῶς ἔχομεν πρὸς τοὺς νόμους, ὅτι πάντα πάσχειν ὑπὲρ τοῦ μὴ παραβῆναι τούτους προαιρούμεθα καὶ καλὸν εἶναι νομίζομεν. (191) «τοῖ-
35 γαροῦν (φησὶ) καὶ κακῶς ἀκούοντες ὑπὸ τῶν ἀστυγαιτόνων καὶ τῶν εἰσαφικνουμένων πάντες καὶ προπηλακιζόμενοι πολ-
λάκις ὑπὸ τῶν Περσικῶν βασιλέων καὶ σατραπῶν οὐ δύνανται μεταπεισθῆναι τῇ διανοίᾳ, ἀλλὰ γεγυμνωμένως περὶ τούτων καὶ αἰκίαις καὶ θανάτοις δεινοτάτοις μάλιστα πάντων ἀπαντῶσι μὴ ἀρνούμενοι τὰ πάτρια». (192) παρέχεται δὲ καὶ τεκμήρια

2 vgl. Theokrit. 17, 83 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι, δοαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δὲ σφίσιν ἐννεάδες τρεῖς (Schol. ὁμοῦ πᾶσαι τρισμύρια τρισχίλια τριακόσiai ἐνενήκοντα τρεῖς); s. auch F 25, c. 31, 7. < > a 4 πύλαις διακεκοσμημένη Jac -αι -ναι ο -ας -νας Berkel 22 [ ] Mue 29 μεθ' ἑαυτοῦ <ἦλθεν * * τὴν * * > τὴν τε? <ἡμῖν> αὐτοῖς? Jac (doch s. auch p. 20, 11) 33 τούτους (Lat) v τοῦτο ο 36 ὑπὸ (Lat) v ὑπὲρ ο 39 πάτρια Niese πατρώια ο

τῆς ἰσχυρογνωμοσύνης τῆς περὶ τῶν νόμων οὐκ ὀλίγα. φησὶ γὰρ Ἀλεξάνδρου ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι γενομένον καὶ προελομένον τὸ τοῦ Βήλου πεπτωκὸς ἱερὸν ἀνακαθᾶραι καὶ πᾶσιν αὐτοῦ τοῖς στρατιώταις ὁμοίως φέρειν τὸν χοῦν προστάξαντος, μόνους τοὺς Ἰουδαίους οὐ προσ<σ>χεῖν ἀλλὰ καὶ πολλὰς ὑπομειναι πληγὰς καὶ ζημίας ἀποτίσαι μεγάλας, ἕως αὐτοῖς συγγιγνόντα τὸν βασιλέα δοῦναι τὴν ἄδειαν. (193) «ἔτι γε μὴν τῶν εἰς τὴν χώραν (φησί) πρὸς αὐτοὺς ἀφικνουμένων νεῶς καὶ βωμοὺς κατασκευασάντων ἅπαντα ταῦτα κατέσκαπτον, καὶ τῶν μὲν ζημίαν τοῖς σατραπαις ἐξέτινον, περὶ τινων δὲ καὶ συγγνώμης μετελάμβανον». καὶ προσεπιτίθησιν ὅτι δίκαιον ἐπὶ τούτοις αὐτοὺς ἐστὶ θανατῶσαι.

(194) λέγει δὲ καὶ περὶ τοῦ πολυανθρωπότατον γεγενῆαι ἡμῶν τὸ ἔθνος. «πολλὰς μὲν γὰρ [[ἡμῶν]] (φησὶν), ἀνασπάστους εἰς Βαβυλῶνα Πέρσαι προτέρων αὐτῶν ἐποίησαν μυριάδας, οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον εἰς Αἴγυπτον καὶ Φοινίκην μετέστησαν διὰ τὴν ἐν Συρίαι στάσιν». (195) ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ καὶ τὸ μέγεθος τῆς χώρας ἣν κατοικοῦμεν καὶ τὸ κάλλος ἰστόρηκεν. «τριακοσίας γὰρ μυριάδας ἀρουρῶν σχεδὸν τῆς ἀρίστης καὶ παμφωροτάτης χώρας νέμονται (φησὶν)· ἡ γὰρ Ἰουδαία τοσαύτη πληθὺς ἐστίν».

(196) ἀλλὰ μὴν ὅτι καὶ τὴν πόλιν αὐτὴν τὰ Ἱεροσόλυμα καλλίστην τε καὶ μεγίστην ἐκ παλαιότατον κατοικοῦμεν, καὶ περὶ πλήθους ἀνδρῶν, καὶ περὶ τῆς τοῦ νεῶ κατασκευῆς οὕτως ὁ αὐτὸς διηγείται· (197) «ἔστι γὰρ τῶν Ἰουδαίων τὰ μὲν πολλὰ ὀχυρὰ ματα κατὰ τὴν χώραν καὶ κῶμαι, μία δὲ πόλις ὀχυρά, πεντήκοντα μάλιστα σταδίων τὴν περιμέτρον, ἣν οἰκοῦσι μὲν ἀνθρώπων περὶ δώδεκα μυριάδες, καλοῦσι δ' αὐτὴν Ἱεροσόλυμα. (198) ἐνταῦθά δ' ἐστὶ κατὰ μέσον μάλιστα τῆς πόλεως περίβολος λίθινος, μῆκος ὡς πεντάπλεθος, εὐρος δ' ἐπηχῶν ῥ, ἔχων διπλᾶς πύλας, ἐν ᾧ βωμός ἐστι τετραγώνος ἀτμήτων συλλέκτων ἀργῶν λίθων οὕτως συγκείμενος, πλευρὰν μὲν ἐκάστην εἴκοσι πηχῶν, ὕψος δὲ δεκάπηχυν καὶ παρ' αὐτὸν οἰκημα μέγα, οὗ βωμός ἐστι καὶ λυχνίον, ἀμφότερα χρυσᾷ δύο τάλαντα τὴν ὀλκήν. (199) ἐπὶ τούτων φῶς ἐστὶν ἀναπόσβεστον καὶ τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας. ἀγαλμα δὲ οὐκ ἔστιν οὐδὲ ἀνάθημα τὸ παράπαν οὐδὲ φύτευμα παντελὺς οὐδέν, οἷον ἀλσῶδες ἥ τι τοιοῦτον. διατρίβουσι δ' ἐν αὐτῷ καὶ τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας ἰερεῖς, ἀγνεύεις τινὰς ἀγνεύοντες καὶ τὸ παράπαν οἶνον οὐ πίνοντες ἐν τῷ ἱερῷ».

(200) ἔτι γε μὴν ὅτι καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ συνεστρατεύσαντο καὶ μετὰ ταῦτα τοῖς διαδόχοις αὐτοῦ μεμαρτύρηκεν· οἷς δ' αὐτὸς παρατυχεῖν φησιν ὑπ' ἀνδρὸς Ἰουδαίου κατὰ τὴν στρατείαν γενομένοις, τοῦτο παραθήσομαι. (201) λέγει δ' οὕτως· «ἐμοῦ γοῦν ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν βαδίζοντος συνηκολούθει τις μετὰ τῶν ἄλλων τῶν παραπεμπόντων ἡμᾶς ἱππέων Ἰου-

4 < > Bkr 5 ἔτι Niese ἐπεὶ ο 8 ἐξέτινον Ddf -τε- ο 9 προστίθησιν cod. Eliensis, Niese τούτοις v -ους ο 12 [[ ]] versehentlich von Josephus eingesetzt (Jac); αὐτῶν Bkr [ ] Niese; 'wir müssen uns den priester Ezekias redend vorstellen' Geffcken 13 ὀλίγοι Jac -γαι ο (doch s. Ps. Aristes 12 πρὸς δέκα μυριάδας) 20 κατοικοῦμεν (Lat) v -ομένην ο 39 τοῦτο: ταῦτα Niese

δαῖτος ὄνομα Μοσόλλαμος, ἄνθρωπος ἱκανῶς κατὰ ψυχὴν
 εὖρωστος καὶ τοξότης δὴ πάντων ὁμολογουμένως καὶ τῶν
 Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἄριστος. (202) οὗτος οὖν ὁ ἄνθρω-
 πος, διαβαδίζόντων πολλῶν κατὰ τὴν ὁδόν, καὶ μάντεώς
 5 τινος ὄρνιθενομένου καὶ πάντας ἐπισχεῖν ἀξιοῦντος, ἤρ-
 τησε διὰ τὴν προσμένονσι. (203) δειξάντος δὲ τοῦ μάν-
 τεως αὐτῷ τὸν ὄρνιθα καὶ φήσαντος, ἐὰν μὲν αὐτοῦ μένηι
 προσμένειν συμφέρειν πᾶσιν, ἂν δ' ἀναστὰς εἰς τοῦμπροσ-
 θεν πέτῃται προάγειν, ἐὰν δὲ εἰς τοῦπισθεν ἀναχωρεῖν αἰθῆς,
 10 σιωπήσας καὶ παρελκύσας τὸ τόξον ἔβαλε, καὶ τὸν ὄρνιθα
 πατάξας ἀπέκτεινεν. (204) ἀγανακτούντων δὲ τοῦ μάντεως
 καὶ τινων ἄλλων καὶ καταρωμένων αὐτῷ 'τί μαίνεσθε (ἔφη)
 κακοδαίμονες'; εἶτα τὸν ὄρνιθα λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας 'πῶς
 γάρ (ἔφη) οὗτος τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν οὐ προιδὼν περὶ τῆς
 15 ἡμετέρας πορείας ἡμῖν ἂν τι ὑγιὲς ἀπήγγελλεν; εἰ γὰρ ἐδύ-
 νατο προγινώσκειν τὸ μέλλον, εἰς τὸν τόπον τοῦτον οὐκ
 ἂν ἦλθε φοβούμενος, μὴ τοξεύσας αὐτὸν ἀποκτείνῃι Μο-
 σόλλαμος ὁ 'Ιουδαῖος».

(205) ἀλλὰ τῶν μὲν Ἑκαταίου μαρτυριῶν ἄλλις τοῖς γὰρ βουλομένοις πλείω μαθεῖν τῷ
 20 βιβλίῳ ῥαδίον ἐστι ἐντυχεῖν.

*22 (15; B 15) JOSEPH. c. Ap. 2, 42: οὐ γὰρ ἀπορία γε τῶν οἰκησόντων τὴν μετὰ
 σπουδῆς ὑπ' αὐτοῦ πόλιν κτιζομένην Ἀλέξανδρος τῶν ἡμετέρων τινὰς ἐκεῖ συνήθροισεν,
 ἀλλὰ πάντας δοκιμάζων ἐπιμελῶς ἀρετῆς καὶ πίστεως τοῦτο τοῖς ἡμετέροις τὸ γέρας
 ἔδωκεν. (43) ἐτίμα γὰρ ἡμῶν τὸ ἔθνος, ὥς καὶ φησιν Ἑκαταῖος
 25 περὶ ἡμῶν, ὅτι διὰ τὴν ἐπιείκειαν καὶ πίστιν, ἣν αὐτῷ παρέσ-
 χον οἱ Ἰουδαῖοι, τὴν Σαμαρεῖτιν χῶραν προσέθηκεν ἔχειν
 αὐτοῖς ἀφορολόγητον. (44) ὅμοια δὲ Ἀλεξάνδρῳ καὶ Πτολεμαῖος ὁ Λάγον περὶ
 τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατοικούντων ἐφρόνησεν· καὶ γὰρ τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον αὐτοῖς
 ἐνεχείρισε φροῦρια πιστῶς ἅμα καὶ γενναίως φυλάξιν ὑπολαμβάνων, καὶ Κυρῆνης ἐγκρατῶς
 30 ἄρχειν βουλόμενος, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ πόλεων εἰς αὐτὰς μέρος Ἰουδαίων
 ἔπεμψε κατοικῆσον. (45) ὁ δὲ μετ' αὐτὸν Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος ἐπικληθεὶς οὐ μόνον
 εἴ τινας ἦσαν αἰχμάλωτοι παρ' αὐτῷ τῶν ἡμετέρων πάντας ἀπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ χρημῆα F 23
 πολλάκις ἐδωρήσατο, καὶ τὸ μέγιστον ἐπιθυμητῆς ἐγένετο τοῦ γινῶναι τοὺς ἡμετέρους
 νόμους καὶ ταῖς τῶν ἱερῶν γραφῶν βίβλοις ἐντυχεῖν. (46) ἔπεμψε γοῦν ἀξίων ἄνδρας
 35 ἀποσταλῆναι τοὺς ἐρμηνεύοντας αὐτῷ τὸν νόμον, καὶ τοῦ γραφῆναι ταῦτα καλῶς τὴν
 ἐπιμέλειαν ἐπέταξεν οὐ τοῖς τυχοῦσιν, ἀλλὰ Δημήτριον τὸν Φαληρέα καὶ Ἀνδρέαν καὶ
 Ἀριστέα, (47) τὸν μὲν παιδείας τῶν καθ' ἑαυτὸν διαφέροντα Δημήτριον, τοὺς δὲ τὴν τοῦ
 σώματος αὐτοῦ φυλακὴν ἐγκεχειρισμένους, ἐπὶ τῆς ἐπιμελείας ταύτης ἔταξεν.

23 (16; B 13; 15) ARIST. ad Aristocr. ep. 31 (JOSEPH. AJ 12, 38; EUSEB. PE 8, 3,
 40 3): (§ 9—11 auf antrag des Demetrios beschliesst Philadelphos die übersetzung
 der Ἰουδαίων νόμιμα und schreibt an den hohenpriester; § 12—27 er gibt auf antrag
 des Aristeeas Sosibios Andreas die von Ptolemaios Lagu nach Aegypten geführten
 gefangenen mit reichen geschenken frei; § 28 ff. vorbereitung der übersetzung durch

20, 41—21, 1 Ἰουδαῖος Niese -αῖον ο 2 ὁμολογουμένως Niese -νος ο 27 Ἀλεξάν-
 δρῳ Bkr -ρον ο 29 ἐνεχείρισε v -ησε ο 30 αὐτὰς v -ὰ ο 31 αὐτὸν Niese -τὰ ο
 37 Ἀριστέα Jos Aristeum Lat' Αἰρισταῖον? Wendland διαφέροντα v -των ο [Δημή-
 τριον]? Jac

brief des Demetrios an den könig) δέον δ' ἐστὶ καὶ ταῦθ' ὑπάρχειν παρὰ σοι διηκριβωμένα διὰ τὸ καὶ φιλοσοφώτεράν εἶναι καὶ ἀκέραιον τὴν νομοθεσίαν ταύτην ὡς ἂν οὖσαν θείαν. διὸ πόρρω γεγόνασιν οἱ τε συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ καὶ τὸ τῶν ἱστορικῶν πλήθος τῆς ἐπιμνήσεως τῶν προειρημένων βιβλίων καὶ τῶν κατ' αὐτὰ πεπολιτευμένων [καὶ πολυτενομένων] ἀνδρῶν, διὸ τὸ ἀγνῆν τινὰ καὶ σεμνὴν εἶναι τὴν ἐν αὐτοῖς θεωρίαν, ὡς φησιν Ἑκαταῖος δ' Ἀβδηρίτης. (§ 32 antrag auf herbeiholung jüdischer ἐρμηνεῖς; 33 ff. geschenke des königs und brief an den hohenpriester Eleazar).

KAT ABRAMON KAI TOYΣ AIGYPTIOYΣ.

- 24 (18; B 15) CLEM. AL.. Strom. 5, 113, 1 (EUSEB. PE 13, 13, 40): (112, 4)
 10 καὶ μὴν καὶ ἡ τραγωιδία ἀπὸ τῶν εἰδῶλων ἀποσπῶσα εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέπειν διδάσκει. ὁ μὲν Σοφοκλῆς (F 1025 N²), ὡς φησιν Ἑκαταῖος ὁ τὰς ἱστορίας συνταξάμενος ἐν τῷ Κατ' Ἀβραμον καὶ τοὺς Αἰγυπτίους, ἀντικρυς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐκβοᾷ· «εἰς ταῖς ἀληθείαισι, εἰς ἐστὶν θεός, / ὃς οὐρανὸν τε ἔτευξε καὶ γαῖαν μακρὴν / πόντου τε χαροπὸν οἶδμα καὶ ἀνέμων βίας. / θνητοὶ δὲ πολλοὶ καρδίαν πλανώμενοι, / ἰδρυσάμεσθα πημάτων παραψυχὴν /
 15 θεῶν ἀγάλματα ἐκ λίθων ἢ χαλκῶν / ἢ χρυσοτενέκτων ἢ ἐλεφαντίνων τύπους· / θυσίας τε τούτους καὶ κακὰς πανηγύρεις / στέφοντες οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν». es folgen zitate aus Euripides F 941; 593 und Aischylos F 70; dann — von Platon (wo?) bestätigt — Herakleitos 22 [12] B 32—34.

7. ANHANG.

- 20 25 (—) DIODOR. 1, 10: φασὶ τοίνυν Αἰγύπτιοι κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν ὅλων γένεσιν Zoogon¹ πρώτους ἀνθρώπους γενέσθαι κατὰ τὴν Αἴγυπτον διὰ τε τὴν εὐκρασίαν τῆς χώρας καὶ διὰ (c. 43) τὴν φύσιν τοῦ Νείλου. τοῦτον γὰρ πολύγονον ὄντα καὶ τὰς τροφὰς αὐτοφυνεῖς παρεχόμενον ῥαδίως ἐκτρέφειν τὰ ζωογονηθέντα· τὴν τε γὰρ τοῦ καλάμου ῥίζαν καὶ τὸν λωτόν, ἔτι δὲ τὸν Αἰγύπτιον κύαμον καὶ τὸ καλούμενον κορσαῖον καὶ πολλὰ τοιαῦθ' ἕτερα τροφὴν ἐτοίμη²
 25 παρέχεσθαι τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. (2) τῆς δ' ἐξ ἀρχῆς παρ' αὐτοῖς ζωογονίας τεκμήριον περιόνται φέρειν τὸ καὶ νῦν ἔτι τὴν ἐν Θηβαίδι χώραν κατὰ τινὰς καιροὺς τοσούτους καὶ τηλευτούς μὺς γενεῶν ὥστε τοὺς ἰδόντας τὸ γινόμενον ἐκπλήττεσθαι· ἐνίους γὰρ αὐτῶν ἕως μὲν τοῦ στήθους καὶ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν διατετυπῶσθαι καὶ σκαρίζειν καὶ κίνησιν λαμβάνειν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σώματος ἔχειν ἀδιατύπωτον, μενούσης ἔτι κατὰ φύσιν τῆς
 30 βόλου. (3) ἐκ τούτου δ' εἶναι φανερόν, ὅτι κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τοῦ κόσμου σύστασιν τῆς γῆς εὐκράτου καθεστῶσης μάλιστα³ ἂν ἔσχε τὴν γένεσιν τῶν ἀνθρώπων ἢ κατ' Αἴγυπτον χώρα· καὶ γὰρ νῦν οὐδαμοῦ τῆς ἄλλης γῆς φουόσης οὐδὲν τῶν τοιούτων, ἐν μόνῃ ταύτῃ θεωρεῖσθαι τινὰ τῶν ἐμψύχων παραδόξως ζωογονούμενα. (4) καθόλου δὲ λέγουσιν, εἴτε κατὰ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος γενόμενον κατακλυσμὸν ἐφθάρη τὰ πλείστα τῶν ζώων, εἰκὸς
 35 μάλιστα διασεσῶσθαι τοὺς κατὰ τὴν Αἴγυπτον ὑπὸ τὴν μεσημβρίαν κατοικοῦντας, ὡς ἂν τῆς χώρας αὐτῶν οὐσης ἀνόμβρου κατὰ τὸ πλείστον· εἴτε (καθάπερ τινὲς φασι) παντελοῦς γενομένης τῶν ἐμψύχων φθορᾶς ἢ γῇ πάλιν ἐξ ἀρχῆς καινὰς ἤνεγκε τῶν ζώων φύσεις, ὅμως καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον πρέπειν τὴν ἀρχηγὸν τῶν ἐμψύχων γένεσιν προσάπειν

3 ἱστοριῶν Eus b 4 αὐτὰ Schard, Schmidt αὐτὰς o 4—5 [ ] om. Jos Eus 5 αὐτοῖς: τοῦτοις Schard 13 χαροπὸν Clem. Protr. 74, 2 Eus χαροποῖον L 14 βίας Protr Eus βίαν L 20—64, 19 apparat nach Diodorus ed. Vogel I (1888); D = Vogels D (Vindob. 79 s. XI), C = Vogels C (Vatic. 130 s. XII) II = r, vulg. = o ausser D. [[ ]] zusätze Diodors 20—23 Euseb. PE 2, 1, 1. 25—26 τεκμήριον ἀπόδειξιν D 28 καὶ σκαρίζειν om. C 'κίν. λαμβ. glossemati similis' Vogel

ταύτη τῇ χώρῃ. (5) τῆς γὰρ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐπομβρίας τῷ παρ' ἐάντοῖς γινομένῳ καύματι μιγείσης εἰκὸς εὐκρατότατον γενέσθαι τὸν ἀέρα πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν πάντων ζωογονίαν. [(6) καὶ γὰρ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἔτι χρόνοις...].

- (11) τοὺς δ' οὖν κατ' Αἴγυπτον ἀνθρώπους τὸ παλαιὸν γενομένους, ἀναβλέψαντας Theologumena
 5 εἰς τὸν κόσμον καὶ τὴν τῶν ὄλων φύσιν καταπλαγέντας τε καὶ θανάσαντας, ὑπολαβεῖν gumena
 εἶναι δύο θεοὺς αἰδίους τε καὶ πρώτους, τὸν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, ὃν τὸν μὲν Ὅσιριν, F 1
 τὴν δὲ Ἴσιν ὀνομάσαι, ἀπὸ τινος ἐτύμον τεθείσης ἑκατέρας τῆς προσηγορίας ταύτης.
 (2) μεθερμηνευμένων γὰρ τούτων εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τῆς διαλέκτου τρόπον εἶναι τὸν μὲν
 Ὅσιριν πολυόφθαλμον εἰκώτως· πανταχῇ γὰρ ἐπιβάλλοντα τὰ ἀκτῖνας ὥσπερ ὀφθαλμοῖς
 10 πολλοῖς βλέπειν ἅπασαν γῆν καὶ θάλατταν. καὶ τὸν ποιητὴν δὲ λέγειν σύμφωνα τούτοις
 (Γ 277; λ 109; 423) «Ἡέλιός θ' ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει». [(3) τῶν δὲ παρ'
 Ἑλλήσι παλαιῶν μυθολόγων τινὲς τὸν Ὅσιριν Διόνυσον προσονομάζουσι...]. (4) ... τὴν
 δὲ Ἴσιν μεθερμηνευμένην εἶναι παλαιάν, τεθειμένης τῆς προσηγορίας ἀπὸ τῆς αἰδίου καὶ
 παλαιᾶς γενέσεως... (5) τούτους δὲ τοὺς θεοὺς ὑφίστανται τὸν σύμπαντα κόσμον διοικεῖν,
 15 τρέφοντάς τε καὶ αὔξοντας πάντα τριμερέσιν ὥραις ἀοράτῳ κινήσει τὴν περιόδον ἀπαρτιζού-
 σαις, τῇ τε ἑαρινῇ καὶ θερινῇ καὶ χειμερινῇ. ταύτας δ' ἐναντιωτάτην ἀλλήλαις τὴν φύσιν
 ἐχούσας ἀπαρτίζουσιν τὸν ἐναντιὸν ἀρίστην συμφωνίαν. φύσιν δὲ συμβάλλεσθαι πλείστην εἰς τὴν
 τῶν ἀπάντων ζωογονίαν τῶν θεῶν τούτων, τὸν μὲν πυρῶδους καὶ πνεύματος, τὴν δὲ ὑγροῦ καὶ
 20 ξηροῦ, κοινῇ δ' ἀμφοτέρους ἀέρος· καὶ διὰ τούτων πάντα γενᾶσθαι καὶ τρέφεσθαι. (6) διό
 καὶ τὸ μὲν ἅπαν σῶμα τῆς τῶν ὄλων φύσεως ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης ἀπαρτίζεσθαι, τὰ δὲ τούτων
 μέρη πέντε τὰ προειρημένα — τὸ τε πνεῦμα καὶ τὸ πῦρ καὶ τὸ ξηρόν, ἔτι δὲ τὸ ὑγρόν, καὶ τὸ
 τελευταῖον τὸ ἀερῶδες — ὥσπερ ἐπ' ἀνθρώπου κεφαλὴν καὶ χεῖρας καὶ πόδας καὶ τᾶλλα μέρη
 καταριθμοῦμεν, τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ σῶμα τοῦ κόσμου συγκεῖσθαι πᾶν ἐκ τῶν προειρημένων. c. 16, 1
 (12) τούτων δ' ἕκαστον θεὸν νομίσει καὶ προσηγορίαν ἰδίαν ἑκάστωι θεῖναι κατὰ τὸ οἰκεῖον
 25 τοὺς πρώτους διαλέκτου χρησαμένους διηρθρωμένη τῶν κατ' Αἴγυπτον ἀνθρώπων.
 (2) τὸ μὲν οὖν πνεῦμα Δία προσαγορεῦσαι μεθερμηνευμένης τῆς λέξεως, ὃν αἴτιον ὄντα τοῦ
 ψυχικοῦ τοῖς ζώοις ἐνόμισαν ὑπάρχειν πάντων οἰοῦντι τινὰ πατέρα. συμφωνεῖν δὲ τούτοις
 φασὶ καὶ τὸν ἐπιφανέστατον τῶν παρ' Ἑλλήσι ποιητῶν ἐπὶ τοῦ θεοῦ τούτου λέγοντα
 (Α 544 δ.) «πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε». (3) τὸ δὲ πῦρ μεθερμηνευόμενον Ἡφαίστον
 30 ὀνομάσαι, νομίσαντας μέγαν εἶναι θεὸν καὶ πολλὰ συμβάλλεσθαι πᾶσιν εἰς γένεσιν τε καὶ
 τελείαν αὔξησιν. (4) τὴν δὲ γῆν ὥσπερ ἀγγεῖόν τι τῶν φνομένων ὑπολαμβάνοντας μητέρα
 προσαγορεῦσαι καὶ τοὺς Ἑλλήνας δὲ ταύτην παραπλησίως Διμήτην καλεῖν, βραχὺ

1 ἐάντοῖς C -τῆς D 3 [[ ]] die § 2 entsprechende eigne beobachtung im
 Delta(?) hat Di an das ende der geschlossenen beweisführung gestellt. 9 πολυό-
 φθαλμον: s. Plut. De Is. 50 p. 355 A πανταχῇ D πάντῃ C 11 Ἡέλιος — ἐφορᾷς —
 ἐπακούεις Γ 277 Ἡέλιον — ἐφορᾷ — ἐπακούει λ 109 12 τινές: zitiert werden
 Eumolpos und Orpheus (F 237, 3 K) τὸν Ὅσιριν om. D ἐπονομάζουσι C
 13 Ἴσιν: mehr aus H ? s. Plut. De Is. 52 p. 372 D 14 τούτους — p. 24, 31: ἄστροι
 Euseb. PE 3, 3, 1—10 (s. 2, 6—7 γράφει δὲ καὶ τὰ περὶ τούτων πλατύτερον μὲν ὁ Μανέθως,
 ἐπιτετμημένος δὲ ὁ Διόδωρος... ὧδε πως ἰστορῶν κατὰ λέξιν) 14 ὑφίστανται C ὅ.
 ἂν τις προβάλλονται D τὸν ἥλιόν φασι καὶ τὴν σελήνην Ὅσιριν ὄντας κατ' Αἰγυπτίους καὶ
 Ἴσιν Eus 17 τὴν φύσιν ἀλλήλαις C φασὶν δὲ συμβάλλεσθαι Reī φύσιν δ. συμβ.
 πλείστα Wesseling συμφωνίαν, φύσιν -ζωογονίαν * * τῶν θεῶν τούτων Schwartz. zu ver-
 binden ist φύσιν πλείστην πυρῶδους κτλ.; ἀπάντων geht auf alle lebewesen (c. 12, 2 u. w.),
 διὰ τούτων auf die elemente πυρῶδες usf. 24 ἰδίαν ἑκάστωι θεῖναι C Eus ἐ. θ. ἰ. D
 26 προσαγορεῦσαι C Eus ἀγορεῦσαι D 28 τούτου C D τοῦτο Eus

- μεταθεσίσης διὰ τὸν χρόνον τῆς λέξεως· τὸ γὰρ παλαιὸν ὀνομάζεσθαι Γῆν μητέρα, καθάπερ καὶ τὸν Ὀρφέα προσμαρτυρεῖν λέγοντα (F 302 Ke) «Γῆ μήτηρ πάντων, Δημήτηρ πλουτοδότειρα». (5) τὸ δ' ὕγρον ὀνομάσαι λέγουσι τοὺς παλαιούς Ὠκεάνην, ὃ μεθερμηνεύμενον μὲν εἶναι τροφήν μητέρα. παρ' ἐνίοις δὲ τῶν Ἑλλήνων Ὠκεανὸν ὑπάρχειν ὑπειληφθαι, 5 περὶ οὗ καὶ τὸν ποιητὴν λέγειν (Ξ 201) «Ὠκεανὸν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύην».
- (6) οἱ γὰρ Αἰγύπτιοι νομίζουσι Ὠκεανὸν εἶναι τὸν παρ' αὐτοῖς ποταμὸν Νεῖλον, πρὸς οὗ c. 96, καὶ τὰς τῶν θεῶν γενέσεις ὑπάρξαι. τῆς γὰρ πάσης οἰκουμένης κατὰ μόνην τὴν Αἴγυπτον εἶναι πόλεις πολλὰς ὑπὸ τῶν ἀρχαίων θεῶν ἐκτισμένας, οἷον Διὸς, Ἥλιον, Ἐρμού, Ἀπόλλωνος, Πανός, Εἰλειθυίας, ἄλλων πλείονων. (7) τὸν δ' ἀέρα προσαγορεύσαι φασιν Ἀθηναῖν 10 μεθερμηνευομένης τῆς λέξεως, καὶ Διὸς θυγατέρα νομίσαι ταύτην, καὶ παρθένον ὑποστήσασθαι διὰ τε τὸ ἀφθορον εἶναι φύσει τὸν ἀέρα καὶ τὸν ἀκρότατον ἐπέχειν τόπον τοῦ συμπαντος κόσμου· διόπερ ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ Διὸς μυθολογηθῆναι ταύτην γενέσθαι. (8) ὀνομάσθαι δὲ αὐτὴν Τριτογένειαν ἀπὸ τοῦ τριῶς μεταβάλλειν αὐτῆς τὴν φύσιν κατ' ἐνιαυτόν, ἔαρος καὶ θέρους καὶ χειμῶνος. λέγεσθαι δ' αὐτὴν καὶ Γλανκῶπιν οὐχ ὥσπερ ἔνιοι τῶν 15 Ἑλλήνων ὑπέλαβον ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχειν γλανκοῦς — τοῦτο μὲν γὰρ εὐθὲς ὑπάρχειν — ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὸν ἀέρα τὴν πρόσοψιν ἔχειν ἔργλανκον. (9) φασὶ δὲ τοὺς πέντε θεοὺς τοὺς προειρημένους τὴν πᾶσαν οἰκουμένην ἐπιπορεύεσθαι, φανταζομένους τοῖς ἀνθρώποις ἐν ἱερῶν ζώονι μορφαῖς, ἔστι δ' ὅτε εἰς ἀνθρώπων ἰδέας ἢ τινων ἄλλων μεταβάλλοντας· καὶ τοῦτο μὴ μυθῶδες ὑπάρχειν ἀλλὰ δυνατόν, εἴπερ οὗτοι πρὸς ἀλήθειαν εἰσιν 20 οἱ πάντα γεννῶντες. (10) καὶ τὸν ποιητὴν δὲ εἰς Αἴγυπτον παραβαλόντα καὶ μετασχόντα c. 96 παρὰ τῶν ἱερῶν τῶν τοιούτων λόγων θεῖναι πον κατὰ τὴν ποιήσιν τὸ προειρημένον ὥς γινόμενον (q 485/7) «καὶ τε θεοὶ ἔξινοντι ἐοικότες ἀλλοδαπίσι / παντοῖοι τελέθοντες ἐπιστροφῶσι πόλεις / ἀνθρώπων ἕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐσορῶντες».
- (13) περὶ μὲν οὖν τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν καὶ γένεσιν αἰδίων ἐσχηκότων τοσαῦτα λέγουσιν 25 Αἰγύπτιοι· ἄλλους δ' ἐκ τούτων ἐπιγελοῦς γενέσθαι φασίν, ὑπάρξαντας μὲν θνητούς, διὰ δὲ σύνεσιν καὶ κοινὴν ἀνθρώπων ἐδεργείαν τετευχότας τῆς ἀθανασίας, ὧν ἐνίοις καὶ βασιλεῖς γεγενῆσθαι κατὰ τὴν Αἴγυπτον. (2) μεθερμηνευομένων δ' αὐτῶν τινὰς μὲν ὁμωνύμους ὑπάρχειν τοῖς οὐρανόις, τινὰς δ' ἰδίαν ἐσχηκέναι προσσηγορίαν, Ἥλιόν τε καὶ Κρόνον καὶ Ῥεάν 30 ἔτι δὲ Δία τὸν ὑπὸ τινων Ἀμμωνα προσαγορευόμενον, πρὸς δὲ τούτοις Ἥραν καὶ Ἥφαι- F 4 στον, ἔτι δ' Ἐστίαν καὶ τελευταῖον Ἐρμῆν. (3) καὶ πρῶτον μὲν Ἥλιον βασιλεῦσαι τῶν κατ' Αἴγυπτον, ὁμώνυμον ὄντα τῷ κατ' οὐρανὸν ἄστρῳ. ἔνιοι δὲ τῶν ἱερῶν φασὶ πρῶτον Ἥφαιστον βασιλεῦσαι, πρὸς εὐρετὴν γενόμενον καὶ διὰ τὴν εὐχρηστίαν ταύτην 35 τυχόντα τῆς ἡγήμονίας· γενομένου γὰρ ἐν τοῖς ὄρεσι κερανοβόλου δένδρου καὶ τῆς πλησίον ὕλης καομένης, προσελθόντα τὸν Ἥφαιστον κατὰ τὴν χειμέριον ὥραν ἡσθῆναι διαφερόντως ἐπὶ τῇ θερμασίᾳ, λήγοντος δὲ τοῦ πυρὸς αἰὲ τῆς ὕλης ἐπιβάλλειν, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ διατηροῦντα τὸ πῦρ προκαλεῖσθαι τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους πρὸς τὴν ἐξ αὐτοῦ γινομένην εὐχρηστίαν. (4) μετὰ δὲ ταῦτα τὸν Κρόνον ἄρξαι, καὶ γήμαντα τὴν ἀδελφὴν Ῥεάν γεν- 40 νῆσαι [κατὰ μὲν τινὰς τῶν μυθολόγων Ὅσιριν καὶ Ἴσιν, κατὰ δὲ τοὺς πλείστον] Δία τε καὶ Ἥραν, οὓς δι' ἀρετὴν βασιλεῦσαι τοῦ συμπαντος κόσμου. (4a) ἐκ δὲ τούτων γενέσθαι 40 πέντε θεοὺς καθ' ἑκάστην τῶν ἐπαγομένων παρ' Αἰγυπτίων πένθ' ἡμερῶν ἐνὸς γεννηθέντος· ὀνόματα δὲ ὑπάρξαι τοῖς τεκνωθεῖσιν Ὅσιριν καὶ Ἴσιν, ἔτι δὲ Τυφῶνα καὶ

3 Ὠκεάνην (vgl. 19,4) Wesseling ὦκεανὸν C D Eus ὠκέλημν F 4 <ῆ> μητέρα Kranz <ψευδῶς> ὑπειληφθαί? Jac 12 ταύτην γενέσθαι C γεν. τ. Eus. συνέβη ταύτην D 16 πρόσοψιν C Eus ὄψιν D 17 τὴν πᾶσαν D Eus πᾶσαν τὴν C 23 ἐφορῶντες (ύφ-) Hom 25—25, 29 verkürzt Euseb. PE 2, 1, 2—6 27 ὁμωνύμους C Eus—ως D 34 καομένης om. D 36 προκαλεῖσθαι Ddf προς—ο 37 ἄρξαι om. D

Ἀπόλλωνα καὶ Ἀφροδίτην. (5) καὶ τὸν μὲν Ὅσιριν μεθερμενύμενον εἶναι Διόνυσον, τὴν δὲ Ἴσιν ἐγγιστά πως Δήμητραν. ταύτην δὲ γήμαντα τὸν Ὅσιριν καὶ τὴν βασιλείαν διαδεξάμενον πολλὰ πράξει πρὸς εὐεργεσίαν τοῦ κοινοῦ βίου.

- (14) πρῶτον μὲν γὰρ παῦσαι τῆς ἀλληλοφαγίας τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, εὐρύσεως μὲν Ὅσιδος τὸν τε τοῦ πυροῦ καὶ τῆς κριθῆς καρπὸν, φνόμενον μὲν ὡς ἔτυχε κατὰ τὴν χώραν μετὰ τῆς ἄλλης βοτάνης, ἀγνοοῦμενον δ' ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, τοῦ δὲ Ὅσιριδος ἐπινοησαμένου τὴν τούτων κατεργασίαν τῶν καρπῶν, ἡδέως μεταθέσθαι πάντας τὴν τροφὴν διὰ τε τὴν ἡδονὴν τῆς φύσεως τῶν εὐρεθέντων καὶ διὰ τὸ φαίνεσθαι συμφέρον ὑπάρχειν ἀπέχεσθαι τῆς κατ' ἀλλήλων ὠμότητος. (2) μαρτύριον δὲ φέρουσι τῆς εὐρέσεως τῶν εἰρημίων καρπῶν τὸ τηρούμενον παρ' αὐτοῖς ἐξ ἀρχαίων νόμιμον· ἔτι γὰρ καὶ νῦν κατὰ τὸν θερισμὸν τοὺς πρώτους ἄμηνέντας στάχυν θέντας τοὺς ἀνθρώπους κόπτεσθαι πλησίον τοῦ δράγματος καὶ τὴν Ἴσιν ἀνακαλεῖσθαι, καὶ τοῦτο πράττειν ἀπονέμοντας τιμὴν τῇ θεῷ τῶν εὐρηθέντων κατὰ τὸν ἐξ ἀρχῆς τῆς εὐρέσεως καιρὸν. (3) παρ' ἐνταῦθα δὲ τῶν πόλεων καὶ τοῖς Ἰσίοις ἐν τῇ πομπῇ μετὰ τῶν ἄλλων φέρεσθαι καὶ πυθμένας πυρῶν καὶ κριθῶν, ἀπομνημονεύματα τῶν ἐξ ἀρχῆς τῇ θεῷ φιλοτέχνως εὐρεθέντων. (4) θείναι δὲ φασὶ καὶ νόμους τὴν Ἴσιν, καθ' οὓς ἀλλήλοις δίδοναι τοὺς ἀνθρώπους τὸ δίκαιον, καὶ τῆς ἀθέσμου βίας καὶ ὕβρεως παύσασθαι διὰ τὸν ἀπὸ τῆς τιμωρίας φόβον· διὸ καὶ τοὺς παλαιούς Ἑλληνας τὴν Δήμητραν θεσμοφόρον ὀνομάζουσιν, ὡς τῶν νόμων πρῶτον ὑπὸ ταύτης τεθειμένους. (15) κτίσαι δὲ φασὶ τοὺς περὶ τὸν Ὅσιριν πόλιν ἐν τῇ Θηβαΐδι τῇ κατ' Αἴγυπτον ἑκατόμυλον, ἣν ἐκείνους μὲν ἐπώνυμον ποιῆσαι τῆς μητρός, τοὺς δὲ μεταγενεστέρους αὐτὴν ὀνομάζουσιν Διὸς πόλιν, ἐνίοις δὲ Θήβας. (2) ἀμφισβητεῖται δ' ἡ κτίσις τῆς πόλεως ταύτης οὐ μόνον παρὰ τοῖς συγγραφεύσιν, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς κατ' Αἴγυπτον ἱερεῦσι· πολλοὶ γὰρ ἰστοροῦσιν οὐχ ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὅσιριν κτισθῆναι τὰς Θήβας, ἀλλὰ πολλοῖς ὕστερον ἔτεσιν ὑπὸ τινος βασιλέως [[περὶ οὗ τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράφομεν (45, 4—7)]]. (3) ἰδρύσασθαι δὲ καὶ ἱερὸν τῶν γονέων Διὸς τε καὶ Ἡρας ἀξιόλογον τῷ τε μεγέθει καὶ τῇ λοιπῇ πολυτελείᾳ, καὶ ναοὺς χρυσοῦς δύο Διὸς, τὸν μὲν μείζονα τοῦ οὐρανόθεν, τὸν δὲ ἐλάττωνα τοῦ βεβασιλευνκότος καὶ πατρὸς αὐτῶν, ὃν τινες Ἀμμῶνα καλοῦσι. (4) κατασκευάσαι δὲ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν τὴν προειρημένων ναοὺς χρυσοῦς, ὃν ἑκάστωι τιμὰς ἀπονεῖμαι καὶ καταστήσαι τοὺς ἐπιμελομένους ἱερεῖς. (4a) προτιμᾶσθαι δὲ παρὰ τῷ Ὅσιριδι καὶ τῇ Ἴσιδι τοὺς τὰς τέχνας ἀνευρίσκοντας ἢ μεθοδεύοντας τι τῶν χρησίμων (5) διόπερ ἐν τῇ Θηβαΐδι χαλκουργεῖον εὐρεθέντων καὶ χρυσείων, ὅπλα τε κατασκευάσασθαι, δι' ὧν τὰ θηρία κτείνοντας καὶ τὴν γῆν ἐργαζομένους φιλοτίμως ἐξημερῶσαι τὴν χώραν, ἀγάματά τε καὶ χρυσοῦς ναοὺς κατασκευάσασθαι τῶν θεῶν διαπρεπεῖς. [[(6) γενέσθαι δὲ καὶ φιλογέωργον τὸν Ὅσιριν καὶ τραφῆναι μὲν τῆς ἐνδαίμονος Ἀραβίας ἐν Νύσηι . . .]] (9) τιμᾶσθαι δ' ἐπ' αὐτοῦ μάλιστα πάντων τὸν Ἐρμῆν, διαφόρῳ φῦσει κεχορηγμένον πρὸς ἐπίνοιαν τῶν δυναμένων ὠφελῆσαι τὸν κοινὸν βίον. (16) ὑπὸ γὰρ τούτῳ πρῶτον μὲν τὴν τε κοινὴν διάλεκτον διαρθρωθῆναι, καὶ πολλὰ τῶν ἀνωνύμων τυχεῖν προσηγορίας, τὴν τε εὐρεσιν τῶν γραμμάτων γενέσθαι καὶ τὰ περὶ τὰς τῶν θεῶν τιμὰς καὶ θυσίας διαταχθῆναι· περὶ τε τῆς τῶν ἀστρῶν τάξεως καὶ περὶ τῆς τῶν φθόγγων ἀρμονίας καὶ φύσεως τοῦτον πρῶτον γενέσθαι παρατηρητὴν καὶ παλαιόστρας εὐρετὴν ὑπάρξει, καὶ τῆς εὐρυθμίας καὶ τῆς περὶ τὸ σῶμα πρεπούσης πλάσεως ἐπιμεληθῆναι.

6—7 ἐπινοήσαντος Rei 7 καὶ τὴν D ἡδέως δὲ C 12 τιμὴν ἀπονέμοντας D 14 ἐν om. D 15 ἀπομνημόνευμα D 22 παρὰ om. D παρ' αὐτοῖς τοῖς D παρὰ τοῖς C 27 [καί] ? Jac 33—35 [[über den wein erfindenden weltbesiegenden Osiris-Dionysos (vgl. c. 17—20)]] Schwartz 35 τιμᾶσθαι — 26, 6 εὐρεῖν verkürzt Euseb. PE 2, 1, 7—9.

- λύραν τε εὐρεῖν, ἣν ποιῆσαι τρίχορδον μιμησάμενον τὰς κατ' ἐνιαυτὸν ὥρας· τρεῖς γὰρ αὐτὸν ὑποστήσασθαι φθόγγους, ὁδὴν καὶ βαρὺν καὶ μέσον, ὁδὴν μὲν ἀπὸ τοῦ θέρου, βαρὺν δὲ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος, μέσον δὲ ἀπὸ τοῦ ἔαρος. καὶ τοὺς "Ἑλλήνας διδάξαι τοῦτον τὰ περὶ τὴν ἔρμηνειαν, ὑπὲρ ὧν 'Ερμῆν αὐτὸν ὀνομάσθαι. (2) καθόλου δὲ τοὺς περὶ τὸν "Οσίριον τοῦτον ἔχοντας ἱερογραμματεῖα ἅπαντ' αὐτῷ προσανακρινούσθαι, καὶ μάλιστα χρῆσθαι τῇ τούτου συμβουλίᾳ. καὶ τῆς ἐλαίας δὲ τὸ φυτόν αὐτὸν εὐρεῖν ἀλλ' οὐκ 'Αθηναῖν, ὥσπερ "Ἑλληνές φασι. [[17, 1—20, 5]]. (20, 6) μετὰ δὲ ταῦτ' ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς μεταστάντα τυχεῖν ὑπὸ "Ισιδος καὶ 'Ερμοῦ θυσιῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπιφανεστάτων ἐν θεοῖς τιμῶν τοῦτους δὲ καὶ τελετὰς καταδείξαι καὶ πολλὰ μυστικῶς εἰσηγήσασθαι, μεγα-
- 5 λύνοντας τοῦ θεοῦ τὴν δύναμιν. (21) τῶν δ' ἱερέων περὶ τῆς "Οσίριδος τελευτῆς ἐξ ἀρχαίων ἐν ἀπορρήτοις παρελληφότων, τῷ χρόνῳ ποτὲ συνέβη διὰ τινων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐξενεχθῆναι τὸ σωπώμενον. (2) φασὶ γὰρ νομίμως βασιλεύοντα τῆς Αἰγύπτου τὸν "Οσίριον ὑπὸ Τυφῶνος ἀναιρεθῆναι τάδελοφρῷ, βιαίον καὶ ἀσεβοῦς ὄντος, ὃν διελόντα τὸ σῶμα τοῦ φονευθέντος εἰς ἐξ καὶ εἴκοσι μέρη δοῦναι τῶν συνεπιθεμένων ἐκάστωι μερίδα, βουλόμενον
- 15 πάντας μετασχεῖν τοῦ μύσου, καὶ διὰ τούτου νομίζοντα συναγωνιστὰς ἔξαι καὶ φύλακας τῆς βασιλείας βεβαίους. (3) τὴν δὲ "Ισιν ἀδελφὴν οὖσαν "Οσίριδος καὶ γυναῖκα μετελθεῖν τὸν φόνον, συναγωνιζόμενον τοῦ παιδὸς αὐτῆς "Ωρον· ἀνελοῦσαν δὲ τὸν Τυφῶνα καὶ τοὺς συμπράξαντας βασιλεῦσαι τῆς Αἰγύπτου. (4) γενέσθαι δὲ τὴν μάχην παρὰ τὸν ποταμὸν πλησίον τῆς νῦν 'Ανταίου κώμης καλουμένης, ἣν κείσθαι μὲν λέγουσιν ἐν τῷ κατὰ τὴν
- 20 "Αραβίαν μέρει, τὴν προσηγορίαν δ' ἔχειν ἀπὸ τοῦ κολασθέντος τῆς "Ηρακλέους 'Ανταίου [[τὸ κατὰ τὴν Οσίριδος ἡλικίαν γενομένου]]. (5) τὴν δ' οὖν "Ισιν πάντα τὰ μέρη τοῦ c. 86, 1 σώματος πλὴν τῶν αἰδοίων ἀνευρεῖν. βουλομένην δὲ τὴν τάνδρὸς ταφὴν ἄδηλον ποιῆσαι καὶ τιμωμένην παρὰ πᾶσι τοῖς τὴν Αἰγύπτου κατοικοῦσι, συντελεῖσαι τὸ δόξαν τοιῶδε τινὶ τρόπῳ. (6) ἐκάστωι τῶν μερῶν περιπλάσαι λέγουσιν αὐτὴν τύπον ἀνθρωποειδῆ,
- 25 παραπλήσιον "Οσίριδι τὸ μέγεθος, ἐξ ἀρωμάτων καὶ κηροῦ· εἰσκαλεσαμένην δὲ κατὰ γένη τῶν ἱερέων ἐξορκίσαι πάντας μηδενὶ δηλώσειν τὴν δοθησομένην αὐτοῖς πίστιν, κατ' ἰδίαν δὲ ἐκάστωι εἰπεῖν ὅτι μόνοις ἐκείνοις παρατίθεται τὴν τοῦ σώματος ταφὴν· καὶ τῶν εὐεργεσιῶν ὑπομνήσασαν παρακαλέσαι θάψαντας ἐν τοῖς ἰδίῳ τόποις τὸ σῶμα τιμᾶν ὡς θεὸν τὸν "Οσίριον, καθιερωσάι δὲ καὶ τῶν γινόμενων παρ' αὐτοῖς ζῶον ἐν ὁποῖον ἂν βουληθῶσι,
- 30 καὶ τοῦτ' ἐν μὲν τῷ ζῆν τιμᾶν καθάπερ καὶ πρότερον τὸν "Οσίριον, μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τῆς ὁμοίας ἐκείνῳ κηδεῖας ἀξιοῦν. (7) βουλομένην δὲ τὴν "Ισιν καὶ τῷ λυσιτελεῖ προ- c. 73, 2 τρέφασθαι τοὺς ἱερεῖς ἐπὶ τὰς προειρημένας τιμὰς, τὸ τρίτον μέρος τῆς χώρας αὐτοῖς δοῦναι πρὸς τὰς τῶν θεῶν θεραπείας τε καὶ λειτουργίας. (8) τοὺς δ' ἱερεῖς λέγεται, μνημονεύοντας τῶν "Οσίριδος εὐεργεσιῶν καὶ τῇ παρακαλούσῃ βουλομένους χαρίζεσθαι, πρὸς δὲ
- 35 τούτοις τῷ λυσιτελεῖ προκληθέντας πάντα πρᾶξαι κατὰ τὴν "Ισιδος ὑποθήκην. (9) διὸ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐκάστους τῶν ἱερέων ὑπολαμβάνειν παρ' ἑαυτοῖς τετάρθαι τὸν "Οσίριον, καὶ τὰ τε ἐξ ἀρχῆς καθιερωθέντα ζῶια τιμᾶν, καὶ τὴν ἐπιτηδάντων αὐτῶν ἐν ταῖς c. 84, 4 ταφαῖς ἀνανεοῦσθαι τὸ τοῦ "Οσίριδος πένθος. (10) τοὺς δὲ ταύρους τοὺς ἱεροὺς τὸν 85, 4 τε ὀνομαζόμενον Ἄπιν καὶ τὸν Μνεῦιν, "Οσίριδι καθιερωθῆναι, καὶ τούτους σέβασθαι 88, 4

1 εὐρεῖν ἦν C νευρίην D λύραν τε εὐρεῖν καὶ τοὺς "Ἑλλήνας διδάξαι Eus 5 ἱερο-
 γραμματεῖα D γραμματεῖα C (ob doch richtig?) 7 [[feldzüge, welteroberung und
 vergottung des Osiris-Dionysos]] Schwartz 7—27, 12 verkürzt Euseb. PE 2,
 1, 15—22 7 εἰς θεοῦς: zusatz Diodors? s. c. 25, 7 ἐξ καὶ τριάκοντα (vgl. c. 54, 3)?
 8—9 ἐν θεοῖς τιμῶν Eus θεῶν τιμῶν C τιμῶν D 11 ποτὲ v ποτέ G τότε o 15 διὰ
 τοῦτο v 18 βασιλεῦσαι Eus -εὔειν Di 21 [[ ]] aus 17,3 widerspricht νῦν v. 19;
 eher interpolation als zusatz Diodors? 32 αὐτοῖς εἰς προσόδους D 39 Μνεῦιν
 C Eus μέμφιν D

καθάπερ θεοὺς κοινῇ καταδειχθῆναι πᾶσιν Αἰγυπτίοις· (11) ταῦτα γὰρ τὰ ζῶια τοῖς εὐρύοις τὸν τοῦ σίτου καρπὸν συνεργῆσαι μάλιστα πρὸς τε τὸν σπόρον καὶ τὰς κοινὰς ἀπάντων ἐκ τῆς γεωργίας ὠφελείας. (22) [[1—6 tod der Isis und grab in Memphis; variante von ἔνοι über gräber von Isis und Osiris auf der insel Philai]].

5 (6a) τὰ μὲν οὖν ἀνευρεθέντα τοῦ Οσίριδος μέρη ταφῆς ἀξιοθῆναι φασὶ τὸν εἰρημένον τρόπον, τὸ δὲ αἰδοῖον ὑπὸ μὲν Τυφῶνος εἰς τὸν ποταμὸν ῥίφῃναι λέγουσι διὰ τὸ μηδένα τῶν συνεργησάντων αὐτὸ λαβεῖν βουληθῆναι, ὑπὸ δὲ τῆς Ἰσιδος οὐδὲν ἦττον τῶν ἄλλων ἀξιοθῆναι τιμῶν ἰσοθῶν· ἔν τε γὰρ τοῖς ἱεροῖς εἰδῶλον αὐτοῦ κατασκευάσασαν τιμᾶν καταδείξαι, καὶ κατὰ τὰς τελετὰς καὶ τὰς θυσίας τὰς τῷ θεῷ τούτῳ γινομένης ἐντιμότητον ποιῆσαι, 10 καὶ πλείστον σεβασμοῦ τυγχάνειν. (7) διὸ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐξ Αἰγύπτου παρειληφότες τὰ περὶ τοὺς ὀργιασμοὺς καὶ τὰς Διονυσιακὰς ἐορτὰς τιμᾶν τοῦτο τὸ μόριον ἔν τε τοῖς μυστηρίοις καὶ ταῖς τοῦ θεοῦ τούτου τελεταῖς τε καὶ θυσίαις, ὀνομάζοντας αὐτὸ φάλλον. [[(23) εἶναι δὲ ἔτη φασὶν ἀπὸ Ὀσίριδος καὶ Ἰσιδος ἕως τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας τοῦ κτίσαντος ἐν Αἰγύπτῳ τὴν ἐπώνυμον αὐτοῦ πόλιν πλείω τῶν μυρίων, ὥς δ' ἔνοι γράφουσι 15 βραχὺ λείποντα τῶν δισμυρίων καὶ τρισχιλίων. (23, 2—8) gegen die geburt des Dionysos in Theben und den trug des Orpheus. (24, 1—7) gegen den späten ansatz des griechischen Herakles und beweis für seine ägyptische herkunft. (24, 8) Perseus und Io-Isis. (25, 1—2) gleichungen von Isis und Osiris mit anderen göttern. (25, 2a—6) Isis als heilgöttin, die auch den sohn Horos vom tode erweckt]].

20 (25, 7) δοκεῖ δ' ὕστατος τῶν θεῶν οὗτος (Horos) βασιλεῦσαι [[μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς c. 20, 6 Ὀσίριδος ἐξ ἀνθρώπων μετάστασιν]]. τὸν δὲ Ὄρον μεθερμηνευμένον φασὶ Ἀπόλλωνα ὑπάρχειν, καὶ τὴν τε ἱατρικὴν καὶ τὴν μαντικὴν ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἰσιδος διδαχθέντα διὰ τῶν χρησμῶν καὶ τῶν θεραπειῶν εὐεργετῆν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.

(26) οἱ δ' ἱερεῖς τῶν Αἰγυπτίων τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς Ἡλίου βασιλείας συλλογιζόμενοι 25 μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου διαβάσεως εἰς τὴν Ἀσίαν φασὶν ὑπάρχειν ἐτῶν μάλιστα πῶς δισμυρίων καὶ τριαχιλίων. (2) μυθολογοῦσι δὲ καὶ τῶν θεῶν τοὺς μὲν ἀρχαιωτάτους βασιλεῦσαι πλείω τῶν χιλίων καὶ διακοσίων ἐτῶν, τοὺς δὲ μεταγενεστέρους οὐκ ἐλάττω τῶν τριακοσίων. (3) ἀπίστου δ' ὄντος τοῦ πλήθους τῶν ἐτῶν, ἐπιχειροῦσί τινες λέγειν ὅτι τὸ παλαιόν, οὕτω τῆς περὶ τὸν ἥλιον κινήσεως ἐπεγνωσμένης, συνέβαινε κατὰ τὴν τῆς σελήνης 30 περιόδον γενέσθαι τὸν ἐνιαυτὸν· (4) διόπερ τῶν ἐτῶν τριακοντημέρων ὄντων, οὐκ ἀδύνατον εἶναι βεβιωκέναι τινὰς ἔτη χίλια καὶ διακόσια· καὶ γὰρ νῦν δυοκαίδεκα μηνῶν ὄντων τῶν ἐνιαυτῶν οὐκ ὀλίγους ὑπὲρ ἑκατὸν ἔτη ζῆν. (5) παραπλήσια δὲ λέγουσι καὶ περὶ τῶν τριακοσίων ἔτη δοκούντων ἄρξαι· κατ' ἐκείνους γὰρ τοὺς χρόνους τὸν ἐνιαυτὸν ἀπαρτίζεσθαι τέτταρσι μισὶ τοῖς γινομένοις κατὰ τὰς ἐκάστων τῶν χρόνων ὥρας, ὅλον ἕαρος θέρους χειμῶνος· 35 ἀρ' ἢ αἰτίας καὶ παρ' ἐνόις τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἐνιαυτοὺς ὥρους καλεῖσθαι, καὶ τὰς κατ' ἔτος ἀναγραφὰς ὥρογραφίας προσαγορεύεσθαι. [[6—8 gigantes. 27, 1—2 geschwister-ehe und vorzugsstellung der frau. 27, 3—6 gräber und στήλαι von Osiris und Isis im arabischen Nysa.]].

(28) οἱ δ' οὖν Αἰγύπτιοι φασὶ καὶ μετὰ ταῦτα ἀποικίας πλείστας ἐξ Αἰγύπτου κατὰ (Apoi- 40 πᾶσαν διασπαρῆναι τὴν οἰκουμένην· εἰς Βαβυλῶνα μὲν γὰρ ἀγαγεῖν ἀποίκους Βῆλον τὸν κιαί) νομιζόμενον Ποσειδῶνος εἶναι καὶ Αἰβύης· ὃν παρὰ τὸν Ευφράτην ποταμὸν καθιδρυθέντα c. 81, 6

3—4 [[ ]] zusatz Diodors? 6 [λέγουσι] Ddf 8 τιμᾶν C τιμὰς D Eus 9 καὶ τὰς τελετὰς — ἐντιμότητας ποιῆσαι Eus 11 ἐορτὰς C Eus ἐορτὰς τελεταῖς D τιμᾶν om. C 14 ἔνοι: Hekataios (c. 26, 1) 20—23 Euseb. PE 2, 1, 31 20 βασιλεῦσαι τῆς Αἰγύπτου Eus 22 τὴν ἱατρικὴν καὶ μαντικὴν D 30 γενέσθαι C ἄγεσθαι D (vgl. 50, 2) 31 δώδεκα μηνῶν Ddf 33 τέτταρσι D C ὥ35 ὥρους ρας D

τούς τε ἱερεῖς καταστήσασθαι παραπλησίως τοῖς κατ' Αἴγυπτον ἀτελεῖς καὶ πάσης λειτουργίας ἀπολελυμένους, οὓς Βαβυλώνιοι καλοῦσι Χαλδαίους· τὰς τε παρατηρήσεις τῶν ἀστρων τούτους ποιεῖσθαι, μιμουμένους τοὺς παρ' Αἰγυπτίους ἱερεῖς καὶ φυσικούς, ἔτι δὲ ἀστρολόγους. (2) λέγουσι δὲ καὶ τοὺς περὶ Δαναὸν ὀρμηθέντας ὁμοίως ἐκεῖθεν συνοικίσαι F 6
 5 τὴν ἀρχαιοτάτην σχεδὸν τῶν παρ' Ἑλληνι πόλεων Ἄργος. (2a) τό τε τῶν Κόλχων ἔθνος ἐν τῷ Πόντῳ καὶ τὸ τῶν Ἰουδαίων ἀνὰ μέσον Ἀραβίας καὶ Συρίας οἰκίσαι τινὰς ὀρμηθέντας παρ' ἑαυτῶν· (3) διὸ καὶ παρὰ τοῖς γένεσι τούτοις ἐκ παλαιοῦ παραδεδοσθαι τὸ περιτέμνειν τοὺς γεννωμένους παῖδας, ἐξ Αἰγύπτου μετενηνεγμένον τοῦ νομίμου. (4) καὶ τοὺς Ἀθηναίους δὲ φασὶν ἀποίκους εἶναι Σαυτῶν τῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ περὶ ὧν τῆς οἰκειότητος ταύτης φέρειν ἀποδείξεις· παρὰ μόνοις γὰρ τῶν Ἑλλήνων τὴν πόλιν ἄστυ καλεῖσθαι, μετενηνεγμένης τῆς προσηγορίας ἀπὸ τοῦ παρ' αὐτοῖς Ἄστεος. ἔτι δὲ τὴν πολιτείαν τὴν c. 73/4
 αὐτὴν ἐσχηκέναι τάξιν καὶ διαίρεσιν τῇ παρ' Αἰγυπτίοις, εἰς τρία μέρη διανεμηθείση· (5) καὶ πρώτην μὲν ὑπάρξει μερίδα τοὺς εὐπατρίδας καλουμένους, οἵτινες ἱεροποιοὶ(?) ὑπῆρχον, ἐν παιδείᾳ μάλιστα διατετροφότες καὶ τῆς μεγίστης ἡξιωμένοι τιμῆς παραπλησίως τοῖς κατ' Αἴγυπτον ἱερεῦσι· δευτέραν δὲ τάξιν γενέσθαι τὴν τῶν γεωμόρων, τῶν ὀφειλόντων ὅπλα κεκτήσθαι καὶ πολεμεῖν ὑπὲρ τῆς πόλεως ὁμοίως τοῖς κατ' Αἴγυπτον ὀνομαζομένοις γεωργοῖς καὶ τοὺς μαχίμους παρεχομένοις· τελευταίαν δὲ μερίδα καταριθμηθῆναι τὴν τῶν δημιουργῶν τῶν τὰς βαναύσους τέχνας μεταχειριζομένων καὶ λειτουργίας τελούντων τὰ ἀναγκαιοτάτας, τὸ παραπλήσιον ποιούσης τῆς τάξεως ταύτης παρ' Αἰγυπτίους. (6) γεγονέναι δὲ καὶ τῶν ἡγεμόνων τινὰς Αἰγυπτίους παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις· τὸν γὰρ Πέτην τὸν πατέρα Μενεσθέως τοῦ στρατεύσαντος εἰς Τροίαν φανερώς Αἰγύπτῳ ὑπάρξαντα τυχεῖν ὕστερον Ἀθήνῃσι πολιτείας τε καὶ βασιλείας. (7) * * * διφνοῦς δ' αὐτοῦ γεγονότος, τοὺς μὲν Ἀθηναίους μὴ δύνασθαι κατὰ τὴν ἰδίαν ὑπόστασιν ἀποδοῦναι περὶ τῆς φύσεως ταύτης τὰς ἀληθεῖς αἰτίας, ἐν μέσῳ κειμένον πᾶσιν ὅτι δυοῖν πολιτειῶν μετασχόν, Ἑλληνικῆς καὶ βαρβάρου, διφνῆς ἐνομήσθη, τὸ μὲν ἔχων μέρος θηρίον, τὸ δὲ ἀνθρώπῳ. (29)
 25 ὁμοίως δὲ τοῦτοι καὶ τὸν Ἑρεχθέα λέγουσι τὸ γένος Αἰγύπτῳ ὄντα βασιλεύσαι τῶν Ἀθηνόων, τοιαύτας τινὰς φέροντες ἀποδείξεις· γενόμενον γὰρ ὁμολογουμένως αὐχμῶν μεγάλων κατὰ πᾶσαν σχεδὸν τὴν οἰκουμένην πλὴν Αἰγύπτου διὰ τὴν ἰδιότητα τῆς χώρας, καὶ φθορᾶς ἐπιγενομένης τῶν τε καρπῶν καὶ πλῆθους ἀνθρώπων, ἐξ Αἰγύπτου τὸν Ἑρεχθέα κομίσαι
 30 διὰ τὴν συγγένειαν σίτον πλῆθος εἰς τὰς Ἀθήνας· ἀνθ' ὧν τοὺς εὐ παθόντας βασιλέα καταστήσαι τὸν εὐεργέτην. (2) τοῦτον δὲ παραλαβόντα τὴν ἡγεμονίαν καταδείξει τὰς τελετὰς τῆς Δήμητρος ἐν Ἐλευσίνῃ, καὶ τὰ μυστήρια ποιῆσαι, μετενεγκόντα τὸ περὶ τούτων νόμιμον ἐξ Αἰγύπτου. καὶ τῆς θεοῦ δὲ παρουσίαν εἰς τὴν Ἀττικὴν γενοῦναι κατὰ τούτους τοὺς χρόνους παραδεδοσθαι κατὰ λόγον, ὥς ἂν τῶν ἐπωνύμων ταύτης καρπῶν κομισθέντων τότε
 35 εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ διὰ τοῦτο δόξαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς τὴν εὐρεσιν γεγονέναι τοῦ σπέρματος, δωρησαμένης τῆς Δήμητρος. (3) ὁμολογεῖν δὲ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ὅτι βασιλεύοντος Ἑρεχθέως καὶ τῶν καρπῶν διὰ τὴν ἀνομβρίαν προηφανισμένων ἢ τῆς Δήμητρος ἐγένετο παρουσία πρὸς αὐτοὺς καὶ ἡ δωρεὰ τοῦ σίτου· πρὸς δὲ τούτοις αἱ τελεταὶ καὶ τὰ μυστήρια ταύτης τῆς θεοῦ τότε κατεδείχθησαν ἐν Ἐλευσίνῃ. (4) τὰ τε περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς
 40 ἀρχαιοσύνης ὡσαύτως ἔχουν Ἀθηναίους καὶ τοὺς Αἰγυπτίους· τοὺς μὲν γὰρ Εὐμολπίδας ἀπὸ τῶν κατ' Αἴγυπτον ἱερέων μετενηνέχθαι, τοὺς δὲ Κήρυκας ἀπὸ τῶν παστοφόρων. τὴν τε Ἴσιν μόνοις τῶν Ἑλλήνων ὀμνύειν, καὶ ταῖς ἰδέαις καὶ τοῖς ἡθεσιν ὁμοιοτάτους εἶναι τοῖς

3 ποιεῖσθαι D ποιῆσαι C 4 τὸν Δαναὸν D 6 ἰουδαίων D ἰσσορεπῶν C ὄντας
 ἀνὰ D 9 σαυτὸν C σάτων D 11 δὲ Ddf τε ο 13 ἱεροποιοὶ Wesseling ἰσοραπαι
 D om. C 22 * * * es fehlt βασιλεῖς πρώτοι ο. ἀ. und der name Κέκρωφ 23 [μὲν]
 Rei 33 <τὴν> τῆς Hertlein δὲ om. D 34 τότε κομ. D 38 <ὅτι> αἱ? Jac

Αἰγυπτίοις. (5) πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τούτοις παραπλήσια λέγοντες [[φιλοτιμότερον ἢ περ ἀλθινώτερον, ὥς γ' ἐμοὶ φαίνεται]] τῆς ἀποικίας ταύτης ἀμφισβητοῦσι διὰ τὴν δόξαν τῆς πόλεως. (6) καθόλου δὲ πλείστα ἀποικίας Αἰγύπτιοι φασιν ἐκπέμψαι τοὺς ἐαυτῶν προγόνους ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης διὰ τε τὴν ὑπεροχὴν τῶν βασιλευσάντων παρ' αὐτοῖς

5 καὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς πολυανθρωπίας· [ὑπὲρ ὧν μήτε ἀποδείξεως φερομένης μηδεμιᾶς ἀκριβοῦς μήτε συγγραφέως ἀξιοπίστου μαρτυροῦντος, οὐκ ἐκρίναμεν ὑπάρχειν τὰ λεγόμενα γραφῆς ἀξία]].

[[καὶ περὶ μὲν τῶν θεολογουμένων παρ' Αἰγυπτίοις τοσαῦθ' ἡμῖν εἰρήσθω, στοχαζομένοις> τῆς συμμετρίας· περὶ δὲ τῆς χώρας καὶ τοῦ Νείλου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀκοῆς

10 ἀξίων ἐν κεφαλαίοις ἕκαστα διεξιέναι πειρασόμεθα.]].

(30) ἡ γὰρ Αἴγυπτος κεῖται μὲν μάλιστα πῶς κατὰ μεσημβρίαν, ὀχυρότητι δὲ φυσικῇ καὶ Chora κάλλει χώρας οὐκ ὀλίγῳ δοκεῖ προέχειν τῶν εἰς βασιλείαν ἀφωρισμένων τόπων. (2) ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς δύσεως ὠχύρωκεν αὐτὴν ἡ τε ἔρημος καὶ ἡ θηριώδης τῆς Λιβύης, ἐπὶ πολὺ μὲν παρεκτείνουσα, διὰ δὲ τὴν ἀνυδρίαν καὶ τὴν σπάνιν τῆς ἀπάσης τροφῆς ἔχουσα τὴν διέξοδον

15 οὐ μόνον ἐπίπονον ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἐπικίνδυνον· ἐκ δὲ τῶν πρὸς νότον μερῶν οἱ τε καταρράκται τοῦ Νείλου καὶ τῶν ὁρῶν τὰ συνρολίζοντα τούτοις. (3) ἀπὸ γὰρ τῆς Τρωγοδυτικῆς καὶ τῶν ἐσχάτων τῆς Αἰθιοπίας μερῶν ἐντὸς σταδίων πεντακισχιλίων καὶ πεντακοσίων οὕτε πλεῦσαι διὰ τοῦ ποταμοῦ ῥαῖδιον οὕτε πεζῇ πορευθῆναι, μὴ τυχόντα βασιλικῆς ἢ παντελῶς μεγάλης τινὸς χορηγίας. (4) τῶν δὲ πρὸς τὴν ἀνατολὴν νεόντων μερῶν τὰ μὲν ὁ ποταμὸς

20 ὠχύρωκε, τὰ δ' ἔρημος περιέχει καὶ πεδία τελματώδη τὰ προσαγορευόμενα Βάραθρα. ἔστι γὰρ ἀνὰ μέσον τῆς Κοίλης Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου λίμνη τῷ μὲν πλάτει στενὴ παντελῶς, τῷ δὲ βάθει θαυμάσιος, τὸ δὲ μῆκος ἐπὶ διακοσίους παρήκουσα σταδίου, ἢ προσαγορευέται μὲν Σερβωνίς, τοῖς δ' ἀπείροις τῶν προσπελαζόντων ἀνεπίστοις ἐπιφέρει κινδύνους. (5) στενοῦ γὰρ τοῦ ῥέματός ὄντος καὶ ταινίαι παραπλήσιον, θινῶν τε μεγάλων πάντη

25 περιεχυμένων, ἐπειδὰν νότοι συνεχεῖς πνεύσωσιν, ἐπισείεται πλῆθος ἄμμου. (6) αὕτη δὲ τὸ μὲν ὕδωρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἄσημον ποιεῖ, τὸν δὲ τῆς λίμνης τύπον συμφυῇ τῇ χέρσῳ καὶ κατὰ πᾶν ἀδιάγνωστον· διὸ καὶ πολλοὶ τῶν ἀγνοούντων τὴν ιδιότητα τοῦ τόπου μετὰ στρατευμάτων ὄλων ἠφανίσθησαν, τῆς ὑποκειμένης ὁδοῦ διαμαρτόντες. (7) ἡ μὲν γὰρ ἄμμος ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον πατουμένη τὴν ἔνδοσιν λαμβάνει, καὶ τοὺς ἐπιβάλλοντας ὥσπερ προνοίαι

30 τινὶ πονηρᾷ παρακρούεται, μέχρι ἂν ὅτον λαβόντες ὑπόνοιαν τοῦ συμβησομένου βοηθήσωσιν ἑαυτοῖς, οὐκ οὔσης ἔτι φυγῆς οὐδὲ σωτηρίας. (8) ὁ γὰρ ὑπὸ τοῦ τέλματος καταπνόμενος οὕτε νήχσθαι δύναται, παραιρουμένης τῆς ἰλῦς τὴν τοῦ σώματος κίνησιν οὐδ' ἐκβῆναι κατίσχυει, μηδὲν ἔχων στερεῖμιον εἰς ἐπίβασιν· μεμιγμένης γὰρ τῆς ἄμμου τοῖς ὕδροις, καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἐκατέρων φύσεως ἡλλιωμένης, συμβαίνει τὸν τόπον μήτε πορευτὸν εἶναι μήτε

35 πλωτόν· (9) διὸπερ οἱ τοῖς μέρεσι τούτοις ἐπιβάλλοντες φερόμενοι πρὸς τὸν βυθὸν οὐδεμίαν ἀντίληψιν βοηθείας ἔχουσιν, συγκατολισθανόνσης τῆς ἄμμου τῆς παρὰ τὰ χεῖλη. τὰ μὲν οὖν ποιεῖσθαι πεδία τοιαύτην ἔχοντα ἐτὴν φύσιν οἰκείας ἔτuche προσηγορίας, ὀνομασθέντα Βάραθρα. (31) .... (2) ἡ τετάρτη .... πλευρὰ πᾶσα σχεδὸν ἀλμύνει θαλάττην

προσκληζομένη προβέβληται τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος, ὃ τὸν μὲν παράπλουν ἔχει μακρότατον,

40 τὴν δ' ἀπόβασιν τὴν ἐπὶ τὴν χώραν δυσπροσόρμιστον· ἀπὸ γὰρ Παραιτονίου τῆς Λιβύης ἕως

2 γ' ἐμοὶ Vogel γέ μοι ο 3 τοὺς ἐξ ἐαυτῶν C 5—6 μηδεμιᾶς ἀξιολόγου μήτε συγγραφένου νομίμων μαρτυρούντων C 8—9 τοσαῦτ' εἰπεῖν ἔχομεν. περὶ δὲ τ. χ. C 9 < > v τῶν ἄλλων om. D 13 ἡ ἐρ. καὶ θήρ. D 16 τρωγοδυτικῆς D -γλο- C 17 πεντακισχιλ. καὶ om. D 26 τύπον D τόπον C 29 ἐπιβάλλοντας· ἐπιβαίνοντας Cobet 35 ἐπιβάλλοντες καὶ πελάζοντες D 40 παραιτονίου C -ατο- D

Ἰόπης τῆς ἐν τῇ Κοίλῃ Συρίας, ὄντος τοῦ παράπλου σταδίων σχεδὸν πεντακισχιλίων, οὐκ ἔστιν εὐρεῖν ἀσφαλὴ λιμένα πλὴν τοῦ Φάρου. (3) χωρὶς δὲ τούτων ταινία παρ' ὅλην σχεδὸν τὴν Αἴγυπτον παρῆκει τοῖς ἀπειροῖς τῶν προσπλεόντων ἀθεώρητος. (4) διόπερ οἱ τὸν ἐκ πελάγους κίνδυνον ἐκπεφυγένας νομίζοντες καὶ διὰ τὴν ἄγνοιαν ἄσμενοι πρὸς τὴν γῆν καταπλέοντες, ἐξαίφνης ἐποκελλόντων τῶν σκαφῶν ἀνελπίστως ναυαγοῦσιν. (5) ἔνιοι δὲ διὰ τὴν ταπεινότητα τῆς χώρας οὐ δυνάμενοι προιδέσθαι τὴν γῆν λανθάνουσιν ἑαυτοὺς ἐκπλίντοντες οἱ μὲν εἰς ἐλώδεις καὶ λιμνάζοντας τόπους οἱ δ' εἰς χώραν ἔρημον.

(6) ἡ μὲν οὖν Αἴγυπτος πανταχόθεν φυσικῶς ὠχύρωται τὸν εἰρημένον τρόπον, τῷ δὲ σχήματι παραμίκης οὕσα διςχιλίων μὲν σταδίων ἔχει τὴν παραθαλάττιον πλευράν, εἰς 10 μεσόγειον δ' ἀνήκει σχεδὸν ἐπὶ σταδίους ἑξακισχιλίους.

(6a) πολυανθρωπία δὲ τὸ μὲν παλαιὸν πολὺ προέσχε πάντων τῶν γνωριζομένων τόπων κατὰ τὴν οἰκουμένην [καὶ καθ' ἡμᾶς δὲ οὐδενὸς τῶν ἄλλων δοκεῖ λείπεσθαι]. (7) ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν ἀρχαίων χρόνων ἔσχε κόμῃς ἀξιολόγους καὶ πόλεις πλείους τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχιλίων, ὥς ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀναγραφαῖς ὁρᾶν ἐστὶ κατακεχωρισμένον, ἐπὶ δὲ Πτολεμαίου 15 τοῦ Λάγου πλείους τῶν τρισμυρίων ἡριθμῆθησαν [ὧν τὸ πλῆθος διαμεμένηκεν ἕως τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων]. (8) τοῦ δὲ σύμπαντος λαοῦ τὸ μὲν παλαιὸν φασὶ γεγενῆσθαι περὶ ἑπτακοσίας μυριάδας [καὶ καθ' ἡμᾶς δὲ οὐκ ἐλάττους εἶναι τριακοσίων(?)]. (9) διὸ καὶ τοὺς ἀρχαίους βασιλεῖς ἱστοροῦσι κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἔργα μεγάλα καὶ θαυμαστά διὰ τῆς πολυχειρίας κατασκευάσαντας ἀθάνατα τῆς ἑαυτῶν δόξης ἀπολιπεῖν ὑπομνήματα. [ἀλλὰ περὶ 20 μὲν τούτων τὰ κατὰ μέρος μικρὸν ὕστερον ἀναγράφομεν, περὶ δὲ τῆς τοῦ ποταμοῦ φύσεως καὶ τῶν κατὰ τὴν χώραν ἰδιωμάτων νῦν διέξιμεν. (32—41) der lauf des Nils 32—35; flusstiere 35—36, 6; Nilschwelle 36, 7—41, 9]].

[[42, 1) . . . προοίμιον περὶ ὅλης τῆς πραγματείας (c. 1—9) καὶ τὰ λεγόμενα παρ' Αἰγυπτίους περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως καὶ τῆς τῶν ὄλων ἐξ ἀρχῆς συστάσεως (c. 11, 25 5—12, 10), πρὸς δὲ τούτοις περὶ τῶν θεῶν, ὅσοι πόλεις ἔκτισαν κατ' Αἴγυπτον ἐπωνύμους ἑαυτῶν ποιήσαντες (c. 12, 6; 15, 1), περὶ τε τῶν πρώτων γενομένων ἀνθρώπων καὶ τοῦ παλαιωτάτου βίου (c. 10), τῆς τε τῶν ἀθανάτων τιμῆς καὶ τῆς τῶν νῶν κατασκευῆς (c. 11, 1—4? 13, 1? 16, 1; 21, 5 ff.), ἐξῆς δὲ περὶ τῆς τοποθεσίας τῆς κατ' Αἴγυπτον χώρας (c. 30—31) καὶ τῶν περὶ Νεῖλον . . . παραδοξολογουμένων (c. 32—41) . . . (2) . . . ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τῶν πρώτων κατ' Αἴγυπτον γενομένων βασιλέων, καὶ τὰς κατὰ μέρος αὐτῶν πράξεις ἐκθησόμεθα μέχρι Ἀμάσιδος τοῦ βασιλέως, προεκθέμενοι κεφαλαιωδῶς τὴν ἀρχαιωτάτην ἀγωγὴν τῶν κατ' Αἴγυπτον.]]

(43) βίωι γὰρ τὸ παλαιὸν Αἰγυπτίους φασὶ χρῆσθαι τὸ μὲν ἀρχαιώτατον πόαν ἐσθίον- (Bios) 35 τας καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔλεσι γινομένων τοὺς κανλοὺς καὶ τὰς ῥίζας, πείραν δὲ τῆς γεύσεως (c. 10, 1—2) ἐκάστου λαμβάνοντας, πρώτην δὲ καὶ μάλιστα προσενέγκασθαι τὴν ὀνομαζομένην ἄγρωστιν διὰ τὸ καὶ τῇ γλυκύντῃ διάφορον εἶναι καὶ τὴν τροφὴν ἀρκοῦσαν παρέχεσθαι τοῖς σώμασι τῶν ἀνθρώπων. (2) καὶ γὰρ τοῖς κτήρεσι ταύτην θεωρεῖσθαι προσσηῇ, καὶ ταχὺ τοὺς ὄγκους αὐτῶν προσανατρέφειν. διὸ καὶ τῆς εὐχρηστίας τῆς περὶ τὴν βοτάνην ταύτην μνημονεύοντας τοὺς ἀνθρώπους μέχρι τοῦ νῦν, ὅταν πρὸς θεοῦς βαδίζωσι, τῇ χειρὶ ταύτης λαμβάνοντας προσεῦχεσθαι· οἴονται γὰρ τὸν ἄνθρωπον ἔλειον καὶ λιμνῶδες εἶναι ζῶιον, ἀπὸ 40 τε τῆς λειότητος τεκμαιρόμενοι καὶ τῆς φυσικῆς ποιότητος, ἐτι δὲ τοῦ προσδεῖσθαι τροφῆς τῆς ὑγρᾶς μᾶλλον ἢ τῆς ξηρᾶς. (3) δευτέραν δὲ λέγουσιν ἔχειν διαγωγὴν τοὺς Αἰγυπτίους τὴν

1 Ἰόπης (s. 19, 59, 2; 93, 7): Ἰόπης Vogel 11 τόπων <τῶν>? 13 πλείους C πλεῶν D 15 τρισμυρίων D τρισχιλίων C 17 τριακοσίων om. M del. Steph (v) τούτων Wilcken Gr. Ostraka 1, 489 30 ἀπὸ τ. γεν. πρώτων κατ' Αἴ. βασ. D 31 ἀμάσιος D 35 ἄγρωστον C 39 ταύτην D 41 ποιότητος: πύτητος Rei

- τῶν ἰχθύων βρῶσιν, πολλὴν δαφίλειαν παρεχομένον τοῦ ποταμοῦ, καὶ μάλισθ' ὅτε μετὰ τὴν ἀνάβασιν ταπεινούμενος ἀναξηραίνοιτο. (4) ὁμοίως δὲ καὶ τῶν βοσκοκημάτων ἐνια σαρκοφαγεῖν, καὶ ταῖς δοραῖς τῶν κατεσθιομένων ἐσθῆσι χρῆσθαι· καὶ τὰς οἰκησεις ἐκ τῶν καλάμων κατασκευάζεσθαι. ἔχην δὲ τούτων διαμένειν παρὰ τοῖς νομεῦσι τοῖς κατ' Αἴγυπτον, οὓς ἀπαντὰς φασὶ μέχρι τοῦ νῦν μηδεμίαν ἄλλην οἰκησιν ἢ τὴν ἐκ τῶν καλάμων ἔχειν δοκιμάζοντας ἀρκεῖσθαι ταύτην. (5) πολλοὺς δὲ χρόνους τούτῳ τῷ βίῳ διεξ<α>γρόντας τὸ τελευταῖον ἐπὶ τοὺς ἐδωδῖμους μεταβῆναι καρπούς, ὧν εἶναι καὶ τὸν ἐκ τοῦ λωτοῦ γινόμενον ἄρτον. καὶ τούτων τὴν εὐρεσιν οἱ μὲν εἰς τὴν Ἰσιν ἀναφέρουσιν, οἱ δ' εἰς τινα τῶν παλαιῶν βασιλέων τὸν ὀνομαζόμενον Μηνᾶν. (6) οἱ δ' ἱερεῖς εὐρετὴν μὲν τῶν παιδευῶν καὶ τῶν τεχνῶν μυθολογοῦσι τὸν Ἑρμῆν γεγονέναι, τῶν δ' εἰς τὸν βίον ἀναγκαίων τοὺς βασιλεῖς· διὸ καὶ τὸ παλαιὸν παραδίδοσθαι τὰς βασιλείας μὴ τοῖς ἐκγόνοις τῶν ἀρξάντων ἀλλὰ τοῖς πλείστα καὶ μέγιστα τὸ πλῆθος εὐεργετοῦσιν, εἴτε προκαλουμένων τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐφ' ἑαυτῶν βασιλεῖς ἐπὶ τὴν κοινὴν εὐεργεσίαν, εἴτε καὶ κατ' ἀλήθειαν ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀναγραφαῖς οὕτω παρειληφτότων.
- (44) μυθολογοῦσι δ' αὐτῶν τινες τὸ μὲν πρῶτον ἄρξαι τῆς Αἰγύπτου θεοὺς καὶ ἡρώας Basileis ἔτη βραχὺ λείποντα τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχιλίων, καὶ θεῶν ἔσχατον βασιλεύσαι τὸν c. 23; 26 Ἰσίδος Ὡρον, ὑπ' ἀνθρώπων δὲ τὴν χώραν βεβασιλευσθαι φασιν [ἀπὸ Μοίριδος] ἔτη βραχὺ λείποντα τῶν πεντακισχιλίων [μέχρι τῆς ἐκατοστῆς καὶ ὀγδοηκοστῆς Ὀλυμπιάδος (60/57), καθ' ἣν ἡμεῖς μὲν παρεβάζομεν εἰς Αἴγυπτον ...] (2) τούτων δὲ τὰ μὲν πλείστα κατασχέειν τὴν ἀρχὴν ἐγχωρίους βασιλεῖς, ὀλίγα δὲ Αἰθίοπας [[καὶ Πέρσας καὶ Μακεδόνας]]. Αἰθίοπας μὲν οὖν ἄρξαι τέτταρας, οὐ κατὰ τὸ ἐξῆς ἀλλ' ἐκ διαστήματος, ἔτη τὰ πάντα βραχὺ λείποντα τῶν ἐξ καὶ τριάκοντα. [[(3) 135 jahre Perserherrschaft; (4) 276 jahre herrschaft der Makedonen]]. (4a) τοὺς δὲ λοιποὺς χρόνους ἀπαντας διατελέσαι βασιλεύοντας τῆς χώρας ἐγχωρίους, ἀνδρας μὲν ἑβδομήκοντα πρὸς τοῖς τετρακοσίοις, γυναικας δὲ πέντε, περὶ ὧν ἀπάντων οἱ μὲν ἱερεῖς εἶχον ἀναγραφὰς ἐν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις ἐκ παλαιῶν χρόνων αἰ τοῖς διαδόχοις παραδεδομένας, ὀηλίκους ἕκαστος τῶν βασιλευσάντων ἐγένετο τῷ μεγέθει καὶ ὁποῖός τις τῇ φύσει, καὶ τὰ κατὰ τοὺς ἰδίους χρόνους ἑκάστωι πράχθεντα. [[(5) ἡμῖν δὲ περὶ ἑκάστου τὰ κατὰ μέρος μακρόν ἂν εἴη καὶ περιεργον γράφειν, ὥς ἂν τὸν πλείστον ἀχρηστῶν περιειλημμένων. διόπερ τῶν ἀξίων ἱστορίας τὰ κυριώτατα συντόμως διεξιέναι πειρασόμεθα]].
- (45) μετὰ τοὺς θεοὺς τοῖνυν πρῶτόν φασὶ βασιλεύσαι τῆς Αἰγύπτου Μηνᾶν, καὶ κατα- Menas δεῖξαι τοῖς λαοῖς θεοὺς τε σέβεσθαι καὶ θυσίας ἐπιτελεῖν· πρὸς δὲ τούτοις παρατίθεσθαι τραπέζας καὶ κλῖνας, καὶ στρωμνῇ πολυτελεῖ χρῆσθαι, καὶ τὸ σύνολον τρυφῇ καὶ πολυτελεῖ βίον εἰσηγήσασθαι. (2) διὸ καὶ πολλαῖς ὕστερον γενεαῖς βασιλεύοντα Τνέφαχθον τὸν Βοκχόριδος τοῦ σοφοῦ πατέρα λέγουσιν εἰς τὴν Ἀραβίαν στρατεύσαντα, τῶν ἐπιτηδείων αὐτὸν διὰ τε τὴν ἐρημίαν καὶ τὰς δυσχωρίας ἐκλιπόντων, ἀναγκασθῆναι μίαν ἡμέραν ἐνδεᾶ γενόμενον χρῆσασθαι διαίτη παντελῶς εὐτελεῖ παρὰ τισι τῶν τυχόντων ἰδιωτῶν, ἡσθέντα δὲ κατ' ὑπερβολὴν καταγνῶναι τῆς τρυφῆς, καὶ τῷ καταδείξαντι τὴν πολυτέλειαν ἐξ ἀρχῆς βασιλεῖ καταρῶσθαι. οὕτω δ' ἐγκάρδιον αὐτῷ τὴν μεταβολὴν γενέσθαι τὴν περὶ τὴν βρῶσιν καὶ πόσιν καὶ κοίτην ὥστε τὴν κατάραν ἀναγράψαι τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν εἰς τὸν τοῦ Διὸς

3 ἐσθήσει D   6 < > Ddf   9 τῶν μὲν Ddf   10 τὸν om. C   17 [ ] Ddf
 μυρίδος D   27 ὁποῖος C ποῖος D   28—30 [[ ]] vgl. Diod. 2, 22 (Ktesias)   29 πα-
 ρειλημμένων Rei   31 Μηνᾶν: Μείνιος τοῦ βασιλέως Plut. De Is. 8 p. 354A   34 βα-
 σιλεύσαντα C   τνέφαχθον D γνεφαχθῶ C Νεόχαβιν Alexi<no>s Athen. 10, 13 Τέχνακτις
 Plut   35 στρατεύοντα C   36 αὐτῷ C

ναὸν ἐν Θήβαις· ὁ δὲ δοκεῖ μάλιστα αἷτιον γενέσθαι τοῦ μὴ διαμεῖναι τὴν δόξαν τοῦ Μηνᾶ καὶ τὰς τιμὰς εἰς τοὺς ὕστερον χρόνους.

(3) ἐξῆς δ' ἄρξαι λέγεται τοῦ προειρημένου βασιλέως τοὺς ἀπογόνους δύο πρὸς τοὺς πεντήκοντα τοὺς ἅπαντας ἔτη πλείω τῶν χιλίων καὶ τετταράκοντα, ἐφ' ὧν μηδὲν ἄξιον 5 ἀναγραφῆς γενέσθαι.

(4) μετὰ δὲ ταῦτα κατασταθέντος βασιλέως Βουσίριδος καὶ τῶν τούτου πάλιν ἐκγόνων Busiris ὁκτώ, τὸν τελευταῖον ὁμώνυμον ὄντα τῷ πρώτῳ φασὶ κτίσαι τὴν ὑπὸ μὲν τῶν Αἰγυπτίων c. 67, 11 καλουμένην Διὸς πόλιν τὴν μεγάλην, ὑπὸ δὲ τῶν Ἑλλήνων Θήβας. τὸν μὲν οὖν περιβόλον (Thebes) αὐτὸν ὑποστήσασθαι σταδίων ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα, οἰκοδομήμασι δὲ μεγάλους καὶ 10 ναοὺς ἐκπεπέσαι καὶ τοῖς ἄλλοις ἀναθήμασι κοσμήσαι θαυμαστῶς. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς τῶν ιδιωτῶν οἰκίας ἃς μὲν τετρωρόφους, ἃς δὲ πεντωρόφους κατασκευάσαι· καὶ καθόλου τὴν πόλιν εὐδαιμονεστάτην οὐ μόνον τῶν κατ' Αἴγυπτον ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πασῶν ποιῆσαι. (6) διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς περὶ αὐτὴν εὐπορίας τε καὶ δυνάμεως εἰς πάντα τόπον τῆς F 19 γῆμης διαδεδομένης ἐπιμενηνῆσθαι καὶ τὸν ποιητὴν αὐτῆς φασιν ἐν οἷς λέγει (I 381/4) 15 «οὐδ' ὅσα Θήβας / Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνι κτήματα κεῖται, / αἱ θ' ἑκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστην / ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἱππευσιν καὶ ὄχεσφιν». (7) ἔνιοι δέ φασιν οὐ πύλας ἑκατὸν ἐσχηκέναι τὴν πόλιν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ μεγάλα προπύλαια τῶν ἱερῶν, ἀφ' ὧν ἑκατόμυλον ὠνομάσθαι καθάπερ ἐὶ πολὺπυλον· διςμῦρια δ' ἄρματα πρὸς ἀλήθειαν 20 ἐξ αὐτῆς εἰς τοὺς πολέμους ἐκπορεύεσθαι· τοὺς γὰρ ἱππῶνας ἑκατὸν γεγονέναι κατὰ τὴν παραποταμὴν τὴν ἀπὸ Μέμφεως ἄχρι Θηβῶν τῶν κατὰ τὴν Λιβύην, ἐκάστου δεχομένου ἀνὰ διακοσίους ἱππους, ὧν ἔτι νῦν τὰ θεμέλια δείκνυσθαι. (46) οὐ μόνον δὲ τοῦτον τὸν βασιλέα παρειλήφμεν ἀλλὰ καὶ τῶν ὕστερον ἄρξάντων πολλοὺς εἰς τὴν αὔξησιν τῆς πόλεως πεφιλοτιμηῆσθαι· ἀναθήμασί τε γὰρ πολλοῖς καὶ μεγάλους ἀργυροῖς καὶ χρυσοῖς, ἔτι δ' ἐλεφαντίνοις, καὶ κολοττικῶν ἀνδριάντων πλήθει, πρὸς δὲ τούτοις κατασκευαῖς μονολίθων 25 ὀβελίσκων μηδεμίαν τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον οὕτω κεκοσμηθῆσαι. (2) τεττάρων γὰρ ἱερῶν κατασκευασθέντων τό τε κάλλος καὶ τὸ μέγεθος θαυμαστότατον εἶναι τὸ παλαιότατον, τριακάδεκα μὲν σταδίων τὴν περίμετρον, πέντε δὲ καὶ τετταράκοντα πηχῶν τὸ ὕψος, εἰκοσι δὲ καὶ τεττάρων ποδῶν τὸ πλάτος τῶν τοίχων. (3) ἀκόλουθον δὲ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ ταύτῃ καὶ τὸν ἐν αὐτῷ κόσμον τῶν ἀναθημάτων γενέσθαι, τῇ τε δαπάνῃ θαυμαστὸν καὶ 30 τῇ χειρουργίᾳ περιττῶς εἰργασμένον. (4) τὰς μὲν οὖν οἰκοδομὰς διαμεμενηκέναι μέχρι τῶν νεωτέρων χρόνων, τὸν δ' ἄργυρον καὶ χρυσὸν καὶ τὴν δι' ἐλέφαντος καὶ λιθείας πολυτέλειαν ὑπὸ Περσῶν σεσολῆσθαι καθ' οὗς καιροὺς ἐνέπρησε τὰ κατ' Αἴγυπτον ἱερὰ Καμβύσης· ὅτε δὴ φασὶ τοὺς Πέρσας μετεγκόντας τὴν εὐπορίαν ταύτην εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τεχνίτας ἐξ Αἰγύπτου παραλαβόντας κατασκευάσαι τὰ περιβόητα βασίλεια τὰ ἐν Περσεπόλει καὶ τὰ ἐν 35 Σούσις καὶ τὰ ἐν Μηδίαι. (5) τοσοῦτο δὲ πλῆθος χρημάτων ἀποφάνουσι γεγονέναι τότε κατ' Αἴγυπτον ὥστε τῶν κατὰ τὴν σύλῃσιν ἀπολειμμάτων κατακαυθέντων τὰ συναχθέντα κατὰ μικρὸν εὐρεθῆναι χρυσίου μὲν πλείω τῶν τριακοσίων ταλάντων, ἀργυρίου δ' οὐκ ἐλάττω τῶν δισχιλίων καὶ τριακοσίων ταλάντων. (6) εἶναι δέ φασι καὶ τάφους ἐνταῦθα τῶν ἀρχαίων βασιλέων θαυμαστοὺς καὶ τῶν μεταγενεστέρων τοῖς εἰς 40 τὰ παραπλήσια φιλοτιμονυμένους ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείποντας. (7) οἱ μὲν οὖν ἱερεῖς ἐκ τῶν ἀναγραφῶν ἔφασαν εὐρίσκειν ἐπὶ πρὸς τοῖς τετταράκοντα

10 εὐπεπέσαι C (cf. p. 35, 5) 15 ἐν C ἐν D Hom 16 ἀν' ἐκάστας (v. l. -στην, -στη, ἐν ἐκάστη) Hom 16—21 [ἐνιοι — δείκνυσθαι] Eichstädt 19 ἐκπορεύεσθαι D ἐξίεναι C 20 τὴν κ. τ. Λιβύην (am westufer) Jac τῶν κ. τ. Α. ο' 'additamentum mirum' Vogel 24 ἐλεφαντίνων D 26 < > Jac θαυμαστῶν ἐν C θαυμαστὸν D θαυμαστῶν ὃν F 36 ἀπολειμμάτων τῶν(?) D

τάφους βασιλικούς· εἰς δὲ Πτολεμαῖον τὸν Λάγον διαμεῖναι φασιν ἑπτακαίδεκα μόνον [ὧν τὰ πολλὰ κατέφθαρτο καθ' οὓς χρόνους παρεβάλομεν ἡμεῖς εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους....] (8) οὐ μόνον δ' οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς ἐκ τῶν ἀναγραφῶν ἱστοροῦσιν, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων τῶν παραβαλόντων μὲν εἰς τὰς

5 Θήβας ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Λάγου, συνταξαμένων δὲ τὰς Αἰγυπτιακάς ἱστορίας, ὧν ἐστὶ καὶ Ἑκαταῖος, συμφωνοῦσι τοῖς ὑφ' ἡμῶν εἰρημένοις. (47) ἀπὸ γὰρ <δέκα σταδίων> τῶν πρώτων τάφων, ἐν οἷς παραδέδοται τὰς παλλακίδας τοῦ Διὸς τετάφθαι, [δέκα σταδίων] φησὶν ὑπάρξαι βασιλέως μνηῖμα τοῦ προσ-αγορευθέντος Ὀσυμανδέως. τούτου δὲ κατὰ μὲν τὴν εἴσοδον ὑπάρχειν

10 πυλῶνα λίθου ποικίλου, τὸ μὲν μήκος δίπλεθρον, τὸ δ' ὕψος τετταράκοντα καὶ πέντε πηχῶν. (2) διελθόντι δ' αὐτὸν εἶναι λίθινον περιστύλον τετράγωνον, ἐκάστης πλευρᾶς οὔσης τεττάρων πλέθρων· ὑπηρεῖσθαι δ' ἀντὶ τῶν κίωνων ζώδια πηχῶν ἑκκαίδεκα μονόλιθα, τὸν τύπον εἰς τὸν ἀρχαῖον τρόπον εἰργασμένα· τὴν ὁροφὴν τε πᾶσαν ἐπὶ πλάτος δυοῖν ὀργυῶν ὑπάρχειν μονόλιθον,

15 ἀστέρας ἐν κυανῷ καταπεποικιλμένην. ἐξῆς δὲ τοῦ περιστύλου τούτου πάλιν ἑτέραν εἴσοδον καὶ πυλῶνα, τὰ μὲν ἄλλα παραπλήσιον τῷ προειρημένῳ, γλυφαῖς δὲ παντοίαις περιττότερον εἰργασμένον. (3) παρὰ δὲ τὴν εἴσοδον ἀνδριάντας εἶναι τρεῖς, ἐξ ἐνὸς τοὺς πάντας λίθου μέλανος τοῦ Συηνίτου, καὶ τούτων ἓνα μὲν καθήμενον ὑπάρχειν μέγιστον πάντων τῶν κατ' Αἴγυπτον,

20 οὗ τὸν πόδα μετρούμενον ὑπερβάλλειν τοὺς ἑπτὰ πήχεις, ἑτέρους δὲ δύο πρὸς τοῖς γόνασι, τὸν μὲν ἐκ δεξιῶν, τὸν δὲ ἐξ εὐωνύμων, θυγατρὸς καὶ μητρός, τῷ μεγέθει λειπομένους τοῦ προειρημένου. (4) τὸ δ' ἔργον τοῦτο μὴ μόνον εἶναι κατὰ τὸ μέγεθος ἀποδοχῆς ἄξιον, ἀλλὰ καὶ τῇ τέχνῃ θαυμαστὸν καὶ τῇ τοῦ λίθου φύσει διαφέρον, ὥς ἂν ἐν τηλικούτῳ μεγέθει μήτε διαφνᾶδος μήτε

25 κηλίδος μηδεμιᾶς θεωρουμένης. ἐπιγεγράφθαι δ' ἐπ' αὐτοῦ «*βασιλεὺς βασιλέων Ὀσυμανδίας εἰμὶ· εἰ δέ τις εἰδέναι βούλεται πηλίκος εἰμὶ καὶ ποῦ κεῖμαι, νικάτω τι τῶν ἐμῶν ἔργων*». (5) εἶναι δὲ καὶ ἄλλην εἰκόνα τῆς μητρός αὐτοῦ καθ' αὐτήν, πηχῶν εἴκοσι μονόλιθον, ἔχουσαν δὲ τρεῖς βασιλείας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἃς διασημαίνειν ὅτι καὶ θυγάτηρ καὶ γυνὴ καὶ μήτηρ βασιλέως ὑπῆρξε. (6)

30 μετὰ δὲ τὸν πυλῶνα περιστύλον εἶναι τοῦ προτέρου ἀξιολογώτερον, ἐν ᾧ γλυφὰς ὑπάρχειν παντοίας, δηλούσας τὸν πόλεμον τὸν γενόμενον αὐτῷ πρὸς τοὺς ἐν Βάκτροις(?) ἀποστάντας, ἐφ' οὓς ἐστρατεῦσθαι πεζῶν μὲν τετταράκοντα μυριάσιν, ἱππεῦσι δὲ δισμυρίοις, εἰς τέτταρα μέρη διηρημένης τῆς πάσης στρατιᾶς, ὧν ἀπάντων υἱὸς τοῦ βασιλέως ἐσχηκέναι τὴν ἡγεμονίαν.

35 (48) καὶ κατὰ μὲν τὸν πρῶτον τῶν τοίχων τὸν βασιλέα κατεσκευάσθαι πο-

1 φασιν om. C 7—8 < > [ ] Hertlein (s. c. 51, 5) 8 φησὶν· sc. Ἑκαταῖος 9 ὄσυμανδ * εως D συμανδου D^{ms} ὄσυμανδάνεως C Ὀσυμανδύου v (cf. c. 47, 4; 49, 6) 18 μέλανος Hertlein μέμνονος o 26 ὄσυμανδίας C ὁ- D Ὀσυμανδεύς 47, 1 32 βάκτροις C βακτώεις D 34 ἀπάσης C

λιορκούντα τείχος ὑπὸ ποταμοῦ περιόρουντο καὶ προκινδυνεύοντα πρὸς τινὰς
 ἀντιτεταγμένους μετὰ λέοντος, συναγωνιζομένον τοῦ θηρίου καταπληκτι-
 κῶς· ὑπὲρ οὗ τῶν ἐξηγούμενων οἱ μὲν ἔφασαν πρὸς ἀλήθειαν χειροῖθι λέοντα
 τρεφόμενον ὑπὸ τοῦ βασιλέως συγκινδυνεύειν αὐτῷ κατὰ τὰς μάχας καὶ τροπῇ
 5 ποιεῖν τῶν ἐναντίων διὰ τὴν ἀλκὴν, τινὲς δ' ἰσθόρουν ὅτι καθ' ὑπερβολὴν
 ἀνδρείως ὦν καὶ φορτικῶς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζειν βουλόμενος διὰ τῆς τοῦ λέοντος
 εἰκόνος τὴν διάθεσιν ἑαυτοῦ τῆς ψυχῆς ἐσήμαινεν. (2) ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τοίχῳ
 τοὺς αἰχμαλώτους ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀγομένους εἰργάσθαι, τὰ τε αἰδοῖα καὶ
 τὰς χεῖρας οὐκ ἔχοντας, δι' ὧν δοκεῖν δηλοῦσθαι διότι ταῖς ψυχαῖς ἀνανδροὶ
 10 καὶ κατὰ τὰς ἐν τοῖς δεινοῖς ἐνεργείας ἄχειρες ἦσαν. (3) τὸν δὲ τρίτον ἔχειν
 γλυφὰς παντοίας καὶ διαπρεπεῖς γραφάς, δι' ὧν δηλοῦσθαι βουθυσίας τοῦ βα-
 σιλέως καὶ θορίαμβον ἀπὸ τοῦ πολέμου καταγόμενον. (4) κατὰ δὲ μέσον τὸν
 περιστυλον ὑπαίθριον βωμὸν ὠικοδομηθῆαι τοῦ καλλίστου λίθου, τῇ τε χειρουρ-
 γίᾳ διάφορον καὶ τῷ μεγέθει θαυμαστόν. (5) κατὰ δὲ τὸν τελευταῖον τοίχον
 15 ὑπάρχειν ἀνδριάντας καθημένους δύο μονολίθους ἑπτὰ καὶ εἴκοσι πηχῶν,
 παρ' οὓς εἰσόδους τρεῖς ἐκ τοῦ περιστύλου κατεσκευάσθαι, καθ' ἃς οἶκον
 ὑπάρχειν ὑπόστυλον, ὠιδείου τρόπον κατεσκευασμένον, ἐκάστην πλευρὰν
 ἔχοντα δίπλευρον. (6) ἐν τούτῳ δ' εἶναι πλῆθος ἀνδριάντων ξυλίνων, διαση- c.75,3—5
 μαῖνον τοὺς τὰς ἀμφισβητήσεις ἔχοντας καὶ προσβλέποντας τοῖς τὰς δίκας
 20 κρίνουσι. τούτους δ' ἐφ' ἑνὸς τῶν τοίχων ἐγγεγράφθαι τριάκοντα τὸν ἀριθμὸν, καὶ
 κατὰ τὸ μέσον τὸν ἀρχιδικαστὴν, ἔχοντα τὴν ἀλήθειαν ἐξηρητημένην ἐκ τοῦ
 τραχήλου καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπιμύοντα, καὶ βιβλίων αὐτῷ παρακείμενον
 πλῆθος· ταύτας δὲ τὰς εἰκόνας ἐνδείκνυσθαι διὰ τοῦ σχήματος ὅτι τοὺς μὲν
 δικαστὰς οὐδὲν δεῖ λαμβάνειν, τὸν ἀρχιδικαστὴν δὲ πρὸς μόνην βλέπειν τὴν
 25 ἀλήθειαν. (49) ἐξῆς δ' ὑπάρχειν περίπατον οἰκῶν παντοδαπῶν πλήρη,
 καθ' οὓς παντοῖα γένη βρωτῶν κατεσκευάσθαι τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν ἡδίστων.
 (2) καθ' ὃν δὴ γλυφαῖς ἔντυχεῖν εἶναι καὶ χρώμασιν ἐπηνησιμένον τὸν βασι-
 λέα, φέροντα τῷ θεῷ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ὃν ἐξ ἀπάσης ἐλάμβανε τῆς
 Αἰγύπτου κατ' ἐνιαυτὸν ἐκ τῶν ἀργυρείων καὶ χρυσείων μετὰλλων· ὑπογε-
 30 γράφθαι δὲ καὶ τὸ πλῆθος, ὃ συγκεφαλαιούμενον εἰς ἀργυρίου λόγον εἶναι
 μῶν τρισχιλίας καὶ διακοσίας μυριάδας. (3) ἐξῆς δ' ὑπάρχειν τὴν ἱερὰν
 βιβλιοθήκην, ἐφ' ἧς ἐπιγεγράφθαι «ψυχῆς ἱατροίον»· συνεχεῖς δὲ ταύτῃ τῶν
 κατ' Αἴγυπτον θεῶν ἀπάντων εἰκόνας, τοῦ βασιλέως ὁμοίως δωροφοροῦντος ἃ
 προσήκον ἦν ἐκάστοις, καθάπερ ἐνδεικνυμένον πρὸς τε τὸν Ὅσιον καὶ τοὺς

2 τοῦ om. D   8 τοῦ om. D   9 δοκεῖ D   13 οἰκοδομησάι D   19 τοὺς ἀμ-
 φισβ. D   20—25 kürzer Plutarch. De Is. 10 p. 355A   20 ἀριθμὸν <ἄχειρας> (Plut.)
 Hertlein; Flüchtigkeit Diodors   22 ἐπιμύοντα Hertlein -ουσαν ο ἡ δὲ τοῦ ἀρχιδικαστοῦ
 (sc. εἰκόν) καταμύονσα τοῖς ὅμμασιν Plut   27 ἐντυχεῖν: εὐτύχοις Wesseling ἐμψύχοις
 Eichstädt ἔκτυπον Vogel ἐν τῷ τοίχῳ ἰδεῖν εἶναι Rei

- κάτω παρέδρους ὅτι τὸν βίον ἐξετέλεσεν εὐσεβῶν καὶ δικαιοπραγῶν πρὸς τε ἀνθρώπους καὶ θεούς. (4) ὁμοτίχον δὲ τῇ βιβλιοθήκῃ κατεσκευάσθαι περιττῶς οἶκον εἰκοσίκλινον, ἔχοντα τοῦ τε Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, ἔτι δὲ τοῦ βασιλέως εἰκόνας, ἐν ᾧ δοκεῖν καὶ τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως ἐντετάφθαι. (5) κύκλῳ δὲ τούτου πλήθος οἰκημάτων κατεσκευάσθαι γραφὴν ἐχόντων ἐκπρεπῇ πάντων τῶν καθιερωμένων ἐν Αἰγύπτῳ ζῶων, ἀνάβασίν τε δι' αὐτῶν εἶναι πρὸς ὄλον(?) τὸν τάφον· ἦν διελθοῦσιν ὑπάρχειν ἐπὶ τοῦ μνήματος κύκλον χρυσοῦν τριακοσίων καὶ ἐξήκοντα καὶ πέντε πηχῶν τὴν περίμετρον, τὸ δὲ πάχος πηχυαῖον. ἐπιγεγράφθαι δὲ καὶ διηρηθῆσθαι καθ' ἕκαστον πῆχυν τὰς ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, παραγεγραμμένων τῶν κατὰ φύσιν γινομένων τοῖς ἄστροις ἀνατολῶν τε καὶ δύσεων καὶ τῶν διὰ ταύτας ἐπιτελουμένων ἐπισημασίων κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους ἀστρολόγους. τοῦτον δὲ τὸν κύκλον ὑπὸ Καμβύσου καὶ Περσῶν ἔφασαν σεσυλῆσθαι καθ' οὗς χρόνους ἐκράτησεν Αἰγύπτου. (6) τὸν μὲν οὖν Ὁσμανδύον τοῦ βασιλέως τάφον τοιοῦτον γενέσθαι φασίν....
- (50) οἱ δὲ Θηβαῖοι φασιν ἑαυτοὺς ἀρχαιοτάτους εἶναι πάντων ἀνθρώπων, καὶ παρ' ἑαυτοῖς πρώτοις φιλοσοφίαν τε εὐρῆσθαι καὶ τὴν ἐπ' ἀκριβὲς ἀστρολογίαν, ἅμα καὶ τῆς χώρας αὐτοῖς συνεργοῦσης πρὸς τὸ τηλανέστερον αὐτοὺς ὄραν τὰς ἐπιτολὰς τε καὶ δύσεις τῶν ἀστρῶν. (2) ἰδίως δὲ καὶ τὰ περὶ τοὺς μῆνας αὐτοῖς καὶ τοὺς ἐνιαυτοὺς διατετάχθαι· τὰς γὰρ ἡμέρας οὐκ ἄγουσι κατὰ σελήνην ἀλλὰ κατὰ τὸν ἥλιον, τριακονθημέρους μὲν τιθέμενοι τοὺς μῆνας, πέντε δ' ἡμέρας καὶ τέταρτον τοῖς δώδεκα μηνσὶν ἐπάγουσι, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ τὸν ἐνιαύσιον κύκλον ἀναπληροῦσιν. ἐμβολίμους δὲ μῆνας οὐκ ἄγουσιν οὐδ' ἡμέρας ὑφαίρουσι, καθάπερ οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων. περὶ δὲ τῶν ἐκλείψεων ἡλίου τε καὶ σελήνης ἀκριβῶς ἐπεσκέφθαι δοκοῦσι, καὶ προρρήσεις περὶ τούτων ποιοῦνται, πάντα τὰ κατὰ μέρος γινόμενα προλέγοντες ἀδιαπτώτως.
- (3) τῶν δὲ τούτου τοῦ βασιλέως ἀπογόνων ὄγδοος ὁ [ἀπὸ τοῦ πατρὸς] προσαγορευθεὶς Οὐχορεὺς ἔκτισε πόλιν Μέμφιν, ἐπιφανεστάτην τῶν κατ' Αἴγυπτον. ἐξελέξατο μὲν γὰρ τόπον ἐπικαιρότατον ἀπάσης τῆς χώρας, ὅπου σχίζομενος ὁ Νεῖλος εἰς πλείονα μέρη ποιεῖ (Μεμ- τὸ καλούμενον ἀπὸ τοῦ σχήματος Δέλτα· διὸ καὶ συνέβη τὴν πόλιν εὐκαίρως κειμένην ἐπὶ τῶν κλειθρῶν εἶναι κυριεύουσαν τῶν εἰς τὴν ἄνω χώραν ἀναπλεόντων. (4) τὸ μὲν οὖν περίβολον τῆς πόλεως ἐποίησε σταδίων ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, τὴν δ' ὀχυρότητα καὶ τὴν εὐχρηστίαν θαυμαστήν, τοιούτῳ τινι τρόπῳ κατασκευάσας. (5) ῥέοντος γὰρ τοῦ Νεῖλου περὶ τὴν πόλιν καὶ κατὰ τὰς ἀναβάσεις ἐπικυλίζοντος, ἀπὸ μὲν τοῦ νότου προεβάλετο χῶμα παμμέγεθες, πρὸς μὲν τὴν πληρῶσιν τοῦ ποταμοῦ προβλήματος, πρὸς δὲ τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς πολεμίους ἀκροπόλεως ἔχον τάξιν· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων μερῶν πανταχόθεν ὥρυξε λίμνην μεγάλην καὶ βαθεῖαν, ἣ τὸ σφοδρὸν τοῦ ποταμοῦ δεχομένη καὶ πάντα τὸν περὶ τὴν πόλιν τόπον πληροῦσα, πλην ἢ τὸ χῶμα κατεσκευάστο, θαυμαστήν ἐποίησε τὴν ὀχυρότητα. (6) οὕτω δὲ καλῶς ὁ κτίσας αὐτὴν ἐστοχάσατο τῆς τῶν τόπων εὐκαιρίας ὥστε τοὺς ἐξῆς βασιλεῖς σχεδὸν ἅπαντας καταλιπόντας τὰς Θήβας τὰ τε βασιλεία καὶ τὴν οἰκῆσιν ἐν ταύτῃ ποιεῖσθαι· διόπερ ἀπὸ τούτων τῶν χρόνων ἤρξατο ταπεινοῦσθαι μὲν τὰ περὶ τὰς Θήβας, αὔξεσθαι

5 ἐκπρεπῇ D εὐπρεπῇ C (cf. p. 32, 10) 6 ἀπ' αὐτῶν C 7 ὄλον: ἄκρον Hertlein
8 πάχος: πλάτος Capps 14 ὀσμανδύον C -δέον F ὀσμανδῶς D (s. zu p. 33, 9)
17 αὐτοὺς om. C 18 διατέτακται Canusatus 25 [ ] om. C 26 Ὁχυρεὺς
Vogel 30 καὶ εὐχρηστίαν D 39 μὲν ταπ. D

δὲ τὰ κατὰ τὴν Μέμφιν [[ἔως Ἀλεξάνδρου. gründung und entwicklung von Alexandria mit verweis auf 17, 52. (51) ὁ δὲ τὴν Μέμφιν κτίσας]] μετὰ τὴν τοῦ χώματος καὶ τῆς λίμνης κατασκευὴν ὠικοδόμησε βασιλεία τῶν μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις οὐ λειπόμενα, τῆς δὲ τῶν προβασιλευσάντων μεγαλοφυχίας καὶ φιλοκαλίας οὐκ ἄξια. (2) οἱ γὰρ ἐγγώ-
 5 ριοι τὸν μὲν ἐν τῷ ζῆν χρόνον εὐτελῆ παντελῶς εἶναι νομίζουσι, τὸν δὲ μετὰ τὴν τελευταίην δι' ἄρετῆν μνημονευθόμενον περὶ πλείστον ποιοῦνται· καὶ τὰς μὲν τῶν ζώντων οἰκήσεις καταλύσεις ὀνομάζουσιν, ὥς ὀλίγον χρόνον ἐν ταύταις οἰκοῦντων ἡμῶν, τοὺς δὲ τῶν τετε-
 10 λευτηκότων τάφους ἀδίοις οἴκους προσαγορεύουσιν, ὥς ἐν Ἑλίου διατελούντων τὸν ἄπειρον αἰῶνα· διόπερ τῶν μὲν κατὰ τὰς οἰκίας κατασκευῶν ἦττον φροντίζουσι, περὶ δὲ τὰς ταφὰς ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπουσι φιλοτιμίας. (3) τὴν δὲ προειρημένην πόλιν ὀνο-
 15 μασθῆναι τινὲς φασιν ἀπὸ τῆς θυγατρὸς τοῦ κτίσαντος αὐτὴν βασιλέως. ταύτης δὲ μυθολο-
 γοῦσιν ἐρασθῆναι τὸν ποταμὸν Νεῖλον ὁμοιωθέντα ταύρῳ, καὶ γεννησάσθαι τὸν ἐπ' ἄρετῃ Κῆνι-
 θανμασθέντα παρὰ τοῖς ἐγγχωρίοις Αἰγυπτον, ἀφ' οὗ καὶ τὴν σύμπασαν χώραν τυχεῖν τῆς Αἰγύπτου
 20 προσηγορίας. (4) διαδεξάμενον γὰρ τοῦτον τὴν ἡγεμονίαν γενέσθαι βασιλέα φιλόφρονος καὶ
 15 πάντων διὰ τὴν εὖνοιαν τυχεῖν τῆς προειρημένης τιμῆς.
 (5) μετὰ δὲ τὸν προειρημένον βασιλέα δώδεκα γενεαὶς ὕστερον διαδεξάμενος τὴν Μοίρις
 κατ' Αἰγυπτον ἡγεμονίαν Μοίρις ἐν μὲν τῇ Μέμφει κατεσκεύασε τὰ βόρεια προπύ-
 20 λαια, τῇ μεγαλοπρεπείᾳ πολὺ τῶν ἄλλων ὑπερέχοντα, ἐπάνω δὲ τῆς πόλεως ἀπὸ δέκα
 σχοίων λίμνην ὥρυξε τῇ μὲν εὐχρηστίᾳ θανμαστήν, τῷ δὲ μεγέθει τῶν ἔργων ἄπιστον.
 (6) τὴν μὲν γὰρ περιμέτρον αὐτῆς φασιν ὑπάρχειν σταδίων τρισχιλίων καὶ ἑξακοσίων, τὸ
 δὲ βάθος ἐν τοῖς πλείστοις μέρεσιν ὀργυῶν πεντήκοντα· ὥστε τίς οὐκ ἂν ἀναλογιζόμενος τὸ
 μέγεθος τοῦ κατασκευάσαντος ἐκόντως ζητήσῃ πόσαι μυριάδες ἀνδρῶν ἐν πόσῳ ἔτεσι
 25 τοῦτο συνετέλεσαν; (7) τὴν δὲ χρεῖαν τὴν ἐκ ταύτης καὶ κοινὴν ὠφέλειαν τοῖς τῶν Αἰγυ-
 πτων οἰκοῦσιν, ἔτι δὲ τὴν τοῦ βασιλέως ἐπίνοιαν, οὐκ ἂν τις ἐπαινέσειε τῆς ἀληθείας ἀξίως.
 (52) ἐπειδὴ γὰρ ὁ μὲν Νεῖλος οὐχ ὠρισμένης ἐποιεῖτο τὰς ἀναβάσεις, ἡ δὲ χώρα τὴν εὐ-
 καρπίαν παρεσκεύαζεν ἀπὸ τῆς ἐκείνου συμμετρίας, εἰς ὑποδοχὴν τοῦ πλεονάζοντος ὕδατος
 ὥρυξε τὴν λίμνην, ὅπως μήτε διὰ τὸ πλῆθος τῆς ὕσεως ἐπικλύζων ἀκαίρως τὴν χώραν ἔλῃ
 καὶ λίμνας κατασκευάζῃ μὴτ' ἐλάττω τοῦ συμφέροντος τὴν πληρῶσιν ποιούμενος τῇ λευ-
 30 ραίᾳ τοὺς καρποὺς λυμαίνῃται. (2) καὶ διώρυχα μὲν ἐκ τοῦ ποταμοῦ κατεσκεύασεν εἰς τὴν
 λίμνην ὀγδοήκοντα μὲν σταδίων τοῦ μήκος, τρίπλεθρον δὲ τὸ πλάθος, διὰ δὲ ταύτης ποτὲ
 μὲν δεχομένης τὸν ποταμὸν, ποτὲ δ' ἀποστρέφων, παρείχετο τοῖς γεωργοῖς τὴν τῶν ὑδάτων
 εὐκαιρίαν, ἀνοίγομένην τοῦ στόματος καὶ πάλιν κλειομένην φιλοτέχνητος καὶ πολυδαπάνως·
 35 οὐκ ἐλάττω γὰρ τῶν πεντήκοντα τάλαντων δαπανᾶν ἦν ἀνάγκη τὸν ἀνοῖξαι βουλόμενον
 ἢ κλείσαι τὸ προειρημένον κατασκευάσμα. (3) διαμεμένηκε δ' ἡ λίμνη τὴν εὐχρηστίαν
 παρεχομένη τοῖς κατ' Αἰγυπτον [[ἔως τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων]], καὶ τὴν προσηγορίαν ἀπὸ
 τοῦ κατασκευάσαντος ἔχει, καλουμένη μεχρὶ τοῦ νῦν Μοίριδος λίμνη. (4) ὁ δ' οὖν
 βασιλεὺς ὁρῶντων ταύτην κατέλιπεν ἐν μέσῃ τόπον, ἐν ᾧ τάφον ὠικοδόμησε καὶ δύο
 40 πυραμίδας, τὴν μὲν ἑαυτοῦ, τὴν δὲ τῆς γυναικὸς, σταδίαίας τὸ ὕψος, ἐφ' ᾧν ἐπέστησεν
 εἰκόνας λιθίνας καθημένας ἐπὶ θρόνον, νομίζων διὰ τούτων τῶν ἔργων ἀθάνατον ἑαυτοῦ
 καταλείπειν ἐπ' ἀγαθῇ μνήμῃ. (5) τὴν δ' ἐκ τῆς λίμνης ἀπὸ τῶν ἰχθύων γνωμένην
 πρόσδοτον ἔδωκε τῇ γυναικὶ πρὸς μόρα καὶ τὸν ἄλλον καλλωπισμὸν, φερομένης τῆς θήρας
 ἀργυρίου τάλαντον ἐκάστης ἡμέρας. (6) εἴκοσι γὰρ καὶ δύο γένη τῶν κατ' αὐτὴν φασιν
 ἰχθύων εἶναι, καὶ τοσοῦτον αὐτῶν ἀλίσκεσθαι πλῆθος ὥστε τοὺς προσκαρτεροῦντας ταῖς

ταρχίαις ὄντας παμπληθεῖς δυσχερῶς περιγίνεσθαι τῶν ἔργων. περὶ μὲν οὖν Μοίριδος τοσαυτὸ ἰστοροῦσιν Αἰγύπτιοι.

- (53) Σεσώωσιν δὲ φασιν ὕστερον ἑπτὰ γενεαῖς βασιλέα γενόμενον ἐπιφανεστάτας καὶ Sesoosis
μερίστας τῶν πρὸ αὐτοῦ πράξεις ἐπιτελέσασθαι. ἐπεὶ δὲ περὶ τούτου τοῦ βασιλέως οὐ μόνον
5 οἱ συγγραφεῖς οἱ παρὰ τοῖς "Ἑλλήσι διαπεφωνήκασιν πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ τῶν κατ'
Αἰγύπτου οἱ τε ἱερεῖς καὶ οἱ διὰ τῆς ὠιδῆς αὐτὸν ἐγκωμιάζοντες οὐχ ὁμολογούμενα λέγου-
σιν, ἡμεῖς πειρασόμεθα τὰ πιθανώτατα καὶ τοῖς ὑπάρχουσιν ἔτι κατὰ τὴν χώραν σημείοις
τὰ μάλιστα συμφωνοῦντα διελθεῖν. (2) γεννηθέντος γὰρ τοῦ Σεσώωσιος ἐποίησεν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ μεγαλοπρεπές τι καὶ βασιλικόν· τοὺς γὰρ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν γεννηθέντας παῖ-
10 δας ἐξ ὅλης τῆς Αἰγύπτου συναγαγὼν καὶ τροφούς καὶ τοὺς ἐπιμελησομένους ἐπιστήσας
τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν παιδείαν ὥρισε τοῖς πᾶσιν, ὑπολαμβάνων τοὺς μάλιστα συντρα-
φέντας καὶ τῆς αὐτῆς παρρησίας κεκοινωνηκότας εὐνουστάτους καὶ συναγωνιστάς ἐν τοῖς
πολέμοις ἀρίστους ἔσεσθαι. (3) πάντα δὲ δαφυλῶς χορηγήσας διεπόνησε τοὺς παῖδας
ἐν γυμνασίῳ συνεχῶς καὶ πόνοις· οὐδὲν γὰρ αὐτῶν ἐξῆν προσενεγκασθαι τροφήν, εἰ μὴ
15 πρῶτον δρομίῳ σταδίου ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα. (4) διὸ καὶ πάντες ἀνδρωθέντες ὑπῆρ-
ξαν ἀθληταὶ μὲν τοῖς σώμασιν εὐρωστοί, ἡγεμονικοὶ δὲ καὶ καρτερικοὶ ταῖς ψυχαῖς διὰ
τὴν τῶν ἀρίστων ἐπιτηδευμάτων ἀγωγὴν. (5) τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὁ Σεσώωσις ἀποσταλεῖς
ὑπὸ τοῦ πατρὸς μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν Ἀραβίαν, συστρατενομένων καὶ τῶν συντρόφων,
περὶ τε τὰς θήρας διεπονήθη, καὶ ταῖς ἀνδρῶν καὶ σπανοσιταῖς ἐγκαρτερήσας κατεστρέ-
20 φετο τὸ ἔθνος ἅπαν τὸ τῶν Ἀράβων, ἀδούλωτον τὸν πρὸ τοῦ χρόνου γεγονός. (6) ἔπειτα
εἰς τοὺς πρὸς τὴν ἐσπέραν τόπους ἀποσταλεῖς τὴν πλείστην τῆς Λιβύης ὑπήκοον ἐποίησατο,
παντελῶς νέος ὢν τὴν ἡλικίαν. (7) τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος διαδεξάμενος τὴν βασι-
λείαν καὶ ταῖς προκατεργασθείσας πράξεις μετεωρισθείς ἐπεβέβατο τὴν οἰκουμένην κατα-
κτησάσθαι. (8) ἔνιοι δὲ λέγουσιν αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἰδίας θυγατρὸς Ἀθούρτιος παρακλη-
25 θῆναι πρὸς τὴν τῶν ὧλων δυναστείαν, ἣν οἱ μὲν συνέσει πολὺ τῶν ἄλλων διαφέρουσάν φασι
διδάξαι τὸν πατέρα ραϊδίως ἂν ἐσομένην τὴν στρατείαν, οἱ δὲ μαντικῇ χρωμένην καὶ τὸ
μέλλον ἔσεσθαι προγινώκουσαν ἐκ τε τῆς θυτικῆς καὶ τῆς ἐγκοιμήσεως τῆς ἐν τοῖς ἱεροῖς,
ἔτι δὲ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν γινομένων σημείων. (9) γεγράφασι δὲ τινες καὶ διότι κατὰ
τὴν γένεσιν τοῦ Σεσώωσιος ὁ πατὴρ αὐτοῦ καθ' ὕπνον δόξαι τὸν "Ἡφαιστον αὐτῷ λέγειν
30 ὅτι πάσης τῆς οἰκουμένης ὁ γεννηθεὶς παῖς κρατήσῃ. (10) διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν τὸν
μὲν πατέρα τοὺς ἡλικιώτας τὸν προειρημένον ἀθροίσαν καὶ βασιλικῆς ἀγωγῆς ἀξιῶσαι,
προκατασκευάζομενον εἰς τὴν τῶν ὧλων ἐπίθεσιν, αὐτὸν δ' ἀνδρωθέντα καὶ τῇ τοῦ θεοῦ
προρρησίᾳ πιστεύσαντα κατενεχθῆναι πρὸς τὴν προειρημένην στρατείαν. (54) πρὸς
δὲ ταύτην τὴν ἐπιβολὴν πρῶτον μὲν τὴν πρὸς αὐτὸν εὐνοίαν κατεσκεύασε πᾶσι τοῖς κατ'
35 Αἰγύπτου, ἡγούμενος δεῖν τοὺς μὲν συστρατεύοντας ἐτοίμως ὑπὲρ τῶν ἡγουμένων ἀπο-
θνήσκειν, τοὺς δ' ἀπολειπομένους ἐπὶ τῶν πατρίδων μηδὲν νεωτερίζειν, εἰ μέλλει τὴν
προαίρεσιν ἐπὶ τέλος ἄξειν. (2) διὸ καὶ πάντας ἐκ τῶν ἐνδεχομένων εὐηργέτει, τοὺς μὲν
χρημάτων δωρεαῖς ἐκθεραπεύων, τοὺς δὲ χώρας δόσει, τινὰς δὲ τιμωρίας ἀπολύσει, πάντας
40 μάτων ἅπαντας ἀθώους ἀφῆκε, καὶ τοὺς πρὸς ἀργύριον συγκεκλειμένους ἀπέλυσε τοῦ

1 μύριδος D 3 σεσώωσιν D σέσωστριν C 8—9 τοῦ προειρημένου ὁ πατὴρ αὐτοῦ μ.
τι καὶ βασ. ἔπραξε C 11 καὶ παιδεῖαν v [καὶ τ. π.]; Jac 12 κοινωρήσαντας C
14 πόνοις D κακοπαθείαις C 17 ἀρίστων D ἀγαθῶν C 19 τε om. C 20 Ἀράβων
Wesseling βαρβάρων o 21 τὴν om. C ἀποσταλεῖς D ἐκπεμφθεὶς C 25 ἦν om. D
26 [ἀν] Ddf 28 ἔτι δ' ἐκ τῶν Capps 33 εἰρημένην D 34 <ἐγ>κατεσκεύασε
Rei

- χρέους, ὄντος πολλοῦ πλήθους ἀνθρώπων ἐν ταῖς φυλακαῖς. (3) τὴν δὲ χώραν ἅπασαν εἰς
 5 ἕξ καὶ τριάκοντα μέρη διελών, ἃ καλοῦσιν Αἰγύπτιοι νομοὺς, ἐπέστησεν ἅπασιν νομάρχας τοὺς
 ἐπιμελησομένους τῶν τε προσόδων τῶν βασιλικῶν καὶ διοικήσοντας ἅπαντα τὰ κατὰ τὰς
 10 ἰδίας μερίδας. (4) ἐπελέξατο δὲ καὶ [τούτων] τῶν ἀνδρῶν τοὺς ταῖς ῥώμας διαφέροντας
 καὶ συνεστήσατο στρατόπεδον ἄξιον τοῦ μεγέθους τῆς ἐπιβολῆς· κατέγραψε γὰρ πεζῶν
 μὲν ἐξήκοντα μυριάδας, ἱππεῖς δὲ δισμυρίους καὶ τετρακισχιλίους, ζεύγη δὲ πολεμστήρια
 15 δισμύρια καὶ ἑπτακισχίλια. (5) ἐπὶ δὲ τὰς κατὰ μέρος ἡγεμονίας τῶν στρατιωτῶν ἔταξε
 τοὺς συντρόφους, ἐνθληγόντας μὲν ἤδη τοῖς πολέμοις, ἀρετὴν δ' ἐξηλωκότας ἐκ παίδων,
 εὖνοιαν δὲ ἀδελφικὴν ἔχοντας πρὸς τε τὸν βασιλέα καὶ πρὸς ἀλλήλους, ὄντας τὸν ἀριθμὸν
 20 πλείους τῶν χιλίων καὶ ἑπτακοσίων. (6) πᾶσι δὲ τοῖς προειρημένοις κατεκληρούχησε
 τὴν ἀρίστην τῆς χώρας, ὅπως ἔχοντες ἱκανὰς προσόδους καὶ μηδενὸς ἐνδεεῖς ὄντες ἀσκόωσι
 τὰ περὶ τοὺς πολέμους. (55) κατασκευάσας δὲ τὴν δύναμιν ἐστράτευσεν ἐπὶ πρώτους
 25 Αἰθίοπας τοὺς πρὸς τῇ μεσημβρίᾳ κατοικοῦντας, καὶ καταπολεμήσας ἠνάγκασε τὸ ἔθνος
 φόρους τελεῖν ἔβενον καὶ χρυσὸν καὶ τῶν ἐλεφάντων τοὺς ὀδόντας. (2) ἔπειτ' εἰς μὲν τὴν
 30 Ἐρυθρὰν θάλατταν ἀπέστειλε στόλον νεῶν τετρακοσίων, πρῶτος τῶν ἐγχωρίων μακρὰ
 σκάφη ναυπηγησάμενος, καὶ τὰς τε νήσους τὰς ἐν τοῖς τόποις κατεκτήσατο, καὶ τῆς ἡπεί-
 ρου τὰ παρὰ θάλατταν μέρη κατεστρέψατο μέχρι τῆς Ἰνδικῆς· αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως
 πεζῇ τὴν πορείαν [διὰ Συρίας] ποιησάμενος κατεστρέψατο πᾶσαν τὴν Ἀσίαν. (3) οὐ
 μόνον γὰρ τὴν ὕστερον ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα κατακτηθεῖσαν χώραν ἐπῆλθεν, ἀλλὰ
 35 καὶ τινὰ τῶν ἐθνῶν ὧν ἐκεῖνος οὐ παρέβαλεν εἰς τὴν χώραν. (4) καὶ γὰρ τὸν Γάγγην ποταμὸν
 διέβη, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἐπῆλθε πᾶσαν ἕως ὠκεανοῦ, καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἔθνη μέχρι Τα-
 νάιδος ποταμοῦ τοῦ διορίζοντος τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας· ὅτε δὴ φασὶ τῶν Αἰγυ-
 πτίων καταλειφθέντας περὶ τὴν Μαιωτὴν λίμνην συστήσασθαι τὸ τῶν Κόλχων ἔθνος. (5) ὅτι
 40 δὲ τοῦτο τὸ γένος Αἰγυπτιακόν ἐστι σημεῖον εἶναι τὸ περιτέμνεσθαι τοὺς ἀνθρώπους παρα-
 2—3
 25 πλησίως τοῖς κατ' Αἴγυπτον, διαμένοντος τοῦ νομίμου παρὰ τοῖς ἀποίκους, καθάπερ καὶ
 παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις. (6) ὁμοίως δὲ καὶ τὴν λοιπὴν Ἀσίαν ἅπασαν ὑπήκουον ἐποιήσατο,
 καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων τὰς πλείους. διαβάς δ' εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ διεξιὼν ἅπασαν τὴν
 30 Θράκην ἐκινδύνευσεν ἀποβαλεῖν τὴν δύναμιν διὰ σπάνιν τροφῆς καὶ τόπων δυσχωρίας·
 (7) διόπερ ὄρια τῆς στρατείας ποιησάμενος ἐν τῇ Θράκῃ, στήλας κατεσκευάσεν ἐν πολ-
 35 λοῖς τόποις τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατακτηθέντων· αὗται δὲ τὴν ἐπιγραφὴν εἶχον Αἰγυπτίοις
 γράμμασι τοῖς ἱεροῖς λεγομένοις «τῆνδε τὴν χώραν ὅπλοις κατεστρέψατο τοῖς ἑαυτοῦ
 βασιλεὺς βασιλέων καὶ δεσπότης δεσποτῶν Σεσώωσις». (8) τὴν δὲ στήλην κατεσκευάσεν
 40 ἔχουσαν αἰδοῖον ἐν μὲν τοῖς μαχίμοις ἔθνεσιν ἀνδρός, ἐν δὲ τοῖς ἀγεννέσι καὶ δειλοῖς γυναι-
 κός, ἀπὸ τοῦ κυριωτέρου μέρους τὴν διάθεσιν τῆς ἐκάστων ψυχῆς φανερωτάτην τοῖς
 35 ἐπιγινωμένοις ἔσεσθαι νομίζων. (9) ἐν ἐνόις δὲ τόποις καὶ τὴν ἑαυτοῦ κατεσκευάσεν
 εἰκόνα λιθίνην, τόξα καὶ λόγχην ἔχουσαν, τῷ μεγέθει τέταρσι παλαισταῖς μείζονα τῶν
 τεττάρων πηχῶν, ἡλικὸς ὧν καὶ αὐτὸς ἐτύγχανεν. (10) ἐπεικῶς δὲ προσεγενθεῖς ἅπασιν
 τοῖς ὑποτεταγμένοις καὶ συντελέσας τὴν στρατείαν ἐν ἔτεσιν ἐννέα, τοῖς μὲν ἔθνεσιν κατὰ
 40 δύναμιν προσέταξε δωροφορεῖν κατ' ἐνιαυτὸν εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς δ' ἀθροίσας αἰχμαλώτων
 τε καὶ τῶν ἄλλων λαφύρων πλήθος ἀνυπέρβλητον ἐπανήλθεν εἰς τὴν πατρίδα, μεγίστας
 πράξεις τῶν πρὸ αὐτοῦ κατεργασμένων. (11) καὶ τὰ μὲν ἱερὰ πάντα τὰ κατ' Αἴγυπτον

1 ἀνθρώπων om. C   2 νόμους D   3 τε τῶν ο. [τε] Eichstädt   4 [ ] Bkr
 5 συνεστήσατο τὸ D   8 πολέμοις G-ίοις ο   11 τὴν καλλίστην χώραν C   18 πορείαν
 C πορίαν διασυρίας D   πᾶσαν ἀσίαν D   21 σκυθικῶν D   25—26 καθάπερ — Ἰουδ.
 'suspectum' Vogel   26 ὁμοίως ὡς C   31 τῆνδε χώραν D   34 κυριωτάτου C   ἐκάσ-
 του C

- ἀναθήμασιν ἀξιολόγοις καὶ σκύλοις ἐκόσμησε, τῶν δὲ στρατιωτῶν τοὺς ἀνδραγαθήσαντας Sesoosis
 δωρεαῖς κατὰ τὴν ἀξίαν ἐτίμησε. (12) καθόλου δὲ ἀπὸ ταύτης τῆς στρατείας οὐ μόνον
 ἢ συνανδραγαθήσασα δύναμις μεγάλην εὐπορίαν κτησαμένη τὴν ἐπάνοδον ἐποίησατο λαμ-
 πρᾶν, ἀλλὰ καὶ τὴν Αἴγυπτον ἅπασαν συνέβη παντοίας ὠφελείας ἐμπλησθῆναι. (56) ὁ
 5 δὲ Σεσώσιος ἀποστήσας τὰ πλῆθη τῶν πολεμικῶν ἔργων τοῖς μὲν συνανδραγαθήσασιν συνε-
 χώρησε τὴν θραυστῶν καὶ τὴν ἀπόλυσιν τῶν κατακτηθέντων ἀγαθῶν, αὐτὸς δὲ φιλό-
 δοξος ὢν καὶ τῆς εἰς τὸν αἰῶνα μνήμης ὀρεγόμενος κατεσκεύασεν ἔργα μεγάλα καὶ θαν-
 μαστὰ ταῖς ἐπινοαῖς καὶ ταῖς χορηγίαις, ἐαυτῷ μὲν ἀθάνατον περιποιούντα δόξαν, τοῖς
 10 δ' Αἰγυπτίοις τὴν εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον ἀσφάλειαν μετὰ θραυστῶν. (2) πρῶτον μὲν γὰρ
 ἀπὸ θεῶν ἀρξάμενος ὠικοδόμησεν ἐν πάσαις ταῖς κατ' Αἴγυπτον πόλεσιν ἱερὸν θεοῦ τοῦ
 μάλιστα παρ' ἐκάστοις τιμωμένον. πρὸς δὲ τὰς ἐργασίας τῶν μὲν Αἰγυπτίων οὐδένα παρέ-
 λαβε, δι' αὐτῶν δὲ τῶν αἰχμαλώτων ἅπαντα κατεσκεύασε. διόπερ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἱεροῖς
 ἐπέγραψεν ὥς οὐδεὶς ἐγγχώριος εἰς αὐτὰ μεμόχηκε. (3) λέγεται δὲ τῶν αἰχμαλώτων
 τοὺς ἐκ τῆς Βαβυλωνίας ἀλόντας ἀποστῆναι τοῦ βασιλέως, μὴ δυναμένους φέρειν τὰς ἐν
 15 τοῖς ἔργοις ταλαιπορίας· οὐς καταλαβομένους παρὰ τὸν ποταμὸν χωρίον καρτερὸν διαπολε-
 μεῖν τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ τὴν σύνεγγυς χώραν καταφθεῖρειν, τέλος δὲ δοθείσης ἀδείας
 αὐτοῖς κατοικῆσαι τὸν τόπον, ὃν καὶ ἀπὸ τῆς πατρίδος Βαβυλῶνα προσαγορεύσαι. (4) δι'
 αἰτίας δὲ παραπλησίους φασὶν ὠνομάσθαι καὶ τὴν Τροίαν τὴν ἔτι καὶ νῦν οὖσαν παρὰ τὸν
 Νεῖλον· τὸν μὲν γὰρ Μενέλαον ἐξ Ἰλίου πλέοντα μετὰ πολλῶν αἰχμαλώτων παραβαλεῖν εἰς
 20 Αἴγυπτον, τοὺς δὲ Τρώας ἀποστάντας αὐτοῦ καταλαβέσθαι τινὰ τόπον καὶ διαπολεμῆσαι
 μέχρι οὗτο συγχωρηθείσης αὐτοῖς τῆς ἀσφαλείας ἔκτισαν πόλιν, ἣν ὁμώνυμον αὐτοῦς ποιῆ-
 σαι τῇ πατρίδι. [(5) οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι περὶ τῶν εἰρημένων πόλεων Κτήσιας ὁ Κνίδιος
 (III C) διαφόρως ἰσθόρως, φήσας τὸν μετὰ Σεμεράμιδος παραβαλόντων εἰς Αἴγυπτον τινας
 ἐκτικέαι ταῦτα. . . .] (57) ὁ δ' οὖν Σεσώσιος χώραν πολλὰ καὶ μεγάλα κατα-
 25 σκεύασας τὰς πόλεις εἰς ταῦτα μετώικισεν, ὅσαι μὴ φυσικῶς τὸ ἔδαφος ἐτύγχανον ἐπιρμέ-
 νον ἔχουσαι, ὅπως κατὰ τὰς πληρώσεις τοῦ ποταμοῦ καταφυγὰς ἔχωσιν ἀκινδύνους οἱ τε
 ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη. (2) κατὰ πᾶσαν δὲ τὴν χώραν τὴν ἀπὸ Μέμφεως ἐπὶ θάλατταν
 ὠρυξε πυκνὰς ἐκ τοῦ ποταμοῦ διώρυγας, ἵνα τὰς μὲν συγκομιδὰς τῶν καρπῶν ποιῶνται
 συντόμως καὶ θραύειν, ταῖς δὲ πρὸς ἀλλήλους τῶν λαῶν ἐπιμιξίας καὶ πᾶσι τοῖς τόποις
 30 ὑπάρχειν θραυστῶν καὶ πάντων τῶν πρὸς ἀπόλυσιν πολλὴ διαφύλεια· τὸ δὲ μέγιστον, πρὸς
 τὰς τῶν πολεμίων ἐφόδους ὀχυρὰν καὶ δυσέμβολον ἐποίησε τὴν χώραν. (3) τὸν γὰρ πρὸ
 τοῦ χρόνου ἡ κρατίστη τῆς Αἰγύπτου πᾶσα σχεδὸν ἱπλάσιον οὖσα καὶ ταῖς συνωρίσιν
 εὐβάτος ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ διωρύχων δυσεφοδιώτῃ
 γέγονεν. (4) ἐτείχισε δὲ καὶ τὴν πρὸς ἀνατολὰς νεύουσαν πλευρὰν τῆς Αἰγύπτου πρὸς
 35 τὰς ἀπὸ τῆς Συρίας καὶ τῆς Ἀραβίας ἐμβολὰς, ἀπὸ Πηλουσίου μέχρι Ἡλιουπόλεως διὰ
 τῆς ἐρήμου τὸ μῆκος ἐπὶ σταδίου χιλίους καὶ πεντακοσίους. (5) ἐναυπηγῆσατο δὲ καὶ
 πλοῖον κέδρινον τὸ μὲν μῆκος πηχῶν διακοσίων καὶ ὀγδοήκοντα, τὴν δ' ἐπιφάνειαν ἔχον
 τὴν μὲν ἑξωθεν ἐπίχρυσον, τὴν δ' ἐνδοθεν κατηργυρωμένην· καὶ τοῦτο μὲν ἀνέθηκε τῷ
 θεῷ μάλιστα ἐν Θήβαις τιμωμένῳ, δύο τε λιθίνους ὀβελίσκους ἐκ τοῦ σκληροῦ λίθου πηχῶν
 40 τὸ ὕψος εἴκοσι πρὸς τοῖς ἑκατόν, ἐφ' ὧν ἐπέγραψε τό τε μέγεθος τῆς δυνάμεως καὶ τὸ
 πλῆθος τῶν προσόδων καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν καταπολεμηθέντων ἐθνῶν. ἐν Μέμφει δ' ἐν
 τῷ τοῦ Ἡφαίστου ἱερῷ μονολίθους εἰκόνας ἐαυτοῦ τε καὶ τῆς γυναικὸς τὸ ὕψος τριάκοντα

4 ἅπασαν D ὅλην C 5 ἀπὸ τῶν πολ. ἔ. D 17 τὸν om. D 18 ἔτι νῦν D 20 κατα-
 λαβέσθαι G² ἀπολαβέσθαι C καταλαβεῖν D 25 εἰς ταῦτα Wesseling εἰς ταύτας D
 ταύτας C 29 τόποις D τρόποις C 31—32 πρὸ τούτου D 38 ἐνδοθεν D ἐντός C
 39 τε Wesseling δὲ ο

- πηχών, τῶν δ' υἰὼν εἴκοσι πηχών, διὰ σύμπτωμα τοῖόνδε. (6) ἐκ τῆς μεγάλης στρατείας ἀνα- Sesoosis
κάμψαντος εἰς Αἴγυπτον τοῦ Σεσοώσιος καὶ διατρίβοντος περὶ τὸ Πελοῦσιον, ἐστῶν αὐτὸν
ὁ ἀδελφὸς μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων ἐπιβουλὴν συνεστήσατο· ἀναπαυομένων
γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τῆς μέθης, ἔχων καλάμουν ξηροῦ πληθὸς ἐκ χρόνου παρεσκευασμένον, καὶ
5 τοῦτο νυκτὸς τῇ σκηνῇ περιθεὶς ἐνέπρησεν. (7) ἄφνω δὲ τοῦ πυρὸς ἐκλάμψαντος οἱ
μὲν ἐπὶ τῆς θεραπείας τοῦ βασιλέως ταταγμένοι παρεβόηθον ἀγεννῶς ὥς ἂν οἰνωμένοι,
ὁ δὲ Σεσοώσις ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας ἀνατείνας καὶ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν τε παίδων
καὶ τῆς γυναικὸς τοῖς θεοῖς εὐξάμενος διεξέπεσε διὰ τῆς φλογός. (8) σωθεὶς δὲ παρα-
δόξως τοὺς τε ἄλλους θεοὺς ἐτίμησεν ἀναθήμασι, καθότι προεῖρηται, πάντων δὲ μάλιστα τὸν
10 "Ἥφαιστον, ὡς ὑπὸ τούτου τετευχῶς τῆς σωτηρίας. (58) πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων
περὶ τὸν Σεσοώσιν ὑπάρξαντων δοκεῖ μεγαλοπρεπέστατον αὐτῷ γεγονέναι τὸ συνετελούμενον
ἐν ταῖς ἐξόδοις περὶ τοὺς ἡγεμόνας. (2) τῶν γὰρ καταπεπολημένων ἔθνων οἱ τε τὰς
συγκεχωρημένας βασιλείας ἔχοντες καὶ τῶν ἄλλων οἱ τὰς μεγίστας ἡγεμονίας παρειλη-
φότες ἀπῆλθον εἰς Αἴγυπτον ἐν τακτοῖς χρόνοις φέροντες δῶρα· οὗς ὁ βασιλεὺς ἐκδεχόμενος ἐν
15 μὲν τοῖς ἄλλοις ἐτίμα καὶ διαφερόντως προῆγεν, ὅποτε δὲ πρὸς ἱερὸν ἢ πόλιν προσίεναι
μέλλοι, τοὺς ἱπποὺς ἀπὸ τοῦ τεθρίπτου λύων ὑπεσφύγγεν ἀντὶ τούτων κατὰ τέτταρας
τούς τε βασιλεῖς καὶ τοὺς ἄλλους ἡγεμόνας, ἐνδεικνύμενος (ὡς ὦιετο) πᾶσιν ὅτι τοὺς τῶν
ἄλλων κρατίστους καὶ δι' ἀρετὴν ἐπιφανεστάτους καταπολεμήσας εἰς ἄμιλλαν ἀρετῆς
οὐκ ἔχει τὸν δυνάμενον συγκριθῆναι. (3) δοκεῖ δ' οὗτος ὁ βασιλεὺς πάντας τοὺς
20 πώποτε γενομένους ἐν ἐξουσίαις ὑπερβεβηκέναι ταῖς τε πολεμικαῖς πράξεσι καὶ τῷ μεγέθει
καὶ τῷ πλήθει τῶν τε ἀναθημάτων καὶ τῶν ἔργων τῶν κατεσκευασμένων κατ' Αἴγυπτον.
ἔτη δὲ τρία πρὸς τοῖς τριάκοντα βασιλεύσας ἐκ προαιρέσεως ἐξέλιπε τὸν βίον, ὑπολιπόντων
αὐτὸν τῶν ὀμμάτων· καὶ τοῦτο πράξας οὐ μόνον παρὰ τοῖς ἱερεῦσιν ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς
ἄλλοις Αἰγυπτίοις ἐθανμάσθη, δόξας τῇ μεγαλοψυχίᾳ τῶν πεπραγμένων ἀκόλουθον
25 πεποιθῆσθαι τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν. (4) ἐπὶ τοσοῦτο δ' ἵσχυσε καὶ διέτεινε τοῖς χρό-
νοις ἡ δόξα τούτου τοῦ βασιλέως ὥστε τῆς Αἰγύπτου πολλὰς γενεαῖς ὕστερον πεσοῦσης
ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Περσῶν, καὶ Δαρείου τοῦ Ξέρξου πατρὸς σπουδάσαντος ἐν Μέμφει
τὴν ἰδίαν εἰκόνα στήσαι πρὸ τῆς τοῦ Σεσοώσιος, ὁ μὲν ἀρχιερεὺς ἀντεῖπε, λόγον προτεθέν-
τος ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν ἱερέων, ἀποφηνάμενος ὡς οὕτω Δαρεῖος ὑπερβέβηκε τὰς Σεσοώσιος
30 πράξεις· ὁ δὲ βασιλεὺς οὐχ ὅπως ἡγανάκτησεν, ἀλλὰ καὶ τοῦναντίον ἡσθεὶς ἐπὶ τῇ παρ-
ρησίᾳ σπουδάσειν ἔφησεν ὅπως κατὰ μηδὲν ἐκείνου λειφθεὶ βιώσας τὸν ἴσον χρόνον, καὶ
παρεκάλει συγκρίνειν τὰς ἡλικιώτιδας πράξεις· τοῦτον γὰρ δικαίωτατον ἔλεγχον εἶναι τῆς
ἀρετῆς. [[(5) περὶ μὲν οὖν Σεσοώσιος ἀρκεσθῆσόμεθα τοῖς λόγοις τοῖς ῥηθείσιν.]].
- (59) ὁ δ' υἱὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος τὴν βασιλείαν καὶ τὴν τοῦ πατρὸς προσηγορίαν ἐαυτῷ Sesoosis
35 περιθέμενος πρᾶξιν μὲν πολεμικὴν ἢ μνήμης ἀξίαν οὐδ' ἡντιοῦν συνετελέσατο, συμπτῶματι II
δὲ περιέπεσεν ἰδιάζοντι. (2) ἐστερήθη μὲν γὰρ τῆς ὁράσεως εἴτε διὰ τὴν πρὸς τὸν πατέρα τῆς
φύσεως κοινωνίαν εἶθ', ὥς τινες μυθολογοῦσι, διὰ τὴν εἰς τὸν ποταμὸν ἀσέβειαν, ἐν ᾗ
χειμαζόμενός ποτε τὸ φερόμενον ῥέμμα κατηκόντισε. διὰ δὲ τὴν ἀτυχίαν ἀναγκασθεὶς
καταρριγεῖν ἐπὶ τὴν τῶν θεῶν βοήθειαν, ἐπὶ χρόνους ἱκανοὺς πλείσταις θυσίαις καὶ τιμαῖς
40 τὸ θεῖον ἐξίλασκόμενος οὐδεμιᾶς ἐτήρχανε πολυωρίας. (3) τῷ δεκάτῳ δ' ἔτει μαντείας

2 διατρίβαντος C 3 ἀναπαυομένων C -σαμένων D 8 τοῖς θεοῖς om. C 9 τοὺς
τε C (?) v τοὺς D 16 ὑπὸ τ. τεθρ. Hertlein 18 δι' ἀρετὴν C διαρπαγὴν D
19 τοὺς δυνάμενους C 21 καὶ πλήθει D 22 ὑπολιπόντων D 28 πρὸ τῆς τοῦ
C πρὸς τῇ D πρὸ τῆς Ddf 29 ὑπερβέβηκε D ὑπερτέθειται C 33 τοῖς εἰρημίοις
λόγοις C 37 τινέσι: Herodt. 2, 59 37—38 ἐν ᾗ — κατηκόντισε D τὸ γὰρ ῥέμμα
κατηκόντισε C

αὐτῶι γενομένης τιμῆσαι τε τὸν θεὸν τὸν ἐν Ἡλιουπόλει καὶ γυναικὸς οὐρῶι νίξεσθαι τὸ πρόσωπον, ἥτις ἐτέρου πείραν ἀνδρὸς οὐκ εἴληφε, τῶν μὲν γυναικῶν ἀπὸ τῆς ἰδίας ἀρξάμενος καὶ πολλὰς ἐξετάσας οὐδεμίαν εὗρεν ἀδιάφθορον πλην κηπουροῦ τινος, ἣν ὕγιης γενομένης ἔφημε· τὰς δ' ἄλλας ζώσας ἐν κόμῃι τινὶ κατέκτανεν, ἣν Αἰγύπτιοι διὰ τὸ σύμ-
 5 πτωμα τοῦτο προσφύρουσαν Ἱερὰν βῶλον. (4) τῶι δ' ἐν Ἡλιουπόλει θεῶι τὰς χάριτας ἀπονέμων τῆς εὐεργεσίας κατὰ τὸν χρησμὸν ὀβελίσκου ἀνέθηκε δύο μονολθους, τὸ μὲν πλάτος ὀκτώ, τὸ δὲ μήκος πηχῶν ἑκατόν.

(60) μετὰ δὲ τούτων τὸν βασιλέα συγχροὶ τῶν διαδεξαμένων τὴν ἀρχὴν τινες οὐδὲν ἐπραξαν Amasis ἀναγραφῆς ἄξιον. πολλαῖς δ' ὕστερον γενεαῖς Ἰαμασίς γενομένου βασιλεὺς ἦρχε τῶν ὄχλων
 10 βιαίωτερον· πολλοὺς μὲν γὰρ παρὰ τὸ δίκαιον ἐτιμωρεῖτο, συγχροὺς δὲ τῶν οὐσιῶν ἐστέρισκε, πᾶσι δὲ ὑπεροπτικῶς καὶ κατὰ πᾶν ὑπερηφάνως προσεφέρετο.

(2) μέχρι μὲν οὖν τινος οἱ πάσχοντες ἐκατέρουν, οὐ δυνάμενοι κατ' οὐδένα τρόπον ἀμύ- Aethio-
 15 νασθαι τοὺς πλεόν ἰσχύοντες· ἐπεὶ δ' Ἀκτισάνης ὁ τῶν Αἰθιοπῶν βασιλεὺς ἐστράτευσεν ἐπ' αὐτόν, τότε τοῦ μίσους καιρὸν λαβόντος ἀπέστησαν οἱ πλείστοι. (3) διόπερ θραδίως αὐτοῦ χειρωθέντος, ἣ μὲν Αἴγυπτος ἔπεσεν ὑπὸ τὴν τῶν Αἰθιοπῶν βασιλείαν, ὁ δ' Ἀκτισάνης ἀνθρωπίνως ἐνέγκας τὴν εὐτυχίαν ἐπεικῶς προσεφέρετο τοῖς ὑποταταγμένοις. (4) ὅτε δὴ καὶ συνετέλεσεν ἰδιὸν τι περὶ τοὺς ληιστάς, οὔτε θανατώσας τοὺς ἐνόχους οὔτε ὀλο-
 20 σχερῶς ἀφείδ' ἀτιμωρήτους. (5) συναγαγὼν γὰρ ἐξ ἀπάσης τῆς χώρας τοὺς ἐν ἐγκλήμασιν ὄντας κακουργίας καὶ τὴν διάγνωσιν αὐτῶν δικαιοτάτην ποιησάμενος, ἤθροισεν ἅπαντας τοὺς καταδεδικασμένους, ἀποτεμὼν δ' αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας κατώικισεν ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς ἐρήμου, κτίσας πόλιν τὴν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος τῶν οὐκητόρων Ῥνωκόλορα προσα-
 25 γορευθεῖσαν. (6) αὕτη δὲ κειμένη πρὸς τοῖς μεθορίαις τῆς Αἰγύπτου καὶ Συρίας οὐ μακρὰν τοῦ παρήκοντος αἰγιαλοῦ πάντων σχεδὸν τῶν πρὸς ἀνθρωπίνην δίαitan ἀνηκόντων ἐστέριται. (7) περιέχει μὲν γὰρ αὐτὴν χώρα πλήρης ἁλμυρίδος, ἐντὸς δὲ τοῦ τείχους ὀλίγον ἐστὶν ὕδωρ ἐν φρέσιν, καὶ τοῦτο διεφθαρμένον καὶ παντελῶς τῇ γεύσει πικρόν. (8) κατώικισε δ' αὐτοὺς εἰς ταύτην τὴν χώραν, ὅπως μήτε τοὺς ἐξ ἀρχῆς ἐπιτηδευθέντας βίους διατηροῦντες λυμαινῶνται τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας μήτε κατὰ τὰς πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιμιξίας ἀγνοοῦμενοι λανθάνωσιν. (9) ἀλλ' ὅμως ἐκρυφέντες εἰς χώραν ἔρημον καὶ πάν-
 30 των σχεδὸν τῶν χρησίμων ἄπορον, ἐπενόησαν βίον οἰκεῖον τῆς περὶ αὐτοὺς ἐνδείας, ἀναγκαζούσης τῆς φύσεως πρὸς τὴν ἀπορίαν πάντα μηχανάσθαι. (10) καλὰ μὲν γὰρ κείροντες ἐκ τῆς ὁμόρου χώρας καὶ ταύτην σχίζοντες λίνα παραμήκη κατεσκεύαζον, ταῦτα δὲ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἐπὶ πολλοὺς σταδίους ἰστάντες τὰς θήρας τῶν ὀρνέων ἐποιοῦντο· φέρονται γὰρ οὗτοι κατ' ἀγέλας μελίζοντας ἐκ τοῦ πελάγους· οὓς θηρεύοντες ἤθροισον πληθὸς ἱκανὸν εἰς διατροφήν ἑαυτοῖς.

(61) τοῦ δὲ βασιλέως τούτου τελευτήσαντος ἀνεκτήσαντο τὴν ἀρχὴν Αἰγύπτιοι, καὶ Mendes-
 35 κατέστησαν ἐγχώριον βασιλέα Μένδην, ὃν τινες Μάρρον προσονομάζουσιν. (2) οὗτος δὲ Marros πολεμικὴν μὲν πρᾶξιν οὐδ' ἡντιοῦν ἐπετετέλεσato, τάφον δ' αὐτῶι κατεσκεύασε τὸν ὀνομα-
 40 ζόμενον Λαβύρινθον, οὗ οὗτω κατὰ τὸ μέγεθος τῶν ἔργων θαυμαστόν, ὥς πρὸς τὴν φιλο-
 45 τεχνίαν δυσμύμητον· ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς αὐτὸν οὐ δύναται θραδίως τὴν ἐξόδον εὗρεῖν, ἐὰν
 50 μὴ τύχηι τινὸς ὁδηγοῦ παντελῶς ἐμπελόν. (3) παρὶ δὲ τινος καὶ τὸν Λαίδαλον εἰς Αἴγυ-
 55 πτον παραβαλόντα καὶ θαυμάσαντα τὴν ἐν τοῖς ἔργοις τέχνην κατασκευάσαι τῶι βασιλεύοντι τῆς Κρήτης Μίνωι λαβύρινθον ὅμοιον τῶι κατ' Αἴγυπτον [ἐν ᾧ γενέσθαι μυθολογοῦσι
 c. 97,5

7 πηχῶν C ποδῶν D 10 ἐτιμωρήσατο D 14 λαβόντος (vgl. 15, 1, 4) Ddf-τες ο
 15 ἔπεσεν C χειρωθεῖσα D 19 κακουργίας om. C 21 ἐρήμου χώρας C Ῥνω-
 κόλορα v -λοῦραν D -κουρούραν C 38—39 κατὰ τ. φιλ. D 42 — p. 42,3 zusatz
 Diodors? γενέσθαι D διατρίψαι C

τὸν λεγόμενον Μινώταυρον. (4) ἀλλ' ὁ μὲν κατὰ τὴν Κρήτην ἠφανίσθη τελέως, εἴτε δυνάστου τινὸς κατασκάφαντος εἴτε τοῦ χρόνου τοῦδρον λυμνηραμένου, ὁ δὲ κατ' Αἴγυπτον ἀκέραιον τὴν ὅλην κατασκευὴν τετήρηκε μέχρι τοῦ κατ' ἡμᾶς βίου]].

- (62) μετὰ δὲ τὴν τοῦ βασιλέως τούτου τελευτὴν ἐπὶ γενεὰς πέντε γενομένης ἀναρχίας Keten(?)
 5 τὴν ἀδόξων τις ἠγρέθη βασιλεὺς, ὃν Αἰγύπτῳ μὲν ὀνομάζουσι Κέτηρα(?), παρὰ δὲ τοῖς – Proteus
 "Ἑλλήσιν εἶναι δοκεῖ Πρωτεύς ὁ κατὰ τὸν Ἰλιακὸν γερονὸς πόλεμον. (2) τούτου δὲ παραδεδομένου τῶν τε πνευμάτων ἔχειν ἐμπειρίαν καὶ τὴν μορφὴν μεταβάλλειν ὅτε μὲν εἰς ζώων τύπος, ὅτε δὲ εἰς δένδρον ἢ πῦρ ἢ τι τῶν ἄλλων, ὁμολογούμενα τούτοις συμβαίνει καὶ τοὺς ἱερεῖς λέγειν περὶ αὐτοῦ. (3) ἐκ μὲν γὰρ τῆς μετὰ τῶν ἀστρολόγων συμβιώσεως, ἣν ἐποיעῖτο συνεχῶς, ἐμπειρίαν ἐσχηκέναι τὸν βασιλέα τῶν τοιούτων, ἐκ δὲ τοῦ νομίμου τοῦ παραδεδομένου τοῖς βασιλεῦσι τὸ περὶ τὰς μεταβολὰς τῆς ιδέας μυθολογηθῆναι παρὰ τοῖς "Ἑλλήσιν. (4) ἐν ἔθει γὰρ εἶναι τοῖς κατ' Αἴγυπτον δυνάσταις περι-
 10 θέσθαι περὶ τὴν κεφαλὴν λεόντων καὶ ταύρων καὶ δρακόντων προτομὰς σημεῖα τῆς ἀρχῆς, καὶ ποτὲ μὲν δένδρα, ποτὲ δὲ πῦρ. ἔστι δ' ὅτε καὶ θυμιαμάτων εὐδωδῶν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οὐκ ὀλίγα, καὶ διὰ τούτων ἅμα μὲν ἑαυτοὺς εἰς εὐπρέπειαν κοσμεῖν, ἅμα δὲ τοὺς ἄλλους εἰς κατάπληξιν ἄγειν καὶ δεισιδαίμονα διάθεσιν.

- (5) μετὰ δὲ τὴν Πρωτέως τελευτὴν διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς Ῥέμφις διετέλεσε Rhem-
 πάντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον ἐπιμελόμενος τῶν προσόδων καὶ σωρεύων πανταχόθεν τὸν πλοῦ- phis
 20 τον, διὰ δὲ μικροφυχίαν καὶ φιλαργυρίαν [ἦθους] οὔτε εἰς ἀναθήματα θεῶν οὔτ' εἰς εὐεργεσίαν ἀνθρώπων οὐδὲν ἀνήλωσε. (6) διὸ καὶ γενόμενος οὐ βασιλεὺς ἀλλ' οἰκονόμος ἀγαθὸς ἀντὶ τῆς ἐπ' ἀρετῇ δόξης ἀπέλιπε πλείστα χρήματα τὸν πρὸ αὐτοῦ βασιλευσάντα ἀργύρου γὰρ καὶ χρυσοῦ παραδέδοται συναγαγεῖν αὐτὸν εἰς τετταράκοντα μυριάδας ταλάντων.

- (63) τούτου δὲ τελευτήσαντος ἐπὶ γενεὰς ἐπτὰ διεδέξαντο τὴν ἀρχὴν βασιλεῖς ἀργοὶ Neileus
 25 παντελῶς καὶ πρὸς ἄνεσιν καὶ τρυφὴν ἅπαντα πράττοντες. διόπερ ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀναγραφαῖς οὐδὲν αὐτῶν ἔργον πολυτελὲς οὐδὲ πρᾶξις ἱστορίας ἀξία παραδέδοται, πλὴν ἐνὸς Νειλέως, ἀφ' οὗ συμβαίνει τὸν ποταμὸν ὀνομασθῆναι Νεῖλον, τὸ πρὸ τοῦ καλούμενον Αἴγυπτον. οὗτος δὲ πλείστα εὐκαίρους διώρυχας κατασκευάσας καὶ πολλὰ περὶ τὴν εὐχρηστίαν τοῦ Νεῖλου φιλοτιμηθεὶς αἰτίως κατέστη τῷ ποταμῷ ταύτης τῆς προσηγορίας.

- (2) ὀγδοὺς δὲ βασιλεὺς γενόμενος Χέμμις ὁ Μεμφίτης ἤρξε μὲν ἔτη πεντήκοντα, κατε- Chem-
 30 σκεύασε δὲ τὴν μεγίστην τῶν τριῶν πυραμίδων τῶν ἐν τοῖς ἐπτὰ τοῖς ἐπιφανεστάτοις ἔργοις ἀριθμουμένων. (3) αὗται δὲ κείμεναι κατὰ τὴν Λιβύην τῆς Μέμφεως ἀπέχουσι σταδίους (Pyra-
 ἑκατὸν καὶ εἴκοσι, τοῦ δὲ Νεῖλου πέντε πρὸς τοῖς τετταράκοντα, τῷ δὲ μεγέθει τῶν ἔργων miden)
 καὶ τῇ κατὰ τὴν χειρουργίαν τέχνῃ θαυμαστὴν κατάπληξιν παρέχονται τοῖς θεωμένοις.
 35 (4) ἡ μὲν γὰρ μεγίστη τετράπλευρος οὐσα τῷ σχήματι τὴν ἐπὶ τῆς βάσεως πλευρὰν ἐκάστην ἔχει πλέθρων ἐπτά, τὸ δ' ὕψος πλεόν τῶν ἐξ πλέθρων συναγωγὴν δ' ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον λαμβάνουσα μέχρι τῆς κορυφῆς ἐκάστην πλευρὰν ποιεῖ πηχῶν ἑξ. (5) πᾶσα δὲ στερεοῦ λίθου κατασκευάσται, τὴν μὲν ἐργασίαν ἔχοντος δυσχερῆ, τὴν δὲ διαμονὴν αἰώνιον οὐκ ἐλαττόνων γὰρ ἢ χιλίων ἐτῶν, ὥς φασι, διεληλυθότων [[εἰς τὸν κατ' ἡμᾶς βίον]], ὥς δὲ
 40 ἐνιοὶ γράφουσι πλείονων ἢ τρισχιλίων καὶ τετρακοσίων, διαμένουσι μέχρι τοῦ νῦν οἱ λίθοι τὴν ἐξ ἀρχῆς σύνθεσιν καὶ τὴν ὅλην κατασκευὴν ἀσπικτον διαφυλάττοντες. (6) λέγεται

5 κέτηνα D καὶ τινὰ C 6 γερονὸς D γενόμενος C 8 τούτοις om. C 19 [ ] Rei
 22 ἀργυρίον D 26 πολυτελὲς D παντελὲς C 27 ὀνομάσθαι C πρὸ τούτου D
 28 δὲ: γὰρ? 30 χέμμις D χέμμις C 32 <μὲν> Μέμφεως? Jac 34 χειρουργίαν
 τέχνῃ (64, 8) Rei τέχνῃν χειρουργίαι (64, 2) ο θαυμαστὴν <τινα> v 36 πλεόν v
 πλείω D ἔχει πλείω C 39 [ ] zusatz Diodors?

- δὲ τὸν μὲν λίθον ἐκ τῆς Ἀραβίας ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος κομισθῆναι, τὴν δὲ κατασκευὴν διὰ χωμάτων γενέσθαι, μήπω τῶν μηχανῶν εὐρημένων κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους. (7) καὶ τὸ θαυμασιώτατον· τηλικούτων ἔργων κατεσκευασμένων καὶ τοῦ περιέχοντος τόπου παντὸς ἀμμόδους ὄντος οὐδὲν ἴχνος οὔτε τοῦ χώματος οὔτε τῆς τῶν λίθων ξεστοργίας ἀπολείπεσθαι, ὥστε δοκεῖν μὴ κατ' ὀλίγον ὑπ' ἀνθρώπων ἐργασίας ἀλλὰ συλλήβδην ὥσπερ ὑπὸ θεοῦ τινος τὸ κατασκευάσμα τεθῆναι πᾶν εἰς τὴν περιέχουσαν ἄμμον. (8) ἐπιχειροῦσι δὲ τινες τῶν Αἰγυπτίων τερατολογεῖν ὑπὲρ τούτων, λέγοντες ὡς ἐξ ἁλῶν καὶ νίτρου τῶν χωμάτων γεγονότων ἐπαφθεῖς ὁ ποταμὸς ἐτήξεν αὐτὰ καὶ παντελῶς ἠφάνισεν ἄνευ τῆς χειροποιήτου πραγματείας. (9) οὐ μὴν καὶ ἀληθὲς οὕτως ἔχει, διὰ δὲ τῆς πολυχειρίας τῆς τὰ χώματα βαλούσης πάλιν τὸ πᾶν ἔργον εἰς τὴν προυπάρχουσαν ἀποκατεστάθη τάξιν· τριάκοντα μὲν γὰρ καὶ ἐξ μυριάδες ἀνδρῶν, ὡς φασί, ταῖς τῶν ἔργων λειτουργίαις προσήδρευσαν, τὸ δὲ πᾶν κατασκευάσμα τέλος ἔσχε μόγις ἐτῶν εἴκοσι διελθόντων. (64) τελευτήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως τούτου διεδέξατο τὴν ἀρχὴν ὁ ἀδελφὸς Κεφρήν, καὶ ἤρξεν Kephren; ἔτη ἐξ ἑκὸς τοῖς πεντήκοντα. ἔνιοι δὲ φασιν οὐκ ἀδελφὸν ἀλλ' υἱὸν παραλαβεῖν τὴν ἀρχὴν, Chabryis ὀνομαζόμενον Χαβρύιν. (2) συμφωνεῖται δὲ παρὰ πᾶσιν ὅτι ζηλώσας ὁ διαδεξάμενος τὴν τοῦ προβασιλεύσαντος προαίρεσιν κατεσκεύασε τὴν δευτέραν πυραμίδα, τῇ μὲν κατὰ τὴν χειρουργίαν τέχνῃ παραπλησίαν τῇ προειρημένῃ, τῷ δὲ μεγέθει πολλὴν λειπομένην, ὡς ἂν τῆς ἐν τῇ βάσει πλεονῆς ἐκάστης οὐσης σταδίας. (3) ἐπιγέγραπται δ' ἐπὶ τῆς μελίζοντος τὸ πλήθος τῶν ἀναλαθόντων χρημάτων ὡς εἰςλάχανα καὶ σφυαλινὰ τῶν ἐργάταις, καὶ μνηνύεται διὰ τῆς γραφῆς τάλαντα δεδραπῆσθαι πλείω τῶν χιλίων καὶ ἐξακοσίων. ἡ δ' ἐλάττων ἀνεπίγραφος μὲν ἐστίν, ἀνάβασιν δ' ἔχει διὰ μιᾶς τῶν πλευρῶν ἐγκεκολλημένην. (4) τῶν δὲ βασιλέων τῶν κατασκευασάντων αὐτὰς ἑαυτοῖς τάφους συνέβη μῆδέτερον αὐτῶν ταῖς πυραμίσις ἐνταφῆναι. (5) τὰ γὰρ πλήρη διὰ τε ταλαιπωρίαν τὴν ἐν τοῖς ἔργοις καὶ διὰ τὸ τούτους τοὺς βασιλεῖς ὡμὰ καὶ βίαια πολλὰ πράξειν δι' ὄργης εἶχε τοὺς αἰτίους, καὶ τὰ σώματα ἠπείλει διασπάσειν καὶ μεθ' ὕβρεως ἐκρίψειν ἐκ τῶν τάφων. (6) διὸ καὶ τελευτῶν ἐκάτερος ἐνετείλατο τοῖς προσήκουσιν ἐν ἀσήμεναι τόπῳ καὶ λάθρα θάψαι τὸ σῶμα.
- (7) μετὰ δὲ τούτους ἐγένετο βασιλεὺς Μυκερίνος, ὃν τινες Μερχερίνον ὀνομαζοῦσιν, Mykerinos υἱὸς ὢν τοῦ ποιήσαντος τὴν πρώτην πυραμίδα. οὗτος δ' ἐπιβαλόμενος τρίτην κατασκευάσας ζειν πρότερον ἐτελεύτησε πρὶν ἢ τὸ πᾶν ἔργον λαβεῖν συντέλειαν. τῆς μὲν γὰρ βάσεως ἐκάστην πλευρὰν ὑπεστήσατο πλέθρων τριῶν, τοὺς δὲ τοίχους ἐπὶ μὲν πεντεκαίδεκα δόμους κατεσκεύασεν ἐκ μέλανος λίθου τῷ Θηβαϊκῷ παραπλησίον, τὸ δὲ λοιπὸν ἀνεπλήρωσεν ἐκ λίθων ὁμοίων ταῖς ἄλλαις πυραμίσις. (8) τῷ δὲ μεγέθει λειπόμενον τοῦτο τὸ ἔργον τῶν προειρημένων τῇ κατὰ τὴν χειρουργίαν τέχνῃ πολὺ διαλλάττει καὶ τῇ τοῦ λίθου πολυτελείᾳ· ἐπιγέγραπται δὲ κατὰ τὴν βόρειον αὐτῆς πλευρὰν ὁ κατασκευάσας αὐτὴν Μυκερίνος. (9) τοῦτον δὲ φασί μισήσαντα τὴν τῶν προβασιλεύσάντων ὠμότητα ζηλώσαι βίον ἐπεικὴ καὶ πρὸς τοὺς ἀρχομένους εὐεργετικόν· καὶ ποιεῖν αὐτὸν συνεχῶς ἄλλα τε πλείω δι' ὧν ἦν μάλιστα ἐκκαλέσασθαι τὴν τοῦ πλήθους πρὸς αὐτὸν εὐνοίαν, καὶ κατὰ τοὺς χρηματισμοὺς ἀναλίσκειν χρημάτων πλήθος, δίδόντα δωρεὰς τῶν ἐπεικῶν τοῖς δοκοῦσιν ἐν ταῖς κρίσεσι μὴ κατὰ τρόπον ἀπαλλάττειν.
- (10) εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι τρεῖς πυραμίδες, ὧν ἐκάστη μὲν πλευρὰ πλεθρ<ι>αία ὑπάρχει,

5 ἀπολείπεται C ὥστε C ὡς D 15 Χαβρύιν v 16 προβασιλεύσαντος D
 βασ- C 17 χειρουργίαν τέχνῃ Reī τέχνην χ-ίαι v (s. p. 42, 34) 19 εἰς om. C
 20 καὶ μνηνύεται C μην- D v 24 πολλὰ om. D 28 Μερχερίνον v μὲν χερῖνον C
 μερχερίνον D 30 πρὶν ἢ τὸ πᾶν ἔργον D ἤπερ τὸ ἔργον C 33 ὁμοίως D
 38 μάλιστα δυνατόν v ἐκκαλεῖσθαι C 41 < > v πλεθραία D δίπλεθος C

- τὸ δ' ὅλον ἔργον παραπλήσιον τῇ κατασκευῇ ταῖς ἄλλαις πλὴν τοῦ μεγέθους· ταύ-
 τας δέ φασιν τοὺς προειρημένους τρεῖς βασιλεῖς ταῖς ἰδίαις κατασκευάσαι γυναιξίν.
 (11) ὁμολογεῖται δὲ ταῦτα τὰ ἔργα πολὺ προέχειν τῶν κατ' Αἴγυπτον οὐ μόνον τῷ βάρει
 τῶν κατασκευασμάτων καὶ ταῖς δαπάναις ἀλλὰ καὶ τῇ φιλοτεχνίᾳ τῶν ἐργασαμένων·
 5 (12) καὶ φασὶ δεῖν θαυμάζειν μᾶλλον τοὺς ἀρχιτέκτονας τῶν ἔργων ἢ τοὺς βασιλεῖς τοὺς
 παρασχομένους τὰς εἰς ταῦτα χορηγίας· τοὺς μὲν γὰρ ταῖς ἰδίαις ψυχαῖς καὶ ταῖς φιλο-
 τιμίαις, τοὺς δὲ τῷ κληρονομηθέντι πλούτῳ καὶ ταῖς ἀλλοτρίαις κακονυχίαις ἐπὶ τέλους
 ἀγαγεῖν τὴν προαίρεσιν. (13) περὶ δὲ τῶν πυραμίδων οὐδὲν ὅλως οὔτε παρὰ τοῖς ἐγγω-
 10 ροίοις οὔτε παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι συμφωνεῖται· οἱ μὲν γὰρ τοὺς προειρημένους βασιλεῖς
 κατασκευάσαι φασὶν αὐτάς, οἱ δὲ ἑτέρους τινάς· ὅλον τὴν μὲν μεγίστην ποιῆσαι λέγουσιν
 Ἀρμαῖον, τὴν δὲ δευτέραν Ἀμωσιν, τὴν δὲ τρίτην Ἰναρῶν. (14) ταύτην δ' ἔνιοι λέγουσι
 Ῥοδώπιδος τάφον εἶναι τῆς ἐταίρας, ἧς φασὶ τῶν νομαρχῶν τινὰς ἐραστὰς γενομένους
 διὰ φιλοστοργίαν οἰκοδομήσαντας ἐπιτελέσαι κοινῇ τὸ κατασκευάσμα.
 (65) μετὰ δὲ τοὺς προειρημένους βασιλεῖς διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Βόκχωρις, τῷ μὲν Bokcho-
 15 σῳμάτι παντελῶς εὐκαταφρόνητος, ἀγχινοῖαι δὲ πολλὰ διαφέρων τῶν προβασιλευσάντων. ris (c.
 (2) πολλοὺς δ' ὕστερον χρόνους ἐβασίλευσε τῆς Αἰγύπτου Σαβάκων, τὸ μὲν γένος ὦν 94, 5)
 Αἰθίοψ, εὐσεβεῖαι δὲ καὶ χρηστότητι πολὺ διαφέρων τῶν πρὸ αὐτοῦ. (3) τῆς μὲν οὖν Sabakon
 ἐπιεικειᾶς αὐτοῦ λάβοι τις ἂν τεκμήριον τὸ τῶν νομίμων προστίμων ἄραι τὸ μέγιστον,
 λέγω δὲ τὴν τοῦ ζῆν στέρησιν. (4) ἀντὶ γὰρ τοῦ θανάτου τοὺς καταδικασθέντας ἡνάγκαζε
 20 λειτουργεῖν ταῖς πόλεσι δεδεμένους· καὶ διὰ τούτων πολλὰ μὲν χρώματα κατεσκεύαζεν, οὐκ
 ὀλίγας δὲ διώρυχας ὥρτυεν εὐκαίρους. ὑπελάμβανε γὰρ τοῖς μὲν κολαζομένοις τὸ τῆς
 τιμωρίας ἀπότομον ἡλαττωκέναι, ταῖς δὲ πόλεσιν ἀντὶ προστίμων ἀνοφελῶν μεγάλῃν
 εὐχρηστίαν περιπεποιηκέναι. (5) τὴν δὲ τῆς εὐσεβείας ὑπερβολὴν συλλογίσαιτ' ἂν τις ἐκ
 τῆς κατὰ τὸν ὄνειρον φαντασίας καὶ τῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν ἀποθέσεως. (6) ἔδοξε μὲν γὰρ
 25 κατὰ τὸν ὕπνον λέγειν αὐτῷ τὸν ἐν Θήβαις θεὸν ὅτι βασιλεύσει οὐ δυνήσεται τῆς Αἰγύπτου
 μακαρίως οὐδὲ πολὺν χρόνον, ἐὰν μὴ τοὺς ἱερεῖς ἅπαντας διατεμῶν διὰ μέσων αὐτῶν διέλθῃ
 μετὰ τῆς θεραπείας. (7) πλεονάκις δὲ τούτου γενομένου, μεταπεινράμενος πανταχόθεν τοὺς
 ἱερεῖς ἔφη λυπεῖν τὸν θεὸν ἐν τῇ χώρᾳ μένων· οὐ γὰρ ἂν αὐτῷ τοιαῦτα προστάττειν
 30 κατὰ τὸν ὕπνον. (8) ἀπελθὼν οὖν βούλεσθαι καθαρὸς παντὸς μύσους ἀποδοῦναι τὸ ζῆν
 τῇ πεπρωμένῃ μᾶλλον ἢ λυπῶν τὸν κύριον καὶ μίαντας ἀσεβεῖ φόνῳ τὸν ἴδιον βίον ἄρχειν
 τῆς Αἰγύπτου. καὶ πέρας τοῖς ἐγγχωρίοις ἀποδοὺς τὴν βασιλείαν ἐπανήλθεν εἰς τὴν Αἰ-
 θιοπίαν.
- (66) ἀναρχίας δὲ γενομένης κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐπ' ἔτη δύο, καὶ τῶν ὄχλων εἰς ταρα- Gaufür-
 χὰς καὶ φόνους ἐμφυλίους τρεπομένων, ἐποίησαντο συνωμοσίαι οἱ μέγιστοι τῶν ἡγεμόνων sten;
 35 δώδεκα· συνεδρεύσαντες δὲ ἐν Μέμφει καὶ συνθήκας γραφάμενοι περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους Psam-
 ὁμονοίας καὶ πίστεως ἀνέδειξαν ἑαυτοὺς βασιλεῖς. (2) ἐπ' ἔτη δὲ πεντεκαίδεκα κατὰ metichos
 τοὺς ὅρκους καὶ τὰς ὁμολογίας ἄρξαντες καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν διατηρήσαντες,
 ἐπεβάλλοντο κατασκευάσαι κοινὸν ἑαυτῶν τάφον, ἵνα καθάπερ ἐν τῷ ζῆν εὐνοοῦντες ἀλλή-
 40 λους τῶν ἴσων ἐτύγχανον τιμῶν, οὕτω καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν ἐν ἐνὶ τόπῳ τῶν σωμάτων
 κειμένων τὸ κατασκευασθῆν μνημεῖον κοινῇ περιέχει τὴν τῶν ἐνταφέντων δόξαν. (3) εἰς

4 φιλοτεχνίαι D πολυτεχνίαι C 7 ἀλλοτρίαις C ἄλλαις D 11 Ἀμωσιν v ἄμωσι
 D ἄμασιν C Ἰναρῶν v ἰνδρῶν D ἰνάρων C (ἰναρον F) 12 Ῥοδώπιδος D 13 οἰκο-
 δομήσαντας om. D 16 χρόνοις μετὰ τούτους D 18 λάβοιτ' ἂν τις C 19 θανά-
 του: θανατοῦν Ddf 21 διώρυττεν D 27 πλεονάκις C πολλάκις D γενομένου v
 γιν- ο πανταχόθεν C πολλαχόθεν D 28 αὐτῷ C -τὸν D προσετέτακτο C
 38 ἑαυτῶν D ἀπάντων C 40 μνημεῖον C μνήμα D

- ταύτην δὲ τὴν ἐπιβολὴν φιλοκαλοῦντες ἔσπευσαν ὑπερβαλέσθαι τῷ μεγέθει τῶν ἔργων Psam-
 ἅπαντας τοὺς πρὸ αὐτῶν. ἐκλεξάμενοι γὰρ τόπον παρὰ τὸν εἰσπλουν τὸν εἰς τὴν Μοίριδος meticho
 λίμνην ἐν τῇ Λιβύῃ κατεσκεύαζον τὸν τάφον ἐκ τῶν καλλίστων λίθων· καὶ τῷ μὲν σχήματι
 τετράγωνον ὑπεστήσαντο, τῷ δὲ μεγέθει σταδιαίαν ἐκάστην πλευράν, ταῖς δὲ γλυφαῖς καὶ
 5 ταῖς ἄλλαις χειρουργαῖς ὑπερβολὴν οὐκ ἀπέλιπον τοῖς ἐπιγενομένοις. (4) εἰσελθόντι μὲν γὰρ
 τὸν περίβολον οἶκος ἦν περίστυλος, ἐκάστης πλευρᾶς ἐκ τετταράκοντα κίωνων ἀναπληρουμένης,
 καὶ τούτου μονόλιθος ἦν ὀροφή, φάτναις διαγεγλυμμένη καὶ γραφαῖς διαφοροῖς πεποικιλ-
 μένη. (5) εἶχε δὲ τῆς πατρίδος τῆς ἐκάστου τῶν βασιλέων ὑπομνήματα καὶ τῶν ἱερῶν καὶ
 10 θεσιῶν τῶν ἐν αὐτῇ ταῖς καλλίσταις γραφαῖς φιλοτέχνως δεδημιουργημένα. (6) καθόλου
 δὲ τοιαύτην τῇ πολυτελείᾳ καὶ τηλικαύτην τῷ μεγέθει τὴν ὑπόστασιν τοῦ τάφου λέγε-
 ται ποιήσασθαι τοὺς βασιλεῖς ὥστ', εἰ μὴ πρὸ τοῦ συντελέσαι τὴν ἐπιβολὴν κατελύθησαν,
 μηδεμίαν ἂν ὑπερβολὴν ἑτέροις πρὸς κατασκευὴν ἔργων ἀπολιπεῖν. (7) ἀρξάντων δὲ τούτων
 τῆς Αἰγύπτου πεντεκάδεκα ἔτη συνέβη τὴν βασιλείαν εἰς ἓνα περιστῆναι διὰ τοιαύτας
 αἰτίας. (8) Ψαμμήτιχος ὁ Σαίτης, εἰς ὧν τῶν δώδεκα βασιλέων καὶ τῶν παρὰ θάλατταν
 15 μερῶν κυριεύων, παρέρχεται φορτία πᾶσι τοῖς ἐμπόροις, μάλιστα δὲ τοῖς τε Φοίνεσι
 καὶ τοῖς Ἑλλήσι. (9) διὰ δὲ τοιοῦτον τρόπον τὰ τε ἐκ τῆς ἰδίας χώρας λυσιτελῶς διατι-
 θέμενος καὶ τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι φυομένων μεταλαμβάνων, οὐ μόνον εὐπορίαν
 εἶχε μεγάλην ἀλλὰ καὶ φιλίαν πρὸς ἔθνη καὶ δυνάστας. (10) διὰ δὲ ταῦτά φασι φθονή-
 σαντας αὐτῷ τῶν ἄλλων βασιλεῖς πόλεμον ἐξενεγκεῖν. ἔνιοι δὲ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων
 20 (Herodot. 2, 147/51) μυθολογοῦσι χρησμόν γενέσθαι τοῖς ἡγεμόσι, ὃς ἂν αὐτῶν ἐκ χαλ-
 κῆς φιάλης πρῶτος ἐν Μέμφει σπείσῃ τῷ θεῷ, κρατήσῃν αὐτὸν πάσης τῆς Αἰγύπτου·
 τὸν δὲ Ψαμμήτιχον, ἐξενέγκαντος ἐκ τοῦ ἱεροῦ τῶν ἱερῶν τινὸς φιάλας ἔνδεκα χρυσᾶς,
 περιελόμενον τὴν περικεφαλαίαν σπείσαι. (11) ὑπιδომένους οὖν τοὺς συνάρχοντας τὸ
 25 πρᾶχθ' ἐν ἀποκτεῖναι μὲν αὐτὸν μὴ βουληθῆναι, φυγαδεῦσαι δὲ καὶ προστάξει διατρίβειν
 ἐν τοῖς ἔλεσι τοῖς παρὰ θάλατταν. (12) εἴτε δὴ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν εἴτε διὰ τὸν φθόνον,
 καθότι προεῖρηται, γενομένης τῆς διαφορᾶς, ὁ μὲν Ψαμμήτιχος ἔκ τε τῆς Καρίας καὶ τῆς
 Ἰωνίας μισθοφόρους μεταπεμφθένους ἐνίκησε παρατάξει περὶ πόλιν τὴν ὀνομαζομένην
 Μώμεφιν, τῶν δ' ἀντιταξαμένων βασιλέων οἱ μὲν κατὰ τὴν μάχην ἀνιμώθησαν, οἱ δ'
 30 εἰς Λιβύην ἐκδιωχθέντες οὐκέτι περὶ τῆς ἀρχῆς ἴσχυσαν ἀμφισβητῆσαι. (67) τῆς
 δ' ὅλης βασιλείας κυριεύσας ὁ Ψαμμήτιχος τῷ μὲν ἐν Μέμφει θεῷ τὸ πρὸς ἑω προπύ-
 λαιον κατεσκεύασε, καὶ τῷ ναυί τὸν περίβολον, κολοττοὺς ὑποστήσας ἀντὶ τῶν κίωνων
 δωδεκαπύλῃς· τοῖς δὲ μισθοφόροις χωρὶς τῶν ὀμολογημένων συντάξεων δωρεάς τε ἀξιο-
 λόγους ἀπένευε καὶ τὰ καλούμενα Στρατόπεδα τόπον οἰκεῖν ἔδωκε, καὶ χώραν πολλὴν
 35 πολλοῖς ἔτεσι βασιλεύσας ἀνέστησε καὶ κατώικισεν εἰς Μέμφιν. (2) διὰ δὲ τῶν μισθο-
 φόρων καταρωδικῶς τὴν βασιλείαν ὁ Ψαμμήτιχος τοῦτοισι τὸ λοιπὸν μάλιστ' ἐνεπίστευε
 τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν, καὶ διετέλεσε ξενοτροφῶν μεγάλαις δυνάμει. (3) στρατεύσαντος δ'
 εἰς τὴν Συρίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰς παρατάξεις τοὺς μὲν μισθοφόρους προτιμῶντος καὶ

44, 40 — 1 εἰς — ὑπερβαλέσθαι D ἔσπευσαν οὖν ὑπερβάλλεσθαι C 2 Μοίριδος v μύριδος ο
 6 οἰκὸς ἦν ποιήσαντι περίστυλον D 8 ἱερῶν C -έων D 13 περιστῆναι εἰς ἓνα C
 14 ψαμμήτιχος (stets) C 15—16 τοῖς φοίνεσι καὶ ἑλλήσι C 17 ἄλλοις ἔθνεσι D ἑλλήσι C
 21 τῆς om. C 22 ἔνδεκα: δώδεκα ο vgl. Herodot. 2, 151, 1 ὁ ἀρχιερεὺς ἐξῆναικέ σφι
 φιάλας χρυσᾶς .... ἁμαρτῶν δὲ τοῦ ἀριθμοῦ ἔνδεκα δώδεκα εὐοῦσι 23 ὑπιδομένους Ddf
 ὑπεῖδ- ο 25 εἴτε δὲ D 26 μὲν γὰρ C 26—27 ἔκ τε τ. Καρίας κ. τ. Ἰωνίας (vgl.
 Herodot. 2, 152, 1) D ἔκ τε καὶ τῆς κακίας (ἔκ τε τ. Ἀραβίας F) καὶ τ. Ἰ. καὶ τ.
 Καρίας C 28 μώμεφιν C μέμφιν D 36 ἐνεπίστευσε C

- τάττοντος εἰς τὰ δεξιὰ μέρη, τοὺς δ' ἐγχωρίους ἀτιμότερον ἄγοντος καὶ τὸν εὐδώνυμον Psam-
τόπον ἀπονέμοντος τῆς φάλαγγος, οἱ μὲν Αἰγύπτιοι διὰ τὴν ὕβριν παροξυνθέντες καὶ γενό- metichos
μενοι τὸ πλῆθος πλείους τῶν εἴκοσι μυριάδων ἀπέστησαν καὶ προῆγον ἐπ' Αἰθιοπίας, κεκρι-
κότες ἰδίαν χώραν ἑαυτοῖς κατακτάσθαι. (4) ὁ δὲ βασιλεὺς τὸ μὲν πρῶτον ἐπεμψέ τινας
5 τῶν ἡγεμόνων τοὺς ἀπολογησόμενους ὑπὲρ τῆς ἀτιμίας, ὡς δ' οὐ προσείχον αὐτοῖς, αὐτὸς
μετὰ τῶν φίλων ἐδίδωκε πλοίοις. (5) προαγόντων δ' αὐτῶν παρὰ τὸν Νεῖλον καὶ τοὺς
ὄρους ὑπερβαλλόντων τῆς Αἰγύπτου, ἐδεῖτο μετανοῆσαι, καὶ τῶν τε ἱερῶν καὶ τῶν πατρί-
δων, ἔτι δὲ καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων ὑπεμύνησκειν. (6) οἱ δ' ἅμα πάντες ἀναβοή-
σαντες καὶ τοῖς κοντοῖς τὰς ἀσπίδας πατάξαντες ἔφασαν, ἕως ἂν κυριεύωσι τῶν ὅλων
10 ῥαυδίως εὐρήσειν πατρίδας· ἀναστειλάμενοι δὲ τοὺς χιτῶνας καὶ τὰ γεννητικὰ μέρη τοῦ σώμα-
τος δείξαντες, οὔτε γυναικῶν οὔτε τέκνων ἀπορήσειν ἔφασαν ταῦτ' ἔχοντες. (7) τοιαύτη
δὲ μεγαλοψύχιαي χρησάμενοι καὶ καταφρονήσαντες τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις μερίστων εἶναι
δοκούντων, κατελάβοντο μὲν τῆς Αἰθιοπίας τὴν κρατίστην, κατακληρουχίσαντες δὲ πολλὴν
χώραν ἐν ταύτῃ κατόικισαν. (8) ὁ δὲ Ψαμμήτιχος ἐπὶ μὲν τούτοις οὐ μετρίως ἐλυνήθη, τὰ
15 δὲ κατὰ τὴν Αἴγυπτον διατάξας καὶ τῶν προσόδων ἐπιμελόμενος πρὸς τε Ἀθηναίους καὶ
τινας τῶν ἄλλων Ἑλλήνων συμμαχίαν ἐποίησατο. (9) εὐηργέτει δὲ καὶ τῶν ξένων τοὺς
ἐθελοντὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀποδημοῦντας· καὶ φιλέλλην ὢν διαφερόντως τοὺς υἱοὺς τὴν
Ἑλληνικὴν ἐδίδασκε παιδεῖαν· καθόλου δὲ πρῶτος τῶν κατ' Αἴγυπτον βασιλέων ἀνέωξε τοῖς
ἄλλοις ἔθνεσι τὰ κατὰ τὴν [ἄλλην] χώραν ἐμπόρια, καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν τοῖς καταπλέουσιν
20 ξένοις παρείχετο. (10) οἱ μὲν γὰρ πρὸ τούτου δυναστεύσαντες ἀνεπίβατον τοῖς ξένοις
ἐποίουν τὴν Αἴγυπτον, τοὺς μὲν φονεύοντες, τοὺς δὲ καταδουλοῦμενοι τῶν καταπλεόντων.
(11) καὶ γὰρ ἡ περὶ τὸν Βούσιριν ἀσέβεια διὰ τὴν τὸν ἐγχωρίων ἀξενίαν διεβόηθη παρὰ
τοῖς Ἑλλασιν, οὐκ οὐσα μὲν πρὸς ἀλήθειαν, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀνομίας εἰς μῦθον
πλάσμα καταχωρισθεῖσα. c. 45, 4; 88, 5
- 25 (68) μετὰ δὲ Ψαμμήτιχον ὕστερον τέτταρσι γενεαῖς Ἀπρίης ἐβασίλευσεν ἔτη δυσὶ Apries
πλείω τῶν εἴκοσι. στρατεύσας δὲ δυνάμεσιν ἄδραϊς πεζαῖς τε καὶ ναυτικάϊς ἐπὶ Κύπρον
καὶ Φοινίκην Σιδῶνα μὲν κατὰ κράτος εἴλε, τὰς δ' ἄλλας τὰς ἐν τῇ Φοινίκῃ πόλεις κατα-
πληξάμενος προσηγάγετο. ἐνίκησε δὲ καὶ ναυμαχίαι μεγάλῃ Φοινικὰς τε καὶ Κυπρίους,
καὶ λαφύρων ἀθροίσας πλῆθος ἐπανήλθεν εἰς Αἴγυπτον. (2) μετὰ δὲ ταῦτα δύναμιν πέμψας
30 ἄδραν τῶν ὁμοειδῶν ἐπὶ Κυρήνην καὶ Βάρκην, καὶ τὸ πλεῖστον αὐτῆς ἀποβαλὼν, ἄλλο-
τρίους ἔσχε τοὺς διασποθέντας· ὑπολαβόντες γὰρ αὐτὸν ἐπ' ἀπώλειαν συντάξαι τὴν στρα-
τείαν, ὅπως ἀσφαλέστερον ἄρχῃ τῶν λοιπῶν Αἰγυπτίων, ἀπέστησαν.
- (3) ἀποσταλεῖς δὲ πρὸς τούτους ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀμασις, ἀνὴρ ἐμφανὴς Αἰγύπτιος, Amasis
τῶν μὲν ῥηθέντων ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ὁμόνοιαν [ἐντολῶν] ἡμέλησε, τοὐναντίον δ' ἐκείνους
35 προτρεπόμενος εἰς ἀλλοτριότητα συναπέστη, καὶ βασιλεὺς αὐτὸς ἡρέθη. (4) μετ' οὐ πολὺν
δὲ χρόνον καὶ τῶν ἄλλων ἐγχωρίων ἀπάντων συνεπιθεμένων, ὁ βασιλεὺς διαπορούμενος
ἠναγκάσθη καταφυγεῖν ἐπὶ τοὺς μισθοφόρους, ὄντας εἰς τρισμυρίους. (5) γενομένης
ὅν παρτάξεως περὶ τὴν Μάρειαν κόμην, καὶ τῶν Αἰγυπτίων τῇ μάχῃ κρατησάντων,
ὁ μὲν Ἀπρίης βωγρηθεὶς ἀνήχθη καὶ στραγγαλισθεὶς ἐτελεύτησεν, Ἀμασις δὲ διατάξας
40 τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν ὡς ποτ' ἔδοξεν αὐτῷ συμφέρειν, ἤρχε νομίμως τῶν Αἰγυπτίων

5 αὐτοῖς om. D 6 ἐδίωκε D προαγόντων D προιόντων C 8 ἔτι δὲ γυναι-
κῶν C 10 ἀναστειλάντες D 16 ξένων διαφερόντως D 17 ἐθελοντὶ (18, 53, 7)
F-ἡ ο-ἡν Kaelker 19 [ ] ο. ὄλην Rei 20—21 ἀνεπίβατον-ἐποίουν C ἄβατον ἐποιούντο
τ. ξ. D 27 ἄλλας τῆς Φοινίκης C 30 πλεῖστον (vgl. Herodt. 4, 159, 6) D πλεῖον C
31 συντάξαι D συστήσασθαι C 33 ἐπιφανὴς? 34 ῥηθειςῶν Wesseling [ ] Eich-
staedt 37 εἰς D ὡς C 38 Μάρειαν v μαρίαν ο 39 στραγγαλισθεὶς v -ῆθεις ο

καὶ μεγάλῃς ἐτύγγαθεν ἀποδοχῆς. (6) κατεστρέφατο δὲ καὶ τὰς ἐν Κύπρῳ πόλεις, καὶ πολλὰ τῶν ἱερῶν ἐκόσμησεν ἀναθήμασιν ἀξιολόγοις. βασιλεύσας δ' ἔτη πέντε πρὸς τοῖς πεντήκοντα κατέστρεψε τὸν βίον, καθ' ὃν χρόνον Καμβύσης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον [κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐξηκοστῆς καὶ τρίτης ὀλυμπιάδος (526/5) ...].

(69) [ἔπει δὲ τὰς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ βασιλέων πράξεις ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων Nomima διεληλύθαμεν ἀρκούντως μέχρι τῆς Ἀμάσιος τελευτῆς, τὰς λοιπὰς ἀναγράφομεν ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις:] (2) περὶ δὲ τῶν νομίμων τῶν κατ' Αἴγυπτον [τὴν διέξιμεν ἐν κεφαλαίοις τὰ τε παραδοξότατα καὶ] τὰ μάλιστα ὠφελῆσαι δυνάμενα τοὺς ἀναγινώσκοντας. Lob der
10 πολλὰ γὰρ τῶν παλαιῶν ἐθῶν τῶν γενομένων παρ' Αἰγυπτίοις οὐ μόνον παρὰ τοῖς ἐγγυ- Aegypter
οῖς ἀποδοχῆς ἔτυχε, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν οὐ μετρίως ἐθανυμάσθη. (3) διόπερ οἱ μέγιστοι τῶν ἐν παιδείᾳ δοξασθέντων ἐφιλοτιμήθησαν εἰς Αἴγυπτον παραβαλεῖν, ἵνα c. 96
μετάσχωσι τῶν τε νόμων καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὡς ἀξιολόγων ὄντων. (4) καίπερ γὰρ τῆς χώρας τὸ παλαιὸν δυσεπιβάτου τοῖς ξένοις οὕσης διὰ τὰς προεξηγμένας αἰτίας, ὅμως
15 ἔσπευσαν εἰς αὐτὴν παραβαλεῖν τῶν μὲν ἀρχαιοτάτων Ὀρφεὺς καὶ ὁ ποιητὴς Ὅμηρος, τῶν δὲ μεταγενεστέρων ἄλλοι τε πλείους καὶ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, ἔτι δὲ καὶ Σόλων ὁ νομοθέτης. (5) λέγουσι τοῖνυν Αἰγύπτῳ παρ' αὐτοῖς τὴν τε τῶν γραμμάτων εὑρεσιν γενέσθαι καὶ τὴν τῶν ἄστρον παρατήρησιν, πρὸς δὲ τούτοις τὰ τε κατὰ τὴν γεωμετρίαν θεωρήματα καὶ τῶν τεχνῶν τὰς πλείστας εὑρεθῆναι, νόμους τε τοὺς ἀρίστους τεθῆναι. (6) καὶ τούτων
20 μεγίστην ἀπόδειξιν φασιν εἶναι τὸ τῆς Αἰγύπτου πλείων ἐπτακοσίων καὶ τετρακισχιλίων ἔτων βασιλεύσαι τοὺς πλείους ἔργνεϊς, καὶ τὴν χώραν εὐδαίμονεστάτην ὑπάρχει τῆς c. 44, 2
ἀπάσης οἰκουμένης· ταῦτα γὰρ οὐκ ἂν ποτε γενέσθαι μὴ οὐ τῶν ἀνθρώπων χρωμένων κρα-
τίστοις ἔθεσι καὶ νόμοις καὶ τοῖς κατὰ πᾶσαν παιδείαν ἐπιτηδεύμασιν.

(7) ὅσα μὲν οὖν Ἡρόδοτος καὶ τινες τῶν τὰς Αἰγυπτίων πράξεις συνταξαμένων ἐσχε- Quellen
25 διάκασιν, ἔκουσίως προκρίναντες τῆς ἀληθείας τὸ παραδοξολογεῖν καὶ μύθους πλάττειν ψυχαγωγίας ἕνεκα, παρήσομεν, αὐτὰ δὲ τὰ παρὰ τοῖς ἱερεῦσι τοῖς κατ' Αἴγυπτον ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς γεγραμμένα φιλοτίμως ἐξητακότες ἐκθησόμεθα.

(70) πρῶτον μὲν τοῖνυν οἱ βασιλεῖς αὐτῶν βίον εἶχον οὐχ ὅμοιον τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐν Bios des
μοναρχικαῖς ἐξουσίαις οὐσι καὶ πάντα πράττονσι κατὰ τὴν ἐαυτῶν προαίρεσιν ἀνυπευθύνως, Königs
30 ἀλλ' ἦν ἅπαντα τεταγμένα νόμων ἐπιταγαῖς, οὐ μόνον τὰ περὶ τοὺς χρηματισμούς ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τὴν καθ' ἡμέραν διαγωγὴν καὶ διαίταν. (2) περὶ μὲν γὰρ τὴν θεραπείαν αὐτῶν οὐδεὶς ἦν οὔτ' ἀργυρώνητος οὔτ' οἰκογενὴς δοῦλος ἀλλὰ τῶν ἐπιφανεστάτων, ἱερῶν νιοὶ πάντες, ὑπὲρ εἴκοσι μὲν ἔτη γεγονότες, πεπαιδευμένοι δὲ κάλλιστα τῶν ὁμοεθνῶν, ἵνα
τοὺς ἐπιμελησομένους τοῦ σώματος καὶ πᾶσαν ἡμέραν καὶ νύκτα προσεδρεύοντας ὁ βασι-
35 λεὺς ἔχων ἀρίστους μηδὲν ἐπιτηδεύῃ φαῦλον· οὐδεὶς γὰρ ἐπὶ πλέον κακίας προβαίνει δυ-
νάστης, ἐὰν μὴ τοὺς ὑπερετίθοντας ἔχη ταῖς ἐπιθυμίαις. (3) διατεταγμένοι δ' ἦσαν αἱ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς ὥραι, καθ' ἃς ἐκ παντὸς τρόπου καθήκον ἦν τὸν βασιλέα
πράττειν τὸ συντεταγμένον ἐκ τῶν νόμων, οὐ τὸ δεδογμένον ἑαυτῷ. (4) ἔωθεν μὲν γὰρ ἐγερθέντα λαβεῖν αὐτὸν ἔδει πρῶτον τὰς πανταχόθεν ἀπεσταλμένας ἐπιστολάς, ἵνα δύνῃται
40 πάντα κατὰ τρόπον χρηματίζειν καὶ πράττειν, εἰδὼς ἀκριβῶς ἕκαστα τῶν κατὰ τὴν βασι-
λείαν συντελουμένων. ἔπειτα λουσάμενον καὶ τοῖς τῆς ἀρχῆς συσσήμοις μετ' ἐσθῆτος λαμ-
πρᾶς κοσμήσαντα τὸ σῶμα θῆσαι τοῖς θεοῖς· (5) τῷ δὲ βωμῷ προσαχθέντων τῶν θυμάτων

στῶτος τοῦ πλήθους τῶν Αἰγυπτίων, δοῦναι τήν τε ὑγίειαν καὶ τάλλα ἀγαθὰ πάντα τῷ βασιλεῖ διατηροῦντι τὰ πρὸς τοὺς ὑποτεταγμένους δίκαια. (6) ἀνθομολογεῖσθαι δ' ἦν ἀναγκαῖον καὶ τὰς κατὰ μέρος ἀρετὰς αὐτοῦ, λέγοντα διότι πρὸς τε τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἡμερώτατα διάκειται· «ἐγκρατὴς τε γάρ ἐστι καὶ δίκαιος καὶ
 5 μεγαλόψυχος, ἔτι δ' ἀνερῶδης καὶ μεταδοτικός τῶν ἀγαθῶν, καὶ καθόλου πάσης ἐπιθυμίας κρείττων, καὶ τὰς μὲν τιμωρίας ἐλάττους τῆς ἀξίας ἐπιτιθεῖς τοῖς ἁμαρτήμασι, τὰς δὲ χάρι-
 τας μείζοντας τῆς εὐεργεσίας ἀποδίδους τοῖς εὐεργετήσασιν». (7) πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα παρα-
 πλῆσια τούτοις διελθὼν ὁ κατευχόμενος τὸ τελευταῖον ὑπὲρ τῶν ἀγνωσμένων ἀρὰν ἐποιεῖτο,
 τὸν μὲν βασιλέα τῶν ἐγκλημάτων ἐξαιρούμενος, εἰς δὲ τοὺς ὑπηρετοῦντας καὶ διδάξαντας
 10 τὰ φαῦλα καὶ τὴν βλάβην καὶ τὴν τιμωρίαν ἀξιῶν ἀποσκήψαι. (8) ταῦτα δ' ἔπραττεν ἅμα μὲν εἰς δεισιδαιμονίαν καὶ θεοφιλῆ βίον τὸν βασιλέα προτρέπομενος, ἅμα δὲ καὶ κατὰ
 τρόπον ζῆν ἐθίζων οὐ διὰ πικρᾶς νοσητέσεως ἀλλὰ δι' ἐπαίνων κεχαρισμένων καὶ πρὸς
 ἀρετὴν μάλιστα ἀνηκόντων. (9) μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ βασιλέως ἱεροσκοτησασμένον μόσχῳ καὶ
 καλλιερῆσαντος, ὁ μὲν ἱερογραμματεὺς παρανεγίνωσκέ τινας συμβουλίας συμφερούσας
 15 καὶ πράξεις ἐκ τῶν ἱερῶν βίβλων τῶν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν, ὅπως ὁ τῶν ὄλων τὴν ἡγεμο-
 νίαν ἔχων τὰς καλλίστας προαιρέσεις τῇ διανοίᾳ θεωρήσας οὕτω πρὸς τὴν τεταγμένην
 τῶν κατὰ μέρος τρέπεται διοίκησιν. (10) οὐ γὰρ μόνον τοῦ χρηματίζεῖν ἡ κρίνειν ἦν
 καιρὸς ὠρισμένος ἀλλὰ καὶ τοῦ περιπατῆσαι καὶ λούσασθαι καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικὸς
 καὶ καθόλου τῶν κατὰ τὸν βίον πραττομένων ἀπάντων. (11) τροφαῖς δ' ἔθος ἦν αὐτοῖς ἀπα-
 20 λαῖς χρῆσθαι, κρέα μόσχεια καὶ χηνῶν μόνον προσφερομένους, οἶνον δὲ τακτόν τι μέτρον F 5
 πίνοντας, μὴ δυνάμενον πλησμονὴν ἄκαιρον ἢ μέθην περιποιῆσαι. (12) καθόλου δὲ τὰ
 περὶ τὴν δαίταν οὕτως ὑπῆρχε συμμέτρως διατεταγμένα ὥστε δοκεῖν μὴ νομοθέτην ἀλλὰ
 τὸν ἀριστον τῶν ἱατρῶν συντεταχέναι, τῆς ὑγείας στοχαζόμενον. (71) παραδόξου
 δ' εἶναι δοκοῦντος τοῦ μὴ πᾶσαν ἔχειν ἐξουσίαν τὸν βασιλέα τῆς καθ' ἡμέραν τροφῆς,
 πολλῶι θαυμασιώτερον ἦν τὸ μῆτε δικάζειν μῆτε χρηματίζειν τὸ τυχὸν αὐτοῖς ἐξεῖναι,
 25 μὴδὲ τιμωρῆσασθαι μὴδὲν δι' ὕβριν ἢ διὰ θυμὸν ἢ τινα ἄλλην αἰτίαν ἄδικον, ἀλλὰ καθάπερ
 οἱ περὶ ἐκάστου κείμενοι νόμοι προσέταττον. (2) ταῦτα δὲ κατὰ τὸ ἔθος πράττοντες οὐχ
 ὅπως ἡγανάκτων ἢ προσέκοπτον ταῖς ψυχαῖς, ἀλλὰ τὸναντίον ἡγόντο ἑαυτοὺς ζῆν βίον
 μακαριώτατον. (3) τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους ἀνθρώπους ἐνόμιζον ἀλογίστους τοῖς φυσικοῖς
 πάθει χαριζομένους πολλὰ πράττειν τῶν φερόντων βλάβας ἢ κινδύνους· καὶ πολλάκις
 30 ἐνόους εἰδότας ὅτι μέλλουσιν ἁμαρτάνειν μὴδὲν ἤττον πράττειν τὰ φαῦλα, κατισχυομένους
 ὑπ' ἔρωτος ἢ μίσους ἢ τινος ἑτέρου πάθους· ἑαυτοὺς δὲ ζηλωκότας βίον τὸν ὑπὸ τῶν φρο-
 νιμωτάτων ἀνδρῶν προκεκείμενον ἐλαχίστοις περιπίπτειν ἀγνοήμασι. (4) τοιαύτηι δὲ
 χρωμένων τῶν βασιλέων δικαιοσύνηι πρὸς τοὺς ὑποτεταγμένους, τὰ πλήθη ταῖς εἰς τοὺς
 ἡγούμενους εὐνοίαις πᾶσαν συγγενικὴν φιλοστοργίαν ὑπερεβάλλετο· οὐ γὰρ μόνον τὸ σύστημα
 35 τῶν ἱερῶν, ἀλλὰ καὶ συλλήβδην ἅπαντες οἱ κατ' Αἴγυπτον οὐχ οὕτω γυναικῶν καὶ τέκνων
 καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς ἀγαθῶν ἐφρόντιζον ὥς τῆς τῶν βασιλέων ἀσφαλείας.
 (5) τοιγαροῦν πλείστον μὲν χρόνον τῶν μνημονευομένων βασιλέων πολιτικὴν κατὰστασιν
 ἐτήρησαν, εὐδαιμονέστατον δὲ βίον ἔχοντες διετέλεσαν, ἕως ἔμεινεν ἡ προειρημένη τῶν
 νόμων σύνταξις, πρὸς δὲ τούτοις ἐθνῶν τε πλείστον ἐπεκράτησαν, καὶ μεγίστους πλού-

1 τὰγαθὰ Hertlein 3 ἀναγκαῖον C δίκαιον D 10 ἀξιῶν ἀποσκήψαι D ἀποσ-
 κήπτων C 11 δὲ κατὰ D 12 πικρᾶς C μακρᾶς D 17 [ἡ κρίνειν] Rei 19 αὐτοῖς
 om. D 19—20 ἀπαλαῖς D ἀπλαῖς C 20 μόσχεια C μὲν μόσχων D μόνον C μόνων D
 μέτρον (vgl. μετρητὸν ἔπιον F 5) C μέρος D 21 [ἡ μέθην] Rei 22 συντετα-
 γμένα C 24 μὴδὲ δικάζειν D 27 ψυχαῖς· τύχαις Eichstaedt 30 ὅτι C ὅτε D
 31 ἑτέρου D ἄλλου C 39 νόμων C νομίμων D τε om. C

τους ἔσχον, καὶ τὰς μὲν χώρας ἔργοις καὶ κατασκευάσμασιν ἀνυπερβλήτοις, τὰς δὲ πόλεις ἀναθήμασι πολυτελέσι καὶ παντοίοις ἐκόσμησαν. (72) καὶ τὰ μετὰ τὴν τελευταίην δὲ γινόμενα τῶν βασιλέων παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις οὐ μικρὰν ἀπόδειξιν φέρειν τῆς τοῦ πλήθους εὐνοίας εἰς τὸν ἡγουμένον· εἰς ἀνεπαίσθητον γὰρ χάριν ἡ τιμὴ τιθεμένη μαρτυροῖαν ἀνόθευτον περιεῖχε τῆς ἀληθείας. (2) ὁπότε γὰρ ἐκλείπει τὸν βίον τῶν βασιλέων, πάντες οἱ κατὰ τὴν Αἴγυπτον κοινὸν ἀνημιροῦντο πένθος, καὶ τὰς μὲν ἐσθῆτας κατερρηττοντο, τὰ δ' ἱερὰ συνέκλειον καὶ τὰς θυσίας ἐπέιχον καὶ τὰς ἐορτάς οὐκ ἦγον ἐφ' ἡμέρας ἑβδομήκοντα καὶ δύο· καταπεπλασμένοι δὲ τὰς κεφαλὰς πηλῶι καὶ περιεζωσμένοι σινδόνας ὑποκάτω τῶν μαστῶν ὁμοίως ἄνδρες καὶ γυναῖκες περιῆσαν ἀθροισθέντες κατὰ διακοσίους καὶ τριακοσίους, καὶ τὸν μὲν θοῖνον ἐν ἑνὶ ἡμέρῳ μετ' ὠδῆς ποιοῦμενοι δις τῆς ἡμέρας ἐτίμων ἐγκωμίοις, ἀνακαλοῦμενοι τὴν ἀρετὴν τοῦ τετελευτηκότος· τροφὴν δ' οὔτε τὴν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων οὔτε τὴν ἀπὸ τοῦ πυροῦ προσεφέροντο, τοῦ τε οἴνου καὶ πάσης πολυτελείας ἀπέχοντο. (3) οὐδεὶς δ' ἂν οὔτε λουτροῖς οὐτ' ἀλείμμασιν οὔτε στρωματῶν προεἰλητο χρῆσθαι, οὐ μὴν οὐδὲ πρὸς τὰ ἀφροδίσια προσελθεῖν ἂν ἐτόλμησεν, ἀλλὰ καθάπερ ἀγαπητοῦ τέκνου τελευτήσαντος ἕκαστος περιώδυνος γινόμενος ἐπένθει τὰς εἰρημένας ἡμέρας. (4) ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ τὰ πρὸς τὴν ταφὴν λαμπρῶς ἡτοιμασμένοι, καὶ τῇ τελευταίᾳ τῶν ἡμερῶν θέντες τὴν τὸ σῶμα ἔχουσαν λάρνακα πρὸ τῆς εἰς τὸν τάφον εἰσόδου, πρὸς τῇ θεσάν κατὰ νόμον τῷ τετελευτηκότῳ κριτήριον τῶν ἐν τῷ βίῳ πραχθέντων. (5) δοθείσης δ' ἐξουσίας τῷ βουλομένῳ κατηγορεῖν, οἱ μὲν ἱερεῖς ἐνεκωμίζον ἕκαστα τῶν καλῶς αὐτῷ πραχθέντων διεξιόντες, αἱ δὲ πρὸς τὴν ἐκφορὰν συνηγμένα μυριάδες τῶν ὄχλων ἀκούσασαι συνεπυφύμουν, εἰ τὴν καλῶς βεβιωκῶς· εἰ δὲ μή, τοῦναντίον ἐθορύβουν. (6) καὶ πολλοὶ τῶν βασιλέων διὰ τὴν τοῦ πλήθους ἐναντίωσιν ἀπεστερήθησαν τῆς ἐμφανοῦς καὶ νομίμου ταφῆς· διὸ καὶ συνέβαινε τοὺς τὴν βασιλείαν διαδεχομένους μὴ μόνον διὰ τὰς ἄρτι ᾗθεισας αἰτίας δικαιοπραγεῖν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν φόβον τῆς μετὰ τὴν τελευταίαν ἐσομένης ὕβρεως τε τοῦ σώματος καὶ βλασφημίας εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα. τῶν μὲν οὖν περὶ τοὺς ἀρχαίους βασιλεῖς νομίμων τὰ μέγιστα ταῦτ' ἐστίν.

(73) τῆς Αἰγύπτου δὲ πάσης εἰς πλείω μέρη διηρημένης, ὧν ἕκαστον κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον ὀνομάζεται νομός, ἐφ' ἑκάστῳ τεταγμένους ἦν νομάρχης οὗ τὴν ἀπάντων ἔχων ἐπιμέλειαν τε καὶ φροντίδα. (2) τῆς δὲ χώρας ἀτάσης εἰς τρία μέρη διηρημένης (Verwallung; τὴν μὲν πρώτῃν εἶχε μέριδα τὸ σύστημα τῶν ἱερῶν, μεγίστης ἐντροπῆς τυγχάνον παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις διὰ τε τὴν εἰς τοὺς θεοὺς ἐπιμέλειαν καὶ διὰ τὸ πλεῖστον σύνεσιν τοὺς ἄνδρας τούτους ἐκ παιδείας εἰσφέρεισθαι. (3) ἐκ δὲ τούτων τῶν προσόδων τὰς τε θυσίας ἀπάσας τὰς κατ' Αἴγυπτον συντελοῦσι, καὶ τοὺς ὑπηρετάς ἔτρεφον, καὶ ταῖς ἰδίαις χρεαῖς χρῆσθαι· οὔτε γὰρ τὰς τῶν θεῶν τιμὰς ὦντο δεῖν ἀλλάττειν, ἀλλ' ὑπὸ τε τῶν αὐτῶν αἱ καὶ παραπλησίως συντελεῖσθαι, οὔτε τοὺς πάντων προβουλευομένους ἐνδεεῖς εἶναι τῶν ἀναγκαίων. (4) καθόλου γὰρ περὶ τῶν μεγίστων οὕτοι προβουλευόμενοι συνδιατρίβουσι τῷ βασιλεῖ, τῶν μὲν συνεργοί, τῶν δὲ εἰσηγῆται καὶ διδάσκαλοι γινόμενοι· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀστρολογίας καὶ τῆς ἱεροσκοπίας τὰ μέλλοντα προσημαίνοντες, ἐκ δὲ τῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις ἀναγεγραμμένων πράξεων τὰς ὠφελῆσαι δυναμένας παραναγινώσκοντες. (5) οὐ γὰρ ὥσπερ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εἰς ἀνὴρ ἢ μία γυνὴ τὴν ἱεροσύνην παρεῖληπεν, ἀλλὰ πολλοὶ περὶ τὰς τῶν θεῶν θυσίας καὶ τιμὰς διατρίβουσι· καὶ τοῖς ἐκγόνοις τὴν ὁμοίαν τοῦ βίου προαίρεσιν παραδιδόασιν. εἰσὶ δὲ οὗτοι πάντων τε ἀτελεῖς καὶ δευτερεύοντες μετὰ τὸν βασιλέα

3 φέρειν D εἶχε C 8 καταπεπλασμένοι (cf. 91, 1) D -πασμ- C 12 πυροῦ C
 πυρὸς D 16 τὴν ταφὴν C ταφὴν D ἡτοιμασμένοι C παρεσκευασμένοι D 18 κρι-
 τήριον D ἀκροατήριον C 23 οὐ μόνον C 28 νόμος D τέτακται C 30 εἶχε
 D ἔχει (vgl. § 6; 7) C 33 ἔτρεφον D τρέφουσι C 34 τε om. C 40 καὶ εἰς D

ταῖς τε δόξαις καὶ ταῖς ἐξουσίαις. (6) τὴν δὲ δευτέραν μοῖραν οἱ βασιλεῖς παρειλή-
 φασιν εἰς προσόδους, ἀφ' ὧν εἷς τε τοὺς πολέμους χορηγοῦσι καὶ τὴν περὶ αὐτοὺς λαμ-
 πρότητα διαφυλάττουσι, καὶ τοὺς μὲν ἀνδραγαθήσαντας δωρεαῖς κατὰ τὴν ἀξίαν τιμῶσι,
 τοὺς δ' ἰδιώτας διὰ τὴν ἐκ τούτων εὐπορίαν οὐ βαπτίζουσι ταῖς εἰσφοραῖς. (7) τὴν
 5 δὲ μερίδα τὴν τελευταίαν ἔχουσιν οἱ μάχιμοι καλούμενοι καὶ πρὸς τὰς λειτουργίας τὰς εἰς
 τὴν στρατείαν ὑπακούοντες, ἵν' οἱ κινδυνεύοντες εὐνοῦσταιοι τῇ χώρῃ διὰ τὴν κληρουχίαν
 ὄντες προθύμως ἐπιδέχωνται τὰ συμβαίνοντα κατὰ τοὺς πολέμους δεινά. (8) ἄτοπον
 γὰρ ἦν τὴν μὲν τῶν ἀπάντων σωτηρίαν τούτοις ἐπιτρέπειν, ὑπὲρ οὗ δὲ ἀγωνιοῦνται μηδὲν
 αὐτοῖς ὑπάρχειν κατὰ τὴν χώραν σπουδῆς ἄξιον. τὸ δὲ μέγιστον, εὐπορουμένους αὐτοὺς
 10 ῥαιδίως τεκνοποιήσῃν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν πολυανθρωπίαν κατασκευάσῃν, ὥστε μὴ προσδεῖ-
 σθαι ξενικῆς δυνάμεως τὴν χώραν. (9) ὁμοίως δ' οὗτοι τὴν τάξιν ταύτην, ἐκ προγόνων
 διαδεχόμενοι ταῖς μὲν τῶν πατέρων ἀνδραγαθίαις προτρέπονται πρὸς τὴν ἀνδρείαν, ἐκ
 παίδων δὲ ζηλωτὰι γινόμενοι τῶν πολεμικῶν ἔργων ἀνίκητοι ταῖς τόλμαις καὶ ταῖς ἐμπει-
 ραῖς ἀποβαλόντων. (74) ἔστι δὲ ἕτερα συντάγματα τῆς πολιτείας τρία, τὸ τε τῶν
 15 νομέων καὶ τὸ τῶν γεωργῶν, ἔτι δὲ τὸ τῶν τεχνιτῶν. οἱ μὲν οὖν γεωργοὶ μικροῦ τινος
 τὴν καρποφόρον γῆν τὴν παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν μαχίμων μισθοῦμενοι
 διατελοῦσι τὸν πάντα χρόνον περὶ τὴν ἐργασίαν ὄντες τῆς χώρας· ἐκ νηπίου δὲ συντρεφόμε-
 νοι ταῖς γεωργικαῖς ἐπιμελείαις πολὺν προέχουσι τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι γεωργῶν
 ταῖς ἐμπειρίαις. (2) καὶ γὰρ τὴν τῆς γῆς φύσιν καὶ τὴν τῶν ὑδάτων ἐπίρρουσιν, ἔτι δὲ
 20 τοὺς καιροὺς τοῦ τε σπόρου καὶ τοῦ θερισμοῦ καὶ τῆς ἄλλης τῶν καρπῶν συγκομιδῆς ἀκρι-
 βέστατα πάντων γινώσκουσι, τὰ μὲν ἐκ τῆς τῶν προγόνων παρατηρήσεως μαθόντες, τὰ
 δ' ἐκ τῆς ἰδίας πείρας διδασθέντες. (3) ὁ δ' αὐτὸς λόγος ἔστι καὶ περὶ τῶν νομέων, οἱ
 τὴν τῶν θρεμμάτων ἐπιμέλειαν ἐκ πατέρων ὥσπερ κληρονομίας νόμῳ παραλαμβάνοντες
 ἐν βίῳ κτηνοτρόφῳ διατελοῦσι πάντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον· (4) καὶ πολλὰ μὲν παρὰ τῶν
 25 προγόνων πρὸς θεραπείαν καὶ διατροφήν ἀρίστην τῶν βοσκομένων παρειλήφασιν, οὐκ
 ὀλίγα δ' αὐτοὶ διὰ τὸν εἰς ταῦτα ζῆλον προσευρίσκουσι. καὶ τὸ θαυμασιώτατον, διὰ τὴν
 ὑπερβολὴν τῆς εἰς ταῦτα σπουδῆς οἱ τε ὀρνιθοτρόφοι καὶ οἱ χηνοβόσκοι χωρὶς τῆς παρὰ
 τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐκ φύσεως συντελουμένης γενέσεως τῶν εἰρημένων ζώων αὐτοὶ
 διὰ τῆς ἰδίας φιλοτεχνίας ἀμύθητον πλῆθος ὀρνέων ἀθροίζουσιν. (5) οὐ γὰρ ἐπιωάζουσι
 30 διὰ τῶν ὀρνίθων, ἀλλ' αὐτοὶ παραδόξως χειρουργοῦντες τῇ συνέσει καὶ φιλοτεχνίᾳ τῆς
 φυσικῆς ἐνεργείας οὐκ ἀπολείπονται. (6) ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς τέχνας ἰδεῖν ἔστι παρὰ
 τοῖς Αἰγυπτίοις μάλιστα διαπεπονημένους καὶ πρὸς τὸ καθῆκον τέλος διηκριβωμένους.
 παρὰ μόνοις γὰρ τούτοις οἱ δημιουργοὶ πάντες οὗτ' ἐργασίας ἄλλης οὕτε πολιτικῆς τάξεως
 μεταλαμβάνειν ἔωνται πλὴν τῆς ἐκ τῶν νόμων ὠρισμένης καὶ παρὰ τῶν γονέων παραδε-
 35 δομένης, ὥστε μήτε παρὰ διδασκάλου φθόνον μήτε πολιτικῶν περισπασμῶν μήτ' ἄλλο
 μηδὲν ἐμποδίζῃν αὐτὸν τὴν εἰς ταῦτα σπουδῇν. (7) παρὰ μὲν γὰρ τοὺς ἄλλους ἰδεῖν ἔστι
 τὰς τέχνας περὶ πολλὰ τῇ διανοίᾳ περιουπόμενους καὶ διὰ τὴν πλεονέξιν μὴ μένοντας
 τὸ παράπαν ἐπὶ τῆς ἰδίας ἐργασίας· οἱ μὲν γὰρ ἐφάπτονται γεωργίας, οἱ δ' ἐμπορίας κοινω-
 40 νοῦσιν, οἱ δὲ ὄνοιν ἢ τριῶν τεχνῶν ἀντέχονται, πλεῖστοι δ' ἐν ταῖς δημοκρατομέναις πό-
 λεσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας συντρέχοντες τὴν μὲν πολιτείαν λυμαίνονται, τὸ δὲ λυσιτελεῖς περι-
 ποιοῦνται παρὰ τῶν μισθοδοτούντων. παρὰ δὲ τοῖς Αἰγυπτίοις εἴ τις τῶν τεχνιτῶν μετάσχοι
 τῆς πολιτείας ἢ τέχνας πλείους ἐργάζοιτο, μεγάλας περιπίπτει τιμωρίας. (8) τὴν
 μὲν οὖν διαίρεσιν τῆς πολιτείας καὶ τὴν τῆς ἰδίας τάξεως ἐπιμέλειαν διὰ προγόνων τοιαύτην
 ἔσχον οἱ τὸ παλαιὸν τὴν Αἴγυπτον κατοικοῦντες.

- (75) περί δὲ τὰς κρίσεις οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐποιούντο σπονδὴν, ἡγούμενοι τὰς ἐν τοῖς Recht
δικαστηρίοις αποφάσεις μεγίστην ῥοπὴν τῷ κοινῷ βίῳ φέρειν πρὸς ἀμφοτέρα. (2) und Ge-
δῆλον γὰρ ἦν ὅτι τῶν μὲν παρανομοῦντων κολαζομένων, τῶν δ' ἀδικουμένων βοηθείας richt
τυγχάνοντων, ἀρίστη διόρθωσις ἔσται τῶν ἀμαρτημάτων· εἰ δ' ὁ φόβος ὁ γινόμενος ἐκ
5 τῶν κρίσεων τοῖς παρανομοῦσιν ἀνατρέποιτο χρήμασιν ἢ χάρισιν, ἐσομένην ἐώρων τοῦ
κοινοῦ βίον σύγχυσιν. (3) διόπερ ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων πόλεων τῶν ἀρίστους ἀνδρας
ἀποδεικνύντες δικαστὰς κοινούς οὐκ ἀπετύγχανον τῆς προαιρέσεως. ἐξ Ἑλλίου γὰρ πόλεως
καὶ Θηβῶν καὶ Μέμφεως δέκα δικαστὰς ἐξ ἐκάστης προέκρινον· καὶ τοῦτο τὸ συνέδριον
οὐκ ἐδόκει λείπεσθαι τῶν Ἀθήνησιν Ἀρεοπαγιτῶν ἢ τῶν παρὰ Λακεδαιμονίους γερόν-
10 των. (4) ἐπεὶ δὲ συνέλθοιεν οἱ τριάκοντα, ἐπέκρινον ἐξ ἑαυτῶν ἓνα τὸν ἀριστον· καὶ
τοῦτον μὲν ἀρχιδικαστὴν καθίσταντο, εἰς δὲ τὸν τοῦτον τόπον ἀπέστελλεν ἡ πόλις ἕτερον
δικαστὴν. συντάξεις δὲ τῶν ἀναγκαίων παρὰ τοῦ βασιλέως τοῖς μὲν δικασταῖς ἱκαναὶ πρὸς
διατροφήν· ἐχορηγοῦντο, τῷ δ' ἀρχιδικαστῇ πολλαπλάσιοι. (5) ἐφόρει δ' οὗτος περὶ c. 48, 6
τὸν τράχηλον ἐκ χρυσοῦς ἀλύσεως ἡρητημένον ζώιδιον τῶν πολυτελῶν λίθων, ὃ προσηγό-
15 ρεον ἀλήθειαν. τῶν δ' ἀμφισβητήσεων ἤρχοντο ἐπειδὴν τὴν τῆς ἀληθείας εἰκόνα ὁ ἀρχιδικασ-
τῆς πρόσθοιτο. (6) τῶν δὲ πάντων νόμων ἐν βιβλίοις ὅκτῳ γεγραμμένων, καὶ τούτων
παρακειμένων τοῖς δικασταῖς, ἔθος ἦν τὸν μὲν κατήγορον γράψαι καθ' ἐν ὧν ἐνεκάλει, καὶ
πῶς γέγονε, καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀδικήματος ἢ τῆς βλάβης, τὸν δ' ἀπολογούμενον δὲ λα-
βόντα τὸ χρηματισθὲν ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἀντιγράψαι πρὸς ἕκαστον ὥς οὐκ ἔπραξεν ἢ
20 πρᾶξας οὐκ ἡδίκησεν ἢ ἀδικήσας ἐλάττονος ζημίας ἀξιὸς ἐστὶ τυχεῖν. (7) ἔπειτα νόμιμον ἦν
τὸν κατήγορον ἀντιγράψαι, καὶ πάλιν τὸν ἀπολογούμενον ἀντιθεῖναι. ἀμφοτέρων δὲ τῶν
ἀντιδίκων τὰ γεγραμμένα δις τοῖς δικασταῖς δόντων, τὸ τηρικαυτ' ἔδει τοὺς μὲν
τριάκοντα τὰς γνώμας ἐν ἀλλήλοις ἀποφαίνεσθαι, τὸν ἀρχιδικαστὴν δὲ τὸ ζώιδιον
τῆς ἀληθείας προστίθεσθαι τῇ ἐτέραι τῶν ἀμφισβητήσεων. (76) τούτῳ δὲ τῷ
25 τρόπῳ τὰς κρίσεις πάσας συντελεῖν τοὺς Αἰγυπτίους, νομίζοντας ἐκ μὲν τοῦ λέγειν τοὺς
συνηγόρους πολλὰ τοῖς δικαίοις ἐπισκοτῆσαι· καὶ γὰρ τὰς τέχνας τῶν ῥητόρων καὶ τὴν
τῆς ὑποκρίσεως γοητείαν καὶ τὰ τῶν κινδυνεύοντων δάκρυα πολλοὺς προτρέπεσθαι παρο-
ρᾶν τὸ τῶν νόμων ἀπότομον καὶ τὴν τῆς ἀληθείας ἀκρίβειαν. (2) θεωρεῖσθαι γοῦν τοὺς
ἐπαινουμένους ἐν τῷ κρίναι πολλὰκις ἢ δι' ἀπάτην ἢ διὰ ψυχαγωγίαν ἢ διὰ τὸ πρὸς τὸν
30 ἔλεον πάθος συνεκφερομένους τῇ δυνάμει τῶν συνηγορούντων· ἐκ δὲ τοῦ γράφειν τὰ δίκαια
τοὺς ἀντιδίκους ὦιοντο τὰς κρίσεις ἀκριβεῖς ἔσεσθαι, γυνῶν τῶν πραγμάτων θεωρουμένων.
(3) οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα μήτε τοὺς εὐφρεῖς τῶν βραδυτέρων πλεονεκτῆσαι μήτε τοὺς
ἐνηθληκώτας τῶν ἀπειρών μήτε τοὺς ψεύστας καὶ τολμηροὺς τῶν φιλαλήων καὶ κατε-
σταλμένων τοῖς ἥθεσι, πάντας δ' ἐπ' ἰσῆς τεύξεσθαι τῶν δικαίων, ἱκανὸν χρόνον ἐκ τῶν
35 νόμων λαμβανόντων, τῶν μὲν ἀντιδίκων ἐξετάσαι τὰ παρ' ἀλλήλων, τῶν δὲ δικαστῶν
συγκρίναι τὰ παρ' ἀμφοτέρων.
- (77) [[ἐπεὶ δὲ τῆς νομοθεσίας ἐμνήσθημεν, οὐκ ἀνοίκειον εἶναι τῆς ὑποκειμένης ἱστορίας]] Gesetze
νομίζομεν ἐκθέσθαι τῶν νόμων ὅσοι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις παλαιότητι διήνεγκαν ἢ παρηλλαγ-
μένην τάξιν ἔσχον ἢ τὸ σύνολον ὠφέλειαν τοῖς φιλαναγνωστοῦσι δύνανται παρασχέσθαι. (2)
40 πρῶτον μὲν οὖν κατὰ τῶν ἐπιόρκων θάνατος ἦν παρ' αὐτοῖς τὸ πρόστιμον, ὥς δύο τὰ
μέγιστα ποιοῦντων ἀνομήματα, θεοὺς τε ἀσεβοῦντων καὶ τὴν μεγίστην τῶν παρ' ἀνθρώ-
ποις πλίστιν ἀνατρεπόντων. (3) ἔπειτα εἰ τις ἐν ὁδῷ κατὰ τὴν χώραν ἰδὼν φονευόμενον ἀνθρω-
πον ἢ τὸ καθόλου βιαιόν τι πάσχοντα μὴ ῥύσαιτο δυνατός ὢν, θανάτῳ περιπεσεῖν ὠφείλει·

10 τῶν ἀρίστων D 15 ἐπειδὴ Ddf 16 πρόθοιτο Rei (aber die ἀληθείας εἰκόν
ist jenes ζώιδιον) 29 ἐπαινουμένους D ἀγωνιζομένους C 30 συνηγορούντων D λεγόν-
των C 32 [ἂν] Ddf 34 ἐφ' ἱκανὸν D 42 ἔπειτα εἰ D ἐάν δὲ C 43 τι
C τινὰ D

εἰ δὲ πρὸς ἀλθήθειαν διὰ τὸ ἀδύνατον μὴ κατισχύσαι βοηθήσαι, μηνῦσαι γε πάντως ὥφειλε
 τοὺς ληιστὰς καὶ ἐπεξιέναι τὴν παρανομίαν. τὸν δὲ ταῦτα μὴ πράξαντα κατὰ τὸν νόμον
 ἔδει μαστιγοῦσθαι τεταγμένας πληγὰς καὶ πάσης εἰργεσθαι τροφῆς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.
 (4) οἱ δὲ ψευδῶς τινων κατηγορήσαντες ὥφειλον τοῦτο παθεῖν ὁ τοῖς συκοφαντηθεῖσιν
 5 ἐτέτακτο πρόστιμον, εἴπερ ἔτυχον καταδικασθέντες. (5) προσετέτακτο δὲ καὶ πᾶσι
 τοῖς Αἰγυπτίοις ἀπογράφεσθαι πρὸς τοὺς ἀρχοντας ἀπὸ τίνων ἕκαστος πορίζεται τὸν
 βίον, καὶ τὸν ἐν τοῦτοις ψευδόμενον ἢ πόρον ἄδικον ἐπιτελοῦντα θανάτῳ περιπίπτειν ἢ
 ἀναγκαῖον. λέγεται δὲ τοῦτον τὸν νόμον ὑπὸ Σόλωνος παραβαλόντος εἰς Αἴγυπτον εἰς τὰς c. 98.
 Ἀθήνας μετενεχθῆναι. (6) εἰ δὲ τις ἐκουσίως ἀποκτείνει [τὸν ἐλευθέρου ἢ] δοῦλον, ἀποθνήσ-
 10 κειν τοῦτον οἱ νόμοι προσέταττον, ἅμα μὲν βουλόμενοι μὴ ταῖς διαφοραῖς τῆς τύχης ἀλλὰ
 ταῖς τῶν πράξεων ἐπιβολαῖς εἰργεσθαι πάντας ἀπὸ τῶν φαύλων, ἅμα δὲ διὰ τῆς τῶν δοῦλων
 φροντίδος ἐθίζοντες τοὺς ἀνθρώπους πολὺ μᾶλλον εἰς τοὺς ἐλευθέρους μηδὲν ὅλως ἐξαμαρ-
 τάνειν. (7) καὶ κατὰ μὲν τῶν γονέων τῶν ἀποκτεινάντων τὰ τέκνα θάνατον μὲν οὐχ
 ὥρισαν, ἡμέρας δὲ τρεῖς καὶ νύκτας ἴσας συνεχῶς ἦν ἀναγκαῖον περιειληφότας τὸν νεκρὸν
 15 ὑπομένειν φυλακῆς παρεδρευούσης δημοσίας. οὐ γὰρ δίκαιον ὑπελήφθη τὸ τοῦ βίου στε-
 ρίσκεν τοὺς τὸν βίον τοῖς παισὶ δεδοκότας, νοθετήσῃ δὲ μᾶλλον λίπην ἐχοῦσῃ καὶ μετα-
 μέλειαν ἀποτρέπειν τῶν τοιοῦτων ἐγγχευημάτων. (8) κατὰ δὲ τῶν τέκνων τῶν γονεῖς
 φονευσάντων τιμωρίαν ἐξηλλαγμένην ἔθηκαν· ἔδει γὰρ τοὺς καταδικασθέντας ἐπὶ τούτοις
 καλὰς οὐκ ὀφείλει δακτυλίας μέγρε τοῦ σώματος καταμνηθέντας ἐπ' ἀνάγκῃς κατακάεσθαι
 20 ζῶντας· μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀδικημάτων κρίνοντες τὸ βιαίως τὸ ζῆν ἀφαιρεῖσθαι
 τῶν τὴν ζωὴν αὐτοῖς δεδοκότων. (9) τῶν δὲ γυναικῶν τῶν καταδικασθεισῶν θανάτῳ
 τὰς ἐγκύους μὴ θανατοῦσθαι πρὶν ἢ τέκωσι. καὶ τοῦτο τὸ νόμιμον πολλοὶ < > καὶ
 τῶν Ἑλλήνων κατέδειξαν, ἡγούμενοι παντελῶς ἄδικον εἶναι τὸ μηδὲν ἀδικῆσαν τῷ ἀδική-
 σαντι τῆς αὐτῆς μετέχειν τιμωρίας, καὶ παρανομήματος ἑνὸς γενομένου παρὰ δυνὸν λαμ-
 25 βάνειν τὸ πρόστιμον· πρὸς δὲ τούτοις κατὰ προαίρεσιν πονηρὰν συντελεσθέντος τοῦ ἀδική-
 ματος τὸ μηδεμίαν πῶ σὺνεναι ἔχον ὑπὸ τὴν ὁμοίαν ἀγεῖν κόλασιν· τὸ δὲ πάντων μέγιστον,
 ὅτι ταῖς κρυφαῖς ἰδίαις τῆς αἰτίας ἐπενεργημένης οὐδαμῶς προσήκει τὸ κοινὸν πατέρας καὶ
 μητρὸς τέκνον ἀναιρεῖσθαι. (10) ἐπ' ἴσης γὰρ ἂν τις φαῦλους διαλάβῃ κριτὰς τοὺς τε
 τὸν ἔνοχον τῷ φόνῳ σώζοντας καὶ τοὺς τὸ μηδὲν ὅλως ἀδικῆσαν συναναίρουστας. (11)
 30 τῶν μὲν οὖν φοινικῶν νόμων οἱ μάλιστα δοκοῦντες ἐπιτετεῦχθαι τοιοῦτοί τινες ἦσαν.
 (78) τῶν δ' ἄλλων ὁ μὲν περὶ τῶν πολέμων κείμενος κατὰ τῶν τὴν τάξιν λιπόντων ἢ τὸ
 παραγγελλθὲν ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων μὴ ποιούντων ἔτατε πρόστιμον οὐ θάνατον ἀλλὰ τὴν
 ἐσχάτην ἀτιμίαν. (2) εἰ δ' ὕστερον ταῖς ἀνδραγαθίαις ὑπερβάλοιτο τὰς ἀτιμίας, εἰς
 τὴν προουράξασαν παρρησίαν ἀποκαθίστα, ἅμα μὲν τὸν θάνατον δεινότεραν τιμωρίαν
 35 ποιοῦντος τὴν ἀτιμίαν [ἢ τὸν θάνατον], ἵνα τὸ μέγιστον τῶν κακῶν ἐθίσῃ πάντας κρίνειν
 τὴν αἰσχύνην, ἅμα δὲ τοὺς μὲν θανατωθέντας ἡγεῖτο μηδὲν ὠφελήσεν τὸν κοινὸν βίον,
 τοὺς δὲ ἀτιμωθέντας ἀγαθῶν πολλῶν αἰτίους ἔσεσθαι διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς παρρησίας.
 (3) καὶ τῶν μὲν τὰ ἀπόρρητα τοῖς πολεμίοις ἀπαγγειλάντων ἐπέταττεν ὁ νόμος ἐκτέμνε-
 σθαι τὴν γλῶτταν, τῶν δὲ τὸ νόμισμα παρακοπτόντων ἢ μέτρα καὶ σταθμὰ παραποιούντων

7 ἦν om. D   9 [ ] ο. τῶν ἐλευθέρων [ἦ] Jac τιν' ἐλευθέρων ο Vogel   ἢ δοῦλον CD
 ἢ τὸν δοῦλον v   10 τοῦτον om. D   11 ἀλλὰ τῶν D   16—17 μεταμελείαι C   22 < >
 Jac πολλοί ο   23 κατέδειξαν D κατεδέξαντο C   25 ἐκτελεσθέντος C   26 πῶς C
 29 ἀδικῆσαν v -σαντας ο   συναναίρουστας D ἀνα- C   32 ἔτατε: sc. ὁ νόμος
 (p. 52, 38) ο. ὁ νομοθέτης (p. 53, 17 u. ὅ.)   33 ὑπερβάλοιτο v -λοιτο D -λλοιν-
 το C   34 θανάτου: νομοθέτου v   35 [ ]? Vogel   36 ἅμα δὲ διὰ τοὺς μ. θ.
 ἡγεῖσθαι?   38 ὁ om. D   39 ἢ μέτρα ἢ σταθμὰ D ἢ ἕτερα καὶ ἀσταθμὰ C

μέγιστα συμβαλλομένης πρὸς εὐδαιμονίαν χώρας τε καὶ πόλεων· νόθον δ' οὐδένα τῶν γεν-
νηθέντων νομίζουσιν, οὐδ' ἂν ἐξ ἀργυρῶν ἡττοῦς γεννηθῇ. (4) καθόλου γὰρ ὑπει-
λήφασιν τὸν πατέρα μόνον αἴτιον εἶναι τῆς γενέσεως, τὴν δὲ μητέρα τροφήν καὶ χώραν
μόνον παρέχεσθαι τῷ βρέφει· καὶ τῶν δένδρων ἄρρενα μὲν καλοῦσι τὰ καρποφόρα, θήλεα
5 δὲ τὰ μὴ φέροντα τοὺς καρπούς, ἐναντίως τοῖς "Ἑλλήσι. (5) τρέφουσι δὲ τὰ παῖδια μετὰ
τινὸς εὐχερείας ἀδαπάνων καὶ παντελῶς ἀπίστον· ἐνήματα γὰρ αὐτοῖς χορηγοῦσιν ἐκ τινος
εὐτελείας ἐτοίμης γινόμενα, καὶ τῶν ἐκ τῆς βύβλου πυθμένων τοὺς δυναμένους εἰς τὸ πῦρ
ἐγκρύβεσθαι, καὶ τῶν ῥιζῶν καὶ τῶν καυλῶν τῶν ἐλεῖων τὰ μὲν ὠμά, τὰ δ' ἔφροντες, τὰ
δ' ὀπτῶντες διδῶσιν. (6) ἀνυποδῆτων δὲ καὶ γυμνῶν τῶν πλείστων τρεφομένων διὰ τὴν
10 εὐκрасίαν τῶν τόπων, τὴν πᾶσαν δαπάνην οἱ γονεῖς, ἄχρι ἂν εἰς ἡλικίαν ἔλθῃ τὸ τέκνον,
οὐ πλεῖον ποιοῦσι δραχμῶν εἴκοσι. δι' ἧς αἰτίας μάλιστα τὴν Αἰγύπτου συμβαίνει πολυαν-
θρωπία διαφέρειν, καὶ διὰ τοῦτο πλείστας ἔχει μεγάλων ἔργων κατασκευάς. (81)
παιδεύουσι δὲ τοὺς υἱούς οἱ μὲν ἱερεῖς γράμματα διττά, τὰ τε ἱερὰ καλούμενα καὶ τὰ
κοινωτέρων ἔχοντα τὴν μάθησιν. γεωμετρίαν δὲ καὶ τὴν ἀριθμητικὴν ἐπὶ πλεον ἔκπο-
15 νοῦσιν. (2) ὁ μὲν γὰρ ποταμὸς κατ' ἐνιαυτὸν ποικίλως μετασχηματίζων τὴν χώραν
πολλὰς καὶ παντοίας ἀμφισβητήσεις ποιεῖ τῶν ὄρων τοῖς γειννώσι, ταύτας δ' οὐ
ῥαδίον ἀκριβῶς ἐξελέγξει μὴ γεωμέτρουν τὴν ἀλήθειαν ἐκ τῆς ἐμπειρίας μεθοδεύσαντος.
(3) ἡ δ' ἀριθμητικὴ πρὸς τε τὰς κατὰ τὸν βίον οἰκονομίας αὐτοῖς χρησιμεύει καὶ πρὸς τὰ
γεωμετρίας θεωρήματα, πρὸς δὲ τούτοις οὐκ ὀλίγα συμβάλλεται καὶ τοῖς τὰ περὶ τὴν ἀστρο-
20 λογίαν ἐκπονοῦσιν.

(4) ἐπιμελοῦς γάρ, εἰ καὶ παρὰ τισιν ἄλλοις, καὶ παρ' Αἰγυπτίοις παρατηρήσεως τυγ-
χάνουσιν αἱ τῶν ἄστρον τάξεις τε καὶ κινήσεις· καὶ τὰς μὲν περὶ ἐκάστων ἀναγραφὰς ἐξ
ἑτῶν ἀπίστων τῷ πλήθει φυλάττουσιν, ἐκ παλαιῶν χρόνων ἐξηλωμένης παρ' αὐτοῖς τῆς
περὶ ταῦτα σπουδῆς, τὰς δὲ τῶν πλανήτων ἀστέρων κινήσεις καὶ περιόδους καὶ στηριγμούς,
25 ἔτι δὲ τὰς ἐκάστων δυνάμεις πρὸς τὰς τῶν ζώων γενέσεις, τίνων εἰσὶν ἀγαθῶν ἢ κακῶν
ἀπεργαστικά, φιλοτιμώτατα παρατετήρηκασι. (5) καὶ πολλάκις μὲν τοῖς ἀνθρώποις
τῶν αὐτοῖς μελλόντων ἀπαντήσεσθαι κατὰ τὸν βίον προλέγοντες ἐπιτυγχάνουσιν, οὐκ ὀλι-
γάκις δὲ καρπῶν φθορὰς ἢ τοῦναντίον πολυκαρπίας, ἔτι δὲ νόσους κοινὰς ἀνθρώποις ἢ
βοσκήμασιν ἔσομένας προσημαίνουσι, σεισμούς τε καὶ κατακλυσμούς καὶ κομητῶν ἀστέρων
30 ἐπιτολάς, καὶ πάντα τὰ τοῖς πολλοῖς ἀδύνατον ἔχειν δοκοῦντα τὴν ἐπίγνωσιν, ἐκ πολλοῦ
χρόνου παρατήρησεως γεγεννημένης, προγινώσκουσι. (6) φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἐν Βαβυλῶνι
Χαλδαίους, ἀποίκους Αἰγυπτίων ὄντας, τὴν δόξαν ἔχειν τὴν περὶ τῆς ἀστρολογίας παρὰ
τῶν ἱερέων μαθόντας τῶν Αἰγυπτίων. (7) τὸ δ' ἄλλο πλῆθος τῶν Αἰγυπτίων ἐκ
παίδων μανθάνει παρὰ τῶν πατέρων ἢ συγγενῶν τὰς περὶ ἑκάστον βίον ἐπιτηδεύσεις,
35 καθάπερ προειρήκαμεν (c. 74). γράμματα δ' ἐπ' ὀλίγον διδάσκονται οὐχ ἅπαντες ἀλλ'
οἱ τὰ τέχνας μεταχειρίζομενοι μάλιστα. παλαίστραν δὲ καὶ μουσικὴν οὐ νόμιμον ἔστι παρ'
αὐτοῖς μανθάνει· ὑπολαμβάνουσι γὰρ ἐκ μὲν τῶν καθ' ἡμέραν ἐν τῇ παλαίστρᾳ γυμνασίῳ
τοὺς νέους οὐχ ὑγιεινὰ ἔξειν ἀλλὰ ῥώμην ὀλιγοχρόνιον καὶ παντελῶς ἐπικίνδυνον, τὴν δὲ
μουσικὴν νομίζουσιν οὐ μόνον ἄχρηστον ὑπάρχειν ἀλλὰ καὶ βλαβεράν, ὥς ἂν ἐκθελύνουσιν
40 τὰς τῶν ἀκούοντων ψυχάς.

(82) τὰς δὲ νόσους προκαταλαμβάνομενοι θεραπεύουσι τὰ σώματα κλυσιμοῖς καὶ νηστείαις
καὶ ἐμέτοις, ἐνίοτε μὲν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐνίοτε δὲ τρεῖς ἢ τέτταρας ἡμέρας διαλεί-

ποντες. (2) φασί γάρ πάσης τροφῆς ἀναδοθείσης τὸ πλεόν εἶναι περιττόν, ἀφ' οὗ γεν-
νᾶσθαι τὰς νόσους, ὥστε τὴν προειρημένην θεραπείαν ἀναιροῦσαν τὰς ἀρχὰς τῆς νόσου
μάλιστα ἂν παρασκευάσαι τὴν ὑγίειαν. (3) κατὰ δὲ τὰς σιτατείας καὶ τὰς ἐπὶ τῆς χώρας
ἐκδημίας θεραπεύονται πάντες οὐδὲνα μισθὸν ἰδίᾳ διδόντες· οἱ γὰρ ἱατροὶ τὰς μὲν τροφὰς
5 ἐκ τοῦ κοινοῦ λαμβάνουσι. τὰς δὲ θεραπείας προσάγουσι κατὰ νόμον ἔγγραφον, ὑπὸ πολλῶν
καὶ δεδοξασμένων ἱατρῶν ἀρχαίων συγγεγραμμένον· κἂν τοῖς ἐκ τῆς ἱερᾶς βίβλου νόμοις
ἀναγινωσκομένοις ἀκολουθήσαντες ἀδυνατήσωσι σῶσαι τὸν κάμνοντα, ἀθῶιοι παντὸς
ἐγκλήματος ἀπολύονται· ἐὰν δὲ τι παρὰ τὰ γεγραμμένα ποιήσωσι, θανάτου κρίσιν ὑπομέ-
νουσιν, ἡγουμένου τοῦ νομοθέτου τῆς ἐκ πολλῶν χρόνων παρατετηρημένης θεραπείας καὶ
10 συντεταγμένης ὑπὸ τῶν ἀρίστων τεχνιτῶν ὀλίγους ἂν γενέσθαι συνεωτέρους.

(83) περὶ δὲ τῶν ἀφιερωμένων ζώων κατ' Αἴγυπτον εἰκότως φαίνεται πολλοῖς παρὰ Tier-
δοξον τὸ γινόμενον καὶ ζητήσεως ἄξιον. σέβονται γὰρ ἕνα τῶν ζώων Αἰγύπτου καθ' ὑπερ- dienst
βολὴν οὐ ζῶντα μόνον ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντα, οἷον τοὺς τε αἰλούρους καὶ τοὺς ἰχνεύμονας
καὶ κύνας, ἔτι δ' ἰέρακας καὶ τὰς καλουμένας παρ' αὐτοῖς ἱβρεῖς, πρὸς δὲ τούτοις τοὺς τε c. 21, 6
15 λύκους καὶ τοὺς κροκοδείλους καὶ ἕτερα τοιαῦτα πλείω, περὶ ὧν τὰς αἰτίας ἀποδιδόναι
πειρασόμεθα, βραχέα πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν διελθόντες. (2) πρῶτον μὲν γὰρ ἐκάστω γένει
τῶν σεβασμοῦ τυγχανόντων ζώων ἀφιέρωται χώρα φέρουσα πρόσδοτον ἀρκοῦσαν εἰς
ἐπιμέλειαν καὶ τροφήν αὐτῶν· ποιοῦνται δὲ καὶ θεοῖς τιον εὐχὰς ὑπὲρ τῶν παιδῶν οἱ κατ'
Αἴγυπτον τῶν ἐκ τῆς νόσου σωθέντων· ἐνυρήσαντες γὰρ τὰς τρίχας καὶ πρὸς ἀργύριον ἢ
20 χρυσὸν στήσαντες διδῶσιν τὸ νόμισμα τοῖς ἐπιμελομένοις τῶν προειρημένων ζώων.
(3) οἱ δὲ τοὺς μὲν ἰέραξι κράα κατατέμνοντες καὶ προσκαλοῦμενοι μεγάλῃ τῇ φωνῇ
πετομένους ἀναρρίπτουσι, μέχρι ἀν δὲξάντων· τοῖς δ' αἰλούροις καὶ τοῖς ἰχνεύμοσι καταθερύνον-
τες τοὺς ἄρτους εἰς γάλα καὶ πομπύζοντες παρατιθέασιν ἢ τῶν ἰχθύων τῶν ἐκ τοῦ Νεῖλου
κατατέμνοντες ὡμῶς σιτίζουσιν· ὥσαύτως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ζώων ἐκάστω γένει τὴν
25 ἀρμόζουσαν τροφήν χορηγοῦσιν. (4) τὰς δὲ γινόμενας περὶ ταῦτα λειτουργίας οὐχ οἷον
ἐκκλίνουσιν ἢ τοῖς ὄχλοις γενέσθαι καταφανεῖς ἐπαισχύνονται, τοῦναντίον δ' ὥς περὶ τὰς
μεγίστας τῶν θεῶν γινόμενοι τιμὰς σεμνύνονται, καὶ μετὰ σημείων ἰδίων περιέρχονται
τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν· πόρρωθεν δ' ὄντες φανεροὶ τίνων ζώων ἔχουσι τὴν ἐπιμέλειαν,
ὑπὸ τῶν ἀπαντῶντων προσκυνῶνται καὶ τιμῶνται. (5) ὅταν δ' ἀποθάνῃ τι τῶν εἰρημένων,
30 σινδόνι κατακαλύψαντες καὶ μετ' οἴμωγῆς τὰ στήθη καταπληξάμενοι φέρουσιν εἰς τὰς
ταρχεῖας· ἔπειτα θεραπευθέντων αὐτῶν κεδρίαι καὶ τοῖς δυναμένοις εὐωδῖαν παρέχεσθαι
καὶ πολυχρόνιον τοῦ σώματος τήρησιν, θάπτουσιν ἐν ἱεραῖς θήκαις. (6) ὅς δ' ἂν τούτων
τι τῶν ζώων ἐκὼν διαφθέρῃ, θανάτῳ περιπίπτει, πλὴν ἐὰν αἰλουρον ἢ τὴν ἱβὶν ἀποκ-
τείνῃ· ταῦτα δὲ ἐάν τε ἐκὼν ἐάν τε ἄκων ἀποκτείνῃ, πάντως θανάτῳ περιπίπτει, τῶν
35 ὄχλων συντρεχόντων καὶ τὸν πράξαντα δεινότατα διατιθέντων, καὶ τοῦτ' ἐνίοτε πραττόντων
ἄνευ κρίσεως. (7) διὰ δὲ τὸν ἐπὶ τούτοις φόβον οἱ θεασάμενοι τεθνηκὸς τι τούτων τῶν
ζώων ἀποστάντες μακρὰν βοῶσιν, ὀδυρόμενοί τε καὶ μαρτυρόμενοι κατελιγφθαί τετελευ-
τηκός. [(8) οὕτω δ' ἐν ταῖς τῶν ὄχλων ψυχαῖς ἐντέθηκεν ἢ πρὸς τὰ ζῶα ταῦτα
δευσιδαιμόνια: erlebnis eines Römers während Diodors aegyptischem aufenthalt]].

40 (84) ἀπίστον δὲ φαινόμενον πολλοῖς τῶν εἰρημένων καὶ μύθοις παραπλησίον πολλῶν

3 τὴν om. D ἐκ (ἀπὸ) τῆς χώρας Rei 5 ὑπὸ Ddf ἀπὸ ο 8 τι om. C
13 τοὺς τε om. D ἰχνεύμονας καὶ νυφίτζας F 16 διελθόντες D διαλεχθέντες C
17 πρόσδοτον φέρουσα C 18 παιδῶν C 24 ὡμῶς om. C 26 ὥς περὶ Ddf
ὥσπερ εἰς ο 29 ἀπαντῶντων Wesseling ἀπάντων D τῶν C 29—56, 42 verkürzt
stark Euseb. PE 2, 1, 46—50 32 ἐν om. D 37—38 τὸ τετελευτηκός C αὐτὸ τ.
Rei 38 ὄχλων D ἀνθρώπων C

- παράδοξότερα φανήσεται τὰ μετὰ ταῦτα ἐξηγησόμενα. λιμῶι γάρ ποτε πιεζομένων τῶν κατ' Αἴγυπτον φασὶ πολλοὺς ἀλλήλων μὲν ἀψασθαι διὰ τὴν ἔνδειαν, τῶν δ' ἀπερωμένων ζῶιον τὸ παράπαν μήτ' αἰτίαν σχεῖν μηδένα προσενεργῆσαι. (2) ἀλλὰ μὴν γε καὶ καθ' ἣν ἂν οἰκίαν εὐρεθῇ κύων τετελευτηκώς, ξυρῶνται πάντες οἱ κατ' οἶκον ὄντες ὅλον τὸ σῶμα καὶ ποιοῦνται πένθος· καὶ τὸ τοῦτον θαυμασιώτερον, ἐὰν οἶνος ἢ σίτος ἢ τι τῶν πρὸς τὸν βίον ἀναγκαίων τυγχάνῃ κείμενον ἐν τοῖς οἰκήμασιν οὐ τὸ ζῆν ἐξέλιπέ τι τῶν θηρίων, οὐκ ἂν ἔτι χρησασθαι πρὸς οὐδὲν αὐτοῖς ὑπομείνειαν. (3) κἂν ἐν ἀλλῇ χώρᾳ πον στρατευόμενοι τύχῳσι, λυτρούμενοι τοὺς αἰλούρους καὶ τοὺς ἱέρακας κατὰγονσιν εἰς Αἴγυπτον. καὶ τοῦτο πράττουσιν ἐνίοτε τῶν ἐφοδίων αὐτοὺς ὑπολιπόντων. (4) τὰ δὲ γινόμενα c. 21, 10
- περὶ τὸν Ἄπιον τὸν ἐν Μέμφει ἱπποκίλον καὶ τὸν Μνεῦιν τὸν ἐν Ἡλιουπόλει καὶ τὰ περὶ τὸν τράγον τὸν ἐν Μένδητι, πρὸς δὲ τοῦτοις τὸν κροκόδειλον τὸν κατὰ τὴν Μοίριδος λίμνην καὶ τὸν λέοντα τὸν τρεφόμενον ἐν τῇ καλουμένῃ Λεόντων πόλει καὶ πολλὰ τοιαῦθ' ἕτερα διηγῆσασθαι μὲν εὐχερές, ἀπαγγέλλαντα δὲ πιστευθῆναι παρὰ τοῖς μὴ τεθεαμένοις δύσκολον. (5) ταῦτα γὰρ ἐν ἱεροῖς μὲν περιβόλοις τρέφεται, θεραπεύουσι δ' αὐτὰ πολλοὶ τῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν τροφὰς διδόντες τὰς πολυτελεστάτας· σερμίδαλιν γὰρ ἡ χόνδρον ἔχοντες ἐν γάλακτι καὶ πέμματα παντοδαπὰ μέλιτι φρωγντες καὶ κρέα χήνεια τὰ μὲν ἔχοντες τὰ δ' ὀπτῶντες ἀνεκλείπτως χορηγοῦσι, τοῖς δ' ὠμοφάγοις πολλὰ τῶν ὀρνέων θηρεύοντες παραβάλλουσι, καὶ τὸ καθόλου μεγάλῃν εἰσφέρονται σπουδὴν εἰς τὴν πολυτέλειαν τῆς τροφῆς. (6) λουτροῖς τε χλιαροῖς χρώμενοι καὶ μύροις τοῖς κρατίστοις ἀλείφοντες καὶ παντοδαπὰς εὐωδίας 20
- θυμιῶντες οὐ διαλείπουσι· στρωμνάς τε τὰς πολυτελεστάτας καὶ κόσμον εὐπρεπῇ χορηγοῦσι· καὶ τῶν συνουσίων ὅπως τυγχάνῃ κατὰ φύσιν φροντίδα ποιοῦνται τὴν μεγίστην, πρὸς δὲ τοῦτοις ὁμοφύλους θηλείας ἐκάστωι τῶν ζώων τὰς εὐειδεστάτας συντρέφουσιν, ἃς παλλακίδας προσαγορεύουσι· καὶ θεραπεύουσι ταῖς μεγίσταις δαπάναις καὶ λειτουργίαις. (7) ἐὰν δὲ τελευτήσῃ τι, πενθοῦσι μὲν ἴσα τοῖς ἀγαπητῶν τέκνων στερομένοις, θάπτουσι 25
- δὲ οὐ κατὰ τὴν ἑαυτῶν δύναμιν, ἀλλὰ πολὺ τὴν ἀξίαν τῆς ἑαυτῶν οὐσίας ὑπερβάλλουσιν. (8) μετὰ γὰρ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν, Πτολεμαῖον τοῦ Λάγον παρειλφότος ἄρτι τὴν Αἴγυπτον, ἔτυχεν ἐν Μέμφει τελευτήσας ὁ Ἄπις γῆραι· ὁ δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ἔχων αὐτοῦ τὴν τε ἡτοιμασμένην χορηγίαν οὐσαν πάννυ πολλὴν εἰς τάφην ἅπασαν ἐδαπάνησε, καὶ παρὰ τοῦ Πτολεμαίου πεντήκοντα ἀργυρίου τάλαντα προσεδανείσατο. [ähnliches aus Diodors zeit. (85) προσθετέον δὲ τοῖς εἰρημένοις τὰ λειπόμενα τῶν γινόμενων περὶ τὸν ἱερὸν ταῦρον τὸν ὀνομαζόμενον Ἄπιον.] 30
- ὅταν γὰρ τελευτήσας ταφῇ μεγαλοπρεπῶς, ζητοῦσιν οἱ περὶ ταῦτ' ὄντες ἱερεῖς μόσχον ἔχοντα κατὰ τὸ σῶμα παράσημα τὰ παραπλήσια τῷ προσηρῶντι. (2) ὅταν δ' εὐρεθῇ, τὰ μὲν πλήθη τοῦ πένθους ἀπολύεται, τῶν δ' ἱερῶων οἷς ἔστιν ἐπιμελές, ἄρουσιν τὸν μόσχον τὸ μὲν πρῶτον εἰς Νείλον πόλιν, ἐν ἣι τρέφουσιν 35
- αὐτὸν ἐφ' ἡμέρας τετταράκοντα, ἔπειτ' εἰς θαλαμῶν ναὸν οἶκημα κεχρυσωμένον ἔχουσιν ἐμβιβάζοντας ὥς θεὸν ἀνάγουσιν εἰς Μέμφιν εἰς τὸ τοῦ Ἡφαίστου τέμενος. (3) ἐν δὲ ταῖς προειρημέναις τετταράκονθ' ἡμέραις μόνον ὀρῶσιν αὐτὸν αἱ γυναῖκες κατὰ πρόσωπον ἰστάμεναι, καὶ δεικνύουσιν ἀναστυράμεναι τὰ ἑαυτῶν γεννητικὰ μόρια· τὸν δ' ἄλλον χρόνον ἅπαντα κεκωλυμένον ἔστιν εἰς ὄψιν αὐτὰς ἔρχεσθαι τοῦτωι τῷ θεῷ. (4) τῆς δὲ τοῦ 40
- βοδὸς τούτου τιμῆς αἰτίαν ἔνιοι φέρουσι λέγοντες ὅτι τελευτήσαντος Ὀσίριδος εἰς τοῦτον ἢ ψυχὴ αὐτοῦ μετέστη, καὶ διὰ ταῦτα διατελεῖ μέχρι τοῦ νῦν αἰὶ κατὰ τὰς ἀναδείξεις αὐτοῦ μεθισταμένη πρὸς τοὺς μεταγενεστέρους· (5) ἔνιοι δὲ λέγουσι τελευτήσαντος Ὀσίριδος ὑπὸ Τυ- c. 21, 5—6

4 [ὄντες] Eichstaedt 8 λυτρούμενοι D λυπούμενοι C ἀπάγουσιν C 10 ποι-
κίλον om. C 11 ἐν τῇ μοίριδος λίμνῃ C 12 καλουμένην om. C 20 εὐπρεπῇ:
ἐκπρεπῇ Vogel 23 μεγίσταις C ὑπερβαλλούσας D 24 τι Ddf τις ο πενθοῦσι D
ποιοῦσι C 27 γῆραι v γηραῖος CD 41 αὐτοῦ om. D διετέλει D

φῶνος τὰ μέλη συναγαγοῦσαν τὴν Ἴσιν εἰς βοὴν ξυλὴν ἔμβαλεῖν βύσσινα(?) περιβεβλημένην· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν πόλιν ὀνομασθῆναι Βούσιριν. [πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα μυθολογοῦσι περὶ τοῦ ἙΑιδος, ὑπὲρ ὧν μακρὸν ἡγούμεθα τὰ καθ' ἕκαστον διεξιέναι.]

- (86) πάντα δὲ θαυμάσια καὶ μεῖζω πίστεως ἐπιτελοῦντες οἱ κατ' Αἴγυπτον εἰς τὰ τιμώ-
 5 μενα ζῶια πολλὴν ἀπορίαν παρέχονται τοῖς τὰς αἰτίας τούτων ζητοῦσιν. (2) οἱ μὲν οὖν ἱερεῖς αὐτῶν ἀπόρρητόν τι δόγμα περὶ τούτων ἔχουσιν, ὃ προειρήκαμεν ἐν τοῖς θεολογουμένοις ὑπ' αὐτῶν (21, 5—6), οἱ δὲ πολλοὶ τῶν Αἰγυπτίων τρεῖς αἰτίας ταύτας ἀποδιδόσκειν, ὧν τὴν μὲν πρώτην μυθολογία παντελῶς καὶ τῆς ἀρχαϊκῆς ἀπλότητος οἰκεῖαν. (3) φασὶ γὰρ τοὺς ἐξ ἀρχῆς γενομένους θεοὺς, ὀλίγους ὄντας καὶ κατισχυομένους ὑπὸ τοῦ πληθους καὶ τῆς
 10 ἀνομίας τῶν γηγενῶν ἀνθρώπων, ὁμοιωθῆναι τισι ζώοις, καὶ διὰ τοῦ τοιούτου τρόπον διαφνεῖν τὴν ὁμότητα καὶ βίαν αὐτῶν· ὕστερον δὲ τῶν κατὰ τὸν κόσμον πάντων κρατήσαντας καὶ τοῖς αἰτίοις τῆς ἐξ ἀρχῆς σωτηρίας χάριν ἀποδιδόντας ἀφιερῶσαι τὰς φύσεις αὐτῶν οἷς ἀφωμιώθησαν, καὶ καταδειξαι τοῖς ἀνθρώποις τὸ τρέφειν μὲν ζῶντα πολυτελῶς, θάπτειν δὲ τελευτήσαντα. (4) δευτέραν δὲ λέγουσιν αἰτίαν, ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ κατ' Αἴ-
 15 γυπτον διὰ τὴν ἀταξίαν τὴν ἐν τῷ στρατοπέδῳ πολλαῖς μάχαις ὑπὸ τῶν πλησιοχώρων ἡττηθέντες ἐπενόησαν σύνθημα φορεῖν ἐπὶ τῶν ταγμάτων. (5) φασὶν οὖν κατασκευάσαντας εἰκόνας τῶν ζώων ἃ νῦν τιμῶσι καὶ πῆξαντας ἐπὶ σαννίων φορεῖν τοὺς ἡγεμόνας, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου γνωρίζειν ἕκαστον ἥς εἴη συντάξω· μεγάλα δὲ συμβαλλομένης αὐτοῖς τῆς διὰ τούτων εὐταξίας πρὸς τὴν νίκην, δόξαι τῆς σωτηρίας αἰτία γεγονέναι τὰ ζῶια·
 20 χάριν οὖν αὐτοῖς τοὺς ἀνθρώπους ἀποδοῦναι βουλομένους εἰς ἔθος κατατάξαι τῶν εἰκασθέντων τότε μηδὲν κτείνειν, ἀλλὰ σεβομένους ἀπονέμειν τὴν προειρημένην ἐπιμέλειαν καὶ τιμὴν. (87) τρίτην δ' αἰτίαν φέρουσι τῆς ἀμφισβητήσεως τῶν ζώων τὴν χρεῖαν, ἣν ἕκαστον αὐτῶν F 1 προσφέρειται πρὸς τὴν ὠφέλειαν τοῦ κοινοῦ βίου καὶ τῶν ἀνθρώπων. (2) τὴν μὲν γὰρ θήλειαν βοὴν ἐργάτας τίττειν καὶ τὴν ἐλαφρὰν τῆς γῆς ἀροῦν, τὰ δὲ πρόβατα δις μὲν τίττειν
 25 καὶ τοῖς ἐρίοις τὴν σκέπην ἅμα καὶ τὴν εὐσχημοσύνην περιποιεῖν, τῷ δὲ γάλακτι καὶ τῷ τυρῷ τροφὰς παρέχεσθαι προσηρῆς ἅμα καὶ θαυσιλείς. τὸν δὲ κύνα πρὸς τε τὰς θήρας εἶναι χρησίμον καὶ πρὸς τὴν φυλάκην· διόπερ τὸν θεὸν τὸν παρ' αὐτοῖς καλούμενον Ἄνουβιν παρεισάγουσι κινὸς ἔχοντα κεφαλὴν, ἐμφαίνοντες ὅτι σωματοφύλαξ ἦν τῶν περὶ τὸν Ὅσιριν καὶ τὴν Ἴσιν. (3) ἔνιοι δὲ φασὶ τῆς Ἰσίδος προηγουμένους τοὺς κύνας καθ' ὃν καιρὸν
 30 ἐξῆτει τὸν Ὅσιριν τὰ τε θηρία καὶ τοὺς ἀπαντῶντας ἀπελγεῖν, ἔτι δ' ἐννοικῶς διακειμένους συζητεῖν ὠρομένους· διὸ καὶ τοῖς Ἰσείοις προπορεύεσθαι τοὺς κύνας κατὰ τὴν πομπήν, τῶν καταδειξάντων τοῦτο τὸ νόμιμον σημαίνοντων τὴν παλαιὰν τοῦ ζώου χάριν. (4) καὶ τὸν μὲν αἰλουρον πρὸς τε τὰς ἀσπίδας θανάσιμα δακνούσας εὐθετον ὑπάρχειν καὶ τὰλλα δάκετα τῶν ἐρπετῶν, τὸν δ' ἰχνεύμονα τῶν κροκοδείλων παρατηροῦντα τοὺς γόνους τὰ
 35 καταλειφθέντα τῶν ὧων συντρίβειν, καὶ ταῦτ' ἐπιμελῶς καὶ φιλοτίμως ἐνεργεῖν μηδὲν ὠφελομένον. τοῦτο δ' εἰ μὴ συνέβαινε γίνεσθαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν γεννωμένων θηρίων ἄβαντον ἂν γενέσθαι τὸν ποταμὸν. (5) ἀπόλλυσθαι δὲ καὶ τοὺς κροκοδείλους αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ προειρημένου ζώου παραδόξῳ καὶ παντελῶς ἀπιστομένῳ μεθόδῳ· τοὺς γὰρ ἰχνεύμονας

1 βύσσινα v βυσσίνη (C) D βύρση Vogel 3 ὑπὲρ οὗ D τὰ Hertlein τὸ ο
 4 μεῖζω C ἄξια D 7 ὑπ' αὐτῶν om. C 8 — 59, 18 verkürzt und vielfach anders
 Euseb. PE 2, 1, 33—44 8 τινὲς μὲν φασὶ Eus 10 ἀνομίας: ἀσεβείας Eus ἀλόγοις
 ζώοις Eus 13 αὐτῶν τῶν ζώων Eus 17 ἃ D Eus ὧν C καὶ — σαννίων
 om. Eus ἡγεμόνας ἐπὶ κεφαλῇ καὶ τοῦτο γνώρισμα τῆς ἀρχῆς ἔχων Eus 18 τά-
 ξεως C μέγα D 23 πρόφερεται D 24 δις μὲν om. Eus 25 ἅμα om. D
 26 ἅμα δὲ καὶ D τε om. D 29 ἴσιος D 31 τοῖς ἰσείοις C τῆς Ἰσίδος D
 33 τὰλλα τὰ D 35 καταληφθέντα ζ v 38 παραδόξῳ Jac -ως ο

- κυλιόμενους ἐν τῷ πηλῷ χασκόντων αὐτῶν καθ' ὃν ἂν χρόνον ἐπὶ τῆς χέρσου καθεδύωσιν εἰσπηδᾶν διὰ τοῦ στόματος εἰς μέσον τὸ σῶμα, ἔπειτα συντόμως τὴν κοιλίαν διαφαγόντας αὐτοὺς μὲν ἀκινδύνους ἐξέναι, τοὺς δὲ τοῦτο παθόντας νεκροὺς ποιεῖν παραχρῆμα. (6) τῶν δ' ὀρνέων τὴν μὲν Ἰβιν χρησίμην ὑπάρχειν πρὸς τε τοὺς ὄφεις καὶ τὰς ἀκρίδας καὶ τὰς κάμπας, τὸν δ' ἱέρακα πρὸς τοὺς σκορπίους καὶ κεράστας καὶ τὰ μικρὰ τῶν δακέτων θηρίων τὰ μάλιστα τοὺς ἀνθρώπους ἑπιτηδεύοντα καὶ ἀναιροῦντα. (7) ἐνιοὶ δὲ λέγουσι τιμᾶσθαι τὸ ζῶιον τοῦτο διὰ τὸ τοὺς μάντις οἰωνοῖς τοῖς ἱέραξι χρωμένους προλέγειν τὰ μέλλοντα τοῖς Αἰγυπτίοις. (8) τινὲς δὲ φασιν ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις ἱέρακα βιβλίον ἐνεγκεῖν εἰς Θήβας τοῖς ἱερεῦσι φοινικῷ ῥάμματι περιελημμένον, ἔχον γεγραμμένας τὰς τῶν θεῶν 10 θεραπείας τε καὶ τιμὰς· διὸ καὶ τοὺς ἱερογραμματεῖς φορεῖν φοινικεῖν ῥάμμα καὶ περὶ ἱέρακος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. (9) τὸν δ' ἀετὸν Θηβαῖοι τιμῶσι διὰ τὸ βασιλικὸν εἶναι δοκεῖν τοῦτο τὸ ζῶιον καὶ τοῦ Διὸς ἄξιον. (88) τὸν δὲ τράγον ἀπεθέωσαν, καθάπερ καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι τετιμῆσθαι λέγουσι τὸν Πρίαπον, διὰ τὸ γεννητικὸν μόριον· τὸ μὲν γὰρ ζῶιον εἶναι τοῦτο καταφερέστατον πρὸς τὰς συνουσίας, τὸ δὲ μόριον τοῦ σώματος 15 τὸ τῆς γενέσεως αἷτιον τιμᾶσθαι προσηκόντως, ὡς ἂν ὑπάρχον ἀρχέγονον τῆς τῶν ζῶων φύσεως. (2) καθόλου δὲ τὸ αἰδοῖον οὐκ Αἰγυπτίους μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων οὐκ ὀλίγους c. 22, καθιερωκέναι κατὰ τὰς τελετάς, ὡς αἷτιον τῆς τῶν ζῶων γενέσεως· τοὺς τε ἱερεῖς τοὺς παραλα- 6—7 βόντας τὰς πατρικὰς ἱεροσύνας κατ' Αἴγυπτον τοῦτωι τῷ θεῷ πρῶτον μνεῖσθαι. (3) καὶ τοὺς Πᾶνας δὲ καὶ τοὺς Σατύρους φασιν ἕνεκα τῆς αὐτῆς αἰτίας τιμᾶσθαι παρ' ἀνθρώποις· 20 διὸ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἀνατιθέναι τοὺς πλείστους ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐντεταμένους καὶ τῇ τοῦ τράγου φύσει παραπλησίως [τὸ γὰρ ζῶιον τοῦτο παραδεδοσθαι πρὸς τὰς συνουσίας εἶναι ἐνεργέστατον]· ἐκείνους οὖν διὰ ταύτης τῆς ἐμφάσεως χάριν ἀποδιδοῖναι περὶ τῆς πολυτελείας τῆς ἐαυτῶν. (4) τοὺς δὲ ταύρους τοὺς ἱεροὺς, λέγουσιν δὲ τὸν τε Ἄπιον c. 21, 9; τὸν Μνεῦν, τιμᾶσθαι παραπλησίως τοῖς θεοῖς, Ὅσιριδος καταδείξαντος, ἅμα μὲν διὰ τὴν 85, 4—5 τῆς γεωργίας χρεῖαν, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ τῶν εὐρόντων τοὺς καρποὺς τὴν δόξαν ταῖς τούτων ἐργασίαις παραδόσιμον γεγενῆσθαι τοῖς μεταγενεστέροις εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα. τοὺς δὲ πυρρὸς βοῦς συγχωρηθῆναι θύειν διὰ τὸ δοκεῖν τοιοῦτον τῷ χρώματι γεγενῆσθαι Τυφῶνα τὸν ἐπιβουλεύσαντα μὲν Ὅσιριδι, τυχόντα δὲ τιμωρίας ὑπὸ τῆς Ἰσιδος διὰ τὸν τάνδρος c. 21, 1 φόνον. (5) καὶ τῶν ἀνθρώπων δὲ τοὺς ὁμοχρωμάτους τῷ Τυφῶνι τὸ παλαιὸν ὑπὸ τῶν 30 βασιλέων φασὶ θύεσθαι πρὸς τῷ τάφῳ τῷ Ὅσιριδος· τῶν μὲν οὖν Αἰγυπτίων ὀλίγους τινὰς εὐρίσκεισθαι πυρρῶς, τῶν δὲ ξένων τοὺς πλείους· διὸ καὶ περὶ τῆς Βουσίριδος ἑξοκτονίας c. 67, παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐνισχύσαι τὸν μῦθον, οὗ τοῦ βασιλέως ὀνομαζομένου Βουσίριδος, 10—11 ἀλλὰ τοῦ Ὅσιριδος τάφου ταύτην ἔχοντος τὴν προσηγορίαν κατὰ τὴν τῶν ἐγχωρίων διά- λεκτον. (6) τοὺς δὲ λύκους τιμᾶσθαι λέγουσι διὰ τὴν πρὸς τοὺς κύνas τῆς φύσεως 35 ὁμοιότητα· βραχὺ γὰρ διαλλάττοντας αὐτοὺς ταῖς φύσεσιν ταῖς ἐπιμυξίαις ζωογονεῖν ἐξ ἀλλήλων. (6a) φέρουσι δ' Αἰγύπτιοι καὶ ἄλλην αἰτίαν τῆς τοῦ ζῶιου τούτου τιμῆς μυθι- κωτέραν· τὸ γὰρ παλαιὸν φασὶ τῆς Ἰσιδος μετὰ τοῦ παιδὸς Ὡρον μελλούσης διαγωνί- ζεσθαι πρὸς Τυφῶνα παραγενέσθαι βοηθὸν ἐξ Ἄιδου τὸν Ὅσιριν τῷ τέκνῳ καὶ τῇ γυναικὶ, λύκῳ τὴν ὄψιν ὁμοιωθέντα· ἀναιρεθέντος οὖν τοῦ Τυφῶνος τοὺς κρατήσαντας 40 καταδείξει τιμὰν τὸ ζῶιον οὗ τῆς ὄψεως ἐπιφανέσεως τὸ νικᾶν ἐπηκολούθησεν. (7) ἐνιοὶ

3 ἀκινδύνους C -νος D 5 κεράστας D Eus τοὺς κεράστας C 6 ἐπιτηδεύοντα καὶ om. C 9 περιελημμένον D περιεδεμένον C 10 διὸ D διόπερ C 13 Πρίαπον Eus (s. Radermacher Glotta 25, 199, 3) 18 τὰς πατρικὰς D Eus τὰς om. C πρῶτον om. Eus 21—22 [ ] Jac τὸ — ἐνεργέστατον (-ότατον Eus) ο Eus 22 ἐκείνους C -οις D om. Eus 23 τοὺς ἱερούς C Eus τοὺς om. D 26 ἐργασίαις (vgl. 21, 11) D εὐεργεσίαις C 36 δὲ καὶ ἄλλην αἰ. Αἰγ. C

δὲ λέγουσι, τῶν Αἰθιοπῶν στρατευσάντων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἀθροισθείσας παμπληθεῖς ἀγέλας
 λύκων ἐκδιῶσαι τοὺς ἐπελθόντας ἐκ τῆς χώρας ὑπὲρ πόλιν τὴν ὀνομαζομένην 'Ἐλεφαντίνην'
 διὸ καὶ τὸν τε νομὸν ἐκέκονον Λυκοπολίτην ὀνομασθῆναι, καὶ τὰ ζῶια τὰ προειρημένα τυχεῖν
 5 τῆς τιμῆς. (89) λείπεται δ' ἡμῖν εἰπεῖν περὶ τῆς τῶν κροκοδείλων ἀποθεώσεως, ὑπὲρ ἧς
 οἱ πλείστοι διαποροῦσι πῶς τῶν θηρίων τούτων σαρκοφαγούντων τοὺς ἀνθρώπους ἐνομο-
 θετήσῃ τιμᾷ ἴσα θεοῖς τοὺς τὰ δεινότερα διατιθέντας. (2) φασὶν οὖν τῆς χώρας τὴν ὀχυρό-
 τητά παρέχεσθαι μὴ μόνον τὸν ποταμόν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἄλλους τοὺς ἐν αὐτῷ κροκοδεί-
 λους· διὸ καὶ τοὺς ληιστὰς τοὺς τε ἀπὸ τῆς 'Αραβίας καὶ Λιβύης μὴ τολμᾶν διανήχεσθαι
 τὸν Νεῖλον, φοβούμενους τὸ πλῆθος τῶν θηρίων· τοῦτο δ' οὐκ ἂν ποτε γενέσθαι πολε-
 10 μουμένων τῶν ζῴων καὶ διὰ τῶν σαγηνευόντων ἄρδην ἀνααιρεθέντων. (3) ἔστι δὲ καὶ ἄλλος
 λόγος ἱστορούμενος περὶ τῶν θηρίων τούτων. φασὶ γάρ τινες τῶν ἀρχαίων τινὰ βασιλέων, τὸν
 προσαναγορεύμενον Μηνᾶν(?), διωκόμενον ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν κατασφηνεῖν εἰς τὴν Μοίριδος
 καλουμένην λίμνην, ἔπειθ' ὑπὸ κροκοδείλου παραδόξως ἀναληφθέντα εἰς τὸ πέραν ἀπενε-
 χθῆναι. τῆς δὲ σωτηρίας χάριν ἀποδιδόναι βουλόμενον τῷ ζῳίῳ πόλιν κτίσαι πλησίον,
 15 ὀνομάσαντα Κροκοδείλων· καταδείξαι δὲ καὶ τοῖς ἐγγχωρίοις ὡς θεοὺς τιμᾶν ταῦτα ζῶια,
 καὶ τὴν λίμνην αὐτοῖς εἰς τροφὴν ἀναθεῖναι. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν τάφον ἑαυτοῦ κατασκευάσαι
 πυραμίδα τετράπλευρον ἐπιστήσαντα, καὶ τὸν θαυμαζόμενον παρὰ πολλοῖς λαβύρινθον
 οἰκοδομήσαι. (4) παραπλήσια δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων λέγουσιν [ὑπὲρ ὧν τὰ καθ'
 ἕκαστον μακρὸν ἂν εἴη γράφειν]. (4b) ὅτι γὰρ τῆς ὀφελείας ἔνεκα τῆς εἰς τὸν βίον οὕτως
 20 ἑαυτοὺς εἰθίκασι, φανερόν εἶναι φασιν(?) ἐκ τοῦ πολλὰ τῶν ἐδωδύμων παρ' αὐτοῖς ἐνίοις μὴ
 προσφέρεισθαι. τινὰς μὲν γὰρ φακῶν, τινὰς δὲ κυάμων, ἐνίοις δὲ τυρῶν ἢ κρομμύων ἢ
 τινων ἄλλων βρωμάτων τὸ παρὰ πᾶν μὴ γένεσθαι, πολλῶν ὑπαρχόντων κατὰ τὴν Αἴγυπτον,
 ὅλην ποιούντας διότι διαδαιτῶν ἐστὶν ἑαυτοὺς τῶν χρησίμων ἀπέχεσθαι, καὶ διότι πάντων
 πάντα ἐσθιόντων οὐδὲν ἂν ἐξήρκεσε τῶν ἀναλισκομένων. [[89, 5—90, 2a zwei weitere
 25 erklärungen von entstehung und zweck des tierdienstes]]. (90, 2b) καθόλου δὲ
 φασὶ τοὺς Αἰγυπτίους ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους εὐχαρίστως διακεῖσθαι πρὸς πᾶν τὸ εὐεργε-
 τοῦν, νομίζοντας μεγίστην ἐπικουρίαν εἶναι τῷ βίῳ τὴν ἀμοιβὴν τῆς πρὸς τοὺς εὐεργέτας
 χάριτος· ὅλην γὰρ εἶναι διότι πάντες πρὸς εὐεργεσίαν δρμήσουσι τούτων μάλιστα παρ' οἷς
 ἂν ὀρώσι κάλλιστα θησανυρίσσομενας τὰς χάριτας. (3) διὰ δὲ τὰς αὐτὰς αἰτίας δοκοῦσιν (Königs-
 30 Αἰγύπτιοι τοὺς ἑαυτῶν βασιλεῖς προσκυνεῖν τε καὶ τιμᾶν ὡς πρὸς ἀλήθειαν ὄντας θεοὺς, kult)
 ἅμα μὲν οὐκ ἄνευ δαιμονίων τινὸς προνοίας νομίζοντες αὐτοὺς τετευχέναι τῆς τῶν ὅλων
 ἐξουσίας, ἅμα δὲ τοὺς βουλομένους τε καὶ δυναμένους τὰ μέγιστ' εὐεργετεῖν ἡγούμενοι
 θείας μετέχειν φύσεως.

(4) περὶ μὲν οὖν τῶν ἀφιερωμένων ζῴων εἰ καὶ πεπλεονάκαμεν, ἀλλ' οὖν γε τὰ μάλιστα
 35 θαυμαζόμενα τῶν παρ' Αἰγυπτίους νόμιμα διενκρίνηκαμεν.

(91) οὐχ ἥκιστα δ' ἂν τις πυνθόμενος τὰ περὶ τοὺς τετελευτηκότας νόμιμα τῶν Αἰγυπτίων Grabsit-
 θαυμάσαι τὴν ἰδιότητα τῶν ἔθων. ὅταν γὰρ τις ἀποθάνῃ παρ' αὐτοῖς, οἱ μὲν συγγενεῖς καὶ
 φίλοι πάντες καταπλαττόμενοι πηλῷ τὰς κεφαλὰς, περιέρχονται τὴν πόλιν θρηνοῦντες, ἕως ἂν
 40 ταφῆς τύχηι τὸ σῶμα· οὐ μὴν οὔτε λουτρῶν οὔτε οἶνον οὔτε τῆς ἄλλης τροφῆς ἀξιολόγου
 μεταλαμβάνουσιν, οὔτε ἐσθιῆς λαμπρὰς περιβάλλονται. (2) τῶν δὲ ταφῶν τρεῖς υπά-
 ρχουσι τάξεις, ἥ τε πολυτελεστάτη καὶ μέση καὶ ταπεινотάτη. κατὰ μὲν οὖν τὴν πρώτην
 ἀναλίσκεσθαι φασιν ἀργυρίον τάλαντον, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν μνᾶς εἴκοσι, κατὰ δὲ τὴν

2 ὑπὲρ τὴν πόλιν D 8 [τε] Wesseling 12 μηνᾶν: μινὰ D name verdorben ? s.
 c. 52, 4; 61, 2 μύριδος D 15 κροκόδειλον C 20 φασιν: πᾶσιν D v 23 ἑαυ-
 τοὺς D αὐτοὺς C 24 ἐξαρχέσαι D 29 θησανυρίζομενας C 38 καταπλαττόμενοι
 D καταπασάμενοι C vgl. c. 72, 2

- ἐσχάτην παντελῶς ὀλίγον τι δαπάνημα γίνεσθαι λέγουσιν. (3) οἱ μὲν οὖν τὰ σώματα
 θεραπεύοντες εἰσι τεχνῖται, τὴν ἐπιστήμην ταύτην ἐκ γένους παρεληφότες· οὗτοι δὲ γραφὴν
 ἐκάστου τῶν εἰς τὰς τάφας δαπανωμένων τοῖς οἰκείοις τῶν τελευτησάντων προσενέγκαντες
 ἐπερωτῶσι τίνα τρόπον βούλονται τὴν θεραπείαν γενέσθαι τοῦ σώματος. (4) διομολογησά-
 5 μνοι δὲ περὶ πάντων καὶ τὸν νεκρὸν παραλαμβάνοντες, τοὺς τεταγμένους ἐπὶ τὴν κατεθισ-
 μένην ἐπιμέλειαν τὸ σῶμα παραδιδόασιν. καὶ πρῶτος μὲν ὁ γραμματεὺς λεγόμενος τεθέντος
 χαμαὶ τοῦ σώματος ἐπὶ τὴν λαγόναν περιγράφει τὴν εὐώνυμον ὅσον δεῖ διατεμεῖν· ἔπειτα δ' ὁ
 λεγόμενος παρασχίστης λίθον ἔχων Αἰθιοπικὸν καὶ διατεμὼν ὥς ὁ νόμος κελεύει τὴν σάρκα
 παραχρῆμα φεύγει δρόμῳ, διωκόντων τῶν συμπαρόντων καὶ λίθοις βαλλόντων, ἔτι δὲ
 10 καταρωμένων καὶ καθαπερεὶ τὸ μῦθος εἰς ἐκείνον τρεπόντων· ὑπολαμβάνουσι γὰρ μισητὸν εἶναι
 καὶ τιμωρίας ἄξιον πάντα τὸν ὁμωφύλῳ σώματι βίαν προσφέροντα καὶ τραύματα ποιοῦντα
 καὶ καθόλου τι κακὸν ἀπεργαζόμενον. (5) οἱ ταριχεύονται δὲ καλούμενοι πάσης μὲν τιμῆς
 καὶ πολυωρίας ἀξιοῦνται, τοῖς τε ἱερεῦσι συνόντες καὶ τὰς εἰς ἱερὸν εἰσόδους ἀκωλύτως ὥς
 15 αὐτὸν εἰς καθίσει τὴν χεῖρα διὰ τῆς τοῦ νεκροῦ τομῆς εἰς τὸν θώρακα καὶ πάντα ἐξαιρεῖ
 χωρὶς νεφρῶν καὶ καρδιάς, ἕτερος δὲ καθαίρει τῶν ἐγκοιλίων ἕκαστον, κλύζων οἶνον φοινι-
 κείῳ καὶ θυμιάμασι. (6) καθόλου δὲ πᾶν τὸ σῶμα τὸ μὲν πρῶτον κεδρίαι καὶ τισιν
 ἄλλοις ἐπιμελείας ἀξιοῦσιν ἐφ' ἡμέρας πλείους τῶν τριάκοντα, ἔπειτα σμύρνην καὶ κιν-
 μῳμῳ καὶ τοῖς δυναμένοις μὴ μόνον πολυχρόνιον τήρησιν ἀλλὰ καὶ τὴν εὐωδίαν παρέχεσθαι.
 20 θεραπεύσαντες δὲ παραδιδόασιν τοῖς συγγενέσι τοῦ τετελευτηκότος οὕτως ἕκαστον τῶν τοῦ
 σώματος μελῶν ἀκέραιον τετηρημένον ὥστε καὶ τὰς ἐπὶ τοῖς βλεφάροις καὶ ταῖς ὀφρῦσι
 τρίχας διαμένειν καὶ τὴν ὅλην πρόσοψιν τοῦ σώματος ἀπαράλλακτον εἶναι καὶ τὸν τῆς
 μορφῆς τύπον γνωρίζεσθαι· (7) διὸ καὶ πολλοὶ τῶν Αἰγυπτίων ἐν οἰκίμασι πολυτελέσι φυλάτ-
 25 τοντες τὰ σώματα τῶν προγόνων, κατ' ὅσιν ὁρῶσι τοὺς γενεαῖς πολλαῖς τῆς ἐαυτῶν γενέσεως
 προτετελευτηκότας, ὥστε ἕκαστον τὰς μεγέθη καὶ τὰς περιουχὰς τῶν σωμάτων, ἔτι δὲ
 τοὺς τῆς ὄψεως χαρακτῆρας ὁρῶμένους παρὰδοξον ψυχαγωγίαν παρέχεσθαι καθάπερ
 συμβεβιωκότας τοῖς θεωρουμένοις. (92) τοῦ δὲ μέλλοντος θάπτεσθαι σώματος οἱ
 συγγενεῖς(?) προλέγουσι τὴν ἡμέραν τῆς ταφῆς τοῖς τε δικασταῖς καὶ τοῖς συγγενέσιν,
 30 ἔτι δὲ φίλοις τοῦ τετελευτηκότος, καὶ διαβεβαιοῦνται [λέγοντες] ὅτι διαβαίνειν μέλλει
 τὴν λίμνην, λέγοντες τὸννομα τοῦ μετηλλαχότος. (2) ἔπειτα παραγενομένων δικαστῶν c. 96,
 7a—8
 δνσι πλειόνων τῶν τετταράκοντα, καὶ καθισάντων ἐπὶ τιнос ἡμικυκλίου κατεσκευασμένου
 πέραν τῆς λίμνης, ἥ μὲν βᾶρις καθέλκεται, κατεσκευασμένη πρότερον ὑπὸ τῶν ταύτην
 ἐχόντων τὴν ἐπιμέλειαν, ἐφέστηκε δὲ ταύτῃ ὁ πορθμεύς, δν Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν ἰδίαν
 διάλεκτον ὀνομάζουσι χάρωνα. (3) διὸ καὶ φασιν Ὁρφέα τὸν παλαιὸν εἰς Αἰγύπτῳ παρα-
 35 βαλόντα καὶ θεασάμενον τοῦτο τὸ νόμιμον, μυθοποιῆσαι τὰ καθ' Ἄϊδην, τὰ μὲν μυησά-
 μενον, τὰ δ' αὐτὸν ἰδίαι πλασάμενον [ὑπὲρ οὗ τὰ κατὰ μέρος μικρὸν ὕστερον ἀναγράφομεν
 (96, 4—6)]. (4) οὐ μὴν ἀλλὰ τῆς βάρους εἰς τὴν λίμνην καθελκυσθεῖσης πρὶν ἢ τὴν

7 τεμεῖν· ἔπειθ' ὁ C 8 ὥς ὁ D ὅσα C 9 λίθους C 11 [καὶ τιμωρίας (μῦθος
 C) ἄξιον] v 12 καὶ καθόλου — ἀπεργ. 'hic sensu carent' Vogel 14 καθαροὶ D
 ἱεροὶ C 15 ἐξαιρεῖ Ddf — αἰρεῖ ο 16 ἐγκλύζων C 19 πολυχρόνιον τήρησιν
 Wesseling πολυχρόνιον τηρήσειν D πολὺν χρόνον τηρεῖν C 20 δὲ om. C 27 θεωρου-
 μένοις: θεωμένοις Ddf 28 συγγενεῖς: 91, 6; οἰκείοι 91, 3 29 [λέγοντες] v 30 τοῦ
 τετελευτηκότος C 31 δνσι om. C πλειόνων Ddf πλείω ο 33 πορθμεύς D
 πρωρεύς C 35 μυθοποιῆσαι (s. 4, 35, 4) C μυθολογῆσαι D (vgl. 96, 4; 97, 1)
 Ἄϊδην: ἄδην D ἄ(ι)δον C 36 περὶ οὗ C 37—61, 1 οὐ μὴν — τίθεσθαι: missver-
 ständnis Diodors? die richter sitzen πέραν τῆς λίμνης (92, 2)

λάρνακα τὴν τὸν νεκρὸν ἔχουσιν εἰς αὐτὴν τίθεσθαι, τῷ βουλομένῳ κατηγορεῖν ὁ νόμος ἔξουσιν αὐτοῖς. ἐὰν μὲν οὖν τις παρελθὼν ἐγκαλέσῃ καὶ δείξῃ βεβιωκότα κακῶς, οἱ μὲν κριταὶ τὰς γνώμας πᾶσιν ἀποφαίνονται, τὸ δὲ σῶμα εἰργεται τῆς εἰδικμένης ταφῆς· ἐὰν δ' ὁ ἐγκαλέσας δόξῃ μὴ δικαίως κατηγορεῖν, μεγάλους περιπίπτει προστίμους. (5) ὅταν δὲ μηδεὶς ὑπακούσῃ κατήγορος ἢ παρελθὼν γνωσθῇ συκοφάντης ὑπάρχειν, οἱ μὲν συγγενεῖς ἀποθέμενοι τὸ πένθος ἐγκωμιάζουσι τὸν τετελευτηκότα· καὶ περὶ μὲν τοῦ γένους οὐδὲν λέγουσιν, ὥσπερ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν, ὑπολαμβάνοντες ἅπαντας ὁμοίως εὐγενεῖς εἶναι τοὺς κατ' Αἴγυπτον, τὴν δ' ἐκ παιδὸς ἀγωγὴν καὶ παιδείαν διελθόντες, πάλιν ἀνδρὸς γεγονότος τὴν εὐσέβειαν καὶ δικαιοσύνην, ἔτι δὲ τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς αὐτοῦ διεξέρχονται, καὶ παρακαλοῦσι τοὺς κάτω θεοὺς δεῦξασθαι σύννοικον τοῖς εὐσεβεῖσι· τὸ δὲ πλῆθος ἐπευφημεῖ καὶ συναποσεμνύνει τὴν δόξαν τοῦ τετελευτηκότος ὡς τὸν αἰῶνα διατρίβειν μέλλοντος καθ' Αἶδον μετὰ τῶν εὐσεβῶν. (6) τὸ δὲ σῶμα τίθεσιν οἱ μὲν ἰδίους ἔχοντες τάφους ἐν ταῖς ἀποδοδειγμέναις θήκαις, οἷς δ' οὐχ ὑπάρχουσιν τάφους κτήσεις καινὸν (?) οἶκον ποιοῦσι κατὰ τὴν ἰδίαν οἰκίαν, καὶ πρὸς τὸν ἄσφαλέστατον τῶν τοίχων ὀρθὴν ἰστάσι τὴν λάρνακα. καὶ τοὺς κωλυμένους δὲ διὰ τὰς κατηγορίας ἢ πρὸς δάνειον ὑποθήκας θάπτεσθαι τίθεσιν κατὰ τὴν ἰδίαν οἰκίαν· οὗς ὕστερον ἐνίοτε παίδων παῖδες εὐπορήσαντες καὶ τῶν τε συμβολαίων καὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσαντες μεγαλοπρεποῦς ταφῆς ἀξιοῦσι. (93) σεμνότατον δὲ διείληπται παρ' Αἰγυπτίους τὸ τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς προγόνους φανῆναι περιττότερον τετιμηκότας εἰς τὴν αἰώνιον οἰκῆσιν μεταστάτας. νόμιμον δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς καὶ τὸ δίδοναι τὰ σώματα τῶν τετελευτηκότων γονέων εἰς ὑποθήκην δανείων· τοῖς δὲ μὴ λυσαμένοις δνειδῶς τε τὸ μέγιστον ἀκολουθεῖ καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν στέρησις ταφῆς. (2) θαυμάσαι δ' ἂν τις προσηκόντως τοὺς ταῦτα διηγκρημένους διατάξαντας, ὅτι τὴν ἐπιείκειαν καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν ἡθῶν οὐκ ἐκ τῆς τῶν ζώντων ὁμιλίας μόνον ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν τετελευτηκότων ταφῆς καὶ θεραπείας ἐφ' ὅσον ἦν ἐνδεχόμενον τοῖς ἀνθρώποις ἐνοικεῖον ἐφιλοτιμήθησαν. (3) οἱ μὲν γὰρ Ἑλλήνες μύθοις πεπλασμένοις καὶ φήμαις διαβεβλημένοι τὴν περὶ τούτων πίστιν παρέδωκαν, τὴν τε τῶν εὐσεβῶν τιμὴν καὶ τὴν τῶν πονηρῶν τιμωρίαν· τοιγαροῦν οὐχ ὅλον ἰσχυῖσαι δύναται ταῦτα προτρέφασθαι τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὸν ἀριστον βίον, ἀλλὰ τούναντιον ὑπὸ τῶν φαύλων χλευαζόμενα πολλὰς καταφρονήσεως τυγχάνουσι· (4) παρὰ δὲ τοῖς Αἰγυπτίοις οὐ μωδῶδους ἀλλ' ὁρατῆς τοῖς μὲν πονηροῖς τῆς κολάσεως, τοῖς δ' ἀγαθοῖς τῆς τιμῆς οὖσης, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀμφότεροι τῶν ἑαυτοῖς προσηκόντων ὑπομιμνήσκονται, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου ἡ μεγίστη καὶ συμφορωτάτη διόρθωσις γίνεται τῶν ἡθῶν. κρατίστους δ' οἶμαι τῶν νόμων ἡγητέον οὐκ ἐξ ὧν εὐπορωτάτους ἀλλ' ἐξ ὧν ἐπιεικεστάτους τοῖς ἡθεσι καὶ πολιτικωτάτους συμβήσεται γενέσθαι τοὺς ἀνθρώπους.

35 [94—95 die sechs gesetzgeber der Aegypter von (Menas)-Mneues bis Dareios].

(96) [τούτων δ' ἡμῖν διηγκρημένων ἡγήεον] ὅσοι τῶν παρ' Ἑλλήσι δεδοσμένων Ἑλλήνων ἐπὶ συνέσει καὶ παιδείᾳ παρέβαλον εἰς Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις, ἵνα τῶν ἐνταῦθα ἐν Αἰγυπτοὶ καὶ παιδείας μετὰσχουσιν. (2) οἱ γὰρ ἱερεῖς τῶν Αἰγυπτίων ἱστοροῦσιν ἐκ τῶν ten

1 αὐτὴν: ταύτην D 3 κριταὶ γνώμας ἀποφ. C 4 ὁ om. D κατηγορεῖν: ἐγκαλεῖν C ὑποπίπτει C 11 ἀποσεμνύνει D 13 κτίσεις C 14 καινόν: κοινόν F κενόν Vogel ἀσφαλέστατον: ἐπιφανέστατον Rei 16 δανείων C ὑποθήκας v-ης CD 18 σεμνότατα C 22 καθηκόντως C 22—23 ὅτι τοὺς ταῦτα διατάξαντας τὴν D 26 καὶ ποιηταῖς διαβεβλημένοις C παραδεδωκαν D 27 ἰσχυῖσαι δύναται: ἰσχυσε Rei 29 χλευαζόμενοι C πολλῆς om. C 32 ἡ om. C οἶμαι D εἶναι C 36 — 62, 19 Euseb. PE 10, 8, 1—5 38 παιδείας C Eus τῆς π. D

- ἀναγραφῶν τῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις παραβαλεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ παλαιὸν Ὅρφέα τε c. 92, 3
καὶ Μουσαῖον καὶ Μελάμποδα καὶ Δαίδαλον, πρὸς δὲ τούτοις Ὅμηρον τε τὸν ποιητὴν c. 61, 3
καὶ Λυκοῦργον τὸν Σπρᾶτιάτην, ἔτι δὲ Σόλωνα τὸν Ἀθηναῖον καὶ Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον c. 77, 5
ἔλθειν δὲ καὶ Πυθαγόραν τὸν Σάμιον καὶ τὸν μαθηματικὸν Εὐδόξον, ἔτι δὲ Δημόκριτον 79, 5
- 5 τὸν Ἀβδηρίτην καὶ Οἰνοπίδην τὸν Χίον. (3) πάντων δὲ τούτων σημεῖα δεικνύουσι τῶν
μὲν εἰκόνας, τῶν δὲ τόπων ἢ κατασκευασμάτων ὁμωνύμους προσηγορίας· ἕκ τε τῆς ἐκάστου
ζηλωθείσης παιδείας ἀποδείξεις φέρουσι, συνιστάντες ἐξ Αἰγυπτίου μετενηνοχέαι πάντα
δι' ὧν παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐθαυμάσθησαν. (4) Ὅρφέα (F 293 Kern) μὲν γὰρ τῶν μυστι-
κῶν τελετῶν τὰ πλείστα καὶ τὰ περὶ τὴν ἑαυτοῦ πλάνην ὀργαζόμενα καὶ τὴν τῶν ἐν Ἄιδου
10 μυθοποιῶν ἀπενέγκασθαι. (5) τὴν μὲν γὰρ Ὅσιρίδος τελετὴν τῇ Διονύσου τὴν αὐτὴν
εἶναι, τὴν δὲ τῆς Ἰσιδος τῇ τῆς Δήμητρος ὁμοιοτάτην ὑπάρχειν, τῶν ὀνομάτων μόνων
ἐνηλλαγμένων· τὰς δὲ τῶν ἀσεβῶν ἐν Ἄιδου τιμωρίας καὶ τοὺς τῶν εὐσεβῶν λειμῶνας
καὶ τὰς παρὰ τοῖς πολλοῖς εἰδωλοποιίας ἀναπεπλάσμενας παρειαγαγεῖν μιμησάμενον
15 κατὰ τὸ παλαιὸν νόμιμον παρ' Αἰγυπτίους ἀναγαρόντα τοῦ Ἄπιδος τὸ σῶμα μέχρι τινὸς
παραδιδόναι τῷ περικειμένῳ τὴν τοῦ Κερβέρον προτομήν. (6a) τοῦ δ' Ὅρφέως τούτο
καταδείξαντος παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν τὸν Ὅμηρον ἀκολούθως τούτῳ θεῖναι κατὰ τὴν ποίησιν
(ω 1) «Ἐρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο / ἀνδρῶν ἡρώων, ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ
χερσίν»· εἰτα πάλιν ὑποβάντα λέγειν (ω 10) «πάρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα
20 πέτρην / ἥδ' ἐπαρ' Ἥελίου πύλας καὶ δῆμον Ὀνειρῶν / ἦσαν αἶψα δ' ἴκοντο κατ' Ἀσφο-
δελὸν λειμῶνα, / ἔνθα τε ναίονσι ψυχαί, εἰδῶλα καμόντων». (7) Ὠκεανὸν μὲν οὖν καλεῖν
τὸν ποταμὸν διὰ τὸ τοὺς Αἰγυπτίους κατὰ τὴν ἰδίαν διάλεκτον Ὠκεανὸν λέγειν τὸν Νεῖ- c. 12, 6
λον, Ἥλιον δὲ πύλας τὴν πόλιν τὴν τῶν Ἡλιοπολιτῶν, λειμῶνα δὲ νομίζειν τὴν μυθολογου-
μένην οἰκίαν τῶν μετηλλαχόντων, τὸν παρὰ τὴν λίμνην τόπον τὴν καλουμένην μὲν Ἀχερου-
σίαν, πλησίον δὲ οὖσαν τῆς Μέρφωος, ὅντων περὶ αὐτὴν λειμῶνων καλλίστων ἔλους καὶ
25 λωτοῦ καὶ καλάμου. (7a) ἀκολούθως δ' εἰρησθαι καὶ τὸ κατοικεῖν τοὺς τελευτήσαντας
ἐν τούτοις τοῖς τόποις διὰ τὸ τὰς τῶν Αἰγυπτίων ταφὰς τὰς πλείστας καὶ μεγίστας ἐνταῦθα
γίνεσθαι, διαπορθευομένων μὲν τῶν νεκρῶν διὰ τε τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Ἀχερουσίας c. 92,
λίμνης, τιθεμένων δὲ τῶν σωμάτων εἰς τὰς ἐνταῦθα κειμένας θήκας. (8) συμφωνεῖν 1—3
30 δὲ καὶ ἄλλα τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν καθ' Ἄιδου μυθολογούμενα τοῖς ἔτι νῦν γινόμενοις
κατ' Αἰγυπτίους· τὸ μὲν γὰρ διακομίζον τὰ σώματα πλοῖον βᾶριν καλεῖσθαι, τὸ δ' ἐπίβα-
θρον [νόμισμα τὸν ὀβολόν] τῷ πορθεῖ δίδοσθαι, καλουμένην κατὰ τὴν ἐγχώριον διά- c. 92, 2
λεκτον χάριν. (9) εἶναι δὲ λέγουσι πλησίον τῶν τόπων τούτων καὶ Σκοτίας· Ἐκάτης
ἑρὸν καὶ πύλας Κωκντοῦ καὶ Λήτης, διελημμένης χαλκοῖς ὀχεύειν· ὑπάρχειν δὲ καὶ ἄλλας
35 πύλας Ἀλθητίας, καὶ πλησίον τούτων εἰδῶλον ἀέφαλον ἐσάναι Δίκης. (97) πολλὰ
δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν μεμνησθημένων διαμένειν παρ' Αἰγυπτίους, διατηρουμένης ἔτι
τῆς προσηγορίας καὶ τῆς ἐν τῷ πράττειν ἐναργείας. (2) ἐν μὲν γὰρ Ἀκανθῶν πόλει
πέραν τοῦ Νείλου κατὰ τὴν Λιβύην ἀπὸ σταδίων ἑκατὸν καὶ εἰκοσι τῆς Μέρφωος πίθον
εἶναι τετρημένον, εἰς ὃν τῶν ἱερέων ἐξήκοντα καὶ τριακοσίους καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔδωκε

1 ἑαυτοὺς D Eus αὐτοὺς C τὸ παλαιὸν om. C 6 ὁμωνύμους C Eus -ων D
7 μετενηνοχέαι C Eus -ηγήχαι D 10 τῇ C Eus καὶ τὴν D 11 μόνον C
12 δέ: καὶ C 14 γινόμενα om. C 15 τοῦ ἄπιδος τὸ σῶμα C Eus τὸ τ. Ἀ. σ. D
18 ἡρώων C Eus μνηστήρων D Hom 19 προβάντα C παρ δ' ἴσαν C Hom παραδε-
σπεισαν D 23 τὴν τῶν D τῶν C δὲ νομίζειν: δ' ὀνομάζειν Eichstaedt καὶ τὴν
μυθ. C 25 ἔλους D ἔλῶν C 32 [ ] Schaefer 36 τῶν ἄλλων D ἄλλα C με-
μνησθημένων C (vgl. zu p. 60, 35) τηρουμένης C 37 ἐναργείας Rei ἐνεργ-

- φέρειν εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ Νείλου. (3) τὴν δὲ περὶ τὸν Ὀ<κ>νον μυθοποιῶν δεικνύσθαι πλησίον κατὰ τινα πανήγυριν συντελουμένην, πλέκοντος μὲν ἐνὸς ἀνδρὸς ἀρχὴν σχοινίου μακρὰν, πολλῶν δ' ἐκ τῶν ὀπίσω λυόντων τὸ πλεκόμενον. (4) Μελάμποδα δὲ φασι μετενεγκεῖν ἐξ Αἰγύπτου τὰ Διόνυσω νομιζόμενα τελεῖσθαι παρὰ τοῖς Ἑλλήσι καὶ τὰ περὶ
- 5 Κρόνον μυθολογούμενα καὶ τὰ περὶ τῆς Τιτανομαχίας καὶ τὸ σύνολον τὴν περὶ τὰ πάθη τῶν θεῶν ἱστορίαν. (5) τὸν δὲ Δαίδαλον λέγουσιν ἀπομυθήσασθαι τὴν τοῦ λαβρυθίνου c. 61, 3 πλοκήν τοῦ διαμενόντος μὲν μέχρι τοῦ νῦν καιροῦ, οἰκοδομηθέντος δέ, ὃς μὲν τινὲς φασιν, ὑπὸ Μένδητος, ὥς δ' ἔνιοι λέγουσιν, ὑπὸ Μάρου τοῦ βασιλέως, πολλοῖς ἔτεσι πρότερον τῆς Μίνω βασιλείας. (6) τὸν τε ἑυθμόν τῶν ἀρχαίων κατ' Αἴγυπτον ἀνδριάντων τὸν αὐτὸν
- 10 εἶναι τοῖς ὑπὸ Δαυδάλου κατασκευασθεῖσι παρὰ τοῖς Ἑλλήσι. τὸ δὲ κάλλιστον πρότυλον ἐν Μέμφει τοῦ Ἡφαίστου Δαίδαλον ἀρχιτεκτονῆσαι, καὶ θανυμασθέντα τυχεῖν εἰκότος ξυλίνης κατὰ τὸ προειρημένον ἱερὸν ταῖς ἰδίαις χειρὶ δεδημιουργημένης, πέρας δὲ διὰ τὴν εὐφύαν ἀξιωθέντα μεγάλης δόξης, καὶ πολλὰ προσεξευρόντα τυχεῖν ἰσοθέων τιμῶν κατὰ γὰρ μίαν τὴν πρὸς τῇ Μέμφει νήσῳ ἔτι καὶ νῦν ἱερὸν εἶναι Δαυδάλου τιμώμενον ὑπὸ τῶν
- 15 ἐγχωρίων. (7) τῆς δ' Ὀμήρου παρουσίας ἄλλα τε σημεία φέρουσι καὶ μάλιστα τὴν τῆς Ἑλένης γενομένην παρὰ Μενελάῳ Τηλεμάχου φαρμακείαν καὶ λήθην τῶν συμβεβηκότων κακῶν. τὸ γὰρ νηπενθὲς φάρμακον, ὃ λαβεῖν φησιν ὁ ποιητής (δ 228) ἐκ τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν παρὰ τῆς Πολυδάμνης τῆς Ὦνος γυναικός, ἀκριβῶς ἐξητακῶς φαίνεται ἔτι γὰρ καὶ νῦν τὰς ἐν ταύτῃ γυναικάς χρῆσθαι τῇ προειρημένῃ δυνάμει λέγουσι, καὶ παρὰ
- 20 μόναις ταῖς Διοσπολίτισιν ἐκ παλαιῶν χρόνων ὀργῆς καὶ λύπης φάρμακον εὐρῆσθαι φασί· τὰς δὲ Θήβας καὶ Διὸς πόλιν τὴν αὐτὴν ὑπάρχειν. (8) τὴν τε Ἀφροδίτην ὀνομά- c. 15, 1 ζεσθαι παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις χρυσὴν ἐκ παλαιᾶς παραδόσεως, καὶ πεδίον εἶναι καλούμενον Χρυσῆς Ἀφροδίτης περὶ τὴν ὀνομαζομένην Μώμεφιν. (9) τὰ τε περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἥραν μυθολογούμενα περὶ τῆς συνοουσίας (11. Ξ) καὶ τὴν εἰς Αἰθιοπίαν ἐκδημίαν (Α 423)
- 25 ἐκεῖθεν αὐτὸν μετενεγκεῖν κατ' ἐνιαυτὸν γὰρ παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τὸν νεὼν τοῦ Διὸς περαινοῦσθαι τὸν ποταμὸν εἰς τὴν Λιβύην καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς πάλιν ἐπιστρέφειν, ὥς ἐξ Αἰθιοπίας τοῦ θεοῦ παρόντος· τὴν τε συνοουσίαν τῶν θεῶν τούτων <γίνεσθαι> ἐν ταῖς πανηγύρεσι τῶν ναῶν ἀνακομιζομένων ἀμφοτέρων εἰς ὄρος ἄνθει παντοίοις ὑπὸ τῶν ἱερέων κατεστρωμένον. (98) καὶ Λυκοῦργον δὲ καὶ Πλάτωνα καὶ Σόλωνα πολλὰ τῶν ἐξ c. 77, 5;
- 30 Αἰγύπτου νομίων εἰς τὰς ἑαυτὸν κατατάξαι νομοθεσίας· (2) Πυθαγόραν τε τὰ κατὰ 79, 4 τὸν ἱερὸν λόγον καὶ τὰ κατὰ γεωμετρίαν θεωρήματα καὶ τὰ περὶ τοὺς ἀριθμούς, ἔτι δὲ τὴν εἰς πᾶν ζῶιον τῆς ψυχῆς μεταβολὴν μαθεῖν παρ' Αἰγυπτίων. (3) ὑπολαμβάνουσι δὲ καὶ Δημόκριτον παρ' αὐτοῖς ἔτι διατρίβειν πέντε καὶ πολλὰ διδασκόμεναι τῶν κατ' ἀστρολογίαν τὸν τε Οἰνοπίδην ὁμοίως συνδιατρίβαντα τοῖς ἱερεῦσι καὶ ἀστρολόγοις μαθεῖν ἄλλα τε καὶ
- 35 μάλιστα τὸν ἡλιακὸν κύκλον ὥς λοξὴν μὲν ἔχει τὴν πορείαν, ἐναντίαν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀστροῖς τὴν φορὰν ποιεῖται. (4) παραπλησίως δὲ καὶ τὸν Εὐδοξον ἀστρολογήσαντα παρ' αὐτοῖς καὶ πολλὰ τῶν χρησίμων εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐκδόντα τυχεῖν ἀξιολόγον δόξης. (5) τῶν δὲ ἀγαματοποιῶν τῶν παλαιῶν τοὺς μάλιστα διωνομασμένους διατετριφέναι παρ' αὐτοῖς

1 τὴν τε C < > Steph 2 [σχοινίου] Rei 3 ὀπισθεν C 4—64, 2 Euseb. PE 10, 8, 6—16 8 μένδητος (c. 61, 3) C Eus μενδήτου D 9 μίνωος C 11 Ἡφαίστου C Eus -τίον D -τείου Vogel 18 Θηβῶν (vgl. Od. δ 126/7) om. Eus τῆς Πολυδάμνης Eus τῆς (om. D) πολυμνήστης ο Πολύδαμνα Hom Ὦνος C(?) Eus Hom θώνιος D 19 γυναικάς χρῆσθαι C Eus γυν. τ. πρ. δ. χρῆσθαι D 23 μώμεφιν D Eus μέμφιν C (vgl. c. 66, 12) 24 τῆς — ἐκδημίας D 27 < > (hinter πανηγύρεσι) Wesseling 29 κατεστρωμένον Eus 33 κατ' C Eus κατὰ τὴν D 35 ἱερὸν ἡλιακὸν D 38 δὲ (Eus) Jac τε ο ἀγαλμ. παλαιῶν C πάντων δὲ τῶν παλαιῶν ἀγαματοποιῶν Eus

- Τηλεκλέα καὶ Θεόδωρον, τοὺς Ῥοίκον μὲν υἱούς, κατασκευάσαντας δὲ τοῖς Σάμοις τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου ξόανον. (6) τοῦ γὰρ ἀγάλματος ἐν Σάμῳ μὲν ὑπὸ Τηλεκλέους ἱστορεῖται τὸ ἥμισυ δημιουργηθῆναι, κατὰ δὲ τὴν ἑφεσον ὑπὸ τὰδελεφου Θεοδώρου τὸ ἕτερον μέρος συντελεσθῆναι· συντεθέντα δὲ πρὸς ἄλληλα τὰ μέρη συμφωνεῖν οὕτως ὥστε δοκεῖν ὅφ' ἑνὸς τὸ πᾶν ἔργον συντελεσθῆναι. τοῦτο δὲ τὸ γένος τῆς ἐργασίας παρὰ μὲν τοῖς Ἑλλήσι μῆδαμῶς ἐπιτηδύεσθαι, παρὰ δὲ τοῖς Αἰγυπτίοις μάλιστα συντελεσθῆναι. (7) παρ' ἐκείνοις γὰρ οὐκ ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ὄρασιν φαντασίας τὴν συμμετρίαν τῶν ἀγαλμάτων κρίνεσθαι, καθάπερ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι, ἀλλ' ἐπειδὴν τοὺς λίθους κατακλίνωσι(?) καὶ μερίσαντες κατεργάζονται, τὸ τηρικαῦτα τὸ ἀνάλογον ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων ἐπὶ τὰ μέγιστα λαμβάνεσθαι. (8) τοῦ γὰρ παντὸς σώματος τὴν κατασκευὴν εἰς ἑν καὶ εἰκοσι μέρη καὶ προσέτι τέτατον διακουμένους τὴν ὅλην ἀποδιδόναι συμμετρίαν τοῦ ζώου· διόπερ ὅταν περὶ τοῦ μεγέθους οἱ τεχνῖται πρὸς ἀλλήλους σύνθωνται, χωρισθέντες ἀπ' ἀλλήλων σύμφωνα κατασκευάζουσι τὰ μεγέθη τῶν ἔργων οὕτως ἀκριβῶς ὥστε ἐκπληξιν παρέχειν τὴν ἰδιότητα τῆς πραγματείας αὐτῶν. (9) τὸ δ' ἐν τῇ Σάμῳ ξόανον συμφώνως τῇ τῶν Αἰγυπτίων φιλοτεχνίᾳ κατὰ τὴν κορυφὴν διχοτομούμενον διορίζειν τοῦ ζώου τὸ μέσον μέχρι τῶν αἰδολῶν, ἰσάζον ὁμοίως ἑαυτοῖς πάντοθεν εἶναι δ' αὐτὸ λέγουσι κατὰ τὸ πλεῖστον παρεμφερές τοῖς Αἰγυπτίοις, ὡς ἂν τὰς μὲν χεῖρας ἔχον παρατεταμένας, τὰ δὲ σκέλη διαβεβηκότα. [(10) περὶ μὲν οὖν τῶν κατ' Αἴγυπτον ἱστορουμένων καὶ μνήμης ἀξίων ἀρκεῖ τὰ ῥηθέντα....]

20 265. RHIANOS VON BENE (KRETA).

c. 300/

270a

T

- 1 (—) a) SUDA s. Ῥιανός· ὁ καὶ Κρής (F 45), ὃν Βηναῖος (F 42)· Βήνη δὲ πόλις Κρήτης. τινὲς δὲ Κερατήν, ἄλλοι δὲ Ἰθώμης τῆς Μεσσηνίας αὐτὸν ἱστόρησαν. οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαιστρας πρότερον φύλαξ καὶ δούλος, ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγένετο γραμματικός. 25 σύγχρονος Ἐρατοσθένους. ἔγραψεν ἐμμέτρως ἱποκρίματα, Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις <1>δ. b) STEPH. BYZ. s. Βήνη· πόλις Κρήτης ὑπὸ Γόρτιν τεταγμένη. τὸ ἐθνικὸν Βηναῖος· Ῥιανός γὰρ ὁ ποιητὴς Βηναῖος ἦν ἢ Κερεάτης [ῆ] Κρής.

2 ATHEN. 13, 100 p. 499D: Ῥιανός ὁ ἐποποιὸς ἐν Ἐπιγράμμασιν....

- 3 SUTTON. Tib. 70: fecit et Graeca poemata imitatus Euphorionem et Rhianum 30 et Parthenium, quibus poetis admodum delectatus scripta omnium et imagines publicis bibliothecis inter veteres et praecipuos auctores dedicavit; et ob hoc plerique eruditorum certatim ad eum multa de his ediderunt.

5 ἔργον συντελεσθῆναι D σώμα κατεσκευάσθαι C 8 κατακλίνωσι C καταξάνωσι Ddf 11 τοῦ ζώου om. C 15 κορυφὴν Rhodemannus ὄροφὴν o 22 verkürzt und z. t. willkürlich geändert in den kret. exzerpten des Paris. Gr. 2600 f. 181 r (Miller Périple de Marcien de Heraclée 1839, 313) [καὶ] v. Gutschmid καὶ * (cognomen quodpiam intercidit) Bernhardy; s. Komm. 23 Κερατήν (Head HN² 460) a Κερεάτην b vgl. Πολυρρήνιοι μὲν καὶ Κερέται (-εἶται Meursius -εἶται Mei -αῖται Schwei) Polyb. 4, 53, 6 Ἰθώμης τῆς Μεσσηνίας: Ἰθάκης τῆς μέσης G δὲ om. V 25 ἔγραψε δὲ εἰς γραμματικὴν καὶ ποιημάτων βιβλία τέσσαρα Paris. 2600 ἐξαμέτρῳ Τουρ ἐξάμετρα Mei *ἐμμέτρως Flach ἔμμετρα <καὶ καταλογάδην> * ποιήματα Aly ἐμμέτρως (ἐπικῶς?) <καὶ καταλογάδην> [ποιήματα -δ]? Jac [Ἡρακλειάδα — δ]? Bernhardy Ἡρακλειάδα (vgl. Sud. s. Πανύσιος): ἡρακλείαν F ἰδ (F 48) JGVossius δ o 27 [ ] Jac Κρής ἦν Βηναῖος ἢ Κερεάτης Gavelius 'ex pluribus contracta' Mei 30 omnium: eorum?

F

1. ΑΧΑΙΚΑ.

B

1 (182; 13) STEPH. BYZ. s. 'Απία (EUST. DION. Per. 414). οὕτως οἱ νεώτεροι
 5 τὸ 'Ἀργος, καὶ τοὺς κατοικοῦντας 'Απιδόνας, ἀπὸ 'Ἀπιδος τοῦ Φορωνέως, ὡς 'Ριανὸς ἐν
 'Αχαικῶν β. «ὕμετέρη (?) τοι, τέκνα, Φορωνέος 'Ἰνα <χίδαο> / ἀρ-
 χῆθεν γενεή· τοῦ δὲ κλυτὸς ἐκγένετ' 'Απιδος, / ὅς ῥ' 'Απίην
 ἐφάτιξε καὶ ἀνέρας 'Απιδανῆας». τὸ ἐθνικὸν 'Απιεύς, δηλὼν τὸν Πελοπον-
 νήσιον .... 'Απιδόνες δὲ καὶ οἱ 'Αρκάδες, ἀπὸ 'Απιδόνος ποταμοῦ ἢ τοῦ νιῶ Φορωνέως
 10 'Ἀπιδος....

2 (181; 12) a) — s. 'Ἀτλαντες· ἔθνος Λιβυκόν· [Ἡρόδοτος δ̄ (184)1]. ἔστι καὶ
 <'Αρκαδίας>· τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῶν δύο 'Ατλάντων 'Ριανὸς [δὲ] ἐν 'Αχαικῶν β.
 [Ἄτάραντας μετ' αὐτοὺς εἶναι φησὶ καὶ 'Ἀτλαντας· καὶ ὅτι οὐ βλέπουσιν οὗτοι ὄνειρους].
 b) EUST. DION. Per. 66: καὶ 'Ριανὸς δέ, ὡς φασιν, 'Ατάραντάς τινες ἱστορεῖ, καὶ μετ'
 15 ἐκείνους κείσθαι λέγει τοὺς 'Ἀτλαντας, οἱ καὶ λέγονται μὴ βλέπειν ὄνειρους.

3 (181; 11) — s. Βολίνη· πόλις 'Αχαίας, ὡς 'Ριανὸς ἐν 'Αχαικῶν β.

Γ

4 (181; 14) STEPH. BYZ. s. Φαιστός· πόλις Κρήτης .... ἔστι καὶ 'Αχαίας, ὡς 'Ρια-
 νὸς ἐν 'Αχαικῶν β. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Φαιστίος· ἔστι καὶ ἀπὸ τοῦ Φαιστίνος Φαιστινίος.
 20 ἔστι καὶ ἄλλη Φαῖστος Πελοποννήσου ἢ πρότερον Φορῖσα καλουμένη.

Δ

5 (181; 15) STEPH. BYZ. s. Σκόλις· 'Αχαίας πόλις. ὁ πολίτης Σκολιεύς, ὡς 'Ρια-
 νὸς ἐν δ̄ 'Αχαικῶν.

4—73, 21 ( ) seitenzahlen von A Meineke Analecta Alexandrina und fragmentzahlen
 von Joh. U. Powell Collectanea Alexandrina Oxford 1925; [1], soweit notwendig,
 das sicher nicht Rh gehörige. 5—8 καὶ 'Ριανὸς δέ φησι· «κλυτὸς — 'Απιδανῆας»
 Eust 5 Φορωνέως v φρωνέως P φρωνέως RV 'Ριανός: v. l. (ELM) ἀρριανός Eust
 6 'Αχαικῶν Holste -κῶ ο ὑμετέρη RV ἦ- P Φορωνέος v -έως ο 'Ἰναχίδαο
 Schubart, Lehrs, Mei ἦν δ' ο Τηλεδίκης τε Jacobs 7 ἐκγένετ' VP ἐγένετ' R
 om. Eust ἄπιδος ο 8 ἐφάτιξε v. l. (FM) Eust ἐφάτιξε ο ἀνέρας RV ἀέρας P
 ἀρκάδας v. l. (F) Eust ἀπιδανῆας Eust ἀπιδονῆας ο 10 'Ἀπιδος Holste ἀπιδόνος ο
 11—13 verwirrt (s. Komm.) 11 (13) Ἡρόδοτος: ἀπὸ δὲ Γαραμάντων .... 'Ατάραντες
 (Salm, ἄτλαντες ο) .... ἔχεται δὲ .... ὄρος τῷ οὐνομα 'Ἀτλας .... ἐπὶ τούτου τοῦ ὄρεος
 οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο· καλέονται γὰρ δὴ 'Ἀτλαντες. λέγονται δὲ οὔτε
 ἔμψυχον οὐδὲν σιτέσθαι οὔτε ἐνύπνια ὀρεῖν. 12 <'Αρκαδίας>· Jac ἔστι δὲ τὸ ὄνομα
 Salm, Mei [δὲ] Jac 13 μετ' αὐτοὺς: sc. τοὺς Γαράμαντας Herodt. 4, 184, 1
 (Steph. Byz. s. Γαράμαντες; Eust. Dion. p. 229, 35 ff.) φησί: sc. 'Ἡρόδοτος
 14 'Ριανὸς Y ἀρ(ε)ιανὸς Ymg r τινὰς MUy om. r 15 λέγει DKLMYuy om. r
 18 Κρήτης om. R 18—19 'Ριανὸς Xyl γαῖνός ο 20 Φαῖστος ο Φαιστός Mei
 ἦ om. RV Φορῖξος? Mei

2. ΗΛΙΑΚΑ.

 $\bar{A}$

6 (202; 19) SCHOL. APOLL. RHOD. 3, 1—5 c: 'Ριανός δὲ ἐν $\bar{a}$ 'Ηλιακῶν φησι μηδὲν διαφέρειν, εἰ μίαν ἐπικαλεῖται τῶν Μουσῶν τις· πάσας γὰρ σημαίνει διὰ μιᾶς. λέγει δὲ οὕτως· «πᾶσαι δ' εἰσαίουσι, μιῇς δτε τοῦνομα λέξεις».

7 (184; 21) STEPH. BYZ. s. Λαπέρσα· θηλυκῶς· ὄρος Λακωνικῆς, οὗ μέμνηται 'Ριανός ἐν 'Ηλιακῶν $\bar{a}$. ἀπὸ τῶν Λαπερσῶν Διοσκούρων. τὸ ἔθνικόν Λαπερσαῖος.

8 (184; 20) — s. Μελαιναί· πόλις 'Αρκαδίας .... 'Ριανός ἐν 'Ηλιακῶν $\bar{a}$: «Γόρ-
τυν [αν] 'Ηραίαν τε πολυδρύμους τε Μελαινάς».

10 9 (185; 22) — s. Νώνακρις· πόλις 'Αρκαδίας· 'Ριανός ἐν 'Ηλιακῶν $\bar{a}$.

 $\bar{T}$

10 (185; 23) STEPH. BYZ. s. Λιθήσιος· ὁ 'Απόλλων ἐν τῷ Μαλέα<ι>, λίθωι προσ-
δρυνόμενος ἐκεῖ· 'Ριανός 'Ηλιακῶν $\bar{\gamma}$. [ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ Μάραθος Μαραθήσιος, οὕτω
καὶ τοῦτο].

15

AUS DEN ΗΛΙΑΚΑ.

11 (186; 24) STEPH. BYZ. s. 'Αμνθαονία· μοῖρα τῆς 'Ηλιδος· ἀπὸ 'Αμνθάονος
τοῦ Κρηθέως, ὡς 'Ριανός.

3. ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ.

 $\bar{A}-\bar{T}$

20 (F 32? 56?)

 $\bar{A}$

(F 33?)

*12 (187; 28) STEPH. BYZ. s. 'Εθνέσται· ἔθνος Θεσσαλίας, ἀπὸ 'Εθνέστου τῶν
Νεοπτολέμων παίδων ἐνός, ὡς 'Ριανός $\bar{\delta}$ καὶ $\bar{\epsilon}$ (F 20).

25 13 (187; 26) — s. 'Αρκτᾶνες· .... ἔθνος 'Ηπειρωτικόν· 'Ριανός ἐν $\bar{\delta}$ Θεσσαλικῶν.

14 (187; 27) — s. Γενοαῖοι· ἔθνος Μολοσσίας, ἀπὸ Γενόου ἀρχοντος αὐτῶν· 'Ρι-
ανός $\bar{\delta}$ Θεσσαλικῶν.

15 (187; 30) — s. Δωνεττίνοι· ἔθνος Μολοσσικόν· 'Ριανός $\bar{\delta}$ Θεσσαλικῶν «αὐ-
τὰρ Δωνεττίνοι ἰδ' ὁτρηροὶ Κεραῖνες». καὶ ἐν τῇ $\bar{\zeta}$ (F 21)....

30 16 (188; 33) — s. 'Υπαιλόχοι· ἔθνος Μολοσσικόν· 'Ριανός ἐν $\bar{\delta}$ Θεσσαλικῶν.

3 'Ηλιακῶν Saal (Rhiani quae supersunt Bonn 1831, 52) ἱλιακῶν ο 5 μιῆς L
μιᾶς P τ' οἶνομα Saal λέξης Powell 6 λάπερσαι V 7 'Ηλιακῶν Berkel
ἱλ-ο λαπερσῶν Berkel λαοπ-ο 8 μέλαιναί RV 'Ηλιακῶν ν ἱλ-ο 9 [ ] Ga-
velius ἥραϊαν (vgl. s. 'Ηραία) RV ἥραιάν P πολυδρύμους Salm-δρό-ο Μελαινάς
Mei-αίν-ο 10 ἡλιακων RV ἱλ- R 12 Μαλέα Xyl μαλέα (κα- V) ο (Lobeck
Agolaph. 586, Mei) Μαλέα<τα> ο. <'Απόλλωνος> Μαλέα<τα> Powell 13 'Ηλιακῶν
ν ἱλ-ο 17 κριθέως P 23 'Εθνέσται ν ἔθνεσται RP ἔθνεσται V 25 θεττα-
λικῶν P 26 γενοαῖος V 28 δωνεττίνοι R -εττινοί (auch 29) P ἀνεττίνοι V
28—29 αὐτὰρ P ἀτὰρ RV 29 τδ' S ἡδ' RVP Κεραῖνες Mei-ίνες ο 30 ὑπαιλόχοι
PR² παι- R¹ V

17 (188; 34) a) STEPH. BYZ. s. 'Ελινοί· ἔθνος Θεσπρωτικόν· 'Ριανός δ' Θεσσαλικῶν. καὶ 'Ελινία ἡ χώρα. b) — s. Χαῦνοι· ἔθνος Θεσπρωτικόν· 'Ριανός δ' Θεσσαλικῶν «Κεστρίνοι Χαῦνοί τε καὶ αὐχήμεντες 'Ελινοί».

*18 (187; 29) — s. Κέλαιθοι· ἔθνος Θεσπρωτικὸν προσεχὲς τῇ Θετταλίᾳ· 'Ριανός δ' λέγονται καὶ Κέλαιθεις.

19 (187; 31) — s. Παραναῖοι· ἔθνος Θεσπρωτικόν· 'Ριανός ἐν δ' Θεσσαλικῶν «σὺν δὲ Παραναίους καὶ ἀμύμονας 'Ομφαλιῆας». καλοῦνται δὲ ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸν Ἀδὸν ποταμὸν οἰκείσθαι.

20 (188; 32) — s. Συλόνες· ἔθνος Χαονίας, ὡς 'Ριανός ἐν δ' Θεσσαλικῶν «Συ- λόνες δ' ἔσποντο ὁμοῦ».

Ε

(F 27?)

*21 (188; 37) STEPH. BYZ. s. 'Εθνέσται· s. F. 12.

Ζ

15 22 (189; 38) STEPH. BYZ. s. Δωνεττίνοι· (F 15) καὶ ἐν τῇ ζ «ἐπὶ δὲ Δωνεττίνοι, ἀτὰρ (δνο)καίδεκα Κἄρες».

Η

20 23 (189; 39) STEPH. BYZ. s. 'Αρτεμίτα· [ινῆσος Τυρρηνική παρὰ τὴν <Αἰ>θάλειαν νῆσον, ὡς Φίλων .... ὁ δὲ 'Αρτεμίδωρος (V) φησιν ὅτι χειρρόνησος περὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ 'Αχελώιον ποταμοῦ λεγόμενη 'Αρτεμίτα ....] ἔστι καὶ πλησίον τῶν 'Οξειῶν νήσων νῆσος 'Αρτεμίτα· 'Ριανός ἡ Θεσσαλικῶν «νήσοις 'Οξειήησι καὶ 'Αρτεμί<τ>ηι a. 428? ἐπέβαλλον».

*24 (189; 40) — s. 'Ονθύριον· πόλις Θεσσαλική περὶ τὴν 'Αρην. τὸ ἐθνικὸν 'Ονθυριεύς· 'Ριανός ἡ.

25

Θ

25 (189; 41) STEPH. BYZ. s. Φύλλος· πόλις ἐν Θετταλίᾳ· Στράβων θ (5,14). 'Ριανός δὲ Φύλλον θηλυκῶς λέγει ἐν θ Θεσσαλικῶν «οἱ δ' ἄφαρ ὀπλισθέντες ἴσαν κραναὴν ποτὶ Φύλλον». οἱ οἰκοῦντες Φυλλεῖς.

ΙΔ

30 26 (189; 42) STEPH. BYZ. s. Θαμία· πόλις Θεσσαλίας· 'Ριανός ιδ Θεσσαλικῶν. καὶ Θαμία.

1 'Ελινοί s. ἔλ- P ἔλ- R ἔλινες V s. zu v. 3 2 ἔλινία P^c ἔλενία RV θεσπρωτικόν
RP -τών V θεσσαλωνικῶν V 3 Κεστρίνοι Siebelis κεστρηνοί ο ἔλινοί P ἔλινοί
R ἔληνοι V 5 κελαιθεῖς V -θεῖς RP 6 παραναῖοι R-αῖοι V πάρ- P 7 πα-
ραναίους R -οις VP 'Ομφαλιῆας Xyl ἄ- VP ἀμφάλικας R 9 συλόνες R
10 δ' ἔσποντο Salm θ' ἔσπονθ' (θ' ἔπ- R) ο 15—16 aus S; om. RVP 15—16 δωνεττί-
νοι S 16 δυοκαίδεκα Friedemann ὀκτωκαίδεκα S ὀκτώδεκα Jacobs 18 ἀρτεμίτα P(?)
Mei ἀρτεμίητα R ἀρτέμιτα V < > Cluver 19 περὶ VP παρὰ R 20 'Αρτεμίτα
Mei ἀρτέμιτα RP ἀρτέμια V 21 ἀρτέμιτα ο ἡ Salm ἡ RV οἱ P < > Salm
22 ἐπέβαλλον V -αλον RP 23 περὶ VP παρὰ R 26 Φύλλος (Strab) Mei φύλλους(?)
R φυλλοῦς VP 27 'Ριανός — θ om. V φύλλον R λέγεται R 27—28 ὀπλισ-
θέντες ἦσαν V 30 Θαμία Salm θαλαμία ο θεσσαλικῶν VP

IĒ

*27 (189; 43) STEPH. BYZ. s. Τριπόλισσοι· ἔθνος Θεσπρωτικόν, οὗς καὶ Τριπολισσίους καλεῖ Ῥιανός ἐν τῷ ιε̄.

IF

5 *28 (190; 44) STEPH. BYZ. s. Αἰγώνεια· πόλις Μηλιέων· Λυκόφρων (Alex. 903) «ὧν οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἄθλιοι πάτρην» καὶ Ἑκαταῖος (1 F 132). Ῥιανός ις Αἰγώνην αὐτὴν λέγει.

OHNE BUCHZAHL.

29 (190; 47) SCHOL. A HOM. II. B 175: καὶ τὸ εὐκνήμις ἀμέλει ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς
10 τέτακται παρὰ Ῥιανῷ ἐν Θεσσαλικοῖς «τοὶ δ' ἤδη ἐπὶ νηὶν ἐυκνήμιδος Ἰτῶν ης».

AUS DEN ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ.

30 (186; 25) a) SCHOL. APOLL. RHOD. 3, 1090b: ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Πυρρ<α>α, ὡς Ῥιανός· «Πυρραῖην ποτὲ τήν γε παλαιότεροι κα- $\bar{A}-\bar{T}$
15 λέεσκον / Πύρρης Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο· / Αἰμονίην δ' ἐξαυτίς ἀφ' Αἰμονος, ὃν ῥα Πελασγός / γείνατο φέρτατον νῖόν· ὁ δ' αὖ τέκε Θεσσαλὸν Αἰμῶν, / τοῦ δ' ἄπο Θεσσαλίνην λαοὶ μετῆφηνμίξαντο». οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Ἡρακλέους τοῦ Φειδιπ[ιδ]ον πατὴρς μετὰ τὰ Τρωικὰ κληθῆναι φασι. διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη δ ....
20 ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδορος ἐν Νεῶν καταλόγῳ (244 F 164). b) STEPH. BYZ. s. Αἰμονία· ἡ Θετταλία ἀπὸ Αἰμονος. Αἰμῶν δὲ υἱὸς μὲν [Χλῶρον τοῦ] Πελασγοῦ, πατὴρ δὲ Θεσσαλοῦ, ὡς Ῥιανός [[καὶ ἄλλοι]].

31 (203; 48) STEPH. BYZ. s. Ὑγυλλὰ· πόλις Τυρρηνίας.... κτίσμα τῶν ἐκ Θετταλίας Πελασγῶν .... ὁ πολῖτης Ὑγυλλαῖος· Ῥιανός δὲ Ὑγυλλιον εἶπε χαλκόν. $\bar{A}-\bar{T}$?
25 32 (206; 62) — s. Ἀζώρος· πόλις Πελαγονίας τῆς λεγομένης Τριπολίτιδος, ὡς Στράβων (7, 7, 9), ὑπὸ τινος ἐκτισμένη Ἀζώρον· λέγεται καὶ πληθυντικῶς «ἐν Ἀζώροις». ὁ πολῖτης Ἀζωρίτης, ὡς Ἀλωρίτης (πόλις δὲ Μακεδονίας καὶ ἡ Ὑλωρος). Ῥιανός Ἀζώρειαν αὐτὴν φησιν.

33 (188; 35) — s. Ἀμυμνοὶ· ἔθνος Ἡπειρωτικόν· Ῥιανός ** λέγεται καὶ Ἀμν- $\bar{\Delta}$?
30 μναῖος.

34 (204; 60) — s. Ἐχίνος· πόλις Ἀκαρνανίας, Ἐχίνον κτίσμα. <ἔστι καὶ Θεσσαλίας>· Ῥιανός «Ἐχινον(?) ἄστν» ταύτην εἶπεν.

35 (204; 59) — s. Κρηστών· πόλις Θράκης. ἔοικε δὲ εἶναι ἡ Κρηστών παρ'

3 τῷ RV τῇ P ιε̄: ε̄? Jac 5 Αἰγώνεια (Tzetz. Lyk. 903): Αἰγωνεία Sud. s. v. Αἰγωνία Et. cod. Paris. 2669 (An. Par. 4, 100, 8) 9 Et. M. 519, 2—3 εὐκνήμις Lehrs εὐκν-A 10 νηὶν Et. M. νηῶν A 14 Πυρραῖα Heyne πύρρα L om. P Πυρραῖην Scal, Mei πύρραν δὴ ο 18—19 Θεσσαλοῦ — πατὴρς P Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδιππον πατὴρς τοῦ Ἡρακλείδου L 19 κληθῆναι P καῖναι L δὲ om. L 21 Αἰμονία Mei αἰμωνία R αἰμω- P ἀημο- V Αἰμονία Xyl, v 24 ῥιανός VP ῥοα- R 25 πελαγωνίας R 26 ὑπὸ Mei ἀπὸ ο 27 ῥιανός RV ἄρριανός P 29 Ὑμυμνοὶ: Ὑμυμνες? (s. Komm.) * * v <τὸ κτητικὸν Ἀμύμναιος>· λέγεται καὶ Mei 31—32 < > Mei 32 Ὑχινον: Ἐχίνος Salm Ἐχίνιον Holste 33 κρηστών RV κρηστων P Κρηστώνη? Mei ἡ Κρηστών (vgl. Κρηστῶνα πόλιν Herodt.) v ἡ κρηστων ο ἡ Κρηστώνη Xyl

'Ηροδότῳ (1, 57) .... ὁ πολίτης Κρησιωναῖος παρὰ Πινδάρῳ· 'Ριανὸς δὲ Κρησιωνίους αὐτοὺς φησιν· 'Εκαταῖος (1 F 153) δὲ Κρησιτώνας....

*36 (190; 45) STEPH. BYZ. s. Φάληρον· δῆμος καὶ ἐπίνειον τῆς Ἀττικῆς .... ἔστι καὶ πόλις ἐν Ὀπικοῖς· .... ἔστι καὶ Θετταλίας ἄλλη πρὸς τῇ Οἰτῇ, ἣν 'Ριανὸς διὰ τοῦ α̅ γράφει Φάλαρον λέγων, καὶ Φάληρον διὰ τοῦ ἥ.

37 (190; 46) — s. Φαλώρη· πόλις Θετταλίας. ταύτην 'Ριανὸς Φαλωρίαν(?) καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Φαλωρεὺς καὶ Φαλωρίτης(?), ὡς Μαρωνίτης.

4. ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΑ $\bar{A}$ — $\bar{F}$.

$\bar{A}$

10 38 (192; 49) STEPH. BYZ. s. 'Ιρά· ὄρος Μεσσηνίας· 'Ριανὸς ἐν Μεσσηνιακῶν α̅. ἔστι καὶ πόλις Μαλιέων ἀπὸ Ὑῖρου. ἔστι καὶ πόλις Λέσβου. καὶ ἡ παρ' Ὀμήρῳ (I 150; 292) «Καρδαμύλην τ' Ἐνόπην τε καὶ Ἰρήν».

$\bar{\Delta}$

39 (198; 50) STEPH. BYZ. s. Δώτιον· .... τὸ θηλυκὸν Δωτῆς· 'Ριανὸς ἐν δ̅ Μεσσηνιακῶν «αὐδὴν εἰσάμενος Δωτῆλιδι» Νικοτελεσίῃ.

$\bar{E}$

40 (194; 51) STEPH. BYZ. s. Φιγαλεῖα· πόλις Ἀρκαδίας. 'Ριανὸς ἐν ε̅ Μεσσηνιακῶν «τὴν μὲν ἀνήγετ' ἄκοιτιν ἐπὶ κρῖνα ἣν Φιγάλειαν».

$\bar{F}$

20 41 (197; 52) STEPH. BYZ. s. Ἀτάβυρον· ὄρος 'Ρόδου· 'Ριανὸς ε̅ Μεσσηνιακῶν.

AUS DEN ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΑ.

42 (191; —) PAUSAN. 4, 6, 1: πρὶν δὲ ἡ συγγραφεὺς με τὸν πόλεμον (sc. den 1. messenischen) .... διακρίναι τι καὶ ἡλικίας [ἔργα] περὶ ἠθέλησα ἀνδρὸς Μεσσηνίου. τὸν γὰρ πόλεμον τοῦτον, γενόμενον μὲν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων πρὸς Μεσσηνίους καὶ τοὺς ἐπικούρους, ὀνομασθέντα δὲ .... Μεσσηνίων .... ἀπὸ τῶν συμφορῶν .... 'Ριανὸς τε ἐν τοῖς ἔπεισιν ἐποίησεν ὁ Βηναῖος καὶ ὁ Πριηνεὺς Μύρων (106 T 1)· λόγοι δὲ περὶ Μύρωνος ἔστιν ἡ συγγραφὴ. (2) συνεχῶς μὲν δὴ τὰ πάντα ἐξ ἀρχῆς ἐς τοῦ πολέμου τὴν τελευτὴν οὐδ' ἐτέρῳ διήγυσται, μέρος δὲ ὧι ἑκάτερος ἡρέσκετο ὁ μὲν τῆς τε Ἀμφείας τὴν ἄλωσιν καὶ τὰ ἐφεξῆς συνέθηκεν οὐ πρόσω τῆς Ἀριστοδήμου τελευτῆς, 'Ριανὸς δὲ τοῦδε 30 μὲν τοῦ πρώτου τῶν πολέμων οὐδὲ ἠψατο ἀρχὴν· ὅποσα δὲ χρόνῳ συνέβη τοῖς Μεσσηνίοις ἀποστᾶσιν ἀπὸ Λακεδαιμονίων, ὁ δὲ καὶ ταῦτα μὲν οὐ τὰ πάντα ἔγραψε, τῆς μάχης δὲ τὰ ὕστερα ἣν ἐμαχέσαντο ἐπὶ τῇ τάφρῳ τῇ καλουμένῃ μεγάλῃ.

1 Πινδάρῳ: Πεισάνδρῳ? Mei 2 κρησιτώνας V 6 Φαλώρεα — Φαλώρη? Mei
θεσσαλίας RV Φαλώρειαν Mei 7 φαλωρίτης — μαρωνίτης VP -εῖτης -εῖτης R
10 'Ιρά· ὄρος v ἰράορος RV(?) i- P (Il. I 150; Strab. 8, 4, 5) s. zu F 44 μεσσηνίας
RV-νοίας P ῥῆανός R¹ μεσσηνιακῶν VP 11 ὀμήρου VP ὀμηρον R 12 ἰρήν R
14—15 aus S; om. RVP 15 < > Heringa δωτῆι S 17 Φιγάλεια Mei φιγαλέα ο
17—18 μεσσηνιακῶν ο 18 ἀνάγετ' V κρῖνα ἣν V Φιγάλειαν v φιγαλέαν P φιγάλειον
R -αλείον V 20 Ἀταβύριον Holste 23 τι Lachmann τε ο [ ] Lachmann
28 ὧι Bkr ὡς ο

(3) ἄνδρα † ὅσον οὐ Μεσσήνιον — τούτου γὰρ δὴ ἕνεκα τὸν πάντα ἐποιήσαμην <περὶ> Ῥιανῷ καὶ Μύρωνος λόγον — Ῥαριστομένην, ὃς καὶ πρῶτος καὶ μάλιστα τὸν Μεσσήνης ὄνομα ἐξ ἀξίωμα προήγαγε, τούτων τὸν ἄνδρα ἐπεισήγαγε μὲν ὁ Πριηνεύς ἐς τὴν συγγραφὴν, Ῥιανῷ δὲ ἐν τοῖς ἔπεισιν οὐδὲν Ῥαριστομένης ἐστὶν ἀφανέστερος ἢ Ῥαχιλλεύς ἐν Ἰλιάδι Ὁμήρωι. διάφορα οὖν ἐπὶ τοσούτων εἰρηκότων, προ<σ>έσθαι μὲν τὸν ἑτερόν μοι τῶν λόγων καὶ οὐχ ἅμα ἀμφοτέρους ὑπελείπετο, Ῥιανὸς δὲ μοι ποιῆσαι μᾶλλον ἐφαίνετο εἰκότα ἐς τὴν Ῥαριστομένους ἡλικίαν. (4) Μύρωνα δὲ ἐπὶ τε ἄλλοις καταμαθεῖν ἐστὶν οὐ προορώμενον εἰ ψευδῇ τε καὶ οὐ πιθανᾷ δόξει λέγειν, καὶ οὐχ ἥκιστα ἐν τῇδε τῇ Μεσσηνίᾳ συγγραφῇ πεποιήκε γὰρ ὡς ἀποκτείνει Θεόπομπον τῶν Λακεδαιμονίων τὸν βασιλέα Ῥαριστομένης ὀλίγον πρὸ τῆς Ῥαριστοδῆμου τελευτῆς. Θεόπομπον δὲ οὔτε μάχης γινόμενης οὔτε ἄλλως προαποθανόντα ἴσμεν πρὶν ἢ διαπολεμηθῆναι τὸν πόλεμον .... μαρτυρεῖ δὲ μοι καὶ τὰ ἐλεγεία τῶν Τυρταίων (F 4 D) λέγοντα «ἡμετέρωι βασιλῇ θεοῖσι φίλῳ Θεοπόμπῳ / ὃν διὰ Μεσσήνῃ ἐίλομεν εὐρύχορον». ὁ τοίνυν Ῥαριστομένης δόξῃ γε ἔμῃ γέγονεν ἐπὶ τοῦ πολέμου τοῦ ὑστέρου· καὶ τὰ ἐς αὐτόν, ἐπειδὴν ἐς τοῦτο ὁ λόγος ἀφίκεται, τηρικαῦτα ἐπέξειμι.

43 (194; —) PAUSAN. 4, 15: .... οὕτως ἀπέστησαν ἔτει τριακοστῷ μὲν καὶ ἐνάτῳ μετὰ Ἰθώμης ἄλλωσιν .... (2) ἐν δὲ Λακεδαίμονι οἱ τινες τηρικαῦτα ἔτυχον βασιλεύοντες, Τυρταῖος μὲν τὰ ὀνόματα οὐκ ἔγραψε, Ῥιανὸς δὲ ἐποίησεν ἐν τοῖς ἔπεισι Λεωτυχίδην βασιλέα ἐπὶ τοῦδε εἶναι τοῦ πολέμου. Ῥιανῷ μὲν οὖν ἔγωγε οὐδαμῶς κατὰ γε τοῦτο συνθήσομαι. Τυρταῖον δὲ καὶ οὐ λέγοντα ὁμῶς εἰρηκέναι τις ἂν ἐν τῷδε ἡγοίτο· ἐλεγεία γὰρ ἐς τὸν πρότερόν ἐστιν αὐτῷ πόλεμον (4, 4 ff. D) «ἄμφ' αὐτῇ δ' ἐμάχοντ' ἐννέα καὶ δέκ' ἔτη / νωλεμέως .... / αἰχμηταὶ πατέρων ἡμετέρων πατέρες». (3) δῆλα οὖν ἐστὶν ὡς ὕστερον τρίτῃ γενεᾷ τὸν πόλεμον οἱ Μεσσήνιοι τότε ἐπολέμησαν, ἀποδείκνυσθαι τε τοῦ χρόνου τὸ συνεχές βασιλεύοντας τηρικαῦτα ἐν Σπάρτῃ Ῥανάξανδρον Εὐρυκράτους τοῦ Πολυδώρου, τῆς δὲ οἰκίας τῆς ἐτέρας Ῥαξιδαμον Ζευξίδαμον τοῦ Ἀρχιδαμόν τοῦ Θεοπόμπου .... Λεωτυχίδης δὲ μετὰ Δημάρατον βασιλεύσας φαίνεται τὸν Ῥαρίστωνος· Θεοπόμπου δὲ Ῥαρίστων ἀπόγονος ἑβδομος.

44 (193; 54) — 4, 17, 10: Ῥαριστομένης δὲ μετὰ τὴν μάχην (sc. τὴν ἐπὶ τῇ καλουμένῃ μεγάλῃ τάφρῳ 17, 2) τοὺς διαπεφευγότας τῶν Μεσσηνίων συνήθροϊζε, καὶ Ῥανδανίαν μὲν καὶ εἰ τι ἄλλο ἐν μεσογαίᾳ πόλισμα ἔπεισε τὰ πολλὰ ἐκλείπειν, ἐς δὲ τὴν Εἰραν τὸ ὄρος ἀνοικίζεσθαι. συναλέξαντο δὲ ἐς τοῦτο τὸ χωρίον προσεκάθητο οἱ Λακεδαιμόνιοι, πολιορκίᾳ σφᾶς αὐτίκα ἔξαιρήσειν νομίζοντες· ἀντήρκεσαν δὲ ὁμῶς οἱ Μεσσήνιοι καὶ μετὰ τὴν ἐν τῇ τάφρῳ συμφορὰν ἐνὶ τε καὶ δέκα ἔτεσιν ἀμυνόμενοι. (11) τὸν δὲ χρόνον τῆς πολιορκίας γενέσθαι τοσούτον δηλοῖ καὶ τάδε ἔπη Ῥιανῷ πεποιημένα ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους· «οὐ ἕρεος ἀργεννοῖο περὶ πτύχας ἐστρατόωντο / χεῖματά τε ποίας τε δύω καὶ εἴκοσι πάσας». χειμῶνας γὰρ καὶ θέρη κατέλεξε, πῶας εἰπὼν τὸν χλωρόν σῖτον ἢ ὀλίγον πρὸ ἀμνητοῦ.

*45 (198; 55) — 4, 1, 6: [τὴν δὲ τελετὴν τῶν Μεγάλων θεῶν Λύκος ὁ Πανδιόνοιο πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον Καύκωνος προήγαγεν ἐς πλεόν τιμῆς· καὶ Λύκου δρυμὸν ἔτι

1 ὅσον οὐ P¹ y¹ τε Ῥαριστομένην L¹ οὖν Clavier δ' ὅσον οὐ πρῶτον Μεσσηνίων ESchwartz < > Herw 2 Ῥαριστομένην om. L¹ ὃς πρῶτος P¹ 6 < > Bkr 9 τῇ Μεσσηνίᾳ Syl τῆς -ίας ο 10 τὸν om. L¹ y¹ 17 Λακεδαίμονι οἱ τινες Buttmann Λακεδαιμονίοις τινες ο 21 ἡγοίτο y² -εἶτο r 22 ἄμφ' αὐτῇ Wil ἄμφω τῷδ' Strab. 6, 3, 3 25 Πολυδώρου Syl ἀπολλοδώρου ο 26—27 Δημάρατον — τὸν Facius-άτον — τοῦ ο 30 [τὰ πολλὰ] Mandes 31 Εἰραν ο. Εἰράν ESchwartz εἰραν ο (s. zu F 38) 33 τῇ om. L¹ y¹ 36 εἴκοσι? Spiro

ονομάζουσιν ἔνθα ἐκάθρε τοὺς μύστας]. καὶ ὅτι μὲν δρυμός ἐστιν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ Λύκον καλούμενος, 'Ριανῶι τῶι Κρητί ἐστι πεποιημένον' «π ἄ ρ τ ε ρ η χ ὺ ν ' Ε λ α ι ὶ ὀ ν ὕ π ε ρ δ ρ υ μ ὶ ν τ ε Λ Ὑ κ ο ι ο υ». [[(7) ὥς δὲ ὁ Πανδίωνος οὗτος ἦν Λύκος, δηλοῖ τὰ ἐπὶ τῇ εἰκόνι ἔπη τῇ Μεθάπου....]].

- 5 46 (195; 53) STEPH. BYZ. s. 'Ανδανία· πόλις Μεσσηνίας .... τὸ ἐθνικὸν 'Ανδανιεύς, ὡς Φίλων ἐν τῇ Περὶ πόλεων (III C.) [ἐκ ταύτης 'Αριστομένης ἐγένετο ἐπιφανέστατος στρατηγός. τοῦτον οἱ Λακεδαιμόνιοι πολλάκις αὐτοὺς νίκησαντα θανατάσαντες, ὡς μόλις ἐκράτησαν ἐν τοῖς Μεσσηνιακοῖς, ἀνατεμόντες ἐσκόπουν εἰ παρὰ τοὺς λοιποὺς ἐστί τι, καὶ εὖρον σπλάγχχνον ἐξηλλαγμένον καὶ τὴν καρδίαν δασεῖαν, ὡς 'Ηρόδοτος (—) καὶ
- 10 Πλούταρχος (De Herod. mal. 11 p. 856 F?) καὶ 'Ριανός]. τὸ θηλυκὸν 'Ανδανιάς. λ έ γ ε τ α ι δ έ κα ι 'Α ν δ α ν ι ο ς, ὡς 'Ρ ι α ν ό ς.

5. ΗΡΑΚΛΕΙΑ $\bar{A}$ — $\bar{I}\bar{A}$.

(T 1; F 36? 55—56?)

$\bar{A}$

- 15 47 (178; 2) ATHEN. 3, 22 p. 82 B: ὅτι δ' ἡ Σιδουῆς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη 'Ριανός εἰρηκεν ἐν $\bar{a}$ 'Ηρακλείας καὶ 'Απολλόδωρος ὁ 'Αθηναῖος ἐν $\bar{e}$ Περὶ Νεῶν Καταλόγου (244 F 159).

$\bar{I}\bar{A}$

- 48 (179; 3) ET. M. 153, 4: 'Ασέληνα· ὄρη οὕτω καλούμενα, ἅπερ οἱ μὲν παρὰ
- 20 τὴν Τραχίνα $\bar{\iota}$ εἰρησθαι, ὡς 'Ριανός ἐν τῶι $\bar{i}\bar{d}$ 'Ηρακλείας· Νίκανδρος δὲ ἐν τοῖς Αἰτωλικ $\bar{\iota}$ οῖς (271/2 F 6b) ὅτι (φησὶν) ἐν αὐτοῖς τῆς Σελήνης τῶι 'Ενδυμῶνι συγκαθευδούσης, συνέβαινε τοὺς ἄλλους τόπους ἀσελήνους εἶναι, καὶ μὴ μετέχειν τοῦ τῆς θεοῦ φωτός.

AUS DER ΗΡΑΚΛΕΙΑ.

- *49 (202; 8) SCHOL. AISCHYL. Sept. 164: 'Ογκαῖα 'Αθηνᾶ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις, 'Ογκα δὲ παρὰ τοῖς Φοίνιξιν. καὶ 'Ογκαῖαι πύλαι. μέμνηται καὶ 'Αντίμαχος (F 41 Wyss) καὶ 'Ριανός.

- 50 (177; 4) SCHOL. RV ARISTOPH. Frösche 651: τὰν Διομείους] δῆμος τῆς Αἰ-

3 [δ] Πανδ. οὐ. ἦν <δ> Λύκος Hitzig 5 μεσσηνίας ο 6—10 [ ] einschub mit wertlosen zitatēn (s. Komm.), der hinter ὥς 'Ριανός v. 11 gehört (καὶ 'Ριανός v. 10 ist kustode) Jac στρατηγός <ὥς 'Ριανός ἐν τοῖς Μεσσηνιακοῖς>. τοῦτον — ἐκράτησαν [ἐν τ. Μ.] ἀνατεμόντες — Πλούταρχος [καὶ 'Ρ.] Siebelis τὸ ἐθνικὸν — πόλεως <τὸ θηλυκὸν — 'Ριανός ἐν τ. Μεσσηνιακοῖς>. ἐκ ταύτης — ἐκράτησαν [ἐν τ. Μ.], ἀνατεμόντες — 'Ριανός Mei Anal. Alex. 197 [τὸ ἐθνικὸν — πόλεων] ἐπιφαν. στρατηγός <ἐν τ. Μεσσ.>. τοῦτον — ἐκράτησαν [ἐν τ. Μ.], ἀνατεμόντες — 'Ριανός. <τὸ ἐθνικὸν — πόλεων>· τὸ θηλυκὸν — 'Ριανός Mei zu Steph. Byz. 8 μεσσηνιακοῖς ο 15 'Ριανός Cas ἀρειανός A 16 καὶ Mus ὁ A ὥς? Jac 19—20 καλούμενα <παρὰ τὴν Τραχίνα>, ἅπερ οἱ μὲν παρὰ [τὴν Τραχίνα] * * <λέγουσιν> εἰρησθαι, ὡς 'Ριανός Sturz, Mei κείσθαι, ὡς 'Ρ. — 'Ηρακλείας, <οἱ δὲ ἐν Λοκροῖς (Schol. Nikand. Ther. 215)> ο. <ἐν Αἰτωλοῖς> (zu v. 21)? Jac 20 'Ριανός Sturz ἔρειανός Et $\bar{i}\bar{d}$ D τετρασδεκάτωι v $\bar{d}$ Wil 20—21 Αἰτωλικοῖς Sturz αἰτω) D αἰτωλοῖς r Et. gen. p. 47 Mi 22 τοῦ τῆς θεοῦ φωτός Miller τῆς τοῦ θ. φ. Et. gen. τούτους (τοῦ DP) θ. φ. Et. M. 27 <Διόμεια> δῆμος Rutherford

γῆλδος φυλῆς, ἀπὸ Διόμου ἐρωμένον τοῦ Ἡρακλέους. ἔστι δὲ Ἡράκλειον αὐτόθι, περὶ οὗ καὶ Ῥιανὸς φησιν, δηλῶν ὅτι Δίολμος <ἐρώμενος> Ἡρακλέους ἐγένετο.

- *51 (177; 9) SCHOL. A. HOM. II. T 119: Ζεὺς μίγεις Ἀλκμήνῃ τῇ Ἡλεκτρώου — ὃν δὲ πρόπον, εἰρηται ἐν τῇ Ξ (323/4) — ἔγκνον κατέστησε, μελλούσης δὲ τίκτειν ὤμοσεν
 5 ἐν θεοῖς τὸν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γεννηθέντα τὸν ἐξ ἑαυτοῦ βασιλεύσειν. Ἡρα δὲ ζηλοτύπως διατεθεῖσα τὰς μὲν Ἀλκμήνης ὠδῖνας ἐπέσχεον, Ἀντιβίαν δέ, ἣν τινες Νικίππῃ εἶπον, τὴν Σθενέλου γυναικα κυοφοροῦσαν Εὐρυσθέα ἐπτάμηρον τεκεῖν ἐποίησεν, ὅθεν καὶ τὰ ἐπτάμηνα γεννώμενα τροφῆς μοῖραν ἔλαχον. βασιλεύων δὲ Εὐρυσθεὺς Ἡρακλεῖ τοὺς ἄθλους ἐπέτασεν, οὓς τελειώσας κατὰ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀπόλλωνος ὑποθήκας ἀθανασίας μετέλαβεν. ἡ
 10 ἱστορία παρὰ Ῥιανῶ.

52 (178; 5) STEPH. BYZ. s. Αἰθυσσεῖς· ἔθνος Λιβυκόν, Μαρμαρίδαις πάροικον, ὡς Ῥιανός.

- 53 (203; 7) — s. Βεμβίνα· κόμη τῆς Νεμέας .... ὁ πολίτης Βεμβινίτης ὡς Σταγειρίτης, παρὰ δὲ Ῥιανῶ Βεμβινάτης. ἔοικεν οὖν <ὡς> Αἰγινάτης καὶ Αἰγινήτης
 15 κατὰ τροπὴν, ὡς Πανύσιος (F 1—2 Ki) ἐν Ἡρακλείας ἃ «δέρμα τε θήρειον Βεμβινήταο λέοντος» ....

54 (178; 6) — s. Μάκρες· ἔθνος Λιβύης. Ῥιανός δὲ Μάκριας διὰ τοῦ ἰ τοῦτους φησί.

6. UNSICHERER HERKUNFT.

- 20 55 (202; 57) POLLUX 2, 180: τοὺς δὲ σφονδύλους .... Ῥιανὸς κύβους ὠνόμασεν «αὐχένος ἐξ ὑπάτοις κύβοις ἐπιτέλλεται ἰξύς».

56 (180; 10) SCHOL. EURIP. Alk. 1: Ῥιανὸς δὲ φησιν ὅτι ἐκὼν ἐδούλευσεν (Apol- Θεσσαλ.
 lon) αὐτῶι ἐρῶν τοῦ Ἀδμήτου. s. 3 F 35. α—γ?

- 57 (205; 61) STEPH. BYZ. s. Φύσκος· πόλις Λοκρίδος ἀπὸ Φύσκου τοῦ Αἰτωλοῦ
 25 <τοῦ> Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος. ἔστι καὶ ἑτέρα Φύσκος πόλις τῆς Καρίας· ἔστι καὶ λιμὴν Ῥόδου. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς ὁ Φύσκος [ὁ φύσικος]. «Φύσκος δέ, ἀφ' οὗ οἱ Ἀλέγες οἱ νῦν Λοκροί». Ῥιανός δὲ Φυσκέας αὐτοὺς καλεῖ. λέγεται καὶ †Φυσκεύς. ἔστι καὶ ἄλλη Μακεδονίας .... καὶ τὸ ἔθνος Φύσκοι ὡς Λοκροί .....

7. ZWEIFELHAFTES.

- 30 58 (202; 58) CHOIROBOSK. Gr. Gr. IV 1. p. 123, 12 Hilg: εἰσι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ Δωρικά συστέλλοντα τὸ α, ὡς παρ' Ἡσιόδω (Th. 521) «δήσας ἀνυκτοπέδησι Προμηθέα», καὶ παρὰ τῶι Ῥιανῶ «λίθος μέγας(?)».

1 ἐρωμένον om. R 2 καὶ Ῥιανός om. V Δίολμος <ἐρώμενος> Ἡρακλέους Jac Δίολμος Ἡρακλῆς ὁ Δίολμος Ἡρακλέους <παιδικά> ο. Ἡρακλέους (sc. υἱός) Mei Διόμ<ει>ος Ἡρακλῆς? Düntzer Διόμωι Ἡρακλῆς <ἐκεῖ συν>εγένετο Fritzsche 9 μετέλαβεν Ddf — βαλεν A 10 Ῥιανῶ Heyne ἀριανῶ A 11 Μαρμαρίδαις Xyl — ναις ο 17 μάκρας R 20 ἀριανός A 21 κύβος II 23 ἐρῶν A δι' ἔρωτα B 25 < > Mei ἔστι καὶ P ἔστιν RV πόλις om. P 25—26 ἔστι δὲ λιμὴν Ῥοδίων Mei 26 ὁ Φύσκος: sc. die πόλις Λοκρίδος [ ] v 'corrupta ex τὸ ἐθνικὸν Φύσικος' Mei 26—27 «Φυσκος — Λοκροί» gehört zu ἀπὸ Φύσκου — Δευκαλίωνος v. 24/5? 27 <τὸ ἐθνικὸν Φύσικος>· Ῥιανός δέ? Jac [λέγεται καὶ Φυσκεύς] Mei λέγεται καὶ Φυσκεῖς (sc. die πόλις Λοκρῶν; Plut. Aet. gr. 15 p. 294 E?) Jac 28 καὶ τὸ ἐθνικὸν Mei ὡς Λοκροί Mei καὶ A. ο 31 Δωρικῶς? δῆσε δ' Hes (Et. gen. A; δῆσαι Et. gen. B) 32 Ῥιανῶ Bkr ριάνω N ριάνω P ἀριάνω C ἄλθος μέλας? Bkr μέλας λ. Mei

8. ANHANG.

59 (176; 56) ΣΤΕΡΗ. BYZ. s. 'Αράκυνθος· ὄρος Βοιωτίας, ἀφ' οὗ ἡ 'Αθηνᾶ 'Αρακυνθικάς, ὡς 'Ριανὸς ἐν τῇ Φήμῃ «κλυθὲ μοι εὐχάων 'Αρακυνθιάς εὐπατέρειαν».

60 (199; 1) ΣΤΟΒ. Flor. 3, 4, 33: 'Ριανού. «ἡ ἄρα δὴ μάλα πάντες
 5 ἀμαρτίνοοι πελόμεσθα / ἀνθρωποι, φέρομεν δὲ θεῶν ἑτερόρ-
 ροπα δῶρα / ἀφραδίῃ κραδίης· βιότοιο μὲν ὅς κ' ἐπιδευῆς /
 στρωφᾶται, μακάρεσσιν ἐπὶ νόγον αἰνὸν ἰάπτει / ⁵ ἀχνύμε-
 νος, σφετέρην δ' ἀρετὴν καὶ θυμὸν ἀτίλει, / οὐδέ τι θαρσα-
 λείος νῶσαι ἔπος οὐδέ τι ῥέξαι / ἐρριγώς, ὅθι τ' ἄνδρες ἔχε-
 10 κτέανοι παρέωσι, / καὶ οἱ θυμὸν ἔδουσι κατηφείῃ καὶ διζύς. /
 ὅς δέ κεν εὐοχθῇσι, θεὸς δ' ἐπὶ δλβον ὀπάζηι, / ¹⁰ καὶ πολυ-
 κοιρανίην, ἐπιλήθεται οὖνεκα γαῖαν / ποσσὶν ἐπιστεῖβει,
 θνητοὶ δέ οἱ εἰσὶ τοκῆες, / ἀλλ' ὑπεροπλήι [τε] καὶ ἀμαρ-
 τωλήισι νόοιο / Ἰσα Διὶ βρομέει, κεφαλὴν δ' ὑπὲρ † αὐχένος
 15 ἴσχει / καὶ περ ἔων ὀλίγος, μνᾶται δ' εὐπηχυν 'Αθήνην, / ¹⁵
 ἡέ τιν' ἀτραπιδὸν τεκμαίρεται Οὐλυμπόνδε, / ὥς κε μετ'
 ἀθανάτοισιν ἀρίθμιος εἰλαπινάζηι. / ἡ δ' 'Ατῇ ἀπαλοῖσι
 μετατρωχῶσα πόδεσσιν / ἄκρηις ἐν κεφαλῇσιν ἀνώιστος
 καὶ ἄφαντος / ἄλλοτε μὲν γραίησι νεωτέρη, ἄλλοτε δ' αὖτε /
 20 ²⁰ ὀπλοτέρησι γρηὺς ἐφίσταται ἀμπλακίησι, / Ζηνὶ θεῶν
 κρεῖοντι Δίκηι τ' ἐπὶ ῥα φέρουσας».

— LYKOS VON RHEGION.

c. 320/
270^a

ΠΕΡΙ ΣΙΚΕΛΙΑΣ. — ΙΣΤΟΡΙΑ ΛΙΒΥΗΣ. — ΠΕΡΙ (ΠΡΟΣ) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
 (-PON)?

25 s. III B u. Sizilien.

— HIPPIYS VON RHEGION (MYES).

300/250^a?

ΣΙΚΕΛΙΚΑ (ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΩΝ?). — ΚΤΙΣΙΣ ΙΤΑΛΙΑΣ. — ΑΡΓΟΛΙΚΑ(?).

s. III B u. Sizilien.

2 'Αράκυνθος v-κιν- ο 2—3 'Αρακυνθιάς Berkel ἀρακυνθίς RV ἀρακυνθί P 'Αρακυνθί
 ἡ 'Αρακυνθιάς? Mei 3 'Αρακυνθιάς v-κιν- VP -κῦ- R¹ 4—21 nur in V(ossian.
 gr. O), Tr(incavelliana editio e Marcan. IV 29 expressa) om. MA 4 'Ριανού Ge(sner)
 ἀριανού V 'Ριανούς Tr 5 ἀμαρτίνοοι Ge -ην- ο 6 ἀφραδίῃ κραδίης Valck ἀφρα-
 δέηι κραδίηι ο ἀφραδέηι κραδίηι Bru(nck) v ὅς κ' V ὅση Tr 7 μακάρεσσιν Ge
 -εσ(σι) δ' ο 8—9 θαρσαλέος Turn -έως ο 9 νῶσαι Kaibel (Herm. 28, 57) νοέειν ο
 10 κατηφείῃ Bru -φείη ο 11 εὐοχθῇσι Mei -ήση V -ιση Tr -όχθησι Ge δ' ἐπὶ:
 δέ οἱ Nauck, Hense ὀπάζηι Bru -ει ο 12 ποσσὶν ἐπιστελείη Tr 13 [ ] Bru
 14 ὑπὲρ αὐχένος ἴσχει Schaefer, Wil (HD 1, 225, 1) ὑπὲρανχον ἀνίσχει Mei, Powell
 ὑπὲρ ἀστέρης ἴσχει Kaibel 16 ἡέ τιν' V ἡέστιν Tr 16—17 μετ' ἀθανάτοις ἐναρίθμιος
 Bru 'μεταρίθμιος tmesi seiunxit Rhi' Mei 17 εἰλαπινάζηι v-ει ο 18 πόδεσσι(v) v
 πόδες Tr 21 κρεῖοντι Valck κριόντι ο Δίκηι τ' Ge Δίκηι δ' ο

—. PROXENOS.

um 280^a

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ. — ΠΕΡΙ ΠΥΡΡΟΝ ΣΙΚΕΛΙΚΑ. — ΛΑΚΩΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. —
ΧΑΛΚΙΔΙΚΑ(?).

s. III B u. Epeiros.

—. ISTROS DER KALLIMACHEER.

250/200^a

ΑΤΤΙΚΑ (ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ). — ΑΡΓΟΛΙΚΑ. — ΗΛΙΑΚΑ. —
ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΑΠΟΙΚΙΑΙ. — ΠΕΡΙ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ. — ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΩΝ
ΚΡΗΤΙΚΩΝ ΘΥΣΙΩΝ.

s. III B u. Athen.

—. PHILOSTEPHANOS VON KYRENE.

250/200^a

s. IV.

266. APOLLAS (APELLAS) DER PONTIKER.

250/200^a

T

1 (IV 307) QUINTILIAN. Inst. or. 11, 2, 14: s. F 4.

F

1. ΔΕΛΦΙΚΑ.

(F 8)

1 (1) CLEM. AL. Protr. 4, 47, 6: πολλοὶ δ' ἂν τάχα πονθανμάσειαν, εἰ μάθουσιν
τὸ παλλάδιον τὸ διοπετὲς καλούμενον, ὃ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς ἱστοροῦνται μὲν
20 ὑφελέσθαι ἀπὸ Ἰλίου, παρακαταθέσθαι δὲ Δημοφῶντι, ἐκ τῶν Πέλοπος ὁστών κα-
τεσκευάσθαι, καθάπερ τὸν Ὀλύμπιον ἐξ ἄλλων ὁστών Ἰνδικοῦ θηρίου· καὶ δὴ τὸν
ἱστοροῦντα Διονύσιον ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει τοῦ Κύκλου (15 F 3) παρίστημι.
(7) Απελλᾶς δὲ ἐν τοῖς Δελφικοῖς δύο φησι γεγονέναι τὰ παλλάδια, ἅμφω
δ' ἐπ' ἀνθρώπων δεδημιουργῆσθαι.

25 2. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩΙ ΠΟΛΕΩΝ.

(F 4; 5; 7?)

2 (3) ATHEN. 9, 8 p. 369A: γογγυλίδες· ταύτας Ἀπολλᾶς ἐν τῷ περὶ
τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων ὑπὸ Λακεδαιμονίων γάστρας φησὶ καλεῖσθαι.

3 (4) SCHOL. NIKAND. Ther. 517: μιννανθὲς οἱ μὲν αὐτὴν ἐκάλουν, οἱ δὲ
30 τρίφυλλον καλοῦσιν. Ἀπολλᾶς δὲ ἐν τῷ περὶ Πελοποννησιακῶν πόλεων τὸ
πήγανον ὑπὸ Πελοποννησίων ἑντὴν καλεῖσθαι φησιν.

27 Ἀπολλᾶς: Ἀπελλᾶς F 4 28 γάστρας Hesych. s. v. γαστέρας A 30 Ἀπολλᾶς
Preller ἰόλαος ο (vgl. 683 Ἰόλαος ἐν τῷ περὶ βοτανῶν 559 Ἀπολλᾶς [Ἀπολλώνιος A]
ἐν τ. II. βοτ.)

3. OHNE BUCHTITEL.

4 (5) ATHEN. 2, 63 p. 63 D: 'Απελλᾶς δὲ Λακεδαιμονίους φησὶ σέμελον τὸν κοχλίαν λέγειν. (Apollodor. ἐν β' Ἑτυμολογιῶν 244 F 223).

5 (6) PHOT. SUD. Lex. s. Κυψελιδῶν ἀνάθημα· ἐν Ὀλυμπίαι. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ (236 B)· παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος ἐν Ὀλυμπίαι ἐστᾷθη κολοσσός. ἀλλ' οὐ τῶν Κυψελιδῶν, Κυψέλου δέ φασι τὸ ἀνάθημα, ὡς Ἀγάκλιντος ἐν τῷ Περί Ὀλυμπίας (III B) .... Δίδυμος (p. 404 Schm) δὲ κατασκευάσαι τὸν κολοσσόν φησι Περιάνδρον .... καὶ γὰρ Θεόφραστος ἐν τῷ Περί καιρῶν β' (F 128 Wi) λέγει οὕτως .... φέρεται δέ τι καὶ ἐπίγραμμα τοῦ κολοσσοῦ «εἰ μὴ ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατός εἰμι κολοσσός, ἐξώλης εἶη Κυψελιδῶν γενεά», ὅπερ Ἀπελλᾶς ὁ Ποντικός οὕτω προσφέρεται· «εἰ μὴ ἐγὼ ναξὸς παγχρύσεός εἰμι κολοσσός, ἐξώλης εἶη Κυψελιδῶν γενεά».

6 (7) QUINTILIAN. Inst. or. 11, 2, 14: *est autem magna inter auctores dissensio, Glaucone Carystio an Leocrati an Agatharcho an Scopae scriptum sit id carmen; et Pharsali fuerit haec domus, ut ipse quodam loco significare Simonides videtur utque Apollodorus (244 F 67) et Eratosthenes (241 F 34) et Euphoriion (F 55 Schei) et Larissaeus Eurypylus (VI) tradiderunt, an Cranone, ut Apollas Callimach<i>us(?)*, quem secutus Cicero (De or. 2, 352) *hanc famam latius fudit*.

7 (6) SCHOL. PIND. O 7 inscr. b p. 196, 20 Dr: περὶ τοῦ Διαγόρου εἶπε μὲν καὶ Ἀριστοτέλης (IV) * * καὶ Ἀπολλᾶς μαρτυροῦσιν, ὅτι δ' πηχῶν καὶ ἑ δακτύλων ἦν. ἔσχε δὲ καὶ Λαμάγητον νῖον πρεσβύτατον τῶν παίδων τετραπύχην τὸ μέγεθος, τοῦ πατρὸς ἐλάττωνα ἑ δακτύλων. ἔσχε δὲ καὶ ἄλλον ἀδελφὸν Ἀκουσίλαον, θυγατέρων δὲ νιούς Εὐκλέα Καλλιάνακτος καὶ Πεισιρροδόν. οὗτοι δὲ πολλὰς νίκας ἐκ τῶν Ὀλυμπίων ἔσχον, <ἔσχον> δὲ καὶ ἐκ Πυθίων * * δὲ δ' φησιν ὅτι παῖδες τοῦτον διαφόρους ἀγῶνας νικήσαντες κτλ.

8 (2) SUD. s. Ῥοδώπιδος ἀνάθημα· ὀβελίσκοι ἐν Δελφοῖς πολλοί. Ἀπελλᾶς δὲ ὁ Ποντικός οἶται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, Ἡροδότου (2, 134/5) ἐλέγχοντος τὴν δόξαν.

2 Ἀπελλᾶς: Ἀπολλᾶς F 2 4 Πλάτων om. Phot 5 ἐστᾷθη Phot στᾷθητι Plat ἔσταθη Cobet 6 κολοσσός fehlt Plat; es scheinen nicht seine worte, sondern umsetzung des erklärers 7 ἐν τῇ π Ὀλυμπιάδι Sud 9 εἰ μὴ ἐγὼ Cobet εἰμι ἐγὼ Phot αὐτὸς ἐγὼ Sud χρυσοῦς om. Sud A 11 εἰ μὴ Cobet εἰμι Phot Sud νάξος Phot ('vollwichtig, von νάσσω-νάξω-νακτός' G. Herbig) νάξιος Sud ναστὸς Naber ἐγὼν ὄναξ Cobet παγχρύσεος: hat als erklärungs A. s für ναξὸς urspr. σφυρήλατος verdrängt? 18 < > Preller <et> Callimachus Bentley Callimachus <que> Schneidewin 21 * * Dra(chmann) ἀπόλλας Schol 22 ἑ — ἔσχε Dra γ ἦσαν δακτυλ(ικῶν) ἠνέωχε Schol 23 [ἄλλον] ο. [ἀδελφόν] Jac ἄλλον νῖον? Dra 24 Εὐκλέα Καλλιάνακτος (Paus. 6, 7, 2) Dra εὐκλεέστατον καλλιάνακτα Schol Πεισιρροδόν (-ίροδον Paus) Boeckh —ίρροθον Schol 25 <ἔσχον> δὲ καὶ Dra δέκα Schol * * Dra δὲ δ' φησιν A δὲ ἔφη (Red) Dra 27 ὀβελούς βουπόρους πολλούς σιδηρέους Herodt. 2, 135, 4.

4. ZWEIFELHAFTES.

9 (—) PHOT. BEROL. p. 100, 12 Rei: s. Apollonios ἐν τῷ Περί Δελφῶν III B u. Delphi.

267. DEMOKRITOS VON EPHESES.

ca. 250/
200a?

5

T

1 (IV 383) DIOG. LAERT. 9, 49: γεγόνاسι δὲ Δημόκριτοι ἑξ· πρῶτος αὐτὸς οὗτος (der Abderite)· δεύτερος Χῖος μουσικὸς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον· τρίτος ἀνδριαντοποιός, οὗ μέμνηται Ἀντίγονος (IV)· τέταρτος περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ γεγραπὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ Σαμοθράκης· πέμπτος ποιητὴς ἐπιγραμμάτων ....
10 ἕκτος Περγαμηνὸς ἀπὸ ῥητορικῶν λόγων <εὐδοκιμήσας>.

F

1. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΕΦΕΣΩΙ ΝΑΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ(?) Α Β.

Α

1 (1) ATHEN. 12, 29, p. 525 CD: καὶ περὶ αὐτῶν δὲ τῶν Ἐφεσίων Δημό-
15 κριτος <ὁ> Ἐφέσιος ἐν τῷ προτέρῳ Περί τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ναοῦ διηγούμενος περὶ τῆς χλιδῆς αὐτῶν καὶ ὧν ἐφόρουσαν βαπτῶν ἱματίων γράφει καὶ τάδε· «τὰ δὲ τῶν Ἰώνων ἰοβαφῇ καὶ πορφυρᾷ καὶ κρόκινα ῥόμβοις ὑφαντά, αἱ δὲ κεφαλαὶ κατ' ἴσα διειλημμέναι ζώ-
οις. καὶ σαράπαις μήλινοι καὶ πορφυροῖ καὶ λευκοί,
20 οἱ δὲ ἀλουργεῖς. καὶ καλασίρεις Κορινθιουργεῖς· εἰσὶ δ' αἱ μὲν πορφυραῖ τούτων, αἱ δὲ ἰοβαφεῖς, αἱ δὲ ὑακίνθιναι· λάβοι δ' ἂν τις καὶ φλογίνας καὶ θαλασσοειδεῖς. ὑπάρχουσιν δὲ καὶ Περσικαὶ κα-
λασίρεις, αἱ περ εἰσὶ κάλλισται πασῶν. ἴδοι δ' ἂν
25 τις» φησὶν «καὶ τὰς καλουμένας ἀκταίας, ὅπερ ἐστὶ καὶ πολυτελέστατον ἐν τοῖς Περσικοῖς περιβλήμα-
σιν. ἐστὶν δὲ τοῦτο σπαθητὸν ἰσχύος καὶ κουφότη-
τος χάριν· καταπέπασται δὲ χρυσοῖς κέγχροις· οἱ δὲ κέγχροι νήματι πορφυρῷ πάντες εἰς τὴν εἴσω
30 μοῖραν ἄμματα ἔχουσιν ἀνὰ μέσον». τούτοις πᾶσι χρῆσθαι φησι τοὺς Ἐφεσίους ἐπιδόντας εἰς τρυφήν.

2. ΠΕΡΙ ΣΑΜΟΘΡΑΙΚΗΣ(?).

8 <ὁ> περὶ? 9 πόλεως καὶ BP καὶ om. F (mitteilung Von der Mühlis) 10 < >
Rei 15 < > E 18 κεφαλαι: στεφάναι? Kaibel 18—19 ζώοις: ζώναις Dale-
camp 28 καταπέπασται Schwei -ἐπλα- AE

268. BATON VON SINOPE.

bis nach

215/4

T

1 (IV 347) STRABON 12, 3, 11 p. 546: ἀνδρας δ' ἐξήνεγκεν (Sinope)
ἀγαθούς τῶν μὲν φιλοσόφων.... τῶν δὲ ποιητῶν.... τῶν δὲ συγγραφέων

5 Βάτωνα τὸν πραγματευθέντα τὰ Περσικά.

2 ATHEN. 14, 45 p. 639 D: Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺς ὁ ῥήτωρ.... (F 5).

3 DIOG. LAERT. 8, 89: φησὶ δ' αὐτὸν (sc. Εὐδόξον) Ἐρατοσθένης ἐν
τοῖς Πρὸς Βάτωνα (241 F 22) καὶ Κυνῶν διαλόγους συνθεῖναι οἱ δὲ γεγραφεῖναι
μὲν Αἰγυπτίους τῇ ἐαυτῶν φωνῇ, τοῦτον δὲ μεθερμηνεύσαντα ἐκδοῦναι

10 τοῖς Ἑλλήσι.

F

1. ΑΤΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ Α—?

B

1 (5) SCHOL. PINDAR. J. 4, 104 g: περὶ τῶν Ἡρακλέους ἐκ Μεγάρας
15 παίδων.... καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ διαλλάττουσι (s. 3 F 14) .... Βάτων
δὲ ἐν δευτέρῳι Ἀττικῶν ἱστοριῶν Πολύδωρον Ἀνίκητον Μηκιστόφορον
Πατροκλέα Τοξόκλειτον Μενεβρόντην Χερσίβιον.

2. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΦΕΣΩΙ ΤΥΡΑΝΝΩΝ Α—?

2 (1) ATHEN. 7, 33 p. 289 BC: Μενεκράτης .... ὁ Συνακόσιος .... ὁ Ζεὺς
20 ἐπικαλούμενος .... τοὺς .... θεραπευομένους ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἱερὰς καλουμένας νόσους
συγγράφεσθαι ἠγάγκαζεν ὅτι ὑπακούσονται αὐτῷ δοῦλοι περιωθέντες· καὶ ἡκολούθουν
ὁ μὲν τις Ἡρακλέους σκευὴν ἔχων καὶ καλούμενος Ἡρακλῆς (Νικόστρατος δ' ἦν οὗτος
ὁ Ἀργεῖος, ἰερὰν νόσον θεραπευθεὶς· μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἐφίππος ἐν Πελαστικῇ
(CAF II 260, 17 K) λέγων ὧδε· «οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι † ὁ θεός, / Νι-
25 κόστρατος δ' Ἀργεῖος ἕτερος Ἡρακλῆς» ἄλλος δὲ τις ὡς Ἐρμῆς χλαμύδα ἔχων καὶ
κηρύκειον, πρὸς δὲ τούτοις πτερά, ὡς ὁ Ζελεΐτης Νικαγόρας ὁ καὶ τῆς
πατρίδος τυραννήσας, ὡς ἱστορεῖ Βάτων ἐν τοῖς Περί τῶν ἐν Ἐφέσῳ
τυράνων. Ἡγήσανδρος δὲ (IV) φησὶ ὅτι καὶ Ἀστυκρέοντα θεραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ
'Απόλλωνα ἐκάλεσε ....

30 *3 (2) SUD. s. Πυθαγόρας Ἐφέσιος· καταλύσας δι' ἐπιβουλῆς τὴν τῶν
Βασιλιδῶν καλουμένην ἀρχήν, ἀνεφάνη τε τύραννος πικρότατος. καὶ τῷ
μὲν δήμῳ καὶ τῇ πληθύνῃ ἦν τε καὶ ἐδόκει κεχαρισμένος, ἅμα τὰ μὲν αὐτοῦς
ἐπελπίζων ὑποσχέσεσιν, τὰ δὲ ὑποσπείρων αὐτοῖς ὀλίγα κέρδη· τοὺς γε μὴν

8 βάτωνα BFP κά- HQ   15 Βάτων Boeckh βάτος Sch   24 [μὲν] Herw   Ζεὺς
θεός Schwei Ζεὺς νεός Cobet Herw [εἶναι] Αἰτναῖος θεός? Kaibel   26 τούτοις C
28 Ἀστυκλέα C

ἐν ἀξιώσει τε καὶ δυνάμει περισυλῶν καὶ δημεύων φορητὸς οὐδαμὰ οὐδαμῇ
 ἦν. καὶ κολάσαι δὲ πικρότατα οὐκ ἂν ὤκησε, καὶ ἀφειδέστατα ἀποκτεῖναι
 οὐδὲν ἀδικοῦντας (ἐξελύττησε γὰρ εἰς ταῦτα)· ἔρως τε χρημάτων ἄμετρος·
 5 μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἂν κάκιστα ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐτόν, ἥδη δὲ καὶ τοῦ
 θεοῦ κατεφρόνει· τῶν γοῦν προειρημένων οἷς ἐπέθετο παμπόλλους ἐν τοῖς
 ναοῖς ἀπέκτεινεν, ἐνὸς δὲ τὰς θυγατέρας καταφρυγούσας εἰς τὸ ἱερὸν ἀναστῆσαι
 μὲν βιαίως οὐκ ἐτόλμησε, συνεχῇ δὲ φυλακὴν ἐπιστήσας ἐξετρώχωσεν ἄρα ἐς
 10 τοσοῦτον, ὥς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι. οὐκοῦν ἡκολούθησε
 δημοσθαί νόσος καὶ τροφῶν ἀπορία· καὶ σαλεύων ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ Πυθαγόρας
 εἰς Δελφοὺς ἀπέστειλε καὶ ἤιτει λύσιν τῶν κακῶν. ἡ δὲ ἔφη νεὼν ἀναστῆσαι
 καὶ κηδεῦσαι τοὺς νεκρούς. ἦν δὲ πρὸ Κύρου τοῦ Πέρσου, ὥς φησι Βάτων.

3. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΤΥΡΑΝΝΙΔΟΣ.

4 (3) ATHEN. 6, 59 p. 251 EF: 'Ιερωνύμου δὲ τοῦ Συρακοσίων τυράν- a. 215/4
 15 νου Θράσωνα τὸν Κάρχαρον ἐπικαλούμενον Βάτων ὁ Σινωπεὺς ἱστορεῖ ἐν
 τῷ Περὶ τῆς τοῦ 'Ιερωνύμου τυραννίδος, προσφέρεσθαι φάσκων αὐτὸν ἐκά-
 στοτε πολὺν ἄκρατον. τοῦτον δ' ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ 'Ιερωνύμου
 ἕτερος κόλαξ Σῶσις ὄνομα· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν 'Ιερώνυμον ἀνέπεισεν διάδημά
 20 τε ἀναλαβεῖν καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν διασκευὴν ἣν ἐφόρει
 Διονύσιος ὁ τύραννος.

4. ΠΕΡΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΜΟΝΙΑΣ Α.

5 (4) ATHEN. 14, 45 p. 639D—640A: Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺς ὁ ῥήτωρ
 ἐν τῷ Περὶ Θεσσαλίας καὶ Αἰμονίας σαφῶς ἐμφανίζει τὴν τῶν Σατουρναλίων
 ἑορτὴν 'Ελληνικωτάτην, φάσκων αὐτὴν παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς Πελώρια κα-
 25 λείσθαι, γράφων οὕτως· «θυσίας κοινῇ τοῖς Πελασγοῖς γινομένης ἀπαγγεῖλαι
 τινα τῷ Πελασγῷ ἄνδρα, ὃν ὄνομα ἦν Πέλωρος, διότι ἐν τῇ Αἰμονίᾳ σει-
 σμῶν μεγάλων γενομένων ῥαγεῖν τὰ Τέμπη ὄρη ὀνομαζόμενα καὶ διότι διὰ τοῦ
 διαστήματος ὀρμήσαν τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ ἐμβάλλοι εἰς τὸ τοῦ Πηγελίου ῥεῖθρον,
 καὶ τὴν πρότερον λιμνάζουσαν χώραν ἄπασαν γεγυμνῶσθαι, καὶ ἀναξηρανομέ-
 30 νων τῶν ὑδάτων πεδία θαυμαστὰ τῷ μεγέθει καὶ τῷ κάλλει ἀναφαίνεσθαι.
 ἀκούσαντα οὖν τὸν Πελασγὸν τὴν τράπεζαν ἀφθόνως αὐτῷ κεκοσμημένην τῷ
 Πελώρῳ παραθεῖναι, καὶ τοὺς ἄλλους δὲ φιλοφρονουμένους ἕκαστον φέρειν

1 ἀξιώματι A^{mg} τε om. V   3 ταῦτα ἔρως τις Bernhardt   4 διαβολαῖς *ταις
 (superlativ) Bernhardt   πλησίον VE πλουσίους Gaisford   7 τὰς θυγατέρας κατα-
 φρυγούσας GM τὴν θ-α κ-οῦσαν AV   8 μὲν αὐτὴν A   ἄρα om. V   9 τὰς κόρας
 AGM τὴν κόρην V   11 ἡ δὲ AV ἡ δὲ Πυθιάς r   18 Σῶσις (Liv. 24, 21, 4) Gro-
 novius ωσις AC   23 Αἰμονίας: 'Αθαμανίας Hecker   25 ἀπαγγεῖλαι Mei ἀνα- A
 27 γενομένων E γιν- A   28 ὀρμήσαν τὸ Mus ὀρμήσαντος A ὀρμήσαι τὸ E

ὁ τι ἔχει παρ' αὐτῷ βέλτιστον καὶ παρατιθέναι ἐπὶ τὴν τράπεζαν τῷ ἀπαγ-
 γέλαντι, καὶ αὐτὸν τὸν Πελασγὸν προθύμως διακονεῖν καὶ τῶν ἄλλων τοὺς
 ἐν ἀξιώματι ὄντας ὑπηρετεῖν, καθότι ἐκάστωι ὁ καιρὸς παρέπιπτεν. διόπερ
 φασίν, ἐπεὶ τὴν χώραν κατέσχον, ἀπομίμημα τῆς τότε γενομένης ἐορτῆς * *
 5 καὶ θύοντας Διὶ Πέλωρι τραπέζας τε λαμπρῶς κοσμοῦντας προτιθέναι καὶ οὕτως
 φιλάνθρωπον † τε τὴν πανήγυριν συντελεῖν, ὥστε καὶ τοὺς ξένους ἅπαντας
 ἐπὶ τὴν θοῖνην παραλαμβάνειν καὶ τοὺς δεσμώτας λύειν καὶ τοὺς οἰκέτας
 κατακλίναντας μετὰ πάσης παρρησίας ἐστιᾶν, διακονούντων αὐτοῖς τῶν
 δεσποτῶν· καὶ τὸ σύνολον ἔτι καὶ νῦν Θεσσαλοὺς μεγίστην ἐορτὴν ἄγοντας
 10 προσαγορεύειν Πελώρια».

5. ΠΕΡΣΙΚΑ.

(T 1)

6. ΠΕΡΙ ΙΩΝΟΣ.

6 (7) ATHEN. 10, 48 p. 436F: Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν τοῖς Περὶ Ἴωνος
 15 τοῦ ποιητοῦ φιλοπότιν φησὶ γενέσθαι καὶ ἐρωτικώτατον τὸν Ἴωνα.
 καὶ αὐτὸς δ' ἐν τοῖς Ἑλεγείοις (PLGr⁴ II 254, 7 Bgk) ἐρᾶν μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλλης τῆς
 Κορινθίας, Τελέου δὲ θυγατρὸς· ἣς καὶ Περικλέα τὸν Ὀλύμπιον ἐρᾶν φησι Τηλεκλειδῆς
 ἐν Ἡσιόδοις (CAF I 214, 17 K).

7. OHNE BUCHTITEL.

20 7 (6) PLUTARCH Agis 15: συμμείξας δὲ τῷ Ἀράτῳ περὶ Κόρινθον ὁ Ἅγις a. 241/0
 ἔτι βουλευόμενοι περὶ μάχης . . . ἐπεδείξατο καὶ προθυμίαν πολλὴν καὶ τόλμαν οὐ μανικὴν
 οὐδ' ἀλόγιστον· (2) ἔφη γὰρ αὐτῷ μὲν δοκεῖν διαμάχεσθαι καὶ μὴ παριέναι τὸν πόλεμον
 εἶσω, τὰς πύλας τῆς Πελοποννήσου προεμένους, ποιήσειν δὲ τὸ δοκοῦν Ἀράτῳ . . .
 (4) ὁ δὲ Σινωπεὺς Βάτων αὐτὸν οὐκ ἐθέλειν μάχεσθαι φησι τὸν Ἅγιν Ἀράτου
 25 κελεύοντος, οὐκ ἐντετυχηκῶς οἷς Ἄρατος γέγραφε περὶ τούτων (231 F 1) . . .

8 (—) SCHOL. (P. Mus. Brit. 128) HOM. II. Ω 721: παρὰ δ' εἶσαν
 ἀοιδοὺς / θρήνων ἐξάρχους, οἳ τε στονόεσαν ἀοιδὴν κτλ.] τὸν Ἐκτορ[α] . . .
 πι. . π. . . β̄ εἰσίν, οὐκ ἐσημ/[αυ]λει τις καὶ ἐπι[λέγουσι. .] ὥς Φιλίας ἐν τ(ῇ)
 ᾱ τῶν ἐπ/λεψ ἀντιλέγει. . . . ὥς φησι Βάτων ἐν τ(ῇ) πρώτῃ χρυ. . . ν/

30

— SEMOS VON DELOS.

um 200?

ΔΗΛΙΑΚΑ. — ΠΕΡΙΟΔΟΙ. — ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΥ. — ΠΕΡΙ ΠΕΡΓΑΜΟΥ. — ΠΕΡΙ
 ΠΑΙΑΝΩΝ.

s. III B u. Delos.

3—4 διόπερ, φησίν, Wil 4 * *: <ποιουμένους> ο. ä. Kaibel 5 Πέλωρι A πελώριω(!)
 E πελώριω Eust προτιθέναι: παρατιθέναι Mei 6 [τε] Mus τε <καὶ κοινὴν> ?
 Kaibel 8 κατακλίνοντας Kaibel 10 Πελώρια Mei πελωρίαν AE

—. POLEMON VON ILION.

c 202/811

s. IV.

269. STAPHYLOS VON NAUKRATIS.

vor 1500

T

5 (F 10; 13)

1 (IV 505) PLIN. NH 1, 4 (5): *situus gentes .... ex auctoribus .... externis Polybio, (Juba rege), Hecataeo, Hellanico .... Astynomo (VI), Staphylo, (Dionysio, Aristotele), Aristocrito* (III B) ....

F

10

1. ΠΕΡΙ ΑΘΗΝΩΝ(?) Α—?

1 (6) HARPOKR. s. ἐπίβοιον .... Φιλόχορος δ' ἐν β̄ (III B) φησὶν οὕτως· «ἐὰν δέ τις τῇ Ἀθηναίῳ θύῃ βοῦν, ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ τῇ Πανδρόσῳ θύειν ὄιν, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον». ὁμοίως καὶ Στάφυλος ἐν ᾱ τῶν Περὶ Ἀθηναίων.

2. ΠΕΡΙ ΑΙΟΛΕΩΝ Ᾱ.

15

2 (7) HARPOKR. SUD. s. Πρόνοια· Αἰσχίνης ἐν τῷ Κατὰ Κτησιφῶντος (108 ff.). ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηναῖα Πρόνοια διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἰδρῦσθαι. ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἡ̄ (37,3) Προνηίην ὀνομάζει. ἱστορήκασιν δὲ περὶ αὐτῆς ἄλλοι τε καὶ Στάφυλος τῷ Περὶ Αἰολέων.

3. ΠΕΡΙ ΑΡΚΑΔΩΝ Ᾱ.

20

(F 7?)

3 (8) SEXT. EMPIR. adv. math. 1, 261: οἱ ἱστορικοὶ .... Ἀσκληπιὸν κεκερανῶσθαι λέγουσιν .... Στησίχορος μὲν ἐν Ἐριφύλῃ (16 Bgk⁴) .... ὅτι τινὰς τῶν ἐπὶ Θήβαις πεσόντων ἀνιστᾷ Πολύανθος (37 F 1) .... ὅτι τὰς Προίτου θυγατέρας .... ἰάσατο· Πανᾶσις (19 Ki) δὲ διὰ τὸν νεκρὸν Τυνδάρεω ἀναστήσας· Στάφυλος δὲ ἐν τῷ Περὶ
25 Ἀρκάδων ὅτι Ἰππόλυτον ἐθεράπευσεν φεύγοντα ἐκ Τροιζῆνος κατὰ τὰς παραδεδομένας κατ' αὐτοῦ ἐν τοῖς Τραγωιδουμένοις (zu 12 F 9?) φήμας· (262) Φύλαρχος (81 F 18) .... διὰ τὸ τοὺς Φινέως υἱοὺς τυφλωθέντας ἀποκαταστήσας
.... Τελέσσαρχος δὲ ἐν τῷ Ἀργολικῷ (III B) ὅτι τὸν Ὠρίωνα ἐπεβάλετο ἀναστήσαι.

4. ΠΕΡΙ ΘΕΣΣΑΛΩΝ Α—?

30

(F 10—12)

12 Πανδρόσῳ (IG³ II 1039, 58) BCPQ πανδώραι Α πανδόραι Epit 13 ἐν ᾱ: ἐνα' B θ' C ἐν ἐνάτῃ G τῶν om. BC Ἀθηναίων Α ἀθηναῖς r 15 πρόνοια Harp Sud Aischin Πρόνοια Bkr 16 Ἀθηναῖα om. Α προναία Epit πρόνοια Harp Sud 17 προνηίην AN Herodt. 8, 37 (d προνοίης SV προναίης a); 1, 92 (o) προνοίην BC 26 Τραγ- Jac τραγ- v

$\bar{T}$

4 (2) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 8 16: Στάφυλος δὲ ἐν τρίτῳ τῶν
Περὶ Θεσσαλίας φησὶ Χείρωνα σοφὸν ὄντα καὶ ἀστρονομίας ἔμπειρον, βουλό-
μενον τὸν Πηλέα ἔνδοξον ποιῆσαι, μεταπέμψαι <Φιλομήλαν> τὴν "Ἀκτορος
5 θυγατέρα τοῦ Μυρμιδόνος καὶ λόγους διασπεῖραι ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν
Θέτιν Πηλεὺς Διὸς διδόντος αὐτῷ, οἱ δὲ θεοὶ μετ' ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἤξουσιν.
ταῦτα φημίσας παρὲθρει τὸν χρόνον, ἐν ᾧ ὕδατα πολλὰ καὶ πνεύματα ἐξαίσια,
καὶ δίδωσι Πηλεῖ Φιλομήλαν. καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ φήμη.

5 (3) SCHOL. A (T) HOM. II. Π 175: Μενέσθιος αἰολοθώρηξ, υἱὸς
10 Σπερχειοῖο . . . ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη] ὅτι Φερεκύδης (3 F 61)
τὴν Πολυδώραν φησὶν ἀδελφὴν 'Αχιλλέως' οὐκ ἔστι δὲ καθ' "Ομηρον διαβεβαιώσασθαι.
πιθανώτερον οὖν ὁμωνυμίαν εἶναι . . . — ἐκ τίνος Πηλεὺς Πολυδώραν ἔσχεν; ὥς
μὲν Στάφυλος φησιν ἐν τῇ γ' Θεσσαλικῶν, ἐξ Εὐρυδίκης τῆς "Ἀκτορος θυγατρὸς
Φερεκύδης (3 F 61) δὲ ἐξ 'Αντιγόνης τῆς Εὐρυτίωνος· ἄλλοι δὲ ἐκ Λαοδαμείας τῆς 'Αλκ-
15 μαίωνος. Ζηνόδοτος (19 F 5) δὲ Κλεοδώρην φησιν, 'Ησιόδου (83 Rz) καὶ τῶν ἄλλων
Πολυδώρην αὐτὴν καλοῦντων.

 $\bar{A}(?)$

6 (4) HARPOKR. s. Πενέσταν· . . . παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται οἵπερ παρὰ
Λακεδαιμονίοις Εἰλωτες· Ξενοφῶν γοῦν ἐν γ' Ἑλληνικῶν (2, 3, 36) φησιν ἐπὶ τινος «καὶ
20 τοὺς Πενέστας ὥπλισεν ἐπὶ τοὺς δεσπότης». διείλεκται δὲ περὶ αὐτῶν ἐπὶ πλεόν
Στάφυλος ἐν τῇ δ (?) Περὶ Θετταλῶν. οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς Πενέστας
καλεῖσθαι φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλικέτας.

5. OHNE BUCHTITEL.

7 (9) ATHEN. 2, 23 p. 45CD: Στάφυλος δὲ φησι τὴν τοῦ οἴνου πρὸς Ἀρκ.
25 τὸ ὕδωρ κρᾶσιν Μελάμποδα πρῶτον εὐρεῖν.

8 (10) CLEM. AL. Protr. 2, 38, 2: 'Αγαμέμνονα γοῦν τινα Δία ἐν Σπάρ-
τηι τιμᾶσθαι Στάφυλος ἱστορεῖ.

9 (11) PLIN. NH. 5, 134: Coos . . . ut plures existimant Merope vocata,
Cea ut Staphylus, Meropis ut Dionysius (IV), dein Nymphaea.

30 10 (1) SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 580: ἡερίη πολυλήμιος αἶα Πελασγῶν] Θεττ.
τῶν Θεσσαλῶν ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ 'Ινάχου· ἢ ἀπὸ Πελασγῶν ἔθνους βαρβαρικοῦ οἰκήσαντος

3 Θεσσαλίας P -ίαν L -λῶν? Jac 4 < > Keil 6 ἤξουσιν εἰς τὸν γάμον ν
7 ὕδατων ἔσθαι ἐπομβρίαν ν 8 <τότε> δίδωσι Wellauer φήμη, ὅτι τὴν Θέτιν
ἐγημεν ν 13—15 Φερεκύδης-Σουίδας-Στάφυλος T 13 ἐν τῇ γ' (D ὁ A) Θεσσ. om. T
14 εὐρυτίωνος T ἄλλοι: Σουίδας T 14—15 ἀλκμαίωνος T 15—16 Ζηνόδοτος —
καλοῦντων om. A 19 γ: richtig β 20 ὥπλιζεν Xen 21 δ A γ r α? Jac
22 θετταλικέτας Harp (Philokrates [III B] Athen. 6, 85) θετταλικάς Epit Sud Θετ-
ταλικέτας Küster Θετταλικέτας Bernhardy 24—25 πρὸς τ. ὕ. om. E 28 coos A
cohos, quos, nos, mos r 29 cea DE chea FTR chaeta A

τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὸ Ἄργος καὶ ἄλλας οὐκ ὀλίγας χώρας ἣ ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Λαρίσης. Στάφυλος δὲ ὁ Ναυκρατίτης Πελασγὸν φησιν Ἀργεῖον τὸ γένος, μετοικῆσαι δὲ εἰς Θεσσαλίαν καὶ ἀπ' αὐτοῦ Πελασγίαν τὴν Θεσσαλίαν κληθῆναι.

5 11 (5) SCHOL. EURIP. Med. argum. p. 137, 10 Schw.: Φερεκύδης (3 Θεττ.?

F 113) δὲ καὶ Σιμωνίδης (204 B⁴) φασὶν ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσκει· περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἰσονος ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας (6 Ki) φησὶν οὕτως· «αὐτίκα δ' Αἰσονα θῆκε φίλον κόρον ἡβώνοντα / γῆρας ἀποξύσας· εἰδυήμισι πραπίδεσσι / φάρμακα πόλλ' ἔφουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν»· Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς Διονύσου Τροφαιῖς (50 N²) ἰστορεῖ ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεοποίησε. Στάφυλος δὲ φησὶ τὸν Ἰάσονα τρόπον τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι. ἐγκαλεῦσασθαι γὰρ αὐτὴν οὕτως ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργοῦς αὐτὸν κατακοιμηθῆναι, μελλούσης τῆς νεῶς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου· ἐπιπεσούσης γοῦν τῆς πρύμνης τῷ Ἰάσονι τελευτῆσαι αὐτόν.

15 12 (12) STRABON 10, 4, 6 p. 475/6: «ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη» Θεττ.?

φησὶν ὁ ποιητής (τ 175/7) «ἐν μὲν Ἀχαιοί, / ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες, / Δωριεῖς τε τριχάικες δίοι τε Πελασγοί». τούτων φησὶ Στάφυλος τὸ μὲν πρὸς ἔω Δωριεῖς κατέχειν, τὸ δὲ δυσμικὸν Κύδωνας, τὸ <δὲ> νότιον Ἐτεόκρητας, ὧν εἶναι πολίχνιον Πρᾶσον, ὅπου τὸ τοῦ Δικταίου Διὸς ἱερὸν· τοὺς δ' ἄλλους ἰσχύοντας πλέον οἰκῆσαι τὰ πεδία. τοὺς μὲν οὖν Ἐτεόκρητας καὶ τοὺς Κύδωνας αὐτόχθονας ὑπάρξαι εἰκός, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐπὶ ἡλνδας, οὓς ἐκ Θετταλίας φησὶν ἔλθειν Ἀνδρῶν (10 F 16a) τῆς Δωριδος μὲν πρότερον, νῦν δὲ Ἐστιαϊώτιδος λεγομένης, ἐξ ἧς ὠρμήθησαν, ὥς φησιν, οἱ περὶ τὸν Παρνασσὸν οἰκήσαντες Δωριεῖς καὶ ἔκτισαν τὴν τε Ἐριεὸν καὶ Βοῖον καὶ Κυτίνιον, ἀφ' οὗ καὶ τριχάικες ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγονται. οὐ πάντῃ δὲ τὸν τοῦ Ἀνδρῶνος λόγον ἀποδέχονται, τὴν μὲν τετράπολιν Δωρίδα τρίπολιν ἀποφαίνοντος, τὴν δὲ μητρόπολιν τῶν Δωριέων ἄποικον Θετταλῶν· τριχάικας δὲ δέχονται ἦτοι ἀπὸ τῆς τριλοφίας ἢ ἀπὸ τοῦ τριχίνους εἶναι τοὺς λόφους.

30 13 (13) ZENOB. Proverb. 5, 76 (TZETZ. Chil. 9, 833/4): πεύκης τρόπον· αὕτη τάττεται κατὰ τῶν πανωλεθρίαι ἀπολλυμένων, παρ' ὅσον ἡ πεύκη κοπεῖσα οὐκέτι φύεται. μέμνηται δὲ αὐτῆς Στάφυλος ὁ Ναυκρατίτης.

270. MENEKLES VON BARKA.

um 146*

1. ΠΕΡΙ ΑΘΗΝΩΝ(?).

1—4 (IV 449, 3—6) s. Kallikrates-Menekles III B u. Athen.

1 καὶ ἄλλας — χώρας om. L 3 δὲ εἰς p εἰς L 11 φησι om. A τὸν Ἰάσονα om. D ὑπὸ τῆς Μηδείας τὸν Ἰάσονα A 12 ἐγκαλεῦσασθαι v ἐκκ- ABD 14 ἐμπεσούσης γὰρ A 17 Δωριεῖς Hom 18 < > v 19 πρᾶσον D πρᾶσον r(?) Πρᾶισον Meursius 22 Δωριδος: δωριᾶδος B 23 Ἐστιαϊώτιδος: ἐστὶν αἰωτίδος C Ἰστιαϊώτιδος Cor φησιν: φασιν D^c(?) 26 ἀποφαίνοντες BCD 27 τριχίνους (Eust. τ 176) Xyl τριχίνιον Str 28 λόφους: λ. εὐαμισολόφος CD φιλοσόφους ἐφαμισολοφος B 31 κοπεῖσα: τῆς κορυφῆς κοπεῖσος Tzetz

2. ΛΙΒΥΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ.

5 (2) ANONYM. De mul. 10 p. 216 West: Φερετίμη, γυνή Βάττου. ca. 510^α
αὕτη τελευτήσαντος αὐτῆς τοῦ παιδὸς δόλωι, αὐτὴ τὴν ἀρχὴν τῆς Κυρήνης
κατέσχε· καὶ τὸν νίδου βασιλέα καταστήσασα τοὺς ἀντιταξαμένους τῷ
5 νίδω αὐτῆς Ἀρκεσίαι κατὰ θάλατταν εἰς Αἴγυπτον ἀπέστειλεν. ἐπιπαραγε-
νομένη δὲ αὐτὴ πάντας ἀνέειλε, συμπείσασα τὸν ἔχοντα τὴν Αἴγυπτον ἀρχὴν
τότε Ἀρνάνδην. λαβοῦσα δὲ δύναμιν παρὰ τοῦ βασιλέως τοὺς Κυρηναίους
πικρῶς ἐχειρώσατο. καὶ ἀναχωρήσασα εἰς Αἴγυπτον ἐτελεύτησε, καθὼς
ἱστορεῖ Μενεκλῆς ὁ τὰς Λιβυκὰς ἱστορίας γράψας.

- 10 *6 (1) SCHOL. PINDAR. P 4, 10a (TZETZ. Lyk. 886): χρῆσεν οἰκιστῆρα 7. Jhd
Βάττον] περὶ τοῦ Βάττου εἰς τὸ μαντεῖον ἀφίξεως οὐχ ὁμολογοῦσιν ἀλλή-
λοις οἱ συγγραφεῖς. οἱ μὲν γὰρ (Herodt. 4, 155, 3) ἔνεκα τῆς φωνῆς <ἐλθεῖν>
αὐτὸν φασι, καὶ τὸν χρησμὸν ἄνω καὶ κάτω θρυλλοῦσι τὸν «Βάττ' ἐπὶ φωνὴν
ἦλθες, ἀναξ δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων/ ἐς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκι-
15 στῆρα»· οἱ δὲ στάσεως παραπεσοῦσης πολιτικῆς. ὁ γοῦν Μενεκλῆς πιθανω-
τέραν δοκεῖν φησι τῆς στάσεως τὴν αἰτίαν, μυθικωτέραν δὲ τὴν περὶ τῆς
φωνῆς. φησὶ δὲ ὅτι οἱ πολῖται ἐν τῇ Θήρῃ ἐστασίασαν καὶ διέστησαν ἀλλήλων,
ἡγεῖτο δὲ τῆς ἐτέρας τῶν στάσεων ὁ Βάττος. διαγωνισαμένων δὲ τῶν στάσεων
τοὺς τοῦ Βάττου συνέβη ἐκπεσεῖν τῆς πόλεως καὶ φυγεῖν τὴν χώραν, ἀπογι-
20 νώσκοντας δὲ τὴν εἰς τὴν πατρίδα κάθοδον περὶ ἀποικίας βουλευέσθαι. ἀπο-
δημήσας δὲ εἰς Δελφούς <ὁ> Βάττος ἡρώτα περὶ τῆς στάσεως πότερον διαγω-
νίσονται [πρὸς τὴν ἀποικίαν] ἢ ἐτέρωσέ ποι ἀποικίαν στείλονται. τὸν δὲ θεὸν
χρῆσαι «Βάττε, <τὸ> πρόσθε κακόν, τὸ δὲ δεύτερον ἐσθλὸν ἐρευνᾶς». /
ἔρχεο, λείψ' ἄλιαν χώραν, ἡπειρος ἀμείνων / ἥϊος. πρότερον δόλον ἔκβαλε,
25 πείθει πείθων / † στερεὸν γῆν δόλως, ἦν μισεῖ πολλὴν ἀθεμίστως· / οἶά τ'
ἀνῆρ ἔρξει, τοῖον τέλος αὐτὸν ἰκάνει».

3. ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

Α

- 7 (7) ATHEN. 9, 43 p. 390 B (EUSTH. II. Ψ 660): Βάσιλις δ' ἐν τῷ
30 δευτέρῳ τῶν Ἰνδικῶν (III C) «οἱ μικροὶ» φησὶν «ἄνδρες οἱ ταῖς γεράνοις διαπολεμοῦντες

12 < > ν 15 παραπεσοῦσης BE περι- DGQ ὁ γοῦν Μεν- B ὁ γὰρ M- E
ὁ M- γοῦν GQ 15—16 πιθανωτέραν G-ρον r 16 μυθικώτερον B 17 ἐν τῇ Θήρῃ:
περὶ (τὴν) θήραν GQ 20 βουλευέσθαι GQ 21 < > Jac 22 [ ] Jac περὶ τῆς
εἰς τὴν πατρίδα ἐπαναστροφῆς ν ('ad sensum recte' Drachmann) 23 <τὸ> Heyne
πρόσθε B πρὸς βα EGQ ἐρευνᾶς Heyne ἐρεῖνα ο 24 πότερον GQ δόμον
ἐκβαλε, πείθεο μύθωι Heyne δόλον ἐκβαλ', ἐμοὶ δὲ πεπειθῶς COMüller λόγον ἔ., πείθεο
πείθων? Drachmann 25 στερεὸν: στέρξον COMüller στερερῇ Boeckh πολλήν:
δὴν COMüller σπλήν? Heiberg στερερῇ. μισεῖς ἀθεμίστως Mue 26 ἔρξει BE ἔρξεις
(ἔ—G) GQE^s οἶά κ' ἀνῆρ ἔρξει? Drachmann

πέριδιξι δὲ ὁχήματι χρωῶνται». *Μενεκλῆς δ' ἐν πρώτῃ τῆς Συναγωγῆς «οἱ Πυγμαῖοι» φησίν, «τοῖς πέριδιξι καὶ ταῖς γεράνοις πολεμοῦσι».*

4. ΓΛΩΣΣΟΚΟΜΟΝ.

5 (F 10?)

8 (7a) SUDA s. διακόνιον· οἱ μὲν τὴν τοῦ πλακοῦντος κρηπίδα, *Μενεκλῆς δὲ ἐν τῷ Γλωσσοκόμῳ ταῦτα εἴρηκε περὶ αὐτοῦ· «Ἀθηναῖοι τῷ Ἀπόλλωνι τὴν καλουμένην εἰρεσιώνην ὅταν ποιῶσι, πλάττοντες λύραν τε καὶ κοτύλην καὶ κλῆμα καὶ ἄλλ' ἄττα κυκλοτερῆ πέμματα ταῦτα καλοῦσι διακόνιον».* [λέγεται δ' ἐπὶ τινος ἐγκρατοῦς]. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμερίας διακόνια τὰ κατὰ τὴν εἰρεσιώνην τῷ Ἀπόλλωνι πλασσόμενα πέμματα· τινὲς δὲ λέγουσι ζωμὸν ποιόν, τινὲς δὲ μᾶζαν.

5. OHNE BUCHTITEL.

15 9 (9) ATHEN. 4, 83 p. 184 BC: οὐ γὰρ οἶδας ἱστοροῦντα *Μενεκλέα* a. 146a τὸν *Βαρκαῖον* συγγραφέα, ἔτι δὲ Ἀνδρῶνα ἐν τοῖς Χρονικοῖς τὸν Ἀλεξανδρέα (246 F 1) ὅτι Ἀλεξανδρεῖς εἰσιν οἱ παιδεύσαντες πάντας τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς βαρβάρους, ἐκλειπούσης ἤδη τῆς ἐγκυκλίου παιδείας διὰ τὰς γενομένας συνεχεῖς κινήσεις ἐν τοῖς κατὰ τοὺς Ἀλεξάνδρου διαδόχους χρόνοις. ἐγένετο οὖν ἀνανέωσις
20 πάλιν παιδείας ἀπάσης κατὰ τὸν ἔβδομον βασιλεύσαντα Αἰγύπτου Πτολεμαῖον, τὸν κυρίως ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρέων καλούμενον Κακεργέτην. οὗτος γὰρ πολλοὺς τῶν Ἀλεξανδρέων ἀποσφάξας, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ φυγαδεύσας τῶν κατὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐφηβησάντων ἐποίησε πλήρεις τάς τε νήσους καὶ πόλεις ἀνδρῶν γραμματικῶν φιλοσόφων γεωμετρῶν μουσικῶν ζωγράφων
25 παιδοποιῶν τε καὶ ἱατρῶν καὶ ἄλλων πολλῶν τεχνιτῶν, οἱ διὰ τὸ πένεσθαι διδάσκοντες ἃ ἐπίσταντο πολλοὺς κατεσκεύασαν ἀνδρας ἐλλογίμους.

10 (8) ET. GEN. p. 15 Mi (ET. M. p. 37, 23) Αἰολεῖς· Ὁρέστης κατὰ χρῆσιν συνήθροισε πολλοὺς * * τοὺς ὠνομασμένους Αἰολεῖς, ὥς μὲν τινες ὅτι πλεῖστοι <᾽ Ἀονες> ἦτοι Βοιωτοὶ ἦσαν, ὥς δὲ *Μενεκλῆς* διὰ τὸ ἐκ πολλῶν
30 ἔθνων συνήθροισθαι. οὕτως Ὁρως.

— SCHOL. PIND. P 4, 10a: s. F 6.

6. UNSICHERES.

11 (9) SCHOL. BT Hom. II. E 640: *Μενεκλῆς*(?) δὲ φησιν ἐψεῦσθαι τὴν ἐπὶ Ἴλιον στρατείαν (sc. Ἡρακλέους).

9 πλάττοντες Arsen (Paroemiogr. II 369, 12) πλη- Sud 10 ἄλλ' ἄττα Arsen ἀλλὰ τὰ Sud ἄλλα τινὰ Hemst 11 [ ] (aus der folgenden glosse διάκονος?) Bernhardy λ. δὲ <καὶ> ἐ. τ. πλακοῦντος Kuester Ἀμερέας Arsen 19 τοὺς C τοῦ A 28 * * Reitzenstein 29 <᾽ Ἀονες> Rei <Δωριεῖς> Syl <Θεσσαλοὶ> Bernhardy 30 Ὁρως: φῶ B ὥρων v 33 *Μενεκλῆς* BT *Μεγακλῆς* (IV) Mue

271—272. NIKANDROS ANAXAGORAS SOHN (I) UND NIKANDROS DAMAIOS SOHN (II) VON KOLOPHON. 138/3a

T

1 SYLL.³ 452 (Delphi): Ἀγαθαὶ τύχαι. Δελφοὶ ἔδωκαν Νικάνδρῳ Ἀναξαγόρου
5 Κολοφωνίῳ ἐπέων ποιητῇ αὐτῷ καὶ ἐγγόνοις προξενίαν, προμαντείαν, ἀσυλίαν, προδικίαν, ἀτέλειαν πάντων, προεδρίαν ἐν πάντεσσι τοῖς ἀγῶνις οἷς ἂ πόλις τίθῃται, καὶ τὰλλα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένους καὶ εὐεργέταις τὰς πόλιν τῶν Δελφῶν. ἀρχοντος Νικοδάμου (250a?), βουλευόντων Ἀρίστωνος, Νικοδάμου, Πλείστωνος, Ξένωνος, Ἐπιχαρίδα.

2 (—) VITA SCHOL. NIKAND. Ther. p. 3, 1 Schn-K: Νικάνδρον τὸν ποιητὴν Διονύσιος
10 ὁ Φασηλῆτης (IV) ἐν τῷ Περὶ τῆς Ἀντιμάχου ποιήσεως Αἰτωλῶν εἶναι φησὶ τὸ γένος· ἐν δὲ τῷ Περὶ ποιητῶν ἱερέα φησὶν αὐτὸν τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος ἐκ προγόνων τὴν ἱερωσύνην δεξάμενον. καὶ αὐτὸς δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν τῷ τέλει τῆς βίβλου (Ther. 958) φησὶ «τὸν ἔθρεψε Κλάρου νιφόεσσα πολίχνη». Κλάρος δὲ τόπος ἐστὶν Ἀπόλλωνος ἱερός. νῖδον δὲ φησὶν αὐτὸν Δαμαῖον οὕτω λέγων (F 110 Schn) «αἰνήσεις νῖθα πολυμήνηστοιο Δαμαῖον». χρόνῳ
15 δὲ ἐγένετο κατὰ Ἀτταλὸν τὸν τελευταῖον ἀρξάντα Περγάμον (138—133a), ὃς κατελύθη ὑπὸ Ῥωμαίων, ὧι προσφωνεῖ λέγων οὕτως (F 104 Schn) «Τευθρανίδης ὃ κλῆρον αἰεὶ πατρῷον ἴσχωρ / κέκλυθι, μῆδ' ἄμνηστον ἀπ' οὐατος ὕμνον ἐρύξης, / Ἀτταλ', ἐπεὶ σέο ῥίζαν ἐπέκλυον Ἡρακλῆος / ἐξέτι Λυσιδίκης τε περίφρωνος, ἦν Πελοπῆς / Ἰπποδάμῃ ἐφύτευσε, ὅτ' Ἀπίδος ἦρατο τιμῆν». διέτρυψε δὲ ἐν Αἰτωλίαι τοὺς πλέονας χρόνους,
20 ὥς φανερόν ἐκ τῶν περὶ Αἰτωλίας συγγραμμάτων (F 1—7) καὶ τῆς ἄλλης ποιήσεως ποταμῶν τε τῶν περὶ Αἰτωλίας καὶ τόπων τῶν ἐκεῖσε [τε] καὶ ἄλλων διαφόρων διηγήσεως, ἔτι δὲ καὶ φυτῶν ιδιότητος.

3 SUDA s. Νικάνδρος· Ξενοφάνους, Κολοφώνιος, κατὰ δέ τινας Αἰτωλός· ἄμα γραμματικός
τε καὶ ποιητὴς καὶ ἱατρός, γεγονώς κατὰ τὸν νέον Ἀτταλὸν ἦγον τὸν τελευταῖον (138/3)
25 [τὸν Γαλατονίκην (241/197)], ὃν Ῥωμαῖοι κατέλυσαν. ἔγραψε Θηριακά· Ἀλεξίφάρμακα· Γεωργικά· Ἐτεροιομένων βιβλία 6· Ἰάσεων συναγωγὴν· Προγνωστικά δι' ἐπῶν (μεταπέφρασαι δὲ ἐκ τῶν Ἰπποκράτους Προγνωστικῶν)· Περὶ χρηστηρίων πάντων βιβλία τρία (p. 92, 4)· καὶ ἄλλα πλείστα ἐπικῶς.

4 a) VITA SCHOL. THEOKRIT. p. 2, 1 We: ἰστέον ὅτι ὁ Θεόκριτος ἐγένετο ἰσόχρονος
30 τοῦ τε Ἀράτου καὶ τοῦ Καλλιμάχου καὶ τοῦ Νικάνδρου· ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου (285 [283]—246 = ol. 123, 3 [124, 1]—133, 2). b) VIT. SCHOL. LYKORRH. p. 4, 25 Sch: ὁ Νικόφρων .... εἰς δὲ ἦν τῶν ποιητῶν, οἵτινες διὰ τὸ εἶναι ἐπὶ τῆς Πλειάδος ἐλέγοντο, ὃν τὰ ὀνόματα Θεόκριτος ὁ τὰ Βουκολικά γράψας, Ἀρατος ὁ τὰ Φαινόμενα γράψας καὶ ἕτερα, Νικάνδρος, Αἰαντίδης ἢ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά,
35 Φίλικος, Ὁμηρος ὁ νέος τραγικός .... ὁ Ἀνδρομάχου Βυζάντιος .... καὶ οὗτος ὁ Ἀνκόφρων, κἂν ἕτεροι μὴ εἰδότες ἄλλους φασὶν εἶναι τῆς Πλειάδος. ἦσαν δὲ οὗτοι ἐν χρόνῳ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου καὶ Βερρηνίης ....

11 τῶν ποιητῶν G 14 δαμαῖον G δη- K^{ac} δημ- K^c δαμναῖον P δαμαῖον KG
δαμναῖον A 16 προσφωνεῖ πον λέγων G ὦ PR ὦι KG ὃς A 17 ἴσχωρ PR
ἰάχωρ K ἴσχεις A ἄμνητον K 18 ἐξέτι Schn(eider) εἰσέτι ο Λυσιδίκης Schn
λυσιακῆς KRA 18—19 ἰπποδάμῃ ἐφ- G -μεια ἐφ- KP -μεῖ ἐφ- R -μεια φ- A 19 ὅτ'
A ὅθ' r ἤρετο R 21 [τε] Jac ἐκεῖσε τε? Schn διηγήσεων Pasquali 22 ιδιό-
τητα ἀέρος τε καὶ εὐκρασίας ([καὶ] ο. καὶ <ὥρων> Schn) Eudok 25 [ ] Pasquali <οὐ>
τὸν Schn 27 πάντων: παντοίων Volkmann 30 ἀράτου τοῦ Καλλ. GE^bP ἐγέ-
νοντο δὲ οὗτοι G

- 5 a) ACHILL. Vit. Arat. p. 78, 11 Ma: οἱ δὲ λέγοντες Νικάνδρον τὸν Κολοφώνιον μετὰ Ἀράτου Ἀντιγόνοι (276/5; ol. 126, 1 [287/6—273/2; ol. 123, 2—126, 4] —240/39; ol. 135, 1) συγκεχρονικέναι καὶ Ἀράτου μὴ εἶναι ἐπιστήμονα τῶν οὐρανίων μήτε Νικάνδρον τῶν ἱατρικῶν — λέγουσι γὰρ ὡς ἄρα ὁ Ἀντίγονος Ἀράτῳ μὲν ὄντι ἱατρῷ ἐπέταξε τὰ φαινόμενα γράφαι, Νικάνδρῳ δὲ ἀστρολόγῳ ὑπάρχοντι τὰ θηριακὰ καὶ τὰ ἀλεξιφάρμακα, ὅθεν καὶ ἐκάτερον αὐτῶν ἐσφάλθαι κατολισθαίνοντα ἐπὶ τὰ ἴδια τῆς τέχνης — ψεύδονται· ἀγνοοῦσι γὰρ ὡς οὐ συνήκμασε τῷ Ἀράτῳ Νικάνδρος, ἀλλ' ἔστιν αὐτοῦ πολὺ νεώτερος. Ἀντίγονος γάρ, ὅτι συνεγένετο Ἀράτος, κατὰ τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον γέγονε Πτολεμαῖον (285—246), Νικάνδρος δὲ κατὰ τὸν πέμπτον (205—181). b) ISAG. in Arat. Vit.
- 10 1 b p. 325/6 M: ὁ Ἀντίγονος .... παρέλαβε τὴν ἀρχὴν περὶ ἑκατοστὴν † καὶ πέμπτην Ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν, ὥστε καὶ θρυλούμενόν ἐστιν ὑπὸ τινων ὡς ἦν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Νικάνδρῳ τῷ Κολοφωνίῳ τῷ τὰ Θηριακὰ γράψαντι (2) λέγονται τε προτείνειν ἀλλήλοις ὁ μὲν Νικάνδρῳ σκέπασθαι τὰ φαινόμενα, ὁ δὲ Ἀράτῳ τὰ θηριακὰ. τοῦτο δὲ καταφανὲς ἐστὶ ψεῦδος· ὁ γὰρ Νικάνδρος
- 15 δώδεκα ὄλαις Ὀλυμπιάσι νεώτερος φαίνεται.
- 6 CIC. De or. 1,69: etenim si constat inter doctos, hominem ignarum astrologiae ornatis-
sissimis atque optimis versibus Aratum de caelo stellisque dixisse; si de rebus rusticis
hominem ab agro remotissimum Nicandrum Colophonium poetica quadam qualitate,
non rustica, scripsisse praeclare ....
- 20 7 SCHOL. NIKAND. Ther. 3: φίλ' Ἑρμησιάναξ, πολέων κυδίστατε παῶν] ὁ Ἑρ-
μησιάναξ οὗτος φίλος τῷ Φιλητῷ καὶ γνώριμος ἦν .... οὐ δύναται δὲ Νικάνδρος μνημονεῖν
τούτου διὰ τῆς προσφωνήσεως διὰ τὸ τὸν Φιλητᾶν πρεσβύτερον εἶναι Νικάνδρον· καὶ
αὐτὸς δὲ ὁ Νικάνδρος μέμνηται τοῦ Ἑρμησιάνακος ὡς πρεσβυτέρου ἐν τῷ Περὶ τῶν ἐκ
Κολοφῶνος ποιητῶν (F 10). ἔστιν οὖν οὗτος ἐταῖρος Νικάνδρου ὁμώνυμος τῷ πρώτῳ.
- 25 δῆλον δὲ ὅτι συγγενὴς αὐτοῦ ἦν .... ἔστι δὲ καὶ ὁ Νικάνδρος ζηλωτὴς Ἀντιμάχου ....

- 8 a) MACROB. s. 5, 22, 10: nam Nicander huius est auctor historiae (Vergil. Ge. 3, 391/3), poeta quem Didymus .... fabulosum vocat. b) ATHEN. 3, 100 p. 126 B: οὐ σὺ μέντοι τὸν Κολοφώνιον Νικάνδρον αἰεὶ τεθαύμακας τὸν ἐποποιὸν ὡς φιλάρχαιον καὶ πολυμαθῆ (folgt Georg. F 68 Schn).
- 30 9 a) STEPH. BYZ. s. Κορόπη .... Νικάνδρος ἐν Θηριακοῖς (613/4) «ἦι ἐν Ἀπόλ-
λων / μαντείας Κοροπαῖος ἐθήκατο καὶ θέμιν ἀνδρῶν». οἱ δ' ὑπομνη<ματι>σαντες αὐτὸν
Θέων καὶ Πλούταρχος καὶ Δημήτριος ὁ † Φαληρεὺς .... b) SUDA s. Πάμφιλος Ἀλεξαν-
δρεὺς .... ἔγραψε .... εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα καὶ τὰ καλούμενα † Ὀπικά ....

F

- 35 1. ΠΕΡΙ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ (ΑΙΤΩΛΙΚΑ $\bar{A}$ —?).
(F 39?)

2 Ἀράτου Petavius ἄρατον V 10 περὶ τὴν ἑκατοστὴν (om. καὶ π.) A $\overline{\rho\kappa\epsilon}$ v 11 καθ' ὃν P ἐβασίλευεν P 12—13 τῷ — γράψαντι APP^{IV} ψευδῶς Ma^I Ma^{II} 21 φιλητῇ K φιλιτῇ G 22 φιλητὴν KA 30 Κορόπη Xyl κορώπη ο ἦι ἐν Nik αἰὲν ο 31 μαντείας: μαντοσύνας Nik Κοροπαῖος R -ωπαῖος VP -υπαῖος Nik 32 φαληρεὺς R^a Χλωρός Mei 33 ὀπικά V Ὀπικά Bernhardt Ὀφιακά Kuster (s. F 27) Ὀφο-
πικὰ Wellmann

Α

1 (2) ATHEN. 7, 48 p. 296F—297A: (F 19) ὁ δ' αὐτὸς Νίκανδρος ἐν
 πρώτῳ Αἰτωλικῶν τὴν μαντικὴν φησιν 'Απόλλωνα ὑπὸ Γλαύκον διδασκῆναι.
 θηρῶντα δὲ περὶ τὴν 'Ορείην — ὅρος δὲ τοῦθ' ὑπάρχειν ὑψηλὸν ἐν Αἰτωλίᾳ
 5 — λαγῶν θηρᾶσαι, ὃν λιποθυμοῦντα ὑπὸ τῆς διώξεως ἀπαγαγεῖν ἐπὶ κρήνῃ τινί,
 καὶ τῇ παρακειμένῃ πόαι ἤδη ὑποπνυχόμενον ἀπομάσσειν. ἀναζωπυρῆσαντος
 δὲ τοῦ λαγῶ τῇ βοτάνῃ, ἐπιγνόντα τῆς βοτάνης τὴν δύναμιν ἀπογεύσασθαι
 καὶ ἔνθεον γενόμενον, ἐπιγενομένου χειμῶνος κατὰ Διὸς βούλησιν, εἰς τὴν
 θάλασσαν αὐτὸν ἐκρῖψαι.

10 2 (1) — 11, 53 p. 477B (MACROB. s. 5, 21, 12; EUST. Od. i p. 1632, 8)
 Νίκανδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Αἰτωλικῶν γράφει «ἐν
 τῇ ἱεροποιίῃ τοῦ Διδυμαίου Διὸς κισσοῦ σπον-
 δοποιεῖνται πετάλοισιν, ὅθεν τὰ ἀρχαῖα ἐκπώματα
 κισσύβια φωνέεται». 'Ομηρος (i 346) «κισσύβιον μετὰ χερσὶν
 15 ἔχων μέλαρος οἶνοιο».

3 (3) HARPOKR. s. Θύστιον· Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφώντος (122). πόλις ἐστὶ
 τῆς Αἰτωλίας, καθά φησι Δίδυμος (p. 318 Schm) ἐπαγόμενος μαρτύριον
 ἐκ τῆς ᾧ Νικάνδρου τῶν Αἰτωλικῶν. ἡμεῖς μέντοι ἐν τοῖς Ἀττικανοῖς διὰ τοῦ τ
 Θύτιον εὔρομεν γεγραμμένον.

20 4 (4) PHOT. SUDA s. Τιτᾶνας βοᾶν· ἐβοήθουν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἐπα-
 κούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν ᾧ Αἰτωλικῶν. ἐνομίζοντο δὲ τῶν πριαπωδῶν θεῶν εἶναι.

5 (5) SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 419: περὶ τῆς 'Ορτυγίας Φανόδικος ἐν τοῖς
 Δηλιακοῖς (III B) ἰστόρηκεν. καὶ Νίκανδρος ἐν τῷ α(?) τῶν Αἰτωλικῶν ἐκ
 τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ 'Ορτυγίας φησὶ τὴν Δῆλον ὀνομασθῆναι, γράφων τάδε· «οἱ
 25 δ' ἐξ 'Ορτυγίης Τιτηνίδος ὀρμηθέντες, οἱ μὲν τὴν
 "Εφεσον, οἱ δὲ τὴν πρότερον Δῆλον καλουμένην,
 ἄλλοι δὲ τὴν ὁμοτέρμονα Σικελίῃ νῆσον * * ὅθεν
 'Ορτυγίαι πᾶσαι βοᾶνται(?)». καὶ ἡ Δῆλος οὖν οὐχ, ὡς

2—95, 36 in ( ) die nummern von OSchneiders Nicandrea (1856); [i] sicher nicht
 nikandreisches, soweit nötig 5 ἐπὶ κρήνῃ Pierson ὑπὸ κρ. A 'verba turbata'
 Kaibel 6 ἀποπνυχόμενον Pierson 7 [τῇ βοτάνῃ] o. [τῆς β.]? 11 Αἰτωλικῶν:
italicon Macr 12 ἱεροποιίῃ Mus -οιηῖ A -οιῆσαι Macr κισσοῦ E Eust κισσοῦς
 A κισσῶι (om. πετάλοισιν) Macr 12—13 σπενδοποιεῖνται Macr Eust 14 φωνέ-
 εται Macr πεφωνέεται Mei 16—19 Suda s. v.; Phot. s. θυτεῖον πρὸς τὸ
 Θυτεῖον ἐκεῖ καλούμενον Aisch 17 ἐπαγόμενος Bkr ἐνα- o 18 ἀττικανοῖς PQA(?)
 -ισμοῖς B^cC 23 τῷ α τῶν L γ P 23—24 ἐκ τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ 'Ορτυγίας (φησὶ add. F)
 P τῆς ἐν 'Ορτυγίᾳ Αἰτωλίας φησὶ τῆς ἐν (τῆς — φησὶ postea del.) L 24—28 οἱ —
 ὀρμηθέντες / οἱ μὲν τὴν "Εφεσον, οἱ δὲ πρότερον <ποτε> Δῆλον / κλειομένην, ἄλλοι δ' ἐκ <ρα> τὴν
 ὁμοτέρμονα νῆσον / Σικελίῃς, ὅθεν 'Ορτυγίαι πᾶσαι βοᾶνται u. a. Schn 26 πρότε-
 ρον: ὕστερον Bergk 27 σικελίῃ P -ίαν L -ίης F * * Bergk 28 πᾶσαι 'Ορτυγίαι
 βοᾶνται P 'Ο. π. βοᾶνται L

μεμύθονται, ἀπὸ τῆς Ἀστερίας μεταμορφώσεως τῆς Λητοῦς ἀδελφῆς, ἀλλὰ καθὸ πᾶσαι Ὀρτυγίαι ἀποικίαι εἰσὶ τῆς κατ' Αἰτωλίαν Ὀρτυγίας.

B

- 6 (6—7) a) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 57/8: (F 18) τὸν δὲ Ἐνδυμίωνα
 5 Ἡσίοδος (11 Rz³) μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλῆς, παρὰ Διὸς εἰληφότα
 τὸ δῶρον ἵν' αὐτῷ ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι * * καὶ Πείσανδρος
 (16 F 7) καὶ Ἀκουσίλαος (2 F 36) καὶ Φερεκύδης (3 F 121) καὶ Νίκανδρος
 ἐν β' Αἰτωλικῶν καὶ Θεόπομπος ὁ ἐποποιός. φασὶ δὲ αὐτὸν οἱ μὲν † Σπαρτιάτην,
 οἱ δὲ Ἡλείον. Ἰβυκος δὲ ἐν α' (44 Bgk⁴) Ἡλίδος αὐτὸν βασιλεῦσαι φησιν.
 10 b) ET. M. 153, 4: Ἀσέληνα ὄρη οὕτω καλούμενα, ἅπερ οἱ μὲν παρὰ τὴν
 Τραχίνα † εἰρησθαι, ὡς Ῥιανὸς ἐν τῷ ιδ' Ἡρακλείας (265 F 48)· Νίκανδρος
 δὲ ἐν τοῖς Αἰτωλικῶσι (φησὶν) ἐν αὐτοῖς τῆς Σελήνης τῷ Ἐνδυμίονι
 συγκαθευδούσης, συνέβαινε τοὺς ἄλλους τόπους ἀσελήνους εἶναι, καὶ μὴ
 μετέχειν τοῦ τῆς θεοῦ φωτός.

15

Γ(?)

— SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 419: s. F 5.

OHNE BUCHZAHL.

- 7 (8) SCHOL. LYKOPHR. Al. 799: Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν Ἰθακησίων πολι-
 τείαι (IV) Εὐρύτῆνας ἔθνος εἶναι τῆς Αἰτωλίας ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου,
 20 παρ' οἷς εἶναι μαντεῖον Ὀδυσσέως. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ Νίκανδρός φησιν ἐν Αἰτω-
 λικοῖς.

[— BOIΩΤΙΑΚΑ].

— ATHEN. 7, 137 p. 329A: s. F 13.

2. ΘΗΒΑΙΚΑ.

25 (F 26 ?? 35)

Γ

- 8 (19) SCHOL. NIKAND. Ther. 214: οἱ μὲν ὑπὸ Σκείρωνος ὄρη Παμβώνια τ' αἶπην /
 Ῥυπαῖον Κόρακός τε πάγον πόλιόν τ' Ἀσέληνον] Σκείρων μὲν ὄρος μεταξὺ Μεγαρέων
 καὶ Κορινθίων κείμενον .... Παμβώνια δὲ ὄρη τῆς Μεγαρικῆς, ὡς αὐτὸς ἐν τρίτῳ τῶν

6 ἵν' (ἵν' Greg. Cor.) αὐτῷ Apoll. Dysc. De pron. 82, 21 Schn ἐν αὐτῷ L ἐαντῷ A
 θέλοι: μέλλοι Eudok. 256, 17 Fl ὀλέσθαι: ἐλέσθαι A * * Wendel καὶ Πείσαν-
 δρος δὲ τὰ αὐτά φησι P 8 ὁ ἐποποιός Pflugk ἐν ἐποποιοῖς L ἐποποιοῖς P φασί-
 9 φησιν: zur stellung Wendel Abh. Gött. Ges. d. Wiss. 1932 nr. 1, 50 Σπαρτιάτην:
 Καριάτην Valck Ἡρακλεώτην? Wil 10—11 s. zu 265 F 48 12 Αἰτωλικοῖς Sturz
 αἶτω) D αἰτωλοῖς r Et. gen. 47 Mi 14 τοῦ τῆς Miller τῆς τοῦ Et. gen. τούτους
 (τοῦ DP) Et. M. 19 Εὐρύτου: εὐρύτονος s 20—21 Αἰτωλικοῖς: αἰτωλοῖς s ita-
 λικοῖς sa 29 παμβώνια PA

Θηβαϊκῶν «τείχεά τε προλιπόντες ὑπὲρ Παμβωνίδας ὄχθας / ἐσσύμενοι Μεγαρήος ἐνευνάσσαντο δόμοισιν». s. F 39.

3. ΚΟΛΟΦΩΝΙΑΚΑ.

$\bar{T}$ ($\bar{F}$)?

5 (F 34 ?? 36 ?)

9 (9—10) a) ATHEN. 13, 25 p. 569D: καὶ Φιλήμων δὲ ἐν Ἀδελφοῖς (II 479, 4 K) προσιστορῶν ὅτι πρῶτος Σόλων διὰ τὴν τῶν νέων ἀκμὴν ἔστησεν ἐπὶ οἰκημάτων γύναια πριάμενος, καθὰ καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ Κολοφωνιακῶν, φάσκων αὐτὸν καὶ Πανδήμου Ἀφροδίτης ἱερὸν
10 πρῶτον ἰδρῦσασθαι ἀφ' ὧν ἡργυρίσαντο αἱ προστάσαι τῶν οἰκημάτων. b) HARPOKR. s. Πάνδημος Ἀφροδίτη· (Apollodoros ἐν τῷ Περί θεῶν 244 F 113) Νίκανδρος ἐν ᾧ Κολοφωνιακῶν Σόλωνα φησιν σώματα ἀγοράσαντα εὐπρεπῇ ἐπὶ στέγης στήσαι διὰ τοὺς νέους, καὶ ἐκ τῶν περιγενομένων χρημάτων ἰδρῦσασθαι Ἀφροδίτης Πανδήμου ἱερὸν. ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον.

15 4. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚ ΚΟΛΟΦΩΝΟΣ ΠΟΙΗΤΩΝ.

(F 36)

10 (12) SCHOL. NIKAND. Ther. 3: (T 7) καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Νίκανδρος μέμνηται τοῦ Ἑρμῆσιάνακτος ὡς πρεσβυτέρου ἐν τῷ Περί τῶν ἐκ Κολοφῶνος ποιητῶν.

20 5. ΟΙΤΑΙΚΑ.

$\bar{A}$

11 (15) a) s. F 38. b) SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 1300/5 b: ὅτι Ἑρακλῆς ἀνείλε τοὺς Βορεάδας διὰ τὸ κωλύσαι τὴν ναὺν ὑποστρέφαι πάλιν εἰς τὴν Μυσίαν φησὶν Απολλώνιος. Σῆμος (III B u. Delos) δέ φησι διὰ τὸ λειψθῆναι δρόμῳ τὸν Ἑρακλέα ὑπὸ τῶν Βορεαδῶν
25 Στησίμβροτος (107 F 19) δὲ ὅτι διαφορὰν ἔσχον πρὸς τὸν Ἑρακλέα περὶ τῶν δεδομένων δώρων ὑπὸ Ἰάσονος τοῖς ἀριστεύσι. Νίκανδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν τῇ α τῶν Οἰταικῶν φησι Βορέαν αἴτιον γεγενῆσθαι τοῦ θανάτου τῶν προειρημένων διὰ τὸ χεῖμασαι τὸν Ἑρακλέα εἰς Κῶ ὑποστρέφοντα.

$\bar{B}$

30 12 (16) ATHEN 7, 18 p. 282 F: Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Οἰταικῶν φησι «πομπίλος, ὃς ναύτησιν ἀδημονέουσιν κελεύθους / μὴνύσαι(?) φιλέρωσι καὶ ἄφθογγός περ ἀμύνων».

1 παμβωνίδας G -μμω- A -μμωνιτίδας KP Πατρωνίδας OMueller Orchomenos 38
2 μεγαρήες A ἐνευνάσσαντο A -άσαντο P ἐνεενύσαντο K δόμοισι A δέσμοιοι K
6 Ἀδελφοῖς Cas δελφοῖς A 7 προιστορῶν Mei ἀκμὴν: ἀνάγκην Kaibel 9 τρί-
τωι: ᾱ b 12 ᾱ (θῖ N): γ a κολοφωνικῶν N 13 στήσασθαι A περιγενομένων A
14 ἀφροδίτη BC Πανδήμου Maussac -ον ο 24 λειψθῆναι P ληφ- L 25 Στησίμ-
βροτος: Στησίχορος ESchwartz De Dion. Scyt. 1880, 11, 2 δέ φησιν P 27 διὰ
τοῦ Wendel διὰ τὸ ο 28 εἰς Κῶ Keil ἐν κῶι ο 31 ἀδημονέουσιν Cas -ενουσι A
μῆνυσεν Dobree μὴνύσας Ddf 32 ἀμύνων Gesner ἀμύνω A

*13 (18) ATHEN. 7, 137 p. 329 A: Καλλίμαχος δ' ἐν Ἐθникаῖς Ὀνομασίαις (F 38 Schn) .... καταλέγων ἰχθύων ὀνομασίας φησὶν «... ἰώπες, ἐρίτιμοι Ἀθηναῖοι. τῶν δὲ ἰώπων μνημονεύει Νίκανδρος ἐν β' Οἰταικῶν «ὥς δ' ὁ πότ' ἀμφ' ἀγέλησι νεηγενέσσιν ἰώπων / ἢ φάγροι ἢ σκῶπες ἀρεῖνες ἢ καὶ ὀρφός».

- 5 14 (17) — 9, 80 p. 410 F: [τὸν δὲ τῷ χειρὶ βῶν ῥάνατα παῖδα .... ὃν ἀπέκτεινεν δ' Ἡρακλῆς κοινύλοι, Ἑλλάνικος (4 F 3) μὲν ἐν ταῖς ἱστορίαις Ἀρχίαν φησὶ καλεῖσθαι, δι' ὃν καὶ ἐξεχώρησε Καλυδῶνος· ἐν δὲ τῷ β' τῆς Φορωνίδος Χαυρίαν αὐτὸν ὀνομάζει· Ἡρόδωρος δ' ἐν ιζ' τοῦ καθ' Ἡρακλέα λόγου (31 F 3) Ἐθνομον]. καὶ Κῦαθον δὲ τὸν Πύλῆτος μὲν νύον, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιμάχου ἀπέκτεινεν ἀκὼν Ἡρακλῆς οἰνοχοοῦντα αὐτῷ, ὡς Νίκανδρος
10 ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ Οἰταικῶν ὧι καὶ ἀνείσθαι φησι τέμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Προσχίῳ, ὃ μέχρι νῦν προσαγορεύεσθαι Οἰνοχόου.

6. ΣΙΚΕΛΙΑ.

(F 32?)

$\bar{H}$ (?)

- 15 15 (21) STEPH. BYZ. s. Ζάγκλη· πόλις Σικελίας .... οἱ μὲν ἀπὸ Ζάγκλου τοῦ γηγενοῦς ἢ ἀπὸ κρήνης Ζάγκλης, οἱ δὲ διὰ τὸ ἐκεῖ Κρόνον τὸ δρέπανον ἀποκρῦψαι, ὧι τὰ τοῦ πατρὸς ἀπέκοψεν αἰδοῖα. Νίκανδρος ἐν τῷ ἡ Σικελίας «καὶ τις καὶ Ζάγκλης ἐδάη δρεπανηλίδος ἄστν».

OHNE BUCHZAHL.

- 20 16 (22) SCHOL. NIKAND. Ther. 382: μάλκαι τὴν μάλκην φησὶ Νίκανδρος ἐν Γλώσσαις (F 143 Schn) ῥίγος περὶ τοὺς πόδας καὶ χεῖρας, καὶ ὑποδείγματα τίθησιν «πνεύματος ἀργαλέου πόνοιο τε μαλκίοντος» .... ἡμῖν δ' ἀρέσκει νῦν μαλκᾶν ναρκᾶν, δι' οὗ τὸ ψῆχος σημαίνει· καὶ γὰρ αὐτὸς Νίκανδρος ὅτε μὲν ἐπὶ ψύχους, ὅτε δὲ ἐπὶ τοῦ ναρκᾶν κέχρηται. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ψύχους ἐν τῇ Σικελίᾳ τὸν τρόπον τόνδε «ὃ μ β ρ ω ι τ ε κ ρ υ μ ῶ ι τ ε
25 δέμας θ' ὅτε δάμνατο μαλκόν». ἐπὶ δὲ τοῦ ναρκᾶν μόνον ἐν τοῖς Κιμμερίοις εἶπεν (F 17).

7. KIMMERIOI.

17 (95) SCHOL. NIKAND. Ther. 382: s. F 16.

8. ΕΥΡΩΠΗ(?).

$\bar{B}$

- 18 (24) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 57/8 p. 264, 3 We: Λάτμ<ι>ον ὄρος Καρίας, ἔνθα ἐστὶν ἄντρον ἐν ᾧ διέτριβεν Ἐνδυμίων· ἐστὶ δὲ καὶ πόλις ἢ λεχθεῖσα Ἡράκλεια.

3 β' Οἰταικῶν Ddf βοιωτιακῶν A Βοιωτιακῶι Mus β' Θηβαϊκῶν Hecker 4 <ῆ> ἀρεῖνες-ὀρφοί Mei 8 κύαθον A -αθον Alemm C 10 οἰταικῶν A 17 ἐν τῷ ἡ VP ἐν 4 ('quid sit nescio' Niese) R ἐν τῷ δεκάτῳ Ald τις RV τι P 18 δρεπανηλίδος R -ίδος VP Δρ- Mei 21 ὑποτίθησι K 22 μαλκίοντα A μαρκίοντα K ναρκίοντα V μαλκίοντες JGSchneider μαλκίοντες Cobet μαλκᾶν ναρκᾶν V ναρκᾶν ναρκᾶν K 25 δέμας θ' ὅτε δάμνατο Schn δέσμαθ' ὅτ' ἐδάμνοντο K δέσμαθ' ὅτε θάμναντο V δέματ' ὅτε δάμνατο (δάμνονται P) GP δέμας τότε δάμνατο Lobeck μαλκόν Schn μᾶλλον ο ἐπὶ δὲ τοῦ A εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ KPV 25—26 κιμμερίους KGLV κιμφοῖς PA 31 < > Jac λάτμων ο Λάτμος Keil, Wendel

λέγεται δὲ κατέρχεσθαι εἰς τοῦτο τὸ ἄντρον τὴν Σελήνην πρὸς Ἐνδυμώνα. περὶ δὲ τοῦ τῆς Σελήνης ἔρωτος ἱστοροῦσιν Σαπφώ (F 134 Bgk) καὶ Νικάνδρος ἐν β' Εὐρώπης. (folgt F 6).

Γ

- 5 19 (25) ATHEN. 7, 48 p. 296 F: Νικάνδρος δ' ἐν τρίτῳ Εὐρωπίας Νηρέως ἐρώμενον τὸν Γλαῦκον ἱστορεῖ γενέσθαι. (folgt F 1).

Θ

(F 39? 40—41)

- 20 20 (26) STEP. BYZ. s. "Αθως· ὄρος Θράκης, ἀπὸ "Αθω γίγαντος, ὡς Νικάνδρος θ' τῆς Εὐρωπείας· «καὶ τις "Αθω τόσον ὕψος ἰδὼν Θρηίκος ὑπ' ἄστροις / † ἔκλυεν οὐ δηθέντος ἀμετρήτῳ ὑπὸ λίμνῃ / † δς ἀναποῦν χεῖρεσσι δύο ῥίπτεσκε βέλεμνα / ἡλιβάτου προ- θέλυμνα Καναστραίης πάρος ἀκτῆς».

9. ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΩΝ(?).

- 15 (F 10? 33?)

- 21 (13) PARTHEN. παρ. am. 4: Περὶ Οἰνώνης. ἱστορεῖ Νικάνδρος ἐν τῷ Περὶ ποιητῶν καὶ Κεφάλων ὁ Γεργίθιος ἐν Τρωικοῖς (45 F 2). Ἀλέξανδρος ὁ Πριάμου βουκολῶν κατὰ τὴν "Ιδην ἠράσθη τῆς Κεβρήνος θυγατρὸς Οἰνώνης· λέγεται δὲ ταύτην ἔκ τῶν θεῶν κατεχομένην θεσπίζειν περὶ τῶν μελλόντων, καὶ ἄλλως δὲ ἐπὶ συνέσει φρενῶν ἐπὶ μέγα διαβεβοῆσαι. (2) ὁ οὖν Ἀλέξανδρος αὐτὴν ἀγαγόμενος παρὰ τοῦ πατρὸς εἰς τὴν "Ιδην, ὅπου αὐτῷ οἱ σταθμοὶ ἦσαν, εἶχε γυναικα, καὶ αὐτῇ φιλοφρονούμενος <ᾤμωσε> μηδαμὰ προλείπειν, ἐν περισσοτέραι τε <αἰ> τιμῇ ἄξειν· ἡ δὲ συνίεναι μὲν ἔφασκεν εἰς τὸ παρὸν ὡς δὴ πάνυ αὐτῆς ἐρώη, χρόνον μέντοι τινὰ γενήσεσθαι, ἐν ᾧ ἀπαλλάξας αὐτῆς εἰς τὴν Εὐρώπην περαιωθήσεται κάκει πτοηθεῖς ἐπὶ γυναικὶ ξένῃ πόλεμον ἐπάξεται τοῖς οἰκείοις. (3) ἐξηγεῖτο δὲ ὡς δεῖ αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ τρωθῆναι, καὶ ὅτι οὐδείς αὐτὸν οἶός τε ἔσται ὑγιῆ ποιῆσαι ἢ αὐτὴ· ἐκάστοτε δὲ ἐπιλεγομένης αὐτῆς <ταῦτα>, ἐκεῖνος οὐκ εἶα μεμνησθαι. χρόνον δὲ προΐοντος ἐπειδὴ Ἑλένην ἔγρημεν, ἡ μὲν Οἰνώνη μεμφομένη τῶνπραχθέντων τὸν Ἀλέξανδρον εἰς Κεβρήνα, ὅθεν περ ἦν γένος, ἀπεχώρησεν, ὁ δὲ παρήκοντος ἤδη τοῦ πολέμου διατοξεύόμενος Φιλοκτῆτη τιτρώσκειται. (4) ἐν νῶϊ δὲ λαβὼν τὸ τῆς Οἰνώνης ἔπος, ὅτε ἔφατο αὐτὸν πρὸς αὐτῆς μόνης οἶόν τε εἶναι ἰαθῆναι, κήρυκα πέμπει δεησόμενον, ὅπως ἐπειχθεῖσα ἀκέσσηται ἐκ αὐτὸν καὶ τῶν παροικούντων λήθην ποιήσεται, ἅτε δὴ κατὰ θεῶν βούλησιν γε ἀφικομένων· ἡ δὲ αὐθαδέστερον <μὲν> ἀπεκρίνατο, ὡς χρὴ παρ' Ἑλένην αὐτὸν ἰέναι κάκεινός τε δέισθαι, αὐτὴ δὲ μάλιστα ἡπείγετο, ἔνθα διεπέπυστο κείσθαι αὐτόν.

1—2 περὶ — Εὐρώπης. λέγεται — Ἐνδυμώνα hinter p. 265, 1 W (zwischen Hesiod. F 148 und Epimenid. F 3 B 14 D-Kr) o; transpos. Wil, Wendel 2 Εὐρωπείας Keil, Wendel 9 θ ο πέμπτωι v 11 αὐδηθέντος GHer(mann) ἔκλυ' ἐν οὐδὲ θέντος Schn ἐπὶ λίμνῃ Her 11—12 ὅσσα νάπους Her ὅσσαν· ἀπ' οὖν Schn 12 δύοο P δυορρίπτεσκε? Jac ῥίπτασκε? Mei 13 ἀκτῆς: ἄκρης Holste ἀκτῆς <ἄκρα κάρη> ὁ πέλωρος "Αθως, δτ' ἐπ' ἀθανάτοισι δεινὴν ἐν Φλέγρησι μάχην ἤσαντο Γίγαντες? ex. gr. Schn 17 ποιητῶν v ποιήτωι P 21 <ᾤμωσε> Cobet 22 <αἰ> Rohde ἄξειν: ἔξειν Cobet 23 αὐτῆς Rohde -τὴν P 26 < > Zangoiannes 30 ὅτε: ὅτι? Martini 32 γε ἀφικομένων Legrand τε -ον P < > Rohde 33 διεπέπυστο RSchulze δὴ ἐπέπυστο P

(5) τοῦ δὲ κήρυκος τὰ λεχθέντα παρὰ τῆς Οἰνώνης θάπτον ἀπαγγέιλαντος, ἀθυμήσας ὁ Ἀλέξανδρος ἐξέπνευσεν, Οἰνώνη δὲ ἐπεὶ νέκυν ἤδη κατὰ γῆς κείμενον ἐλθοῦσα εἶδεν, ἀνώμωξέ τε καὶ πολλὰ κατολοφυραμένη διεχρήσατο ἑαυτῇ.

10. ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ Ᾱ—Γ̄.

5 (T 3)

11. ANHANG.

22 (38) ANTON. LIB. Met. 4: Κραγαλὺς ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων ᾧ καὶ Ἀθανάδας Ἀμβρακικοῖς. s. III B u. Ambrakia.

23 (47) — — 35: Βουκόλοι ἱστορεῖ Μενεκράτης Ξάνθιος Λυκιοῖς καὶ Νίκανδρος s. III C u. Lykien.

24 (49) — — 1: Κτήσυλλα ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων γ̄. Κτήσυλλα ἐγένετο Κεῖα, τὸ γένος ἐξ Ἰουλίδος, Ἀλκιδάμαντος θυγάτηρ. ταύτην ἰδὼν Ἑρμοχάρης Ἀθηναῖος χορεύουσαν Πυθίους περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Καρθαίαι ἐπεθύμησεν αὐτῆς, καὶ ἐπιγράψας μῆλον ἔρριπεν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος, ἣ δὲ ἀνείλετο καὶ ἀνέγνω. (2—4 die liebesgeschichte und entführung nach Athen). (5) τεκοῦσα δ' ἡ Κτήσυλλα .... ἐτελεύτησε ...., καὶ τὸ μὲν σῶμα κομίσαντες ἔφερον ὅπως κηδεύσωσιν, ἐκ δὲ τῆς στρωμνῆς πελειὰς ἐξέπη, καὶ τὸ σῶμα τῆς Κτησύλλης ἀφανὲς ἐγένετο. (6) χρωμένωι δ' Ἑρμοχάρει ὁ θεὸς ἀνείπεν ἰδρῦσασθαι ἱερὸν παρὰ τοῖς Ἰουλιῆταις ἐπώνυμον [Ἀφροδίτης] Κτησύλλης. ἔχρησε δὲ καὶ τοῖς Κείοις· οἱ δὲ θύουσιν ἄχρι νῦν, Ἰουλιῆται μὲν Ἀφροδίτην Κτησύλλαν, ὀνομάζοντες, οἱ δὲ ἄλλοι Κτησύλλαν Ἐκαέγγην.

25 (47) — — 31: Μεσσάπιοι ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων β̄. Λυκάονος τοῦ αὐτόχthonος ἐγένοντο παῖδες Ἰάπυξ καὶ Δαύνιος καὶ Πενκετίος. οὗτοι λαὸν ἀθροίσαντες ἀφίκοντο τῆς Ἰταλίας παρὰ τὸν Ἀδρίαν, ἐξελάσαντες δὲ τοὺς ἐνταυθοὶ οἰκοῦντας Ἀῤῥσνας αὐτοὶ καθιέρωθσαν. (2) ἦν δὲ τὸ πλεον αὐτοῖς τῆς στρατιᾶς ἔποικον, Ἰλλυριοὶ Μεσσάπιοι. ἐπεὶ δὲ τὸν στρατὸν ἅμα καὶ τὴν γῆν ἐμέρισαν τριχῇ καὶ ὠνόμασαν ὡς ἐκάστοις ἡγεμόνος <ὄνομα> εἶχε Δαυνίους καὶ Πενκετίους καὶ Μεσσαπίους, τὸ μὲν ἀπὸ Τάραντος ἄχρι πρὸς τὴν ἐσχατιὰν τῆς Ἰταλίας ἐγένετο Μεσσαπίων, ἐν τῇ πόλιν ὠικηται Βρεντέσιον, τὸ δὲ παρὰ ταύτην ἐντὸς τοῦ Τάραντος ἐγένετο Πενκετίων, ἐνδοτέρω δὲ τούτου τῆς θαλάσσης † ἐπέπλεον Δαύνιοι, τὸ δὲ σύμπαν ἔθνος ὠνόμασαν Ἰαπύγων. καὶ ἐγένετο ταῦτα πολλὴν πρὸ τῆς Ἡρακλέους στρατείας. (3) ἦν δὲ τοῖς τότε βίος ἀπὸ θρεμμάτων καὶ νομῆς. μυθολογοῦσιν οὖν ἐν τῇ Μεσσαπίων γῇ παρὰ τὰς λεγομένας Ἱερὰς πέτρας φανῆναι νύμφας ἐπιμηλίδας χορευούσας, τοὺς δὲ παῖδας τῶν Μεσσαπίων καταλιπόντας τὰ ποίμνια καὶ θεωμένους εἰπεῖν ὅτι βέλτιον αὐτοὶ χορεύουσιν. (4—5 der streit endet mit dem siege der nym-

2 εἶδεν Passow ἴδεν P 4 πάντων: παντοίων Volkmann 13 περὶ Verheyk παρὰ P 16 κομίσαντες: sc. οἱ Κεῖοι? κομήσαντες Berkel Mar(tini) κοσμή- Berkel Jacobs 18—19 [ ] Schn 20 Ἀφροδίτην Perizonius ἀφροδίτη P Ἀφροδίτη Ἰουλιῆται Bast ἄλλοι <Κεῖοι>? Mar 23 τὴν Ἀδρίαν Mar 24 ἰλλυριοὶ μεσσάπιοι P ('cuius librarius supraposito puncto vocem Ἰλλ. inducendam esse significavit' Mar) Ἰλλυριοὶ Μεσσάπιοι ο. [Ἰλλ.] Μεσσ. Schn Ἰλλ. καὶ Μεσσ. Berkel [Ἰλλ.] οἱ Μεσσάπου Oder [Ἰλλ.] οἱ Μεσσάπιοι Mar 25 ἔπει<τα> Unger, Mar 26 < > Usener <καὶ> τὸ μὲν Mar 27 Ἱταλίας: Ἰαπυγίας Schn [ὠικηται] Cluver ὠικισται Muncker 28 < > Schn τὴν <χώραν ταύτην> Blume, Mar ἐντὸς: ἐκτὸς Berkel 29 ἐπιπλέοντι Schn ἐπεκράτησαν ο. ἐφῆπτοντο Blume 29—30 [καὶ — στρατείας] Oder

phen) καὶ οἱ παῖδες ἵνα περ ἐστήκεσαν παρὰ τὸ ἱερὸν τῶν νυμφῶν ἐγένοντο δένδρη. καὶ ἔτι νῦν ἀκούεται φωνὴ νυκτὸς ἐκ τῆς ὕλης οἷα θρηνοῦντων, ὃ δὲ τόπος ὀνομάζεται Νυμφῶν τε καὶ παίδων.

26 (99) ET. M. p. 27, 51: Αἰγιοφάγος· ὁ Ζεὺς, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ ἐν † Θηριακοῖς.

- 5 27 (30) SCHOL. NIKAND. Ther. 377: φασὶ δὲ μήτε ξύλοι μήτε ἐτέρῳ τινὶ ἀνα-
ρεῖσθαι τὸ ζῶιον (sc. τὴν ἀμφίσβαιναν) εἰ μὴ ἀμπέλοι. Νικάνδρος δὲ ἐν τῷ Ὀφια-
κῷ ῥησι Διόνυσον ἐμμανὴ γενόμενον ὑπὸ τῆς Ἥρας ὑπνώσαι, τὴν δὲ ἀμφίσβαιναν
πεδῆσαι αὐτοῦ τὰ σκέλη, τὸν δὲ ἀναστάντα καὶ πλήξαντα τῷ κλήματι ἀποκτεῖναι· ὅθεν
καὶ ἐκπάλαι καὶ νῦν κλήματι τελευτᾷ.

- 10 28 (31) AELIAN. NA 10, 49: ἰδίαι δὲ καὶ ἐν τῇ Κλάρῳ τὸν Διὸς καὶ Λητοῦς τιμῶσιν
οἱ Κλάριοι καὶ πᾶν τὸ Ἑλληνικόν. οὐκοῦν ὁ ἐνταῦθα χώρος τοῖς ἰοβόλοις θηρίοις ἀσπιθῆς
τε ἅμα καὶ ἐχθιστός ἐστι, τοῦτο μὲν καὶ τῇ τοῦ δαίμονος βουλῇ, [πάντως δὲ καὶ πεφρι-
κότων τῶν θηρίων αὐτόν, ἅτε καὶ σώζειν θεὸν εἰδότα καὶ μέντοι καὶ τὸν σωτήρα καὶ νόσον
ἀντίπαλον τὸν Ἀσκληπιὸν φύσαντα]. ἀλλὰ γε καὶ Νικάνδρος οἷς λέγω μάρτυς. λέγει δὲ
15 Νικάνδρος· «οὐκ ἔχεις οὐδὲ φάλαγγες ἀπεχθέες οὐδὲ βαθυπλήξ /
ἄλσεσιν † ἐνζῶοις σκορπίος ἐν Κλαρίοις, / Φοῖβος ἐπεὶ ῥ'
αὐλῶνα βαθὺν μελίησι καλύψας / ποιηρὸν δάπεδον ἠέκεν
ἐκὰς δακετῶν».

- 29 (32) — — 16, 28: (Kallias III B u. Sicilien) ἀποχρῶν δὲ ἄρα ὑπὲρ τούτου
20 εἴη ἂν μάρτυς καὶ Νικάνδρος ὁ Κολοφώνιος λέγων «ἐκ λυον ὡς Λιβύης Ψύλ-
λων γένος οὐτε τι θηρῶν / αὐτοὶ κάμνουσιν μυδαλήησι τυ-
παῖς, / οὐδὲ Σῦρτις βοσκῇ θινοτρόφος, εὖ δὲ καὶ ἄλλοις / ἀν-
δράσιν ἤμυναν τύμμασιν ἀχθομένοις, / οὐ ῥίζαις ἔρδοντες,
ἔων δ' ἀπὸ σύγχροα γυίων» καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις.

- 25 30 (—) — — 9, 20: τὸ τοῦ ἐλάφου κέρας θυμιώμενον ὅτι τοὺς ὄφεις διώκει
δηλὸν ἐστίν. λέγει δὲ Ἀριστοτέλης (θαν. ἀκ. 115) ὅτι καὶ λίθος ὁ γινόμενος ἐν τῷ Πόντῳ
ποταμῷ — ἐστὶ δὲ οὗτος ἐν τῇ χώρῃ τῇ Σιντικῇ τε καὶ Μαυδικῇ — ἐπιθυμιώμενος
διώκει τοὺς αὐτοὺς, καὶ μέντοι καὶ φύσιν τοῦ λίθου περιγεῖται τοιάνδε· ὕδατος μὲν εἰ τις
αὐτοῦ καταχέει, ἐξάπτεται· καόμενον δὲ ὑπερεξάγει ῥιπίδι εἰ θελήσεις, ὃ δὲ κατασβέννεται.
30 θυμιώμενον δὲ αὐτὸν ὁσμὴν ἀφιέναι ἀσφάλτου βαρυτέραν φασί. τούτοις ὁμολογεῖ καὶ
Νικάνδρος.

31 (127) ATHEN. 15, 32 p. 684 E: καὶ ἀμβροσίαν δὲ ἄνθος τι ἀναγράφει ὁ Κα-
ρύστιος ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασι (IV) λέγων οὕτως· «Νικάνδρος φησὶν ἐξ ἀνδριάντος
τῆς κεφαλῆς Ἀλεξάνδρου τὴν καλουμένην ἀμβροσίαν φέσθαι ἐν Κῶν».

- 35 32 (23) CLEM. AL. Protr. 2, 39, 2: οὐχὶ δὲ Ἀφροδίτῃ .... καλλιπύγῳ θύουσιν Σικελία?
Συρακούσιοι, ἣν Νικάνδρος ὁ ποιητὴς «καλλίγλουτόν» ποῦ κέκληκεν.

4 Θηριακοῖς: Θηβαικοῖς Mei Θηρευτικοῖς Schn 6 καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Νικ. Α 6—7 ἐν
τῷ ὀφιακῷ KPVA ἐν τοῖς ὀφιακοῖς GL (s. T 9 b) 8—9 αὐτὴν ἀποκτεῖναι, ὅθεν ἔτι καὶ
νῦν G 13 σώζειν θεόν: αὐτόν σ. He 14 [τὸν] He [τὸν Α.]? 16 ἐνζῶοις: ἐνδιάει
Lobeck αἰζήοις (vgl. zu Ther. 613) Schn ἂν ζῶιη Pasquali 17 μελίησι Schn
μελίσσι ο 20 Λιβύης Schn λίβυες ο 21 μυδαλήησι Schn -έαισι ο 27 Σιντικῇ
τε καὶ Μαυδικῇ Schn (περὶ τὴν τῶν Σιντῶν καὶ Μαυδῶν χώραν Ps. Arist.; παρ' αὐτοῖς
sc. Σιντοῖς Steph. Byz. s. Σιντία; ἐν Μηδικῇ καὶ Ἰνδικῇ Schol. Ther. 45; Ἰνδικῇ τε καὶ
παιονικῇ Ael 29 αὐτοῦ He -τῷ ο 30 παραπλησίαν δὲ ἀσφάλτῳ, ὅταν καίωνται,
καὶ πονηρὰν οὕτως ὁσμὴν καὶ δριμυμίαν ἔχουσιν ὥστε μηδὲν τῶν ἐρπετῶν ὑπομένειν ἐν τῷ
τόπῳ καιομένων αὐτῶν Ps-Arist 35 καλλιπύγῳ Syl -υργῳ P

33 (108) PARTHEN. narr. am. 34: *Περὶ Κορύθου ἰστορεῖ Ἑλλάνικος Τρωικῶν II.*
(4 F 29) * * καὶ Κεφάλων ὁ Γεργίλιος (45 F 6). ἐκ δὲ Οἰνώνης καὶ Ἀλεξάνδρου παῖς ποιητ.?

ἐγένετο Κόρυθος· οὗτος ἐπικούρος ἀφικόμενος εἰς Ἴλιον Ἑλένης ἠράσθη .... φωράσας
δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἀνείλεν. (2) Νίκανδρος μέντοι τὸν Κόρυθον οὐκ Οἰνώνης ἀλλὰ Ἑλένης
5 καὶ Ἀλεξάνδρου φησὶν γενέσθαι, λέγων ἐν τούτοις «ἡ ρία τ' εἶν' Ἀίδαο κατοι-
χομένου Κορύθιοιο, / ὃν τε καὶ ἀρπακτοῖσιν ὑποδμηθεῖσ'
ὑμεναίοις / Τυνδαρίδης αἶν' ἀχέουσα κακὸν γόνον ἤρατο βού-
τεω υἱ».

34 (101) PLIN. NH 36, 127: *magnes appellatus est ab inventore, ut auctor est*
10 *Nicander in Ida <primum> repertus; [namque et passim inveniuntur, in Hispania quoque]; invenisse autem fertur clavis crepidarum, baculi cuspidē haerentibus, cum armenta pasceret.*

35 (20) PLUTARCH. De Herod. mal. 33 p. 867 C: οὕτε Λεοντιάδης (Herodt. 7, Θηβαίων
233, 2) ἐν Θερμοπύλαις ἦν στρατηγὸς ἀλλ' Ἀνάξανδρος, ὡς Ἀριστοφάνης (III B u. Boio-
15 tien) ἐκ τῶν κατ' ἀρχοντας ὑπομνημάτων ἰστόρησε καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος, οὕτε
γινώσκει τις ἀνθρώπων πρὸ Ἡροδότου στιχθέντας ὑπὸ Ξέρξην Θηβαίους.

36 (14) [—] Π. Ὀμ. 2, 2 p. 25 Wil: Ὁ μὲν οὖν τοῖνον Πίνδαρος (F 204) μὲν Π. τ. ἐκ
ἔφη Χίον τε καὶ Συμναῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης (Semonid. F 29 D) δὲ Χίον, Ἀντί- Κολοφῶ
μαχος (F 130 Wyss) δὲ καὶ Νίκανδρος Κολοφώνιος Ἀριστοτέλης δ' ὁ φιλό-
20 σοφος (IV) Ἰήτην· Ἐφορος δ' ὁ ἰστορικὸς (70 F 1) Κυμαῖον. ἠτῶν?

37 (97) POLLUX 5, 38: λέγουσιν δὲ τὰς μὲν Λακαίνας (sc. κύνες) ἐξ ἀλωπέκων τὸ
καὶ ἀρχαῖον καὶ κυνῶν γενομένας κληθῆναι ἀλωπεκίδας, τὰς δ' Ὑρκανὰς ἐκ κυνῶν καὶ
λεόντων, καὶ κληθῆναι λεοντομιγεῖς. Ἀριστοτέλης (HA 8, 28 p. 607 a 3) δὲ τὰς Ἰνδικὰς κυνὸς
καὶ τίγριδος λέγει τρίτην γενεάν· τὰς γὰρ προτέρας δύο ζῶια γίνεσθαι θηριώδη. Νίκαν-
25 δρος δ' ὁ Κολοφώνιος τοὺς Ἰνδικοὺς κύνες ἀπογόνους εἶναι φησι τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν,
αἱ μετὰ τὴν λύτταν σωφρονήσασαι, διαβᾶσαι τὸν Εὐφράτην ἐπλανήθησαν εἰς Ἰνδούς· (39)
ὥσπερ καὶ τὰς Χαονίδας καὶ Μολοττίδας ἀπογόνους εἶναι φησι κυνὸς, ὃν Ἡφαιστός ἐκ
χαλκοῦ Δημονησίον χαλκευσάμενος, ψυχὴν ἐνθεῖς δῶρον ἔδωκε Διὶ κἀκείνος Εὐρώπην,
αὕτη δὲ Μῖνοι, καὶ Μῖνος Πρόκριδι, καὶ Πρόκρις Κεφάλῳ. φύσιν δ' εἶχεν ἀφυκτος εἶναι,
30 ὥσπερ ἡ Τευμησία ἀλώπηξ ἀληπτος· καὶ διὰ τοῦτο ἀπελιθώθησαν ἄμφω, ὁ μὲν ἵνα μὴ
λάβῃ τὴν ἀληπτον ἀλώπεκα, ἡ δ' ἵνα μὴ φύγῃ τὸν ἀφυκτον κύνα. (40) αἱ δὲ Καστορίδες,
Κάστορος θρέμματα, Ἀπόλλωνος τὸ δῶρον· ταύτας δ' ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητὴς εἶναι τὰς
ἀλωπεκίδας λέγει, μιξαμένον τὸ γένος ἀλώπεκι Κάστορος· αἱ δ' Ερετρικαί, καὶ ταύτας
Ἀπόλλων ἔδωκεν, τοὺς δὲ λαβόντας καὶ θρέψαντας τοὺς Εὐρυτίδας φησὶν εἶναι. καὶ μὴν τὰς
35 γε Μενελαΐδας τὰς αὐτὰς εἶναι φησι ταῖς Ψυλλικαῖς, δὴ ἀδελφῶν κυνῶν ἐκείθεν ὑπὸ

1 Τρωικῶν <β> Heyne Τρωικῶν β καὶ Νίκανδρος ἐν τῇ Περὶ ποιητῶν (F 21)
καὶ Κεφάλων κτλ.? Jac 5 εἶν· εἰς Legrand 6 ὃν τέκεν Hecker 7 κακὸν·
καλὸν Mei κακοῦ Schn ἡμίματο Heyne 7—8 βούττη Potter 10 < > Jac nach
Isid. Et. 16, 4, 1 *fuit autem in India primum repertus .... postea est passim in-*
ventus repertus 5 *in reperto* 6 *ut reperio* Mayhoff 10—11 *in Hisp. qu. B ui in H.*
g. r 22 ἀλωπεκίνας, οἱ δὲ Α ἀλωπέδνας, οἱ δὲ ΙΙ Ὑρκανὰς· ἀρκανὰς ΙΙ ἀρκάδας Β
23 λεοντομηδεῖς ΙΙ 24 λέγει· κατὰ C τὰς — θηριώδη· δύο γὰρ τὸν προτοῦ χρόνον
ζῶα γενέσθαι θηριώδη λέοντα καὶ ἄρκτον Α τὰς γὰρ δύο τὰς πρὸ τοῦ ζῶου γίνεσθαι
θηριώδη ΙΙ [ζῶια]? Jac 25 Ἰνδούς AC 27 μαχαονίδας Α φασι Α 28 δημον-
νησίον Α δημινησίον ΙΙ 30 τευμησία BC τελμωσία Α 30—31 καὶ — κύνα· *'num ad*
Nicandrum referendae sint dubito' Bethe 34 φασὶν Α ΙΙ 35 Ψυλλικαῖς (ψυλ-
λίκτραις C): οἱ δὲ κύνες οἱ Ψυλλικοὶ καλούμενοι ἀπὸ πόλεως Ἀχαϊκῆς κέκληνται § 37

Μενέλεω περὶ τὴν Ἀργολικὴν τραφεισῶν. [[περὶ δὲ Κυρήνην ἐκ λύκων καὶ κυνῶν γίνεσθαι τι γένος Ἀριστοτέλης (a. o. a 2) λέγει ...]].

- 38 (113) SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 1300/5 a: τούτους (sc. τοὺς Βορεάδας) Ἡρακλῆς ἀνείλεν ὕστερον εὐρὼν περὶ Τήρον τὴν νῆσον, ἣ παρὰκειται Δῆλῳ. Νίκανδρος δὲ φησὶν οὕτως· «ἐπεὶ δὴ Ἡρακλῆς ἐμνησικάκει τῷ Βορέᾳ». Ὅμηρος (O 26) «τὸν σὺ ξὺν Βορέμῃ ἀνέμῳ πεπιθούσα θυέλλας». Αἰνῆσιδamos δὲ ἐν Τηριακοῖς (III B), ἐπειδὴ τὸν Ἡρακλέα ξενίσαντες ἐνήδρευσαν αὐτὸν φονεῦσαι βουλόμενοι. s. F 11.
- 39 (109) SCHOL. NIKAND. Ther. 215: Ῥύπαιον δὲ Ἀντίγονος (III B) μὲν τῆς Ἀχαΐδος φησὶν εἶναι .... ἔστι δὲ τῆς Αἰτωλίας, ὡς Νίκανδρος περὶ τινων εἰς Αἰτωλίαν ἐρχομένων διηγούμενος «δὲ αἰπεινήν τε κολώνην / Οἰωνοῦ Ῥύπης <τε> πάγον καὶ Ὀντίδα λίμνην / στείχοντες Ναύπακτον εἰς Ἀμφιδύμην τ' ἐπέλαζον». s. F 8.

- 40 (27—28) a) SCHOL. NIKAND. Ther. 460: εἰ γε μὲν Ἡφαίστοιο χαλαίποδος ἐν Εὐρώπῃ πτυχι νῆσον / βήσεται ἡδὲ Σάμον δυσχείμερον, αἶτ' ἐνὶ κόλπῳ / Θρηκίῳ βέβληνται ἐκὰς Ῥησκυνθίδος Ἡρῆς / Ἐβρος ἵνα Ζωναῖα τ' ὄρη χιόνεσσι φάληρα / καὶ δρύες Οἰαγρίδαο, τόθι Ζηρύνθιον ἄντρον] τὸ Ῥησκύνθιον ὄρος Θράκης Ἡρᾶς ἱερὸν, ἐξ οὗ τὴν προσηγορίαν ἔσχε Ῥησκυνθίδα. ἔστι δὲ τῆς Ἡρᾶς καὶ Ζηρυνθίου Ἀπόλλωνος νεὺς ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. τῆς δὲ Αἴνου πλησίον ἐστὶν ὁ ποταμὸς Ἐβρος. οὐ μακρὰν δὲ ἐστὶ τοῦ ποταμοῦ ἡ Ζώνη ἡ πόλις, μεθ' ἣν αἱ Ὀρφεὺς δρύες εἰσὶν, ὅφ' ἂς πόλις ἐστὶ Ζηρύνθιον, ἐν ἣ τὸ ἄντρον. μέμνηται τῆς Ζώνης καὶ Ἀπολλώνιος (Arg. 1, 29) .... καὶ οὗτος ὁ Νίκανδρος «τῷ μὲν ὑπὸ Ζωναῖον ὄρος, δρύες ἀμφὶ τε φηγοῖ / ῥιζόθι δινηθήθησαν ἀνέστησάν τε χορείαν / οἶά τε παρθενικά». b) SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 29: Ζώνη ἐστὶν ὄρεινός τόπος οὕτω καλούμενος καὶ πόλις ὁμώνυμος, ὡς φησι Νίκανδρος.

- 41 (29) STEPH. BYZ. s. Ὀρδαία πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀρδοί. λέγονται Εὐρώπῃ καὶ Ὀρδοῖοι, ὡς Νίκανδρος.

- 42 (112) SUDA s. Εὐρύβατος· πονηρός· ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξενολογίαν μετὰ χρημάτων, ὡς φησὶν Ἐφορος (70 F 58), εἰτα μεταβαλλομένου πρὸς Κύρον ἦν δὲ οὗτος Ἐφέσιος. οἱ δὲ τὸν Κέρκοπα τὸν ἕτερον Διότιμος Ἡρακλέους Ἀθλοῖς (p. 213 Ki) «.... γένος δ' ἔσαν Οἰχαλιῆς ....». Νίκανδρος· «Αἰγιναῖον Εὐρύβατον πανουργότατον, οὗ μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν ᾧ Περιδικαιοσύνης».

- 43 (117) TERTULLIAN. De an. 57: nam et Nasamones propria oracula apud parentum sepulchra mansuando captare, ut Heraclides (IV) scribit vel Nymphodorus (III B u. Sizilien) vel Herodotus (4, 172, 3); et Cellas apud virorum fortium busta eadem de causa abnoctare, ut Nicander affirmat.

6 ξὺν Βορέμῃ P (Hom) ξυμβορέμῃ L τηριακοῖς P -ταιν- L 9 περὶ A ἐπὶ K 9—10 ἐρχομένων A διεγ- r 10 < > JGSchneider τε om. KG οἱ. ῥίτης πάγον V οἱ. τε ρύπαιον A 11 καὶ ὄντιδα G ὄνθιδα τ' αὐ A καὶ Ὀανθίδα Mei κατ' Ὀανθίδα Schn στείχοντες PA -τος V στίχοντο K σχείοντο (στείχοντο? Keil) G εἰς JGSchneider εἰς o 11—12 ἴσαν ναύπακτον. ἀμφὶ δύμην δ' ἐπέλαζετο A 12 τε πέλαζον G δ' ἐπέλαβον K δ' ἐπελάζετο P (A) τ' ἐπι .... V 19 ὅφ' ἂς KP πρὸς ἂς GL ἄντρον GL ἄστρον KV 20 αὐτὸς Νίκανδρος ἀλλαχοῦ A τῷ Schn τὸ KGVR τὰ P καὶ A 20—21 ὑπὸ ζωνιαῖον KVR ὑποζώναιον A 21 δινηθείσαν K 21—22 ἐνέστησαν JGSchneider 22 χορείην Schn οἶά τε G οἶαν τε PVR οἶην A 25 Ὀρδοί Mei ὄρδοι o 30 Οἰχαλιῆς Portus -λῆς o Αἰγιναῖον Hemst αἰγίνεον o

273. (CORNELIUS) ALEXANDER (POLYHISTOR) VON MILET. ca. 80/30

T

- 1 (III 206) SUDA s. 'Αλέξανδρος ὁ Μιλήσιος· δς Πολύιστωρ ἐπεκλήθη
καὶ Κορηήλιος, διότι Κορηηλίῳ Λεντούλῳ αἰχμαλωθεὶς ἐπράθη καὶ αὐτῷ
5 παιδαγωγὸς ἐγένετο, εἰτα ἡλευθερώθη. ἦν δὲ ἐν 'Ρώμῃ ἐπὶ τῶν Σύλλα χρό-
νων καὶ ἐπὶ τάδε. ἀνηρώθη δὲ ἐν Λαυρενταῖς ὑπὸ πυρὸς τῆς οἰκίας φθαρείσης,
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ 'Ελένη μαθοῦσα τὸ συμβὰν ἀπήγγεατο. ἦν δὲ γραμματικὸς
τῶν Κράττους μαθητῶν. οὗτος συνέγραψε βίβλους ἀριθμοῦ κρείττους·
καὶ περὶ 'Ρώμης βιβλία εἰς ἐν τούτοις λέγει (F 70) ....
- 10 2 SERV. DAN. Vergil. A 10, 388: (F 112) *Alexander Polyhistor ....
quem Lucius Sulla civitate donavit.*

- 3 SUTON. De gramm. 20: *C. Iulius Hyginus .... studiose et audi-
it et imitatus est Cornelium Alexandrum grammaticum Graecum, quem
propter antiquitatis notitiam Polyhistorum multi, quidam Historiam*
15 *vocabant.*

- 4 PHOT. BIBL. 188 p. 145 b 9: ἀνεγνώσθη 'Αλεξάνδρου Θανμασίῳν
Συναγωγὴ (F 82) .... σαφῆς δὲ τὴν φράσιν καὶ κεφαλαιώδης ἐστί, καὶ οὐδὲ
τοῦ ἡδέος ἀπεστερημένος. ἐν ταύτῳ δὲ καὶ Πρωταγόρου (V) Γεωμετρίας τῆς
οἰκουμένης ἐπιγραφὴν ἔχον, λόγοις ζ, ὧν τὰ μὲν εἰς .... τὴν τῆς 'Ασίας καὶ Λιβύης, ἀλλὰ
20 καὶ Εὐρώπης περιήγησιν ποιεῖται, τὸ δὲ ἕκτον σύστοιχόν πῶς ἐστὶ τῇ 'Αλεξάνδρου Συνα-
γωγῇ· τῶν γὰρ κατὰ τὴν οἰκουμένην παραδοξολογουμένων ἀναγράφει τὴν ἱστορίαν ....
σαφῆς δὲ καὶ οὗτος καὶ κεφαλαιώδης κατὰ τὸ ἕκτον τὴν φράσιν μάλιστα.

- 5 — — 189 p. 145 b 28: ἀνεγνώσθη Σωτίωνος (IV) τῶν σποράδην Περί ποταμῶν
καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν παραδοξολογουμένων. σύστοιχον καὶ τοῦτο τὸ βιβλιδάριον τῷ ἕκτῳ
τε τῶν Πρωταγόρου καὶ τῇ 'Αλεξάνδρου Συναγωγῇ .... ἐν ταύτῳ δὲ συνανεγνώσθη καὶ
25 Νικολάου λόγος .... ἐν οἷ παραδόξων ἔθων ἐστὶ συναγωγὴ (90 T 13). συμβαίνει μὲν εἰς
ταῦτον ἐνίοις τῶν ὑπὸ 'Αλεξάνδρου παραδόξων συνειλεγμένων, καὶ περὶ ὧν δὲ Κόνων
(26) συνέταξεν, οὐκ ὀλίγα προσέγραψε .... ἐν ταύτῳ δὲ τεύχει συνανεγνώσθη ....
'Ακαστορίδου τῶν Κατὰ πόλιν μυθικῶν (28 T 1) .... πολλὰ μὲν οὖν ἐστὶν ἐν τούτοις εὐρεῖν,
30 ἃ τε συνείλεσται Κόνωνι καὶ 'Απολλόδωρος ἐν τῇ αὐτοῦ εἰπε Βιβλιοθήκῃ καὶ 'Αλεξάνδρος
ἠθροῖσε καὶ Νικόλαος (90 T 15) προσεφώνησε καὶ Πρωταγόρας προδιέλαβεν. vgl. THEOPHIL.
SIMOK. Quaest. phys. p. 27 Boiss.

- 6 PLIN. NH 1, 3: *continentur situs, gentes .... ex auctoribus ....
externis: Artemidoro, Alexandro Polyhistore* (F 104), *Thucydide ....*
35 (4) .... *externis: .... Myrsilo, Alexandro Polyhistore, Thucydide ....*
(5) .... *Myrsilo, Alexandro Polyhistore, Metrodoro ....* (6) .... *Ti-
maeo Siculo, Alexandro Polyhistore, Isidoro, Amometo, Metrodoro ....*

3 'Αλ. Μιλήσιος· ζῆται σχόλιον ὀπίσω A (vor 1124 'Αλέξανδρος ὁ Μαιμαίας· καὶ ἕτερος
'Αλ. Μιλ. A; nach 1124 M) 8 κρατήτου A μαθημάτων GJ κρείττω SM
9 περὶ: παρὰ A 11 *lucilius silla* F 18 γεωγραφίας Cas 20 σύστοιχον: στοι-
χείον A 26—27 καὶ συμβαίνει μὲν ἐνίοις ζ 28 προσανέγραψε ζ

(7) .... gentium mirabiles figurae .... ex .... Epigene, Beroso, Peto-
siri, Nechepso, Alexandro Polyhistore (F 17), Xenophonte, Callimacho
.... (9) .... de margaritis .... ex .... Hegesidemo, Sudine, Alexandro
Polyhistore (F 105). (12—13) .... arborum naturae (de peregrinis
5 arboribus) .... ex .... Aristomacho, Alexandro Polyhistore (F 106), Juba
.... (16) .... silvestrium arborum naturae .... glandium genera ....
.... ex .... externis: Alexandro Polyhistore (F 107), Hesiodo, Theo-
phrasto .... (36) .... naturae lapidum .... pyramides .... ex ....
Sudine, Alexandro Polyhistore (F 108), Apione .... (37) .... ex ....
10 Olympico, Alexandro Polyhistore, Apione ....

7 a) EUSEB. Arm. Chron. p. 125, 6 Karst: nachdem zusammenge-
tragen ist das sämtliche erörterte aus den denkmälern, die hier der reihe
nach verzeichnet sind: Aus dem Polyhistor Alexandros (s. F 79); aus
Abydenos, der die Assyrer- und die Medergeschichten geschrieben hat
15 (III C); aus Manethôs (III C) .... b) — PE 9, 17: ὁ Πολύστωρ
'Αλέξανδρος (F 19), πολύνους ὢν καὶ πολυμαθὴς ἀνὴρ, τοῖς τε μὴ πάρεργον
τὸν ἀπὸ παιδείας καρπὸν πεποιημένοις "Ελληνι γνωριμώτατος.

8 TZETZ. Lykophr. 177 p. 87, 33 Sch: τοῦ Πολύστορος 'Αλεξάνδρον καὶ
'Απολλοδώρου καὶ 'Ρηγίνου τοῦ Πολυμήμονος (IV) καὶ 'Αρτέμωνος τοῦ
20 Περγαμηνοῦ (IV) καὶ Κασσάνδρου τοῦ Σαλαμινίου (VI) καὶ τῶν λοιπῶν
ἱστορικῶν ἱστορικώτεροι καθεστήκαμεν....

F

1. ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ $\bar{A}$ — $\bar{F}$.

(F 108; 130; 133?)

 $\bar{A}$

1 (104) STEPH. BYZ. s. Εὐωνυμῖται ἔθνος Αἰγύπτιον πρὸς τῇ Αἰ-
θιοπία· 'Αλέξανδρος Αἰγυπτιακῶν $\bar{a}$.

2 (105) — s. Θίς· πόλις Αἰγυπτία πλησίον 'Αβύδου. ὁ πολίτης Θωίτης·
'Αλέξανδρος Αἰγυπτιακῶν $\bar{a}$.

30 3 (106) — s. Ναπάται· πόλις Λιβύης πρὸς τῇ Αἰθιοπία. τὸ ἐθνικὸν
.... Ναπαταῖος, ὡς 'Αλέξανδρος $\bar{a}$ Αἰγυπτιακῶν.

4 (107) — s. "Ομβοι· πόλις Αἰγύπτου πρὸς τῇ Λιβύῃ· 'Αλέξανδρος
ἐν $\bar{a}$ Αἰγυπτιακῶν. τὸ ἐθνικὸν 'Ομβῖται.

— — s. Τεντυρίς: s. F 9.

35 5 (108) — s. Χηροβοσκία· πόλις Αἰγύπτου· 'Αλέξανδρος ἐν $\bar{a}$ Αἰγυ-

28 θωίτης R om. V 30 ναπάται V 31 ἐν $\bar{a}$ VP 32—33 "Ομβοι—'Ομβῖται
Berkel ὄλβοι — ὄλβῖται (-ῖται R) o

πτιακῶν «ἀντικρὺ δὲ τοῦ Διοπολίτου Χηνοβόσκιον, μηδὲν εἰς τὴν προσηγορίαν ἐμφέρουσα νομὰς γὰρ χηνῶν οὐκ ἂν ἴδοι τις, ὑπερβάλλουσιν δὲ τὴν περὶ κροκοδείλους σπουδήν».

5 B

6 (110) STEPH. BYZ. s. Ψίναφος· Αἰγύπτου πολίχνιον, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Αἰγυπτιακῶν β. τὸ ἐθνικὸν Ψίναφθίτης.

Γ

7 (113) STEPH. BYZ. s. Αἰγυπτῶν πόλις Αἰγύπτου. ἔστι δὲ μοῖρα Μέμ- F 108
10 φιδος, καθ' ἣν αἱ πυραμίδες· Αἰγυπτῶν ἱερὸν Ἀλέξανδρος ἐν γ Περί Αἰγύπτου.

8 (114) — s. Σέθρον· πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Σεθροίτης, ὡς Ἀρσινόιτης, ὡς Ἀλέξανδρος γ Αἰγυπτιακῶν.

9 (115/6) — s. Τέντυρις· πόλις Αἰγύπτου, † καθαριτικὴ τῶν κροκο-
15 δέλων. ὁ πολίτης Τέντυρίτης. λέγεται καὶ Τέντυρα ἡ πόλις, ὡς Ἀλέξαν-
δρος ἐν γ Αἰγυπτιακῶν.

*10 (112) — s. Ἀγκυρῶν· πόλις Αἰγύπτου, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν [ι]γ
Αἰγυπτιακῶν. ὠνόμασται δὲ οὕτως, ἐπεὶ δὲ λιθὶ ... ας ἔτεμον αἶς κατε-
χρῶντο ἀγκύρα<ι>ς ἐκ † δὲ τῆς παρακειμένης λαθομίας.

OHNE BUCHZAHN.

20 11 (109) STEPH. BYZ. s. Φαργώριον· πόλις, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Πολυ-
ίστωρ ἐν Αἰγυπτιακοῖς.

2. ΠΕΡΙ ΒΙΘΥΝΙΑΣ Α.

(F 125)

12 (39) Et. M. 542, 54: Κύβελον· ὄρος ἐν Φρυγίαι, ἔνθα τῆς Μητρὸς
25 τῆς Κυβέλης ἱερὸν ἅγιον ἔστιν. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Πολυίστωρ ἐν τῷ Περι
Βιθυνίας «ἔοικεν οὖν Κυβέλη ἀπὸ τοῦ ὄρους κληθῆναι».

13 (40) STEPH. BYZ. s. Καλλίπολις· πολίχνιον Λαμφάκου ἐν τῇ περὶ
τῆς Χερ<ρ>ονήσου ἐπ' ἀκτῆς κειμένη (Strab. 13, 1, 18), ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ
Περὶ Βιθυνίας.

1 Διοσπολίτου (Berkel) <νομοῦ> Mei χιονοβόσκιον V χηνοβοσκόιον RP (i. ras.)
2 οὐδὲν V 3 χηνῶς V ἴδη P ὑπερβάλλουσιν R ὑπάρχειν βάλλουσιν V ὑπαρχ-
ούσας βάλλουσιν P οὐσας, ὑπερβάλλουσιν Xyl 3—4 περὶ κροκοδείλους V -ον P παρὰ
-ους R 6 ψίναφος P 7 ψίναφθίτης P ψίναφθίτης R 11 Σέθρον (Byz. Zeitschr.
2, 24): Σεθρόη Salm 11—12 ἀρσινόιτης ο 12 ὡς om. v γ VP τύπων γ R¹
13 τέντυρις R καθαριτικὴ Holste φθαριτικὴ? Mei 15 γ: ā Jac (s. Komm.)
16 ἀγκυρῶν V [ ] Mue 17 λιθὶ ... ας ο λιθίνας ἐκεῖ Xyl λιθίνας κίονας? Mei
18 ἀγκύραις R¹ -ρας VP καὶ ἐχρῶντο ἀγκύραις? Mei [δὲ] Xyl 20 Φαργωρίον
πόλις· <πόλις Αἰγύπτου>? Mei 25 [τῆς Κυβέλης]? Jac 28 < > v χερσονήσου R
* * ὡς Ἀλ.? Jac

3. ΠΕΡΙ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΠΟΝΤΟΥ Α.

(F 112; 134; 138/9)

14 (33) STEPH. BYZ. s. "Αβιοι ἔθνος Σκυθικόν" "Ομηρος (N 6) «Γλακτοφάγων Ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων». Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῷ Περὶ
 5 Εὐξείνου Πόντου φησίν, ὡς «Διόφαντος (III B) εἶπεν οὕτω λέγεσθαι αὐτοὺς διὰ τὸ τὸν Ἀβιανὸν ποταμὸν οἰκεῖν. δικαίους δ' εἶπεν "Ομηρος διὰ τὸ μὴ βουληθῆναι μετὰ τῶν Ἀμαζόνων ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατεῦσαι· ἢ ὅτι βίῳι ἐδραίῳι οὐ χρεῶνται οὕτω λέγονται, διὰ τὸ ἐφ' ἁμαξῶν φέρεσθαι». Δίδυμος (p. 181 Schm)
 10 δὲ Θράκιον <ἔθνος> φησίν ....

15 15 (34) — s. "Ιαμοι Σκυθίας ἔθνος ** ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Εὐξείνου Πόντου μυθολογεῖ.

16 (35) — s. Ὑλαία χώρα Ποντική Ἀβική λεγομένη, τουτέστιν
 15 Ὑλαία, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Πόντου.

4. DE ILLYRICO TRACTU(?).

(F 145?)

17 (30) a) VALER. MAX. 8, 13, ext. 7: *Alexander vero in eo volumine, quod de Illyrico tractu composuit, adfirmat Dandonem quendam ad*
 20 *quingentesimum usque annum nulla ex parte senescentem processisse. sed multo liberalius Xenophon (V), cuius Περίπλους legitur: insulae enim Latmiorum regem octingentis vitae annis donavit; ac ne pater eius parum benigne acceptus videretur, ei quoque sescentos adsignavit annos.* b) PLIN. NH 7, 155: *Alexander Cornelius Dandonem quendam in Illyrico D vixisse; Xenophon in Periplo*
 25 *Lutmiorum insulae regem DC atque (ut parce mentitus) filium eius DCCC.*

5. ΙΝΔΙΚΑ.

(F 118; 136; 141?)

18 (95) CLEM. AL. Strom. 3, 60, 2: Βραχμᾶναι γοῦν οὔτε ἔμψυχον
 ἐσθίουσιν οὔτε οἶνον πίνουσιν· ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὡς
 30 ἡμεῖς τὴν τροφήν προσιένται, ἔνιοι δ' αὐτῶν διὰ τριῶν ἡμερῶν, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς. καταφρονοῦσι δὲ θανάτου καὶ παρ' οὐδὲν ἡγοῦνται τὸ ζῆν·

3 ἄβιοι RP ἄβίων V 3—4 γαλακτοφάγων RP 4 ἀλέξανδρος RV ἀλ^ε/ος P 5 φησίν om. P 6 τὸν om. R <παρὰ> τὸν ο. Ἀβιανὸν πεδίων? Jac 6—7 οἰκεῖν VP κατοικεῖν R 11 Θραικικόν Salm <ἔθνος> Xyl ..... ο 12 ** Mei 13 εὐξείνω πόντω V 14 Ὑλαία Holste Ὑλέα ο 15 Ὑλαία VP Ὑλεα R ὡς om. P 19 dandonem dant A^{mg} b donā LA 21 Latmiorum Salm latmiorum Par lutmiorum b Latriniorum (Plin. NH 4, 97) Urlichs Latriniorum Detlefsen 24 Dandonem: candonem Fd Periplo Ghelen -iplu D -etri ||| F¹ -etriplu EdaT -etropu R

πείθονται γὰρ εἶναι παλιγγενεσίαν. † ἃ δὲ σέβουσιν Ἑρακλέα καὶ Πᾶνα. (3) οἱ καλούμεμοι δὲ Σεμνοὶ τῶν Ἰνδῶν γυμνοὶ διαιτῶνται τὸν πάντα βίον· οὗτοι τὴν ἀλήθειαν ἀσκοῦσι καὶ περὶ τῶν μελλόντων προμηνύουσι· καὶ σέβουσί τινα πυραμίδα, ὅφ' ἦν ὅστέα τινὸς θεοῦ νομίζουσι ἀποκεῖσθαι. (4) οὔτε δὲ οἱ γυμνοσοφισταὶ οὐδ' οἱ λεγόμενοι Σεμνοὶ γυναιξὶ χρῶνται· παρὰ φύσιν γὰρ τοῦτο καὶ παράνομον δοκοῦσι, δι' ἣν αἰτίαν σφᾶς αὐτοὺς ἀγρόνους τηροῦσι· παρθενεύουσι δὲ καὶ αἱ Σεμναί. δοκοῦσι δὲ παρατηρεῖν τὰ οὐράνια καὶ διὰ τῆς τούτων σημειώσεως τῶν μελλόντων προμαντεύεσθαι τινα.

6. ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

10 (T 7; F 101; 102? 117?? 121)

19 (3—6; 8—24) a) EUSEB. PE 9, 17—39: ταῦτα ὁ Ἰώσηπος (AJ 1, 158—168 über Abraham). (17) συνάδει δὲ τούτοις καὶ ὁ Πολυίστωρ Ἀλέξανδρος (T 7b) .... ὃς ἐν τῇ Περὶ Ἰουδαίων συντάξει τὰ κατὰ τὸν Ἀβραάμ τοῦτον ἱστορεῖ κατὰ λέξιν τὸν τρόπον· «Εὐπόλεμος δὲ ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων (turmbau von Babel; Abraham) .... (18) Ἀρτάπανος δὲ φησιν ἐν τοῖς Ἰουδαιοῖς (name des volkes; Abraham) .... (19) ὁ δὲ τὴν συσκευὴν τὴν κατὰ Ἰουδαίων γράψας Μόλων (flut; Abraham; söhne) ....» τοσαῦτα ὁ Πολυίστωρ, οἷς μετ' ἕτερα ἐπιφέρει λέγων· «μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον τὸν θεὸν τῷ Ἀβραάμ προστάξει Ἰσαάκ τὸν υἱὸν ὀλοκαρπῶσαι αὐτῷ. τὸν δὲ ἀναγαγόντα τὸν παῖδα ἐπὶ τὸ ὄρος πυρὰν νῆσαι καὶ ἐπιθεῖναι τὸν Ἰσαάκ· σφάζειν δὲ μέλλοντα κωλυθῆναι ὑπὸ ἀγγέλου, κριὸν αὐτῷ πρὸς τὴν κάρπωσιν παραστήσαντος. τὸν δὲ Ἀβραάμ τὸν μὲν παῖδα καθελεῖν ἀπὸ τῆς πυρᾶς, τὸν δὲ κριὸν καρπῶσαι». (20) φησὶ δὲ περὶ τούτου καὶ Φίλων ἐν τῷ α τῶν Περὶ τὰ Ἱεροσόλυμα (Abraham; Isaakopfer) .... ταῦτα μὲν δὴ ἀπὸ τῆς προ-
25 ειρημένης τοῦ Πολυίστορος γραφῆς.

καὶ ὁ Ἰώσηπος δὲ ἐν τῇ α τῆς Ἀρχαιολογίας τοῦ αὐτοῦ μνημονεύει διὰ τούτων «(AJ 1, 239 ff. Aphren erobert Libyen, das nach ihm Afrika heisst ....). μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ λέγων οὕτως (F 102) ....».

30 (21) τὰ μὲν οὖν περὶ τοῦ Ἀβραάμ ὡς ἐν ὀλίγοις τοσαῦτα παρακεῖσθω, ἀπίωμεν δὲ πάλιν ἐπὶ τὸν Πολυίστορα. «Δημήτριός φησι (Jakob und seine nachkommen bis Aaron und Moses) ....». (22) ταῦτά μοι κείσθω ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυίστορος γραφῆς, ἐξῆς δὲ ἐπισυνήφθω καὶ τάδε. «τὰ δὲ Σίκιμά φησιν Θεόδοτος ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων ....». (23) τούτοις καὶ
35 τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ Ἰωσήφ ἐκ τῆς αὐτῆς τοῦ Πολυίστορος γραφῆς ἐπισυνήφθω.

1 ἃ δὲ: οἱ δὲ Syl ἃ δὲ Heyse <μάλιστ> α δὲ Hiller <οὔτοι τὸν θεὸν φῶς εἶναι λέγουσιν>, ἄλλοι: δὲ Bywater 3 τῶν μελλόντων L¹ mg 11 — 102, 23 die von AP zitierten s. III C u. Juden 18—23 nicht AP; Demetrios der Chronograph (Freudenthal)

«Αρτάπαρος δέ φησιν ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων τῷ Ἀβραὰμ Ἰωσήφ ἀπόγονον γενέσθαι ....». (24) «μαρτυρεῖ δὲ ταῖς ἱεραῖς βίβλοις καὶ Φίλων ἐν τῇ ἰδ τῶν Περὶ Ἱεροσόλυμα (über Joseph)....».

(25) ταῦτα καὶ περὶ τοῦ Ἰωσήφ. ἄκουε δὲ οἷα καὶ περὶ τοῦ Ἰὼβ ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ· «Ἀριστέας δέ φησιν ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων ....».

(26) τοσαῦτα καὶ περὶ τούτων ὁ Πολυίστωρ. καὶ περὶ Μωσέως δὲ ὁ αὐτὸς πάλιν πλεῖστα παρατίθεται, ὧν καὶ αὐτῶν ἐπακοῦσαι ἄξιον· «Εὐπόλεμος δέ φησι τὸν Μωσῆν....». (27) Ἀρτάπαρος δέ φησιν ἐν τῇ Περὶ Ἰουδαίων (Moses geschlecht; auszug aus Aegypten) .... (28) περὶ δὲ τοῦ τὸν Μῶνσον ἐκτεθῆναι ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὸ ἔλος καὶ ὑπὸ τῆς τοῦ βασιλέως θυγατρὸς ἀναιρεθῆναι καὶ τραφῆναι ἱστορεῖ καὶ Ἐζεκιῆλος ὁ τῶν τραγωιδιῶν ποιητῆς .... (29) Δημήτριος δὲ περὶ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τῆς διαφορᾶς τῆς πρὸς τὸν μὴνύσαντα τὸν τελευτήσαντα ὁμοίως τῷ τὴν ἱερὰν βίβλον γράψαντι ἰστόρησε .... λέγει δὲ περὶ τούτων καὶ Ἐζεκιῆλος ἐν τῇ Ἐξα-
 15 γωγῇ....». πάλιν μεθ' ἕτερα ἐπιλέγει· «φησὶ δὲ καὶ Ἐζεκιῆλος ἐν .... Ἐξαγω-
 γῇ, παρεισάγων ἄγγελον λέγοντα τὴν τε τῶν Ἑβραίων διάθεσιν καὶ τὴν τῶν Αἰγυπτίων φθορὰν οὕτως ....». καὶ πάλιν μετ' ὀλίγα· «ἐκείθεν ἦλθον ἡμέρας τρεῖς, ὡς αὐτὸς τε ὁ Δημήτριος λέγει καὶ συμφώνως τούτῳ ἡ ἱερὰ βίβλος. μὴ ἔχοντα δὲ ὕδωρ ἐκεῖ γλυκὺ ἀλλὰ πικρὸν, τοῦ θεοῦ εἰπόντος ξύλον τι ἐμβα-
 20 λεῖν εἰς τὴν πηγὴν, καὶ γενέσθαι γλυκὺ τὸ ὕδωρ. ἐκείθεν δὲ εἰς Ἐλεῖμ ἔλθειν, καὶ εὐρεῖν ἐκεῖ δώδεκα μὲν πηγὰς ὑδάτων, ἐβδομήκοντα δὲ στελέχη φοινίκων. περὶ τούτων καὶ τοῦ φανέντος ὀρνέου Ἐζεκιῆλος ἐν τῇ Ἐξαγωγῇ παρεισάγει τινὰ λέγοντα τῷ Μωσῇ ....». καὶ μετὰ βραχέα· «ἐπιζητεῖν δὲ τίνα πῶς οἱ Ἰσραηλῖται ὅπλα ἔσχον, ἄνοπλοι ἐξελθόντες. ἔφασαν γὰρ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν
 25 ἐξελθόντας καὶ θυσιάσαντας πάλιν ἀνακάμψειν. φαίνεται οὖν τοὺς μὴ κατακλυσθέντας τοῖς ἐκείνων ὅπλοις χρήσασθαι».

(30—34) Εὐπόλεμος δέ φησιν ἐν τινι περὶ τῆς Ἥλιον προφητείας Μωσῆν προφητεῦσαι ἔτη μ. (propheten und könige bis Salomon; sein briefwechsel [F 19 b] mit den königen von Aegypten und Tyros; tempelbau;
 30 geschenke an die könige) .... (34, 19) Θεόφιλος δέ φησι τὸν περισσεύσαντα χρυσὸν τὸν Σολομῶνα τῷ Τυρίων βασιλεῖ πέμψαι.... ποιῆσαι δέ φησιν ὁ Εὐπόλεμος τὸν Σολομῶνα καὶ ἀσπίδας χρυσᾶς χιλίας .... βιώσαι δὲ αὐτὸν ἔτη πεντήκοντα δύο, ὧν ἐν εἰρήνῃ βασιλεῦσαι ἔτη μ.

(35) «Τιμοχάρης (165 F 1) δέ φησιν ἐν τοῖς Περὶ Ἀντιόχου τὰ Ἱεροσό-
 35 λυμα τὴν μὲν περιμέτρον ἔχειν σταδίους μ .... (36) ὁ δὲ τῆς Συρίας σχοινομέτρῃσιν γράψας (III C u. Syrien) ἐν τῇ α φησὶ κεῖσθαι Ἱεροσόλυμα ἐπὶ μετεώ-
 ρον τε καὶ τραχέος τόπου .... (37) φησὶ δὲ ὁ Φίλων ἐν τοῖς Περὶ Ἱεροσολύμων κρήνην εἶναι ....». (38) τοσαῦτα μὲν δὴ τὰ ἀπὸ τῶν Ἀλεξάνδρου τοῦ Πο-

λύστορος. περὶ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἱεροσολὴν ὕδατων καὶ ὁ Ἀρισταῖος ἐν τῷ γραφέντι αὐτῷ βιβλίῳ *Περὶ τῆς ἐρμηνείας τοῦ τῶν Ἰουδαίων νόμου ταῦτα ἱστορεῖ* (ad Philocrat. ep. 88—90)....

(39) ἐπὶ τούτοις καὶ τῆς Ἱερεμίου προφητείας τοῦ Πολύστορος μνήμην
 5 πεπονημένοι, ἡμᾶς ἀποσιωπῆσαι ταύτην πάντων ἂν εἴη παραλογώτατον. κεί-
 σθω τοίνυν καὶ αὕτη· «εἴτα Ἰωναχεῖμ' ἐπὶ τούτου προφητεῦσαι Ἱερεμίαν τὸν
 προφήτην. τοῦτον ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀποσταλέντα καταλαβεῖν τοὺς Ἰουδαίους θυνσιά-
 ζοντας εἰδῶλοι χρυσῷ, ὧι εἶναι ὄνομα Βάαλ. τοῦτον δὲ αὐτοῖς τὴν μέλλουσαν
 ἀτυχίαν δηλῶσαι. τὸν δὲ Ἰωναχεῖμ ζῶντα αὐτὸν ἐπιβαλέσθαι κατακαῦσαι·
 10 τὸν δὲ φάναι τοῖς ξύλοις τούτοις Βαβυλωνίοις ὀψοποιήσιν, καὶ σκάψιν τὰς
 τοῦ Τίγριδος καὶ Εὐφράτου διώρυχας αἰχμαλωτισθέντας. τὸν δὲ τῶν Βαβυ-
 λωνίων βασιλέα ἀκούσαντα Ναβουχοδονόσορ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἱερεμίου προ-
 μαντευθέντα παρακαλέσαι Ἀσιτιβάρην τὸν Μήδων βασιλέα συστρατεύειν
 αὐτῷ. παραλαβόντα δὲ Βαβυλωνίους καὶ Μήδους καὶ συναγαγόντα πεζῶν
 15 μὲν ὀκτὼ καὶ δέκα, ἱππέων δὲ μυριάδας δώδεκα καὶ [πεζῶν] ἄρματα μυρία
 πρῶτον μὲν τὴν Σαμαρείτιν καταστρέψασθαι καὶ Γαλιλαίαν καὶ Σκυθόπολιν
 καὶ τοὺς ἐν τῇ Γαλααδίτιδι οἰκοῦντας Ἰουδαίους, αὖθις δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα
 παραλαβεῖν καὶ τὸν Ἰουδαίων βασιλέα Ἰωναχεῖμ ζωοῦντα· τὸν δὲ χρυσὸν
 τὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἄργυρον καὶ χαλκὸν ἐκλέξαντας εἰς Βαβυλῶνα ἀποστεῖλαι,
 20 χωρὶς τῆς κιβωτοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πλακῶν· ταύτην δὲ τὸν Ἱερεμίαν κατα-
 σχεῖν».

(40) τούτοις ἐπισυνάψαι ἀναγκαῖον καὶ τὰ περὶ τῆς Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας τῆς ὑπὸ
 Ναβουχοδονόσορ γεγενημένης (Joseph. c. Ap. 1, 136 ff. = Berossos III C) ....

b) CLEM. AL. Strom. 1, 130, 3: Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Πολύιστωρ ἐπικληθεὶς
 25 ἐν τῷ *Περὶ Ἰουδαίων συγγράμματος* ἀνέγραψεν τινὰς ἐπιστολάς Σολομῶνος
 μὲν πρὸς τε Οὐάφρην τὸν Αἰγύπτου βασιλέα πρὸς τε τὸν Φοινίκης Τυρίων
 τὰς τε αὐτῶν πρὸς Σολομῶνα, καθ' ὧς δεικνύνται ὁ μὲν Οὐάφρης ὀκτὼ
 μυριάδας ἀνδρῶν Αἰγυπτίων ἀπεσταλκέναι αὐτῷ εἰς οἰκοδομὴν τοῦ νεῷ,
 ἄτερος δὲ τὰς ἴσας σὺν ἀρχιτέκτονι Τυρίῳ ἐκ μητρὸς Ἰουδαίας ἐκ τῆς φυλῆς
 30 Δαβίδ, ὧς ἐκεῖ γέγραπται, Ὑπέρων τοῦνομα.

7. ΙΤΑΛΙΚΑ Α—Γ(?)

(F 104? 111? s. F 70)

20 (26) [PLUTARCH.] Parall. min. 40 B p. 315 EF: Ὑπέρων δὲ Τούσκων βασιλεὺς
 ἔχων θυγατέρα εὐμορφον τοῦνομα Σαλίαν παρθένον ἐτήρει. Κάθητος δ' ἐκ τῶν ἐπισήμων

6—21 Eupolemos (Freudenthal 229, 4) 15 [ ] Vigier 17 Γαλααδίτιδι Β γαλαδί-
 τιδι Ι γαλατίδι Ο Γαλαατίδι Vigier 18 ἰωάνκειμ ΙΟ 26—27 Οὐάφρην — Οὐάφρης
 Syl οὔαφρην — οὔαφρης L 30 Δαβίδ (Clem Eus): 'alter fehler: ΔΑΔ für ΔΑΝ; vgl.
 II Chron. 2, 14' Stählin Ὑπέρων 'von Clem verschuldetes missverständnis der
 worte ὑπέρ ὧν ἂν αὐτὸν ἐρωτήσης (Euseb. PE 9, 34, 2)' Stählin 33 Ὑπέρων
 Na(chstädt) ἄννιος ο Τούσκων Steph τρούσκων ο 34 Σαλίαν Ald σιλίαν (σιλίαν) ο
 Ιλίαν? Na Κάθητος: Tarchetius Rhodiginus; = Considius? Na ἐκ: εἰς Σg

ιδὼν τὴν παρθένον παίζουσαν ἡράσθη, καὶ μὴ στέγων τὸν ἔρωτα ἤρπασε καὶ ἤγεν εἰς
 'Ρώμην. ὁ δὲ πατὴρ ἐπιδιώξας καὶ μὴ συλλαβὼν ἤλατο εἰς τὸν Περσεύσιον ποταμόν, ὃς
 'Ανίων μετωνομάσθη. τῇ δὲ Σαλίαι συγγενόμενος Κάθητος ἐποιήσατο Λατίνον καὶ
 Σάλιον, ἀφ' ὧν οἱ εὐγενέστατοι κατήγον τό γένος, ὡς 'Αριστείδης Μιλήσιος (286 F 8)
 5 καὶ 'Αλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ ἐν τρίτῳ 'Ιταλικῶν.

8. ΠΕΡΙ ΚΑΡΙΑΣ (ΚΑΡΙΚΑ) ἈΒ.

(F 97??; 113; 122)

Α

- 21 (54) STEPH. BYZ. s. Καρόπολις· πόλις Καρίας· 'Αλέξανδρος Καρικῶν α.
 10 22 (55) — s. Ναξία· πόλις Καρίας· 'Αλέξανδρος ἐν α Περὶ Καρίας.
 τὸ ἐθνικὸν Ναξιεύς τῷ τύπῳ τῆς χώρας, καὶ Ναξιάτης.

Β

- 23 (56) STEPH. BYZ. s. 'Αμοις· πόλις Καρίας, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν τῷ
 Περὶ Καρίας β. τὸ ἐθνικὸν 'Αμοις ....
 15 24 (57) — s. 'Αργίλα· πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν 'Αργιλίτης, ὡς 'Αλέ-
 ξανδρος ἐν τῷ Περὶ Καρίας β.
 25 (58) — s. Δύνδασον· πόλις Καρίας· 'Αλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Καρίας β
 «α ὁ θ ι ς δ' ἐ π ι Δ ύ ν δ α σ ο ν καὶ Κ ά λ υ ν δ α ὁ ρ μ ῆ σ α ι».
 26 (60) — s. Λάβαρα· πόλις Καρίας. 'Αλέξανδρος β Περὶ Καρίας.
 20 27 (61) — s. Μούμαστος (ὡς Βούβαστος)· πόλις Καρίας· 'Αλέξανδρος
 β Καρικῶν.
 28 (62/3) — s. Τύμνος· πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Τύμνιος· 'Αλέξανδρος
 ἐν τῷ Περὶ Καρίας β.

9. ΠΕΡΙ ΚΙΛΙΚΙΑΣ Ἀ.

25 (F 123; 132; 135; 140)

29 (89) STEPH. BYZ. s. 'Αφροδισιάς· πόλις Κιλικίας, περὶ ἧς 'Αλέξαν-
 δρος ὁ Πολυίστωρ ἐν τῷ Περὶ Κιλικίας φησὶν ὅτι «Ζ ώ π υ ρ ό ς (VI)
 φ η σ ι ν α ὁ τ ῆ ν ἀ π ὲ τ ῆ ς 'Α φ ρ ο δ ί τ η ς κ ε κ λ ῆ σ θ α ι, γ ρ ά -
 φ ω ν καὶ ἱ σ τ ο ρ ί α ς».

30 10. ΚΡΗΤΙΚΑ Ἀ—?.

30 (32) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1490/94: 'Αλέξανδρος δὲ ἐν α
 Κρητικῶν τῇ 'Ακακαλλίδι συνελθεῖν φησι τὸν 'Ερμῆν καὶ τὸν 'Απόλλωνα·

2 περσεύσιον ΦF περαιούσιον Σg παρεούσιον Π Περουσίον? Na 3 τῇ δὲ Σαλίαι —
 ἐποιήσατο: κάθητος δ' ἐκ τῆς σιλίας(!) ἔσχε παῖδας Σg 5 ἐν τρίτῳ 'Ιταλικῶν
 gehört zu 'Αριστείδης Μιλήσιος (s. Komm.) 10 'Αλέξ. — Καρίας om. V 15 ἄγίλα R
 ἀργιλίτης P 20 Μούμαστος — Βούβαστος v -ις -ις ο 28—29 γράφην P 29 καὶ τὴν
 ἱστορίαν Berkel

καὶ ἐκ μὲν Ἀπόλλωνος γενέσθαι Νάξον, ἐκ δὲ Ἑρμοῦ Κύδωνα, ἀφ' οὗ ἡ πόλις Κυδωνία καλεῖται ἐν Κρήτῃ.

11. ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ Ᾱ.

(F 144?)

- 5 31 (94) STEPH. BYZ. s. Χυτροί· Κύπρου πόλις, ἣν ὀνομάσθαι μὲν Ξενογόρας (240 F 27) φησὶν ἀπὸ Χύτρου τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀκάμαντος. ὁ πολίτης Χύτριος· Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Κύπρου «τὴν δὲ Γορδίαν ἀποδοῦναι Χυτρίοις» καὶ πάλιν «Εὐρυνόην τῶν Χυτρίων βασιλεὺς ἔγχευεν».

10

12. ΛΙΒΥΚΑ Ᾱ—Γ̄.

(F 102?? 115; 116? 120; 124; 130? 142?)

Ᾱ

32 (118) STEPH. BYZ. s. Λίξα· πόλις Λιβύης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν ᾧ Λιβυκῶν, ἀπὸ Λίξου ποταμοῦ.

15

Γ̄

- 33 (119) STEPH. BYZ. s. Ἀρσινόη· πόλις Λιβύης, ἀπὸ τῆς τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἀδελφῆς καὶ γυναικός. β̄ πόλις Παρατονίου Λιβύης, ἡ πρότερον Ταύχειρα .... δεκάτῃ τῆς Τρωγλοδυτικῆς, ἡ πρότερον Ὀλβία καλουμένη .... τὸ ἐθνικὸν Ἀρσινόης καὶ Ἀρσινεὺς ἐπὶ τῆς Αἰτωλικῆς, ὡς Πολύβιος ἐνάτῳ (15, 2)· ἀλλὰ
20 καὶ τῆς ἐν Λιβύῃ Ἀρσινεὺς, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Λιβυκῶν γ̄.

34 (120) — s. Αὐτομάλακα· χωρίον Λιβύης· ὁ Πολυσίστωρ ἐν γ̄. Ἀπολλόδορος (244 F 292) δὲ Αὐτόμαλα φησὶν.

35 (121) — s. Ἀφάκη· πόλις Λιβύης, ὡς Πολυσίστωρ ἐν Λιβυκῶν γ̄.

36 (122) — — s. Γάργη· πόλις Λιβύης, ὡς Πολυσίστωρ ἐν γ̄ Λιβυκῶν.

- 25 37 (123) — s. Γίλδα· πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Γιλδίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν γ̄ Λιβυκῶν.

38 (124) — s. Δράκοντος· νῆσος Λιβύης, ὡς Πολυσίστωρ ἐν γ̄ Λιβυκῶν.

39 (125) — s. Εὐφραντα· πόλις Λιβυκῆ· Ἀλέξανδρος ἐν γ̄ Λιβυκῶν.

40 (126) — s. Ζάγυστις· χωρίον Λιβύης. Ἀλέξανδρος ἐν γ̄ Λιβυκῶν.

- 30 41 (127) — s. Κορακόνησος· <Λιβύης νῆσος>· Ἀλέξανδρος γ̄ Λιβυκῶν.

42 (128) — s. Κυνῶν νῆσος· Λιβύης νῆσος· Ἀλέξανδρος γ̄ Λιβυκῶν.

43 (129) — s. Μάγνα· νῆσος Λιβυκῆ· Ἀλέξανδρος ἐν γ̄ Λιβυκῶν. ἡ κατὰ τὴν τῶν Λιβύων φωνὴν Σαμαθώ, ὃ ἐστὶ μεγάλη.

44 (130) — s. Ξιλία· πόλις Λιβύης· Ἀλέξανδρος ἐν γ̄ Λιβυκῶν.

5 Χύτροι Mei 7 Ἀλέξανδρος: s. Komm. Μένανδρος Mei (vgl. zu F 144) γυρδίαν
R Γολγίαν? Mei Γοργίαν? Jac 8 πάλιν Salm πόλιν (comp.) R πόλεις V πόλις P
Χυτρίων Mei χυτρίων ο 23 nach Ἀφάναι ο 29 Ζαγυλῆς? Jac 30 Κορα-
κόν<ν>ησος Mei < > Mei 31 λιβύης R λιβυκῆ VP 33 τῶν om. R φωνή RV

45 (131) STEPH. BYZ. s. Σκυτόπολις· πόλις Λιβύης, περὶ ἧς ὁ Πολύστωρ ἐν Λιβυκῶν γ̃.

46 (132) — s. Χάλκεια· πόλις Λιβύης· ὁ Πολύστωρ ἐν Λιβυκῶν γ̃ «ὡς Δημοσθένης (IV), ὃν μεμφόμενος Πολύβιος ἐν 5 τῷ ι β̃ (12, 1, 5 BW) ὥδε γράφει· ἄγνοεῖ δὲ μεγάλως καὶ περὶ τῶν χαλκείων· οὐδὲ γὰρ πόλις ἐστὶν ἀλλὰ χαλκουργεῖα».

47 (132a) — s. Χερρόνησος· .... ἐστι ἡ πόλις Λιβύης Χέρρουρα καλονμένη, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Λιβυκῶν γ̃ «ἔχεται χερρόνησος ὀνομα 10 μα Χέρρουρα».

13. ΛΥΚΙΑΚΑ (ΠΕΡΙ ΛΥΚΙΑΣ) $\bar{A}$ $\bar{B}$.

(F 119; 122? 129; 131; 135? 137)

$\bar{A}$

48 (65) STEPH. BYZ. s. Γάγαι· πόλις Λυκίας, ἣν καὶ Παλαιὸν τεῖχος 15 καὶ * * * χώραν φησὶν Ἀλέξανδρος ἐν $\bar{a}$ Λυκιακῶν. τὸ ἔθνικόν Γαγαῖος.

49 (66) — s. Ἐρμυναί· πόλις Λυκίας· Ἀλέξανδρος ἐν $\bar{a}$ Λυκιακῶν.

50 (67) — s. Λάμος· ποταμὸς Κιλικίας. καὶ ἡ παρ' αὐτὸν χώρα Λαμουσία, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Πολύστωρ ἐν $\bar{a}$ Λυκιακῶν.

51 (68) — s. Μολύνδεια· πόλις Λυκίας, ἀπὸ Μολυνδαίου· Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περι Λυκίας $\bar{a}$. 20

52 (69) — s. Οἰνόανδα· πόλις Λυκίας· Ἀλέξανδρος ἐν $\bar{a}$ Λυκιακῶν.

53 (70) — s. Σίδυμα· πόλις Λυκίας, ἧς Ἀλέξανδρος μέμνηται ἐν $\bar{a}$ Λυκιακῶν. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Σιδύμον.

54 (71) — s. Τήλανδρος· πόλις Καρίας· καὶ Τηλανδρία ἄκρα. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Πολύστωρ οὐδετέρως τὴν πόλιν Τήλανδρον καλεῖ ἐν $\bar{a}$ Λυκιακῶν. καὶ Τηλανδρείαν τὴν αὐτήν. 25

55 (72) — s. Τυμνησός· πόλις Καρίας, ἀπὸ † τυμνησοῦ ῥάβδου· Ξάνθιοι γὰρ τὴν ῥάβδον τυμνίαν λέγουσιν. ὁ πολίτης Τυμνησεύς, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν $\bar{a}$ Λυκιακῶν.

$\bar{B}$

(F 137?)

3 Χάλκεια π. Α. om. R χάλκεια P χαλκεῖα V λιβυκοῖς RV 4 Δημοσθένης: Καλι-
σιθένης Westermann Δημοχάρης Mue 'Timaei memoriam excidisse suspicor' Mei
6 οὐδὲ Hulleman οὔτε ο 7 χαλκουργία V 15 χωρίον? Mei <Γαγῖτιν> χώραν? Jac
16 λυβιακῶν V 17 ποταμὸς VP πόλις R 19 μολύνδια R μολυνδαίου P-αῖος
RV Μολυνδέως? Mei 21 οἰνόαν R 26 τηλανδρείαν V τηλανδρεῖαν P τηλάνδρειαν
Mei 27 τυμνησός V -ισός RP τυμνησοῦ V -ισοῦ R -ισσοῦ P [τυμν.] oder
verkürzt Mei 28 τυμνίαν aus -ήαν R¹ τυμνισσεύς RP ὡς RP ὁ V

56 (73) STEPH. BYZ. s. "Αραξα· πόλις Λυκίας, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν β̄ τῶν Λυκιακῶν.

57 (74) — s. Κοχλίονσα· νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ· 'Αλέξανδρος β̄ Περί Λυκίας, διὰ τὸ κοχλιὸς ἐν αὐτῇ εὗρίσκεισθαι.

5 58 (75) — s. Κράγος· ὄρος Λυκίας· 'Αλέξανδρος β̄ Λυκιακῶν, ἀπὸ F 137 Κράγον τοῦ Τρεμίλητος υἱοῦ, μητρὸς δὲ Πραξιδίκης νύμφης. ἐνταῦθα δ' εἶναι καὶ τὰ ἐπονομαζόμενα Θεῶν 'Αγρίων ἄντρα· ἀπαθανατισθῆναι γάρ φασι τοὺς περὶ τὸν Κράγον.

59 (76) — s. Λυρνατία· χερρόνησος καὶ χωρίον Λυκίας· 'Αλέξανδρος 10 ἐν β̄ Περί Λυκίας.

60 (77) — s. "Υλαμοι· πόλις Λυκίας, ὡς 'Αλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ ἐν β̄ Περί Λυκίας «† εἶτα Διονύσιος (der Chalkidier IV?) φησι Τοῦ βερὶν καὶ Τέρμεριν δύο ἀδελφὰς γῆμαι καὶ γεννηῆσαι δέκα ἄρρενας ἐκάτερον. ὑλάμους δὲ 15 τοὺς καρποὺς φασι».

OHNE BUCHZAHL.

61 (78) STEPH. BYZ. s. Δαίδαλα· πόλις τῆς 'Ροδίων περὶ ας ἡ χωρίον· Στράβων ιδ̄ (2, 2; 3, 1). ἔστι καὶ ὄρος τῆς Λυκίας τὰ Δαίδαλα <Strab. 14, 3, 2>. ἡ δὲ πόλις ἀπὸ Δαιδάλου τοῦ 'Ικάρου ἢ ἐν Λυκίᾳ· διὰ τίνος γὰρ ἔλους ἐπο- 20 ρεύετο [διὰ] τοῦ Νίνου ποταμοῦ, καὶ ὑπὸ χερσὶν δροῦν δηχθέντα τελευτῆσαι καὶ ἐκεῖ ταφῆναι καὶ κτισθῆναι πόλιν φησὶν 'Αλέξανδρος ἐν Λυκιακοῖς.

62 (79) — s. Μελαινά· πόλις 'Αρκαδίας .... εἰσὶ δὲ καὶ Λυκίας Μελαινά· πόλις, ὡς 'Αλέξανδρος Λυκιακοῖς.

63 (80) — s. Φελλός· πόλις Παμφυλίας· 'Εκαταῖος Ἀσίου (1 F 258). 25 'Αλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ ἐν τῷ * Περί Λυκίας Φελλὸν καὶ Ἀντιφελλὸν Λυκίας εἶναι λέγει. ὁ πολίτης Φελλίτης καὶ 'Αντιφελλίτης, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν τῇ εἰρημένῃ καὶ Πολύχαρμος (III C u. Lykien).

64 (85) SUDA s. 'Ωλήν· Λυμαῖος ἢ 'Υπερβόρεος ἢ Λύκιος· ἐποποιός. 30 μᾶλλον δὲ Λύκιος ἀπὸ Ξάνθου, ὡς δηλοῖ Καλλιμάχος (Hy. Del. 304/5) καὶ ὁ Πολυίστωρ ἐν τοῖς Περί Λυκίας.

3 κοχλίονσα R 4 κοχλιὸς (Liddell-Scott s. v.): κοχλοῦς ο. κοχλίας Mei 5 κρᾶ-
 γος VP λυκιανῶν P 6 κρᾶσον V 7 'Αγρέων? Jac (s. Komm.) ἀθανατουτι-
 σθῆναι P 9 χερρόνησος RP λυκίας (zweimal) R 9—10 'Αλ. — Λυκίας om. V
 11 "Υλαμοι Xyl ὕλαβοι ο 12 εἶτα δ' αὐτὸς (sc. Πολυίστωρ) Hulleman 13 Τοῦ-
 μεριν R Τέρμερον Hulleman, Mei 15 καρποὺς Salm q̄ (q̄) πόνος ο 17 < > Jac
 (s. Strab.) 'Ρόδου Ald 20 [ ] Mei διὰ τ. Νίνου (τοῦ V) ποτ. variante zu διὰ τινος
 ἔλους? Jac 22 μελαινά R μέ- VP 23 πόλεις ὡς R 25 * (buchzahl) ο. ἐν
 τοῖς Jac 26 φελλίτης καὶ ἀντιφελλίτης V 28 ὑπερβόρεως AFS -όρειον G [ἡ
 Λύκιος] Daub

14. ΛΥΚΙΑΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

65 (86) STEPH. BYZ. s. Δολιχή· νῆσος πρὸς τῇ Λυκίαι, ὡς Καλλιμαχος (Hy. Art. 187). 'Αλέξανδρος ἐν τῷ Λυκίας Περίπλωι Δολιχίστην αὐτὴν φησιν.

5 66 (87) — s. Μάκρα· νῆσος Λυκίας, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν 'Περίπλωι αὐτῆς.

67 (88) — s. Σέβεδα· λιμὴν Λυκίας, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν Περίπλωι <αὐτῆς>.

15. ΠΕΡΙ ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑΣ Ἀ.

10 68 (42/3) STEPH. BYZ. s. Γάγγρα· πόλις <Παφλαγονίας>, θηλυκῶς, ἣν 'Αλέξανδρος ἐν τῷ Περί Παφλαγονίας ἀναγράφει λέγων οὕτως ὅτι «Νικόστρατος (VI) φησιν αἰπόλον νέμειν περὶ τοὺς τόπους αἰγας· μίαν δὲ χωριζομένην, ἀπορῶν ὁ αἰπόλος, ὅτι ἐν μὲν τῷ οἴκῳ ἐνδεᾶ ἡ ὕρισκεν, ἐπὶ
15 τῆς νομῆς δὲ πλήρη, ὡμολόγησε τῷ δεσπότῃ. ὁ δὲ ἔφη ἐπιτηρῆσαι τὴν χωριζομένην. ἐπιτηρῆσας οὖν εἶδεν ἐπὶ τινα ὑψηλὸν ὄχθον ἀναβαίνουσαν καὶ πρὸς τιν' ἀπρόσβατον πέτραν πορευομένην, καὶ κάτωθεν ἐρίφων βληχὴν ἤκουσεν· ἐκεῖ συμβέ-
20 βηκεν ἐντετοκέναι τὴν αἰγα. ἰδὼν οὖν ἐπιτήδειον τόπον πόλιν ἔκτισε καὶ Γάγγραν ὠνόμασεν, ὅτι τοῦτο ἦν ὄνομα τῇ αἰγί». 'Ερατοσθένης (V) δὲ οὐδετέρως τὰ Γάγγρα φησίν.

69 (44) — s. Δάριδνα· κόμη Παφλαγονίας, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν τῷ περὶ
25 αὐτῆς.

16. ΠΕΡΙ ΡΩΜΗΣ Ἀ—Ε.

(F 109/11; s. F 20)

70 (25) SUDA s. 'Αλέξανδρος ὁ Μιλήσιος· (T 1) .... καὶ περὶ 'Ρώμης βιβλία ε. ἐν τούτοις λέγει ὡς γυνὴ γέγονεν 'Εβραία Μωσώ, ἥς ἐστι σύγ-
30 γραμμα ὁ παρ' 'Εβραίοις νόμος.

17. ΠΕΡΙ ΣΥΡΙΑΣ Ἀ.

(F 117? 128?)

71 (98) STEPH. BYZ. s. Τάβαι· .... τρίτη τῆς Περσείας, ἣν 'Αλέξανδρος ἐν τῷ Περί Συρίας ἐρμηνεύει ἀγαθὴν.

35 72 (99) — s. 'Ωρωπός· πόλις Μακεδονίας, ἐξ ἧς Σέλευκος ὁ Νικάτωρ ....

2 Δολίχη Mei 4 φασίν V 5 Μάκρα ν μάκαρα ο 8 < > Jac 10 < > Mei
11—22 verkürzt interpoliert s. 'Αγκυρα p. 17, 15 Mei 18 τιν' ἀπρόσβατον Mei
τίνα πρόσβ. ο 29 βιβλία ε * * (sc. Περί 'Ιουδαίων)· ἐν τούτοις Rauch

.... ἔστι καὶ τρίτη ἐν Συρίαι, κτισθεῖσα ὑπὸ Νικάτορος, περὶ ἧς ὁ Πολύσιτωρ ἐν τῷ Περὶ Συρίας φησὶν οὕτως· «Ξενοφῶν ἐν ταῖς Ἀναμετρήσεσι τῶν ὁρίων (V) περὶ Ἀμφίπολιν κεῖσθαι πόλιν Ὠρωπόν, ἣν πρότερον Τελμησσὸν καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν κτισάντων. ταύτην δὲ φασιν ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος ἐπικτισθεῖσαν Ὠρωπὸν ὠνομάσθαι ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι Ὠρωποῦ».

18. ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΦΡΥΓΙΑΣ Α—Γ.

(F 103? 114; 122? 126/7)

Γ

73 (45) STEPH. BYZ. s. Ἀκμόν<ε>ια· πόλις Φρυγίας, ὡς Ἀλέξανδρος F 126 ὁ Πολύσιτωρ ἐν γ' Περὶ Φρυγίας· κτίσαι δ' αὐτὴν Ἀκμονα τὸν Μανέως.

74 (47) — s. Γάλλος· ποταμὸς Φρυγίας· οἱ περιόικοι κατὰ μὲν Τιμόθεον (IV) Ποταμογαλλῖται, κατὰ δὲ Προμαθίδαν (III B u. Herakleia) Ποταμογαλληνοί, οὓς παρατίθεται ὁ Πολύσιτωρ ἐν τῷ Περὶ Φρυγίας γ'. καὶ ὅτι τὸν Γάλλον καὶ τὸν Ἀττιν ἀποκόψαι τὰ αἰδοῖα, καὶ τὸν μὲν Γάλλον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν Τηρίαν ποταμὸν καὶ οἰκῆσαι καὶ τὸν ποταμὸν Γάλλον καλέσαι· ἀπ' ἐκείνου γὰρ τοὺς τεμνομένους τὰ αἰδοῖα γάλλους καλοῦσιν.

75 (46) — s. Φαρνακία· χώρα καὶ πόλις Ποντικῇ προσεχῆς τῇ Τραπεζοῦντι .... ἔστι καὶ Φρυγίας Φαρνάκιον, ὡς Ἀλέξανδρος Περὶ Φρυγίας γ'.

76 (48) [PLUTARCH.] De fluv. 10, 1: Μαρσύας ποταμὸς ἔστι τῆς Φρυγίας κατὰ πόλιν Κελαινὰς κείμενος, προσηγορεύετο δὲ πρότερον πηγὴ Μίδα δι' αἰτίαν τοιαύτην. Μίδας βασιλεὺς Φρυγῶν <περι>ερχόμενος τὰ ἐρημότερα τῆς χώρας καὶ ἀνδρῶν συνεχόμενος ἦφατο τῆς γῆς, καὶ χρυσὴν ἀνέδωκε πηγὴν, τοῦ ὕδατος χρυσοῦ γενομένου· καὶ ὑπόδιφος ὡς καὶ τῶν ὑποτεταγμένων θλιβομένων ἀνεκαλέσατο τὸν Διόνυσον· γενόμενος δ' ἐπήκοος ὁ θεὸς δαφιλὲς ὕδωρ ἀνέτειλε. κορεσθέντων δὲ τῶν Φρυγῶν, Μίδας τὸν ἐκ τῆς κρήνης καταρρέοντα ποταμὸν Μίδα πηγὴν ἐκάλεσε. μετωνομάσθη δὲ Μαρσύας διὰ τοιαύτην αἰτίαν· νικηθέντος ὑπ' Ἀπόλλωνος Μαρσίου καὶ ἐκδαρέντος, ἐκ τοῦ θρύσαντος αἵματος ἐγεννήθησαν Σάτυροί τε καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος Μαρσύας καλούμενος, καθὼς ἰστορεῖ Ἀλέξανδρος Κορινθίος ἐν γ' Φρυγικῶν.

2 τῷ V τῇ RP 3 ὁρίων Salm ὅλων ο πόλιν om. P 4 Τελμησσὸν Mei -ισσὸν RP -ιὸν Y 5 δὲ φασιν Holste δ' ἔφασαν ο 6 ὠνομάσθαι V καλεῖσθαι P καλέσαι R 6—7 ἀπὸ τοῦ P 11 < > Jac (Ἀκμόνεια, ἀφ' ἧς Ἀκμονειάτης p. 60, 15 Mei) ἀκμόνια ο Ἀκμονία Mei 12 Μάνεω? Mei 13 κατὰ μὲν — 14 κατὰ δὲ om. VP 14—15 Ποταμογαλλοί R 15 ὅτι <ὁ Τιμόθεος> Hulleman 17 Τηρίαν: Τύραν Holste Τυρίαν Xyl καλέσαι R -έσθαι V 17—18 ἀπ' ἐκείνου RP . . . . V 18 γάρ: γοῦν? Mei κάλλους P 19 Φαρνάκεια Mei 20 φαρμάκιον V γ om. V 22 Κελαινὰς Maussac κεληγας P [κείμενος] Hercher 23 < > Westermann 24 ἡ χρυσῇ Piccolos

OHNE BUCHZAHL.

77 (52) PLUTARCH. De Mus. 5 p. 1132 F: 'Αλέξανδρος δ' ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν περὶ Φρυγίας κρούματα "Ολυμπον ἔφη πρῶτον εἰς τοὺς "Ελληνας κομίσαι, ἔτι δὲ καὶ τοὺς 'Ιδαίους Δακτύλους. "Υαγιν δὲ πρῶτον αὐλῆσαι, 5 εἶτα τὸν τούτου υἱὸν Μαρσῦαν, εἶτ' "Ολυμπον. ἐξηλωκέναι δὲ τὸν Τέρπανδρον 'Ομήρου μὲν τὰ ἔπη, 'Ορφέως δὲ τὰ μέλη. ὁ δ' Ὀρφεὺς οὐδένα φαίνεται μεμιμημένους· οὐδεὶς γάρ πω γεγένητο, εἰ μὴ οἱ τῶν αὐλωιδικῶν ποιηταί· τοῖς δὲ κατ' οὐδὲν τὸ 'Ορφικὸν ἔργον ἔοικε.

78 (50) STEPH. BYZ. s. Μητρόπολις· <πόλις> Φρυγίας, ἀπὸ τῆς μητρὸς 10 τῶν θεῶν † οἰκισθείσης, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν τῇ Περί Φρυγίας. ἔστι καὶ ἄλλη Φρυγίας ὁμώνυμος.

19. ΧΑΛΔΑΙΚΑ(?).

(T 7 a)

79 (—) EUSEB. ARM. Chron. p. 4, 8—15, 26 Karst: [[Wie die Chal- 15 daeer die Chronik schreiben. Aus dem Polyhistor des Alexandros über die schriften der Chaldaeer und über das erste königtum derselben]].

(1) dieses (§ 2) hat Berossos (III C) im 1. buch erzählt; und im zweiten hat er die könige, einen nach dem anderen darstellend beschrieben; wie er sagt «Nabonassaros war zu jener zeit könig». der könige namen nur tut er sam- 20 melnd aufschichten; ihre etwaigen taten jedoch erzählt er keineswegs genau oder auch erachtet sie garnicht einmal der erwähnung würdig, wenn dabei die zahl der könige aufgestellt werde. und er beginnt zu schreiben nach folgender art der darstellung, <wie auch> Apollodoros (244 F 83) berichtet, dass «zuerst könig gewesen Aloros zu Babelon» (die zehn vorflutkönige).

25 (2) was es nun aber auch immer sei was derselbe Berossos ebendort im 1. geschichtlichen buche schreibt, ich werde es erzählen und werde zu dem ersten bereits gesagten hinzufügen was eben gerade in jenes sein buch der Polyhistor eingeschlagen hat. derselbe führt eines nach dem anderen auf, folgenderweise, in dieser form der darstellung. [[Ueber die chaldaeische 30 unverbürgte geschichte aus des Polyhistor Alexandros dieselben Chaldaeer betreffenden buche]]. Berossos fürwahr berichtet im 1. babylonischen buche (prooimion und selbstzeugnis; beschreibung des babylonischen landes) «und im ersten jahre sei erschienen aus dem Roten Meere ebendort inmit-

7 αὐλητικῶν Westphal αὐλητικῶν νόμων Bergk 9 < > Berkel ἀπό: ὑπὸ Mei 10 οἰκισθείσης RV -εἶσα P ἔκει τιμηθείσης Berkel ἐν τῷ P 14—112, 11 [ ] über-
schriften und exzerpttitel Eusebs; petit: zusätze Eusebs und interpolationen in seinem Polyhistorexemplar; ( ) inhalt der von Al. Pol. exzerptierten Berossiana; die Bero-
soszitate selbst s. III C u. Assyrien-Persien 15 'Arm fasst Polyhistor als buch-
name auf' Karst; doch s. v. 30 18 wie er <z. b.> sagt Karst bis Nab. könig war,
wie er sagt Schnabel 23 < > ESchwartz [Apollodoros berichtet] Schnabel

ten des gebiets der Babylonier ein furchtbares untier, dessen name Oan heisse, wie denn auch Apollodoros (244 F 84) berichtet in seinem buche. (beschreibung des Oan; seine lehren; die kosmogonie). dieses erzählt nach dem Polyhistor Berosos im 1. buche; im 2. aber beschreibt derselbe die könige. kritik an

- 5 Berosos' zahlen. (3) darum also ist es naheliegend . . . zu begreifen, dass Xisuthros derselbe ist, der von den Hebraeern Nô genannt wird, unter welchem gewesen ist die grosse Sintflut, über welche auch des Polyhistor'schriften nachricht geben. er schreibt nämlich darüber etwa folgenderweise [[Alexandros des Polyhistor's von der Sintflut aus derselben schrift, von welcher gesprochen 10 ist]]: «nach dem ende des Otiartes» sagt er «habe dessen sohn Xisuthros regiert . . . und unter diesem sei gewesen die grosse wasserflut». und das einzelne in die schrift einschlagend erzählt er dieserweise: «Krôn» sagt er «habe ihm im schlafe geoffenbart . . . dass . . . die menschheit durch die Sintflut untergehen werde. (flutbericht bis zur landung in Arme- 15 nien). und jene . . . hätten den göttern opfer dargebracht und seien zu fuss nach Babylon gezogen . . . angelangt zu Babelon hätten <sie> nachgegraben in der stadt der Siparer und die schrift <en> hervorgezogen und viele städte gebaut und tempel den göttern errichtet und abermals Babelon erneuert».

(4) und nebst diesem al-
20 len tut der Polyhistor auch von dem turmbau übereinstimmend mit Moses' schriften solcherlei weise, selbst bis auf die silben(?)
25 erwähnung. [[Alexandros des Polyhistor über den turmbau]].

b) SYNKELL. p. 80, 17—81 11 Bo: καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἰωσήπος (A J 1, 104—117) περὶ τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν καὶ τὸν Νεβρώδ καὶ τῆς πυργοποιίας καὶ αὐτῆς Βαβυλῶνος. ἀλλὰ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολύιστος ὡς ἐκ Σιβύλλης τάδε φησὶ καὶ Ἀβδηρῶς (III C). [Ἐλεξάνδρου τοῦ Πολύιστος περὶ τῆς πυργοποιίας].

c) EUSEB. ARM. Chron. p. 41, 31—43, 18: [[Nach der Sintflut gemäss der Siebziger-Uebersetzung]] . . . Phalek . . . unter diesem wurde der turmbau aufgeführt; und aus einer sprache wurden sie in viele mundarten zerteilt . . . es erwähnen dies die göttlichen schriften (Gen. 11) und bekennen es mitzeugend auch die profanen bücher: es verzeichnet dies der Polyhistor Alexandros in dem Chaldaeerbuche und in derselben fassung auch Abydenos, deren aussagen in der Chaldaeergeschichte im vorhergehenden ich zu urkunde niedergelegt habe.

2 [wie denn — buche] Schnabel 3—4 dieses erzählt nach des Polyhistor's <zeugnis> Berosos Karst dieses erzählt er nach dem Polyhistor Berosos Arm 10 sagt er: d.h. Berosos 16 <> Jac 17 in der — Siparer fehlt bei Karst <> Zohrab 24^a bis auf die silben <getreu entsprechend> Karst ὡς ἐκ Σιβύλλης b

Sibylla spricht: einstimmig alle menschen erbauten den hochragenden turm, damit sie zum himmel aufstiegen. und der allgewaltige gott blies einen wind an,
 5 stürzte den turm um und teilte einem jeden seine sprache zu, weswegen auch der name der stadt Babilon genannt wurde.
 nach der sintflut aber waren der Titan und Prometheus; welcher Titan auch den
 10 kriegskampf mit Krón entfachte.
 soviel über den turmbau.

Σιβύλλα δέ φησιν ὁμοφώνων ὄντων πάντων ἀνθρώπων τινὰς τούτων πύργον ὑπερμεγέθη οἰκοδομήσαι, ὅπως εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβῶσι. τοῦ δὲ θεοῦ ἀνέμους ἐμφυσήσαντος, ἀνατρέψαι αὐτὸν καὶ ἰδίαν ἐκάστωι φωνὴν δοῦναι· διὸ δὴ Βαβυλῶνα τὴν πόλιν κληθῆναι.

μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν Τιτᾶνα καὶ Προμηθεῖα γενέσθαι.

καὶ τὰ μὲν τῆς πυργοποιίας Ἀλέξανδρος ταῦτα μαρτυρῶν καὶ αὐτὸς Βαβυλῶνα διὰ τὴν σύγχυσιν κληθῆναι τὴν πρὸ πολλῶν μυριάδων ἐτῶν μυθολογουμένην παρ' αὐτοῖς βεβασιλευκέναι.

Ἀβυδηνοῦ περὶ τῶν αὐτῶν ....

(5) zu demselben jedoch fügt der Polyhistor noch dieses bei, indem er schreibt: «nach der Sintflut herrschte über das Chaldaeerland Euexios.... und nach ihm .... dessen sohn Chomasbelos ....». von Xisuthros aber und
 20 von der Sintflut bis die Meder Babelon nahmen zählt Polyhistor .... 86 könige; und mit namen erwähnt er einen jeden aus des Berosos buche. (die nachflutkönige bis auf Phul und Sanherib). (6) den Senecherib jedoch und seinen sohn Asordan und den Marodach Baldan erwähnt auch der chaldaeische geschichtschreiber, nebst diesen auch den Nabuchodonosor,
 25 wie die hier erwähnte abhandlung ist geschrieben, in ihrem betreff mit folgenden worten [[desselben Alexandros von Senecherib und von Nabuchodonosor und von ihren werken und grosstaten]]: «nach der regierung des bruders des Senicharib (seine nachfolger in Babylon; Sanherib erobert Babylon; führt krieg gegen die Griechen in Kilikien; wird
 30 von seinen sohn ermordet). soweit der Polyhistor. (7) dauer der regierungen von Sanherib bis Nebukadnezar. es ergeben sich aber von Ezekia bis auf

1^a Or. Sib. 3, 97—104   1^b vgl. Joseph. AJ 1, 118 περὶ δὲ τοῦ πύργου τούτου καὶ τῆς ἁλλοφωνίας τῶν ἀνθρώπων μένεται καὶ Σίβυλλα λέγουσα οὕτως· «πάντων ὁμοφώνων ὄντων τῶν ἀνθρώπων πύργον οἰκοδομήσαντι τινες ὑψηλότερον .... Or. 98/9 βροτοῖς ὅτε πύργον ἔτευξαν χώρῃ ἐν Ἀσσυρίῃ· ὁμόφωνοι δ' ἦσαν ἅπαντες .... 4^b τοῦ δὲ θεοῦ ἀνέμους (τῷ πύργῳ add. Kyrill. adv. Jul. 1, 9) ἐμφυσήσαντος Kyrill Synk τοὺς δὲ θεοὺς (Goar) ἀνέμους ἐμφυσήσαντας (Aucher) ο. ἀμφισέλσαντας vGutschmid. vgl. αὐτίκα δ' ἀθάνατος μεγάλην ἐπέθηκεν ἀνάγκην πνεύμασιν, αὐτὰρ ἔπειτ' ἄνεμοι .... πύργον ὤψαν Or. 101/3; πεσόντος δὲ τούτου ὑπὸ τῆς τοῦ θεοῦ ἐνεργείας Eupolemos (III C); οἱ δὲ θεοὶ ἀνέμους ἐπιπέμπαντες Jos; καὶ τοὺς ἀνέμους θεοῖσι βωθέντας ἀνατρέφειν .... τὸ μηχανήμα Abydenos (III C)   5^b αὐτὸν Kyrill αὐτοὺς Synk   8^a—10^a Or. 105—157; fehlt bei Jos   11^a in E übergesetzte punkte ('als tilgungs- bzw. titelzeichen' Karst) in N minuskel

*Nabuchodonosor 88 jahre, ebenso viel wie auch Polyhistor aus dem chaldaeischen schrift-
berichte herausgerechnet hat. und nach all diesem erzählt wiederum Polyhistor
etliche werke und taten des Senecherib; und er gedenkt dessen sohnes
in gemässheit mit der Hebraeerschrift; und zählt im einzelnen alles auf: auch
wird berichtet, dass Pythagoras der Weise um diese zeit unter diesen gewesen sei.
und nach Sam^moges (die letzten baylonischen könige von Šamaš-
šum-ukin bis Nabonid; Kyros erobert Babylon; die Perserkönige).
(9) also gleich wie Berosos in betreff des chaldaeischen königstums kurzgefasst
im einzelnen überliefert, ebenso berichtet dasselbe auch der Polyhistor....
dasselbe macht auch Abidenos übereinstimmend mit diesen in der 'Geschichte der Chal-
daeer' offenbar; denn auch er erzählt gleich dem Polyhistor folgendes....*

80 (—) a) SYNKELL. Chron. p. 66, 1—8 Bo: ταῦτα Ἀννιανὸς ἐπὶ λέξεώς φησι μεμ-
φόμενος Εὐσέβιον .... περὶ τῆς παραλήψεως τῶν σὴ ἐτῶν. συνωιδὰ δὲ αὐτῶι καὶ Πανό-
δωρος περὶ τούτων ἐγκαλεῖ, οὗ τὰς χρήσεις περὶ τούτου παρέλκον ἡγοούμεθα παραθέσθαι.
πλὴν καὶ Εὐσέβιος καὶ Ἰώσηπος καὶ ἄλλοι περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείας ἱστορικοὶ
φαίνονται λέγοντες ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐβασίλευον, ἐπόμενοι Ἀλεξάνδροι τῶι Πολυ-
στορι καὶ Ἀβυδωνῶι καὶ Ἀπολλοδώρῳ, μηδεμίαν ἔχοντες ἀφορμὴν ἐκ τῶν θειῶν γραφῶν.
b) — p. 389, 20—390, 5: Berossos F 5b Jac (zeitrechnung von Nabonassar).
c) — p. 396, 1—4: Berossos F 9c Jac (Nabopolassar zerstört Niniveh).

*81 (1—2) a) AGATH. Hist. 2, 25: (3) πρῶτοι μὲν γὰρ ὧν ἀκοῇ ἴσμεν
'Ασσύριοι λέγονται ἅπασαν τὴν Ἀσίαν χειρώσασθαι πλὴν Ἰνδῶν τῶν
ὑπὲρ Γάγγην ποταμὸν ἰδρυμένων.

Νίνος τε πρότερον φαίνεται καὶ
βασιλείαν ἐνταῦθα βεβαίαν κατα-
στησάμενος Σεμίραμις τε αὖ μετ'
ἐκείνον καὶ ἐξῆς ἅπαντες οἱ τούτων
ἀπόγονοι μέχρι καὶ εἰς Βελεοῦν τὸν
Δερκετάδου. (4) ἐς τοῦτον γὰρ δὴ τὸν
Βελεοῦν τῆς τοῦ Σεμιραμείου φύλου
διαδοχῆς πανσαμένης, Βελητάρας τις
ὄνομα, φντουργὸς ἀνὴρ καὶ τῶν ἐν τοῖς
βασιλείοις κήπων μεληδωνὸς καὶ ἐπι-
στάτης, ἐκαρπώσατο παραλόγως τὴν
βασιλείαν καὶ τῶι οἰκείῳ ἐνεφύτευσε
γένει, ὥς πον Βίῳνι (89 F 1) γέγρα-
πται καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῶι Πολυτί-
στορι,

ἕως ἐς Σαρδανάπαλλον, <ἐφ' οὗ>,
ὥς ἐκεῖνοί φασι, τῆς ἀρχῆς ἀπομα-

b) SYNKELL. Chron. p. 676, 15
Bo: ἐβασίλευσαν Ἀσσύριοι ἀπὸ Νί-
νου καὶ Σεμιράμεως μέχρι Βελεοῦν
τοῦ Δερκετάδου. ἐς τοῦτον γὰρ τοῦ
Σεμιράμεως γένους λήξαντος, Βελι-
ταρᾶν κηπουργὸς ἐβασίλευσε καὶ τὸ
ἐκείνου γένος ἐξῆς μέχρι Σαρδανα-
πάλλον, καθὰ Βίῳνι καὶ Ἀλεξάνδρῳ
δοκεῖ τῶι Πολυτίστορι.

Σαρδανάπαλλον δὲ ἀνεῖλεν Ἀρβά-
κης Μῆδος καὶ Βελεοῦς ὁ Βαβυ-

ρανθείσης, Ἀρβάκης ὁ Μῆδος καὶ Βέλεσος ὁ Βαβυλώνιος ἀφήμονται αὐτὴν τοὺς Ἀσσυρίους, καθελόντες τὸν βασιλέα, καὶ ἐς τὸ Μηδικὸν μετέστησαν ἔθνος, ἔξ τε καὶ τριακοσίων ἤδη πρὸς τοῖς χιλίοις ἢ καὶ ὀλίγωι πλείονων ἐτῶν παρωικηκότων ἐξ οὗ τὰ πρῶτα ὁ Νῖνος τῶν ἐκείνηι κατέσχευεν πραγμάτων. οὕτω γὰρ Κτησίαι τῷ Κνιδίῳ (III C) τοὺς χρόνους ἀναγραψαμένῳ καὶ Διόδωρος ξύμψησι ὁ Σικελιώτης.

(5) Μῆδοι τοίνυν αὖθις ἐκράτουν καὶ ἅπαντα τοῖς ἐκείνων ἐτάττοντο νόμοις. ἔτη δὲ καὶ τούτων ἐν τῇ ἀρχῇ διανυσάντων οὐ μείον ἢ τριακόσια, Κῦρος ὁ Καμβύσου τὸν Ἀστυάγην καταπολεμήσας ἐπὶ Πέρσας τὴν ἡγεμονίαν μετήγαγε.... (6) κρατήσαντες δὲ καὶ οἱ Περσικοὶ βασιλεῖς ὀκτώ τε καὶ εἴκοσι καὶ διακόσια ἔτη.... Ἀλέξανδρος ... ὁ Φιλίππου Δαρεῖον ἀποκτείνας τὸν Ἀρσάμουν τὸν βασιλέα καὶ ἅπασαν τὴν Περσίδα παραστησάμενος, ἐς Μακεδονικὴν τὰ πράγματα μετέθηκε πολιτείαν....

(7) τοιγάρτοι ἄρξαντες οὐ λίαν ἐλάττονα χρόνον τῶν Μήδων, ὃ τι μὴ ἐπτά ἔτεσι δέοντα — πειστέον γὰρ κἀναυῖθα τῷ Πολύστορι — .... Παρθναῖοί γε αὐτούς, ἔθνος κατήκοον καὶ ἡκιστα ἐν τῷ πρὸ τοῦ ὀνομαστότατον, παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς τοὺς Μακεδόνας. (8) καὶ εἴτα ἐκεῖνοι τῶν ὅλων πλὴν Αἰγύπτου ἡγοῦντο, Ἀρσάκου μὲν πρότερον τῆς ἀποστάσεως ἀρξαμένου, ὥς καὶ Ἀρσακίδας τοὺς μετ' αὐτὸν ὀνομάζεσθαι,

λῶνιος· καὶ μετήγαγεν εἰς Μήδους τὴν βασιλείαν. ἐβασίλευσαν οὖν οἱ Ἀσσύριοι ἔτη αἷς. οὕτω γὰρ λέγοντι Κτησίαι καὶ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης συμφθέγγεται.

τῶν δὲ Μήδων ᾧ ἔτη βασιλευσάντων, τὸν ὕστατον βασιλέα Μήδων Αστυάγην Κῦρος καθεῖλεν .... καὶ εἰς Πέρσας τὴν ἡγεμονίαν μετήγαγεν. ἐβασίλευσαν δὲ οἱ Πέρσαι ἔτη σκη μέχρις Δαρείου τοῦ Ἀρσάμου, ὃν νικήσας ὁ Φιλίππου Ἀλέξανδρος Μακεδόσι τὴν Περσῶν βασιλείαν ἀπέδωκεν.

ἐκράτησαν δὲ τῆς Περσικῆς ἀρχῆς Μακεδόνες ἔτη σγγ, οὗς ἐκβαλὼν Ἀρσάκης ὁ Παρθναῖος Πάρθοις τὴν βασιλείαν Περσῶν παρέδωκεν, ἐνθεν καὶ Ἀρσακίδαι οἱ βασιλεῖς Περσῶν ὀνομάζονται.

18^b Ἀρσάμουν v Ἀρσάακον Synk

Μιθριδάτου δὲ οὐ πολλῶι ὕστερον
ἐς μέγα τι κλέος τὸ Παρθυαίων
ὄνομα ἐξενεγκόντος.

(26) ἐβδομήκοντα δὲ ἐτῶν ἤδη ἐπὶ
5 διακοσίοις παρωιχικότων ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ
προτέρου ἐς Ἀρτάβανον τὸν ἔσχατον βασι-
λέα, ἤνικα τὰ Ῥωμαίων πράγματα ὑπὸ
Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μαμαίας παιδὶ ἐτετάχα-
το ....

ἐβασίλευσαν δὲ Παρθυαῖοι ἀπὸ Ἀρσάκου
ἀρξάμενοι μέχρις Ἀρταβάνου ἔτη σο. ἐβα-
σίλευσε δὲ Ῥωμαίων ὁ Μαμαίας Ἀλέξαν-
δρος ....

10

20. ΘΑΥΜΑΣΙΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

(T 4—6; F 17? 105/7? 141? 143?)

82 (p. 243) ΡΗΟΤ. Bibl. 188 p. 145 b 9: ἀνεγνώσθη Ἀλεξάνδρον Θανμα-
σίων Συναγωγῇ λέγει μὲν ἐν τῷ βιβλίῳ πολλὰ τερατώδη καὶ ἄπιστα, πλὴν
ἄλλους τῶν οὐκ ἀφανῶν εἰσάγει ταῦτα προιστορήσαντας. λέγει δὲ περὶ τε
15 ζῶων καὶ φυτῶν καὶ χωρῶν τινῶν καὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ βοτανῶν καὶ
τῶν τοιούτων .... (T 4).

21. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ ΧΡΗΣΤΗΡΙΟΥ Α—?

Α

83 (—) ΣΤΕΡΗ. ΒΥΖ. s. Παρνασσός· ὄρος Δελφῶν .... ἐκαλεῖτο δὲ πρό-
20 τερον Λαρνασσός διὰ τὸ τὴν Δευκαλίωνος λάρνακα αὐτόθι προσενεχθῆναι.
ἔνιοι δὲ φασιν ἀπὸ Παρνασσοῦ Παρνασσὸν τοῦνομα λαβεῖν, ὃν καὶ μαντεύ-
σασθαι Πυθοὶ πρῶτον, ὥς Ἀλέξανδρός φησιν ἐν ᾧ Περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς
χρηστηρίου.

Β

25 *84 (—) ΣΤΕΡΗ. ΒΥΖ. s. Λυκώρεια· κώμη ἐν Δελφοῖς· Καλλίμαχος γ
(F 31 Schn). ἀπὸ Λυκωρέως τοῦ βασιλέως. ὁ πολίτης Λυκωρεὺς καὶ † Λύκωρος
καὶ Λυκωρεΐτης· ἔστι καὶ Λυκώρειος Ζεὺς καὶ Λυκώρειον διὰ διφθόγγου. —
† Λύλη· πόλις Ἀρκαδίας. Ἀλέξανδρος β̄ περὶ Λυκωρείας. τὸ ἐθνικὸν
Λυλαῖος. — Λύρκειον· ὄρος Ἀργους .... — Λυρνατία· (F 59) ....

15 χωρῶν τιν. ποτ. Α 19—20 πρότερον VP πρόσθεν R 20 Λαρνασσός Mei λάρ- ο
διὰ τὸ Ρ διότι RV 22—23 τὸ — χρηστήριον Ρ 26 λύκωρος: Λυκώρειος Be(rkel)
Ho(lste) Λυκωρίς Mei λυκώρειος? Jac 27 Λυκωρίτης? Jac Λυκώρειος Be Ho
-αῖος ο Λυκώρειον VP -ριον R Λυκώρεικος Ἀπόλλων? Jac 28 λύλη RP λύκη
V Αύλη (ἐν Ἀρκαδίᾳ δὲ χώρα ἐστὶν ἱερὸν Πανός· Αὐλή δὲ τῷ χώρῳ τὸ ὄνομα Aelian.
NA 11, 6)? Hiller v. Gaertringen JG V 2, 167 Ἀλεξ. — Λυκ.: 'ad praecedentem
sectionem pertinere suspicor .... nisi Λυκωρείας ex Λυκίας corruptum totumque
hoc temere repetitum dicas ex v. Λυρνατία e. q. s.' Mei καὶ Λυκούρεια διὰ διφθόγγου
ἄλλη, πόλις Ἀρκαδίας· Ἀλ. ἐν β̄ Περὶ Λυκωρείας. [τὸ ἐθν. Λυλ.] E. Maass

22. ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ ΔΙΑΔΟΧΑΙ.

85 (139) DIOG. LAERT. 1, 116: Φερεκύδης Βάβυος Σύριος, καθὰ φησὶν Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, Πιττακοῦ διακήκοεν.

86 (141) — 2, 19: (Sokrates) ἀκούσας δὲ Ἀναξαγόρου κατὰ τινος — ἀλλὰ καὶ Δάμωνος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς — μετὰ τὴν ἐκεῖνον καταδίκην διήκουσεν Ἀρχελάου τοῦ φυσικοῦ, οὗ καὶ παιδικὰ γενέσθαι φησὶν Ἀριστόξενος (IV).

87 (142) — 2, 106: Εὐκλείδης ἀπὸ Μεγάρων τῶν πρὸς Ἰσθμῶι ἢ Γελῳίος κατ' ἐνίους, ὡς φησὶν Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς.

88 (143) — 3, 4: ἐγυμνάσατο δὲ παρὰ Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖω παλαιστῇ, ἀφ' οὗ καὶ Πλάτων διὰ τὴν εὐεξίαν μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς ἀπὸ τοῦ πάππου καλούμενος ὄνομα, καθὰ φησὶν Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς. ἐνιοὶ δὲ διὰ τὴν πλατύτητα τῆς ἐρμηνείας οὕτως ὀνομασθῆναι· ἢ ὅτι πλατὺς ἦν τὸ μέτωπον, ὡς φησὶ Νεάνθης (84 F 21a).

89 (143) — 3, 5: ἐφιλοσόφει (Platon) δὲ τὴν ἀρχὴν ἐν Ἀκαδημαίαι, εἰτα ἐν τῷ κήπῳ τῷ παρὰ τὸν Κολωνόν, ὡς φησὶν Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, καθ' Ἡράκλειτον· ἔπειτα μέντοι μέλλων ἀγωνιεῖσθαι τραγωιδίαι πρὸ τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρον Σωκράτους ἀκούσας κατέφλεξε τὰ ποιήματα ....

90 (144) — 4, 62: Καρνεάδης Ἐπικώμον ἢ Φιλοκώμον, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, Κυρηναῖος.

91 (145) — 7, 179: Χρύσιππος Ἀπολλωνίου Σολεὺς ἢ Ταρσεύς, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, μαθητὴς Κλεάνθους.

92 (146) — 9, 61: Πύρρων Ἠλεῖος Πλειστάρχου μὲν ἦν νῖός, καθὰ καὶ Διοκλῆς (IV) ἱστορεῖ, ὡς φησὶ δ' Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς (244 F 39), πρότερον ἦν ζωγράφος· καὶ ἤκουσε Βρύσσωνος τοῦ (?) Στίλπωνος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, εἰτ' Ἀναξάρχου ....

93 (140) — 8, 24: φησὶ δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐν ταῖς τῶν Φιλοσόφων Διαδοχαῖς καὶ ταῦτα εὐρηκέναι ἐν Πυθογορικοῖς ὑπομνήμασιν (25) ἀρχὴν μὲν τῶν ἀπάντων μονάδα· ἐκ δὲ τῆς μονάδος ἀόριστον δυνάδα ὡς ἂν ὕλην τῇ μονάδι αἰτίῳ ὄντι ὑποστῆναι· ἐκ δὲ τῆς μονάδος καὶ τῆς ἀορίστου δυνάδος τοὺς ἀριθμούς· ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ σημεῖα· ἐκ δὲ τούτων τὰς γραμμάς, ἐξ ὧν τὰ ἐπίπεδα σχήματα· ἐκ δὲ τῶν ἐπιπέδων τὰ στερεὰ σχήματα· ἐκ δὲ τούτων τὰ αἰσθητὰ σώματα, ὧν καὶ τὰ στοιχεῖα εἶναι τέτταρα, πῦρ ὕδωρ γῆν ἀέρα, ἃ μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι δι' ὧν, καὶ γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν κόσμον ἔμφυχον νοερὸν σφαιροειδῆ, μέσσην περιέχοντα τὴν γῆν καὶ αὐτὴν σφαιροειδῆ καὶ περιρικυμένην· εἶναι δὲ καὶ ἀντίποδας, καὶ τὰ ἡμῖν κάτω

2 Βάβυος Aldobrandini βάβυος ο 11 ὄνομα om. F; secl. Cobet 13 ἐνάνθης Qp
14 ἀκαδημαί B - μῖα r 15 παρὰ B περὶ r 24 Βρύσσωνος τοῦ Στίλπωνος: Bp. τοῦ
Κλεινομάχου μαθητοῦ Suda s. Πύρρων; Bp. ἢ Στίλπωνος Roeper 26 δὲ καὶ P
26—27 ἐν — Διαδοχαῖς om. F 28 τῶν om. F 29 ὄντι: οὕσῃ Rei 31 ἐκ
δὲ τῶν — σχήματα om. F 32 τέτταρα om. B 33 ἃ μεταβάλλειν BP μεταβάλλειν
δὲ F 35 εἶναι γὰρ Rei

ἐκείνοις ἄνω. (26) ἰσόμοιρά τ' εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ φῶς καὶ σκότος, καὶ
θερμὸν καὶ ψυχρὸν, καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν· ὧν κατ' ἐπικράτειαν θερμοῦ μὲν
θέρος γίνεσθαι, ψυχροῦ δὲ χειμῶνα· ἐὰν δ' ἰσομοιρῇ, τὰ κάλλιστα εἶναι τοῦ
ἐτους· οὗ τὸ μὲν θάλλον ἔαρ ὑγιεινόν, τὸ δὲ φθίνον φθινόπωρον νοσερόν· ἀλλὰ
5 καὶ τῆς ἡμέρας θάλλειν μὲν τὴν ἑω, φθίνειν δὲ τὴν ἑσπέραν, ὅθεν καὶ νοσερώ-
τερον εἶναι. τὸν τε περὶ τὴν γῆν αἰθέρα ἄσειστον καὶ νοσερόν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ
πάντα θνητά· τὸν δὲ ἀνωτάτω ἀεικίνητόν τ' εἶναι καὶ καθαρὸν καὶ ὑγιᾶ, καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀθάνατα καὶ διὰ τοῦτο θεῖα. (27) ἥλιόν τε καὶ σελήνην
καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας εἶναι θεούς· ἐπικρατεῖ γὰρ τὸ θερμὸν ἐν αὐτοῖς,
10 ὅπερ ἐστὶν ζωῆς αἷτιον· τὴν τε σελήνην λάμπεσθαι ὑφ' ἡλίου. καὶ ἀνθρώπων
εἶναι πρὸς θεοὺς συγγένειαν κατὰ τὸ μετέχειν ἀνθρώπων θερμοῦ· διὸ καὶ προ-
νοεῖσθαι τὸν θεὸν ἡμῶν· εἰμαρμένην τε τῶν ὄλων καὶ κατὰ μέρος αἰτίαν εἶναι
τῆς διοικήσεως. διήκειν τ' ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα διὰ τοῦ αἰθέρος τοῦ τε ψυχροῦ
καὶ παχέος (καλοῦσι δὲ τὸν μὲν ἄερα ψυχρὸν αἰθέρα, τὴν δὲ θάλασσαν καὶ
15 τὸ ὑγρὸν παχὺν αἰθέρα), ταύτην δὲ τὴν ἀκτῖνα καὶ εἰς τὰ βένθη δύεσθαι καὶ
διὰ τοῦτο ζωοποιεῖν πάντα. (28) καὶ ζῆν μὲν πάντα ὅσα μετέχει τοῦ
θερμοῦ (διὸ καὶ τὰ φυτὰ ζῶα εἶναι), ψυχὴν μέντοι μὴ ἔχειν πάντα. εἶναι δὲ
τὴν ψυχὴν ἀπόσπασμα αἰθέρος καὶ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ, τῷ <τε>
συμμετέχειν ψυχροῦ αἰθέρος διαφέρειν ψυχὴν ζωῆς· ἀθάνατόν τε εἶναι αὐτήν,
20 ἐπειδήπερ καὶ τὸ ἀφ' οὗπερ ἀπέσπασται ἀθάνατόν ἐστι. τὰ δὲ ζῶα γεννᾶσθαι
ἐξ ἀλλήλων ἀπὸ σπερμάτων· τὴν δ' ἐκ γῆς γένεσιν ἀδύνατον ὑφίστασθαι. τὸ δὲ
σπέρμα εἶναι σταγόνα ἐγκεφάλου, περιέχουσαν ἐν ἑαυτῇ ἀτμὸν θερμόν·
ταύτην δὲ προσφερομένην τῇ μήτραι ἀπὸ μὲν τοῦ ἐγκεφάλου ἰχώρα καὶ ὑγρὸν
καὶ αἷμα προίεσθαι, ἐξ ὧν σάρκας τε καὶ νεῦρα καὶ ὅσα καὶ τρίχας καὶ τὸ
25 ὅλον συνίστασθαι σῶμα· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀτμοῦ ψυχὴν καὶ αἴσθησιν. (29) μορφοῦσθαι
δὲ τὸ μὲν πρῶτον παγὲν ἐν ἡμέραις τεσσαράκοντα, κατὰ δὲ τοὺς τῆς ἁρμονίας
λόγους ἐν ἑπτὰ ἢ ἐννέα ἢ δέκα τὸ πλεῖστον μῆσι τελειωθὲν ἀποκυνίσκεσθαι τὸ
βρέφος. ἔχειν δ' ἐν αὐτῷ πάντας τοὺς λόγους τῆς ζωῆς, ὧν εἰρομένων συνέχε-
σθαι, κατὰ τοὺς τῆς ἁρμονίας λόγους, ἐκάστων ἐν τεταγμένοις καιροῖς ἐπιγι-
30 νομένων. τὴν τε αἴσθησιν κοινῶς καὶ κατ' εἶδος τὴν ὄρασιν ἀτμὸν τινα ἄγαν

2 ψυχρὸν BP ὑγρὸν F ὑγρὸν καὶ ξηρὸν P 3 χειμῶνα· ξηροῦ δ' ἔαρος (ἔαρ Cobet)
καὶ ὑγροῦ φθινόπωρον (-όπωρον Cobet) C s. Delatte Vie de Pythagore 1922, 92
ἰσομοιρεῖ F 5—6 νοσερωτέραν P 6 αἰθέρα BPF ἄερα P^s recc t ἄσειστον <καὶ
θολερόν> καὶ Rei 9 ἐπικρατεῖν Cobet 10 ἀνθρώπων BP -ους F -ωι Bywater -οις
(hominibus Lat) Cobet 11 θεοῦ F ἀνθρώπων: ἀνθρώπους P^a 12 τε BP δὲ F
15 παχὺν BP ψυχρὸν F βένθη P¹F βάθη BPst 17 διὸ om. F 18 τῷ <τε>
Diels τῷ P τὸ BF 19 διαφέρειν <τε> Steph 20 οὗπερ P¹F οὗ B(?) P^s ἀθάνατόν
τε P 21 ὑφίσταται P¹B^s 22 σταγόνα PF -νας B -να <ἀπὸ τοῦ> Bywater
περιέχουσα B θερμὸν ἀτμὸν F 23 ταύτης δὲ προσφερομένης Wellmann 25 ὑφί-
στασθαι F 30 ὄρασιν BP¹ κρᾶσιν FP^s

εἶναι θερμόν· καὶ διὰ τοῦτον λέγεται δι' ἀέρος ὄρᾱν καὶ δι' ὕδατος· ἀντερείδε-
σθαι γὰρ τὸ θερμόν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ. ἐπεὶ τοι εἰ ψυχρὸς ἦν ὁ ἐν τοῖς ὄμμασι
ἀτμός, διειστίηκει ἂν <οὐδὲν> πρὸς τὸν ὅμοιον ἀέρα· νῦν δὲ ἔστιν ἐν οἷς ἡλίου
πύλας καλεῖ τοὺς ὀφθαλμούς. τὰ δ' αὐτὰ καὶ περὶ τῆς ἀκοῆς καὶ τῶν λοιπῶν
5 αἰσθήσεων δογματίζει. (30) τὴν δ' ἀνθρώπου ψυχὴν διηρηθῆσθαι τριχῇ
εἰς τε νοῦν καὶ φρένας καὶ θυμόν· νοῦν μὲν οὖν καὶ θυμόν εἶναι καὶ ἐν τοῖς
ἄλλοις ζώοις, φρένας δὲ μόνον ἐν ἀνθρώπῳ. εἶναι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς
ἀπὸ καρδίας μέχρις ἐγκεφάλου· καὶ τὸ μὲν ἐν τῇ καρδίᾳ μέρος αὐτῆς ὑπάρχειν
θυμόν, φρένας δὲ καὶ νοῦν τὰ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ· σταγόνας δ' εἶναι ἀπὸ τούτων
10 τὰς αἰσθήσεις. καὶ τὸ μὲν φρόνιμον ἀθάνατον, τὰ δὲ λοιπὰ θνητά. τρέφεσθαι
δὲ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ αἵματος· τοὺς δὲ λόγους ψυχῆς ἀνέμους εἶναι. ἀόρατον
δ' εἶναι αὐτὴν καὶ τοὺς λόγους, ἐπεὶ καὶ ὁ αἰθὴρ ἀόρατος. (31) δεσμά τ' εἶναι
τῆς ψυχῆς τὰς φλέβας καὶ τὰς ἀρτηρίας καὶ τὰ νεῦρα· ὅταν δ' ἰσχύη καὶ
καθ' αὐτὴν γενομένη ἡρεμῇ, δεσμὰ γίνεσθαι αὐτῆς τοὺς λόγους καὶ τὰ ἔργα.
15 ἐκρυφθεῖσάν τε αὐτὴν ἐπὶ γῆς πλάζεσθαι ἐν τῷ ἀέρι ὁμοίαν τῷ σώματι.
τὸν δ' Ἑρμῆν ταμίαν εἶναι τῶν ψυχῶν, καὶ διὰ τοῦτο Πομπέα λέγεσθαι καὶ
Πυλαῖον καὶ Χθόνιον, ἐπειδὴ περ οὗτος καὶ εἰσπέμπει ἀπὸ τῶν σωμάτων τὰς
ψυχάς, ἀπὸ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάττης· καὶ ἄγεσθαι τὰς μὲν καθαρὰς ἐπὶ τὸν
ὑψιστον <τόπον>, τὰς δ' ἀκαθάρτους μὴτ' ἐκείναις πελάζειν μὴτ' ἀλλήλαις,
20 δεῖσθαι δ' ἐν ἀρρήτοις δεσμοῖς ὑπὸ Ἑρινύων. (32) εἶναι τε πάντα τὸν ἀέρα
ψυχῶν ἔμπλεων· καὶ τούτους δαίμονάς τε καὶ ἥρωας νομίζεσθαι. καὶ ὑπὸ
τούτων πέμπεσθαι ἀνθρώποις τοὺς τ' ὀνειρούς καὶ τὰ σημεῖα νόσου τε καὶ
ὑγιείας, καὶ οὐ μόνον ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ προβάτοις καὶ τοῖς ἄλλοις κτήνεσιν·
εἰς τε τούτους γίνεσθαι τοὺς τε καθαροὺς καὶ ἀποτροπιασμοὺς μαντικὴν τε
25 πᾶσαν καὶ κληιδόνας καὶ τὰ ὅμοια. μέγιστον δὲ φησιν τῶν ἐν ἀνθρώποις εἶναι
<τὸ> τὴν ψυχὴν πείσαι ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν ἢ ἐπὶ τὸ κακόν· εὐδαιμονεῖν τ' ἀνθρώ-
πους ὅταν ἀγαθὴ ψυχὴ προσγένηται, μηδέποτε δ' ἡρεμεῖν μηδὲ τὸν αὐτὸν
ὅσον κρατεῖν. (33) ὄρκιον τε εἶναι τὸ δίκαιον, καὶ διὰ τοῦτο Δία ὄρκιον
λέγεσθαι. τὴν τε ἀρετὴν ἀρμονίαν εἶναι καὶ τὴν ὑγίειαν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἅπαν

1 εἶναι ἄγαν F   τοῦτο recc   λέγεται: λέγει Rei λέγει καὶ Bywater   2 ἀπὸ
recc ἐπὶ BPF   3 < > Diels   νῦν δὲ <θερμός ὢν ὑπὸ ψυχῆς ἀντερείδόμενος κατ'
εὐθείαν πορεύεται * > Rei   5 δογματίζει (decernit Lat) Rei -ειν ο   διηρηθῆσθαι BP
διαρηθῆσθαι F διαρείσθαι Froben   6 φρένα FP³   εἶναι καὶ θυμόν F   9 τὰ om. P¹
εἶναι recc εἰδέναι BPF ἰέναι Kühn   ἀπὸ BF^Φ ὑπὸ P   12 ἀόρατος BF ὁρατος P¹
14 γινομένη B   ἡρεμεῖ BF   15 ἐκρυφθεῖσαν τε P κρυφθεῖσαν τε B ἐξελοῦσαν δὲ F
16 πομπέα P -παῖα B -αῖον F   17 Πυλαῖον: Ἑμπολαῖον Hübnér   οὗτος καὶ: καὶ
del. P³   18 τὰς μὲν Cobet μὲν (om. F) τὰς ο   19 <τόπον> Cobet <κύκλον> ο.
<τὸ> ἦψ. Rohde   21 τούτους F τούτους τοὺς BP   νομίζεσθαι: ὀνομάζεσθαι Cobet
22—23 νόσου τε καὶ ὑγ. recc νόσους τε PF νόσου τε B καὶ νόσους Φt   25 τῶν (τὸν B)
ἐν ἀνθρ. εἶναι PB εἶναι τῶν ἐν ἀ. F   26 <τὸ> τὴν ψυχὴν Cobet   [ἢ ἐπὶ τὸ κακόν]
Rei ἦ = μάλλον ἢ Kranz   28 τὸν δίκαιον Froben

καὶ τὸν θεόν· διὸ καὶ καθ' ἁρμονίαν συνεστάναι τὰ ὅλα. φιλίαν τε εἶναι ἑναρμό-
 νιον ἰσότητα. τιμὰς θεοῖς δεῖν νομίζειν καὶ ἡρώσι μὴ τὰς ἴσας, ἀλλὰ θεοῖς μὲν
 αἰετ' εὐφημίας λευχειμονοῦντας καὶ ἀγνεύοντας, ἡρώσι δ' ἀπὸ μέσου
 ἡμέρας. τὴν δ' ἀγνείαν εἶναι διὰ καθαρυῶν καὶ λουτρῶν καὶ περιρραντηρίων, καὶ
 5 διὰ τοῦ αὐτὸν καθαρεύειν ἀπὸ τε κήδους καὶ λεχοῦς καὶ μιάσματος παντός, καὶ
 ἀπέχεσθαι βρωτῶν θνησειδίων τε κρεῶν καὶ τριγλῶν καὶ μελανούρων καὶ ὠϊῶν
 καὶ τῶν ὠιοτόκων [ἢ ζῳίων] καὶ κυάμων καὶ τῶν ἄλλων ὧν παρακαλεῦνται καὶ
 οἱ τὰς τελετὰς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐπιτελοῦντες. (34) φησὶ δ' Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Περὶ
 Πυθαγορείων (Vorsokr.⁵ 58 C 3) .... (36) καὶ ταῦτα μὲν φησιν ὁ Ἀλέξανδρος ἐν
 10 τοῖς Πυθαγορικοῖς ὑπομνήμασιν εὐρηκέναι, καὶ τὰ ἐκείνων ἐχόμενα ὁ Ἀριστοτέλης.

23. ΠΕΡΙ ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΛΩΝ.

94 (138) CLEM. AL. Strom. 1, 70, 1 (KYRILL. c. Julian. 4 p. 133):
 'Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῷ Περὶ Πυθαγορικῶν συμβόλων καὶ Ζαράτῳ τῷ
 Ἀσσυρίῳ μαθητεῦσαι ἱστορεῖ τὸν Πυθαγόραν — 'Ιεξεκιῆλ τοῦτον ἡγοῦνται τινες·
 15 οὐκ ἔστι δέ, ὡς ἔπειτα δηλωθήσεται — ἀκηκοέναι τε πρὸς τούτοις Γαλατῶν καὶ
 Βραχμάνων τὸν Πυθαγόραν βούλεται.

24. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡ ΑΛΚΜΑΝΙ ΤΟΠΙΚΩΣ ΕΙΡΗΜΕΝΩΝ.

(F 100?)

95 (136) STEPH. BYZ. s. Ἀράξαι ἢ Ἀραξοὶ ἔθνος Ἰλλυρίας, ὡς
 20 Ἀλέξανδρος Κορνήλιος ἐν τῷ Περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς εἰρημένων.

96 (137) — s. Ἀσσός· πόλις Λυδίας πλησίον Ἀτάρνης .... <Strab. 13, 1, 57>
 .... β πόλις Αἰολίδος κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον ἢ † Κεκρόπειον. Ἀλέξανδρος δ' ὁ
 Κορνήλιος ἐν τῷ Περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς ἱστορημένων Μιτυ-
 ληναίων ἀποικον ἐν τῇ Μυσίᾳ φησὶν Ἀσσόν, ὅπου ὁ σαρκοφάγος γίνεται λίθος.
 25 ἔστι καὶ λειμῶν ἐν τῷ Κελβιανῷ πεδίῳ τῆς Λυδίας περὶ τὸν Κάυστριον ποταμόν.

25. ΚΟΡΙΝΝΗΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ(?) Α—?

97 (53) SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 551a: Ἰτωνίης Ἀθηνᾶς ἔστιν ἱερὸν
 ἐν Κορωνεαίᾳ τῆς Βοιωτίας. ὁ μέντοι Ἀπολλώνιος οὐκ ἂν λέγοι τὴν Ἀθηναῖν ἐπὶ
 κατασκευῇ τῆς Ἀργοῦς ἀπὸ τῆς ἐν Κορωνεαίᾳ κλήσεως, μᾶλλον δὲ ἀπὸ Θεσσαλικῆς

2 δεῖ F ἡρώας F μὲν om. F 7 [ ] Diels ἢ om. F 8 ἀποτελοῦντες F
 9 Πυθαγορείων Diels κυάμων o 10 καὶ — Ἀριστοτέλης om. F¹ 13 καὶ Ζαράτῳ
 Jac ναζαράτῳ Clem ζάροι Kyr Ζαράτῳ (Plin. NH 30, 5) Huet Ζαράται (Plut. Mor.
 1012E; Hippolyt. Ref. 1, 2, 12) Hulleman Ζαράδαι (Ζωγράφος ἦτοι Ζαράδης Agath.
 Hist. 2, 24) Schnabel ζάβραδος Porph. V. Pyth. 12 19 Ἀραξοὶ Mei ἀραξοὶ o
 ὡς om. V 20 τῶν om. P παρ' Ἀλκμᾶνι v παραλκμάνων o 21 Λυδίας Holste
 Λυκίας o 22 ἢ καὶ † Κρόπειον Schubert 23 ἀλμᾶνι RV 23—24 Μιτυληναίων:
 Μηθυμναίων? Mei 24 Ἀσσόν Mei ἄσσαν V ἄσσαν RP γίνεται VP x R 25 Κι-
 βανῷ Holste περὶ VP παρὰ R κάυστριον V 29 κορωνεαί P ἰτωνίαι L
 <ἐπι>κλήσεως Keil, Wendel

Ἰωνίας, περὶ ἧς Ἑκαταῖος μὲν ἐν τῇ α̃ τῶν Ἱστοριῶν (1 F 2) λέγει Ἀρμενίδας δὲ ἐν τοῖς Θηβαίοις (III B) Ἀμφικτύονος υἱὸν Ἰωνον ἐν Θεσσαλίᾳ γεννηθῆναι, ἀφ' οὗ Ἰων πόλις καὶ Ἰωνίς Ἀθηνᾶ. μέμνηται καὶ Ἀλέξανδρος ἐν τῷ α̃ τῶν Κορίνθης Ὑπομνημάτων.

26. OHNE BUCHTITEL.

98 (152) ANON. SCHOL. HERMOG. Stas. VII 1, 245 W: ὁ τοῖνυν Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ ὄνομα ἔχων οὕτως ὀρίζεται «διαίρεσις» φησὶν, «ἐστὶ τομὴ τοῦ περιέχοντος ζητήματος εἰς τὰ περιεχόμενα ζητήματα ἢ τομὴ συνεξευγμένου ζητήματος εἰς τὰ συνεξευγμένα ζητήματα». (folgt kritik der definition).

99 (—) APPEND. PROVERB. 4, 77 (I 453 L): Συμβαλούμενος· κατ' ἔλλειπιν καὶ αὐτῇ· ἐνδεὶ γὰρ εἰς ἔρωτα· μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδρος.

15 100 (31a) CONSTANT. PORPHYR. De them. 2, 5: Ἑλλάς ἡ χώρα ἐκλήθη Περὶ τῶν ἀπὸ Ἑλληνος τοῦ Δευκαλίωνος, ὃς δυναστεύσας τῆς Φθιώτιδος τοὺς ὑπη- παρ' Ἀλ- κόους ἑαυτῷ γενομένους ἀντὶ Γραικῶν Ἑλληνας ἐκάλεσε· καὶ τότε πρῶτον κμᾶν?

Ἑλλάς ὀνομάσθη. οὐκ ἦν δὲ τοῦτο παλαιὸν ὄνομα ἔθνους ἀλλὰ φωνῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἰδίωμα, ὡς ὁ συγγραφεὺς [Ἀλέξανδρος] φησι, τὴν ὀνομασίαν νεωτερικὴν εἰδὼς «δόκει δέ μοι οὐδὲ τοῦτομα τοῦτο σύμπασά πως εἶχεν ἡ χώρα» <Thuk. 1, 3, 2>, οὐδ' ὁ ποιητῆς ἐμνήσθη Ἑλλήνων, Ἀργείους αὐτοὺς ἀποκαλῶν, ἀλλὰ Θεσσαλοὺς μόνον ἀποκαλῶν καὶ Ἑλλάδα τὴν ὑπ' Ἀχιλλεῖ πόλιν, ὡς Ἀλέξανδρός φησιν ὁ Πολυίστωρ «οὐδαμοῦ τοὺς σύμπαντας ὀνόμασεν Ἑλληνας, οὐδ' ἄλλους ἢ τοὺς μετὰ Ἀχιλλέως ἐκ τῆς Φθιώτιδος» <Thuk. 1, 3, 3> πρὸς τὴν Ἴλιον ἐκπλεύσαντας.

25 101 (24 a) a) EUSEB. PE 10, 10, 7 p. 488 D: τὰ δὲ πρὸ τούτων (sc. τῶν Ὀλυμπιάδων) Π. Ἰουδῶδε πως τῆς Ἀττικῆς χρονολογίας ἀριθμουμένης ἀπὸ Ὠγύγον τοῦ παρ' ἐκείνοις αὐτόχθονος πιστευθέντος, ἐφ' οὗ γέγονεν ὁ μέγας καὶ πρῶτος ἐν τῇ Ἀττικῇ κατακλισμός, Φωρωνέως Ἀργείων βασιλεύοντος, ὡς Ἀκουσίλαος (2 F 23) ἱστορεῖ, μέχρι πρῶτης Ὀλυμπιάδος, ὁπότεν Ἑλληνες ἀκριβοῦν τοὺς χρόνους ἐνόμισαν, ἔτη συνάγεται χίλια εἴκοσιν, 30 ὡς καὶ τοῖς προειρημένοις (Diodoros; Thallos 256 F 7; Kastor 250 F 6; Polybios 254 F 3; Phlegon 257 F 8) συμφωνεῖται, καὶ τοῖς ἐξῆς δειχθήσεται. ταῦτα γὰρ «οἱ τὰ» Ἀθηναῖον ἱστοροῦντες Ἑλλάνικός (4 F 47) τε καὶ Φιλόχορος (III B), οἱ τὰς Ἀτθίδας, οἱ τε τὰ Σῶρια Κάστωρ (250 F 7) καὶ Θάλλος (256 F 4) καὶ <ὁ> τὰ πάντων Διόδωρος ὁ τὰς Βιβλιοθήκας Ἀλέξανδρός τε ὁ Πολυίστωρ, οἵτινες τῶν καθ' ἡμᾶς ἀκριβέστερον ἐμνή- 35 σθησαν καὶ τῶν Ἀττικῶν ἀπάντων. b) JUSTIN. ad Graec. 9: πάντων τῶν παρ' ὑμῖν .... πολλῶν πρεσβύτατος γέγονεν .... Μωυσῆς .... ὡς δηλοῦσιν ἡμῖν αἱ τῶν Ἑλλήνων ἱστορίαι. ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις Ὠγύγον τε καὶ Ἰνάχον .... Μωυσέως μέμνηται .... οὕτω

2—3 ἀφ' οὗ — μέμνηται P om. L 3—4 τῶν Κορίνθης L καρικῶν P τῶν Καρικῶν Ὑπομνημάτων Κορίνθης ὑπομνησθεῖς Croenert Rh. M. 63, 165 14 Ἀλέξανδρος: Ἀναξανδρίδης Bernhardy 19 ὁ συγγραφεὺς: Thukyd. 1, 2 [ ] Freudenthal 21—22 μόνον ἀποκαλῶν: sc. Ἑλληνας 25 τὰ Routh τὰς Eus 31 συμφωνεῖται Jac- νεῖ Eus-νεῖν Routh <οἱ τὰ> Routh 33 <ὁ> Routh 34 οἵτινες Routh καὶ τινες Eus

γὰρ Πολέμων ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν (IV) μένηται καὶ Ἀπίων (III C) ..., καὶ Πτολεμαῖος δὲ ὁ Μενδήσιος τὰ Αἰγυπτίων ἱστορῶν (III C) ἅπασιν τοῖς συντρέχει. καὶ οἱ τὰ Ἀθηναίων τε ἱστοροῦντες Ἑλλάνικός τε καὶ Φιλόχορος ὁ τὰς Ἀτθίδας, Κάστωρ δὲ καὶ Θάλλος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ, ἐτι δὲ καὶ οἱ σοφώτατοι Φίλων τε 5 καὶ Ἰώσηπος .... ὡς σφόδρα ἀρχαίον καὶ παλαιοῦ τῶν Ἰουδαίων ἀρχοντος Μωυσέως μένηται.

- 102** (7) JOSEPH AJ 1, 238 (EUSEB. PE 9, 20; HIERON. Quaest. i. Π. Ἰουδ. Genes. c. 25, 1—6) γαμεῖ δ' αὐτὸς (sc. Ἀβραμὸς) Κατούραν ὕστερον, ἐξ ἧς αὐτῷ (Λιβυκά?) παῖδες ἐξ γίνονται πρὸς τε πόνους καρτεροὶ καὶ δεινοὶ συνίεναι, Ζεμβράτης Ἰαζάρης 10 Μαδάνης Μαδιάνης Λουσοῦβακος Σούος. φέρονται δὲ καὶ τοῖς παῖδες· καὶ Σούου μὲν Σαβακίνης γίνεται καὶ Δαδάνης, τούτου δὲ Λατούσιμος Ἄσσουρις Λούουρις· Μαδάνου δὲ Ἡφᾶς Ἐώφρην Ἄνωχος Ἐβιδᾶς Ἐλδᾶς. (239) τοῖς ἅπασιν τοῖς παῖσιν καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀβραμὸς ἀποικίων στόλους μηχανάται· καὶ τὴν τε Τρωγλοδύτην καταλαμβάνουσι καὶ τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας ὅσον ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν καθίκει θάλασσαν. λέγεται δέ, ὡς 15 οὗτος ὁ Ἐώφρην στρατεύσας ἐπὶ τὴν Λιβύην κατέσχεν αὐτήν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατοικήσαντες ἐν αὐτῇ τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ὀνόματος Ἀφρικὰ προσηγόρευσαν. (240) μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ (F 19 p. 100, 28) λέγων οὕτως· «Κλεόδημος δὲ φησιν ὁ προφήτης, ὁ καὶ Μάλχος, ἱστορῶν τὰ Περὶ Ἰουδαίων (III C), καθὼς 20 καὶ Μωυσῆς ἱστορήσεν ὁ νομοθέτης αὐτῶν, ὅτι ἐκ τῆς Κατούρας Ἀβράμῳ ἐγένοντο παῖδες ἱκανοί. (241) λέγει δὲ αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα, ὀνομάζων τρεῖς Ἰαφέραν Σούρην Ἰαφράν. ἀπὸ Σούρου μὲν τὴν Ἄσσυριαν κεκληῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῶν δύο Ἰάφρα τε καὶ Ἀφέρου πόλιν τε Ἐφράν καὶ τὴν χώραν Ἀφρικὰ ὀνομασθῆναι. τούτους γὰρ Ἡρακλεῖ συστρατεῦσαι ἐπὶ 25 Λιβύην καὶ Ἀνταῖον, γήμαντά τε τὴν Ἀφράνου

χ^ε

8 Κατούραν: χατούραν M χατ- SPE κατ- L χεττ- Eustath *cethuram* Lat 9 ζαμ-
βαράνης SPL (Lat) *iozan* Lat Ἰαζάν Eust 10 μαλάνης SP Μαδὴν Eust Μα-
διάνης om. RO -μης L *mazian* Lat λουσόβακος O λουσου- SP *iesuoc* Lat 11 σαβα-
κάνης (-ανης) SPL (M) Eust *sabachem* Lat δαλάνης SPL Ἄσσουρις: -ρος M -ριος L
Ἄσσουρος Eust λουσοῦριος L Λούσοβος Eust Μαδάμου Eust 12 Ἡφᾶς: Ἡθᾶ
Eust Ἐώφρην: ὠφρης (-ῆς, ῆς) MSLP *opher* Lat Ὡφρηῆς Eust Ἄνωχος Eust *enoch*
Lat Ἐβιδᾶς: ἐδιδᾶς SP ἀβιδᾶς L *abida* Lat Ἐβιδος Eust Ἐλδος Eust
15 Ἐώφρην: ὠφρης (-ῆς, -ῆν) MSPL *opher* Lat ἄφρην Euseb *Aphen* Hier Σωρρήν Eust
16 Ἀφρικὰ REEus -κὴν OLEust ἀφρίκαν SP (Lat. Hier) 17—19 *huius rei testis est*
Alexander, qui dicitur Polyhistor, et Cleodemus cognomento Malchus, Graeco sermone
barbaram historiam relexentes Hier 19 μάλχος O -ᾶς MSP -ᾶς Eus 21 χατούρας
MSPE χεττούρας Eus *cethura* Lat 23 Ἰαφέραν: ἄφεραν (-έ-, -ὰν) MLSPE Lat
Ἀφῆρ Eus Σούρην: -ιν OSP -εῖμ (-im Lat) MLE Ἀσοῦρ Eus Ἰαφράμ E Ἀφράν
Eus Σούρου: Σουρεῖμ MLE (SLat) Ἀσσουρὶ Eus Ἀσοῦρ Eust 25 ἀφράν (ᾱ-)
MESPL Eus *abran* Lat ἀφρίκαν SPE (Lat) -ῆν L 27 Ἀφράνου: ἀφρα SP (Eus)
ἀφραν L ὄφραν M

θυγατέρα Ἑρακλέα γεννηῆσαι υἱὸν ἐξ αὐτῆς Διόδωρον· τούτου δὲ γενέσθαι Σόφωνα, ἀφ' οὗ τοὺς βαρβάρους Σόφακας λέγessθαι».

103 (151) MACROB. s. 1, 18, 11: *item in Thracia eundem haberi Solem atque Liberum accipimus, quem illi Sebadium nuncupantes magnifica religione celebrant, ut Alexander scribit; eique deo in colle Zilmisso aedes dicata est specie rotunda, cuius medium interpatet tectum.*

104 (29) PLIN. NH 3, 124: *Oromobiorum stirpis esse Comum atque Π.Ρώμ. Bergomum et Licini Forum aliquotque circa populos auctor est Cato (40 Ἰταλ. Pet); sed originem gentis ignorare se fatetur, quam docet Cornelius Alexander ortam Graecia interpretatione etiam nominis vitam in montibus degentium.*

105 (149) — — 9, 115: *Alexander Polyhistor et Sudines senescere Θανμ. eos (die perlen) putant coloremque expirare.*

106 (147) — — 13, 119: *Alexander Cornelius arborem leonem Θανμ. appellavit ex qua facta esset Argo, similem robori viscum ferenti, quae neque aqua neque igni possit corrumpi, sicuti nec viscum, nulli alii cognitam, quod equidem sciam.*

107 (148): — — 16, 16: *dulcissima omnium (sc. glandium) fagi, ut Θανμ. qua obsessos etiam homines durasse in oppido Chio tradat Cornelius Alexander.*

108 (111) — — 36, 79: *qui de iis (sc. pyramidibus) scripserint sunt Αἰγυπτ. Herodotus (2, 8 u. ö.), Euhemerus (63 F 10), Duris Samius (76 F 43), F 7 Aristagoras (III C), Dionysius (VI), Artemidorus (V), Alexander Polyhistor, Butoridas (VI), Antisthenes (III B), Demetrius (III C), Demoteles (VI), Apion (III C). inter omnes eos non constat a quibus factae sint ....*

109 (150) PLUTARCH. Aet. Rom. 104 p. 289A: *διὰ τί τὸν Διόνυσον Π.Ρώμ. Αἰβερουμ πάτρεμ καλοῦσι; πότερον ὡς ἐλευθερίας πατέρα τοῖς πλοῦσι γενόμενον; ... ἢ ὅτι τὴν λοιβὴν παρέσχεν; ἢ, ὡς Ἀλέξανδρός φησιν, ἀπὸ τοῦ πατρ' Ἑλευθεράς τῆς Βουωτίας Ἑλευθερώς Διονύσου προσαγορευομένον;*

110 (27) SERV. DAN. VERG. A 8, 330: *immani corpore Thybris] hic Π.Ρώμ. Tuscorum rex fuit, qui iuxta hunc fluvium pugnans cecidit... nam quod Livius (1, 3, 8) dicit ab Albano rege Tiberino Thybrin dictum, non procedit ideo quia etiam ante Albam Thybris dictus invenitur. sed hic Alexandrum sequitur, qui*

1—2 Διόδωρον Eus δίδωρον (δέ- u. ä.) Jos Βόδωρον Eust 2 Σωφονά Eust Σοφῶκα Freudenthal 3 Σόφακας: σόφωνας O osophaci Lat Σοφάς Eus σοφιστάς Eust 5 sebladium (sebi-P^{ac}) P Sabazium Meursius 8 oromobiorum A -oviorum E² orumbiviorum R orumbiviorum r 11 a Graecia R(?) v greciam A 12 degentium A -ibus r 15 eonem E 16 robore viscum M roboribus cum C

dicat Tiberinum, Capeti filium, venantem in hunc fluvium cecidisse et fluvio nomen dedisse: nam et a pontificibus indigitari solet.

- 111 (28) SERV. DAN. VERG. 10, 388: *Rhoeti de gente vetusta Anchemolum* Π. Ρωμ.?
haec fabula in Latinis nusquam invenitur auctoribus. Avienus tamen, qui totum Livium 'Ιταλ.?
 5 *iambis scripsit, hanc commemorat dicens Graecam esse. Rhoetus ergo Marrubiorum*
rex fuerat in Italia, qui Anchemolo filio Casperiam superduxit novercam.
hanc privignus stupravit quo cognito cum eum pater persequeretur et ad
poenam vocaret, fugiens ille se [ad Turnum] contulit ad Daunum. merito
 10 *ergo in bello Turni Dauni filio Anchemolus gratiam reddit. 'gente' autem*
'vetusta' ideo quia a Phorco, deo marino, originem ducere legitur. hoc totum
Alexander Polyhistor tradit, quem Lucius Sulla civitate donavit (T 2).

112 (38a) STEPH. BYZ. s. "Αγιον τόπος Σκυθίας, ἐν ᾧ Ἀσκληπιὸς ἐτιμᾶτο, ὡς Πολυίστωρ.

113 (59) — s. "Αλινδα πόλις Καρίας, ὡς Πολυίστωρ.

Καρικά

- 15 114 (49) — s. "Αμβασον μητρόπολις τῶν Φρυγῶν. ὁ πολίτης 'Αμ- Π. Φρυ-
 βας<σ>ίτης, ὡς ὁ Πολυίστωρ 'Αλέξανδρος. γίας

115 (133) — s. 'Ανήτουσσα πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης 'Ανητουσσαῖος Λιβυκά
 ὡς Σκοτουσσαῖος, ὡς ὁ Πολυίστωρ φησίν.

- 116 (31) — s. Γάδειρα .... ὁ πολίτης Γαδειρεύς .... λέγεται καὶ Γα- Λιβυκά?
 20 δειρίτης, ὡς 'Αλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ.

117 (100) — s. Γάζα πόλις Φοινίκης .... ὁ πολίτης Γαζαῖος· λέγονται καὶ Π. 'Ιουδ.
 Γαζηνοὶ παραλόγως, ὡς Πανσανίας (III C). λέγονται καὶ Γαζίται παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις ....
 εἰσὶ καὶ διὰ τοῦ ἡ ἔθνος Γαλατῶν χρυσοφοροῦν, ὡς Εὐφορίων (F 36 Scheidw).
 λέγονται καὶ διὰ τοῦ ᾧ Γαζᾶται, ὡς Πολυίστωρ.

- 25 118 (97) — s. Γεδρωσία χώρα καὶ Γεδρωσίοι, ἔθνος 'Ινδικόν .... 'Ινδικά
 ἐν δὲ τοῖς τοῦ Πολυίστορος διὰ τοῦ κ εὐρέθη ἡ πρώτη συλλαβή· ἀλλ' ἦν ἀδιό-
 ρητον τὸ βιβλίον.

119 (83) — s. Γλαύκον δῆμος· ἐν Λυκίαι· ὡς 'Αλέξανδρός φησιν, ἀπὸ Π. Λυ-
 Γλαύκον τοῦ ἥρωος. κίας

- 30 120 (134) — s. Θύνη πόλις Λιβύης, ὡς ὁ Πολυίστωρ 'Αλέξανδρος. Λιβυκά

121 (102) — s. 'Ιουδαία 'Αλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ ἀπὸ τῶν παιδῶν Π. 'Ιουδ.

2 <ita> indigitari Thilo 4 Latinis om. M 4—5 qui totum vel virgilium et roetus
 livium iambis scripsit M qui totum Virgilium et Livium Steph 6 in Italia om. F
 anchemolo ASH a nec hemoco H oasperiam M 8 [ ] Commelinus 'corrigitur Serv
 scholium ex alius interpretis testimonio, qui ad Daunum, Turni patrem, Anchemolum
 fuisse narravit' Thilo 9 Turno? Thilo 12 "Αγιον <δρος> (Steph. B. s. Ψευ-
 δαρτάκη)? Mei 14 ἄλινδα P ἄλινα RV "Αλινα <νη>ος Λυκίας. "Αλινδα? πόλις? Mei
 16 < > Xyl ὁ om. R 17 'Ανητουσσα Mei ἐστι δὲ πόλ. Λιβ. nach φησὶν P
 ποίστωρ R 24 γαζᾶται VP vgl. Strab. 5, 1, 10 (Γαζᾶται AB γεζᾶται C Γαισᾶται v)
 Γαιζῆται Et. M. 233, 13 30 θυνή P 31 — 123, 1 'Αλ. — 'Ιδουμαία: stark
 verkürzt, <ὡς μὲν> 'Αλ. Holste

Σεμιράμιδος Ἰούδα καὶ Ἰδουμαία· ὡς δὲ Κλαύδιος Ἰόλαος (III C u. Phoenikien), ἀπὸ Οὐδαίων Σπάρτων <ἐν>ὸς ἐκ Θήβης μετὰ Διονύσου ἐστρατευκότος.

122 (64) STEPH. BYZ. s. Καβαλῖς· πόλις πλησίον Κιβύρας πρὸς νότον Π. Φρυγ. Μαιάνδρου .... ὁ πολίτης Καβαλεύς .... καὶ θηλυκῶς <Καβαλῖς> .... ὁ ο. Λυκ. 5 δὲ Πολύιστωρ Ἀλέξανδρος «Καβαλίσσαν» φησὶ τὸ θηλυκόν· «ἐλναὶ δὲ τὸ γένος αὐτὴν Ὀλβίαν».

123 (90) — s. Λαέρτης· Κιλικίας χωρίον Στράβων ιδ' (5, 3). Ἀλέξανδρος Π. Κιλικίας δὲ «καὶ ὅρος καὶ πόλις» φησὶ.

124 (117) — s. Λιβύη· χώρα πολυνώνυμος, ὡς Πολύιστωρ «γῆ Ὀλυμ- 10 πία, Ὠκεανία, Ἑσχατιά, Κορυφή, Ἑσπερία, Ὀρτυγία, Ἀμμωνίς, Αἰθιοπία, Κυρήνη, Ὀφίουσσα, Λιβύη, Κηφηνία, Ἀερία».

125 (41) — s. Λίβυσσα. φρούριον Βιθυνίας ἐπιθαλάσσιον, ὡς Πολύιστωρ Π. Βιθυνίας Ἀλέξανδρος.

15 126 (51) — s. Μανήσιον· πόλις Φρυγίας· Ἀλέξανδρος ἀπὸ «Μανῆς», Π. Φρυγίας F 74 σφόδρα εὐπόρου κτίστων.

127 (51a) — s. Μάνταλος· πόλις Φρυγίας· ὡς ὁ Πολύιστωρ Ἀλέξανδρος Π. Φρυγίας ἀπὸ Μανταλοῦ κτίστων αὐτῆς.

128 (101) — s. Μαρσούα(?)· πόλις Φοινίκης· ὡς Ἀλέξανδρος καὶ Φίλων 20 (III C) ἀπὸ Μάρσου. τὸ ἐθνικὸν Μαρσηνὸς τῷ τῆς Ἀσίας τύπῳ.

129 (82) — s. Μεγίστη· πόλις καὶ νῆσος τῆς Λυκίας· ὡς ὁ Πολύιστωρ, Π. Λυκίας ἀπὸ Μεγιστέως τινός.

130 (11) — s. Μέμονες· ἔθνος Αἰθιοπικόν, ὃ ἐρμηνεύεται, ὡς ὁ Πολύιστωρ φησὶν, «ἀγρίους τινὰς ἢ μαχίμους καὶ χαλε- 25 ποὺς».

131 (81) — s. Πάταρα· πόλις Λυκίας· Ἐκαταῖος Ἀσίου (I F 256)· Π. Λυκίας ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Πατάρου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Λυκίας τῆς Ἐάνθου. Ἀλέξανδρος Σαλακίαν κόρην ἐξ Ὀφιονίδος φησὶ φέρειν ἱερὰ τῷ Ἀπόλλωνι ἐν πατάραι· εἶναι δὲ ταῦτα πέμματα λύρας τε καὶ τόξα καὶ βέλη, οἷς παίζειν 30 νηπίους ὄντας. θεῖσαν δὲ τὸ ἄγος ἀναπαύεσθαι κατὰ τὴν ὁδόν, ἄνεμον δὲ ἐπιπνεύσαντα εἰς τὴν θάλασσαν βαλεῖν τὴν πατάραν· κλαίουσαν δὲ τὴν παῖδα

1 Ἰδουμαίος? Mei κλαύδιος V λαύδιος R καιαύδιος P ἰόλαος RP ἰόλαος V Ἰούλιος Holste 2 Οὐδαίων Σπάρτων ἐνὸς Schubart, Mei ἰουδαίου σπάρτωνος ο ἐκστρατευκότος R 3 καβαλῖς (β u. λ corr.) R ἄβαλις V καλῖς P 4 < > Jac 10 Ὀρτυγία om. V 11 Ἀμμωνία Hulleman ὀφίουσσα RP ἀφ- V Ὀφιοῦσσα Mei 12 κωφηνία V ἀθρία R 13 ὕβισσα P 15 Μανῆς: Μάνεω ο. Μάνητος Salm Μάνου Berkel Μανοῦ Mei 17—18 μάνδαλος-μανδαλοῦ R 19 μαρσία R Μάρσου? 20 μάρσου R μαρσοῦ VP μαρσηνὸς VP 21 ὁ om. RV 23 μέμονες P ἐρμηνεύουσιν? Mei 24 ἀγρίους Ald ἀγρούς ο 27 πατάρου R 28 ἱερὰ: ἀθύρματα Eust. Dion. Per. 129 29 πατάραι RV -ροις P εἶναι Mei ἐστί ο ἐστί — λύραι Xyl 31 καλεῖν R

εἰς τὸν οἶκον ἐλθεῖν, τὴν δὲ πατάραν τῇ Λυκίων χειρρονήσῳ κατενεχθῆναι. περιτυχόντα δὲ τινα τῶν ἐκ τῆς Σαλακίας φυγόντων τῇ πατάραι τὰ ἐν αὐτῇ πέμματα πάντα κατακαῦσαι καὶ τὴν χειρρόνησον ἱερὰν Ἀπόλλωνι ἀνεῖναι ὠνομάσθαι δὲ τὴν χώραν ἀπὸ τοῦ ἄγγους, τοῦ πατάρας, Πάταρα. μεθερμη-
5 νεύεσθαι δὲ τὴν πατάραν ἑλληνιστὶ κίστην.

132 (91) STERH. BYZ. s. Σελεύκεια· πόλις ἐπὶ Κιλικίαι, Τραχεῖα λεγο- Π. Κιλ-
μένη. ὠνόμασε δὲ Σελεύκειαν αὐτὴν Σέλευκος ὁ Νικάτωρ, ὡς Ἀλέξανδρός κίας
φησι. πρότερον δὲ Ὀλμία ἐκαλεῖτο καὶ Ὑρία.

133 (103) — s. Τάμνα· πόλις Ἀραβική, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ. Αἰγν-
10 134 (38) — s. Τάναις· «πόλις ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ» Στράβων ξ (4, 5). Π. Εὐξ. πιακά?
ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ «κατὰ δὲ τὰς εἰς τὴν λίμνην Πόντου
τὴν Μαιῶτιν ἐκβολὰς τοῦ Ταναΐδος πόλις Ἑλλη-
νικὴ ἐκτισται Ταναΐς, ἣτις καὶ Ἐμπόριον ὀνομά-
ζεται».

15 135 (92) — s. Ταρσός· ἐπισημοτάτη πόλις Κιλικίας, ἣν διὰ τοῦ ε Π. Κιλ-
ἔλεγον Τερσὸν παρὰ τὸ τερσανθῆναι, ὃ ἐστὶν ἀναξηρανθῆναι. τῶν γὰρ ὑδάτων κατὰ τὴν κίας
πρώτην σύστασιν προχωρούντων εἰς τὸ νῦν πέλαγός φασιν ἀναφανθῆναι πρῶτον τὰ Ταυρικὰ
ὄρη. Διονύσιος δὲ ὁ Θρᾶξ ἐν τῷ Περί Ῥόδου (III B) ἀπὸ τῆς τοῦ Βελλεροφόντου
πτώσεως· μέρος γάρ τι τοῦ ποδὸς ταρσὸν καλεῖσθαι, τῆς ἐκεῖνον χωλείας ὑπόμνημα ποιου-
20 μένων τῶν ἀρχαίων. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Πολυίστωρ διὰ τὸν Πήγασον ἵππον
ἐκεῖ τὸν ταρσὸν κλάσαντα καὶ Βελλεροφόντην ἐν τῷ Ἀλγίῳ πεδίῳ πλανηθῆναι.
ἄλλοι δὲ φασὶ διὰ τὸ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τοὺς τόπους τούτους τῆς Κιλικίας πρῶτους
ἀναφανθῆναι καὶ ἀναξηρανθῆναι, διὰ καὶ τὴν πόλιν Τερσίαν ὀνομασθῆναι. Ἐρατοσθένης (V)
δὲ <φησι τὴν κλῆσιν τῇ πόλει εἶναι ἀπὸ Διὸς Τερσίον τοῖς ἐκεῖ καλουμένον. οἱ δὲ φασὶ>
25 Τερσὸν διὰ τὸ πρότερον τῶν καρπῶν γλωρῶν φθειρομένων ἐν τῷ παρακαμάζειν, τούτους
πρῶτους συναγαρόντας τερσᾶναι καὶ εἰς τὸν χειμῶνα ἀποθέσθαι τροφήν.

136 (96) — s. Τόπαζος· νῆσος Ἰνδική. τὸ ἐθνικὸν Τοπάζιος. Ἀλέξανδρος Ἰνδικά
ὁ Πολυίστωρ φησὶν ὡς εὐρίσκεσθαι ἐν καὶ τῇ τῶν Τοπαζίων νήσῳ λίθον
ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· ὅμοιον εἶναι τῇ χοριᾷ τῇ τοῦ νέου ἐλαίου. διὰ τοῦ
30 ξ δ' ἐγγράφετο πρότερον.

137 (84) — s. Τρεμίλη· ἡ Λυκία ἐκαλεῖτο οὕτως [οἱ κατοικοῦντες Τρεμιλεῖς] Π. Λυ-
ἀπὸ Τρεμίλου, ὡς Πανᾶσις (F 18 Ki) «ἐνθα δ' ἔναε μέγας Τρεμίλης καὶ ἔγημε κίας

1 χειρρονήσῳ RP 3 Ἀπόλλωνι ἀνεῖναι Mei ἀπολ(λ)ωνίαν εἶναι RV ἀπόλλωνι εἶναι P
6 κιλικίας P Τραχεῖα: Tracheotis Plin. NH 5, 93 Τραχεῖα -νη Xyl 8 Ὀλμία
Holste ὀλβία ο 10 τῷ om. RV ποταμοῦ V 16—17 μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἦ
μετὰ τὴν πρώτην τῶν ὑδάτων σύστασιν Eust. Dion. Per. 867 17 πρῶτον R πρῶτα VP
τὰ ἐκεῖ πρῶτον Eust 23 καὶ om. R Τερσίαν τότε κληθῆναι... ὕστερον δὲ Ταρσὸν Eust
24 < > Holste aus Eust 26 τὴν τροφήν P εἰς χειμῶνος ἀποθέσθαι τροφήν Eust
27 Τόπαζος Salm τοπάζιος ο 28 τῶν om. V 29 <καὶ> ὅμοιον Salm εἶναι
om. P 31—125, 3 [ ] — < > Mei οὕτως <καὶ> οἱ? Jac 32 ἔναε P ἔναε V
ἐρρεε R Τρεμίλης Mei τρεμύλος RV -ύλος P ἔγημε VP ἄγημε R

† θύγατρα / νόμφην Ὀρνυγίην, ἣν Πραξιδίκην καλέουσι, / Σίβρῳ ἐπ' ἀργυρέῳ ποταμῷ παρὰ δινηέντι / τῆς δ' ὀλοοὶ παῖδες Τλώος Ξάνθος Πίναρός τε / καὶ Κράγος, ὃς κρατέων πάσας λήϊζετ' ἀρούρας». <οἱ κατοικοῦντες Τρεμιλεῖς>. Ἀλέξανδρος «† δὲ τελευτήσας † τὰς δὲ τοὺς Τρεμιλέας Λυκίους 5 Βελλεροφόντης μετ' ὄνομασεν». Ἐκαταῖος Τρεμίλας αὐτοὺς καλεῖ ἐν δ' Γεεαλογίων (1 F 10).

138 (36) STEPH. BYZ. s. Τύρας· πόλις καὶ ποταμὸς ἐν τῷ Εὐξείνῳ Π. Εὐξ. πόντῳ. καὶ ἔδει παρὰ τὸν Τύραν Τυράτην εἶναι τὸ ἐθνικόν· ἔστι καὶ Τυρίτης ἀπὸ τοῦ Τύρις. Πόντου ὁ δὲ Πολυίστωρ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πόλιν Τύραν, τοὺς δὲ πολίτας Τυρανούς. 10 ἐκαλεῖτο δ' Ὀφιοῦσσα.

139 (37) — s. Ὑπανίς· ποταμὸς καὶ πόλις μεταξὺ τοῦ Πόντου καὶ Π. Εὐξ. τῆς Μαιώτιδος λίμνης. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Πολυίστωρ φησὶν ὅτι «ὁ Ὑπα- Πόντου νίς διχῇι σχιζόμενος τὸ μὲν ἐν μέρῳ εἰς τὴν Μαιώτιν λίμνην βάλλει, τὸ δ' ἕτερον εἰς τὸν Πόντον».

140 (93) — s. Χρυσόπολις· ἐν Βιθυνίᾳ .... ἔστι καὶ ἄλλη Κιλικίας Χρυσόπολις, ὡς ὁ Πολυίστωρ. Π. Κιλικίας

141 (97) TZETZ. Chil. 7, 642: ὅτι δ' εἰσὶ τῶν ἀληθῶν (die indischen Skiapoden und 20 ἄλλοι φασὶ μυρῖοι / τοιαῦτα καὶ καινότερα θείασσθαι ἐν βίῳ / Κτησίᾳς (III C) καὶ Ἰάμβουλος, Ἰσλήγονος (IV), Ῥηγίνος (IV), / Ἀλέξανδρος, Σωτίων (IV) τε καὶ ὁ Ἀγαθοσθένης (VI), / Ἀντίγονος καὶ Εὐδοξος (V), Ἰππόστρατος (III B), μυρῖοι, / ὁ Πρωταγόρας (V) αὐτὸς δέ, ἅμα καὶ Πτολεμαῖος (IV), / Ἀκεστορίδης (IV) τε αὐτὸς καὶ ἄλλοι πεζογράφοι.

27. ZWEIFELHAFTES.

142 (135) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1515: εὐτε .... Λιβύην ὑπερέπτατο Περσεὺς / Λιβυκά? 25 .... Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῇ κομίζων, / ὅσας κνανέου στάγες αἵματος οὐδας ἔκοντο / αἱ πᾶσαι κείνων ὀφίων γένος ἐβλάστησαν] (Pherekydes 3 F 11) ἄλλοι δὲ φασὶ τὸν Περσέα κατατομήσαντα τὴν Γοργόνα ὑπὲρ τῆς Λιβύης πετασθῆναι, ἐκ δὲ τῶν κατενεχθεῶν σταγόνων τοῦ αἵματος γενέσθαι θηρία· διὸ καὶ τὴν Λιβύην πολύθηρον εἶναι. τὸ αὐτὸ φησι καὶ Ἀλέξανδρος.

30 143 (—) SCHOL. AD HOM. II. Δ 109: Ἀλέξανδρος δὲ φησιν ἐν Δήλῳ κείσθαι κέρατα ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, κριοῦ μὲν δίπηχυν καὶ δακτύλων ὀκτώ, σταθμούμενα δὲ μῶν εἴκοσι ἡμῖν, τράγον δὲ πηχῶν δύο καὶ σπιθαμῆς καὶ σταθμοῦ ἴσον.

144 (—) SCHOL. LYKOPHR. AL. 447 (ET. M. 738, 51): Σφήκεια· ἡ Κύπρος πρότερον Π. Κύ Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὡς φησι Φιλοστέφανος ἐν τῷ Περὶ Κύπρου (IV), ἀπὸ τῶν ἐνοικησάν- 30 πρου

1 θυγατέρα V γυναῖκα? Mei δάμαρτα Niese eigennamen? Jac σμβρῳ R 2 παρὰ δινηέντι: βαθυδινηέντι? Mei Τλώος Xyl τμῶος ο Πίναρός τε Salm τε πίναρος ο 3 < > Mei (s. zu 124, 31) 3—4 Ἀλ. δὲ (δὲ R) τελευτήσας τὰς (RV τούτους P) δὲ: Ἀλ. δευτέρῳ: «τελευτήσας [τὰς] δὲ τ. Τρ. κτλ.»? Jac τελευτήσαντος (-των Mue) δὲ Mei 4 τρεμιλέους P λυκίους P λυκίς RV 5 ὠνόμασεν P τρεμέλας V 9 Τυρανούς Mei -ανούς V -άνους RP 10 Ὀφιοῦσσα Mei ὀφίονσα RP ὀφίονσα V 16 δ om. P 27—28 κατενεχθεῶν v-θέντων L (Keil, Wendel) 28 θηρία πολλὰ καὶ δεινὰ v (vor Keil) εἶναι Jac εἶπε ο 29 ἀλέξανδρος P ἐν τῇ Ἀλεξάνδρῳ L ἐν τ. Ἀ. <Λυκόφρων> Keil <Λυκόφρων> ἐν τ. Ἀ. (838) Wendel 31 ἰσοσταθμούμενα A

των ἀνδρῶν, οἱ ἐκαλοῦντο Σφήκες. καλεῖται δὲ καὶ Κεραστία, ὡς μὲν Ἀνδροκλῆς ἐν τῷ Περὶ Κύπρου (III C) διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἄνδρας οἱ εἶχον κέρατα, ὡς δὲ Ξεναγόρας ἐν τῷ Περὶ νήσων (240 F 26) διὰ τὸ ἔχειν αὐτὴν πολλὰς ἐξοχὰς δις κέρατα καλοῦσι Κεραστία ὠνομάσθη.

- 5 145 (—) SERV. DAN. VERGIL. A 3, 334: Chaonios cognomine campos] Epirum De Illyr. campos non habere omnibus notum est, sed constat ibi olim regem nomine Campum fuisse Tractu? eiusque posteros Campylidas dictos et Epirum Campaniam vocatam, sicut Alexander(?) historicus Graecus et Aristonicus (57 F 3) referunt. Varro filiam Campi Campam dictam, unde provinciae nomen; post vero . . . Chaoniam ab Heleno appellatam, qui fratrem suum
10 Chaonem, vel ut alii dicunt comitem, dum venaretur, occiderat. alii filiam Campi Cestriam ab Heleno ductam uxorem et eum de nomine soceri Campos, de nomine Chaone Chaonas dixisse.

274. TEUKROS VON KYZIKOS.

T

- 15 1 (IV 508) SUDA s. Τεῦκρος ὁ Κυζικηνός· ὁ γράψας Περὶ χρυσοφόρου ca. 100/ γῆς· Περὶ τοῦ Βυζαντίου· Μιθριδατικῶν πράξεων βιβλία εἰς Περὶ Τύρου εἰς 50^a (?) Ἀραβικῶν εἰς Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίῳ ζ᾽· Ἐφήβων τῶν ἐν Κυζίκῳ ἀσκησιν γῆ· καὶ λοιπά.

F

- 20 1 (1) a) STEPH. BYZ. s. Βούθρωτός· νῆσος περὶ Κέρκυραν. ἔστι καὶ πόλις. ἐκλήθη δ' οἱ μὲν φασιν ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ, οἱ δὲ μυθεύονται
25 πλῶντι ἐς ἐσπέριν θύσαντι ἀποβατήρια ἐν Ἡπείρῳ τὸ θῦμα ἢ βοῦς ἀποδράσασα ἐκ τοῦ βοῦ· πλῆγος ὡιχετο φεύγουσα
30 διὰ τοῦ μεταξὺ πόντου ἐς τὸν κόλπον, καὶ ἐς τὴν χερσὸν ἐμβᾶσα (καὶ γὰρ

b) ET. M. 210, 21: Βουτρωτός ἢ Βουθρωτός· πόλις τῆς Ἡπείρου, ὧς φησι Τεῦκρος ὁ Κυζικηνός, ὅτι Ἐλένου ἐκ τῆς πατρίδος εἰς τὴν Ἡπειρον παραγενομένην, θύοντος δὲ ἐπιβατήρια, ἢ βοῦς οὐ καιρίαν λαβοῦσα τομὴν φεύγει, καὶ κόλπον τινὰ τῆς Ἡπείρου διανηξαμένη εἰς γῆν ἐξέρχεται, καὶ καταπεσοῦσα ἀπέθανεν· ὁ δὲ Ἐλενος συμβόλῳ θείῳ χρησάμενος κτίζει πόλιν, καὶ ἀπὸ τοῦ συμβάντος Βουτρωτὸν αὐτὴν ὠνόμασε.

1 μὲν Ἀνδροκλῆς: Μένανδρος b γ 2 (Schol. Joh. Tzetz.) Et. M. μὲν Ἀλέξανδρος Mei vgl. zu F 31 7 Alexander? Jac alexan F Alexarchus Ambros 9 (11) Heleno Dan heno F 10 venaretur Dan venerator F 15—16 ὁ γράψας — γῆς: der Babylonier? s. Komm. 18 καὶ τὰ λοιπά V 21a νῆσος ο (Mei) χερρόνησος (s. zu v. 32) Xyl peri om. V 22a δ' om. R 24a τροίης V τροίης RP 25a πλῶντι R^cV πλέοντι R^aP ἐς ο ἐπ' Mei 25a—26a θύοντι τε Geffcken 26a ἀποβατήρια v—ρα P—ριον RV ἐπιβατήρια b 26b τομῇ: πληγὴν V 27a [τὸ θῦμα] Mei; eher ist ἢ βοῦς glosse 28a ἀποδράσα <ὑπ>ἐκ Mei 31a ἐς Mei εἰς ο 32a χερσὸν VP χερρόνησον R ἐκβάσα? Mei

τρῶμα ἐν τῇ δειρῇ ἐλ-
 χεν) αὐτοῦ ἤριπε, καὶ
 ἔθανε· καὶ κληροδόνι δ
 "Ελενος χρέεται, † Ἰνα
 5 ἔθηκε Βουτρωτὸν οὐνο-
 μα», ὡς φησι Τεύκρος ὁ Κυζικηνός·

2 (2) ET. M. 193, 13: Βεβαία· πηγὴ οὕτω καλουμένη ἐν Εὐβοίαι. ἐνμο-
 λογεῖ δὲ Τεύκρος ὅτι (φησί) «τῶν ἐν τῇ νήσῳ ποτὲ ὑδάτων
 ἐκλιπόντων καὶ ποταμῶν καὶ πηγῶν μόνη αὕτη
 10 διέμεινε πολὺν ὕδρος». παρὰ τὸ βέβαιον οὖν καὶ ἀνελλιπὲς βεβαία.

ΠΕΡΙ ΟΡΙΣΜΩΝ.

3 (3) ATHEN. 10, 83 p. 455 E: καὶ ἐπὶ τοῦ κοχλίου (sc. γριῶρος)· φέρεται
 δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς Τεύκρον Ὅρισμοῖς· «ζῶιον ἄπουν ἀνάκανθον
 ἀνόστεον ὁστρακόνωτον / ὄμματά τ' ἐκκύπτοντα
 15 προμήκεα κελκύπτοντα».

— ASKLEPIADES VON MYRLEA.

s. I^a

BIOYNIKA. — ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥΡΑΗΤΑΝΙΑΣ. — U. A.

s. III C u. Bithynien.

— (DOMITIUS) KALLISTRATOS.

vor Varro

ΠΕΡΙ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ. — ΠΕΡΙ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ.

s. III B u. Herakleia (Pontos).

275. JUBA VON MAURETANIEN.

ca. 50^a—
23^p

T

1 (III 465) SUDA s. Ἰόβας· Λιβύης καὶ Μαυρουσίας βασιλεύς (T 4),
 25 ὃν λαβόντες καὶ μαστιγώσαντες ἐπόμευσαν οἱ Ῥωμαῖοι (T 2), οὐ μὴν ἀνείλον διὰ τὴν
 παίδευσιν. ἦν δὲ ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος· καὶ τὴν Κλεοπάτρας θυγατέρα Σελήνην, ἣν
 ἐκ τοῦ Καίσαρος Γαλὸν γενομένην * * ἐπεποίητο, γυναῖκα εἰλήφει (T 3). συνήμαζε
 δὲ αὐτῷ Δίδυμος ὁ Χαλκέντερος, ὁ καὶ πολλὰ γράψας κατ' αὐτοῦ. ἔγραψε
 πάντ' ὅλα.

30 2 a) PLUT. Caes. 55, 2: ἔπειτα θριάμβους κατήγαγε τὸν <Κελτικόν, τὸν> Αἰγυ- a. 46^a
 πτιακόν, τὸν Ποντικόν, τὸν Λιβυκόν, οὐκ ἀπὸ Σκηπίωνος ἀλλ' ἀπὸ Ἰόβα δῆθεν τοῦ βασι-

2a εἶριπε R 3a κληροδόνι ὁ Mei κλειδόνι ὁ R(?) κληροδόνιος V κληδόνιος P κληιδόνι ὁ v
 4a χρεόμενος κτίζει πόλιν, τῇ ἔθηκε (b) Mei 5a—6a Βουτρωτὸν σῶμα Mei—θρ- ὄν- ο
 24 Ἰόβας add. GVM 26 παιδεῖαν Spiro Καίσαρος: 'debeat ἐξ Ἀντωνίου' Mue
 27 * * (ἡ Οκταλία)? Jac 29 πολλὰ πάντ' A 30 < > ο. Γαταλικόν Ziegler

λέως. (3) τότε καὶ Ἰόβας, υἱὸς ὧν ἐκείκον κομιδῇ νήπιος, ἐν τῷ θριάμβῳ παρήχθη, μακαριωτάτην ἁλὸς δλωσιν, ἐκ βαρβάρου καὶ Νομάδος Ἑλλήνων τοῖς πολυμαθεστάτοις ἐναριθμῖος γενέσθαι συγγραφεῦσιν. b) APPIAN. BC 2, 418: .... Λιβυκὸν ἐπὶ Λιβύων τοῖς συμμαχήσασιν τῷ Σκιπίωνι, ἔνθα καὶ Ἰόβα παῖς, Ἰόβας δ' συγγραφεύς, βρέφος ὧν ἔτι παρήγετο. s. T 4 c.

- 3 a) CASS. DION 51, 15, 6: ἥ τε Κλεοπάτρα Ἰούβαι τῷ τοῦ Ἰούβου παιδὶ συνώικησε. a. 30^a τούτῳ γὰρ ὁ Καῖσαρ τραφέντι τε ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καὶ συστρατευσαμένῳ οἱ ταύτην τε καὶ τὴν βασιλείαν τὴν πατρίαν ἔδωκε, καὶ αὐτοῖς καὶ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὸν Πτολεμαῖον ἐχαρίσατο. b) PLUT. Anton. 87, 2: καὶ Κλεοπάτραν μὲν τὴν ἐκ Κλεοπάτρας 10 Ἰόβαι τῷ χαριεστάτῳ βασιλέῳ συνώικισεν (sc. ἡ Ὀκτανία). s. Aelian. F 57.

- 4 a) CASS. DION 53, 26, 1: παυσαμένου δὲ τοῦ πολέμου τούτου (sc. τοῦ πρὸς τοὺς a. 25^a Καντάβρους) ὁ Αἰγύσιος .... (2) τῷ μὲν Ἰούβαι τῆς τε Γαιτουλίας τινὰ ἀντὶ τῆς πατρίδος ἀρχῆς, ἐπέπερ ἐς τὸν τῶν Ῥωμαίων κόσμον οἱ πλείους αὐτῶν ἐσεγγράφατο, 15 καὶ τὰ τοῦ Βόκχου τοῦ τε Βογούου ἔδωκε. b) STRABON 6, 4, 2 p. 288: νυνὶ δὲ εἰς Ἰούβαν περιέστηκεν ἥ τε Μαυρουσία καὶ πολλὰ μέρη τῆς ἄλλης Λιβύης διὰ τὴν πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίαν τε καὶ φιλίαν. c) — 17, 3, 7 p. 828: τοὺς δὲ Μαυρουσίους (?) ἐνοιό φασιν Ἰνδοὺς εἶναι τοὺς συγκατελθόντας Ἡρακλεῖ δεῦρο. μικρὸν μὲν ὄν πρὸ ἡμῶν οἱ περὶ Βόγον βασιλεῖς καὶ Βόκχον κατεῖχον αὐτήν, φίλοι Ῥωμαίων ὄντες· ἐκλιπόντων δὲ τούτων, Ἰούβας 20 παρέλαβε τὴν ἀρχήν, δόντος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρχὴν πρὸς τῇ πατρίδι· υἱὸς δ' ἦν Ἰούβα τοῦ πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν πολεμήσαντος μετὰ Σκηπίωνος (T 2). Ἰούβας μὲν ὄν νεωστὶ ἐτελεύτα τὸν βίον (T 6), διαδέδεκται δὲ τὴν ἀρχὴν υἱὸς Πτολεμαῖος, γεροντὶς ἐξ Ἀντωνίου θυγατρὸς καὶ Κλεοπάτρας.

- 5 a) STRABON 17, 3, 12 p. 831: ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ ταύτῃ πόλις Ἰώλ ὄνομα, ἣν 25 ἐπικτίσας Ἰούβας ὁ τοῦ Πτολεμαῖου πατὴρ μετωνόμασε Καισάρειαν .... μεταξὺ δὲ τῆς Καισάρειας καὶ τοῦ Τρητοῦ μέγας ἐστὶ λιμὴν, ὃν Σάλλαν καλοῦσιν· τοῦτο δ' ἐστὶν ὅριον τῆς ἐπὶ τῷ Ἰούβαι καὶ τῆς ἐπὶ τοῖς Ῥωμαίοις .... b) PLIN. NH 5, 20: *promunturium Apollinis oppidumque ibi celeberrimum Caesarea, ante vocitatum Iol, Jubae regia, a Divo Claudio coloniae iure donata* .... c) MELA 1, 30: *Iol ad mare aliquando igno-* 30 *bilis, nunc quia Jubae regia fuit et quod Caesarea vocitatur inlustris.*

- 6 CASS. DION 55, 28, 3: καὶ Γαῖνυλοι τῷ τε Ἰούβαι τῷ βασιλεῖ ἀχθόμενοι, καὶ a. 6^p ἅμα ἀπαξιούντες μὴ οὐ καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἀρχεσθαι, (4) ἐπανεστῆσαν αὐτῷ, καὶ τὴν τε πρόσχωρον ἐπόρθησαν καὶ συχοὺς καὶ τῶν Ῥωμαίων ἐπιστρατεύσαντάς σφισιν ἀπέκτειναν, τὸ δὲ σύμπαν ἐπὶ τοσοῦτον ἐπηρεζήθησαν ὥστε Κορνήλιον Κόσσον τὸν κατερ- 35 γασαμένον σφας τιμάς τε ἐπινικίους καὶ ἐπωνυμίας ἀπ' αὐτῶν λαβεῖν.

- 7 JOSEPH. AJ 17, 349 (= BJ 2, 114): Γλαφύροι .... βασιλέως Ἀρχελάου θυγατρὶ οὖσῃ .... συνώικει .... Ἀλέξανδρος Ἡρώδου μὲν υἱός, Ἀρχελάου δ' ἀδελφός. ἐπεὶ δὲ συμβαίνει τὸν Ἀλέξανδρον ὑπὸ τοῦ πατρὸς τελεντήσαι, Ἰόβαι τῷ Λιβύων βασιλεῖ γαμεῖται. (350) μεταστάντος δὲ τοῦ Λίβυος χηρεύουσιν ἐν Καππαδοκίᾳ παρὰ τῷ πατρὶ Ἀρχελάου 40 ἄγεται τὴν συνοῦσαν αὐτῷ Μαριάμην ἐκβαλὼν ....

- 8 a) TAC. A 4, 4, 3: *mihī quoque exsequendum reor, quae tunc Romana copia in a. 23^p armis, qui socii reges....* (5, 2) *Mauros Juba rex acceperat donum populi Romani. cetera Africae per duas legiones .... corcetia* b) — — 4, 23, 1: .... *et adhuc raptabat a. 24^p*

2 <ἐφ' ὧ> ἐκ Rei <ὡς> ἐκ Ziegler 17 Μαυρουσίους· Φαρουσίους Letronne 19 Βόκχον Cas βόγχοι Str 24 ἐν Cramer ἦν Str 36 Ἀρχελάου τοῦ Καππαδόκων βασιλέως BJ 39 μεταστάντος· τελεντήσαντος BJ ὁ ἐθνάρχης Ἀρχελάος BJ

Africam Tacfarinas, auctus Maurorum auxiliis qui, Ptolemaeo Jubae filio iuventa in-curioso, libertos regios et servilia imperia bello mutaverant.

9 MINUC. FELIX Octav. 21, 9 (ISIDOR. Et. 8, 11, 1): *nisi forte post mortem deos fingitis, ut .... Juba Mauris volentibus deus est.*

5 10 PLUT. Sert. 9, 8: *Τιγγῖται δὲ μυθολογοῦσιν Ἀνταίου τελευτήσαντος τὴν γυναῖκα Τήγγην Ἑρακλεῖ συνελθεῖν, Σόφακα δ' ἐξ αὐτῶν γενόμενον βασιλεῦσαι τῆς χώρας καὶ πόλιν ἐπώνυμον τῆς μητρὸς ἀποδείξαι* (9) *Σόφακος δὲ παῖδα γενέσθαι Διόδωρον, ὃι πολλὰ τῶν Λιβυκῶν ἔθνων ὑπήκουσεν, Ἑλληνικὸν ἔχοντι στράτευμα τῶν αὐτόθι κατοικισμένων ὑφ' Ἑρακλέους Ὀλβιανῶν καὶ Μυκηναίων.* (10) *ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀνακείσθω*
10 *τῇ Ἰόβα χάριτι, τοῦ πάντων ἱστορικωτάτου βασιλέων ἐκείνου γὰρ ἱστοροῦσι τοὺς προγόνους Διόδωρον καὶ Σόφακος ἀπογόνους εἶναι.*

11 ELIAS IN ARISTOT. Categ. 28 a 23 (CARGr 18, 1, 128): *Ἰόβα γὰρ τοῦ Λιβύων βασιλέως συναγαγόντος τὰ Πυθαγόρου καὶ Πτολεμαίου τὰ Ἀριστοτέλους, τινὲς καπηλείας χάριν τὰ τυχόντα συγγράμματα ἐκέδρουν καὶ ἔσπων ...., ἵνα σχοίεν δῆθεν τὴν ἐκ τοῦ*
15 *χρόνου ἀξιοπιστίαν.*

12 a) ATHEN. 3, 25 p. 83 B: *Ἰόβαν τὸν Μαυρονσίων βασιλέα, ἄνδρα πολυμαθέστατον ....* (F 6). b) PLIN. 5, 16: *Juba Ptolemaei pater, qui primus utrique Mauretaniae imperitavit* (T 3—4), *studiorum claritate memorabilior etiam quam regno ....* (F 42) c) AVIEN. Or. m.
20 275/83: *at vis in illis (sc. Gades-Tartessos) tanta vel tantum decus | aetate prisca sub fide rerum fuit, | rex ut superbus omniumque praefotens, | quos gens habebat forte tum Maurusia, | Octaviano principi acceptissimus* (T 1; 3—4) *et literarum semper in studio Juba | .... inlustriorem semet urbis istius | duumviratu crederet.* T 2a; 3b; 10.

25 13 ATHEN. 14, 36 p. 634 E: *Δίδυμος ὁ γραμματικὸς (p. 302 Schm) ἐν ταῖς πρὸς Ἰῶνα(?) Ἀντεξηγήσεσιν.*

14 PLIN. NH 1, 5—6: *continentur situs, gentes .... ex auctoribus .... externis Juba rege, Hecataeo (1), Hellanico (4), Damaste (5), ...*
— (1, 8) *de elephantis .... ex auctoribus .... externis Juba rege, Po-*
30 *lybio .... (1, 10) volucrum naturae .... externis Homero .... Euphronio Athenaeo, Juba, Androtione, qui de agricultura (III B) .... (1, 12—13) arborum naturae .... de peregrinis arboribus .... externis ....*
Alexandro Polyhistore (273), Juba, Apollodoro qui de odoribus .... (1, 14—15) fructiferae arbores .... externis .... Themisone medico, Onesicrito
35 (134), *Juba rege. (1, 25—26) naturae herbarum .... reliquae per gentes medicinae .... externis Theophrasto, Apollodoro, Democrito, Juba, Orpheo .... (1, 28) medicinae ex animalibus .... externis .... Caecilio Bione*

4 Juba v iuwa Min 5 Τιγγῖται Cor τιγεννῖται ο 6 τιγγῖν KL^{ar} τιγγῖν Q
12 Ἰόβα v ἰοβάτους EI (Busse) 17 pater: filius Solin. 24, 15 25—26 πρὸς Ἰῶνα: πρὸς Βάτωνα ο. πρὸς Ἰώβαν (T 1) M Schmidt πρὸς Ἰξίωνα Bergk πρὸς ᾿Επυγένη εἰς> Ἰῶνα Bapp εἰς Ἰῶνα Wil

qui περὶ δυνάμεων scripsit, Anaxilao, Juba rege. (1, 31—32) *medicinae ex aquatilibus . . . externis . . . Juba . . . (1, 33) metallorum naturae . . . externis Theophrasto, Democrito, Juba . . . (1, 36) naturae lapidum . . . externis Theophrasto, Pasitele, Juba rege . . . (1, 37) origo*
 5 *gemmarum . . . externis Juba rege . . .*

15 15 PHOT. BIBL. 161 p. 103 a 18: ἐκλογαὶ διάφοροι ἐν βιβλίοις ἱβ̄ Σωπά-
 τρου σοφιστοῦ . . . τὸ μὲν οὖν πρῶτον περὶ τῶν παρ' Ἑλλησι μυθολογουμένων
 θεῶν διαλαμβάνει, ὃ συνείλεται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου Περί θεῶν γ' λόγου
 (244 T 11) . . . ἔτι δὲ καὶ . . . ἐκ τοῦ δευτέρου λόγου τῶν Περί γραφικῆς
 10 Ἰόβα καὶ μὴν καὶ ἐκ τῶν Ἀθηναίου . . . Δειπνοσοφιστῶν . . . (p. 104 b 26)
 ὃ δὲ ἐνδέκατος ἔσχε τὴν συναγωγὴν . . . ἐξ ὧν Πλούταρχος συντάξε Βίων
 . . . καὶ ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους . . . Περί ζώων . . . καὶ ἐκ τῆς Ἰόβα τοῦ
 βασιλέως Θεατρικῆς ἱστορίας ἑπτακαίδεκάτου λόγου.

F

15 1. ΠΕΡΙ ΑΡΑΒΙΑΣ ΠΡΟΣ ΓΑΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ Α—? a. 2^a
 (F 28—37; 41; 46? 62—69? 70—78; 101)

1 (44) PLIN. NH 6, 136: *pars eius (sc. Elymaidis) maxume invia Characene*
vocatur ab oppido Arabiae claudente regna ea, de quo dicemus exposita prius M. Agrippae
sententia. (137) namque is Mediam et Parthiam et Persidem ab oriente Indo, ab occi-
 20 *dente Tigri, a septentrione Tauro Caucasio, a meridie Rubro mari terminatas patere in*
longitudinem XIII/XX p., in latitudinem DCCCXL prodidit; praeterea per se Mesopo-
tamiam ab oriente Tigri, ab occasu Euphrate, a septentrione Tauro, a meridie mari
Persico inclusam, longitudine DCCC p., latitudine CCCLX. (138) Charax op-
 25 *pidum Persici sinus intimum, a quo Arabia Eudaemon cognominata*
excurrit, habitatur in colle manu facto inter confluentes dextra Ti-
grim, laeva Eulaeum II p. laxitate. conditum est primum ab Alexandro
Magno, colonis ex urbe regia Durine quae tum interiit deductis: militum
inutilibus ibi relictis Alexandriam appellari iusserat, pagumque Pel-
 30 *laeum a patria sua quem proprie Macedonum fecerat. (139) flumina*
id oppidum expugnare: postea restituit Antiochus quintus regum et
suo nomine appellavit. iterumque infestatum Spasosines Sagdo-
donaci filius, rex finitimorum Arabum, quem
Juba satrapen Antiochi fuisse falso tradit, oppositis molibus

2 1, 32: Juba an erster stelle 9 τῶν περὶ: τοῦ περὶ Α 20 caucaso E^aF^a
 26 II: III v VI Pintianus 27 qui colonis Caesarius Durine: Durile o. Duracine
 Andreas (RE I 1391) 27—28 militum inutilibus E^a -tibus -lium r militumque in. v
 28—29 Pellaeum Baspel(l)eneum o 30 Antiochus restituit E^a 31 iterumque v iterum
 quoque o Spasines (Dion 68, 28, 4) o. Spasosines Detlefsen spassiones, spationi,
 spatio o Hyspaosines Münzer vgl. Ὑσπανσίνης, Ὑπαν-, Ὑσπα- Lucian. Macrob. 16
 31—32 sagdodonaci E^a saggodonaci, -onadaci r

restituit nomenque suum dedit emunito situ iuxta in longitudinem $\overline{VI}$ p., in latitudinem paullo minus. prius fuit a litore stadios X (maritimum etiam Vipsania porticus habet), Juba vero prodente $\overline{L}$ passus, nunc abesse a litore $\overline{CXX}$ legati Arabum nostrique negotiatores, qui inde venerunt, adfirmant.

- 5 (140) nec ulla in parte plus aut celerius proficere terrae fluminibus invectae: magis id mirum est, aestu longe ultra id accedente non repercussas. (141) hoc in loco genitum esse Dionysium terrarum orbis situs recentissimum auctorem, quem ad commentanda omnia in orientem praemisit Divus Augustus ituro in Armeniam ad Parthicas Arabicasque res maiore filio, non me praeterit, nec sum oblitus sui
10 quemque situs diligentissimum auctorem visum nobis introitu operis (3, 1): in hac tamen parte arma Romana sequi placet nobis Jubamque regem ad eundem C. Caesarem scriptis voluminibus de eadem expeditione Arabica. <F 30—33>.

- 2 (51) PLIN. NH 12, 56 (SOLIN. 33, 8): Juba rex iis voluminibus, F 63 quae scripsit ad C. Caesarem Augusti filium, ardentem fama Arabiae
15 tradit contorti esse caudicis (sc. turis arborem), ramis aceris maxime Pontici, sucum amygdalae modo emittere; talesque in Carmania apparere et in Aegypto satas studio Ptolemaeorum regnantium.

- 3 (46) — — 32, 10: Juba in iis voluminibus, quae scripsit ad C. Caesarem Aug. f. de Arabia, tradit mitulos ternas heminas capere, cetos
20 sescentorum pedum longitudinis et trecentorum sexaginta latitudinis in flumen Arabiae intrasse, pinguique eius mercatores negotiatos; et omnium piscium adipe camelos perungui in eo situ, ut asilos ab iis fugent odore.

2. ΠΕΡΙ ΑΣΣΥΡΙΩΝ Α Β.

c. 2^a?

(F 59)

- 25 4 (21) TATIAN. Πρ. "Ελλ. 36 (CLEM. AL. Strom. 1, 122, 2; EUSEB. PE 10, 11, 8/9): Βηρωσός (III C) .... ἀφηγεῖται τινος αὐτῶν ὄνομα Ναβουχοδονόσορ, τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ Φοίνικας καὶ Ἰουδαίους .... Βηρωσός δέ ἐστιν ἀνὴρ ἱκανώτατος· καὶ τούτου τεκμήριον, Ἰόβας Περὶ Ἀσσυρίων γράφων παρὰ Βηρωσοῦ φησι μεμαθηκέναι τὴν ἱστορίαν. εἰσὶ δὲ αὐτῷ βιβλίοι
30 Περὶ Ἀσσυρίων δύο.

3. ΠΕΡΙ ΛΙΒΥΗΣ Α—?

Anfang

(F 38—39; 42—44; 47—56; 57—58? 61? 79?)

s. IP

1 emunitos diu DF¹ Ra $\overline{VI}$ E om. r $\overline{III}$ Ghelen 2 prius: primo E⁸ afuit Det stadiis d -ia R¹ 2—3 et maritimum E⁸ 3 Vipsania Urlichs vipsanda (inps. E⁸) o 5 in E⁸ om. r plus — terrae E⁸ om. r 6 magis id E⁸ F² maris id r mari. sed Urlichs repercussas Ghelen -ssa F² percussas (-ssa) r 7 ingenitum DdR Dionysium: Isidorum Bernhardy 17 satas D(?) sata r 19 mitulos B¹ vi- (marinos add. d T) r coelos V et hos E 21 Arabiae: Arabim (NH 9, 7) Urlichs pinguit qua R pingitquae V 28 Ἰόβας δς Eus Ἰόβας .... μαρτυρῶν τὴν ἀλήθειαν τὰνδρὶ Clem

Γ

- 5 (23) [PLUT.] Parall. Min. 23 p. 311 BC: μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἐξεβράσθη Διομήδης εἰς Λιβύην, ἔνθα Λύκος ἦν βασιλεύς, ἔθος ἔχων τοὺς ξένους ἄρει τῶι πατρὶ θύειν. Καλλιρόῃ δὲ ἡ θυγάτηρ ἐρασθεῖσα Διομήδους τὸν πατέρα προῦδωκε, καὶ τὸν
 5 Διομήδην ἔσωσε λύσασα τῶν δεσμῶν. ὁ δὲ ἀμελήσας τῆς εὐεργέτιδος ἀπέπλευσεν, ἡ δὲ βρόχῳ ἐτελεύτησεν, ὥς Ἰόβας ἐν τρέτῃ Λιβυκῶν.

OHNE BUCHZAHL.

- 6 (24) ATHEN. 3, 25 p. 83 A—C: κίτριον· περὶ τοῦτον πολλὰ ζήτησις .... εἰ
 τίς ἐστιν αὐτοῦ μνήμη παρὰ τοῖς παλαιοῖς. die behauptung, das wort komme bei
 10 Hegesandros (IV) vor, wird widerlegt. Αἰμιλιανὸς δὲ ἔλεγεν Ἰόβαν τὸν Μαν-
 ρουσίῳ βασιλέα, ἄνδρα πολυμαθέστατον, ἐν τοῖς Περί Λιβύης συγγράμμασι
 μνημονεύοντα τοῦ κίτρίου φάσκειν αὐτὸ παρὰ τοῖς Λίβυσι μῆλον Ἑσπερικόν,
 ἀφ' ὧν καὶ Ἑρακλέα κομίσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ χρύσεια διὰ τὴν ιδέα
 λεγόμενα μῆλα. über entstehung der Hesperidenäpfel Asklepiades (III C). πρὸς
 15 τοῦτους ἀποβλέψας ὁ Δημόκριτος ἔφη· εἰ μὲν τι τούτων Ἰόβας ἱστορεῖ, χαιρέτω
 Λιβυκαῖσι βίβλοις ἔτι τε ταῖς Ἀννωνος πλάναις. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν ὄνομα οὐ
 φημι κεῖσθαι [τοῦ κίτρου] παρὰ τοῖς παλαιοῖς τοῦτο, τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπὸ .... Θεοφράστου
 (HPI 4, 4, 2; 1, 13, 4) οὕτως λεγόμενον .... ἀναγκάζει με ἐπὶ τῶν κίτρινων ἀκούειν
 τὰ σημαινόμενα. 27—29 weitere belege aus komödie, Phanias (IV), Theopomp.
 20 115 F 181. Πάμφιλος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις Ῥωμαίους φησὶν αὐτὸ κίτρον καλεῖν.

4. ΠΕΡΙ ΕΥΦΟΡΒΙΟΥ(?) Ᾱ.

- 7 (27) PLIN. NH 25, 77: invenit et patrum nostrorum aetate rex Juba
 quam appellavit Euphorbeam medici sui nomine. frater is fuit Musae, a quo
 divum Augustum conservatum indicavimus (19, 128). idem fratres instituere a balineis
 25 frigida multa corpora adstringere. antea non erat mos nisi calida tantum lavari, sicut apud
 Homerum etiam invenimus. (78) sed Jubae volumen quoque extat de ea herba
 et clarum praeconium. invenit eam in monte Atlante, specie thyrsi, foliis
 acanthinis. vis tanta est ut e longinquo sucus excipiat incisa conto,
 subitur excipulis ventriculo haedino. umor lactis videtur defluere; siccatus
 30 cum coit, turis effigiem habet. qui colligunt clarius vident; contra ser-
 pentes medetur, quacumque parte percussa vertice inciso et medicamento
 addito ibi. (79) Gaetuli qui legunt taedio lacte adulterant, sed discernitur
 igni; id enim quod sincerum non est fastidiendum odorem habet. multum
 infra hunc sucum est qui in Gallia fit ex herba chamaelea granum cocci

17 [ ] Kaibel 20 Πάμφιλος — καλεῖν 'suo loco mota' Kaibel; eher nicht ein-
 geordnete notiz κίτρον Mus κίτρον ACE 23 suo RV 27 specie thyrsi Salm
 spectetur si E specie tunsii r 28 ut Ghelen vel o excipitur V incisae ER(?)
 29 subditur Ghelen subditis Harduin suscipitur Dalecamp excipulis d E -us r de-
 fluens Salm 30 cum coit E cuncto (-i R) sic r 32 t(a)edio: tepido Salm 34 in
 E infra r

ferente. fractus hammoniaco similis est, etiam levi gusto os accensum diu detinens et magis ex intervallo, donec fauces quoque siccet.

8 (27) a) GALEN. *Περὶ συνθ. φαρμακ. τ. κ. τόπ. 1* (XIII 271 K):
 ὁπὸς δέ ἐστι (sc. τὸ εὐφόρβιον) φυτοῦ τινος ἀκανθώδους ἐν τῇ τῶν Μαν-
 5 ρουσίων γῇ φυόμενον, θερμότητος τῇ δυνάμει. καὶ γέγραπται περὶ αὐτοῦ
 βιβλιδίον τι σμικρὸν Ἰόβαι τῷ βασιλεύσαντι τῶν Μανρουσίων. ἐφεξῆς δέ
 ὁ Φίλων φησὶν .... b) DIOSCUR. *Mat. med. 3, 82* (II 98 Wellm.): εὐφόρ-
 βιον δένδρον ἐστὶ ναρθηκοειδὲς Λιβυκόν, γεννώμενον ἐν τῇ κατὰ Μανρουσιάδα
 Αὐτολολῖαι, ὅπου μεστὸν δριμυτάτου, ὃν δεδοικότες οἱ τῇδε ἄνθρωποι συλ-
 10 λέγουσι διὰ τὸ ἐπιτεταμένον τῆς πυρώσεως· κοιλίας γοῦν προβατείας πεπλυ-
 μένας περιδήσαντες τῷ δένδρῳ μακρόθεν ἀκοντίοις διαιροῦσι τὸν καυλόν·
 εὐθέως δὲ ὡς ἔκ τινος ἀγγείου πολὺς ἀποχεῖται ὁπὸς εἰς τὰς κοιλίας, καὶ
 ἀπορραίνεται δὲ εἰς τὴν γῆν ἐξακοντιζόμενος. (2) ἔστι δὲ δύο γένη τοῦ ὅπου
 .... ἡ μέντοι εὗρεσις αὐτοῦ κατὰ Ἰόβαν τὸν βασιλέα τῆς Λιβύης ἐπεγνώσθη.

15 5. ΡΩΜΑΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ (ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ) Α Β.

vor 7^a

(F 23? 24; 26/7; 88/95?)

Α

9 (1) STEPH. BYZ. s. Ἀβοριγῖνες· ἔθνος Ἰταλικόν, ὡς Ἰόβας ἐν Ῥω-
 μαικῇ ἱστορίᾳ ᾱ. «μὲ ἔχει μὲν οὖν τοῦ Τρωικοῦ πολέμου
 20 τὴν ἀρχαίαν Ἀβοριγίνων <ὀνομασίαν> διέσωζον,
 Λατίνου δὲ βασιλεύσαντος οὕτω προσηγορεύθη-
 σαν». τὰ αὐτὰ καὶ Χάραξ (103 F 40).

10 (3) — — s. Ὡστία· πόλις Ἰταλίας. Ἰόβας ἐν προτέρῳ Ῥωμα-
 ικῇ ἱστορίᾳ· «ἀπὸ μὲν τῶν βορείων μερῶν ὁ Τίβερις
 25 Ὡστίας πόλεως πλησίον».

*11 (2) — — s. Λαβίνιον· πόλις Ἰταλίας, Αἰνείου κτίσμα. Ἰόβας ἐν
 ᾱ· ἀπὸ τῆς τοῦ βασιλέως θυγατρὸς Λαβινίας.

Β

12 (15) STEPH. BYZ. s. Νομαντία· πόλις Ἰβηρίας. Ἰόβας ἐν β̄ Ῥω- 134/3^a
 30 μαικῇ ἀρχαιολογίας.

1—2 *fractus* — *siccet* 'gehört hinter *effigiem habet* (p. 132, 30)' Mayhoff 8 ναρθη-
 κῶδες FHA ἀκανθῶδες Sprengel 9 Αὐτολολῖαι Salm αὐτομολία ο τμῶλοι HADi
 ἄτλαντα H² ms Oribas. 19 οὖν om. Di (on. Hal. AR 1, 9, 3) 20 < > Berkel τὴν
 ἀρχαίαν ἀβοριγίνην διέσωζον Steph τ. ἀρχ. τῶν Ἀβοριγίνων ὀνομασίαν ἔτι σώζοντες Di
 21 ἐπὶ δὲ Λατίνου βασιλείᾳ, ὃς κατὰ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον ἐδννάστευ(σ)ε, Λατίνοι ἀρξάμενοι
 καλεῖσθαι Di 23 προτέρῳ RV ᾱ P 25 Ὡστίας (ν ὥστείας ο) πόλεως πλησίον
 ἐκδιούς Dion. Hal. AR 1, 9, 2 ὥστιας (-ία P) πόλις πλησίον (om. R) Steph

6. ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ.

(F 23? 87—96? 99?)

IĒ

13 (85) a) HESYCH. s. *κάρτη· εἶδος ἱματίου παρὰ Ἰόβαι ἐν ἰε Περί*
 5 *Ὁμοιοτήτων*. b) — s. *κάρτην· Πάρθοι ἐσθῆτα καλοῦσιν, ἣν λαμβάνουσι παῖδες εἰς*
ἄνδρας ἀφικόμενοι.

OHNE BUCHZAHL.

14 (84) ATHEN. 4, 70 p. 170 DE: *ζητητέον δὲ εἰ καὶ ὁ τραπεζοκόμος ὁ αὐτός*
ἐστι τῷ τραπεζοποιῷ. Ἰόβας γὰρ ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς Ὁμοιότησι τὸν αὐτὸν εἶναι
 10 *φησι τραπεζοκόμον καὶ τὸν ὑπὸ Ῥωμαίων καλούμενον στρούκτωρα, παρα-*
τιθέμενος ἐκ δράματος Ἀλεξάνδρου ὧι ἐπιγραφὴ Πότος (III 372, 3 K)
«εἰς αὐρίον με δεῖ λαβεῖν αὐλητρίδα· | τραπεζοποιὸν δημιουργὸν λήψομαι· |
ἐπὶ τοῦτ' ἀπέστειλ' ἐξ ἀγροῦ μ' ὁ δεσπότης».

7. ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

15 (F 80—85; 86?)

I

15 (73) a) ATHEN. 4, 77 p. 175 D: *καὶ τὸ τρίγωνον δὲ καλούμενον ὄρ-* F 84
γανον Ἰόβας ἐν τετάρτῳ Θεατρικῆς ἱστορίας Σύρων εὗρημά φησιν εἶναι,
ὥς καὶ τὸν καλούμενον λυροφοῖνικα * * σαμβύκην. τοῦτο δὲ τὸ ὄργανον Νεάνθης
 20 *ὁ Κυζικηνὸς (84 F 5) εὗρημα εἶναι λέγει Ἰβύκον. b) HESYCH. s. σαμβύκη· οὐ μόνον*
τὸ μουσικὸν ὄργανον, οὐ μέμνηται Ἰόβας, ἀλλὰ καὶ πολιορκη<τι>κόν, οὐ Βίτων.

16 (73) ATHEN. 4, 78 p. 175 E: *Ἰόβας μὲν γὰρ ἐν τῷ προειρημένῳ*
συγγράμματι Αἰγυπτίους φησὶν λέγειν τὸν μόνανλον Ὀσίριδος εἶναι εὗρημα,
καθάπερ καὶ τὸν καλούμενον φῶτιγγα πλαγίανλον, οὐ καὶ αὐτοῦ παραστήσομαι μνημονεύοντα
 25 *ἐλλόγιμον ἄνδρα· ἐπιχωριάζει γὰρ καὶ ὁ φῶτιγξ αὐλὸς παρ' ἡμῖν (sc. τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν).*

17 (74) HESYCH. s. *κλώπεια· ὄρχησῖς τις, ὥς Ἰόβας ἐν τετάρτῳ Θεα-*
τρικῶν.

IṼ

(T 15)

OHNE BUCHZAHL.

18 (76) SCHOL. ARISTOPH. Thesm. 1175: *σὺ δ' ὦ Τερηδών, ἐπαναφύσα*
Περσικόν] βαρβαρικόν καὶ Περσικὸν ὄρχημα ὄκλασμα καλεῖται, περὶ οὗ
Ἰόβας μακρὸν πεποιήται λόγον ἐν τοῖς Περί τῆς Θεατρικῆς ἱστορίας,

4 Ἰόβαι Scal ἰὼβ Hes 10 <τὸν> τραπεζοκόμον Kaibel 19 * * Bapp 20 σαμ-
 βύκη v σαμβάκη Hes 21 < > Mus Βίτων Mus βήτων Hes 26 Ἰόβας Mus
 ἰοβᾶς Hes

ὥστε λελυθῆναι τὴν Σελεύκου πρότασιν. προτείνει γὰρ ἐν τῷ Πρὸς Ζήνωνα προτατικῶι τὸ Περσικὸν ὄρχημα.

*19 (81) SCHOL. DEMOSTH. 19, 247: λέγει δὲ ὁ τὰς Θεατρικὰς Ἱστορίας συγγραφεὺς διὰ τοῦτο τοῖς τριταγωνισταῖς τὰς ὑποκρίσεις τῶν δυναστευόντων παρέχεσθαι, ἐπειδὴ
5 ἥτιν ἐστὶ παθητικὰ καὶ ὑπέρογκα.

8. ΠΕΡΙ ΖΩΓΡΑΦΩΝ (Π. ΓΡΑΦΙΚΗΣ).

$\bar{B}$

(T 15)

$\bar{H}$

10 20 (72) HARPOKR. s. Παρράσιος· .... ὅτι μὲν ζωγράφος Παρράσιος παντὶ δῆλον· Ἰόβας δὲ ἐν ἡ Περί ζωγράφων διεξέρχεται τὰ περὶ τὸν ἄνδρα, φησὶ δ' αὐτὸν εἶναι υἱὸν καὶ μαθητὴν Εὐήρορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος.

OHNE BUCHZAHL.

21 (71) HARPOKR. s. Πολύγνωτος· .... περὶ Πολυγνώτου τοῦ ζωγρά-
15 φου, Θασίου μὲν τὸ γένος, υἱοῦ δὲ καὶ μαθητοῦ Ἀγλαοφῶντος, τυχόντος δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας ἦτοι ἐπεὶ τὴν Ποικίλην στοὰν ἔγραψε προῖκα ἦ, ὥς ἕτεροι, τὰς ἐν τῷ Θησεῖω καὶ τῷ Ἀνακείῳ γραφάς, ἱστορήκασιν ἄλλοι τε καὶ Ἀρτέμων ἐν τῷ Περί ζωγράφων (IV) καὶ Ἰόβας ἐν τοῖς Περί γραφικῆς.

9. ΠΕΡΙ ΦΘΟΡΑΣ ΛΕΞΕΩΣ.

20

$\bar{B}$

22 (86) PHOT. SUDA s. σκομβρίσαι(?)· παρὰ Ἰόβα ἐν β̄ Περί φθορᾶς λέξεως. παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος. ἀποδίδεται καὶ κατὰ τὸ ἥτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος ὥς ψόφον ἐγράσασθαι.

10. OHNE BUCHTITEL.

25

HISTORISCHES.

23 (4) PLUT. Romul. 14, 7: ἀρπασθῆναι δέ φασιν οἱ μὲν τριάκοντα μόνας (sc. Σαβίνων θυγατέρας), ἀφ' ὧν καὶ τὰς φρατρίας ὀνομασθῆναι. Οὐαλέριος δ' Ἀντίας (F 3 Pet) ἐπτά καὶ εἴκοσι καὶ πεντακοσίας· Ἰόβας δὲ τρεῖς καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑξακοσίας, παρθένους· δ μέγιστον ἦν ἀπολόγημα τῷ Ῥωμύλῳ· γυναικα γὰρ οὐ λαβεῖν
30 ἀλλ' ἢ μίαν Ἐρσιλλαν διαλαθοῦσαν αὐτοῦς ....

24 (6) — — 17, 2: Καπιτώλιον, ἐν ᾧ φρουρὰ καθειστήκει καὶ Ταρ-
πήιος ἡγεμὼν αὐτῆς, οὐχὶ Ταρπηία παρθένος, ὥς ἐνιοὶ λέγουσιν, εὐήθη τὸν Ῥωμύλον ἀποδεικνύοντες· ἀλλὰ θυγάτηρ ἡ Ταρπηία τοῦ ἀρχοντος οὕσα προῦδωκε τοῖς Σαβίνοις

10—12 verkürzt Suda s. v. 11 Ἰώκας A ἰώκας B 16 ἔγραψε Valck ἀνέγραψε Harp
Sud 17 ἕτεροι Harp ἐνιοι Sud Θησεῖω Valck θησανρῶι Harp Θησέως ἱερῶι
Reinesius 17—18 ἱστ. — γραφικῆς om. Sud 18 ἰώβας A 21 σκολαβρίσαι
Naber φθορᾶς: διεφθορίας Cobet 29 * * παρθένους? Lindskog 32 οὐχ ἢ M

.... (5) ἑάλω δὲ καὶ Ταρπηίος προδοσίας ὑπὸ 'Ρωμύλου διωχθεὶς, ὡς 'Ιόβας φησὶ Γάλβαν Σουλπίκιον (92 F 1) ἱστορεῖν.

- 25 (17) — Pelop. et Marcelli comp. 1, 7: 'Αντίβαν δὲ Μάρκελλος, ὡς a. 216 ff. μὲν οἱ περὶ Πολύβιον λέγουσιν (15, 11, 7 ὁ.; F 9 B—W), οὐδ' ἄπαξ ἐνέκησεν, ἀλλ' ἀήτητος ἀνὴρ δοκεῖ διαγενέσθαι μέχρι Σκιπίωνος. (8) ἡμεῖς δὲ Λιβύῳ (23, 16) <καὶ> Καίσαρι (ORFr p. 521 M²; F 141 Malc.) καὶ Νέπωτι(?) καὶ τῶν 'Ελληνικῶν 'Ιόβαι τῷ βασιλεῖ πιστεύομεν, ἥττας τινὰς καὶ τροπὰς ὑπὸ Μαρκέλλου τῶν σὺν 'Ανίβαι γενέσθαι. (9) μεγάλῃν δ' αἷται ῥοπὴν οὐδεμίαν ἐποίησαν, ἀλλ' ἔοικε ψευδοπιπμάτια γενέσθαι περὶ τὸν Λίβυν ἐν ταῖς συμπλοκαῖς ἐκείναις.
- 10 (10) δ' οὐ κατὰ λόγον .... ἐθανμάσθη, μετὰ τοσαύτας τροπὰς .... εἰς ἀντίπαλα τῷ θαρρεῖν καθισταμένων ....

26 (16) STEPH. BYZ. s. 'Αρβάκη· πόλις ἐν Κελτιβηρίαι, ὡς 'Ιόβας. a. 154 ff.

- 27 (18) PLUT. Sulla 16, 14: ἐπεὶ δ' ἀποκρουσθεὶς ἐκείθεν ὁ 'Αρχέλαος a. 87/6 ὤρμησεν ἐπὶ τὴν Χαιρώνειαν, οἱ δὲ συστρατευσάμενοι τῶν Χαιρωνέων ἐδέοντο τοῦ Σύλλα μὴ προέσθαι τὴν πόλιν, ἐκπέμπει τῶν χιλιάρχων ἓνα Γαβίνιον μετὰ τάγματος ἐνός, καὶ τοὺς Χαιρωνεῖς ἀφίησι, βουλευθέντας μὲν, οὐ μὴν δυνηθέντας φθῆναι τὸν Γαβίνιον· οὕτως ἦν ἀγαθὸς καὶ προθυμότερος εἰς τὸ σῶσαι τῶν σωθῆναι δεομένων. (15) ὁ δὲ 'Ιόβας οὐ Γαβίνιον φησὶ πεμφθῆναι, ἀλλ' 'Ερύκιον. ἡ μὲν οὖν πόλις ἡμῶν παρὰ τοσοῦτον ἐξέφυγε τὸν κίνδυνον.

20 GEOGRAPHISCHES.

- 28 (39) PLIN. NH 6, 96: *sed priusquam generatim haec* (sc. Karmenien, Persis, Arabien) *persequamur, indicari convenit quae prodidit Onesicritus* (134 F 28) *classe Alexandri circumvectus in mediterranea Persidis ex India, enarrata proxime a Juba; deinde eam navigationem quae his annis comperta*
- 25 *servatur hodie* (§ 101—106). *Onesicriti et Nearchi navigatio † nec nomina habet mansionum nec spatia, primumque Xyleneopolis ab Alexandro condita, unde ceperunt exordium, iuxta quod flumen aut ubi fuerit non satis explanatur.* (97) *haec tamen digna memoratu produntur: Arbis oppidum a Nearcho conditum in navigatione ad flumen Arhim navium capax; contra insula distans LXX*
- 30 *stadiis; Alexandria condita a Leonnato iussu Alexandri in finibus gentis; Argerius portu salubri; flumen Tonberum navigabile, circa quod Pasirae; deinde Ichthyophagi tam longo tractu ut XX dierum spatio prae-*

5 ἀνὴρ Ziegler ἀνὴρ ο 6 < > C 7 'Ιόβαι τῷ βασιλεῖ Sintenis τ. β. 'Ι. ο
9 ψευδοπιπμάτια Rei ψευδόματι PL¹ ψευδο* *K ψευδῶμα τι Q L² ψευδόμαντος M ψευ-
δόπιπμα τι Bryan 11 καθιστάμενος Bryan 18 'Ερύκιον (18,1) Ziegler ἔρκιον
GL 'Ερῆκιον v 25 <omnia> nomina Geier 26 Xyleneopolis Lassen(e)xilen(a)epolis ο
28 produntur DR Arbis Harduin ab his, abies Pli 29 ad Detlefsen et D Rom. E²
Arhim Geier nabrim, -um Pli Arhim Mayhoff 31 argenius DR Tonberum F²
Tombrerum DRF¹ tormenum E² Τόμηρος Nearch. 133 F 1 c. 24, 1 32 Pasirae
Harduin parirae ο Parsirae? Mue vgl. Πάσιρα Nearch. 1 c. 26, 3 Παρσίδαι ἢ Παρσίραι
Ptolem. 6, 21, 4 XX E² XXX r

navigaverint; insula quae Solis appellatur et eadem nympharum cubile, rubens <semper>, in qua nullum non animal absumitur incertis causis; (98) Ori gens; flumen Carmaniae Hyctanis portuosum et auro fertile. ab eo primum septentriones apparuisse adnotavere, arcturum neque omni-
 5 bus cerni noctibus nec totis unquam; Achaemenidas usque illo tenuisse; aeris et ferri metalla et arrenici ac mini exerceri. inde promunturium F 72 Carmaniae est, ex quo in adversa <m> ora <m> ad gentem Arabiae Macas F 30/33 traiectus distat † $\bar{L}$ p.; insulae tres, quarum Oracta tantum habitatur § 152 aquosa, a continente † $\overline{XXV}$ p. (99) insulae quattuor iam in sinu ante
 10 Persida; circa has hydri marini vicenum cubitorum adnatantes terruere classem. insula Athrotradus; item Gauratae, in quibus Gyani gens; flumen Hyperis in medio sinu Persico, onerariarum navium capax; flumen Sitioganus, quo Pasargadas septimo die navigatur; flumen navigabile Phrystimus; insula sine nomine; flumen Granis modicarum navium <capax> — per
 15 Susianen fluit, dextra eius accolunt Deximontani, qui bitumen perficiunt —; flumen Zarotis ostio difficili nisi peritis; insulae duae parvae — inde vadosa navigatio palustri similis per euripos tamen quosdam peragitur —; (100) ostium Euphratis; lacus quem faciunt Eulaeus et Tigris iuxta Characen; F 1 inde Tigri Susa. festos dies ibi agentem Alexandrum invenerunt septimo
 20 mense, postquam digressus ab iis fuerat Patalis, tertio navigationis. sic Alexandri classis navigavit.

29 (39) PLIN. NH 6, 124: Euphrate navigari Babylonem e Persico mari $\overline{CCCCXII}$ p. tradunt Nearchus (133 F 1 h) et Onesicritus (134 F 30); qui vero postea scripsere ad Seleuciam $\overline{CCCCXXXX}$; Juba a Baby-
 25 lone Characen $\overline{CLXXV}$ D.

30—33 (45; 40) — — 6, 149: (147—148 küste des persischen meer- busens von Charax bis zum flusse Kynos) ultra navigationem incom-
 pertam ab eo latere propter scopulos tradit Juba (30) praetermissa mentione oppidi Omanorum Batrasavaves et Omanae, quod priores celebre <m> portum Carmaniae
 30 fecere, item Homnae et Attanae, quae nunc oppida maxime celebrari a Persico mari nostri negotiatores dicunt. a flumine Canis, ut Juba (31), mons adusto similis; gentes

2 < > (s. Solin. 54, 4) Jac 3 hictanis E^a hynanis, hytanis r 6 ac mini Sillig
 agmini o 7 < > Urlichs 8 $\bar{L}$ (F 31 p. 138, 17; Klotz Quaest. Plin. geogr. 191):
 $\bar{V}$ Val $\overline{XXV}$? Jac Oracta Mayhoff (h) oracla o $\overline{\Omega\delta\gamma\alpha\tau\alpha}$ Nearch. 133 F 1 c. 37, 2
 9 $\overline{XXV}$: $\bar{V}$? Jac 11 athrotradus E^a athotadrus r Aradus Salm chyani E^a
 12—13 sitiogadus quos E $\Sigma\tau\alpha\gamma\acute{o}\varsigma$ Nearch. 1 c. 38, 8 13—14 phrystimus E^a 14 < > Jac
 15 Uxi montani Salm Dexi montani Mue 16 difficili E^a -is r 18 chariacen E^a
 24 $\overline{CCCCCLXXXX}$ E^a $\overline{CCCCCLXXX}$ F^a (i. ras.) uba DF 29 omanorum R^a
 -morum r batrasavaves R^a et R(?) ei r omanae R^a omamae DFR¹ < > v
 30 homnae R hom(m)ae D(F) attanae Fa ha- r 31 simili DFa gens d(?)
 Harduin

Epimaranitae; mox Ichthyophagi; insula deserta; gentes Bathymi; Eblythaei montes; insula Omoemus; portus Mochorbae; insulae Etaxalos, Inchobriche; (150) gens Cadaei; insulae sine nominibus multae, celebres vero Isura, Rhinnea, et proxima in qua scriptae sunt stelae lapideae litteris incognitis; Coboea
5 portus; Bragae insulae desertae; gens Taludaei; Dabanegoris regio; mons Orsa cum portu; sinus Duatas; insulae multae; mons Tricoryphus; regio Chardaleon; insulae Solanades, Cachina, item Ichthyophagorum; dein Clari; litus Mamaeum, ubi arui metalla; regio Canauna; gentes Apitami, Casani; insula Devade; fons Coralis; Carphati; insulae Alaea, Amnamethus; (151) gens Darae; insulae Chelonitis, Ichthyophagon multae,
10 Odanda deserta, Basa, multae Sabaeorum; flumina Thanar, Amnum; insulae Doricae; fontes Daulotos, Dora; insulae Pteros, Labatanis, Coboris, Sambrachate et oppidum eodem nomine in continente. a meridie insulae multae, maxima Camari; flumen Musecros; portus Laupas; Scenitae
15 Sabaei, insulae multae, emporium eorum Acila, ex quo in Indiam navigatur; (152) regio Amithoscatta; Damnia; Mizi maiores et minores; Drymatina; Macae. horum promunturium contra Carmaniam distat † $\bar{L}$ p. F 28 § 98
mira res ibi traditur, Numenium ab Antiocho rege Mesenae praepositum ibi vicisse eodem die classe aestuque reverso iterum equitatu contra Persas
20 dimicantem et gemina tropaea eodem in loco Jovi ac Neptuno statuuisse. (153) insula in alto obiacet Ogyris, clara Erythra rege ibi sepulto — distat a continente CXXV p., circumitur CXII D — nec minus altera clara in Azanio mari Dioscuridu, distans a Syagro extumo promunturio CCLXXX. reliqui in continente a noto etiamnum Autaridae — in montes VIII di-
25 erum transitus —; gens Larendani et Catapani; Gebbanitae pluribus oppidis, sed maximis Nagia et Thomna, templorum LXV (haec est amplitudinis significatio); (154) promunturium a quo ad continentem Trogodyta-

1 Bathymi ** Mayhoff eblythaei Fa -thei D -ithei R 2 omoenus R taxalos
 Fda exaxalos R inchobrichae DF 3—4 rhinnea d rhi- a rhin- DF hrnea R 4 stelae
 Barb stellae o 5 Dabae, Negris (o. Egris) regio Mue 6 duatus R tricoyphos DFa
 7cachinna R 8 Mamaeum: Hammaeum v (vor Sillig) Alilaeum (Agatharch. De m.
 r. 96)? Mayhoff gens DFap 9 devad(a)e p (R) denuade r fons — insulae add.
 R^a 9—10 amnecmethus F amnē cm- D 10 Darrae Ghelen 13 sambrachatae DF
 14 multa DFa 15 sabaci DFa acil DF 16 amithoscatta R mihi DFd
 16—17 Drym. — horum Barb (Gutschmid Gesch. Irans 40) drimati naumache horum u.
 naumachaeorum o 17 contra D(?) circa r $\bar{L}$ s. F 28 p. 137, 8 19 equitatu p -um r
 21 ogyris DR ogeris E^a clara Erythra Barb clara eritha DR clareritya E^a 22 CXXXV
 E^a CXX r 23 Dioscuridu Ghelen dioscynidii E^a diosen (ou R) rio duo r syagna E^a
 24 VIII E^a VII r 25 transitu? Mayhoff catapani DFR gataphani E^a Catabani
 (NH 5, 65) Barb Geb(b)anitae Barb cebranitae E^aDR 26 thomna: homna E^a
 Tamna Barb

rum $\bar{L}$; Thoani, Actaei, Chatramotitae, Tonabaei, Antiadalaei, Lexianae, F 34
 Agraei, Cerbani, Sabaei Arabum propter tura clarissimi ad utraque maria § 167;
 porrectis gentibus. oppida eorum in Rubro litore Meome, Marma, Corolia, F 36
 Sabatha; intus oppida Nascus, Cardava, Carnus et quo merces odorum
 5 deferunt Thomala. (155) pars eorum Atramitae, quorum caput Sabota,
 LX templa muris includens. regia tamen est omnium Marelibata. sinum
 obtinent LXXXXIII refertum insulis odoriferis. Atramitis in medi-
 terraneo iunguntur Minaei. mare accolunt et Aelamitae oppido eiusdem
 nominis. iis iuncti Chaculatae, oppidum Sibi quod Graeci Apaten vocant,
 10 Arsi, Codani, Vadaei, oppido magno, Barasasaei, Lechieni; Sygaros
 insula, quam canes non intrant expositique circa litora errando moriuntur;
 (156) sinus intimus, in quo Laeanitae, qui nomen ei dedere. regia eorum
 Hagra et in sinu Laeana vel (ut alii) Aelana; nam et ipsum sinum nostri Aelaniticum
 scripsere [alii Elaniticum], Artemidorus (V) Alaeniticum, Juba (32) Laeniticum(?).
 15 circuitus Arabiae a Charace Laeana colligere proditur | XLII | LXV p.;
 Juba (33) paullo minus | XL | putat. latissima est a septentrione inter
 oppida Heroum et Characem.

34 (41) PLIN. NH 6, 165: a sinu Laeanitico alter sinus quem Arabes
 Aean vocant, in quo Heroon oppidum est — fuit et Cambysu inter Nelos
 20 et Marchadas, deductis eo aegris exercitus —; gens Tyro; Daneon por-
 tus, ex quo navigabilem alveum perducere in Nilum, qua parte ad Delta
 dictum decurrit, LXII D intervallo quod inter flumen et Rubrum mare
 interest, primus omnium Sesostri Aegypti rex cogitavit, mox Darius Per-
 sarum, deinde Ptolemaeus sequens, qui et duxit fossam latitudine pedum C,

1 Acchitae Barb Ascitae Harduin Chatramotitae Barb cat(t)amot(t)itae o thona-
 bei R Antiadalaei Mayhoff -iei et E^s -la et D(F) antidalei et R 2 agrei E^s
 agrae D gerbani DRFa Arabum om. E^s 3 Meome: Marane Barb cono-
 lia E^s 4 Sabatha Harduin, Mayhoff sabratha DFra -ta T sabatra E^s narcus E^s
 cardaba DFa 5 pars: pagus (NH 12, 52) Pintianus Atramitae Barb astramitae
 DRFa archrante E^s sabotale E^s 6 Mariaba Barb Marebbata Mayhoff 7 CXIII R
 XVIII F^s odoris feris DRF 7—8 mediterranea DRF 8 aelamitae E^s allimitae
 D (F) attal- dT ad limitem R oppidum E^s 9 cagulatae E^s oppido Sibi?
 Mayhoff 10 chodani R coclā E^s vadaei E^s baraei (-aci R) r Barasasaei R
 ban- E^s barasasa et DF sigaros DF stagnos E^s Syagros (NH 6, 100; 153) Ghelen
 11 insula quam: insulā DFa 12 leanitae E^sR 13 (h)agra et (R)D hagrāt r
 Aelana Barb aelala o aelaniticum FR ela- r Laeaniticum Mayhoff 14 [ ] Jac
 scripsere alii aeleniticum (el-) E^sR^s om. r Alaeniticum: alen- R iuba om. Fda
 laeniticum D lemni- E^s lemi- R om. Fda Leaniticum Mayhoff Laeaniticum (F 34 p.
 139, 18)? Jac 15 laeana R(?) leana r XLVII E^s XLVI r LXV E^s LXVI r
 17 Heroum Barb hero(h)eu(m) o Characem Col carace(m) DR characen E^s 18 Laea-
 nitico E^s DF lea- R^s adT 19 aean F aeant E^s ean r oroon E^s 20 marthadas
 DFa tyron dT tira E^s 23 sesostria DRFa 24 qui eduxit E^s

- altitudine XXX, in longitudinem XXXIIII $\overline{D}$ p. usque ad Fontes amaro-
 ros. (166) ultra deterruit inundationis metus, excelsiore tribus cubitis
 Rubro mari comperto quam terra Aegypti. aliqui non eam adferunt cau-
 sam, sed ne inmisso mari corrumpetur aqua Nili, quae sola potus
 5 praebet. nihilo minus iter totum terreno frequentatur a mari Aegyptio
 quod est triplex: unum a Pelusio per harenas, in quo nisi calami defixi
 regant via non reperitur, subinde aura vestigia operiente; alterum ultra
 Casium montem, quod a LX p. redit in Pelusiacam viam (accolunt Ara-
 bes Antaei); (167) tertium a Gerro, quod Agipsum vocant, per eosdem
 10 Arabas LX proprius, sed asperum montibus et inops aquarum. eae omnes
 viae Arsinoen ducunt conditam sororis nomine in sinu Carandra a Ptole-
 maeo Philadelpho, qui primus Trogodytice excussit <et> amnem qui
 Arsinoen prae-fluit Ptolemaeum appellavit. (168) mox oppidum parvum
 est Aenum (alii pro hoc Philoterias scribunt); deinde sunt Asarri ex Tro-
 15 godytarum conubiis Arabes feri; insulae Sapparinae, Scytala; mox deserta
 ad Myoshormon, ubi fons Tatnos; mons Aeas; insula Iambe; portus multi;
 Berenice oppidum matris Philadelphi nomine, ad quod iter a Copto dixi-
 mus; Arabes Autaei et Gebadaei. (169) Trogodytice, quam prisci Midoen,
 alii Midioen dixerunt; mons Pentedactylos; insulae Stenetyrae aliquot; Ha-
 20 lonesi non pauciores; Cardamine; Topazos, quae gemmae nomen dedit; F 75
 sinus insulis refertus — ex his quae Maraen vocantur aquosae, quae Stra-
 tonos sitientes (regum hi praefecti fuere) —; introrsus Panchaei, quos
 Ophiophagos vocant, serpentibus vesci adsueti. neque alia regio fertilior
 est auro.
 25 (170) Juba, qui videtur diligentissime persecutus haec, omisit in hoc
 tractu, nisi exemplarium vitium est, Berenicem alteram quae Panchrysos

1 XXX E^s XL r XXXIV E^s XXXVI R^s XXXVII r 5 terreno R^s
 terrendo E^s terrenus DFR¹ 7 aura om. E^s alterum Detlefsen alter II DFa alte-
 rum II E^s alterum vero II R(?) 8 Casium Barb caspium (carpium R¹) o 9 a
 Gerro E^s ac cerrho r a gipsum E^sT agip(i)sium, agyp(i)sium r Adipsum v alii
 Gisium Mue Dipsium? Detlefsen 10 Arabas Brotenius ardabas (-bes R) o 12 < >
 Ghelen 14 Philoterias Mayhoff philiterias E^s pileot- (-et F^s) DF pileot- T piloteria R
 Philoteram Barb asarri E^s asaraei F^s abasaei r 15 sapparinae E^s sarapin(a)e r
 Sappirine Sillig scythala(m) DRF 16 tatnos R statnos DFda tamos E^s est Ainos
 Detlefsen eas Fa eos E^s Iambe: lambae E^s 17 Berenice: verenicate E^s 18 Ge-
 badaei E^s zebadei R zebataei r midoen E^s mydoen r 19 Midioen Mayhoff midioe
 E^s mi(-y)choe RD mychae F stenetyrae E^s stenaecyrae R stheneayrae r Stenae dirae
 Barb 19—20 halon(n)esis E^s (R) hallonessis D 21 Maraen Detlefsen matreu E^s
 maru D mar // R 21—22 Stratonos Detlefsen eratanos E^s eranos DR 22 hi
 Detlefsen his o Panchaei Sieglin candaei o 24 est auro F^s ea(u)rum (D) E^s R
 26 panchrisas E^s

cognominata est, et tertiam quae Epithires, insignem loco; est enim sita in cervice longe procurrente, ubi fauces Rubri maris IIII D p. ab Arabia distant. insula ibi Cytis, topazum ferens et ipsa.

35 (42) PLIN. NH 6, 175: (171—174 fortsetzung der Trogodytenküste bis zum *portus Mossylites, quo cinnamum devehitur*). a Mossyli<ti>co promunturio Atlanticum mare incipere vult Juba praeter Mauretalias suas Gadis usque navigandum coro, cuius tota sententia hoc in loco subtrahenda non est. a promunturio Indorum, quod vocetur Lepte Acra, ab aliis Drepanum, proponit recto cursu praeter Exustam ad Malichu
10 insulam | XV | p. esse; inde ad locum quem vocant Scaeneos CCXXV p.; inde ad insulas Adanu CL. sic fieri ad apertum mare | XVIII | LXXV p. (176) reliqui omnes propter ardorem solis navigari posse non putaverunt. quin et commercia ipsa infestant ex insulis Arabes Ascitae appellati, quoniam bubulos utres binos insternentes ponte piraticam exercent sagittis venenatis.

15 36 (42) — — 6, 176: gentes Trogodytarum idem Juba tradit Therothoas a venatu dictos mirae velocitatis, sicut Ichthyophagos natantes ceu maris animalia, Bangenos, Zangenas, Thalibas, Saxinas, Sirechas, Daremas, Domazenes. (177) quin et accolae Nili a Syene non Aethiopum populos sed Arabum esse dicit usque Meroen; Solis quoque oppidum,
20 quod non procul Memphi in Aegypti situ diximus (5, 61), Arabas conditores habere. sunt qui et ulteriorem ripam Aethiopiae auferant adnectantque Africae. ripas autem incoluere propter aquam. nos relicto cuique intelligendi arbitrio oppida quo traduntur ordine utrimque ponemus a Syene (F 37).

37 (42) — — 6, 178: et prius Arabiae latere gens Catadupi .... sic pro-
25 didit Bion (III C). (179) Juba aliter: oppidum imum(?) Megatichos inter Aegyptum et Aethiopiam, quod Arabes Mirsion vocaverunt; dein Tacom-
pson, Aramum, Sesamum, Pide, Mamuda, Orambim iuxta bituminis fontem, Amodata, Prosda, Parenta, Mania, Tessata, Gallas, Zoton, Grau Comen, Emeum, Pidibotas, Endondacometas, Nomadas in tabernaculis viventes,

2 IIII D: VII D DR — insulae E^a citis E^aD 6 < > Klotz 8 Indorum:
Endorum Mue lepteacara E^a 9 Exustam Harduin -a, ae o ad Sol et o Malichu
Sol malchu, malicho Pli 10 insulam Sol insula Pli insulas Detlefsen scaeneos R
scaeneon Sol 11 insulas Adanu Mue -lam sadanum Pli-lam adanum Sol 14 in-
sternentes R^a sternentes E^a insternendos DR¹ Fda 15 idem R(?) item DF om. E^a
15—16 thorochoas DF¹ herochoas E^a 17 zangenas E^a gangoras R gangeras r thalibas
saxinas E^a thalibus xoxinas r sirecas E^a 17—18 deremas DFa 18 domazaines DFa
-zames RTd 21 sunt et qui R sunt qui a 22 [ripas-aquam] Mayhoff 25 imum
E^a in(im)munto r in monte a (Ghelen v) munitum Mayhoff egatichos FR 26 mir-
sion E^a mirson DF my- R 27 Aranium, Sesanium Barb mamuda E^a -dae r
corambim E^a iuxta E^aR^a iuocia D(F) utocra R¹ 28 Amodata E^a -dita r mania
DFa mama R maniad E^a tessata E^aD¹ tes(s)atta r galles E^a grau d grao,
grac, gnow, gnau r 29 pidibotas E^a pidis- r aendonda- DFRa

Cystaepen, Madagalen, † proaprimii, Nups, Dicelin, Patingan, Breves, Magasneos, Egasmala, Cramda, Denna, Cadeum, Atthēna, Batta, Alanam, Macua, Scammos, Goram in insula, † ab iis, Abale, Androgalm, Serem, Mallos, Agocem. (180: die städte des afrikanischen ufers nach Bion).

- 5 38 (29) a) PLIN. NH 5, 51: *Nilus incertis ortus fontibus, ut per deserta et ardentia et immenso longitudinis spatio ambulans, famaue tantum inermi quaesitus sine bellis, quae ceteras omnes terras invenere,*
 10 *originem, ut Juba rex potuit exquirere, in monte inferioris Mauretaniae non procul oceano habet, lacu protinus stagnante quem vocant Nilidem. ibi pisces reperiuntur al-*
 15 *betæ coracini siluri. crocodilus quoque inde ob argumentum hoc Caesareae in Iseo dicatus ab eo spectatur hodie. praeterea observatum est, prout in Mauretania nives imbresve satia-*
 20 *verint, ita Nilum increscere. (52) ex hoc lacu profusus indignatur fluere per harenosa et squalentia, conditque se aliquot dierum itinere, mox alio lacu maiore in Caesariensis*
 25 *Mauretaniae gente Masaesylum erumpit et hominum coetus veluti circumspicit, isdem animalium argumentis. iterum harenis receptus*

b) AMMIAN. MARCELL. 22, 15, 8: *rex autem Juba, Punicorum confisus textu librorum, a monte quodam oriri eum exponit, qui situs in Mauritania despectat oceanum, hisque indiciis hoc proditum ait, quod pisces et herbae et beluae similes per eas paludes gignuntur.*

(9) *Aethiopiae autem partes praetermeans Nilus, nominum diversitate decussa, quae ei orbem peragranti nationes indidere complures,*

1 *cystaepen* E^a *cisteen* DRF *Cistaepen* Mayhoff   *magadalen* T (*megadale* Bion § 178) *magadagalen* (mac-, -nag-) r *Magada*, Galen Detlefsen   *proaprimii*: *parva prumnu* E^a (*arenni*, *arenni* Bion) *Parvam Primin* Mue   *dicelin* E^a *de(t)relin*, *decre-*, *derce-* r (*Direa* Bion) *Direlin* Mayhoff   2 *egusmala* DF   *cranda* dp *crandala* R   *dene* DFa   *Cadeum*, *Atthēna* (§ 181) Mayhoff *dadeum atthēna* a *cadeum mathēna* E^a *cadēnma thena* DFdR   *baila* E^a *Nabatta* Mue   2—3 *alanam* E^a -na r   3 *macua* E^a *mascoa* r *scamnor* r   *Goram* E^a *horam* r   *ab alexandro calim* E^a   4 *serem* E^a *saserem* r *agocem* E^a -lem r   6a *ut: it ed. Col. et o*   8a *famaue* E^a *qu(a)e fam(a)e* r   *quae-situ* E^aF^a *quaesitu cognitus* E^a   9a *invenere* F^a *inveniret* r   11a *monte* E^a *fonte* r   13a *lacum-stagnantem* F^dDRFa   14a *ni || li ||| dē* E¹ *nilidem ibi* E²R² *nulli ibidem* DF¹   15a *quoracini* DRF   16a—17a *caesarea* DRFa   21a *prae-fusus* DF¹a   25a *Masaesylum* Detlefsen mass. E *mas(a)esilum* F²R²   26a *hominis* FEa   *cetus* E^a *c(a)ecus* r   28a *receptusque* ERF¹a

conditur rursus XX dierum desertis
ad proximos Aethiopas, atque ubi
iterum sensit hominem, prosilit fonte
(ut veri simile est) illo quem Nigrim
5 vocavere. (53) inde Africam ab
Aethiopia dispescens, etiamsi non
protinus populis, feris tamen et
beluis frequens silvarumque opifex,
medios Aethiopas secat cognomina-
10 tus Astapus, quod illarum gentium
lingua significat aquam e tenebris
profluentem. insulas ita innumeras
spargit, quasdamque tam vastae mag-
nitudinis, quamquam rapida celeri-
15 tate, ut tamen dierum V cursu non bre-
viore transvolet, circa clarissimam
earum Meroen Astabores laevo alveo
dictus (hoc est ramus aquae venientis
e tenebris), dextra vero Astosapes
20 (quod lateris significationem adicit),
nec antea Nilus quam se totum
aquis rursus concordibus iunxit.
(54) sic quoque etiamnum Giris ante
nominatus per aliquot milia et in
25 totum Homero Aegyptus aliisque
Triton, subinde insulis impactus,
totidem incitatus inritamentis, pos-
tremo inclusus montibus, nec aliunde
torrentior, vectus aquis properantibus
30 ad locum Aethiopum qui Catadupi
vocantur (F 37) novissimo catarracte

† etans inundatione ditissima, ad
cataractas (id est praeruptos scopu-
los) venit, e quibus praecipitans ruit
potius quam fluit, unde Atos etiam
accolas usu aurium fragore adsiduo
deminuto necessitas vertere solum ad
quietiora coegit.

1b † etans: om. Ghelen et Bon aestuans v exundatione Ghelen 2b [id-scopulos]
Reinesius 3a—4a fonte ut F²E² fontem D -te qui r 4a nigrim d Sol nigrum Pli Sol
(et nigrim [-um] facit fluvium) Nigrin Barb vgl. NH 5, 30; 44; 8, 77 4b Atos P
captos Bon om. Ghelen Astos Wesseling Aotos Mommsen 6b—7b ad quietiora Ghelen
atque (e)ditiora (E) Bon 15a ut vor quamquam Pintianus 16a clarissimam E²F²
car- r 17a Astabores Sol Mela 1, 50 astobores Pli 19a astosapes RdSol (v. 1.
astocapes, astisapes, astapores, astapes) astusapes r Astape Mela 23a giris RDdE²
Sol gyris FE¹ Sol Ciris Tomaschek Siris (Vitruv. 8, 2, 6) Barb 26a impactus E²F²
pactus r

inter occurrentis scopulos non fluere immenso fragore creditur sed ruere. postea lenis et constrictis aquis domitiaeque violentia, aliquid et spatio
 5 *fessus, multis quamvis faucibus in Aegyptium mare se evomat, certis tamen diebus auctu magno per totam spatiatum Aegyptum fecundus innatat terrae.*

(10) exinde lenius means, per ostia septem, quorum singula perpetuorum amnium usum et faciem praebent, nullis per Aegyptum aquis externis adiutus, eiectatur. et praeter amnis plurimos ex alveo derivatos auctore, cadentesque in suppres eius, septem navigabiles sunt et undosi, quibus subiecta vocabula veteres indiderunt: Heracleoticus Sebennyticus Bolbiticus Pathmiticus Mendesius Taniticus et Pelusiacus. (11—13) vgl. a § 53; 56—59.

(55) causas huius incrementi varias prodidere ....

(§ 5—7).

39 (43) PLIN. NH 5, 59: *dicionis Aegyptiae esse incipit a fine Aethiopiae Syene. ita vocatur peninsula M passuum ambitu, in qua castra sunt latere Arabiae et*
 20 *ex adverso insulae IIII Philae, DC p. a Nili fissura, unde appellari diximus (5, 48) Delta. hoc spatium edidit Artemidorus (V) et in eo CCL oppida fuisse; Juba CCCC p.; Aristocreon (III C) ab Elephantide ad mare DCCL.*

40—41 (48) — — 31, 18: *Juba (40) in Trogodytis lacum insanum malefica vi appellatum ter die fieri amarum salsumque ac deinde dulcem,*
 25 *totiensque et nocte, scatentem albis serpentibus vicenum cubitorum. idem* F 58
 (41) *in Arabia fontem exilire tanta vi ut nullum non pondus inpactum respuat.*

42 (26) — — 5, 14: *Suetonius Paulinus, quem consulem vidimus, primus Romanorum ducum transgressus quoque Atlantem aliquot milium spatio prodidit de*
 30 *excelsitate quidem eius quae ceteri, imas radices densis altisque repletas silvis incognito genere arborum, proceritatem spectabilem esse enodi nitore, frondes cupressi similes praeterquam gravitate odoris, tenui eas obduci lanugine, quibus addita arte posse quales e bombyce vestes confici, verticem altis etiam aestate operiri nivibus (15) decumis se eo*

1a fluere: pluer DF'E manare Sol 2a creditur F² Sol qu(a)eritur EDRda quaerit (NH 8, 214) Jan 5b usum: visum Cornelissen 6a certis F² ceteris r 7a auctu Rob actu o 7b eiectatur v dilatatur Bas Ghelen dilectatur Bon elabatur W²N 8b—9b derivatos Ghelen hoc Bas derivatur hoc W² 19 M EadT ∞ m R² om. R¹F¹D C F² 20 insulae IIII FdEa insula IIII r insula est Jan insula est IIII Mayhoff 24 vi: via RV 25 nocte Mayhoff nocti R¹V -tu r 29 ducum AF²E² ducum(en)ses E¹R¹ ducum enenses DF¹R² ducum emensus Jan transgressus (-os) E²A egressus r 31 esse E²A om. r cupressis R(?) similes om. E¹ 31—32 praeterqua DRA -que E(?) 32 gravitatem E e om. E¹RF¹a¹

- pervenisse castris, et ultra ad fluvium qui Ger vocetur per solitudines nigri pulveris, eminentibus interdum velut exustis cautibus. loca inhabitabilia fervore, quamquam hiberno tempore experto. qui proximos inhabitant saltus, refertos elefantorum ferarumque et serpentium omni genere, Canarios appellari, quippe victum eius animalis promiscuum iis
 5 esse et dividua ferarum viscera. (16) iunctam Aethiopum gentem, quos Peroros vocant, satis constat. Juba .... (T 12b) similia prodidit de Atlante; praeterque F 7/8 gigni herbam ibi Euphorbeam nomine, ab inventore medico suo appellatam. cuius lacteum sucum miris laudibus celebrat in claritate visus contraque serpentes et venena omnia privatim dicato volumine.
- 10 43 (28) PLIN. NH 6, 201: nec Mauretaniae insularum certior fama est: paucas modo constat esse ex adverso Autololum, a Juba repertas, in quibus Gaetulicam purpuram tingere instituerat.
- 44 (28) — — 6, 202: sunt qui ultra eas Fortunatas putent esse quasdamque alias, quarum <e> numero idem Sebosus etiam spatia complexus Junoniam
 15 abesse a Gadibus DCCCL p. tradit, ab ea tantundem ad occasum versus Pluvialiam Caprariamque .... ab iis CCL Fortunatas contra laevam Mauretaniae in VIII horam solis, vocari Invallem a convexitate et Planasiam a specie .... (203) Juba de Fortunatis ita inquisivit: sub meridiem quoque positas esse prope occasum, a Purpurariis (F 43) DCXXV p., sic ut CCL supra occasum navigetur,
 20 dein per CCCLXXV ortus petatur. primam vocari Ombrion nullis aedificiorum vestigiis; habere in montibus stagnum; arbores similes ferulae, ex quibus aqua exprimitur, e nigris amara, ex candidioribus potui iucunda. (204) alteram insulam Iunoniam appellari; in ea aediculam esse tantum lapide exstructam. ab ea in vicino eodem nomine minorem;
 25 deinde Caprariam, lacertis grandibus refertam. in conspectu earum esse Ninguariam, quae hoc nomen acceperit a perpetua nive, nebulosam. (205) proximam ei Canariam vocari a multitudine canum ingentis magnitudinis, ex quibus perducti sunt Jubae duo. apparere ibi vestigia aedificiorum. cum omnes autem copia pomorum et avium omnis generis abundant,
 30 hanc et palmetis caryotas ferentibus ac nuce pinea abundare; esse copiam et mellis; papyrus quoque et siluros in amnibus gigni; infestari eas beluis quae expellantur adsidue putrescentibus.

1 Ger: Niger v (vor Mayhoff) vocatur AE² voc(ar)etur r 3 inhabitant E -ante
 DRF¹ -nteī T 4 iis A his r 5 iuncta AFR gente AF² 7 euphorbiam F²Ea
 11 ex adversum E⁸ Autololum ed. Col. autololiam o 12 instituerant E⁸ 14 < >
 Detlefsen 15 ab occasus DFRa 17 Convallem Harduin 18 quoque om. E⁸
 19 DCCXXII E⁸ 20 ombrion E⁸ ondrion r 23—24 pauxilla aedes ignobiliter ad
 culmen fastigata Sol tantum <uno> Sillig in altum illepide Mue 26 Ninguariam:
 nivaria u. ä. Sol 27 vocari a E⁸ om. r 28 duo R duc DF om. E⁸ apparere
 Mayhoff appararent E⁸ apperent r ibi E⁸ om. r 29 copia v copiae o 32 expuantur
 aestu (vgl. Solin. 56, 19 expui in eam undoso mari beluas) ? Detlefsen putrescentibus R
 putrescentibus r

45 (90) HESYCH. s. Τερέβινθος· πόλις. Ἰόβας(?).

46 (91) HERODIAN. π. μον. λέξ. 13, 28: παρὰ τῷ Ἰόβα κείμενον βαρβαρικὸν ὄνομα Ναβωμὸς διὰ τοῦ μ γράφεται.

— Solin. Coll. 52, 19: s. F 101.

5

TIERE.

47 (34—35) a) PLIN. NH 8, 7: *praedam ipsi in se expetendam sciunt* (die elephanten) *solam esse in armis suis, quae Juba cornua appellat*, Herodotus (3, 97) *tanto antiquior et consuetudo melius dentes*. b) PHILOSTRAT. Vit.

Apoll. 2, 13 (I 54, 26 K): οὗτος ὁ Ἰόβας τοὺς ὀδόντας κέρατα ἡγεῖται τῷ
10 φύεσθαι μὲν αὐτοὺς ὅθεν περ οἱ κρόταφοι, παραθήγεσθαι δὲ μηδενὶ ἐτέρῳ,
μένειν δ' ὥς ἔφυσαν καὶ μή, ὅπερ οἱ ὀδόντες, ἐκπίπτειν, εἴτ' ἀναφύεσθαι.
ἐγὼ δ' οὐ προσδέχομαι τὸν λόγον ....

48 (37) SCHOL. POLLUX 5, 88: ἐπὶ δὲ τῶν ἐλεφάντων «στρηνύζουσιν» παρὰ Ἰόβαι.

15 49 (30) AELIAN. NA 9, 58: λέγει δὲ ὁ Ἰόβας γενέσθαι μὲν αὐτοῦ τῷ πατρὶ πολυτετὴ Λίβυν ἐλέφαντα κατιόντα ἐκ τῶν ἄνω τοῦ γένους· καὶ Πτολεμαίῳ δὲ τῷ Φιλαδέλφῳ Αἰθίοπα, καὶ ἐκεῖνον ἐκ πολλοῦ βιώσαντα γενέσθαι πραότατον καὶ ἡμερώτατον τὰ μὲν ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συντροφίας, τὰ δὲ ἐκ τοῦ γένους πωλευθέντα· Σελεύκου τε τοῦ Νικάτορος κτῆμα αἰδεῖ
20 Ἰνδὸν ἐλέφαντα, καὶ μέντοι καὶ διαβιῶναι τοῦτον μέχρι τῆς τῶν Ἀντιόχων ἐπικρατείας φησιν.

50 (34) PHILOSTRAT. Vit. Apoll. 2, 13 (I 54, 18 K): Ἰόβας δέ, ὃς ἤρξεν ποτε τοῦ Λιβυκοῦ ἔθνους, φησὶ μὲν ξυμπεσεῖν ἀλλήλοις ἐπ' ἐλεφάντων πάλαι Λιβυκοὺς ἱππέας· εἶναι δὲ τοῖς μὲν πύργον ἐς τοὺς ὀδόντας κεχαραγμένον, τοῖς δὲ οὐδέν. νυκτὸς δὲ ἐπιλαβούσης τὴν μάχην ἡττηθῆναι μὲν τοὺς ἐπισήμους φησί, φυγεῖν δὲ ἐς τὸν Ἀτλαντα τὸ ὄρος· αὐτὸς δὲ ἐλεῖν τετρακοσίων μήκει ἐτῶν ὕστερον τῶν διαφυγόντων ἓνα καὶ τοῦπίσημον εἶναι αὐτῷ κοῖλον καὶ οὐπω περιτετριμμένον ὑπὸ τοῦ χρόνου.

51 (32—33) a) PLUT. De soll. an. 17 p. 972 B: τό γε μὴν κοινωνικὸν
30 μετὰ τοῦ συνετοῦ τοὺς ἐλέφαντας ἀποδείκνυσθαι φησιν ὁ Ἰόβας. ὀρύγματα γὰρ αὐτοῖς οἱ θηρεύοντες ὑπεργασάμενοι λεπτοῖς φρυγάνοις καὶ φορυτῶι κούφῳ κατερέφουσιν· ὅταν οὖν τις εἰσολίσθῃ, πολλῶν ὁμοῦ πορευομένων, οἱ λοιποὶ φοροῦντες ὕλην καὶ λίθους ἐμβάλλουσιν, ἀναπληροῦντες τὴν κοιλότητα τοῦ ὀρύγματος, ὥστε ῥαυδίαν ἐκείνῳ γενέσθαι τὴν ἔκβασιν. b) — — 25 p. 977

35 DE: ἡ δὲ τῶν ἐλεφάντων ἱστορία, φίλε, τῶν εἰς τὰ ὀρύγματα φορούντων καὶ

1 steht zwischen τετέλεσται und τετελεσμένον Ἰόβας? Mue ἰὼ β Hes Ἰακῶβ (Genes. 14, 13) Pricaeus 2 τῷ Ἰόβῳ Bloch τοῦ ἰὼβῳ Her 3 Νάβωμος? Lehrs 13—14 στρηνύζουσι Schneider στρη- C 14 ἰὼβῳ C 19 [ἐκ τοῦ γένους] He ἐκ γενέσεως? Jac 20 Ἀντιόχων: Πρωμαίων? Jac 31 φορυτῶι Mue φόρτωι ο 35 <φορυτὸν συμ>φορούντων Rei

τὸν ὀλισθόντα διὰ χώματος ἀναβιβαζόντων ἔκτοπός ἐστι δεινῶς καὶ ἀλλοδαπῇ καὶ καθάπερ ἐκ βασιλικοῦ διαγράμματος ἐπιτάττουσα πιστεύειν αὐτῇ τῶν Ἰόβα βιβλίων ἄληθης δ' οὕσα πολλὰ δείκνυσιν τῶν ἐνάλων μηδὲν ἀπολειπόμενα τῷ κοινωνικῷ καὶ συνετῷ τοῦ σοφωτάτου τῶν χειρσαίων.

- 5 52 (34) PHILOSTRAT. Vit. Apoll. 2, 16 (I 59, 11): ἐγὼ δὲ εὖρον ἐν τοῖς Ἰόβα λόγοις, ὥς καὶ ξυλλαμβάνουσιν ἀλλήλοις ἐν τῇ θήρῃ, καὶ προίστανται τοῦ ἀπειπόντος, κἂν ἐξέλωνται † αὐτὸν τὸ δάκρυον τῆς ἀλόης ἐπαλείφουσιν τοῖς τραύμασι περιεσιτώτες ὥσπερ ἱατροί.

53 (32) a) PLUTARCH. De soll.

- 10 an. 17 p. 972 BC: (F 51a) ἱστορεῖ δὲ καὶ εὐχῇ χρῆσθαι θεῶν τοὺς ἐλέφαντας ἀδιδάκτως, ἀγνιζομένους τε τῇ θαλάσσῃ καὶ τὸν ἥλιον ἐκφανέντα προσκυνούντας ὥσπερ χειρὸς ἀνασχέσει τῆς προβοσκίδος. ὅθεν καὶ θεοφιλέστατόν ἐστι τὸ θηρίον, ὥς Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἐμαρτύρησε. κρατήσας γὰρ Ἀντιόχον καὶ βουλόμενος ἐκπρεπῶς τιμῆσαι τὸ θεῖον ἄλλα τε παμπόλλα κατέβησεν ἐπινίκια τῆς μάχης καὶ τέσσαρας ἐλέφαντας· εἶτα νύκτωρ ὀνειράσαν ἐντυχόν, ὥς τοῦ θεοῦ μετ' ὀργῆς ἀπειλούντος αὐτῷ διὰ τὴν ἀλλόκοτον ἐκείνην θυσίαν, ἱλασμοῖς τε πολλοῖς ἐχρήσατο καὶ χαλκοῦς ἐλέφαντας ἀντὶ τῶν σφαγέντων ἀνέστησε
- 25 τέσσαρας.

b) AELIAN. NA 7, 44: τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα προσκυνοῦσιν ἐλέφαντες, τὰς προβοσκίδας εὐθὺς τῆς ἀκτῆος ὥς χεῖρας ἀνατείνοντες, ἐνθεν τοι καὶ τῷ θεῷ φιλοῦνται. μάρτυς ἀγαθὸς ὁ Φιλοπάτωρ . . . Πτολεμαῖος . . . ἡ μὲν κατὰ Ἀντιόχον νίκη σὺν αὐτῷ ἐγένετο, θύων δὲ ἐπινίκια καὶ ἱεοῦμενος τὸν ἥλιον ὁ Πτολεμαῖος τῇ τε ἄλλῃ μεγαλοπρεπῶς ἔθυσεν καὶ οὐν καὶ τέτταρας ἐλέφαντας μεγέθει μεγάλους παρέστησεν ἱερεῖα, ὥς γε ὤιετο καὶ αὐτῇ τῇ θυσίᾳ γεραίρων ἐκεῖνος τὸ θεῖον. ἐνύπνιον δὲ αὐτὸν διετάρaxεν, ὥς ἀπειλούντος τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῇ ἀθήῃ τε καὶ ξένῃ θυσίᾳ καὶ δείσας ἐκεῖνος χαλκοῦς τέτταρας ποιησάμενος ἀνῆψε τῷ θεῷ ὑπὲρ τῶν ἀνηρημένων δεόμενός τε καὶ εὐμενιζόμενος αὐτόν.

- 54 (31) PLIN. NH 8, 13: . . . namque traditur unus (sc. elephantus) amasse quandam in Aegypto corollas vendentem ac (ne quis vulgariter electam putet) mire gratam Aristophani celeberrimo in arte grammatica; (14) alius Menandrum Syracusanum incipientis iuventae, in exercitu Ptolemaei, desiderium eius, quotiens non videret, inedia testatus. et unguentariam quandam dilectam Juba tradit. omnium amoris fuere argumenta gaudium a conspectu blanditiaeque inconditae, stipēs quas populus dedisset servatae et in sinum effusae. nec mirum esse amorem quibus sit memoria. (15) idem namque tradit agnitum in senecta multos post annos qui
- 35 rector in iuventa fuisset. idem divinationem quandam iustitiae: cum Bocchus rex triginta elephantis totidem in quos saevire instituerat stipitibus adligatos obiecisset, procursantibus inter eos qui lacesserent, non potuisse effici ut crudelitatis alienae ministerio fungerentur.

2 ἐπιτάττοντων? Jac 7 αὐτόν: ἀκόντιον? Jac 17b μεγάλους: μεγίστους He 23b δεόμενος: ἱεοῦμενος He 32 a conspectu DF¹DE ad -tum (-tus F²) RTF² stipēs F² stipēsque R(?) stirpis (stripis F) r 36 instituerat F² iustitiae re r 37 obiecisset v obiectos sed E¹ obiectis sed r non Rd(?) nec r

55 (36) AELIAN. NA 7, 23: ἀμύνεσθαι δὲ τὸν προαδικήσαντα ὁ λέων οἶδε· καὶ εἰ μὴ παρα-
 χρῆμα αὐτῷ τιμωρῆσαι, «ἀλλὰ γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ, ἐν στήθεσιν
 5 μειρακίσκος, εὐγενὴς μὲν καὶ ὠραῖος ᾗδῃ δὲ <καί> θηρατικός, λέοντά πως παρὰ τὴν ὁδὸν
 ἐκφανέντα ἀκοντιῷ βάλλει· καὶ σκοποῦ μὲν ἔτυχε καὶ ἔτρωσεν, οὐ μὴν ἀπέκτεινε. κατὰ
 σπονδὴν δὲ τῆς ἐλάσεως οὐσης, τὸ μὲν θηρίον ἀνεχώρησε, παρέδραμε δὲ καὶ ὁ τρώσας καὶ
 οἱ λοιποί. ἐνιαυτοῦ γε μὴν διελθόντος ὀλοκλήρου ὁ μὲν Ἰόβας κατορθώσας ἐφ' ἃ ἐστάλη
 10 τὴν αὐτὴν ὑποστρέφων ἔρχεται κατὰ τὸν τόπον, ἔνθα ἔτυχεν ὁ λέων τρωθεὶς. καὶ ὄντος
 πλήθους παμπόλλου, πρόσεισι τὸ θηρίον ἐκεῖνο, καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἀπέχεται, συλλαμβάνει
 δὲ τὸν τρώσαντα πρὸ ἐνιαυτοῦ, καὶ τὸν θυμὸν, ὅνπερ ὄν παρὰ τὸν χρόνον τὸν προειρημένον
 ἐφύλαττεν, ἀθρόον ἐκχεῖ καὶ διασπᾷ τὸ μειράκιον γνωρίζας. ἐτιμώρησε δὲ οὐδεὶς, φοβηθέν-
 15 τες ὀργὴν λέοντος ἰσχυρὰν καὶ δεινῶς ἐκπληκτικὴν. ἄλλως τε καὶ ἡ πορεία ἡπείγειν.

56 (—) SOLIN. COLL. 27, 15: *nec a misericordia separantur* (sc. leones)
 15 .... *Gaetulae etiam mulieris nomen Jubae libris comprehensum est, quae*
obtestata occursantes feras immunis rediit.

57 (49) PLIN. NH 8, 107: *hominum sermones imitari et mantichoran*
in Aethiopia auctor est Juba.

58 (47) — — 8, 35: *generat eos* (sc. *dracones*) *Aethiopia Indicis*
 20 *pares, vicenum cubitorum. id modo mirum, unde cristatos Juba crediderit.* F 41
Asachaei vocantur Aethiopes apud quos maxime nascuntur; narrantque in maritimis
eorum quaternos quinosque inter se cratium modo inplexos erectis capitibus velificantes
ad meliora pabula Arabiae vehi fluctibus.

59 (22) — — 8, 155: *equum adamatum a Samiramide usque in coitum*
 25 *Juba auctor est.*

60 (68a) — — 10, 126: *nec Diomedias praeteribo aves. Juba catara-*
ctas vocat, et eis esse dentes oculosque igneo colore, cetero candidis, tradens.
duos semper his duces; alterum ducere agmen, alterum cogere. scrobes
excavare rostro, inde crate consternere et operire terra quae ante fuerit
 30 *egesta; in his fetificare. fores binas omnium scrobibus; orientem spectare*
quibus exeant in pascua, occasum quibus redeant. alvum exoneraturas
subvolare semper et contrario flatu. (127) uno hae in loco totius orbis
visuntur, in insula quam diximus (3, 151) nobilem Diomedis tumulo
atque delubro contra Apuliae oram, fulicarum similes. advenas barbaros
 35 *clangore infestant, Graecis tantum adulantur miro discrimine, velut generi*
Diomedis hoc tribuentes, aedemque eam cotidie pleno gutture madentibus
pennis perluunt atque purificant, unde origo fabulae Diomedis socios
in earum effigies mutatos.

61 (69) GEOPON. 15, 2, 21: Ἰόβας δὲ ὁ βασιλεὺς Λιβύων ἐν λάρακι

ξύλινῃ φησὶ δεῖν ποιεῖσθαι μέλίσσας· καὶ Δημόκριτος καὶ Βάρρων ἐν Ῥωμαίων γλώσσῃ ἐν οἴκῳ φασὶ χρὴ ποιεῖσθαι, ὅπερ καὶ ἄμεινον. (22) ὁ δὲ τρόπος οὗτος οἶκός σοι ἔστω ....

PFLANZEN.

- 5 **62** (58) PLIN. NH 12, 38: *eiusdem insulae* (Tylos im persischen meerbusen) *excelsiore suggestu lanigerae arbores alio modo quam Serum. his folia infecunda, quae (ni minora essent) vitium poterant videri. ferunt mali cotonei amplitudine cucurbitas, quae maturitate ruptae ostendunt lanuginis pilas, ex quibus vestes pretioso linteo faciunt. arborem vocant gossypinum, fertiliorē etiam Tylo minore, quae distat X p.*
- 10 (39) *Juba circa fruticem lanugines esse, linteaeque ea Indicis praestantiora. Arabiae autem arborem, ex qua vestes faciant, cynas vocari, folio palmae simili.*
- 63** (—) — — 12, 60: *quidam et in insulis melius putant gigni* (sc. turis F 2 *arborem*); *Juba in insulis negat nasci.*
- 15 **64** (50) — — 12, 67: *corticem* (sc. *murrae arboris*) *levem similemque unedoni*, F 68 *scabrum alii spinosumque dixere; folium olivae, verum crispus et aculeatum, Juba olusatris.*
- 65** (52) — — 12, 78: *peregrinos ipsa* (sc. Arabia) *mire odores et ad externos petit* (Claudius 276 F 1) .... (80) *his commerciis Carra oppidum aperuere, quod est ibi*
- 20 *nundinarium. inde Gabbam omnes petere solebant dierum viginti itinere et Palaestinen Syriam. postea Characem peti coeptum ac regna Parthorum ex ea causa* F 1 *auctor est Juba. mihi ad Persas etiam prius ista portasse quam in Syriam aut Aegyptum videntur Herodoto teste, qui tradit (3, 97, 5) singula milia talentum annua turis pensitasse Arabas regibus Persarum.*
- 25 **66** (53) — — 13, 34: *et in Arabia languide dulces traduntur esse palmae, quamquam Juba apud Scenitas Arabas praefert omnibus saporibus quam vocant dablan.*
- 67** (56) — — 13, 142: *Juba tradit circa Trogodytarum insulas fruticem in alto vocari Isidis crinem; curalio similem sine foliis; praecium mutato colore in nigrum durescere; cum cadat, frangi. item alium qui*
- 30 *vocatur chariton blepharon, efficacem in amatoriiis; spatulia ex eo facere et monilia feminas. sentire eum se capi durarique cornus modo et hebetare aciem ferri; quodsi fefellerint insidiae, in lapidem transfigurari.*

5 <in> insulae? Mayhoff 6 excelsiore v excelsiores R^s excessiore r 9 arborem
Mayhoff -es o gossypinum R^s -symp- r tylo e E tyle a Tylo in Barb XII. D
6, 148 10 esse tradit R^s(?) v 11 arborem Detlefsen -es o qua o quibus v
13 quidem FE^a in om. Ea 16 olivae: πελέαι Theophrast. HPI 9, 4, 3 18 mir(r)ae
E miros M 19 ibi M illi r 25 languide om. R^s del. F² 26 palmam F¹Ea iuua
F¹E²a iua E¹ Scenitas: (a)enitas MR^s 29 Isidis: si dis F¹a sed dis E crimen Ea
corhalio M 31 vocatur M -etur r amatoris F¹Ea amoris M ex eo M eo r 32 hebe-
tare M -ari r

68 (55) PLIN. NH 15, 99: *pomum inhonorum* (sc. *unedo*), *ut cui nomen ex argumento sit unum tantum edendi. duobus tamen his nominibus appellant Graeci, comaron et memaecylon, quo apparet totidem esse genera; et apud nos alio nomine arbutus vocatur.*

Juba auctor est quinquagenum cubitorum altitudine in Arabia esse eas.

5 69 (57): — — 25, 14: *et Juba in Arabia herba revocatum ad vitam hominem tradit.*

PERLEN, STEINE, METALLE.

70 (66) AELIAN. NA 15, 8: ἄριστος δ' ἄρα ὁ Ἰνδικὸς (sc. μάργαρος) γίνεται καὶ ὁ τῆς θαλάττης τῆς Ἐρυθρᾶς. γίνεται δὲ καὶ κατὰ τὸν ἐσπέριον ὠκεανόν, ἔνθα ἡ
10 Βρετανικὴ νῆσός ἐστιν· δοκεῖ δὲ πως χρυσωπότερος ἰδεῖν εἶναι τὰς τε αὐγὰς ἀμβλυτέρας ἔχειν καὶ σκοτωδεστέρας. γίνεσθαι δὲ φησιν Ἰόβας καὶ ἐν τῷ κατὰ Βόσπορον πορθμῶν καὶ τοῦ Βρετανικοῦ ἡττάσθαι αὐτόν, τῷ δὲ Ἰνδῶν καὶ τῷ Ἐρυθραίῳ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀντικρίνεσθαι. ὁ δὲ ἐν Ἰνδία χειρσαῖος οὐ λέγεται φύσιν ἔχειν ἰδίαν, ἀλλὰ ἀπογέννημα εἶναι χρυστάλλου, οὐ τοῦ ἐκ τῶν παγετῶν συνισταμένου ἀλλὰ
15 τοῦ ὀρυκτοῦ.

71 (67) PLIN. NH 9, 115: *in nostro mari reperiri solebant* (sc. *marginatae*) *crebrius circa Bosporum Thracium, rufi ac parvi in conchis quas myas appellant. at in Acarnania quae vocatur pina gignit, quo apparet non uno conchae genere nasci. namque et Juba tradit Arabicis concham*
20 *esse similem pectini insecto, hirsutam echinorum modo, ipsum unionem in carne grandini similem. conchae non tales ad nos adferuntur. nec in Acarnania autem laudati reperiuntur, enormes et feri colorisque marmorei. meliores circa Actium, sed et hi parvi; et in Mauretaniae maritimis.*

72 (59) — — 33, 118: *Juba minium nasci et in Carmania tradit,* F 28 § 93
25 *Timagenes* (88 F 8) *et in Aethiopia.*

73 (61): — — 36, 163: *in Arabia quoque esse lapidem vitri modo tralucidum, quo utantur pro specularibus, Juba auctor est.*

74 (60) — — 35, 39: *sandaracam et ochram Juba tradit in insula Rubri maris Topazo nasci.*

30 75 (64) — — 37, 107: *egregia etiam nunc sua topazo gloria est, <e> virenti* F34 § 169
genere; et, cum primum reperta est, praelata omnibus. accidit in Arabiae insula quae Cytis vocatur, in quam devenerant Trogodytae praedones fame et tempestate fessi, qui, cum herbas radicesque foderent, eruerunt topazon. haec Archelai (123 F 5) sententia est.
(108) *Juba Topazum insulam in Rubro mari a continenti stadiis CCC*

2 sit: fit Ea his Mayhoff hic FGEa hoc D(?) 3 memaecylon Detlefsen
mym(a)ec- o 10 χρυσωπότερος Gesner χρυσῶν ὀπότερος o 17 ac v at, ant, art o
18 pina (32, 150) Sillig pinna(?) o 20 similem v -li o 23 parvi E parvis DFR
24 tradidit B 30 topazo BF -zio r <e> Mayhoff 31 cum primum B cum r
praelata L -e Fa Cytis Harduin c(h)it(h)is Fa chytis L echitis B ('an recte?'
Mayhoff) 32 vocaba(n)tur B devenerant B om. r pressi L qui Detlefsen
ut B om. r 33 cruerent Jan topazon B -z(i)um r

abesse tradit, nebulosam et ideo quaesitam saepius navigantibus. nomen ex ea causa accepisse: topazin enim Trogodytarum lingua significationem habere quaerendi. ex hac primum importatam Berenicae reginae, quae fuit mater sequentis Ptolemaei, ab Philone praefecto regis mire placuisse; et
 5 *inde factam statuam Arsinoae Ptolemaei uxori quattuor cubitorum, sacram in delubro quod Arsinoeum cognominabatur.*

76 (62) PLIN. NH. 37, 24: *Juba auctor est et in quadam insula Rubri maris ante Arabiam sita nasci (sc. crystallum) quae Necron vocetur, et in ea quae iuxta gemmam topazum ferat, cubitalemque effossam a Py-*
 10 *thagora Ptolemaei praefecto.*

77 (63) — — 37, 69: *ab his Aethiopici (sc. smaragdi) laudantur ab Copto dierum itinere, ut auctor est Juba, XXV(?), acriter virides, sed non facile puri aut concolores.*

78 (63) — — 37, 73: *Juba auctor est smaragdum quam chloran*
 15 *vocant in Arabia aedificiorum ornamentis includi et lapidem quem alabastriten Aegyptii vocant, complures vero e proximis et Laconicos in Taygeto monte erui Medicis similes et alios in Sicilia.*

79 (65) — — 37, 114: *India .... generat et nilion .... Sudines dicit et in Sibero Atticae(?) flumine nasci .... Juba in Aethiopia gigni tradit in litoribus*
 20 *amnis quem Nilum vocamus et inde nomen trahere.*

KULTURGESCHICHTLICHES.

80 (81) ATHEN. 1, 26 p. 15 A: (Antiphanes II 114, 234 K.) *ἐκαλεῖτο δὲ φαίνινδα ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιρίζοντων ἢ ὅτι εὐρετῆς αὐτοῦ, ὥς φησιν Ἰόβας ὁ Μαυρούσιος, Φαινέστιος ὁ παιδοτροῖβης. καὶ Ἀντιφάνης (II 126, 283 K)*
 25 *«φαίνινδα παίζων ἡμεῖς ἐν Φαινεστίου».*

81 (79) — 4, 79 p. 176 F 177 A: *τοὺς γὰρ ἐλύμους αἰλούς, ὧν μνημονεύει Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ (412 N²) τε καὶ Τυμπανισταῖς (586 N²) οὐκ ἄλλους τινὰς εἶναι ἀκούομεν ἢ τοὺς Φρυγίους .... μνημονεύει καὶ Καλλίας ἐν Πεδήταις (I 697, 18 K). Ἰόβας δὲ τούτους Φρυγῶν μὲν εἶναι εὐρημα, ὀνομάζεσθαι δὲ καὶ σκυταλείας*
 30 *κατ' ἐμφέρεϊαν τοῦ πάχους. χρῆσθαι δὲ αὐτοῖς καὶ Κυπρίους φησὶ Κρατίνοσ ὁ νεώτερος ἐν Θηραμένη (II 290, 3 K).*

1 dicit B tradit r saepius B saepe(a) r 2 τοπάζειν Detlfsen 4 Philone Sillig
 filone B phylone L pilumene F philemone ad regis: regi BF 5 actam B arsinae
 B arsi L ptolemet philadelphi u.ä. FLA uxoris? Jac 6 Arsinoeum Urlichs
 aureum o 7 et om. BF 8 neron La 9 iuxta gemmam om. B ('an recte?'
 Mayhoff) effossam quae B 12 Copto: corto B¹ curto B² dierum trium L XXV
 B om. r 14 quam BF quem r chloran Jan cloram B cholan r 15 vocent Sillig
 16 aegypti B¹F vocent B et in proximis montibus et in Taygeto (om. monte)
 B e proximis (sc. auctoribus) et [Laconicos] in Taygeto monte Mayhoff 18 nihilion B
 19 sibero B synero L Atticae: Galatiae Urlichs

82 (80) ATHEN. 4, 80 p. 182 E: Θηβαίων δ' εὖρημά φησιν εἶναι Ἰόβας τὸν ἐκ νεβροῦ κώλων κατασκευαζόμενον αὐλόν.

83 (77) — 4, 81 p. 183 C: τὸ δὲ ψαλτήριον, ὡς φησιν Ἰόβας, Ἀλέξανδρος ὁ Κυθήριος συνεπλήρωσε χορδαῖς, καὶ ἐγγηράσας τῇ Ἐφεσίων πόλει ὡς σοφώτατον τῆς ἑαυτοῦ τέχνης τουτὶ τὸ εὖρημα ἀνέθηκε ἐν Ἀρτέμιδος.

84 (77) — 4, 81 p. 183 CD: μνημονεύει δ' ὁ Ἰόβας καὶ τοῦ λυροφοῦ- F 15 νικος καὶ τοῦ ἐπιγονοῦ, ὃ νῦν εἰς ψαλτήριον ὄρθιον μετασχηματισθὲν διασώζει τὴν τοῦ χρησαμένου προσηγορίαν. ἦν δ' ὁ Ἐπίγονος φύσει μὲν Ἀμβρακιώτης, δημοποίητος δὲ Σικυνώνιος· μουσικώτατος δ' ὢν κατὰ χεῖρα 10 δίχα πλήκτρον ἔφαλλον.

85 (78) APP. PROV. 1, 56 (HESYCH. s. βλίτρυι; Et. M. 201, 1): βλίτρυι καὶ σκινδαφός· ταῦτα παραπληρώματα λόγων· εἰσι δὲ καὶ παροιμίωδη. Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαφὸν ὄργανον λέγει μουσικόν, τὸ δὲ βλίτρυι χορδῆς μίμημα.

86 (82) ATHEN. 14, 80 p. 660 E—661 D: οὐκ ἀπεικίτως δὲ καὶ Ἀθη- F 104 νίων ἐν Σαμόθραιξιν, ὡς φησιν Ἰόβας, μάγειρον εἰσάγει φυσιολογοῦντα διὰ τούτων· «οὐκ οἶσθ' ὅτι πάντων ἡ μαγειρικὴ τέχνη / πρὸς εὐσέβειαν πλεῖστα προσενήνεχθ' ὅλως κτλ.» (46 trimeter s. CAFr III 369 K).

87 (20) — 6, 15 p. 229 C: μέχρι γὰρ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων κερα- μέοις σκεύεσιν οἱ δειπνοῦντες διηκονοῦντο, ὡς φησιν ὁ ἐμὸς Ἰόβας. μεταβα- 20 λόντων δ' ἐπὶ τὸ πολυτελέστερον Ῥωμαίων τὴν δίαitan, κατὰ μίμησιν ἐκδιαιτηθεῖσα Κλεοπάτρα ἡ τὴν Αἰγύπτου καταλύσασα βασιλείαν τοῦνομα οὐ δυναμένη ἀλλάξαι ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν ἀπεκάλεε κέραμον αὐτό, κέραμά τ' ἀπεδίδοδοτο τὰ ἀποφόρητα τοῖς δειπνοῦσι· καὶ τοῦτ' ἦν τὸ πολυτελέστατον, εἷς τε τὸν Ῥωσικὸν εὐανθέστατον ὄντα κέραμον πέντε μνᾶς ἡμερησίας ἀνῆλκεν 25 ἡ Κλεοπάτρα. Πτολεμαῖος δ' ὁ βασιλεὺς ἐν ὀγδόῳ Ὑπομνημάτων (234 F 7) ....

88 (7) PLUTARCH. Numa 7, 10: ἐκάλουν δὲ καὶ τοὺς προγενεστέρους φλάμινας ἀπὸ τῶν περικρανίων πίων, οὓς περὶ ταῖς κεφαλαῖς φοροῦσι πιλαμένας τινὰς ὄντας, ὡς ἰστοροῦσι, τῶν Ἑλληνικῶν ὀνομάτων τότε μᾶλλον ἢ νῦν τοῖς Λατίνοις ἀνακεκραμένων. (11) καὶ γὰρ ἂς ἐφόρουν οἱ ἱερεῖς λαίνας ὁ Ἰόβας χλαίνας φησὶν εἶναι· καὶ 35 τὸν ὑπηρετοῦντα τῷ ἱερεῖ τοῦ Διὸς ἀμφιθαλῆ παῖδα λέγεσθαι Κάμιλλον, ὡς καὶ τὸν Ἑρμῆν οὕτως ἔνιοι τῶν Ἑλλήνων Καδμίλον ἀπὸ τῆς διακονίας προσ- ἠγόρευον.

89 (8) — — 13, 9: αὐτὰς δὲ τὰς πέλτας (der Salier) ἀγκίλια καλοῦσι διὰ τὸ σχῆμα· κύκλος γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδ' ἀποδίδωσιν ὡς πέλην τὴν περιφέρειαν, ἀλλ' ἐκτομῆν 40 ἔχει γραμμῆς ἑλικοειδοῦς, ἧς αἱ κεραῖαι καμπὰς ἔχουσιν καὶ συνεπιστρέφουσιν τῇ πυκνότητι πρὸς ἀλλήλας ἀγκύλον τὸ σχῆμα ποιοῦσιν· ἡ διὰ τὸν ἀγκῶνα περὶ ὃν περιφέ- ρονται· ταῦτα γὰρ ὁ Ἰόβας εἶρηκε, γλιχόμενος ἐξελληνίσαι τοῦνομα.

(10) δύναται δ' ἂν τῆς ἀνέκαθεν φορᾶς πρῶτον ἐπώνυμον γεγενῆσθαι, καὶ τῆς ἀκέσεως τῶν νοσούντων, καὶ τῆς τῶν αὐχμῶν λύσεως, ἔτι δὲ τῆς τῶν δεινῶν ἀνασχέσεως, καθ' ὃ καὶ τοὺς Διοσκόρους Ὑψιπύριος Ἀθηναῖοι προσηγόρευσαν, εἰ γε δὴ δεῖ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον ἐξάγειν τοῦτομα.

5 **90** (5) PLUTARCH. Rom. 15, 4: οἱ δὲ πλείστοι νομίζουσιν, ὧν καὶ ὁ Ἰόβας ἐστὶ, παρὰ κλήσιν εἶναι (sc. τὸν ταλάσιον) καὶ παρακέλευσιν εἰς φιλεργίαν καὶ ταλασίαν, οὕτω τότε τοῖς Ἑλληνικοῖς ὀνόμασιν τῶν Ἰταλικῶν ἐπιπεχυμένων. εἰ δὲ τοῦτο μὴ λέγεται κακῶς, ἀλλ' ἐχρῶντο Ῥωμαῖοι τότε τῷ ὀνόματι τῆς ταλασίας καθάπερ ἡμεῖς, ἐτέραν ἂν τις αἰτίαν εἰκάσειε πιθανωτέραν ....

10 **91** (12) — Aet. Rom. 4 p. 264 CD: διὰ τί τοῖς ἄλλοις Ἀρτεμισίοις ἐπιεικῶς ἐλάφων κέρατα προσπατταλεύουσι, τῷ δ' ἐν Ἀβεντίνῳ βοῶν; ἢ τοῦ παλαιοῦ συμπτώματος ἀπομνημονεύοντες; λέγεται γὰρ ἐν Σαβίνοις Ἀντρωνι Κορατίῳ βοῦς ἐκπρεπῆς ὄψει καὶ μεγέθει διαφέρουσα τῶν ἄλλων γενέσθαι. μάντεως δὲ τινος αὐτῷ φράσαντος, ὅτι τοῦ καθιερεύσαντος Ἀρ-
15 τέμιδι τὴν βοῦν ἐκείνην ἐν Ἀβεντίνῳ πέπρωται μεγίστην γενέσθαι καὶ βασιλεῦσαι τῆς Ἰταλίας ἀπάσης τὴν πόλιν, ἐλθεῖν μὲν εἰς Ῥώμην τὸν ἄνθρωπον ὡς θύσοντα τὴν βοῦν, οἰκέτου δὲ κρύφα τῷ βασιλεῖ Σερούϊῳ τὸ μάντευμα φράσαντος, ἐκείνου δὲ Κορνηλίῳ τῷ ἱερεῖ, προστάξαι τὸν Κορνηλίον τῷ Ἀντρωνι λούσασθαι πρὸ τῆς θυσίας ἀπὸ τοῦ Θύμβρεως· νενομίσθαι γὰρ
20 οὕτω τοὺς καλλιερῶντας. ἐκείνον μὲν οὖν ἀπελθόντα λούεσθαι, τὸν δὲ Σερούϊον φθάσαντα θῦσαι τῇ θεῷ τὴν βοῦν καὶ τῷ ἱερεῖ τὰ κέρατα προσπατταλεῦσαι.

ταῦτα καὶ ὁ Ἰόβας ἱστορήκε καὶ Βάρρων· πλὴν ὅτι τοῦτομα τοῦ Ἀντρωνὸς Βάρρων οὐ γέγραπεν, οὐδ' ὑπὸ Κορνηλίῳ φησὶ τοῦ ἱερέως ἀλλ' ὑπὸ τοῦ νεωκόρου παρα-
25 κρουσθῆναι τὸν Σαβῖνον.

92 (13) PLUTARCH. Aet. Rom. 59 p. 278 E: διὰ τί κοινὸς ἦν βωμὸς Ἑρακλέους καὶ Μουσῶν; ἢ ὅτι γράμματα τοὺς περὶ Εὐάνδρον ἐδίδαξεν Ἑρακλῆς, ὡς Ἰόβας ἱστορήκε· καὶ τὸ πρᾶγμα σεμνὸν ἐνομίζετο, φίλους καὶ συγγενεῖς διδασκόντων. ὅψ' δ' ἤρξαντο μισθοῦ διδάσκειν, καὶ πρῶτος ἀνέωξε γραμ-
30 ματοδιδασκαλεῖον Σπόριος Καρβίλιος, ἀπελεύθερος Καρβιλίου τοῦ πρώτου γαμετὴν ἐκβαλόντος.

93 (14) — — 78 p. 282 DE: διὰ τί τῶν οἰωνῶν ὁ καλούμενος ἀριστερὸς αἴσιος; πότερον οὐκ ἔστι τοῦτ' ἀληθές, ἀλλὰ παρακρούεται πολλοὺς ἢ διάλεκτος .... ἢ, καθάπερ Διονυσίος φησιν (AR 2, 5, 5), Ἀσκανίῳ τῷ Αἰνείῳ παρα-
35 ταττομένῳ πρὸς Μεξέντιον ἀστρατῆς ἐν ἀριστερᾷ νικηφόρου γενομένης .... ἢ, ὡς ἄλλοι τινές, Αἰνεῖα τοῦτον συμπεσόντος; καὶ γὰρ Θηβαῖοι τῷ ἀριστερῷ κέρατι τρεψάμενοι .... κρατήσαντες ἐν Λεύκτροις διετέλεσαν ἐν πάσαις ταῖς μάχαις τῷ ἀριστερῷ τὴν ἡγεμονίαν ἀποδιδόντες. ἢ μᾶλλον, ὡς Ἰόβας φησί, τοῖς πρὸς τὰς ἀνατολάς ἀποβλέπουσιν

1 δὲ καὶ Ziegler τὸ πρῶτον Rei 3 δὴ om. Y 5 ὁ U om. MA 7 οὕτω
Anon οὕτω ο 23 ὁ II om. r 28—31 καὶ τὸ πρᾶγμα -ἐκβαλόντος: unsicher ob
noch Juba 33 <τοὺς> πολλοὺς? Jac

ἐν ἀριστεραῖ γίνεται τὸ βόρειον, ὃ δὴ τοῦ κόσμου δεξιὸν ἔνιοι τίθενται καὶ καθυπέρτερον. ὅρα δὲ μὴ φύσει τοῖς εὐωμύμοις ἀσθενεστέροις οὖσιν οἱ προιστάμενοι οἰωνῶν οἶον ἀναρρυνόνουσιν .... τὸ ἑλλιπὲς τῆς δυνάμεως ἐπανισοῦντες ....

94 (11) PLUTARCH. Aet. Rom. 89 p. 285 D: διὰ τί τὰ Κυρινάλια
5 μωρῶν ἑορτὴν ὀνομάζουσιν· ἢ ὅτι τὴν ἡμέραν ταύτην ἀποδεδώκεσαν, ὡς Ἰόβας
φησί, τοῖς τὰς αὐτῶν φρατρίας ἀγνοοῦσιν; ἢ τοῖς μὴ θύσασιν, ὥσπερ οἱ λοιποὶ,
κατὰ φυλὰς ἐν τοῖς Φουρνικαλοῖς δι' ἀσχολίαν ἢ ἀποδημίαν ἢ ἀγνοίαν ἐδόθη τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ τὴν ἑορτὴν ἐκείνην ἀπολαβεῖν.

95 (10) — — 24 p. 269 BC: διὰ τί τρεῖς τοῦ μηνὸς ἀρχὰς καὶ προθε-
10 σμίας ἔχουσιν, οὐ ταῦτὸ διάστημα τῶν ἡμερῶν μεταξὺ λαμβάνοντες; πότερον ὡς
οἱ περὶ τὸν Ἰόβαν ἰστοροῦσιν, ὅτι ταῖς καλάνδαις ἐκάλουν τὸν δῆμον οἱ ἄρ-
χοντες καὶ κατήγγελλον εἰς πέμπτην τὰς νόνας, εἰδὸν δ' ἡμέραν ἱερὰν
ἐνόμιζον· ἢ μᾶλλον ὅτι ταῖς τῆς σελήνης διαφοραῖς ὀρίζοντες τὸν χρόνον ....

96 (9) ATHEN. 3, 53 p. 98 B: τὸν δὲ μῆνα τοῦτον (sc. τὸν Φεβρουάριον)
15 κληθῆναι φησιν ὁ Μανρούσιος Ἰόβας ἀπὸ τῶν κατοικιδίων φόβων κατ' ἀν-
αίρεσιν τῶν δειμάτων.

SPRACHLICHES.

97 (87) ET. M. 277, 37: (Stesimbrotos 107 F 13). οἱ δὲ Δεύννσον, ἐπειδὴ
βασιλεὺς ἐγένετο Νύσσης, δεῦνον δὲ τὸν βασιλέα λέγουσιν οἱ Ἰνδοί, ὡς Ἰόβας.

20 98 (88) HESYCH. s. Βρίγες· οἱ μὲν Φρύγες, οἱ δὲ βάρβαροι, οἱ δὲ σολοικισταί.
Ἰόβας δὲ ὑπὸ Λυδῶν ἀποφαινέται βρίγα λέγεσθαι τὸν ἐλεύθερον.

99 (89) — s. κυλίκ<ε>ια· παιδιὰ τις ἐπὶ πότον· Ἰόβας.

100 (38) — s. λιβυφοίτην· τὸ †ἐπιγυκόμενον Λίβυσιν· Ἰόβας.

11. ZWEIFELHAFTES. UNECHTES.

25 (F 45)

101 (39a) SOLIN. Coll. 52, 19: *praeterea, ut Jubae et Archelai* (123 F
1) *regum libris editum est, in quantum mores populorum* (sc. *Indorum*) *dis-*
sonant, habitus quoque discrepantissimus ....

ΘΗΡΙΑΚΟΣ.

30 102 (—) SCHOL. NIKAND. Ther. 715: <Ἰόβας> ὁ βασιλεὺς φησιν ἐν τῷ Θηριακῷ
ἰ γένῃ εἶναι τῶν φαλαγγίων.

2 προιστάμενοι Abresch παρ- ο 19 Ἰόβας: ἔνιοι Et. M. 259, 32 21 < > Sor-
berius 22 κυλίκεια — πότον (s. Pollux 6, 107) Jac κυλίκια ἢ διὰ τοῖς ἐπὶ τόπον Hes
κυλικίας· ἰδιώτης ἀπὸ τόπου Mus ἢ δίατα ἐπὶ πότον Schow κυλίκια δώτου· ἀπὸ τόπου
Mei Κιλικίας· ἀπηλιώτης MSchmidt Κυλλικράνης (Κιλλύριοι)· εἰλωτες Mue. 23 τὸν
ἐπιγυκόμενον Mus τὸν ἐπιμυγνόμενον Mei Λίβυσιν· Ἰόβας Mus λιβυσινόβας Hes
30 < > Bussemaker 31 ἰ Α ἢ Κ

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΙ(?).

103 (68) FULGENT. Mit. 2, 1 p. 40, 21 Helm: *conca etiam marina portari pingitur* (sc. Venus), *quod huius generis animal toto corpore simul aperto in coitu misceatur, sicut Juba in Fisiologis refert.*

5

12. ANHANG.

104 (83) ATHEN. 8, 31 p. 343EF: ὀφιοφάγος δ' ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀργεῖος τραγιδός, Ἀθηνῆνως (F 86) μὲν μαθητῆς, οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἰόβα τοῦ Μανρουσίων βασιλέως, ὡς φησιν Ἀμάραντος ἐν τοῖς Περὶ σκηνῆς (IV), γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε τὸ ἐπίγραμμα τὸν Ἰόβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ὑψιπύλῃν ὑπεκρίνατο· «Μὴ με Λεοντήος τραγικοῦ
10 ἔκνεαρφαγον ηἰσος / λεύσσω· Ὑψιπύλῃς ἐς κακὸν ἦτορ ὄρα. / ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδὲ τιν' ὤδε / γῆρην χρυσολόβοις οὖασιν ἠγάσαστο. / νῦν δέ με χυτρόποδες, κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγνηα / χήρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενον».

—. KONON.

36^a—17^p?

ΗΡΑΚΛΕΙΑ. — ΙΤΑΛΙΚΑ. — <ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ>.

15 s. 26 F 2—4.

276. KAISER CLAUDIUS.

10^a—54^p

T

1 (III 522; HRFr 294 Pet) a) JOSEPH. AJ 19, 213: μέτριον γὰρ ιδιώτης ὢν (sc. ὁ Κλαύδιος) ἤγεν αὐτὸν καὶ τοῖς πᾶσιν ἀρκῶν ἦν, παιδείαι τε συνίων καὶ μάλιστα
20 τῇ Ἑλληνίδι, καὶ παντὸς τοῦ εἰς θόρυβον ἀνακειμένου παντελῶς ἀπαλλάσσω αὐτόν. EBD. 164. b) SUTON. D. Claud. 3: *disciplinis tamen liberabilibus ab aetate prima non mediocrem operam dedit ac saepe experimenta cuiusque etiam publicavit. verum ne sic quidem quicquam dignitatis assequi aut spem de se commodiorem in posterum facere potuit.* EBD. 40. c) TACIT. A 6, 46, 1: *etiam de Claudio agitanti* (sc. Tiberio), *quod is com-*
25 *posita aetate bonarum artium cupiens erat, imminuta mens eius obstitit.* d) CASS. DION 60, 2, 1: ἐγένετο δὲ τὴν μὲν ψυχὴν οὐ φαῦλος, ἀλλὰ αἰεὶ καὶ ἐν παιδείᾳ ἤσκητο, ὥστε καὶ συγγράφαι τινά, τὸ δὲ δὴ σῶμα νοσώδης ....

2 SUTON. D. Claud. 41: *historiam in adolescentia hortante T. Livio, Sul-*
picio vero Flavo etiam adiuvante scribere adgressus est .... in principatu quoque et
30 *scripsit plurimum et adsidue recitavit per lectorem. initium autem sumpsit historiae post*
caedem Caesaris dictatoris (a. 44), *sed et transiit ad inferiora tempora coepitque a pace*

2 *concham* — *marinam habere* (portare G) β 3 *aperito* T *apto* R 11 τιν' ὤδε Porson τινων δὲ A χρυσολόβοις Porson χρυσοβόλοις A 12 χαριζόμενον Schweiger A 26 αἰεὶ om. Exc. Val., Xiphil., Zonaras, Joh. Antioch. ('recte fortasse' Boissevain)

- civili (a. 27?), cum sentiret neque libere neque vere sibi de superioribus tradendi potestatem relictam, correptus saepe et a matre et ab avia. prioris materiae duo volumina, posterioris unum et quadraginta reliquit. composuit et de vita sua octo volumina, magis inepte quam ineleganter .... (42) nec minore cura Graeca studia secutus est, amorem praestantiamque
- 5 linguae occasione omni professus .... denique et Graecas scripsit historias Tyrrhenicon viginti, Carchedoniacon octo. quarum causa veteri Alexandriae Musio <alterum> additum ex ipsius nomine, institutumque ut quotannis in altero Tyrrhenicon libri, in altero Carchedoniacon diebus statutis velut in auditorio recitarentur toti a singulis per vices.
- 10 3 a) PLIN. NH 1, 5—6: situs gentes .... ex auctoribus .... Licinio Muciano, Claudio Caesare (F 3—6), Arruntio .... b) — 1, 12—13: arborum naturae .... de peregrinis arboribus .... ex auctoribus .... Trogo, Claudio Caesare (F 1), Cornelio Nepote ....

F

- 15 TYPPHNIKΩN K̄. — KAPXHΛONIAKΩN H̄.

(T 2 p. 156, 5—9)

HISTORIARUM LIBR. XLI.

vor 41P

(T 2 p. 155, 30—156, 3; F 3—6).

- 1 (1; 3 Pet) PLIN. NH 12, 78: peregrinos ipsa (sc. Arabia) mire odores et ad externos a. 1/2P?
- 20 petit .... petunt igitur in Elymaeos arborem oratum cupresso fusae similem, exalbidis ramis, iucundi odoris accensam et cum miraculo Historiis Claudii Caesaris praedicatam. folia eius inspergere potionibus Parthos tradit. odorem esse proximum cedro, fumumque eius contra ligna alia remedio. nascitur ultra Pasitigrim in finibus oppidi Sostrae(?) in monte †Scanchro.
- 25 2 (—; 1) SUTTON. D. Claud. 21: fecit et saeculares, quasi anticipatos ab Augusto nec legitimo tempori reservatos, quamvis ipse in Historiis suis prodatur, intermissos eos Augustum multo post diligentissime annorum ratione subducta in ordinem redigisse.

DE VITA SUA LIBR. VIII.

nach 41P

(T 2 p. 156, 3; F 7? 8)

- 30 OHNE BUCHTITEL.

3 (2; 4) PLIN. NH 5, 63: (62: Alexandriae gegruendet in Africae parte ab ostio Canopico XII p. iuxta Mareotim lacum; vermessung; gestalt). Mareotis lacus a meridia-

7 < > Ursinus <Claudieum> Roth 19 miros M 20 fusae: russae M 23 alio M pasitigrim(rin) in a^d in om. a^d(?) phasin tigrim M pasitigrimque edd. vett. oppido M sostrae M scytrae r vgl. 6, 136 (sostrate D^s sosirate F¹E^{s1} sosinate E^{s2} socrate r sittacae (codd.) Barb Sostratae? Mayhoff 24 scanchro Md schantro Da vgl. 6, 136: chasiro E^sF² astro F¹ casiro (-yr-) Dda(R?) cassio p (konj.) 32 mareotes F¹a a ||| F ad r 32—157, 1 meridianam partem Ea

na urbis parte euripo e Canopico ostio mittit ex Mediterraneo commercia, insulas quoque plures amplexus, XXX traiectu, CCL ambitu, ut tradit Claudius Caesar.

4 (3; 5) — 6, 27: universae (sc. Armeniae Maioris) magnitudinem Aufidius (F 4 a. 1/2^p? Pet) quinquagiens centena milia prodidit; Claudius Caesar longitudinem a Dascusa ad
5 confinium Caspii maris [XIII] p., latitudinem dimidium eius Tigranocerta ad Hiberiam.

5 (—; 6) — 6, 31: aliqui inter Pontum et Caspium mare CCCLXXV p. non amplius interesse tradiderunt; Cornelius Nepos (F 56 Halm) CCL: tantis iterum angustis infestatur Asia. Claudius Caesar a Cimmerio Bosporo ad Caspium mare CL prodidit, eaque perfodere cogitasse Nicatorem Seleucum, quo tempore sit ab Ptolemaeo Cerauno
10 interfectus.

6 (—; 7) — 6, 128: tam vicinum Arsaniae fluere eum (sc. Tigridem) in a. 1/2^p? regione Archene(?) Claudius Caesar auctor est, ut, cum intumescere, confluant nec tamen misceantur, leviorque Arsania innatet MMM ferme spatio, mox divisus in Euphraten
15 mergatur.

7 (—; 8) — 7, 35: Claudius Caesar scribit hippocentaurum in Thessalia natum eodem die interisse; et nos principatu eius adlatum illi ex Aegypto in melle vidimus.

8 (—; 2) SUTON. D. Claud. 2: diu atque etiam post tutelam receptam alieni arbitrii et sub paedagago fuit; quem barbarum et olim superiumentarium ex industria sibi
20 appositum, ut se quibuscumque de causis quam saevissime coherceret, ipse quodam libello conqueritur.

277. KRITON DER PIERIOTE.

s. IIP

T

1 (IV 373) SUDA s. Κρίτων· Περιώτης (πόλις δὲ Μακεδονίας ἐστὶν
25 ἡ Πιερία), ἱστορικός. ἔγραψε Παλληνιακά· Συρακουσῶν κτίσιν· Περσικά· Σικελικά· Συρακουσῶν Περιήγησιν καὶ Περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων.

278. LEON VON ALABANDA.

s. IIA-IIP

T

1 (II 331) SUDA s. Λέων· Ἀλαβανδεύς, ῥήτωρ. ἔγραψε Καρικῶν

1 euripo e d(?) E³ -po et F² -pi e (ē) EA euripre R canobico F¹dRE mittit
ex DFR -tat ex Ea -titur ex E³ (v) mittitur Ghelen commercia Detlefsen -io o
2 traiectu F² -tus r vgl. quamplures insulas habet traiectusque quadringentos Martian.
Cap. 6, 676 CCL Pintianus CD o 7 CCCLXXXV a 8 CL M 10 nicatorem a³ -ast- r Seleucum v seleucium a seletium r 12 marsaniae pluerē DFRA
13 arch(a)ene (-ne, -ni) o Arrhene Ghelen 14 simul misceantur a M. M. a
24 πόλεως AF δὲ AFV οὖν G om. M 25 παλληνικά GM 26 σικελικά GM
om. V -ιακά r(v)

βιβλία δ· Λυκιακά ἐν βιβλίοις β· Τέχνην· Περὶ στάσεων· Τὸν ἱερὸν πόλεμον
Φωκέων καὶ Βοιωτῶν.

F

ΚΑΡΙΚΑ Α-Δ.—ΛΥΚΙΑΚΑ ΑΒ.

5

OHNE BUCHTITEL.

1 (II 331) HESYCH. s. βαίαι· ἑορτὴ παρὰ Ἀσσυρίοις, ὡς Λέων ὁ
'Αλαβανδεὺς ἐν τρίτῳ.

2 (II 331, 5) SCHOL. EURIP. Med. 167: ἀνηρωθῆναι δὲ αὐτὸν (sc. Ἄφνυρ-
τον) οἱ μὲν ὑπὸ Μηδείας, οἱ δὲ ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν. Λέων δὲ ὁ ῥήτωρ οὐ
10 σφαγῆναι ἀλλὰ διαφθαρῆναι αὐτὸν φαρμάκοις.

3 (—) SCHOL. B HOM. II. Z 200 (= PORPHYR. p. 94 Schr.) τίς ἡ
αἰτία (φασί) τοῦ τὸν Βελλεροφόντην ἀπεχθῆ <πᾶσι> θεοῖς γενέσθαι .... Ἀντίμαχος δὲ
ἐν τῇ Λύδῃ (F 68 Wyss), ὅτι τοὺς Σολύμους ἀνείλε θεοῖς ὄντας προσφιλεῖς .....
Λέων δὲ ἐν τοῖς Χρυσσαορικοῖς γεγράφθαι φησίν, ὡς ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖς,
15 Προῖτωι μὲν διαβεβλημένος ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀδίκως, Ἰοβάτῃ δὲ ἥ Ἀμφιάνακτι
ἐκ τῶν γραμμάτων· τούτῳ δ' ἀκόλουθον καὶ τὸ «πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων».

279. POSEIDONIOS VON OLBIA.

s. IIP?

T

1 (III 172) a) SUDA s. Ποσειδώνιος Ἀπαμεύς (87 T 1) .... — Ποσειδώνιος
20 Ἀλεξανδρεὺς .... μαθητὴς Ζήνωνος .... ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις νβ
ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναίου καὶ Πτολεμαίου καὶ Μελέτας ῥητορικός· Ὑποθέ-
σεις εἰς Δημοσθένην. καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου τοῦ σοφιστοῦ εἶναι
τοῦ Ὀλβιοπολίτου. — Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστὴς καὶ ἱστορικός.
Περὶ τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτόν· Περὶ τῆς Τυρικής(?) καλουμένης χώρας·
25 Ἀττικὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ· Λιβυκά ἐν βιβλίοις ια· καὶ ἄλλα τινά.
b) SUDA s. Πολύβιος· .... ἰστέον ὅτι διαδέχεται τὴν Πολυβίου ἱστορίαν Ποσειδώνιος
Ὀλβιοπολίτης σοφιστής.

F

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΥΡΙΚΗΣ(?) ΧΩΡΑΣ. — ΑΤΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ Α-Δ. — ΛΙΒΥΚΑ Α-ΙΑ.

1 ἐν βιβλίοις β̄ om. V 1—2 τὸν — Βοιωτῶν: Leon von Byzanz 132 T 1 12 < >
Schrader; rasur B 15 * * Προῖτωι Schrader 21—22 [καὶ] Μελ. ῥητ. <καὶ> Ὑποθ.
Flach καὶ M. ῥ. <καὶ> Ὑ. Mue 22 καὶ <περ> οἶμαι Rohde 24 Τυρ<α>ικής o.
Τυρικ<γετι>κήs Bernhardy Τυρικ<τι>κήs Mue 26—27 ἰστέον — σοφιστής: om. A(F) V

280. PHILIPPOS VON AMPHIPOLIS.

s. IVP?

T

1 (IV 475) SUDA s. Φίλιππος· Ἀμφιπολίτης, ἱστορικός. Ῥοδιακὰ βιβλία ιθ̄ (ἔστι δὲ τῶν πάντων αἰσχυρῶν)· Κωιακὰ βιβλία β̄· Θασιακὰ βιβλία β̄· καὶ ἄλλα.

- 5 2 (—) THEODOR. PRISCIAN. Ref. med. 2, 11 p. 133 Rose: *lectionibus animum ad delicias pertrahentibus, ut sunt Amphipolitae Filippi aut Herodiani aut certe Syrii Iamblichii vel ceteris suaviter amatorias fabulas describentibus.*

F (ZWEIFELHAFTES)

- 1 (—) SUDA s. ἀποσιμῶσαι· τὸ ἐπικύψαι καὶ τὴν πυγὴν προτείνειν γυνήν· Φίλιππος.
10 Θουκυδίδης (4, 25, 5) δὲ τὸ μετεωρῶσαι τὰς ναῦς.

281. KALLINIKOS VON PETRA.

s. IIII2P

(260/75)

T

- 1 (III 663) a) SUDA s. Καλλίνικος· Γαίον, ὁ καὶ Σουητώριος ἐπικληθεὶς, σοφιστής· Σύρος, ὡς δὲ τινες, Ἀράβιος, τὸ δὲ ἀληθὲς Πετραῖος· σοφιστεῦσας
15 ἐν Ἀθήναις. ἔγραψε πρὸς Λοῦππον Περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς· Προσφωνητικὸν Γαλιήνῳ (260/8)· Πρὸς Κλεοπάτρην Περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν βιβλία δέκα· Πρὸς τὰς φιλοσόφους αἰρέσεις· Περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀνανεώσεως· καὶ ἄλλα τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους. b) — s. Γενέθλιος· ἐκ Πετρῶν, μαθητὴς Μινουκιανοῦ καὶ Ἀγαπητοῦ, ἀντιπαιδεύσας κατὰ τὰς
20 Ἀθήνας Καλλινίκῳ τῷ διασήμῳ. c) — s. Ἰουλιανός· Δόμνον, ἀπὸ Καισαρείας Καππαδοκίας, σοφιστής, σύγχρονος Καλλινίκου τοῦ σοφιστοῦ· γεγονὼς ἐπὶ Κωνσταντίνου (323/337) τοῦ βασιλέως.

- 2 LIBAN. Vita 1, 11 (I 1, 86 Fö): ἦν γὰρ τις ἐταῖρος ἐμοὶ Καππαδόκης, Ἰασίων ὄνομα αὐτῷ .... οὗτος ὁ Ἰασίων, ᾧ παρ' ἀνδρῶν πρεσβυτέρων Ἀθηνῶν τε πέρι καὶ τῶν
25 αὐτοῦ δρωμένων ἐδέδεκτο, καθ' ἡμέραν ὡς εἰπεῖν πρὸς ἐμὲ ἐμυθολόγει Καλλινίκους τέ τινες καὶ Τηλοπόλεμους ἑτέρων τε οὐκ ὀλλῶν σοφιστῶν διηγούμενος σθένης λόγους τε....

3 LIBAN. Epp. 21,5 (X 19 Fö): σταθμός τις ἐστὶ περὶ τὸν Εὐφράτην, Καλλίνικος ὄνομα αὐτῷ· Καλλινίκου γὰρ ἐνταῦθα ἀποσφαγέντος, ὁ σοφιστής γίνεταί προσηγορία τῷ τόπῳ.

- 4 Hieron. Comm. i. Dan. prol.: *multiplex Graecorum historia* ....
30 *Suctorii videlicet Callinici, Diodori, Hieronymi, Polybii, Posidonii, Clau-*

4 κωνὰν AGM θουσιακὰ GVM 6 *Amphipolitae* v -i V B *Herodiani: Heliodori* Osann 6—7 *Syrii Iamblichii* Reinesius (Rohde Rom. 225, 1) *sirii aut amblii* VB *sirii aut amplii* r Vindob *sirii aut amplius* g *Syri Jambuli* Osann 13 Σουητώριος (ohne v. l.) SUD *Suctorius* (v. l. *Sut-*?) T 4; F 2 (p. 159, 30; 161, 4) 15 Λοῦππον VM s. SUD. s. κακοζηλία· Καλλίνικος ἔγραψεν ὁ Σύρος περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς 15—16 προσφωνητικὴν V 16 Γαλιήνῳ Jonsius γαλιήνῳ A γαλιήνῳ G γαλιήνῳ VM Κλεοπάτρην, Περὶ SUD(?) Adler 22 κωνσταντίνου V^{ac} schwerlich Κωνσταντίου (337/61); s. Komm. 25 ἐδέδεκτο L² -δοκτο L 30 *Suctorii*: s. zu v. 13

dii Theonis et Andronici cognomento Alipii, quos et Porphyrius (260 F 36) esse secutum se dicit.

F

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ Α-Ι.

5 (T 1; 4; F 2)

ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ ΡΩΜΗΣ.

1 EXC. CODD. Laur. 57, 12 (A); VATIC. 1354 (B): *Καλλινίκου εἰς τὰ Πάτρια 'Ρώμης.* (a) οὔτε ἡ καθ' ὑμᾶς γῇ πρὸς ἕτερον οὐδὲν εὐαρμοστόως εἶχε πλὴν βασιλείας οὔτε ἡ βασιλεία πρὸς ἄλλο χωρίον οὐδὲν πλὴν ταύτης
10 ἐχώρησεν. ἡ δὲ τῶν φόρων σύνταξις οὐθ' ὑμετέρα πλεονεξία γίγνεται οὔτε τῶν διδόντων ζημία, ἀλλ' εἰς τὸ μάχιμον γένος δαπανωμένη δι' ἐκείνων πάλιν εἰς τοὺς διδόντας ἐπάνεισιν, ὥστε δανείσμασι προσεικέναι τὸ διδόμενον μᾶλλον ἢ φόρων ἀπαγωγῇ. (b) 'Αλέξανδρος μὲν γὰρ οὐδὲν τῶν περὶ Κλέαρχον σεμνότερον διεπράξατο, ἀνδρῶν κρατήσας ἀνανδρίαί συντρόφων, ἐκ-
15 κλίνας τοὺς εἰδότας νικᾶν, πρὸς δὲ Πέρσας ἀγωνισάμενος τοὺς παιδευθέντας ἠττάσθαι, ταῦτόν παθὼν τοῖς ὄναρ εὐτυχοῦσιν, ἐν τῇ τῆς εὐτυχίας ἀκμῇ καταλύσας αὐτὴν καὶ τοσοῦτον ἄρξας τὸν ἅπαντα χρόνον ὅσος ὑμῖν οὐκ ἀρκεῖ τὴν ὑμετέραν ἐπελθεῖν. (c) τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς εἴρηται τυφλῶν εἶναι ζημίαν τὸ μὴ τὸν ἥλιον βλέπειν· ἐγὼ δ' ἂν ἐπὶ τῶν θεωμένων φῆσαιμι τὴν ἴσιν
20 εἶναι ζημίαν, εἴ τις μὴ ταύτην θεάσαιο. καὶ τῶν παρελθόντων εἰς φῶς ὅσοι μὲν ἀπείρατοι τῆς ὑμετέρας ἔμειναν, νόθον τινα βίον ὥς εἰπεῖν διαντλοῦσιν, ὅσοι δὲ ἐν πείρᾳ γεγένηται, γνήσιοι τοῦ βίου μέτοχοι, καὶ πλέον τῶν ἐτέρων διαλλάττουσιν ἢ τῶν βεβήλων οἱ τελεσθέντες.

OHNE BUCHTITEL.

25 2 HIERON. Comm. i. Dan. 11, 21 ff.: *Ptolemaeum autem hic non Epiphanem significat, qui quintus regnavit in Aegypto, sed Ptolemaeum Philometorem, filium Cleopatrae sororis Antiochi, cuius hic avunculus* KAT
fuit. et cum post mortem Cleopatrae Eulaius eunuchus nutritius Philo- AΛΕΞ.
metoris et Lenaeus Aegyptum regerent et repeterent Syriam, quam Antio- ΙΣΤΟ-
chus fraude occupaverat, ortum est inter avunculum et puerum Ptole- ΠΙΑΙ
maeum praelium; cumque inter Pelusium et montem Casium praelium a. 169^a
comisissent, victi sunt duces Ptolemaei. porro Antiochus parcens puero et amicitias simulans ascendit Memphin, et ibi ex more Aegypti regnum accipiens puerique rebus se providere dicens cum modico populo omnem
35 *Aegyptum subiugavit sibi. et abundantes atque uberrimas ingressus est civi-*

7—8 Καλλινίκου σοφιστοῦ ἐκ τῶν, εἰς τ. Π. P. a = codex(?) Allatii 8 ἡμᾶς a
9 εἶχεν Ba 13 ἐπαγωγή a 17 ἡμῖν a 23 διαλάττουσι a

tates, fecitque quae non fecerunt patres eius et patres patrum illius: nullus enim regum Syriae ita vastavit Aegyptum; et omnes eorum divitias dissipavit, et tam callidus fuit ut prudentes cogitationes eorum qui duces pueri erant sua fraude subverteret. haec Porphyrius (260 F 49a) sequens Suctorium 5 sermone latissimo prosecutus est, quae nos brevi compendio diximus.

282. KLAUDIANOS.

408/50P?

T

- 1 (—) SCHOL. ANTH. PAL. 1, 19: οὗτος ὁ Κλαυδιανὸς ἐστὶν ὁ γράψας τὰ Πάτρια
Θαρσοῦ, Ἀναζάβρου, Βηρύτον, Νικαίας.
10 2 (—) EUAGR. HE 1, 19: τότε (unter Theodosius II) φασὶ καὶ Κλαυδιανὸν καὶ
Κύρον τοὺς ποιητὰς ἀναδειχθῆναι.

283. CHRISTODOROS VON KOPTOS.

491/518P

T

- 1 (IV 360) SUDA s. Χριστόδωρος· Πανίσκου, ἀπὸ Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπτου,
15 ἐποποιός. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ ἐν
βιβλίοις ἑξ (ἔχει δὲ τὴν Ἰσαυρίας ἄλωσιν τὴν ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως γενομένην)· a. 497
Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως ἐπικῶς βιβλία ἰβ'. Πάτρια Θεσσαλονίκης ἐπικῶς βιβλία κε'.
Πάτρια Νάκλης (ἔστι δὲ πόλις περὶ Ἡλιούπολιν, ἐν ἣι τὰ καλούμενα Ἀφακα)· Πάτρια
Μιλήτου τῆς Ἰωνίας· Πάτρια Θράλλων· Πάτρια Ἀφροδισιάδος· Ἐκφρασιν τῶν ἐν τῷ
20 Ζευξίππου ἀγαλμάτων καὶ ἄλλα πολλά.

F

ΑΥΔΙΑΚΑ.

- 1 SCHOL. A HOM. IL. B 461: Ἀσιος υἱὸς Κότυς καὶ Μυιοῦς, Λυδῶν βασιλεὺς, ὃς
φῃσι Χριστόδωρος ἐν τοῖς Λυδιακοῖς· «Κότυς λευκὸν ἄλλῃν / ἤγετο
25 κουριδίην ὁμοδέμνιον, οὖνομα Μυιοῦν / ἢ δ' Ἀσιον τέκε
κοῦρον».

ΠΑΤΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΤΛ.

(T 1)

5 latissimo v. liciniosissimo Hier 14 χρηστόδωρος Sud. s. Ζεύξιππος 16 γενο-
μένην ἐπιγραμματῶν βιβλία γ'. Ἐπιστολῶν δ' Eudokia 20 Ζευξίππου Daub.-oi o.s.
ἔκφρασιν ἀγαλμάτων τοῦ Ζευξίππου Sud. s. Ζεύξιππος u. Χριστοδῶρον ποιητοῦ Θηβαίου
Κοπτίτου ἔκφρασις τῶν ἀγαλμάτων τῶν εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον τὸ ἐπικαλούμενον τοῦ
Ζευξίππου (Plan τοῦ ἐπικαλουμένου Ζευξίππου P) Inscr. AP II 23—25 μιοῦς—μιάν
A(?) 25 Ἀσιον Μυε ἀσίην A

284—296. SCHWINDELAUTOREN DES PSEUDOPLUTARCH.

284. AGATHARCHIDES VON SAMOS.

1. ΠΕΡΣΙΚΑ.

- 1 (III 197, 1) [PLUTARCH.] Parall. min. 2 A (Stob. Flor. 3, 7, 64): *Ξέρξης μετά*
 5 *πεντακοσίων μυριάδων Ἀρτεμισίῳ προσορμίσας πόλεμον τοῖς ἐγγχωρίοις κατήγγειλεν*
Ἀθηναῖοι δὲ συγκεχυμένοι κατάσκοπον ἔπεμψαν Ἀγησίλαον τὸν Θεμιστοκλέους ἀδελφόν,
καίπερ Νεοκλέους τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατ' ὄναρ ἑωρακότες ἀμφοτέρως ἀποβεβληκότα τὰς
χεῖρας. παραγενόμενος δ' εἰς τοὺς βαρβάρους ἐν σχήματι Περσικῶι Μαρόνιον ἓνα τῶν
 10 *σωματοφυλάκων ἀνείλεν ὑπολαμβάνων Ξέρξην εἶναι· συλληφθεὶς δὲ πρὸς τῶν πέριξ δέσμιος*
ἦχθη πρὸς τὸν βασιλέα. βουθυτεῖν δὲ τοῦ προειρημένου μέλλοντος, ἐπὶ τῷ τοῦ Ἥλιου
βωμῷ τὴν δεξιὰν ἐπέθηκε χεῖρα, καὶ ἀστένακτος ὑπομείνας τὴν ἀνάγκην τῶν βασάνων
ἡλευθερώθη τῶν δεσμῶν εἰπὼν ὅτι Πάντες ἐσμὲν τοιοῦτοι Ἀθηναῖοι· εἰ δ' ἀπιστεῖς, καὶ τὴν
ἀριστερὰν ἐπιθήσω. φοβηθεὶς δὲ ὁ Ξέρξης φρουρεῖσθαι αὐτὸν προσέταξε, καθάπερ ἱστορεῖ
Ἀγαθαρχίδης Σάμιος ἐν δευτέραι τῶν Περσικῶν.
 15 2 (—) — — 4 A: s. Aristides 286 F 20.

2. ΦΡΥΓΙΑΚΑ.

- 3 (2) [PLUT.] De fluv. 10, 4: *παράκειται δ' αὐτῷ (sc. τῷ Μαρσύναι) ὄρος Βερεκίνθιον*
καλούμενον, τὴν προσηγορίαν ἔχον ἀπὸ Βερεκίνθου τοῦ πρώτου ἱερέως γενομένου τῆς
Μητρὸς τῶν θεῶν. (5) γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος καλούμενος μάχαιρα — ἔστι γὰρ
 20 *σιδήρῳ παραπλήσιος —, ὃν ἐὰν εὗρη τις τῶν μυστηρίων ἐπιτελουμένων τῆς θεᾶς,*
ἐμμανὴς γίνεται, καθὼς ἱστορεῖ Ἀγαθαρχίδης ἐν τοῖς Φρυγιακοῖς.

3. ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ.

- 4 (4) [PLUT.] De fluv. 9, 5: s. Demaratos 42 F 6.

285. ARETAEDES VON KNIDOS.

1. ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ.

- 25 1 (IV 316, 1) [PLUT.] Parall. min. 11 A: *Δαρεῖος ὁ Πέρσης ἐπὶ Γρανικῶι πολεμήσας*
Ἀλεξάνδρῳ καὶ ἐπὶ σατραπίας ἀποβαλὼν καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα δύο καὶ πεντακόσια
συμβαλεῖν ἔμελλε τῇ ἐξῆς. Ἀριοβαρζάνης δ' ὁ υἱὸς συμπαθῶς διακείμενος πρὸς Ἀλέξαν-
δρον ὑπισχνεῖτο τὸν πατέρα προδώσειν. ἀνανακτήσας δ' ὁ πατὴρ ἐτραχηλοκόπησεν, ὥς
Ἀρητάδης Κνίδιος ἐν τρίτῳ Μακεδονικῶν.

1 hss des Pl(utarch): in Parall. FII (= aAE) Φ (= vz) Σg (s. Nachstädt Plut. Mor. II 1935 p. XXII—XXIV); in De fluv. iis: P. notiert sind nur irgendwie wesentliche varianten. « » zusätze aus Stob(aios) oder Lyd(os) 6 ἡγησίλαον Stob (s. zu v. 13) 7 αὐτοῦ Pl Stob (M^d) -τῶι Stob A ἀποβεβ(λ)ηκέναι Stob 9 πρὸς τῶν πέριξ Pl ὑπὸ τῶν δορυφόρων Stob 11 ἀστένακτος Pl (Φ) Stob -ως Pl (FΠΣg) 12 καὶ τῶν δεσμῶν Stob 13 αὐτὸν: τὸν Ἀγησίλαον Stob 14 ἀγαθαρχίδου, -δας Stob δευτέραι Pl δ Stob 19—21 Ps. Aristot. θαν. u. ἀκ. 173 20 σιδήρῳ παραπλήσιος Maussac -ον -ον Pl τῆς Ἐκάτης Arist 21 ὡς Εὐδοξὸς φησιν Arist 28 ὑπισχνόμενος Φα

2. ΝΗΣΙΩΤΙΚΑ.

2 (3) [PLUT.] Parall. min. 27 A: Τελαμών ὁ Αἰακοῦ καὶ Ἐνδηίδος ἐλθὼν εἰς † Εὐβοίαν καὶ νυκτὸς ἔφυγεν. ὁ δὲ πατὴρ αἰσθόμενος καὶ τῶν πολιτῶν τινα ὑποπτεύσας ἔδωκε τὴν κόρην καταποντωθῆναι τινὶ τῶν δορυφόρων· ὁ δὲ ἐλεήσας ἀπημπόλησε. προσσχούσης δὲ
5 τῆς νεῶς Σαλαμῖνι, Τελαμὼν ὠνήσατο· ἡ δ' ἔτεκεν Αἶαντα, ὡς Ἀρητάδης Κνίδιος ἐν δευτέρῳ Νησιωτικῶν.

3. ΦΡΥΓΙΑΚΑ.

3 (2) [PLUT.] De flav. 12, 2: γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ (im Sangaris) λίθος αὐτόγλυφος καλούμενος· εὗρίσκεται γὰρ τετυπωμένην ἔχων τὴν Μητέρα τῶν θεῶν. τοῦτον τὸν λίθον
10 [ἐὰν εὗρηι τις] σπανίως εὗρισκόμενον <ἐὰν εὗρηι τις τῶν> ἀποτέμνεσθαι βουλόμενων, οὐ ἐνίζεταί ἀλλ' εὐφύχως φέρει τῆς παρὰ φύσιν πράξεως τὴν ὄψιν, καθὼς ἱστορεῖ Ἀρητάδης ἐν τοῖς Φρυγιακοῖς.

286. ARISTEIDES VON MILET.

1. ΙΣΤΟΡΙΑΙ(?).

15 (s. F 2)

2. ΙΤΑΛΙΚΑ.

Α

1 (IV 320, 1) [PLUT.] Parall. min. 30B: Ἀτεπόμαρος Γάλλων βασιλεὺς Ῥωμαίοις πολεμῶν ἔφη μὴ πρότερον ἀναχωρῆσαι, ἐὰν μὴ τὰς γυναικάς εἰς συνουσίαν ἐκδώσι. τῶν δὲ
20 διὰ συμβουλὴν θεραπεινίδων πεμψάντων τὰς δούλας, κοπωθέντες οἱ βάρβαροι τῇ ἀλήκτῳ συνουσίαι ὑπνώθησαν. ἡ δὲ Ῥητάνα — αὕτη γὰρ ἦν ἡ τοῦτο συμβουλευσασα — ἀγρία ἐπιλαβομένη συκῆς ἀναβαίνει εἰς τὸ τεῖχος καὶ μὴνύει τοῖς ὑπάτοις· οἱ δ' ἐπελθόντες ἐνίκησαν. ἀφ' οὗ καὶ ἑορτὴ θεραπεινῶν καλεῖται, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν πρώτῃ Ἱταλικῶν.

25

Γ

(F 19?)

*2 (2) [PLUT.] Parall. min. 2B: Πορσίνας Τούσκων βασιλεὺς πέραν ποταμοῦ Θύμβρεως στρατ<οπεδ>εύσας ἐπολέμησε Ῥωμαίοις, καὶ τὴν ἀπὸ σιτίων φερομένην εὐθηρίαν Ῥωμαίοις μέσῃ λαβὼν λιμῶι τοὺς προειρημένους ἔτρυχε. τῆς δὲ συγκλήτου συγκεχυ-
30 μένης, Μούκιος τῶν ἐπισήμων ἀνὴρ λαβὼν τετρακοσίους ἀπὸ τῶν ὑπάτων ὁμήλικας ἐν ἰδιωτικῷ σχήματι τὸν ποταμὸν διήλθεν. ἰδὼν δὲ τὸν σωματοφύλακα τοῦ τυράννου τὰ ἐπιτήδεια διαδιδόντα τοῖς στρατιώταις, ὑπολαβὼν αὐτὸν τὸν Πορσίναν εἶναι ἀνείλεν. ἀχθεῖς

2 καὶ (c. 75) νυκτὸς Ε ἐλθὼν εἰς <Μέγαρα διέφθειρε τὴν Ἀλκαθόου> Ἐριβοίαν καὶ ν. ἔφ. (s. Bibl. 3, 158; Paus. 1, 42, 4) Maussac 10 [ ] < > He ἀποτέμνεσθαι βουλομένων ο. ἀ. Jac ἀποτεμνομένων P ἀποτεμνόμενος Wytttenbach 11 εὐφύχως Maussac ἐμ- Pl Ἀρετάδης Mue ἀρετάζης P 18 Ἀτεπόμαρος: 293 F 3 20 καὶ κοπωθέντας FII ἀλήκτῳ Ε ἀλήπτῳ γ 21 Ῥητάνα: ἀριτάνα Σ ἀριπάνα g ἦν ἡ Σg ἦν γ 28 < > ed. Basil. 30 τετρακοσίους: s. Komm. 32 στρατιώταις Jac στρατηγοῖς ο

δ' ἐπὶ τὸν βασιλέα τοῖς ἐμπύροις ἐπέθηκε τὴν δεξιὰν χεῖρα, καὶ στέξας τὰς ἀλγηδόνας εὐνύχως ἐμειδίασεν εἰπὼν 'βάρβαρε, λέλνυμαι, κἂν μὴ θέλῃς· καὶ ἴσθι ἡμᾶς κατὰ σοῦ τετρακοσίους ὄντας ἐν τῷ στρατοπέδῳ, οἳ σε ἀνελεῖν ζητοῦμεν'. ὁ δὲ φοβηθεὶς σπονδὰς πρὸς 'Ρωμαίους ἐποίησατο, καθάπερ ἱστορεῖ 'Αριστείδης ὁ Μιλήσιος ἐν τρίτῃ 'Ιστοριῶν.

- 5 3 (3) [PLUT.] Parall. min. 3 B: 'Ρωμαῖοι πρὸς Σαμνίτας πόλεμον ἔχοντες στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν ἡμισούνιον ἀμβλιερνόν. οὗτος κατὰ τὰς καλουμένας Φορκούλας Κανδίνας — ἔστι δὲ τόπος σπενώτατος — ἐνεδρευθεὶς τρεῖς ἀπέβαλε λεγεῶνας, καὶ αὐτὸς καιρίως τρωθεὶς ἔπεσε. βαθείας δὲ νυκτὸς ὀλίγον ἐπιζήσας περιείλετο τῶν ἀνηριγημένων πολεμίων τὰς ἀσπίδας, καὶ εἰς τὸ αἷμα τὴν χεῖρα βαπτίσας ἔσθησε τρόπαιον ἐνιγράφας
- 10 «'Ρωμαῖοι κατὰ Σαμνιτῶν Διὶ τροπαίουχῳ». Μάξιμος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Λαίμαργος στρατηγὸς πεμφθεὶς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τὸν τόπον, ἰδὼν τὸ τρόπαιον τὸν οἰωνὸν ἀσμένως ἐδέξατο· καὶ συμβαλὼν ἐνίκησε, καὶ αἰχμάλωτον λαβὼν τὸν βασιλέα εἰς 'Ρώμην ἐπεμφεν, ὡς 'Αριστείδης ὁ Μιλήσιος ἐν τρίτῃ 'Ιταλικῶν.

- 4 (4) — — 19 B: τῶν Διονυσίων ἐν τῇ 'Ρώμῃ ἀγομένων 'Αρνούτιος ἐκ γενετῆς
- 15 ὕδροπότης ἐξουδένιζε τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν· ὁ δὲ μέθην ἐνέβαλε, καὶ ἐβιάσατο τὴν θυγατέρα Μεδουλλίναν νυκτὶ λαθραῖα. ἡ δὲ ἐκ δακτυλίου γνοῦσα τὸ γερονδὸς καὶ πρεσβύτερα τῆς ἡλικίας φρονήσασα, μεθύσασα τὸν πατέρα καὶ στεφανώσασα ἤγαγεν ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς 'Αστρατῆς, καὶ δακρύνουσα ἀνείλε τὸν ἐπίβουλον τῆς παρθενίας, ὡς 'Αριστείδης ἐν τρίτῃ 'Ιταλικῶν.

- 20 5 (5) — — 22B: Οὐαλερία Τουσκαναρία κατὰ μῆνην 'Αφροδίτης ἐρασθεῖσα Οὐαλερίῳ τοῦ πατρὸς τῇ τροφῇ ἀνεκοίνωσεν· ἡ δὲ τὸν δεσπότην δόλῳ ὑπῆλθεν, εἰποῦσα ὡς αἰδεῖται κατ' ὄψιν μίσγεσθαι τῶν τε γειτόνων εἶναι παρθένον. καὶ οἰνωθεὶς(?) ὁ πατὴρ ἤτιτε φῶς, ἡ δὲ τροφὸς φθάσασα διήγειρεν. ἤτις ἐπὶ ταῖς ἀγροικίαις ἦν ἐγκύμων τυγχάνουσα, ποτὲ δὲ κατὰ κρημνῶν ἐνεχθείσης, τὸ βρέφος ἔξη· κατιοῦσα δ' ἐγκύμων κατέστη†, καὶ εἰς τὸν ὥρισμένον χρόνον ἐγέννησεν Αἰγίπανα, κατὰ τὴν 'Ρωμαίων φωνὴν Σιλουᾶνον. ὁ δὲ Οὐαλέριος ἀθυμῆσας κατὰ τῶν αὐτῶν <ἐαυτὸν> ἔρριψε κρημνῶν, ὡς 'Αριστείδης Μιλήσιος ἐν τρίτῃ 'Ιταλικῶν.

- 6 (6) — — 24B: 'Αννίβα Καμπανὸς λεηλατοῦντος Λεύκιος Οὐμβρίου τὸν υἱὸν 'Ρούστικον μετὰ χρημάτων ἐξέθετο πρὸς Οὐαλέριον Οὐδεστίνον ὄντα γαμβρόν. ὁ δὲ νενίκηκεν.
- 30 ἀκούσας δ' ὁ Καμπανὸς φιλαργυρίᾳ παρέβη τὰ δίκαια τῆς φύσεως τὸν παῖδα φονεύσας.

4 'Ιστοριῶν: 'Ιταλικῶν Mue 'Ιστοριῶν <'Ιταλικῶν> Bernardakis 6 μισούνιον ἀμβλιερνόν FΠ μισούνιον ἀμβλιερνόν Φ μισούνιον ἀμβλιερνόν Σg Μινούκιον Αὐγουρίνον Nachstädt Ποστούμιον 'Αλβίνον Guar(inus) 6—7 Φορκούλας Κανδίνας Holste φορκούντας κλανδίνας ο 10 μάξιμος g μάξιμος ΦΣ μάιος FΠ 14 ἀρνούτιος ΠΦ -σιος Σg 'Αρούντιος Guar, v 15 τοῦ θεοῦ ΠΦ διονύσου Σg 16 νυκτὶ λαθραῖα Σg om. ΠΦ γερονδὸς Σg γένος τ 22 οἰνωθεὶς: οἱ μυχθεὶς ΑΠ* cf. ὁ δὲ συνήμει· ποτὲ δὲ θελήσας τὴν ἐρῶσαν μαθεῖν φῶς ἤτησεν 22A 23—26 διήγειρεν. ἤτις — τυγχάνουσα καὶ εἰς — Σιλουᾶνον. ποτὲ — ἔξη [κατιοῦσα — κατέστη] Kurtz; 'corrupta et ex duabus recensionibus ἐπὶ — ἔξη et κατιοῦσα — κατέστη conflata' Nachstädt; ausfall vom καὶ εἰς — Σιλουᾶνον und nachtrag mit kustoden (ἐγκύμων); urspr. διήγειρεν (διέσωσεν;) <αὐτήν>· ἡ δὲ κατιοῦσα ἐπὶ τ. ἀγρ. ἐγκύμων κατέστη, ποτὲ δὲ κτλ. ο. ἀ. Jac 23 τῆς ἀγροικίας Φ 24 βρέφος (5—10) ἐγκύμων Φ 25 ἐγέννησεν (c. 16) κατὰ Φ 26 σιλουᾶνον α* (Σg?) σιλότανον ΠΦ < > Mue 28 — 165, 2 kürzer An(onymus de impiis, Westermann Paradoxogr. 221, 25) 28 Λεύκιος An λούκιος ο Οὐμβρίου An θ(ρ)ύμβρις ΠΦ θούβρις Σg 29 'Ρούστικον An ρούστίκιον Σg ρούστιον ΠΦ ἐξέθετο Φ (e. conī., cf. 24A) ἔθετο Π παρέθετο Σg Οὐδεστίνον Westermann ουστίσιος An γέστιον ο

ὁ δὲ Οὔμβριος διὰ τῆς ἀγροικίας πορευόμενος καὶ τῷ σώματι τοῦ παιδὸς ἐντυχὼν ἔπεμψεν ἐπὶ τὸν γαμβρὸν ὡς δείξων θησαυρούς· ἐλθόντα δ' ἐτύφλωσε καὶ ἐσταύρωσεν, ὡς Ἀριστείδης ἐν τρίτῳ Ἱταλικῶν.

7 (7) [PLUT.] Parall. min. 31B: Ῥωμαίων πρὸς Γάλλους πολεμούντων καὶ τῆς εὐθηνίας μὴ ἀρκούσης Κίννας τοῦ δήμου τὸ σιτόμετρον ὑπέσπασε· Ῥωμαῖοι δ' ὡς ἀντιποιούμενον αὐτὸν τῆς βασιλείας λιθόλευστον ἐποίησαν, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν τρίτῳ Ἱταλικῶν.

8 (8) — 40B: Ἄνιος δὲ Τούσκων βασιλεὺς ἔχων θυγατέρα εὐμορφον τοῦνομα Σαλίαν παρθένον ἐτήρει. Κάθητος δ' ἐκ τῶν ἐπισήμων ἰδὼν τὴν παρθένον παῖζουσιν ἠράσθη, καὶ μὴ στέγων τὸν ἔρωτα ἤρπασε καὶ ἤγεν εἰς Ῥώμην. ὁ δὲ πατὴρ ἐπιδιώξας καὶ μὴ συλλαβὼν ἤλατο εἰς τὸν Περσεύσιον(?) ποταμόν, ὃς Ἀνίων μετωνομάσθη. τῇ δὲ Σαλίᾳ συγγενόμενος Κάθητος ἐποίησατο Λατίνον καὶ Σάλιον, ἀφ' ὧν οἱ εὐγενέστατοι κατῆγον τὸ γένος, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ (273 F 20) ἐν τρίτῳ Ἱταλικῶν.

Δ

15 9 (9) [PLUT.] Parall. min. 39B: †νεπεσση πόλει τῆς Ἱταλίας ἐγένετό τις ὠμὸς τύραννος Αἰμίλιος Κενσωρίνος. οὗτος τοὺς καινότερα βασανιστήρια κατασκευάσας ἐδωροδόκει. εἰς δὲ τις Ἀρούντιος Πατέρκουλος δημογεγῆσας ἵππον χαλκοῦν τῷ προεργημένῳ δῶρον ἔδωκεν, ἵνα †βάλλῃ αὐτούς. ὁ δὲ τότε πρῶτον νομίμως ἀναστραφεὶς τὸν χαρισάμενον πρότερον ἐνέβαλεν, ὡς ἂν ἦν ἐπενόησε βάσανον ἄλλοις αὐτὸς πάθῃ πρῶτος 20 [τοῦτον συλλαβὼν ἀπὸ τοῦ Ταρπίου ὄρους ἔρριψε]· καὶ δοκοῦσιν οἱ ἀποτόμως βρασιλεύσαντες ἀπ' ἐκείνου Αἰμίλιοι προσαγορεύεσθαι, ὡς Ἀριστείδης ἐν τετάρτῳ Ἱταλικῶν.

Ε

(s. F 14?).

ΙΘ.

25 10 (10; 25) [PLUT.] Parall. min. 35B (LYDUS De mens. 4, 147): λοιμοῦ κατασχόντος Φαληγρίου καὶ φθορᾶς γενομένης, χρησμός ἐδόθη λωφῆσαι τὸ δεινόν, ἐὰν παρθένον τῇ Ἑρᾷ θύωσιν κατ' ἐναντιόν. αἰεὶ δὲ τῆς δεισιδαιμονίας μενούσης, κατὰ κληρὸν καλουμένη Οὐαλερία Λουπέρκα * * * †σπασαμένη δὲ τὸ ξίφος, αἰετὸς καταπτὰς ἤρπασε καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπύρων ἔθηκε ῥάβδον μικρὰν ἔχουσαν σφῶρα, τὸ δὲ ξίφος ἐπέβαλε δαμάλει τινὶ παρὰ τὸν ναόν

1 Οὔμβριος: θύμβρις (v. l. ἱμβρίκιος, ἱαμβρίκιος) ο ἔπεμψεν ἐπὶ ΠΣγ μετεκαλέσατο Φ (cf. 24 A ἐπὶ τοὺς τόπους παραγενομένη ΠΣγ ~ προσκαλεσαμένη Φ) 2 δείξων αὐτῷ Φ 6 Μιλήσιος FΦ om. ΠΣγ 8 Ἄνιος Nachstädt ἄνιος ο Ἀνιρός? Jac Τούσκων Steph τρου ο 9 Σαλίαν Ald Σιλίαν ο Ἰλίαν? Nachstädt, vgl. v. 11; 12 ἐκ: εἰς Σγ 11 ἤλατο: ἔρριπεν ἑαυτὸν Σγ Περσεύσιον FΦ παρ- Π περαι- Σγ Σαλίαι: σιλίαι Σγ 12 κατῆγον τὸ γένος: κατῆγοντο Φ 15 ἐνεπέστη (ἀεγέστη m²) π. τῆς Ἱταλίας (σικε- m²) F ἐν ἐγγέστη πόλει σικελίας Φ ἐν πόλει τινὶ Ἱταλίας Σγ 17 Ἀρρουντίος Nachstädt Πατέρκουλος om. Σγ 18 ἵνα βάλλῃ αὐτούς: ἐμβαλεῖν τοὺς κολαζομένους Σγ 19 ἐνέβαλεν Σγ ἔβαλεν r 20 [ ] Nachstädt <ὁ δεῖνα> τοῦτον κτλ. Xyl Ταρπίου Bernardakis 25 — 166, 4 verkürzt Σγ, Tzetz. Lyk. 183; nur 166, 1 παρθένος — 4 erhalten bei Lyd 26 Φαληγρίου Amyot χαλ- (οὐαλ- α²) ο 27 θύωσιν Φη 27—28 οὐλερίαν τουπέρκα (τοῦ πέρκα) ο Ἰουλίαν Λουπέρκαν Ῥωμαίαν Tzetz 28 * * * : <ῆγετο εἰς θυσίαν> Dübner <ἐμελλεν αὐτὴν τῇ θεῷ θύειν> σπασαμένης> Pohlenz σπασαμένου A²n σφαγιαζομένης γὰρ αὐτῆς καταπτὰς (sc. αἰετὸς) ἀπὸ τοῦ ἱερέως τοῦ δήμου τὸ ξίφος ἀρπάζει Tzetz

βοσκομένη. νοήσασα δ' ἡ παρθένος «τῆς δαίμονος τὸ φιλόφρωνον» καὶ τὴν βοῦν θύσασα καὶ τὴν σφύραν ἄρασα «πᾶσαν» κατ' οἰκίαν περιῆλθε, καὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἡρέμα πλῆττουσα διήγειρεν, ἐρρῶσθαι ἐνὶ ἐκάστῳ λέγουσα· ὅθεν καὶ νῦν τὸ μυστήριον τελεῖται, ὡς Ἀριστείδης ἐν ἑννεακαίδεκάτῳ Ἱταλικῶν.

5

M

11 (11) [PLUT.] Parall. min. 5B: διὰ μέσης τῆς ἀγορᾶς ῥέων ὁ Τίβερις διὰ μῆνιν Ταρσίου(?) Διὸς μέγιστον ἀπέρρηξε χῶμα καὶ πολλὰς οἰκίας ἐβύθισε. χρησμός δ' ἐδόθη λήξεσθαι, ἐὰν τὸ τιμικώτατον ἐμβάλωσι. τῶν δὲ χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν ἐμβαλόντων, Κούρτιος τῶν ἐπισήμων νέος τὸν χρησμὸν νοήσας καὶ λογισάμενος τὴν ψυχὴν τιμωτέραν ἐπιπ-
10 πον ἑαυτὸν ἐρριψεν εἰς τὸ χάσμα καὶ τοὺς οἰκείους ἐξέσωσε τῶν κακῶν, ὡς Ἀριστείδης ἐν τεσσαρακοστῷ Ἱταλικῶν.

OHNE BUCHZAHL (O. BUCHTITEL).

12 (13) [PLUT.] Parall. min. 11B: Βροῦτος ὑπὸ πάντων ὕπατος χειροτονηθεὶς ἐφνγάδευσε τὸν Ὑπερήφανον Ταρκύνιον τυραννικῶς ἀναστρεφόμενον. ὁ δὲ ἐλθὼν εἰς
15 Τούσκους ἐπολέμει Ῥωμαίους. οἱ δὲ <Βρού> τὸν νῖοι τὸν πατέρα προδοῦναι ἡβουλήθησαν. ἐμπεισόντων δὲ *** τραχηλοκοπήσαι, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν Ἱταλικοῖς.

13 (15) — — 15B: Ταρπηία τῶν εὐσχημόνων παρθένων τοῦ Καπιτωλίου φύλαξ, Ῥωμαίων πρὸς Σαβίνους πολεμούντων, ὑπέσχετο τῷ Τατίῳ δώσειν εἰσοδὸν εἰς τὸ Ταρ-
πηλίον ὄρος, ἐὰν μισθὸν λάβῃ τοὺς ὁρμούς, οὓς ἐφόρουν κόσμον χάριν. Σαβίνοι δὲ ποιήσαντες
20 ζῶσαν κατέχωσαν, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν Ἱταλικοῖς.

14 (16) — — 16B: Ῥωμαῖοι καὶ Ἀλβανοὶ πολεμούντες τριδύμους προμάχους εἴλοντο, καὶ Ἀλβανοὶ μὲν Κουριατίους, Ῥωμαῖοι δὲ Ὠρατίους. συμβληθείσης δὲ τῆς μάχης οἱ Κουριατίοι δύο τῶν ἐναντίων ἀνείλον, ὁ δὲ περίλοιπος φυγῇ προσποιητῇ συμμάχῳ χρώ-
μενος ἐφόνευσε καθ' ἓνα τῶν ἐπιθυμούντων. χαρέντων δὲ πάντων μόνῃ ἡ ἀδελφῇ οὐ συνεχάρη
25 Ὠρατία <τῷ> τὸν κατηγγυνημένον ἀνδρα Κουριάτιον ἀνηλεηρότι. ὁ δὲ ἐφόνευσε τὴν ἀδελφὴν, ὡς φησὶν Ἀριστείδης ὁ Μιλήσιος ἐν Ἱταλικοῖς.

15 (17) — — 17B: Ἄντυλος ἀνὴρ τῶν ἐπισήμων πορευόμενος εἰς τὸ προάστειον ὑπὸ κοράκων ἐπεσχέθη παίωντων ταῖς πτέρυξι. φοβηθεὶς δὲ τὸν οἰωνὸν εἰς Ῥώμην ὑπέ-
στρεφεν. ἰδὼν δὲ τὸ τέμενος τῆς Ἑστίας καίόμενον καὶ τὸ παλλάδιον ἀρπάσας ἐτυφλώθη,
30 ὕστερον δ' ἀνέβλεψεν ἐξιλασάμενος, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν Ἱταλικοῖς.

16 (19) — — 36B (LYD. De mens. 4, 150): Ἀμούλιος πρὸς Νομίτορα τὸν ἀδελφόν

1—2 « » Lyd 2 [καὶ] τὴν Bernardakis πᾶσαν κατοικίαν Lyd κατ' οἰκίαν ο
3 ἐρρῶσθαι — τελεῖται om. Lyd ὡς δ' Ῥωμαῖος Βάρ(ρων) Lyd om. Tzetz 7 ταρσίου
διὸς ΠΦ ταρσίου διόν Fa ταρσιδίου Σg διὸ S Ταρπηίου Διὸς Steph, v χῶμα: χάσμα
(v. 10) Ald 8 < > Bernardakis ἐμβαλλόντων FΠ 9 νοήσας μὲν καὶ FaΦ
9—10 ἐφ' ἱππον (ἑαυτὸν om.) Φ 15 <Βρού> τὸν νῖοι Xyl τοῦσχοι ο 16 *** Xyl
17—20 verkürzt und geändert Σg 17 Ταρπηία Turn ταρτησία Π ταρσία Φ ταρμισία Σg
μία τῶν εὐ. Φ τῶν δοκουσῶν εὐ. Σg cf. παρθένος δὲ τις τῶν ἐπισήμων 15A (= 293 F 1^b)
παρθένων (παρόντων Φ): παρθένος Kurtz 18 Σαβίνους Schott ἀλβανούς (aus 16B =
F 14) ο 18—19 τάρπιον Α'Φa 19 ποιήσαντες (cf. 15A = 293 F 1) Kurtz νοήσαν-
τες ΠΦ 20 ἐν ἑ Ἱταλικῶν (s. zu 293 F 1, 176, b 25)? 22 (u. v. 25) Κουριατίους
Guar κουριατίους ΠΣg κουράτιους Φ 23 ἐναντίων: ὠρατίων Σg ὠρατικῶν Φ 25 < >
Sieveking 26 ὁ om. αΠΦ 27 Ἄντυλος (ἀρτ-Σg): Μέτελλος Guar, v 31 — 167, 7
stark verkürzt Σg: die meisten namen und das zitat lässt fort Lyd; aus Pl Tzetz.
Lykophr. 1232 p. 354, 20 Sch?

τυραννικῶς διακείμενος τὸν μὲν υἱὸν Αἴνιτον(?) ἐπὶ κυνηγίαι ἀνείλε, τὴν δὲ θυγατέρα Σιλουίαν ἢ Ἰλίαν τῆς Ἑρας(?) ἱέρειαν ἐποιήσατο. ταύτην Ἑρῆς ἐγκύμονα ποιεῖ ἥ δ' ἔτεκε διδύμους ὡμολόγησέ τε τῷ τυράννῳ τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ φοβηθεὶς ἀμφοτέρους κατεπόντισε, βαλὼν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Θύμβρεως. οἱ δὲ προσηνέχθησαν ἐν τόπῳ, ἐνθα λύκαινα ἦν
 5 φωλεύουσα νεοτόκος· καὶ τοὺς μὲν σκύμους ἔρριψε, τὰ δὲ βρέφη ἔτρεφε. Φαῦστος(?) δὲ ποιήν αὐτόπτης γενόμενος τοὺς παῖδας ἀνέτρεψε, καὶ τὸν μὲν Ῥῶμον, τὸν δὲ Ῥωμύλον προσηγόρευσε, τοὺς κτίστας Ῥώμης, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν τοῖς Ἱταλικοῖς.

*17 (12) [PLUT.] Parall. min. 4B: Ῥωμαῖοι πρὸς Ποινοὺς πόλεμον ἔχοντες ἔπεμψαν τριακοσίους καὶ στρατηγὸν Φάβιον Μάξιμον. συμβαλὼν δ' ἀπέβαλε πάντας, αὐτὸς δὲ
 10 καιρίως τρωθεὶς μεθ' ὁρμῆς ἐπὶ τὸν Ἀννίβαν ἠνέχθη, καὶ καθελὼν τὸ διάδημα συναπέθανεν αὐτῷ, καθάπερ ἱστορεῖ Ἀριστείδης ὁ Μιλήσιος.

*18 (14) — — 12B: Ῥωμαῖοι πρὸς Σαμνίτας πόλεμον ἔχοντες ἐχειροτόνησαν Μάλιον τὸν Ἐπιτάκην ἐπικληθέντα. οὗτος διὰ χειροτονίαν ὑπατικὴν εἰς Ῥώμην πορευόμενος τῷ υἱῷ προσέταξε μὴ συμβαλεῖν. οἱ δὲ Σαμνίται μαθόντες βλασφημίαις ἐξουδένιζον
 15 τὸν νεανίαν· ὁ δὲ ταραχθεὶς ἐνίκησεν Μάλιος δὲ στεφανώσας τῆς νίκης, ἐτραχηλοκόπησεν τῆς παραβάσεως, καθάπερ ἱστορεῖ Ἀριστείδης Μιλήσιος.

*19 (18) — — 18B: Πούπλιος Δέκιος Ῥωμαῖος πρὸς Ἀλβανούς πολεμῶν ὄναρ εἶδεν, ἐὰν ἀποθάνῃ, ῥώμην προσποιήσῃ Ῥωμαίοις. ἐλθὼν οὖν εἰς μέσους καὶ πολλοὺς φονεύσας ἀνηρέθη. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Δέκιος ἐν τῷ πρὸς Γάλλους πολέμῳ τοὺς Ῥωμαίους
 20 διέσωσεν, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος.

3. ΠΕΡΣΙΚΑ(?).

20 (21) a) [PLUT.] Parall. min. 4A: Περσῶν μετὰ πεντακοσίων μυριάδων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐρχομένων, Λεωνίδας ἄμα τριακοσίοις ἐπέμφθη εἰς Θερμοπύλας ὑπὸ Λακεδαιμονίων. εὐωχουμένων δ' ἐκεῖ ἐπέκειτο

b) STOB. Flor. 3, 7, 65: Ἀριστείδον ἐν τῷ γ' Περσικῶν. Περσῶν μετὰ πεντακοσίων μυριάδων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα φερομένων, Λακεδαιμόνιοι τριακοσίους εἰς Θερμοπύλας ἔπεμψαν, στρατηγὸν αὐτοῖς δόντες Λεωνί-

c) Ioann. Lyd. De mens. fr. 5 p. 179, 20 Wü: ἐν τῷ Περσικῷ δὲ φησιν ὁ Ἀριστείδης,

ὅτι Λεωνίδης ὁ στρατηγός

1 Αἴνιτον: Αἰγέστην Tzetz vgl. Αἰγέστον Dionys. Hal. AR 1, 76, 2 Ἑγεστον Appian. Reg. 1 ἐν κυνηγεσίῳ Tzetz ἐν κυνηγίαι (vgl. Strab. 5, 3, 2) Bernardakis ἐπὶ κυνηγίας? Pohlenz ἐπὶ κυνηγία<ν ἐξελθόντα> (vgl. ἐξελθόντα ἐπὶ θήραν Dionys. Hal. AR 1, 76, 2)? Jac 2 ἢ Ἰλίαν Bryan ἐν ἰουλῳ (om. Σg) ο Σιλουίαν ἢ Ῥέαν Ἰλίαν Tzetz vgl. Ἰλίαν (ἰουλίαν A ἰλιουίαν B), ὡς δὲ τινες γράφουσι Ῥέαν ὄνομα, Σιλουίαν δ' ἐπικλησιν Dionys. 76, 3; Plut. Romul. 3, 3 Ῥέαν Σιλουίαν Appian, Strab Σιλβία Plut. De fort. Rom. 8 Ἑρας: ἱέρειαν τῆς Ἑστίας (Dionys; Plut. Rom. 3, 3; Strab. Tzetz vgl. Vestalem Liv. 1, 3, 11 ἱέρειαν Appian. Reg. 1 τῆς δ(ὲ τεκούσης, ὡς λέγου)σιν, ἐξ Ἑρας Lyd 4 τοῦ Θύβριδος Lyd 5 Φαιστυλῷ Tzetz (Dionys. 79, 9; Plut. Romul. 3, 5; Strab mit v. l. Φανστυλός; Faustulus Liv. 1, 4, 7) Φαῦστ<υλ>ος Bryan 7 ἀριστ. ἐν Ἱταλικοῖς Φ 8—11 verkürzt Lyd. De mens. fr. 5 p. 179, 17 Wü 8 ἐπὶ τοῦ πρώτου Φοινικικοῦ πολέμου Lyd 9 μάξιμον, δὲ ἀρῶς υἱὸς ἐγένετο Φ 10 ὁρμῆς FΠΦ (vgl. F 20 p. 168, 9—10b) ὁρμῆς Fmg¹ Σg Lyd ἀνήχθη z ἀνηνέχθη Σg (vgl. p. 168, 10b) ἐναπέθανεν Lyd 11 καθάπερ — Μιλήσιος om. Lyd 12 σαννίτας Σg 13 (u. 15) μάλιον ΠΣg μανδάλιον Φ Μάλλιον v 15—16 στεφανώσας τῆς νίκης u. τῆς παραβάσεως Σg om. r 16 Ἀρ. Μιλ. om. Σg 17 Πόπλιος Bernardakis 18 οὖν Φ om. r 23b γ: s. zu p. 168, 18a 28a—29a εὐωχουμένων F¹(Φ) Σg -νον Π(Φ)

τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος·
καὶ ὁ Λεωνίδας εἶπεν ἰδὼν
τοὺς βαρβάρους «οὕτως
ἀριστᾶτε ὥς ἐς Ἄιδον δει-
5 πνήσοντες».

καὶ ὁρμήσας κατὰ τῶν
βαρβάρων καὶ πολλοῖς περι-
παρεῖς δόρασιν ἀνέβη ἐπὶ
10 τὸν Ξέρξην καὶ τὸ διάδημα
ἀφείλετο.

15 οὗ ἀποθανόντος ὁ βάμβα-
ρος τέμνει τὴν καρδίαν καὶ
εὗρε δασεῖαν ὥς Ἀριστεί-
δης ἐν πρώτῃ (?) Περσικῶν.

δαν. οὗτος τὸ ἐπερχόμενον
θεασάμενος τὸ πολεμίων πλῆ-
θος εὐχουμένοις εἶπε τοῖς
συμμάχοις «οὕτως ἀριστᾶτε,
ὦ τριακόσιοι, ὥς ἐν Ἄιδου
δειπνήσοντες».

ἐπιφανέντων οὖν τῶν βαρ-
βάρων, Λεωνίδας πολλοῖς
περιπεπαρμένος δόρασι μεθ'
ὁρμῆς ἐπὶ Ξέρξην ἠνέχθη,
καὶ περιελόμενος αὐτοῦ τὸ
διάδημα πρὸ τῶν τραυμάτων
κατέσχε, καὶ αἱμορραγήσας
ἐξέπνευσεν.

ἀνατεμὼν δὲ ὁ βασιλεὺς
τοῦ προειρημένου τὸ στήθος
εὗρεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν
τριχῶν γέμουσαν.

θεασάμενος τὸ τῶν Περ-
σῶν πλῆθος ἐν Θερμοπύλαις

ἐπῆλθεν ἐκ τοῦ ἐναντίου
τοῖς πολεμίοις, καὶ ἀπεί-
ρους περιπαρεῖς δόρασιν ἐπὶ
Ξέρξην ἐπῆλθε, καὶ περιε-
λόμενος αὐτοῦ τὸ διάδημα
ἐξέπνευσεν.

ἀνατεμὼν δὲ αὐτὸν ὁ Πέρ-
σης εὗρε τὴν καρδίαν αὐτοῦ
ἐκ τῆς ἐμφύτου θερμῆς τε-
τριχωμένην.

4. ΣΙΚΕΛΙΚΑ.

20 21 (20) [PLUT.] Parall. min. 1B: Ἀσδρούβας βασιλεὺς Σικελίαν καταλαβόμενος πό-
λεμον Ῥωμαίοις κατήγγειλε. Μέτελλος δ' ὑπὸ τῆς συγκλήτου στρατηγὸς χειροτονηθεὶς
ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς νίκης ταύτης, ἐν ἧι Λεύκιος Γλαῦκος εὐγενὴς ἀνὴρ τὴν Ἀσδρούβα
κατέχων ναῦν ἀμφοτέρως ἐπέβαλε τὰς χεῖρας, καθάπερ ἱστορεῖ Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν
πρώτῃ Σικελικῶν, παρ' οὗ τὴν ὑπόθεσιν ἔμαθε Διονύσιος ὁ Σικελιώτης.

287. CHRYSERMOS VON KORINTH.

1. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ.

1 (IV 361, 1) [PLUT.] De flav. 18, 7: Χρύσερμος δ' ὁ Κορίνθιος ἐν ᾧ Πελοπον-
νησιακῶν ἱστορίας μέμνηται τοιαύτης. Περσέως φερομένου μετεώρου καὶ κατὰ τὸν λόφον
30 γενομένου τοῦτον (sc. Ἄργιον ~ Μυκῆναι), ἐξέπεσε αὐτοῦ τῆς λαβῆς τοῦ ξίφους ὁ μύκης.
Γοργοφόνος δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐπιδανυρίων ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς ἔλαβεν χρησμὸν ἐκπεριελθεῖν
τὰς Ἀργολικὰς πόλεις, καὶ ὅπου ἂν εὗρη ξίφους μύκητα, ἐκεῖ κτίσαι πόλιν. γενόμενος δὲ
κατὰ τὸ Ἄργιον ὄρος καὶ εὐρὼν τὴν ἐλεφαντίνην λαβὴν πόλιν ἔκτισεν, ἣν ἀπὸ τοῦ συγκυρή-
ματος προσηγόρευσε Μυκῆνας.

35 2 (2) a) [PLUT.] Parall. min. 3A:
Ἄργειων καὶ Λακεδαιμονίων ὑπὲρ Θυ-

b) STOB. Flor. 3, 7, 68: ἐκ τῶν Θησέως.
Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι περὶ χωρίου

17a—18a Ἀριστείδης aus c. 4B (= F 17) statt Ἀγαθαρχίδης (284 F 1)? Jac
18a πρώτη: πρώτῳ F² δεκάτῳ Φ γ b 20 ὁ βασιλεὺς σικελίας Σg 22 Γλαύκων:
Γλαβρίων? Nachstätt 23 Μιλήσιος om. F¹ Σg 24 Διονύσιος: Διόδωρος Amyot
31 ἐκπεριελθεῖν Hemst ἐμπ- P 32 ἂν Hercher εἰάν P μύκητα Ghelen-ηνα P τὸν
μύκην Hekat. 1 F 22

ρεάτιδος χώρας πολεμούντων, οἱ Ἀμφικτύονες ἔκριναν πολεμήσαι ἑκατέρων τριακοσίους, καὶ τῶν νικησάντων εἶναι τὴν χώραν. Λακεδαιμόνιοι μὲν οὖν Ὀθρυνάδην ἐποίησαν στρατηγόν, Ἀργεῖοι δὲ Θέρσανδρον.

πολεμούντων δέ, δύο ἐκ τῶν Ἀργείων περιελέφθησαν Ἀγῆνωρ καὶ Χρόμιος, οἵτινες εἰς τὴν πόλιν ἤγγειλαν τὴν νίκην.

10

ἡρεμίας δ' ὑπαρχούσης, Ὀθρυνάδης ἐπιζήσας καὶ ἡμικλάστοις δόρασιν ἐπεειδόμενος τὰς τῶν νεκρῶν ἀρπάζων ἀσπίδας περιέλετο, καὶ τρόπαιον στήσας ἐκ τοῦ ἰδίου αἵματος ἐπέγραψε «Διὶ τροπαιούχῳ».

καὶ τῶν δήμων στάσιν ἐχόντων, οἱ Ἀμφικτύονες αὐτόπται γενόμενοι Λακεδαιμόνιοις προκρίνουσι, καθάπερ Χρύσερμος ἐν ᾧ Πελοποννησιακῶν.

20

Θυρέας ἐν μεθορίῳ κειμένης μέχρι μέν τινος ὁλοῖς τοῖς στρατεύμασι παρετάσσοντο πρὸς ἀλλήλους. τέλος ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπιλέξαι παρ' ἑκατέρων τριακοσίους, κάκεινων μαχεσαμένων τοῖς κρατήσασιν διαφέρειν τὸ χωρίον.

οὐπερ γενομένου, Ὀθρυνάδης Λακεδαιμόνιος στρατιώτης πολλοὺς ἀποκτείνας καὶ πολλὰ τετρωμένους ἔκειτο μεταξὺ τῶν ἀνηρημένων Λακεδαιμονίων μόνος περιλειφθεὶς, Ἀργείων δὲ δύο, Ἀλκίνορος καὶ Χρομίον. ὧν ἀπελθόντων εἰς Ἄργος ἀπαγγεῖλαι τὴν νίκην,

Ὀθρυνάδης πολλοὺς σκυλεύσας τῶν πολεμίων τρόπαιον ἔστησε, καὶ χρησάμενος τῶν τῶν τραυμάτων αἵματι ἐπέγραψε «Λακεδαιμόνιοι κατ' Ἀργείων». καὶ τοῦτο πράξας ἀπέθανεν.

2. ΙΝΔΙΚΑ.

3 (4) [PLUT.] De fluv. 1, 3b: οἱ δὲ ἐγχωριοὶ (am indischen Hydaspes) τὰς ἀσεβῶς ἀναστρεφόμενας παρθένους σταυροῖς προσηλώσαντες εἰς αὐτὸν βάλλονσιν, τῇ σφῶν διαλέκτῳ τὸν Ἀφροδίτης ὕμνον αἰδοντες. κατορύσσουσι δὲ κατ' ἐνιαυτὸν γραῦν κατάκριτον παρὰ τὸν ὀνομαζόμενον λόφον Θηρογόνον· ἅμα γὰρ (τῶν) τὴν πρεσβυτίαν «κατορυχθῆναι» ἐρπετῶν πλῆθος ἐκ τῆς ἀκρωρείας ἐξέρχεται, καὶ τὰ περιττάμενα τῶν ἀλόγων ζώων κατεσθίει, καθὼς ἱστορεῖ Χρύσερμος ἐν π' Ἰνδικῶν. μέμνηται δὲ τούτων ἀκριβέστερον Ἀρχέλαος (IV) ἐν γ' Περί ποταμῶν.

3. ΙΣΤΟΡΙΚΑ Ο. ΠΕΡΣΙΚΑ.

4 (3) [PLUT.] Parall. min. 10A (Stob. Flor. 3, 39, 31): Περσῶν τὴν Ἑλλάδα λεηλατοῦντων «καὶ πάντων τῶν ἐγχωρίων συγκεχυμένων», Πανσανίας ὁ τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγὸς πεντακόσια χρυσοῦ τάλαντα παρὰ Ξέρξου λαβὼν ἔμελλε προδιδοῖναι τὴν

1b θυρέας Mei-αίας ο περὶ χώρου καλεομένου Θυρέης Herodt. 1, 82, 1 2a—3a < > Kurtz, Pohlenz 3a—4a ὁκότεροι δ' ἂν περιγέωνται, τούτων εἶναι τὸν χώρον Her 8a Ἀγῆνωρ: Ἀλκίνορος b Her 14a ἐρημίας Kurtz νικτὸς δ' ἐπελθούσης Her vgl. 3B = 286 F 3 βαθείας δὲ νικτὸς 15b χρησάμενος A χρυσ- M^d 16a ἀρπάζων FΠΦ ἀπάντων Σγ Ἀργείων (vgl. σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκρούς Her)? Jac 18a: vgl. Ῥωμαῖοι κατὰ Σαμνιτῶν Διὶ τροπαιούχῳ 4B = 286 F 17 19a δήμων Pohlenz δύο ο 21a < > Jac Λακεδαιμόνιοις προκρίνουσι FΠΦ-ίους προκρ- Σγ v 24—30 « » Schol. Dion. Per. 1139 25 παρθένους: πόρνας Schol 27 Θηρογόνον om. Schol 28 περιττάμενα Schol ἀλόγων Pl Schol ἄλλων Wyttenbach 29—30 καθὼς — ποταμῶν om. Schol. 32—170, 4 « » aus Stob 34 πεντακόσια om. Σγ φησι (ex φ' Nachstädt) Φ χρυσίου Stob

Σπάρτην. φωραθέντος δὲ τούτου, Ἑγησίλαος ὁ πατὴρ «περὶ τῶν συμβεβηκότων ἀκούσας» μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Χαλκιοίκου συνεδίωξεν Ἀθηναῖς, καὶ τὰς θύρας τοῦ τεμένους πλίνθωι φράξας «μετὰ τῆς γυναικὸς τὴν εἴσοδον ἐφρούρησε καὶ» λιμῶι «τὸν προδότην» ἀπέκτεινεν, ἡ δὲ μήτηρ καὶ ἄταφον ἐρριψεν, ὡς Χρύσερμος ἐν δευτέρῳ Ἱστορικῶν.

5

4. ΠΕΡΙ ΠΟΤΑΜΩΝ.

5 (5) [PLUT.] De fluv. 7, 4: γεννᾶται δὲ (im Paktolos) βοτάνη πορφυράνθεμος, καλουμένη χρυσόπολις· πρὸς αὐτὴν γὰρ αἱ ἀστυγείτονες πόλεις τὸν ἀκέραιον χρυσὸν δοκιμάζουσιν. ἅμα γὰρ αὐτὸν χωνευθῆναι <β>άπτουσι τὴν βοτάνην· καὶ ἐὰν μὲν ἀνόθεντον τὸ χρυσὸν ᾗ, τὰ φύλλα χρυσοῦται [καὶ διατηρεῖ τῆς ὕλης τὴν οὐσίαν], ἐὰν δ' ἐφθαρμένον

10

6 (6) — — 20, 2 (STOB. Flor. 4, 36, 13): γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ (sc. dem Euphrat) λίθος ἀετίτης καλούμενος, ὃν αἱ μαῖαι ταῖς δυστοκούσαις ἐπὶ τὰς γαστέρας ἐπιτιθέασιν, καὶ παραχρῆμα τίκτουσιν ἄτερ ἀλγυδόνος. (3) γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ καὶ βοτάνη ἄξαλλα(?)

15

καλουμένη, μεθερμηνευομένη θερμόν. ταύτην οἱ τεταρταίζοντες ὅταν ἐπὶ τοῦ στήθους θῶσιν, ἀπαλλάττονται παραχρῆμα τῆς ἐπισημασίας, καθὼς ἰστορεῖ Χρύσερμος Κορίνθιος ἐν <<τῷ>> ἱγ Περὶ ποταμῶν.

— DEMARATOS.

ΑΡΚΑΔΙΚΑ. — ΠΕΡΙ ΦΡΥΓΙΑΣ. — ΤΡΑΓΩΙΔΟΥΜΕΝΑ. — ΠΕΡΙ ΠΟΤΑΜΩΝ.

20

s. 42 F 4—7.

288. DERKYLLOS.

1. ΑΙΤΩΛΙΚΑ.

1 (IV, 387, 5) [PLUT.] De fluv. 22, 4: παράκειται δ' αὐτῷ (dem Acheloos) ὄρος Καλυδῶν καλούμενον, τὴν προσηγορίαν εἰληφὸς ἀπὸ Καλυδῶνος τοῦ Ἀρεως καὶ Ἀστυνόμης παιδός. οὗτος γὰρ κατ' ἄγνοιαν λουομένην ἰδὼν Ἀρτεμιν τὴν μορφήν τοῦ σώματος μετέβαλεν εἰς πέτρην· κατὰ δὲ πρόνοιαν θεῶν τὸ ὄρος καλούμενον Γυρόν ἀπ' αὐτοῦ Καλυδῶν μετωνομάσθη. (5) γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη [ἡ] μύωψ προσαγορευομένη, ἥν

25

1 φωρ. δὲ τούτου om. Σg τῶν δὲ ἐπιστολῶν μεσολαβηθεισῶν Stob Ἑγησίλαος F*Σg Stob ἀγησίλαος r κλεόμβροτος Stob A mg¹ 2 πλίνθοις ΦΣg Stob 3 ἐμφράξας Stob 4 ὃν ἡ μ. ἀείρασα ὑπὲρ τοὺς ὄρους ἐρρ. Stob Ἱστορικῶν Pl Περαικῶν Stob 6—11 Tzetz. Chil. 4, 412/5 (ebd. 713; Schol. Hesiod. Opp. p. 11 Gaisf.) 6 δ' ἐν αὐτῷ καὶ βοτάνη He 7 χρυσόπολις Tzetz (Aristain. Epp. 1, 10) -λη P χρυσοδόχη ο. χρυσοπώλη? Mue 8 < > (vgl. χωνεύεται πρὸς βάθος βεβαμμένη Tzetz) Kaltwasser ἄπτουσι P 9—10 [ ] < > He 13 ἀετίτης Stob ἀστιγῆς P 14 γεννᾶται P εὐρίσκεται Stob ἄξαλλα Stob ἔξαλλα P(?) ἀζαλέα? He s. ἀζάλιον (-έον Reitzenstein); ξηρόν· ἡ ἄγαν ζέον Συναγ. Λεξ. χρησ. 348, 16 Bkr = Phot. Berol. 38, 3 15 καλουμένη om. Stob 16 τιθῶσιν Stob τῆς ἐπ. om. Stob 26 Γυρόν: Κούριον Woodhouse 27 [ ] He

ἐάν τις εἰς ὕδωρ βαλὼν νίηται τὸ πρόσωπον, ἀποβάλλει τὴν ὄρασιν· Ἄρτεμιν δ' ἐξίλασά-
μενος ἀνακτᾷ τὸ φῶς, καθὼς ἱστορεῖ Δέρκυλλος ἐν γ' Αἰτωλικῶν.

2. ΙΤΑΛΙΚΑ.

- 2 (6) [PLUT.] Parall. min. 38B: Ἡρακλῆς τὰς Γηρονόου βοῦς ἐλαύνων δι' Ἰτα-
5 λίας ἐπεξενώθη Φαίνω βασιλεῖ, ὃς ἦν Ἑρμοῦ παῖς καὶ τοὺς ξένους τῷ γεννήσαντι ἔθνευ.
ἐπιχειρήσας δὲ τῷ Ἡρακλεῖ ἀνηρέθη, ὡς Δέρκυλλος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

3. ΚΤΙΣΕΙΣ.

- 3 (7) [PLUT.] Parall. min. 17A: ἐν Ἰλίῳ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἐμπερησθέντος,
προσδραμὼν Ἴλος τὸ διοπετὲς ἤρπασε Παλλάδιον, καὶ ἐτυφλώθη· οὐ γὰρ ἐξὸν ὑπ' ἀνδρὸς
10 βλέπεσθαι. ὕστερον δ' ἐξίλασάμενος ἀνέβλεπεν, ὡς Δέρκυλλος ἐν πρώτῳ Κτίσεων.

4. ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ.

(F 8)

- 4 (10) [PLUT.] De fluv. 19, 3: παράκειται (dem Alpheios) δ' ὄρος Κρόνιον κα-
λούμενον ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. μετὰ τὴν γιγαντομαχίαν Κρόνος τὰς Διὸς ἀπειλὰς ἐκκλίνων
15 εἰς ὄρος παρεγένετο Κτοῦρον, δ' ἀπ' αὐτοῦ Κρόνιον μετωνόμασεν· λαθὼν δὲ πρὸς ὀλίγον
καιρὸν καὶ ἀφορμῆς δραξάμενος διῆρεν εἰς Κανέασον τῆς Σκυθίας. (4) γεννᾷται δ' ἐν
τῷ ὄρει τούτῳ κύλινδρος καλούμενος λίθος ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος· ὁσάκις γὰρ ἂν ἀστράφηι
Ζεὺς ἢ βροντήσῃ, τοσαυτάκις ἀπὸ τῆς ἀκρωρείας διὰ φόβον κυλίνεται, καθὼς ἱστορεῖ Δέρ-
κυλλος ἐν α' Περὶ λίθων.

5. ΠΕΡΙ ΟΡΩΝ.

- 5 (8) [PLUT.] De fluv. 1, 4: ὑπέρκειται δ' αὐτῷ (dem indischen Hydaspes) ὄρος
'Ελέφας καλούμενον δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα μετὰ στρατεύματος
εἰς Ἰνδίαν ἐλθόντος, καὶ τῶν ἐγγχωρίων κρῖσιν ἐχόντων ἀντιπολεμεῖν αὐτῷ, Πῶρον τοῦ
βασιλέως τῶν τόπων ἐλέφας αἰφνιδίως οἰστροπλήξ γενόμενος ἐπὶ τὸν ἥλιον λόφον ἀνέβη,
25 καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος εἶπεν· δέσποτα βασιλεῦ τὸ γένος ἀπὸ Γηρασίου κα-
τάγων, μηδὲν ἐξ ἐναντίας Ἀλεξάνδρου ποιήσεις· Διὸς γὰρ ἐστὶν †Γηγράσιος· καὶ τελέσας
τὸν λόγον ἔθανεν. ἀκούσας δὲ τούτων ὁ Πῶρος φοφοδεὴς τοῦ Ἀλεξάνδρου γόνασι προσέ-
πεσεν εἰρήνῃν αἰτούμενος, τυχὼν δὲ ὧν ἤθελεν τὸ ὄρος Ἐλέφαντα μετωνόμασεν, καθὼς
ἱστορεῖ Δέρκυλλος ἐν γ' Περὶ ὄρων.
- 30 6 (9) — — 8, 3: παράκειται δ' αὐτῷ (dem aetolischen Lykormas-Euenos) ὄρος
Μύνηρον καλούμενον ἀπὸ Μνήνου τοῦ Τελέστορος καὶ Ἀλφρεσιβοῖας [τῆς] παιδός. οὗτος
γὰρ ὑπὸ τῆς μητριᾶς φιλούμενος καὶ μὴ θέλων μαινεῖν τὴν κοίτην τοῦ γεννήσαντος εἰς
Ἄλφιον ὄρος ἀνεχώρησε. Τελέστῳ δὲ † ὁ ζηλωτὴς τῆς γυναικὸς † συσχηματισθεὶς τὴν
ἐρημίαν μετὰ τῶν δορυφόρων κατὰ τοῦ τέκνου ληψόμενος † ἐδίωκε. Μύνηρος δὲ φθάσας τοῦ

9 ἐξῆν Wyttenbach 15 Κτοῦρον: Ἄρτουρος? Pape Ἀρκτοῦρον? He Κύτωρον ο.
Τομοῦρον ο. Τμᾶρον? Mue δ He ὄν P 21 ὑπέρκειται Dodwell ὑπόκειται P παρά-
κειται He 25 γηρασίου P² γηρα- P¹ Πηγασίου? He 26 [Γηγ.] He <ἦττων> ἐστὶ
Γηγ. Mue τὸ γένος Bochart 27 φοφοδεὴς Ghelen φοφοδοῦσης P τοῦ: τοῖς Piccolos
<τοῖς> τοῦ He 31 [ ] Ghelen 33 Τάφιον ὄρος (s. Plin. NH 4, 6) ? Mue τῷ
ζήλῳ τ. γ. συμπεριενεχθεὶς (συσχεθεὶς Wyttenbach) Dodwell, He 33—34 <περιερχό-
μενος> τὴν ἐρημίαν—καταληψόμενος τὸ τέκνον He <εἰς> τ. ἐρ. .... ὤρμησε κ. τ. τ.
<καὶ> ληψόμενος Mue

πατρός τὰς ἀπειλὰς κατεκρήμυσεν ἑαυτόν· τὸ δὲ ὄρος κατὰ πρόνοιαν θεῶν ἀπ' αὐτοῦ Μῦθον μετωνομάσθη. (4) γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λευκόιον ἄνθος, ὃ μητρειᾶς ὀνομασθείσης μαραινεται, καθὼς ἱστορεῖ Δέρκυλλος ἐν γ' Περὶ ὄρων.

6. ΣΑΤΥΡΙΚΑ.

- 5 7 (12) [PLUT.] De fluv. 10, 3: γεννᾶται δ' ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ (dem phrygischen Marsyas) βοτάνη αὐλὸς ὀνομαζομένη, ἣν ἐὰν πρὸς ἄνεμον σείσῃ τις, μουσικὴν ἔχει μελωδίαν, καθὼς ἱστορεῖ Δέρκυλλος ἐν α' Σατυρικῶν.

7. OHNE BUCHTITEL.

- 8 (11) IOANN. LYD. De mens. 3, 11 p. 51, 16 Wü: φασὶ δέ τινες, ὧν ἔστι καὶ
10 Δέρκυλλος, ὅτι γεννᾶται ἐν τῷ Ὑδάσπῃ ποταμῷ λίθος λυχνὶς καλούμενος. «ἐλαιώδης δὲ ἔστιν τῇ χροαί καὶ ζεστός πάνν». οὗτος σελήνης αὐξομένης ἤχον μελωδίας ἀποδίδωσιν. «χρῶνται δὲ αὐτῷ οἱ ἐν ἐξοχῇ τυγχάνοντες».

289. DOROTHEOS DER CHALDAEER.

1. ΙΤΑΛΙΚΑ.

- 15 1 (Script. Al. M. 155, 3) a) [PLUT.] Parall. min. 20B: Μάριος πρὸς Κίμβρων πόλεμον ἔχων καὶ ἡττώμενος ὄναρ εἶδεν, ὅτι νικήσει, ἐὰν τὴν θυγατέρα προθύσῃ· ἦν δ' αὐτῷ Καλπουρνία. προκρίνας
20 δὲ τῆς φύσεως τοὺς πολίτας ἔδρασε καὶ ἐνίκησε.

καὶ ἔτι καὶ νῦν βωμοὶ εἰσι δύο ἐν Γερμανίαι, οἳ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἤχον σαλπύγων ἀποπέμπουσιν, ὡς Δωρόθεος ἐν
25 τετάρτῳ Ἰταλικῶν.

b) LYDUS De mens. 4, 147: ὅτι Μάριος ὁ μέγας πολεμῶν Κίμβροις καὶ Τεύτοσι κατ' ὄναρ εἶδε κρατῆσαι τῶν πολεμίων, εἰ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα θύσει Ἀποτροπαίοις· καὶ προκρίνας τῆς φύσεως τοὺς πολίτας τοῦτο ἐποίησε καὶ τῶν πολεμίων ἐκράτησεν.

c) CLEM. AL. Protr. 3, 42, 7: Ἐρεχθεὺς δὲ ὁ Ἀττικὸς καὶ Μάριος ὁ Ρωμαῖος τὰς αὐτῶν ἔθυσάτην θυγατέρας· ὧν ὁ μὲν τῇ Φερεφάττῃ, ὡς Δημάρατος ἐν πρώτῃ Τραγωιδουμένων (42 F 4), ὁ δὲ τοῖς Ἀποτροπαίοις ὁ Μάριος, ὡς Δωρόθεος ἐν τῇ τετάρτῃ Ἰταλικῶν ἱστορεῖ.

30

2. ΣΙΚΕΛΙΚΑ.

2 (2) a) STOB. Flor. 4, 8, 33: Δωροθέου ἐν α' Σικελικῶν. Φάλαρις Ἀκραγαντίνων τύραννος, ἀπότομος καὶ ἀπαθὴς

b) [PLUT.] Parall. min. 39A: Φάλαρις Ἀκραγαντίνων τύραννος ἀποτόμος τοὺς παριόντας ξένους ἐστρέβλον καὶ ἐκόλαζε.

7 ἔχει· ἡχεῖ (Wytttenbach), Mue 9—12 De fluv. 1, 2; Schol. Dion. Per. 1139; Boiss. Anecd. 1, 417 (Par. 1630) 10 γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ (ohne zitat) Plu λυχνὶς (λύχνης, λυχνίτης v. l.) Lyd Plu λίθους λύχρους καλουμένους (λυ. καλ. om. An) Schol 10—12 << >> Plu Schol 11 ζεστός Schol εὐρίσκεται πρὸς μελωδίαν αὐλῶν Plu Schol 16a μάνιος Π 18a—19a νικήσεις — προθύσης Φ 19a καλπουρνία Φ 27 Φερεφάττῃ Clem Περσεφόνῃ Stob πρώτη Clem τρίτῃ Stob 3, 39, 33 29 ἱστοροῦνται Eus

ὑπάρχων, ξέναις καὶ παρερρημέναις βασάνοις ἔτρυχε καὶ ἐστρέβλου τοὺς ὁμοφύλους. Πέριλλος δὲ τῇ τέχνῃ χαλκουργὸς κατασκευάσας δάμαλιν ἔδωκε τῷ βασιλεῖ
 5 δῶρον, ἵνα τοὺς ξένους εἰς αὐτὴν βάλλων κατακαίῃ ζῶντας· μυκηθμὸν δ' ἡ δάμαλις ἀνεδίδου τῷ φυσικῶι παρόμοιον. Φάλαρις δὲ τότε μόνον γενόμενος δίκαιος αὐτὸν τὸν τεχνίτην πρῶτον ἐνέβαλεν.

Πέριλλος δὲ τῇ τέχνῃ χαλκουργὸς δάμαλιν κατασκευάσας χαλκῇν ἔδωκε τῷ βασιλεῖ, ὡς ἂν τοὺς ξένους κατακαίῃ ζῶντας ἐν αὐτῇ. ὁ δὲ τότε μόνον γενόμενος δίκαιος αὐτὸν ἐνέβαλεν. ἐδόκει δὲ μυκηθμὸν ἀναδιδόναι ἡ δάμαλις,

ὡς <Καλλίμαχος> ἐν δευτέρῳ Αἰτίων.

10

3. ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ.

3 (6) [PLUT.] De fluv. 23, 3: καὶ λίθος δὲ γεννᾶται (sc. im armenischen Araxes) σικύνως καλούμενος, μελάνγχρους. οὗτος ὅταν τις χρησμός ἀνθρωποκτόνος ἐκπέσῃ, τοῖς βομοῖς τῶν Ἀποτροπαίων θεῶν ὑπὸ θυεῖν ἐπιτίθεται παρθένων· τοῦ δὲ ἱερέως αὐτοῦ τῇ
 15 μονίαν τελέσαντες μετ' ὀλολυγμῶν ἀναχωροῦσι, τὸν λίθον πρὸς τὸν ναὸν προσενέγκαντες, καθὼς ἱστορεῖ Δωρόθεος ὁ Χαλδαῖος ἐν β' Περὶ λίθων.

4. ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ.

4 (4) [PLUT.] Parall. min. 25A: Φώκον ὄντος ἐκ Ψαμάθης Αἰακῶι καὶ στεργόμενον, Τελαμῶν ἤγεν ἐπὶ θήραν· καὶ σὺς ἐπιφανέντος κατὰ τοῦ μισομένου ἐπαφῆκε τὸ
 20 δόρυ καὶ ἐφόνευσεν. ὁ δὲ πατὴρ ἐφρυγάδυσεν, ὡς Δωρόθεος ἐν πρώτῳ Μεταμορφώσεων.

290. DOSITHEOS.

1. ΑΙΤΩΛΙΚΑ.

1 (IV 401, 5) [PLUT.] Parall. min. 40A: Εὐηρος Ἰάρεος καὶ Στερόπης τὴν Οἰνομάνου γῆμας Ἀλκίππην ἐγέννησε θυγατέρα Μάρπησσαν, ἣν παρθένον ἐφρούρει. <ἰδὼν δὲ
 25 αὐτὴν χορεύουσαν> Ἰδας ὁ Ἀφαρήσιος καὶ ἀρπάσας ἐκ χοροῦ ἐφυνγεν. ὁ δὲ πατὴρ διώξας καὶ μὴ συλλαβὼν εἰς τὸν Λυκόρμαν ἔρριπεν ἐαυτὸν ποταμόν, καὶ ἀθάνατος ἐγένετο, ὡς Δοσίθεος ἐν πρώτῳ Αἰτωλικῶν.

2. ΙΤΑΛΙΚΑ.

2 (2) [PLUT.] Parall. min. 33B: † ἦβιος τολῖειξ γῆμας Νονκερίαν ἔσχε δύο παῖδας
 30 ἐκ ταύτης. ἔσχε δὲ καὶ ἐξ ἀπελευθέρως κάλλι περιβλεπτον Φίρμον, ὃν τῶν γνησίων μᾶλλον

3a Περὶλαος Tricl 4b—6b ἐδόκει — δάμαλις, ὁ δὲ τότε — ἐνέβαλεν? Jac; s. a und αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἡδέως ἔχη, μυκηθμὸν .... τῆς δαμάλεως ἀναδιδούσης· ὁ δὲ Φάλαρις ἐν τούτῳ μόνῳ δίκαιος κτλ. Σg 4b τότε μόνον Φ α μόνον τότε FΠ 9b < > Bentley Αἰτίων Bentley αἰτιῶν ο 12 ἐμπέσις Westermann 14 ἔκρσις Reinesius ἔκλυσσις P τρόπιον Westermann χρόνοι P 23—24 τῆς οἰνομάνου Σg 24—25 < > Mue 25 Ἀφαρήσιος Nachstädt ἀφάρησις ο Ἀφάρειος Xyl (s. ὁ Ἀφάρειος παῖς De fluv. 8, 1; vgl. Bibl. 1, 60; Schol. BT II. I 557) 27 Αἰτωλικῶν A*mg δν ἰταλικῶν r 29 ἦβιος (ἦβιος II) τολῖειξ: Οὐδῖος Πολλάξ (ex πολλάρχος cf. meddeix) Nachstädt

ἔστεργε. <ἡ δὲ Νουκερία> πρὸς τὸν πρόγονον μισοπονήρως διακειμένη τοὺς παῖδας ἀνέπει-
θεν <φονεύειν>· τῶν δ' εὐσεβῶς ἀνανευσάντων, αὐτὴ τὸν φόνον ἐνήργησε· νυκτὸς τοῦ σωμα-
τοφύλακος τὸ ξίφος ἐλκύσασα καιρίως ἔτρωσε τὸν κοιμώμενον ἐγκαταλιποῦσα τὸ ξίφος.
τοῦ δὲ σωματοφύλακος ὑποπτευνθέντος, ὁ παῖς τὴν ἀλήθειαν λέγει. ὁ δὲ τοῦτον θάψας τὴν
5 γυναικα ἐφυνγάδεν, ὡς Δοσίθεος ἐν τρίτῳ Ἱταλικῶν.

3 (1) [PLUT.] Parall. min. 34B: Κομμίνιος Σοῦπερ Λαυρεντίνος ἔχων υἱὸν ἐξ
'Εγερίας νύμφης Κομμίνιον ἐπήγαγε μητρὶν ἄνδρα † Γ(ι)νδίκαν, ἥτις ἐρασθεῖσα τοῦ προγόνου
καὶ ἀποτυχοῦσα βρόχῳ κατέστρεψε τὸν βίον ἐπιστολὰς καταλείψασα ψευδεῖς. ὁ δὲ Κομ-
μίνιος ἀναγνοὺς τὰ ἐγκλήματα καὶ τῷ ζήλῳ πιστεύσας ἐπεκαλέσατο τὸν Ποσειδῶνα· ὁ δὲ
10 τῷ παιδί ἐπὶ ἄρματος ὀχονόμενῳ ταῦρον ἔδειξε, καὶ οἱ ἵπποι τὸν νέον σύραντες ἀπώλεσαν,
ὡς Δοσίθεος ἐν τρίτῳ Ἱταλικῶν.

4 (3) — 37B: Φάβιος Φαβρικιανὸς τοῦ μεγάλου συγγενῆς Φαβίου πορθησας
Τούξιον μητρόπολιν Σαννιτῶν τὴν παρ' αὐτοῖς τιμωμένην Νικηφόρον Ἀφροδίτην ἐπεμψεν
εἰς Ῥώμην. τούτου γυνὴ Πετρωνία μοιχευθεῖσα ὑπὸ τινος εὐπρεποῦς νεανίου τοῦνομα
15 [Πετρωνίου] Οὐαλεντίνου τὸν ἄνδρα ἐδολοφόνησε. Φαβία δὲ τὸν ἀδελφὸν ἔτι νήπιον Φα-
βρικιανὸν τῶν κινδύνων ἐρρύσατο, καὶ ἐπεμψε κρύφα τραφησόμενον. ἀκμάσας δ' ὁ νεανίας
τὴν τε μητέρα καὶ τὸν μοιχὸν ἀπέκτεινε, καὶ ἀπελύθη ὑπὸ τῆς συγκλήτου, ὡς ἱστορεῖ
Δοσίθεος ἐν τρίτῳ Ἱταλικῶν.

3. ΛΥΔΙΑΚΑ.

20 5 (6) [PLUT.] Parall. min. 30A: Σαρδιανοὶ πρὸς Συμυρναίους πόλεμον ἔχοντες περὶ
τὰ τεῖχη ἐστρατοπεδεύσαντο, καὶ διὰ πρέσβειν ἐπεμψαν μὴ πρότερον ἀναχωρῆσαι, ἐὰν μὴ
τὰς γυναικὰς συνελθεῖν αὐτοῖς συγχωρήσωσι. τῶν δὲ Συμυρναίων διὰ τὴν ἀνάγκην μελλόντων
πάσχειν κακῶς, θεραπαναῖς ἦν μία τῶν εὐσηχημόνων, ἣ προσδρομοῦσα ἔφη τῷ δεσπότῃ
Φιλάρχῳ δεῖν τὰς θεραπαναῖς κοσμήσαντας ἀντ' ἐλευθέρων πέμπειν· ὁ δὲ καὶ ἔδρασαν.
25 οἱ δὲ κοπωθέντες ὑπὸ τῶν θεραπαανῶν ἔαλυσαν· ὅθεν καὶ νῦν παρὰ Συμυρναίους ἐορτὴ λέγεται
'Ελευθέρια, ἐν ἣ αἱ δοῦλαι τὸν κόσμον τῶν ἐλευθέρων φοροῦσιν, ὡς Δοσίθεος ἐν τρίτῳ
Λυδιακῶν.

4. ΠΕΛΟΠΙΔΑΙ.

6 (7) [PLUT.] Parall. min. 33A: Πέλοψ Ταντάλου καὶ Εὐρυνάσσης γήμας Ἱπποδά-
30 μειαν ἔσχεν Ἀτρεά καὶ Θυέστην, ἐκ δὲ [δα]ναίδος νύμφης Χρύσιππον, ὃν πλέον τῶν γησιῶν
ἔστεργε. Λαῖος δ' ὁ Θηβαῖος ἐπιθυμήσας ἤρπασεν αὐτόν· καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ Θυέστου καὶ
'Ατρείως ἐλέους ἔτυχε παρὰ Πέλοπος διὰ τὸν ἔρωτα. Ἱπποδάμεια δ' ἀνέπειθεν Ἀτρεά καὶ
Θυέστην ἀναρεῖν αὐτόν, εἰδυῖα ἔσθαι ἐφεδρον βασιλείας. τῶν δ' ἀρνησάμενων, αὐτὴ τῷ μύσει
τὰς χεῖρας ἔχρισε· νυκτὸς γὰρ βαθείας κοιμωμένου Λαίου, τὸ ξίφος ἐλκύσασα καὶ τρώσασα
35 τὸν Χρύσιππον ἐγκαταπύγνυσι τὸ ξίφος. ὑπονοηθεὶς δ' ὁ Λαῖος διὰ τὸ ξίφος ῥύεται ὑπὸ

1 < > n νουκερία δὲ A²mg Π² om. (lac. ind. Φ) r 2 < > Φ om. FΠ φίρμον ἡ
μητρὶα ἀνελείν τοὺς οἰκέλους παῖδας ἐπιτάσσουσα Σg <αὐτὸν ἀναρεῖν> Steph 3 <καὶ>
καιρίως Pohlenz 4 ὑποπτευσάντος F¹ Φ 6 κομμίνιος Σg σοῦπερ: Suber Münzer
Σουπέρ<στης> ('nomen fictum ex Postumo') Nachstädt 7 αἰγειρίας Σg γιδίκαν
FΠ γινδ- Jg γινδ- Sc γενδ- Φ Οὐνδίκαν? Nachstädt 14 Πετρωνία Σg φαβία (aus
v. 15) r 15 [ ] Nachstädt Οὐαλεντίνου α² γαλ- o 15—16 [Φαβρικιανόν]? Jac
17 ὡς om. Φ 22 συνελθεῖν αὐτοῖς om. Φ 22—23 μελλόντων πράττειν τὸ ἐπί-
ταγμα Σg 24 δεῖν ΦΣg δεῖ Π 30 ναίδος Robert δαναίδος o 32 διὰ τὸν
ἔρωτα om. Σg 33 ἀναρεῖν: ἀνελείν Φ αὐτὸν FΠΦ τὸν Χρύσιππον Σg μίσει ΠΦ
34 ἔχρησε FΠ τὸ ξίφος (om. Σg): sc. τοῦ Λαίου

ἡμυνητός τοῦ Χρυσίππου τὴν ἀλήθειαν ὁμολογήσαντος. ὁ δὲ Πέλοψ τὸν παῖδα θάψας τὴν Ἰποδάμειαν ἐξώρισεν, ὡς Δοσίθεος ἐν Πελοπίδαις.

5. ΣΙΚΕΛΙΚΑ.

7 (4) [PLUT.] Parall. min. 19A: Κυνίππος γένει Συρακούσιος μόνῳ Διονύσῳ οὐκ ἔθυνε· ὁ δὲ θεὸς ὀργισθεὶς μέθην ἐνέσκηψε, καὶ ἐν τόπῳ σκοτεινῷ τὴν θυγατέρα ἐβιάσατο Κυνήν· ἡ δὲ τὸν δακτύλιον περιελομένη ἔδωκε τῇ τροφῷ ἐσόμενον ἀγνώρισμα. λοιμωξάντων δέ, καὶ τοῦ Πυθίου εἰπόντος μὲν δεῖν τὸν ἀσεβῆ ᾿Απο>τροπαίους θεοῖς σφαγίσαι, τῶν δ' ἄλλων ἀγνοούντων τὸν χρησμόν, γνοῦσα ἡ Κυνή καὶ ἐπιλαβομένη τῶν τριχῶν εἴλκε, καὶ αὐτὴ κατασφάξασα τὸν πατέρα ἐαυτὴν ἐπέσφαξε, καθάπερ Δοσίθεος ἐν τῷ τρίτῳ Σικελικῶν.

291. KALLISTHENES VON SYBARIS.

ΘΡΑΙΚΙΚΑ. — ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ. — ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ. — ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ.

(1—4) s. 124 F 56—59.

ΓΑΛΑΤΙΚΑ.

15 5 (SCRIPT. AL. M. p. 31—47) [PLUT.] De fluv. 6, 1 (STOB. Flor. 4, 36, 16; IOANN. LYD. De mens. 3, 11 p. 52, 1 Wü): ᾿Αραρ ποταμός ἐστι τῆς Κελτικῆς, τὴν προσηγορίαν εἰληφώς παρὰ τὸ ἡρόσθαι τῷ Ῥοδανῷ· καταφέρεται γὰρ εἰς τοῦτον κατὰ τὴν χώραν τῶν ᾿Αλλοβρόγων. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Βερίγυλος· μετωνομάσθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην. ᾿Αραρ κνηγεσίας χάριν εἰς ὕλην προχωρήσας καὶ εὐρὼν τὸν ἀδελφὸν Κελτίβηρον ὑπὸ 20 θηρίων ἀνηλωμένον, διὰ λύπης ὑπερβολὴν ἐαυτὸν καιρίως πλήξας ἔβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν Βερίγυλον, ὃς ἀπ' αὐτοῦ μετωνομάσθη ᾿Αραρ. (2) γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ μέγας ἰχθὺς † σκολόπιδος προσαγορευόμενος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων. οὗτος αὐξομένης μὲν τῆς σελήνης λευκός ἐστι, μειουμένης δὲ μέλας γίνεται παντελῶς. ὑπερανξήσας δ' ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀκανθῶν. (3) εὐρίσκεται δ' ἐν αὐτῷ λίθος ἐν τῇ κεφαλῇ χόνδρῳ παρόμοιος ἄλός, 25 ὃς κάλλιστα ποιεῖ πρὸς τετραταίας νόσους, τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσι τοῦ σώματος προσδε- δεμένος τῆς σελήνης μειουμένης, καθὼς ἰστορεῖ Καλλισθένης ὁ Συβαρίτης ἐν Ἱν Γαλατικῶν, παρ' οὗ τὴν ὑπόθεσιν εἴληφε Τιμαγένης ὁ Σύρος (88 F 13).

1 ὁ δὲ Πέλοψ τ. π. θάψας Σg ὁ δὲ θάψας FΠΦ 5 ἔθυσεν Φ 7 < > Pohlenz τροπαίους Π τροπαιοφόρους ΦΣg vgl. Sépt. Sap. conv. 3 p. 149D 8 τῶν δ' ἄλλων — Κυνήν: ἀγνοούντων δὲ γνοῦσα ἡ K. Φ 9 ἐπέσφαξε Π ἀπέ- Φ ἐναπέ- Σg vgl. Parall. 21A ~ Stob. 4, 20, 70 (= 23 F 4); 21B (= 292 F 2) 16—21 om. Lyd; 18 ἐκαλεῖτο — 21 ᾿Αραρ om. Stob 21 ἐν αὐτῷ Pl Stob ἐν ἀράρει (αἰσάρῳ P) ποταμῷ τῆς Κελτικῆς, μᾶλλον δὲ (Αἰσάρῳ erg. Wünsch) Συβάρεως Lyd μέγας om. Lyd 22 σκολόπιδος Pl κλουπαῖα (-αία) Stob (vgl. clupea Plin. NH 9, 44?) κλοπίας Lyd, Boiss. An. Gr. 1, 417 σκολοπίας Mue αὐξομένης μὲν Stob Lyd αὐξανομένης (om. μὲν) Pl 23—26 ὑπερανξήσας — μειουμένης om. Lyd 24 εὐρίσκεται — κεφαλῇ Pl Stob (MA) εὐρ. δ' ἐν τῇ κεφ. αὐτοῦ Stob (S) ἄλός Stob om. Pl 25 τετραταίας Stob -ους Pl 25—26 προσδεσμενόμενος Stob 26—27 ἐν — Σύρος om. Lyd παρ' οὗ — Σύρος om. Stob

292. KLEITONYMOS.

1. ΙΤΑΛΙΚΑ.

- 1 (IV 366, 1) [PLUT.] Parall. min. 10B: 'Ρωμαῖοι πρὸς Λατίνους πολεμοῦντες ἐχειροτόνησαν στρατηγὸν Πόπλιον Δέκιον. νεανίσκος δὲ τις τῶν ἐπισήμων πένης τοῦνομα
 5 Κάσιος Βρούτος ἐπὶ ῥητῷ μισθῷ νυκτὸς τὰς πύλας ἀνοῖξαι ἐβουλήθη· φωραθεὶς δ' εἰς ναὸν ἔφυγεν 'Αθηνᾶς Αὐξυλιαρίας. Κάσιος δὲ Σίγνιφερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ κατέκλεισε, καὶ λιμῷ διέφθικε, καὶ ἄταφον ἔρριψεν, ὡς Κλειτώνυμος ἐν * * 'Ιταλικῶν.

2. ΣΥΒΑΡΙΤΙΚΑ.

- 2 (2) [PLUT.] Parall. min. 21B: ἐν Συβάρει πόλει τῆς 'Ιταλίας νέος περιβλεπτός
 10 τὸ κάλλος Αἰμίλιος φιλοκύνητος ἦν· ἡ δὲ νεόνυμφος δόξασα ἑτέραι συνεῖναι εἰσήκει εἰς τὴν νάπην. τῶν δὲ δένδρων σεισθέντων, οἱ κύνες ἐπιδραμόντες διέσπασαν· ὁ δ' ἐπέσφαξεν ἑαυτόν, ὡς Κλειτώνυμος ἐν δευτέρῳ Συβαριτικῶν.

3. ΤΡΑΓΙΚΑ(?).

- 3 (3) [PLUT.] De flav. 3, 4: γενῶνται δὲ καὶ ἐν τῷ Παγγαίῳ ὄρει βοτάνη κι-
 15 θάρα καλουμένη διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. * * διασπαράξασαι τὸν 'Ορφέα τὰ μέλη τοῦ προεωρη-
 μένου εἰς ποταμὸν ἔβαλον 'Εβρον. καὶ ἡ μὲν κεφαλὴ τοῦ θνητοῦ κατὰ πρόνοιαν θεῶν εἰς
 δράκοντα μετέβαλε τὴν μορφήν τοῦ σώματος, ἡ δὲ λύρα κατηστερίσθη κατὰ προαίρεσιν
 'Απόλλωνος· ἐκ δὲ τοῦ ρεύσαντος αἵματος ἀνεφάνη βοτάνη κιθάρα καλουμένη. τῶν δὲ
 20 Διονυσίων τελουμένων αὕτη κιθάρας ἀναδίδωσιν ἤχον, οἱ δ' ἐγχώριοι νεβρίδας περιβεβλη-
 μένοι καὶ θύρσους κρατοῦντες ὕμνον αἰδοῦσιν «μὴ τότε φρονήσης, ὅταν ἔσῃ μάτην φρονῶν»,
 καθὼς ἱστορεῖ Κλειτώνυμος ἐν τῷ γ τῶν Τραγικῶν.

293. KLEITOPHON VON RHODOS.

1. ΓΑΛΑΤΙΚΑ(?).

- 1 (IV) 367, 3) a) [PLUT.] Parall. min.
 25 15A: Βρέννος Γαλατῶν βασιλεὺς λεηλατῶν τὴν
 'Ασίαν ἐπὶ ''Εφεσον ἦλθε, καὶ ἡράσθη
 παρθένου Δημονίκης. ἡ δὲ συνελθεῖν ὑπέσ-
 χετο, ἐὰν τὰ ψέλια καὶ τὸν κόσμον τῶν
 b) ΣΤΟΒ. Flor. 3, 10, 70: Κλειτοφῶν-
 τος ἐκ τοῦ ε' 'Ιταλικῶν.
 Βρέννος ὁ τῶν Γαλατῶν βασιλεὺς λεηλα-
 τῶν τὴν 'Ασίαν εἰς ''Εφεσον ἦλθε, καὶ στρα-
 τοπεδευσάμενος περιέμενε τοῦ πολέμου τὴν
 προθεσμίαν. παρθένος δὲ τις τῶν ἐπισήμων

4 στρατηγὸν om. II μανδίων πένης Φ 5 Κάσιος Βρούτος om. Σg 6 αὐξυ-
 λιαρίας v²-ληρίας o 7 ἐν... zSc ἐν εἰω' n libro nono Guar 11 ἀπέσφαξεν Φ ἐναπ- Σg
 vgl. p. 175, 9 15 * * Jac <αί> διασπ. Wytttenbach 15—17 τὰ μέλη <τοῦ σώματος>
 — τὴν μορφήν [τοῦ σώμ.] Mue 16 θνητοῦ: ποιητοῦ? Jac 17 τὴν μορφήν τοῦ
 σχήματος Wytttenbach κατηστερίσθη Wytttenbach -ιχθη P 20 θύρσους — φρονῶν
 Salm θύρσους ὕ. αἰδοῦσιν. κρατοῦντες καὶ φρονήσει ὅταν εσηματην φρονῶν P μὴ τότε
 φρονήσης Haupt καὶ τότε φρονήσεις Salm 21 τραγικῶν P Θραικικῶν Reinesius v
 25b 'Ιταλικῶν (-κοῦ AM^d): aus 15B = Aristeid. 286 F13)? 26a βέρνος ΦΣg
 28a Δημονίκης b δημοτικῆς a

Γαλατῶν δῶι αὐτῇ· καὶ τὴν ᾽Ἐφeson
προδούναι.

- 5 ὁ δ' ἡξίωσε τοὺς στρατιώτας ἐμβαλεῖν εἰς
τὸν κόλπον ἐν εἶχον χρυσὸν τῆς φιλαργύρου.
ποιησάντων δ' ὑπὸ τῆς δαυιλείας τοῦ χρυ-
σοῦ ζῶσα κατεχώσθη,

10

καθάπερ ἱστορεῖ Κλειτοφῶν ἐν πρώτῳ
Γαλατικῶν.

τοῦνομα Δημονίκη εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα
τοῦ βαρβάρου προδύσειν αὐτῷ τὴν ᾽Ἐφε-
σον ὑπέσχετο, ἐὰν μισθὸν λάβῃ τὰ ψέλια
καὶ τοὺς ὄρμους.

ὁ δὲ Βρέννος δεξάμενος αὐτὴν εἰς τόπον
ὠρισμένον ἤγαγε τοὺς ὑποταγμένους, καὶ
προσέταξεν αὐτοῖς τὸν χρυσὸν ὅσον εἶχον
κόσμου χάριν βάλλειν εἰς τὸν τῆς φιλαργύ-
ρου κόλπον. ποιησάντων δὲ αὐτῶν τὸ πα-
ραγγελθέν, ἡ Δημονίκη ὑπὸ τῆς δαυιλείας
τοῦ βαλλομένου χρυσίου ζῶσα κατεχώσθη.

2. INDIKA.

- 15 2 (1) [PLUT.] De fluv. 25, 3 (Stob. Flor. 4, 36, 22): φύεται δὲ (sc. am Indus)
καὶ βοτάνη «καρπύλη καλουμένη», βονγλώσσω παρόμοιος. ποιεῖ δ' ἄριστα πρὸς ἱκτέ-
ρους μετὰ ὕδατος χλιαροῦ διδομένη τοῖς πάσχουσι, καθὼς ἱστορεῖ Κλειτοφῶν ὁ Ῥόδιος
ἐν ἱ(?) ᾽Ινδικῶν.

3. ΚΤΙΣΕΙΣ.

- 20 3 (2) [PLUT.] De fluv. 6, 4: παράκειται δ' αὐτῷ (dem Arar) ὄρος Λούγδουνον κα-
λούμενον· μετωνομάσθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην. Μώμορος καὶ Ἀτεπόμαρος ὑπὸ Σεσηρονέως
τῆς ἀρχῆς ἐκβληθέντες εἰς τοῦτον κατὰ προσταγὴν <χρησμοῦ ἤλθον> τὸν λόφον πόλιν
κτίσαι θέλοντες. τῶν δὲ θεμελίων ὀρυσσομένων, αἰφνιδίως κόρακες ἐπιφανέντες καὶ διαπτε-
ρυξάμενοι τὰ πέριξ ἐπλήρωσαν δένδρα. Μώμορος δὲ οἰωνοσκοπίας ἐμπειρος ὑπάρχων τὴν
25 πόλιν Λούγδουνον προσηγόρευσεν· λοῦγον γὰρ τῇ σφῶι διαλέκτῳ τὸν κόρακα καλοῦσι, δοῦνον
δὲ τό<πο>ν ἐξέχοντα, καθὼς ἱστορεῖ Κλειτοφῶν ἐν γ' Κτίσεων.

4. OHNE BUCHTITEL.

- 4 (4) [PLUT.] De fluv. 7, 6: γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ (dem Tmolos) λίθος κισήρει
παρόμοιος, καὶ σπανίως εὐρίσκεται· τετράκις γὰρ τῆς ἡμέρας ἀλλάσσει τὴν χροάν, βλέπεται
30 δὲ ὑπὸ παρθένων τῶν μήπω χρόνον φρονήσεως ἐχουσῶν. αἱ δὲ ὥραν ἔχουσαι γάμον ἐὰν
ὀρῶσιν αὐτόν, οὐδὲν ἀδικοῦνται παρὰ τῶν ὑβρίζειν θελόντων, καθὼς ἱστορεῖ Κλειτοφῶν *

294. KTESIPHON.

1. ΒΟΙΩΤΙΑΚΑ.

- 1 (IV 375, 1) [PLUT.] Parall. min. 12A: ᾽Επαμεινώνδας ὁ τῶν Θηβαίων στρατηγός

1a Γαλατῶν Kurtz γυναικῶν ο om. b ἀλλὰ (ἄμα Nachstädt) καὶ τὴν ᾽Ἐφ. Σg
15 δ' ἐν αὐτῷ Stob 16 << >> Stob παρεμφερῆς Stob 16—17 ἱκτέρους Stob
-ερικούς P 17 διὰ θ. Stob τοῖς π. om. Stob 18 α ᾽Ινδικῶν Stob 20 Λούγδου-
νον Maussac λουσδουλος P Λούγδουνος Ghelen 21 ᾽Ατεπόμαρος; 286 F 1 22 < >
Wytenbach 25 Λούγδουνον Maussac -λον P δοῦνον Maussac λοῦγον aus λοῦγλον P¹
26 < > HLeo 28—31 [Aristot.] Θανμ. ἀκ. 174 30 μήπω χρόνον Wytenbach
μὴ τῷ χρόνῳ P μὴ τῷ χρόνῳ φρ. μετεχουσῶν Aristot

ἔχων πρὸς Λακεδαιμονίους πόλεμον καὶ ἀρχαρεσιῶν ἀγομένων ἦκεν εἰς πατρίδα, παραγγείλας τῷ παιδί Στησιμβρότῳ μὴ συμβάλλειν. Λακεδαιμόνιοι μαθόντες τὴν ἀπουσίαν ἐβλασφήμουν τὸν νεανίαν ὡς ἀνάνδρον· ὁ δ' ἀναγκασθεὶς καὶ ἐπιλαθόμενος τοῦ πατρὸς συνέβαλε καὶ ἐνίκησεν. ὁ δὲ πατὴρ βαρέως ἐνέγκας στεφανώσας ἐτραχηλοκόπησεν, ὡς

5 Κτησιφῶν ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ Βοιωτικῶν.

2. ΠΕΡΣΙΚΑ.

2 (2) [PLUT.] De fluv. 23, 1: Ἀράξης ποταμός ἐστι τῆς Ἀρμενίας, τὴν προσηγορίαν εἰληφώς ἀπὸ Ἀράξου τοῦ Πύλου. οὗτος γὰρ πρὸς Ἀρβηλον τὸν πάππον ὑπὲρ σκήπτρων ἀμιλλώμενος αὐτὸν κατετόξευσεν· ποινηλατούμενος δὲ ὑπὸ Ἑρινύων ἑαυτὸν ἔρριπεν εἰς

10 ποταμὸν Βάκτρον, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Ἀράξης μετωνομάσθη, καθὼς ἱστορεῖ Κτησιφῶν ἐν ᾧ Περσικῶν.

3. ΠΕΡΙ ΔΕΝΔΡΩΝ.

3 (3) [PLUT.] De fluv. 18, 11: φέρεται δ' ἐν αὐτῷ (dem argivischen ὄρος Κοκκύνιον) δένδρον παλί[ν]ουρος καλούμενον, ἐφ' ᾧ ἂν τι καθίσῃ τῶν ἀλόγων ζώων ὡς ὑπὸ

15 ἰξοῦ κατέχεται, παρὲξ κόκκυνος· τούτου γὰρ φεῖδεται, καθὼς ἱστορεῖ Κτησιφῶν ἐν ᾧ Περὶ δένδρων.

4 (3) — — 23, 5: γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ (dem ὄρος Δίορπον am Araxes) δένδρον ῥοῖαι παραπλήσιον. καρπὸν δ' ἄφθονον τρέφει μήλων, τὴν γεῖσιν ἔχοντα σταφυλῇ παρόμοιον. ἐκ ταύτης τῆς ὁπώρας πέπειρον ἔαν τις καθελὼν ὀνομάσῃ τὸν Ἀρη, γίνεται κρα-

20 τούμενος χλωρός, καθὼς ἱστορεῖ Κτησιφῶν ἐν ᾧ Περὶ δένδρων.

4. ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ.

5 (3) [PLUT.] De fluv. 14, 3: γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ (dem skythischen Tanais) καὶ λίθος κρυστάλλῳ παραπλήσιος, ἀνθρωπομίμως ἐστεμμένος. ὅταν δ' ἀποθάνῃ βασιλεὺς, ἀρχαρεσίας παρὰ τὸν ποταμὸν τελοῦσιν· καὶ ὃς ἂν εὐρ<εθ>ῇ τὸν λίθον ἐκεῖνον ἔχων πα-

25 ραχρῆμα βασιλεὺς γίνεται καὶ τὰ σκήπτρα παραλαμβάνει τοῦ τελευτήσαντος, καθὼς ἱστορεῖ Κτησιφῶν ἐν ᾧ Περὶ φυτῶν. μέμνηται δὲ τούτων καὶ Ἀριστόβουλος ἐν ᾧ Περὶ λίθων (IIIC unter Italien).

295. MENYLLOS.

1. ΒΟΙΩΤΙΑΚΑ.

30 *1 (IV 452, 2) [PLUT.] Parall. min. 14B: ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας τὰ περὶ Ἰφίγ-
 νεϊαν ὁμοίως (wie von Πυθοκλῆς ἐν ᾧ Ἱταλικῶν 14A die opferung der Metella) ἱστορεῖ
 Μένυλλος ἐν πρώτῳ Βοιωτικῶν.

1 εἰς Φ ἐς Π 4 ἐστεφάνωσε μὲν ὡς νενικηκότα, ἐτραχηλοκόπησε δ' ὡς στρατηγικὸν
 ὑβρίσαντα νόμον Σg 5 ἱστορεῖ om. Φ 9 αὐτὸν Ghelen -ται P 14 [ ] He
 23 <ῶν> ἀνθρωπομίμως He 24 εὐρεθῇ Ghelen εὐρη P εὐρη — [ἔχων] He 30 an
 falscher stelle hinter der römischen parallelgeschichte o (τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐν Αὐ. Β.
 περὶ Ἰφίγ. ἱστοροῦσιν Σg) 32 Μένυλλος Xyl μέρυλλος ΦΠ Δέρκυλος Westermann

2. ΙΤΑΛΙΑΚΑ.

2 (1) [PLUT.] Parall. min. 26B: Σεπτίμιος Μάρκελλος γήμας Σιλούναν τὰ πολλὰ
 κυνηγῶνι προσέκειτο. τὴν δὲ νεόνυμφον ἐν σχήματι ποιμένος ἝΑρης βιασάμενος ἐγκύμονα
 5 φάσκων ἐν αὐτῷ ἀποκείσθαι. † ἀπέκτεινε γοῦν Σεπτίμιος Τουσκῖνον. Μάμερκος δ' ὑπὲρ
 εὐκαρπίας θύων θεοῖς μόνῃς ἡμέλῃσιν Δῆμητρος· ἡ δὲ κάπρον ἔπεμψε. συναθροίσας δὲ
 πολλοὺς ἐκεῖνος κυνηγέτας ἀνείλε, καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ δέρος τῇ κατηγγυνημένῃ γυναικὶ
 κατεχώρησε· Σκυμβράτης δὲ καὶ Μουθίας οἱ μητρὰδελφοὶ περιείλοντο τῆς κόρης. ἀγανακτήσας
 δ' ἀνείλε τοὺς συγγενεῖς· ἡ δὲ μήτηρ τὸ δόρυ κατέκασεν, ὡς Μένυλλος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

10

— SOSTRATOS.

ΘΡΑΙΚΙΚΑ. — ΤΥΡΡΗΝΙΚΑ. — ΜΥΘΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ <ΣΥΝ>ΑΓΩΓΗ. —
 ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ. — ΠΕΡΙ ΠΟΤΑΜΩΝ.

s. 23 F 1—6.

296. THEOPHILOS.

15

1. ΙΤΑΛΙΚΑ.

1 (IV 515, 1) [PLUT.] Parall. min. 13B: Ῥωμαῖοι πολεμοῦντες πρὸς Τρούσκον
 ἐχειροτόνησαν Γαλέριον Τορκουάτον. οὗτος θεασάμενος τοῦ βασιλέως τὴν θυγατέρα τοῦ-
 νομα Κλουσίαν ἡτεῖτο παρὰ τοῦ Τρούσκου τὴν θυγατέρα, μὴ τυχὼν δ' ἐπόρθει τὴν πόλιν·
 ἡ δὲ Κλουσία ἀπὸ τῶν πύργων ἔρριπεν ἑαυτήν, προνοοίᾳ δ' Ἀφροδίτης κολπωθείσης τῆς
 20 ἐσθῆτος διεσώθη ἐπὶ τὴν γῆν. ἦν ὁ στρατηγὸς ἐφθιψε, καὶ [διὰ] τούτων πάντων ἔνεκα
 ἐξωρίσθη κοινῶι δόγματι ὑπὸ Ῥωμαίων εἰς Κόρσικαν νῆσον πρὸ τῆς Ἰταλίας, ὡς Θεόφιλος
 ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

2. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ.

2 (2) [PLUT.] Parall. min. 32A: ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ Πεισίστρατος
 25 ἰος τοὺς μὲν εὐγενεῖς ἐμίσει, τοὺς δ' εὐτελεῖς ἐφίλει. ἐβουλεύσαντο δ' οἱ ἐν τῇ
 βουλῇ φονεῦσαι, καὶ διακόψαντες αὐτὸν εἰς τοὺς κόλπους ἔβαλον, καὶ τὴν γῆν ἔξυσαν.

2 Μάρκελλος: Μάμερκος v. 5 4 γένεσιν: τήρησιν Schlereth 5 ἀπέκτεινεν
 οὖν Σεπτίμιον Τουσκῖνος Anon ἀπέτεκεν οὖν Σεπτίμῳ Τουσκῖνον Herw ἀπεκάλεσε γοῦν
 Σεπτίμιος Τουσκῖνον Schlereth ἀπεκύησεν οὖν Σεπτίμιον Τουσκῖνον Nachstädt Μά-
 μερκος: μάρκελλος v. 2 6 θεοῖς om. Φ 7 πολλοὺς: ὅλους ΦFa ἐκεῖνος: Τουσ-
 κῖνος Herw ὁ T- Schlereth 8 σκυμβράτης ΑΠ² σκιμβράτης Fa σκιμβράτος Φ
 Ουμβρώτης Nachstädt Μουθίας: Μούκιος? Nachstädt 9 μένυλλος Φ(?) μένυλος FΠ
 16—18 Τοῦσκον—Τουσκον Guar 17 γαλέριον Π ἀγαλέριον (ἐγ-) Φ γαρέλλιον Σg Βαλέριον
 a² (v) Οὐαλέριον Y² (Budaeus, Nachstädt) 20 [ ] Hutten <δι> ἐφθιψε — [διὰ]?
 Jac ἐπὶ τὴν γῆν ἀβλαβῶς κατενεχθεῖσα συνεφθάρη τῷ στρατηγῶι διὰ τοῦτο κ. δογμ. ἔρωμ.
 εἰς κορσ. νῆσον ἰταλίας ἐξωρίσθη Σg 26 καὶ τ. γ. ἔξυσαν ΦFΠ ἐξέβαλον τὸ σῶμα
 ἀφανὲς ποιήσαντες Σg

ὁ δὲ δημότης ὄχλος ὑπόνοιαν λαβὼν ἔδραμεν εἰς τὴν βουλὴν· ὁ δὲ νεώτερος υἱὸς τοῦ βασιλέως Τλησίμαχος εἰδὼς τὴν συνωμοσίαν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀπέσπασε τὸν ὄχλον, εἰπὼν ἑωρακέναι τὸν πατέρα μεθ' ὁρμῆς εἰς τὸ Πισαῖον ὄρος φέρεσθαι, μείζονα μορφήν ἀνθρώπου κεκτημένον. καὶ οὕτως ἡπατήθη ὁ ὄχλος, ὥς Θεόφιλος ἐν δευτέρῳ Πελοποννησιακῶν.

5

3. ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ.

3 (2) [PLUT.] De fluv. 24, 1: Τίγρις ποταμός ἐστι τῆς Ἀρμενίας, τὸν ῥοὴν καταφέρων εἰς τε τὸν Ἀράξην καὶ τὴν Ἀρσακίδα λίμνην· ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον Σόλλαξ, ὅπερ μεθερμηνευσμένον ἐστὶ κατωφερής, ὠνομάσθη δὲ Τίγρις δι' αἰτίαν τοιαύτην. Διόνυσος κατὰ πρόνοιαν Ἑρᾶς ἐμμανὲς γενόμενος περιήρχετο γῆν τε καὶ θάλατταν, ἀπαλ-
10 λαγῆναι τοῦ πάθους θέλων. γενόμενος δὲ ἐν τοῖς κατ' Ἀρμενίαν τόποις καὶ τὸν προειρημένον ποταμὸν διελθεῖν μὴ δυνάμενος ἐπεκαλέσατο τὸν Δία· γενόμενος δὲ ἐπήκοος ὁ θεὸς ἔπεμψεν αὐτῷ τίγριν, ἐφ' ἧς ἀκινδύνως προενεχθεὶς εἰς τιμὴν τῶν συμβεβηκότων τὸν ποταμὸν Τίγριν μετωνόμασεν, καθὼς ἱστορεῖ Θεόφιλος ἐν ᾧ Περιὶ λίθων.

1 εἰς τὴν βουλὴν ΦΠ στασιάζων κατὰ τῆς βουλῆς Σg νεώτατος Σg 3 φερόμε-
νον Σg 4 ὁ ὄχλος ἀπατηθεὶς ἀπέστη τοῦ στασιάζειν Σg 6—13 Eust. Dion. Per. 976
7 Σόλλαξ P Σύλλαξ Eust 11 οἰκτίζεται δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ Ζεὺς, καὶ πέμπει ζῶιον τίγριν
Eust 12 προενεχθεὶς Bernardakis προσε- P πρόσσω ἐνεχθεὶς Wyttenbach πέραν
ἐνεχθεὶς ο. εἰς τὸ πέραν ἀπενεχθεὶς He

AUTOREN IN BAND III A.

	Nr.
Agatharchides von Samos	284
Alexandros (Polyhistor) von Milet	273
Apollas (Apellas) der Pontiker	266
Aretades von Knidos	285
Aristeides von Milet	286
Asklepiades von Myrlea . . . . . S. 229	
Baton von Sinope	268
Charon von Lampsakos	262
Christodoros von Koptos	283
Chrysermos von Korinth	287
Claudius (Kaiser)	276
Demaratos . . . . . S. 299	
(Pseudo-)Demokritos von Abdera	263
Demokritos von Ephesos	267
Derkyllos	288
Domitius s. Kallistratos.	
Dorotheos der Chaldaeer	289
Dositheos	290
Hekataios von Abdera	264
Hellankos von Lesbos . . . . . S. 1	
Hippys von Rhegion . . . . . S. 141	
Istros der Kallimacheer . . . . . S. 141	
Juba von Mauretanien	275
Kallinikos von Petra	281
Kallisthenes von Sybaris	291
Kallistratos (Domitius) . . . . . S. 229	
Klaudianos	282
Kleitonymos	292
Kleitophon von Rhodos.	293
Konon . . . . . S. 274	
Kriton der Pieriote	277
Ktesiphon	294

	Nr.
Leon von Alabanda	278
Lykos von Rhegion . . . . . S. 141	
Menekles von Barka	270
Menyllos	295
Nikandros von Kolophon	271/2
Palaiphatos von Abydos . . . . . S. 16	
Philippos von Amphipolis	280
Philostephanos von Kyrene . . . . . S. 141	
Polemon von Ilion . . . . . S. 150	
Poseidonios von Olbia.	279
Proxenos . . . . . S. 141	
Rhianos von Bene (Kreta)	265
Semos von Delos . . . . . S. 150	
Sostratos . . . . . S. 314	
Staphylos von Naukratis	269
Teukros von Kyzikos	274
Theophilos	296